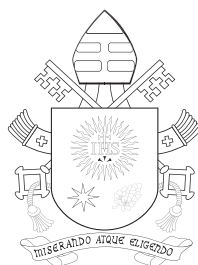

MISAL ROMANO

MISAL ROMANO
INSTAURADO POR MANDATO DO CONCILIO VATICANO II
E PROMULGADO COA AUTORIDADE
DA SÚA SANTIDADE O PAPA PAULO VI

MISAL ROMANO

EDICIÓN TÍPICA
APROBADA POLOS BISPOS DAS DIOCESES DE LINGUA GALEGA
E CONFIRMADA POLA CONGREGACIÓN
DO CULTO DIVINO

Reedición actualizada

PROVINCIA ECLESIAÍSTICA
DE SANTIAGO DE COMPOSTELA

LIBROS
LITÚRGICOS

Conferencia Episcopal Española

A. D. MMXXIII

A presente edición do MISAL ROMANO en lingua galega foi realizada a partir do *Missale Romanum*, editio typica altera, promulgado por decreto da Congregación para o Culto Divino con data do 27 de marzo do 1975 (Prot. N. 1970/74). Seguindo as orientacións da mencionada Congregación, nesta reedición actualizouse a *Ordenación Xeral do Misal Romano*, o *Ordinario da Misa*, incluíndo o relato da institución nas Pregarias Eucarísticas e os formularios do Propio dos Santos correspondente á *editio typica tertia*, promulgada por decreto da Congregación para o Culto Divino e a Disciplina dos Sacramentos con data do 20 de abril do ano 2000 (Prot. 143/00/L) e a reimpresión *emendata* do ano 2008 (Prot. 652/08/L). Inclúense tamén os formularios do Propio dos Santos que se teñen incorporado despois de dita edición.

Os textos pendentes de actualización, elaborados pola Comisión para a Liturxia da Provincia Eclesiástica de Santiago de Compostela e a Comisión Episcopal para a Liturxia da Conferencia Episcopal Española, foron aprobados pola Comisión Permanente da Conferencia Episcopal Española (23-24 febreiro do 2021) e confirmados pola Congregación para o Culto Divino e a Disciplina dos Sacramentos con data do 3 de marzo do 2021 (Prot. 531/20).

Concordat cum originali
✠ José Leonardo LEMOS MONTANET
Bispo de Ourense
Presidente da
Comisión Episcopal para la Liturgia

Imprimatur
Juan José Card. OMELLA OMELLA
Arcebispo de Barcelona
Presidente da
Conferencia Episcopal Española

© do texto: Conferencia Episcopal Española
e Provincia Eclesiástica de Santiago de Compostela.

O Arcebispado de Santiago de Compostela — Provincia eclesiástica de Santiago de Compostela é titular de todos os dereitos necesarios para a publicación da primeira edición non venal en lingua galega en colaboración coa Consellería de Cultura, Educación, Formación Profesional e Universidades.

© desta edición: LIBROS LITÚRGICOS, 2023

O texto desta obra é propiedade da Conferencia Episcopal Española, a quen compete conceder o dereito de reprodución conforme ao establecido pola Instrución *Liturgiam authenticam*, promulgada pola Congregación para o Culto Divino e a Disciplina dos Sacramentos (28 de marzo do 2001), así como polas normas e leis civís vixentes.

Non está permitida, sen a autorización do titular do copyright, baixo as sancións establecidas nas leis, a reprodución, distribución, comunicación pública ou transformación de maneira parcial ou total desta obra por calquera medio ou procedemento, comprendidos a reprografía e o tratamento informático.

Para calquera asunto relacionado coa xestión dos dereitos de autor diríxanse a:
Secretario Xeral dos Bispos de Galicia
Praza da Inmaculada, 1. 15704 – Santiago de Compostela (A Coruña)
Tfn.: 98 157 23 00.

EDITA: LIBROS LITÚRGICOS
Edificio «SEDES SAPIENTIAE». C/ Manuel Uribe, 4 - 28033 Madrid (España)
Decembro de 2023

Depósito legal: M-33331-2023
Impresión: COMECO Gráfico
Encadernación: Felipe Méndez

Printed in Spain - Impreso en España

XUNTA
DE GALICIA

PRESENTACIÓN DA REIMPRESIÓN ACTUALIZADA DA VERSIÓN DA SEGUNDA EDICIÓN TÍPICA DO MISAL ROMANO EN LINGUA GALEGA

No ano 1987 entrou en vigor, para as dioceses da Provincia Eclesiástica de Santiago de Compostela e a parte da diocese de Astorga que pertence á Comunidade Autónoma de Galicia, a versión en lingua galega da *editio typica altera* do Misal Romano, que fora confirmada por decreto da Congregación para o Culto Divino, o 6 de agosto de 1985.

Como se afirmaba na presentación daquela edición do Misal, culminou así un longo proceso pastoral que ten a súa orixe na posibilidade do uso das linguas vernáculas recollido na Constitución Conciliar para a Liturxia¹. Neste proceso interviñeron, ademais dos Bispos, numerosos sacerdotes, relixiosos e laicos que non escatimaron sacrificios e entrega eclesial, ademais de contar co apoio de numerosas institucións civís e culturais, tanto públicas coma privadas. Fitos nese camiño foron a publicación da primeira versión galega *ad experimentum*, que apareceu en 1968, aprobada polo *Consilium ad exequendam constitutionem de Sacra Liturgia* e, máis adiante, a versión, tamén *ad experimentum*, dos leccionarios dominicais, así como a publicación dalgúns *Rituais* tamén en lingua galega.

Este Misal veuse empregando ata o de agora, pero dende hai uns anos a edición estaba practicamente esgotada. As condicións actuais non permitían facer, a curto prazo, unha tradución en lingua galega da *editio typica tertia* do Misal, aparecida en 2002 e revisada en 2008. O Dicasterio para o Culto Divino e a Disciplina dos Sacramentos aconsellou, con todo, que non se fixese unha simple reedición, senón que se traducisen algúns elementos da *editio typica tertia* e se incorporasen a esta «edición actualizada».

En concreto, aparte de diversas correccións de carácter lingüístico, incluíuse no Misal o texto da terceira edición da *Ordenación Xeral do Misal Romano*, e actualizouse o calendario e os formularios do Santoral. Así mesmo, no Ordinario da Misa incluíuse o cambio nas palabras da consagración do cáliz para adaptarse de forma máis literal á expresión «pro multis»², tal como se tiña solicitado ao Dicasterio do Culto Divino e a Disciplina dos Sacramentos.

A nova versión en lingua galega foi aprobada na CXVII Asemblea Plenaria do Episcopado Español, os días 19 a 23 de abril de 2021, e confirmada polo Dicasterio para o Culto Divino, o día 3 de marzo de 2022 (Prot. N. 531/20).

Para a súa realización material contouse coa colaboración inestimable da editorial *Libros Litúrgicos* da Conferencia Episcopal Española, o asesoramento da Comisión Episcopal para a Liturxia da Conferencia Episcopal Española, dos Delegados Episcopais de Liturxia das Dioceses galegas e coa axuda e mecenado da Xunta de Galicia.

1. Cf. CONCILIO VATICANO II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 54.

2. BENEDICTO XVI, *Carta ó Presidente da Conferencia Episcopal Alemana*, Vaticano, (14 de abril de 2012).

O sentido último deste Misal, e o seu obxectivo principal, segue a ser a promoción dunha participación plena, consciente, activa e frutuosa na Eucaristía, centro e cumio da vida da Igrexa³.

Poñemos esta nova edición do *Misal Romano*, en lingua galega, nas mans do Pobo de Deus que peregrina polas terras de Galicia, confiando na intercesión de Santa María, Nai da Igrexa e do Apóstolo Santiago, para que sexa usado de forma “que o pobo galego enteiro non só participe, senón que sinta tamén como propia a celebración do Misterio da Liturxia e que, deste xeito, se vaia edificando a Igrexa”⁴, para gloria de Deus e santificación dos fieis.

Dado na cidade de Ourense, a 11 de novembro, Solemnidade de San Martiño de Tours, ano de 2023.

✠ J. Leonardo LEMOS MONTANET

Bispo de Ourense

Presidente da Comisión Episcopal para a
Liturxia da Conferencia Episcopal Española

Bispo responsable de Liturxia da
Provincia Eclesiástica de Santiago de Compostela

3. Cf. CONCILIO VATICANO II, Const. sobre a Sagrada Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 48 e 9.

4. CONGREGACION DOS SACRAMENTOS E DO CULTO DIVINO, *Carta ó Concilio Pastoral de Galicia*, 9 de maio de 1976.

CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. N. 545/85

HISPANLÆ DIECESIUM LINGUÆ CALLÆCÆ

Instante Excellentissimo Domino Antonio María Rouco Varela, Archiepiscopo Compostellano, nomine Episcoporum diœcesium linguæ callæcæ, litteris die 10 iunii 1985 datis, vigore facultatum huic Congregationi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, interpretationem callæcam Missalis Romani, necnom Proprium Missarum ad usum earundem diœcesium, lingua callæca, latina et hispanica exaratum, prout in adiectis prostant exemplaribus, probamus seu confirmamus.

In textu imprimendo mentio fiat de confirmatione ab Apostolica Sede concessa. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Congregationis pro Cultu Divino, die 6 augusti 1985.

✠ VERGILIUS NOÈ
Archiepiscopus tit. Voncariensis
a Secretis

PETRUS MARINI
Subsecretarius

CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. N. 452/86

HISPANIÆ DIECESIUM LINGUÆ CALLÆCÆ

Instante Excellentissimo Domino Antonio María Rouco Varela, Archiepiscopo Compostellano, nomine Episcoporum diœcesium linguæ callæcæ, litteris die 31 martii 1986 datis, vigore facultatum huic Congregationi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, interpretationem callæcam Precis Eucharisticae, quæ pro diœcesibus Helvetiæ iam a Sede Apostolica concessa est die 8 augusti 1974 (Prot. N. 1972/74), occasione Synodi eiusdem Nationis, prout in adnexo exstat exemplari, perlibenter probamus seu confirmamus.

In textu imprimendo mentio fiat de confirmatione ab Apostolica Sede concessa. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Congregationis pro Cultu Divino, die 7 aprilis 1986.

PAULUS AUGUSTINUS Card. MAYER, O.S.B.

Præfectus

✠ VERGILIUS NOË

*Archiepiscopus tit. Vancariensis
a Secretis*

CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. N. 371/87

HISPANLÆ DIECESIUM LINGUÆ CALLÆCÆ

Instante Excellentissimo Domino Antonio María Rouco Varela, Archiepiscopo Compostellano, nomine Episcoporum diœcesium linguæ callæcæ, litteris die 9 martii 1987 datis, vigore facultatum huic Congregationi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, libenter concedimus ut in Appendicem Missalis Romani lingua callæca exarati et ab hoc Dicasterio die 6 augusti 1985, Prot. N. 545/85, confirmati, inseri valeant textus, qui sequuntur: Formulæ pro salutatione et actu pœnitentiali; novæ præfationes; intercessiones Precum eucharisticarum secundum tempora et adiuncta; orationes collectæ pro Communi beatæ Mariæ Virginis et nova formularia pro aquæ benedictione, deprompti e Missali Romano lingua italica exarati atque anno 1983 editi, prout in adiecto prostant exemplari.

In textu imprimendo mentio fiat de confirmatione ab Apostolica Sede concessa. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Congregationis pro Cultu Divino, die 25 martii 1987.

PAULUS AUGUSTINUS Card. MAYER, O.S.B.

Præfectus

✠ VERGILIUS NOÈ

*Archiepiscopus tit. Vancariensis
a Secretis*

SACRA CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. N. 166/70

DECRETUM

Celebrationis eucharisticæ Ordine statuto, atque approbatis textibus ad Missale Romanum pertinentibus per Constitutionem Apostolicam *Missale Romanum* a Summo Pontifice PAULO VI die 3 aprilis 1969 datam, hæc Sacra Congregatio pro Cultu Divino, de mandato eiusdem Summi Pontificis, novam hanc editionem Missalis Romani ad normam decretorum Concilii Vaticani II confectam promulgat et uti typicam declarat.

Ad usum autem novi Missalis Romani quod attinet, permittitur ut editio latina, statim ac in lucem edita fuerit, in usum assumi possit, opportunis adhibitis accommodationibus quæ dies celebrationum Sanctorum respiciunt, donec Calendarium instauratum definitive in praxim adducatur; curæ autem Conferentiarum Episcopaliū committitur editiones lingua vernacula apparare, atque diem statuere, quo eadem editiones, ab Apostolica Sede rite confirmatæ, vigere incipiant.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Sacræ Congregationis pro Cultu Divino, die 26 martii anni 1970, Feria V in Cena Domini.

BENNO Card. GUT
Præfectus

A. BUGNINI
a Secretis

SACRA CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. N. 1970/74

DE EDITIONE TYPICA ALTERA

Cum Missale Romanum denuo imprimendum sit, variationes et additamenta inducta sunt, ut hæc nova editio respondeat documentis post eiusdem primam editionem anno 1970 publici iuris factis.

In Institutione generali, cuius numeri marginales non mutantur, descriptio habetur munerum acolythi et lectoris, loco munerum quæ de subdiacono agebant inserta (nn. 142-152).

Alia immutatio alicuius momenti habetur in parte Missalis quæ continet Missas rituales et pro variis necessitatibus. Quædam formularia completa sunt, antiphonas ad introitum et ad communionem indicando. Insuper additi sunt textus Missæ ritualis in dedicatione ecclesiæ et altaris, necnon Missæ pro reconciliatione atque, inter Missas votivas, textus Missarum, quæ de B. Maria V. Ecclesiæ Matre et de Ss.mo Nomine Mariæ desiderabantur.

Quædam aliae variationes minoris momenti in titulos et in rubricas inductæ sunt, quo melius respondeant verbis seu dictionibus, quæ in novis libris liturgicis occurrunt.

Hanc editionem alteram Missalis Romani Summus Pontifex PAULUS VI auctoritate sua approbavit, et Sacra Congregatio pro Cultu Divino nunc emittit et typicam esse declarat.

Curæ erit Conferentiarum Episcopaliū variationes in hac editione altera Missalis Romani contentas in editiones linguis vernaculis apparandis inducere.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Sacræ Congregationis pro Cultu Divino, die 27 martii Anni Sancti 1975, feria V in Cena Domini.

IACOBUS ROBERTUS Card. KNOX
Præfectus

✠ A. BUGNINI
*Archiepiscopus tit. Diocletianensis
a Secretis*

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO
ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Prot. N. 531/20

HISPANIÆ

Instante Eminentissimo Domino Ioanne Iosepho Omella Omella, Archiepiscopo Barcinonensi et Præsidi Conferentiæ Episcoporum Hispaniæ, litteris die 24 mensis februarii 2021 datis, vigore facultatum huic Congregationi a Summo Pontifice FRANCISCO tributarum, translationem callæcam partium aliquarum editionis typicæ tertiæ *Missalis Romani* (id est, *Institutionis generalis Missalis Romani, Normarum universalium de anno liturgico et de calendario, Ordinis Missæ et Proprii de Sanctis*), prout in adiecto exstat exemplari, perlibenter confirmamus.

In textu imprimendo mentio fiat huius Decreti, quo ab Apostolica Sede petita confirmatio conceditur. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Congregationis de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, die 3 mensis martii 2022.

✠ ARTURUS ROCHE
Præfectus

✠ AURELIUS GARCÍA MACÍAS
Episcopus Subsecretarius

PROVINCIA ECLESIASTICA
DE
SANTIAGO DE COMPOSTELA

DECRETO

A presente versión en lingua galega da segunda edición típica do *Missale Romanum*, actualizada de acordo ás indicacións do Dicasterio para o Culto Divino e a Disciplina dos Sacramentos, presentada polos Bispos da Provincia Eclesiástica de Santiago de Compostela, foi aprobada na CXVII Asemblea Plenaria do Episcopado Español os días 19 a 23 de abril de 2021, e confirmada polo Dicasterio para o Culto Divino, o día 3 de marzo de 2022 (Prot. N. 531/20).

Por elo, a partir do día 18 de febreiro de 2024, primeiro domingo de Coresma, esta versión debe considerarse como típica para o uso litúrxico nas dioceses da Provincia Eclesiástica de Santiago de Compostela e na parte da diocese de Astorga, que pertence á Comunidade Autónoma de Galicia.

Dado na cidade de Santiago de Compostela, o 11 de novembro, memoria de San Martiño de Tours, ano de 2023.

- ✠ FRANCISCO JOSÉ PRIETO FERNÁNDEZ. *Arcebispo de Santiago de Compostela*
- ✠ LUIS QUINTEIRO FIUZA. *Bispo de Tui-Vigo*
- ✠ ALFONSO CARRASCO ROUCO. *Bispo de Lugo*
- ✠ JOSÉ LEONARDO LEMOS MONTANET. *Bispo de Ourense*
- ✠ JESÚS FERNÁNDEZ GONZÁLEZ. *Bispo de Astorga*
- ✠ FERNANDO GARCÍA CADIÑANOS. *Bispo de Mondoñedo-Ferrol*
- ✠ JULIÁN BARRIO BARRIO. *Arcebispo emérito de Santiago de Compostela*

JOSÉ ANDRÉS FERNÁNDEZ FARTO
*Secretario Xeral da Provincia Eclesiástica
de Santiago de Compostela.*

CONSTITUCIÓN APOSTÓLICA
MISSALE ROMANUM

CONSTITUCIÓN APOSTÓLICA «MISSALE ROMANUM»

COA QUE SE PROMULGA
O MISAL ROMANO
INSTAURADO POR MANDADO
DO CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II

PAULO BISPO

SERVIDOR DOS SERVIDORES DE DEUS,
PARA PERPETUA LEMBRANZA DESTE FEITO

O Misal Romano, promulgado polo noso Predecesor S. Pío V no ano 1570 de acordo cos decretos do Concilio de Trento¹, é considerado por todos como un dos moitos e admirables froitos prácticos que daquel sacrosanto Concilio agromaron para ben de toda a Igrexa de Cristo. En efecto, durante catro séculos os sacerdotes de rito latino empregárono como norma para a celebración do Sacrificio Eucarístico, e os mensaxeiros do santo Evanxeo levárono casemente por todo o mundo. Ademais diso, cómpre ter en conta que moitísimos santos mantiveron abondosamente a súa piedade e o seu amor a Deus coas lecturas e coas pregarias contidas no Misal, a maior parte das cales xa foran estruturadas no esencial por S. Gregorio Magno.

Mais, desde que deu en coller forza e en medrar entre o pobo cristián o afán pola liturxia, que —segundo o dito do noso Predecesor Pío XII, de venerable lembranza— debe ser considerado como un sinal da indefectible providencia de Deus cara aos homes destes tempos e como un paso salvador do Espírito Santo a través da súa Igrexa², daquela todo o mundo se decatou de que cumpría recompoñer, ou completar segundo os casos, as fórmulas do Misal Romano. De feito, xa o devandito Predecesor noso abriu o camiño desta reforma coa restauración da Vixilia pascual e co ordenamento da Semana Santa³, que foron como o primeiro chanzo para a adaptación do Misal Romano á sensibilidade actual.

O recente Concilio Ecuménico Vaticano II colocou os alicerces dunha revisión xeral do Misal Romano coa constitución *Sacrosanctum Concilium*: de xeito que *os textos e máis os ritos expresasen máis claramente as causas santas que significan*⁴; despois mandou *revisar o Ordinario da Misa de maneira que se expresase con máis claridade o senso propio de cada unha das partes e a súa mutua conexión e así chegase a ser máis doada a participación*

1. Const. Apost. *Quo primum*, do 14 de xullo do 1570.

2. Cf. Pío XII, *Allocutio iis, qui primo Conventui ex omni natione de Liturgia pastoralis. Assisii habito, interfuerunt*, do 22 de setembro do 1956: AAS 48 (1956) p. 712.

3. Cf. S. CONGR. DE RITOS, Decreto *Dominicae Resurrectionis*, do 9 de febr. do 1951: AAS 43 (1951) pp. 128 ss.; Decreto xeral *Maxima redemptionis nostrae mysteria*, do 16 de nov. do 1955: AAS 47 (1955) pp. 838 ss.

4. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 21: AAS 56 (1964) p. 106.

*piadosa e activa dos fieis*⁵; logo determinou que *se abrisen con maior amplitude os tesouros bíblicos para preparar con máis fartura para os fieis a mesa da Palabra de Deus*⁶, e rematou ordenando que *se elaborase un novo rito de concelebración e se incluíse no Pontifical e mais no Misal Romano*⁷.

Emporiso non se pode pensar que a revisión do Misal Romano sexa unha causa improvisada, xa que sen dúbida foron os adiantos nas ciencias litúrxicas durante os catro últimos séculos os que lle abriron un firme camiño. Despois, logo da celebración do Concilio de Trento, serviu de moito para a revisión do Misal Romano o estudo dos *antigos códices da Biblioteca Vaticana e doutros de variada procedencia*, segundo consta pola Constitución Apostólica *Qua primum* promulgada polo noso Predecesor S. Pío V. E dende aquela foron descubertas e publicadas formas litúrxicas moi antigas; ademais investigáronse con máis fondura as fórmulas litúrxicas da Igrexa Oriental; desta maneira moitos chegaron a desexar que semellantes riquezas de doutrina e de piedade non permanecesen agachadas na escuridade dunha biblioteca, senón, pola contra, que pasasen a alumar e soste a espiritualidade dos cristiáns.

Presentamos agora, como nun adianto, polo menos nas súas liñas xerais, o novo ordenamento do Misal Romano. Primeiramente aparece a *Institutio generalis* a xeito de proemio de todo o libro; nela propóñense as novas normas para a celebración do Sacrificio Eucarístico, ben no referente ao desenvolvemento dos ritos e á función que desempeña cada un dos participantes, ben no referente aos obxectos e lugares necesarios para o culto divino.

Coidamos que a novidade máis importante desta revisión é a chamada Pregaria eucarística, pois aínda que no rito romano a primeira parte de tal Pregaria, isto é o prefacio, chegou a ter ao longo dos séculos un formulario variado, non obstante a segunda parte, chamada *Canon Actionis*, conservouse inalterada desde os séculos IV-V; mentres que, pola contra, as liturxias orientais admitiron certa variedade mesmo nas Anáforas. Así pois, a maiores de que a Pregaria eucarística fose arrequecida cun bo número de prefacios, recollidos da tradición antiga da Igrexa romana, ou compostos de novo —prefacios cos que se poñen máis ao claro os diferentes aspectos do misterio da fe, e nos que se ofrecen motivos máis abondosos de acción de grazas—, mandamos amecer tres novos Canons á devandita Pregaria. Con todo, levados por razóns pastorais e co obxecto de facer máis doada a concelebración, ordenamos que as palabras do Señor fosen as mesmas en cada un dos Canons. E así queremos que en cada Pregaria eucarística se digan as palabras seguintes:

— Sobre o pan: **TOMADE E COMEDE TODOS DEL, POIS ISTO É O MEU CORPO QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.**

— E sobre o cáliz: **TOMADE E BEBEDE TODOS DEL, POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE, O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA, QUE SE VAI VERTER POR VÓS E POR MOITOS, PARA O PERDÓN DOS PECADOS. FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.**

As palabras **VELAQUÍ O MISTERIO DA NOSA FE** están fóra do contexto das palabras do Señor; son ditas polo sacerdote, e serven para introducir a resposta dos fieis.

No referente ao Ordinario da Misa, *simplificáronse os ritos, sen perder para nada a substancia dos mesmos*⁸. Omitíronse, xa que logo, aquelas cousas *que co paso do tempo se duplicaron ou se aumentaron sen moita utilidade*⁹, maiormente sobre o rito de ofrenda do pan e do viño, e mais sobre o rito da fracción do pan e da Comunión. A isto veuse engadir que se

5. Cf. *Ibid.*, n. 50, p. 114.

6. Cf. *Ibid.*, n. 51, p. 114.

7. Cf. *Ibid.*, n. 57, p. 115.

8. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 50: AAS 56 (1964) p. 114.

9. Cf. *Ibid.*, n. 50, p. 114.

restableceron, segundo a primitiva norma dos Santos Padres, algunhas cousas que desapareceran co tempo¹⁰, entre elas a homilía¹¹, a oración universal ou dos fieis¹², o rito penitencial ou de reconciliación con Deus e mais cos irmáns a facer no comezo da Misa, ao que se lle devolveu a súa obrigada importancia.

A maiores disto, e segundo aquela norma do Concilio Vaticano II que mandaba *que nun determinado período de anos se lle lea ao pobo a parte máis relevante das Sagradas Escrituras*¹³, distribuíuse nun ciclo de tres anos a totalidade dos textos a ler os domingos. Nos domingos e días de festa á lectura da Epístola e do Evanxeo precédelle outra, collida do Antigo Testamento, ou, no tempo pascual, dos Feitos dos Apóstolos. Con este engadido queda de manifesto a cerna do proceso continuo da historia da salvación, contida na palabra revelada de Deus. Semellante riqueza das lecturas bíblicas, pola que nos días festivos os fieis reciben a parte máis relevante das Sagradas Escrituras, vese completada con outros textos dos restantes libros sagrados que se len nos días laborables.

Todo isto, dispúxose de tal xeito que fixese crecer cada vez máis nos seguidores de Cristo a fame da palabra de Deus¹⁴ e, contando con ela e coa axuda do Espírito Santo, o pobo da nova alianza chegase axiña á completa unidade da Igrexa. Con todo isto confiamos de corazón en que os sacerdotes e asemade os fieis se dispoñan a celebrar a Cea do Señor con maior santidade e se alimenten abondosamente e acotío da palabra do Señor coa meditación fonda das Sagradas Escrituras. A consecuencia disto ha ser que, segundo os consellos do Concilio Vaticano II, a palabra de Deus será considerada por todos como unha fonte perenne de vida espiritual, como o principal argumento da doutrina cristiá a ensinar e, por último, como a cerna de calquera preparación teolóxica.

Emporiso, neste novo ordenamento do Misal Romano non só cambian as tres partes devanditas, isto é, a Pregaria eucarística, o Ordinario da Misa e o ciclo de lecturas; tamén foron revisadas e transformadas dabondo outras partes como o Propio do tempo, o Propio e Común dos santos, as Misas rituais e as Misas votivas. Cómpre subliñar a atención especial concedida ás oracións; non só se compuxeron moitas novas para responder ás novas necesidades destes tempos; tamén as máis antigas se modificaron de acordo cos textos máis primitivos. E así temos que hai unha oración diferente para cada un dos días laborables dos principais tempos litúrxicos; isto é: Advento, Nadal, Coresma e Pascua.

En fin, aínda que non se cambiou o texto do Gradual Romano, polo menos no referente ao canto, emporiso, por mor dunha comprensión máis doada, restableceuse o uso do salmo responsorial, do que falan santo Agostiño e S. León Magno, e adaptáronse as antífonas de entrada e da Comunión, que se dirán nas Misas rezadas segundo conveña.

Xa para rematar, queremos que canto ata agora deixamos dito acerca do novo Misal Romano teña forza de lei. Cando o noso Antecesor S. Pío V promulgou a edición oficial do Misal Romano ofreceullo ao pobo cristián como un instrumento de unidade litúrxica e, ao tempo, como unha lembranza na Igrexa do culto verdadeiro. Dun xeito semellante Nós, por máis que, de acordo co Concilio Vaticano II, introducimos no novo Misal *lexítimas variacións e adaptacións*¹⁵, confiamos igualmente en que os seguidores de Xesús o reciban como unha axuda para testemuñar e confirmar a mutua unidade de todos; de maneira que con tanta variedade de falas unha soa ea mesma oración, máis recendente que o incenso,

10. Cf. *Ibid.*, n. 50, p. 114.

11. Cf. *Ibid.*, n. 52, p. 114.

12. Cf. *Ibid.*, n. 53, p. 114.

13. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 51: AAS 56 (1964) p. 114.

14. Cf. Amós 8, 11.

15. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 38-40: AAS 56 (1964) p. 110.

suba ata o Pai dos ceos pola mediación do noso Sumo Sacerdote, Xesucristo, na unidade do Espírito Santo.

Todo canto ordenamos nesta nosa Constitución empezará a rexer desde o día 30 do vindeiro mes de novembro do presente ano, que é o domingo primeiro do Advento.

Queremos que canto acabamos de establecer e ordenar se manteña firme e eficazmente agora e no futuro, sen que obsten, no que sexa de razón, as Constitucións e Ordenacións Apostólicas publicadas polos nosos Antecesores e outras prescricións, mesmo as merecentes de especial mención e derogación.

Dado en Roma, en S. Pedro, o día de Xoves Santo, 3 de abril do ano 1969, sexto do noso pontificado.

PAULO PAPA VI

ORDENAMENTO XERAL
DO
MISAL ROMANO

PROHEMIO

1. Cristo o Señor, cando ía celebrar cos seus discípulos a Cea pascual na que instituíu o sacrificio do seu Corpo e do seu Sangue, ordenou preparar unha sala grande, xa disposta (Lc 22, 12). A Igrexa sempre se considerou comprometida por esta orde, ao establecer normas relativas á disposición das persoas, dos lugares, dos ritos e dos textos para a celebración da Eucaristía. Tamén as normas actuais que foron promulgadas pola autoridade do Concilio Ecuménico Vaticano II, e o novo Misal que en diante empregará a Igrexa de rito Romano para a celebración da Misa, son unha nova manifestación desta solicitude da Igrexa, da súa fe e do seu amor inalterable polo sublime misterio eucarístico, e testemuñan a súa tradición continua e ininterrompida, aínda que se introduciron algunhas innovacións.

Testemuño de fe inalterada

2. A natureza sacrificial da Misa afirmada solemnemente polo Concilio Tridentino¹, en harmonía coa tradición universal da Igrexa, foi expresada novamente polo Concilio Vaticano II, ao pronunciar estas significativas palabras acerca da Misa: «O noso Salvador, na Última Cea, instituíu o sacrificio eucarístico do seu Corpo e do seu Sangue, co cal ía perpetuar polos séculos, ata o seu retorno, o sacrificio da cruz e a confiar así á súa Esposa, a Igrexa, o memorial da súa morte e resurrección»². O que así foi ensinado polo Concilio está sobriamente expresado polas fórmulas da Misa. Así o pon xa de relevo a expresión do Sacramentario chamado Leoniano: «cantas veces se celebra o memorial deste sacrificio realízase a obra da nosa redención»³. Isto atópase acertada e coidadosamente expresado nas Pregarias Eucarísticas; pois nestas o sacerdote, ao facer a anamnese, diríxese a Deus en nome tamén de todo o pobo, dálle grazas e ofrécelle o sacrificio vivo e santo, é dicir, a ofrenda da Igrexa e a vítima por cuxa inmolación o mesmo Deus quixo devolvernos a súa amizade⁴; e ora para que o Corpo e o Sangue de Cristo sexan sacrificio agradable ao Pai e salvación para todo o mundo⁵. Deste xeito, no novo Misal, a norma da oración (*lex orandi*) da Igrexa responde á norma perenne da fe (*lex credendi*), pola cal, somos amoestados, a saber, que o sacrificio, excepto pola forma distinta como se ofrece, é un e igual en canto sacrificio da cruz e en canto á súa renovación sacramental na Misa. E é o mesmo sacrificio que Cristo, o Señor, instituíu na última cea e que mandou celebrar aos apóstolos en conmemoración súa, polo cal a Misa é ao mesmo tempo sacrificio de loanza, de acción de grazas, propiciatorio e satisfactorio.

3. Tamén o admirable misterio da presenza real do Señor baixo as especies eucarísticas, confirmado polo Concilio Vaticano II⁶ e por outros documentos do Maxisterio da Igrexa⁷, no mesmo sentido e coa mesma autoridade cos cales o Concilio de Trento o declarara materia de fe,⁸ é manifestado na celebración da Misa, non só polas palabras da consagración, polas cales, Cristo, pola transubstanciación, se fai presente, senón tamén pola disposición de ánimo e a manifestación de suma reverencia e adoración que teñen lugar na Liturxia Eucarística. Por esta mesma razón exhórtase ao pobo cristián a que o Xoves Santo, na Cea do Señor, e na Solemnidade do Santísimo Corpo e do Santísimo Sangue de Cristo, honre con peculiar culto de adoración este admirable Sacramento.

1. CONCILIO ECUMÉNICO TRIDENTINO, Sesión XXII, día 17 de setembro de 1562: Denz.- Schön. 1738-1759.

2. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 47; cfr. Constitución Dogmática sobre a Igrexa, *Lumen gentium*, núms. 3, 28; Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis*, núms. 2, 4, 5.

3. Misa vespertina na Cea do Señor, oración sobre as ofrendas; cfr. *Sacramentario Veronense*, ed. L.C. Mohlberg, núm. 93.

4. Cfr. Pregaria Eucarística III.

5. Cfr. Pregaria Eucarística IV.

6. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núms. 7, 47; Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis*, núms. 5, 18.

7. Cfr. Pío XII, Carta Encíclica *Humani generis*, día 12 de agosto de 1950: AAS 42 (1950) páxs. 570-571; PAULO VI, Carta Encíclica *Mysterium Fidei*, día 3 de setembro de 1965: AAS 57 (1965) páxs. 762-769; Solemne Profesión de fe, 30 de xuño de 1968 núms. 24-26: AAS 60 (1968) páxs. 442-443; SACRA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum Mysterium*, día 25 de maio de 1967, núms. 3 f, 9: AAS 59 (1967) páxs. 543, 547.

8. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO TRIDENTINO, Sesión XIII, día 11 de outubro de 1551: Denz.- Schön. 1635-1661.

4. En verdade, a natureza do sacerdocio ministerial propia do bispo e do presbítero, que na persoa de Cristo ofrecen o sacrificio e presiden a asemblea do pobo santo, resplandece na forma do mesmo rito, pola preeminencia do lugar reservado e polo ministerio mesmo do sacerdote. Máis aínda, o contido deste ministerio está expresado e é explicado clara e amplamente polo prefacio da Misa Crismal do Xoves santo, día en que se conmemora a institución do sacerdocio. Nese prefacio explícase a transmisión da potestade sacerdotal levada a cabo pola imposición das mans; e menciónase a mesma potestade, referíndoa aos ministerios ordenados, como continuación da potestade de Cristo, Sumo Pontífice do Novo Testamento.

5. Pero, na natureza do sacerdocio ministerial maniféstase outra realidade de gran importancia, a saber, o sacerdocio real dos fieis, cuxo sacrificio espiritual é consumado polo ministerio do Bispo e dos presbíteros en unión co sacrificio de Cristo, único Mediador⁹. En efecto, a celebración da Eucaristía é acción da Igrexa universal; e nela cada un fará todo e só o que lle pertence conforme ao grao que ten no pobo de Deus. De aquí a necesidade de prestar particular atención a determinados aspectos da celebración, aos cales, algunhas veces, no decurso dos séculos se prestou menos coidado. Porque este pobo é o pobo de Deus, adquirido polo Sangue de Cristo, congregado polo Señor, alimentado coa súa Palabra; pobo chamado a elevar a Deus as peticións de toda a familia humana; pobo que, en Cristo, dá grazas polo misterio da salvación ofrecendo o seu sacrificio; pobo, por último, que pola Comunión do Corpo e do Sangue de Cristo se consolida na unidade. Este pobo, aínda que é santo pola súa orixe, con todo, crece continuamente en santidad pola súa participación consciente, activa e frutuosa no misterio eucarístico¹⁰.

Manifestación dunha tradición ininterrompida

6. Ao dar a coñecer as normas que deben seguirse na revisión do Ordinario da Misa, o Concilio Vaticano II mandou, entre outras cousas, que algúns ritos “fosen restablecidos de acordo coa primitiva norma dos Santos Padres”¹¹, usando, a saber, as mesmas palabras que san Pío V escribiu na Constitución Apostólica “Quo primum”, coa cal foi promulgado, en 1570, o Misal Tridentino. Certamente, por esta mesma conformidade das palabras, pódese sinalar por que razón ambos os Misais romanos, aínda que entre eles medie unha distancia de catro séculos, recollen unha mesma e idéntica tradición. Pero se se examinan os elementos internos desta tradición, enténdese como acertada e felizmente o primeiro é completado polo segundo.

7. Nos momentos difíciles, nos que certamente se poñía en crise a fe católica acerca da natureza sacrificial da Misa, acerca do sacerdocio ministerial e da presenza real e permanente de Cristo baixo as especies eucarísticas, san Pío V viuse obrigado ante todo a salvagardar a tradición máis recente, atacada sen verdadeira razón e, por este motivo, só se introduciron cambios mínimos no rito sacro. Certamente, o Misal do ano 1570 diferénciase apenas moi pouco do primeiro de todos, Misal que apareceu impreso en 1474, o cal, á súa vez, reproduce fielmente o Misal da época de Inocencio III. Deuse o caso, ademais, que os Códices da Biblioteca Vaticana serviron para corrixir algunhas expresións, pero esta investigación de “antigos e probados autores” reduciuse aos comentarios litúrxicos da Idade Media.

8. Hoxe, en cambio, aquela “norma dos Santos Padres”, que seguían os correctores do Misal de san Pío V, foi enriquecida con innumerables escritos de eruditos. Ao Sacramentario Gregoriano, editado por primeira vez en 1571, seguiron os antigos sacramentarios romanos e ambrosianos, repetidas veces editados con sentido crítico, así como os antigos libros litúrxicos de España e das Galias, que achegaron moitísimas oracións de gran beleza espiritual, ignoradas anteriormente. Hoxe, tras o achado de tantos documentos litúrxicos, coñécense mellor as tradicións dos primeiros séculos, anteriores á constitución dos Ritos de Oriente e de Occidente. Ademais, co progreso dos estudos dos Santos Padres, a teoloxía do misterio eucarístico recibiu nova luz pola doutrina dos máis

9. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis*, núm. 2.

10. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 11.

11. Cfr. *Ibíd.*, núm. 50.

eminentes Padres da antigüidade cristiá como santo Ireneo, santo Ambrosio, san Cirilo de Xerusalén, san Xoán Crisóstomo.

9. Por iso, a “norma dos Santos Padres” pide, non só que se conserven aquelas cousas que os nosos inmediatos predecesores nos transmitiron, senón que tamén se abarque e se estude profundamente todo o pasado da Igrexa e todas as formas de expresión coas que a fe única se manifestou en contextos humanos e culturais tan diferentes entre si, como poden ser os correspondentes ás rexións semitas, gregas e latinas. Esta perspectiva máis ampla, permítenos ver como o Espírito Santo suscita no pobo de Deus unha marabillosa fidelidade na conservación inmutable do depósito da fe, aínda que haxa tanta variedade de ritos e oracións.

Acomodación ao novo estado de cousas

10. O novo Misal, entón, mentres testifica a lei da oración da Igrexa romana e protexe o depósito da fe transmitido polos últimos Concilios, supón á súa vez, un paso importantísimo na tradición litúrxica. Pois cando os Padres do Concilio Vaticano II reiteraron as aseveracións dogmáticas do Concilio Tridentino, faláron nunha época moi distinta, e por esta razón puideron achegar propostas e orientacións pastorais totalmente imprevisibles hai catro séculos.

11. O Concilio Tridentino xa reconecera o gran valor catequético contido na celebración da Misa, pero non lle foi posible deducir todas as consecuencias prácticas. De feito, moitos solicitaban que se permitise o uso da lingua vernácula na celebración do sacrificio eucarístico. Pero o Concilio, tendo en conta as circunstancias que se daban naqueles momentos, xulgou que era o seu deber inculcar novamente a doutrina tradicional da Igrexa, segundo a cal o sacrificio eucarístico é, ante todo, acción de Cristo mesmo, do cal, por tanto, non se ve afectada a súa eficacia propia polo modo como del participan os fieis. En consecuencia, expresouse con estas palabras, á vez firmes e moderadas: “Aínda que a Misa contén gran materia de instrución para o pobo fiel, con todo, non pareceu conveniente aos Padres que, como norma xeral, se celebrase en lingua vernácula”¹². E declarou que debía ser condenado quen xulgase que “debe reprobarse o rito da Igrexa romana polo que se pronuncia en voz baixa a parte do Canon e as palabras da consagración, ou que a Misa deba ser celebrada só en lingua vulgar”¹³. Con todo, se por unha banda prohibiu o uso da lingua vernácula na Misa, por outra banda, mandaba que os pastores de almas o suplisen cunha conveniente catequese: “para que as ovellas de Cristo non padezan fame... o santo Sínodo manda aos pastores e a cantos teñen cura de almas que frecuentemente na celebración da Misa, por si mesmos, ou por medio doutros, expliquen algo do que se le na Misa, e que, polo demais, expliquen algún misterio deste santísimo sacrificio, principalmente nos domingos e nos días festivos”¹⁴.

12. Por iso, o Concilio Vaticano II, congregado para adaptar a Igrexa ás necesidades do seu oficio apostólico nestes tempos, mirou profundamente, como o fixo o Concilio de Trento, o carácter didascálico e pastoral da sacra Liturxia¹⁵. E aínda que ningún católico nega a lexitimidade e eficacia do sacro rito celebrado en latín, tamén puido conceder que: “En non poucas ocasións o emprego da lingua vernácula pode ser de grande utilidade para o pobo”, e autorizou o seu uso¹⁶. O ardente interese con que foi acollido en todas as partes este decreto fixo que, baixo a dirección dos Bispos e da mesma Sé Apostólica, se permitise o uso da lingua vernácula en todas as celebracións con participación do pobo, co cal se entende máis plenamente o misterio que se celebra.

13. Con todo, aínda que o uso da lingua vernácula na Sacra Liturxia é un instrumento de suma importancia para expresar máis abertamente a catequese do Misterio, contida na celebración, o Concilio Vaticano II advertiu tamén que debían poñerse en práctica algunhas prescricións do Tridentino

12. CONCILIO ECUMÉNICO TRIDENTINO, Sesión XXII, Doutrina sobre o Santísimo Sacrificio da Misa, cap. 8: Denz-Schönm. 1749.

13. CONCILIO ECUMÉNICO TRIDENTINO, Sesión XXII, Doutrina sobre o Santísimo Sacrificio da Misa, cap. 9: Denz-Schönm. 1759.

14. CONCILIO ECUMÉNICO TRIDENTINO, Sesión XXII, Doutrina sobre o Santísimo Sacrificio da Misa, cap. 8: Denz-Schönm. 1749.

15. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 33.

16. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 36.

non en todas partes acatadas, como a homilía os domingos e os días festivos¹⁷, e a posibilidade de intercalar monicións dentro dos mesmos ritos sacros¹⁸. Con maior interese aínda, o Concilio Vaticano II ao recomendar especialmente que “a participación máis perfecta é aquela pola cal os fieis, despois da Comunión do sacerdote, reciben o Corpo do Señor, consagrado na mesma Misa”¹⁹, exhorta a levar á práctica outro desexo dos Padres do Tridentino, a saber, que para participar máis plenamente na Eucaristía, “non se contenten os fieis presentes con comungar espiritualmente, senón que reciban sacramentalmente a comunión eucarística.”²⁰

14. Movido polo mesmo espírito e interese pastoral, o Concilio Vaticano II puido examinar, cunha nova consideración, o establecido polo Tridentino acerca da Comunión que se recibe baixo as dúas especies. Debido a que hoxe ninguén pon en dúbida os principios doutrinais do valor pleno da Comunión na que se recibe a Eucaristía baixo a única especie do pan, permitiu algunhas veces a Comunión baixo as dúas especies, cando, de feito, pola forma máis clara do signo sacramental se ofrezca aos fieis unha oportunidade especial para captar máis profundamente o misterio no que participan²¹.

15. Desta maneira, a Igrexa, mentres permanece fiel á súa misión de mestra da verdade, custodiano “o antigo”, é dicir, o depósito da tradición, cumpre tamén co seu deber de examinar e empregar prudentemente “o novo” (cfr. Mt 13,52). Así, de maneira máis aberta, unha parte do novo Misal, ordena as oracións da Igrexa ás necesidades do noso tempo; tales son, principalmente, as Misas rituais e por diversas necesidades, nas que oportunamente se combinan o tradicional e o novo. E así, mentres que algunhas expresións provenientes da máis antiga tradición da Igrexa permaneceron intactas, como o descobre o mesmo Misal Romano, editado tantas veces, outras moitas foron acomodadas ás actuais necesidades e circunstancias; outras, pola contra, como as oracións pola Igrexa, polos laicos, pola santificación do traballo humano, pola comunidade das nacións e por algunhas necesidades propias do noso tempo, foron elaboradas integramente, tomando os pensamentos e moitas veces ata as mesmas expresións dos recentes documentos conciliares. Ao usar textos de tan antiquísima tradición, valorando a nova situación do mundo actual, pareceu que non se facía agravio a tan venerable tesouro se se cambiaban certas expresións, co fin de adaptalas convenientemente á linguaxe teolóxica do noso tempo e para que respondesen de verdade á condición presente da disciplina da Igrexa. Incluso algunhas expresións relativas ao xuízo e ao uso dos bens terreo, foron modificadas, e tamén algunhas outras que se refiren a formas externas de penitencia, propias da Igrexa doutras épocas. É así, entón, como as normas litúrxicas do Concilio de Trento foron razoablemente completadas e perfeccionadas en varias partes polas normas do Vaticano II, que levou a termo os esforzos por achegar máis os fieis á Liturxia, esforzos realizados durante catro séculos, e especialmente nos últimos tempos, debido principalmente ao interese que pola Liturxia suscitaron san Pío X e os seus sucesores.

17. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 52.

18. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 35, 3.

19. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 55.

20. CONCILIO ECUMÉNICO TRIDENTINO, Sesión XXII, *Doutrina sobre o Santísimo Sacrificio da Misa*, capítulo 6: Denz-Schönm. 1747.

21. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 55.

CAPÍTULO I

IMPORTANCIA E DIGNIDADE DA CELEBRACIÓN EUCARÍSTICA

16. A celebración da Misa, como acción de Cristo e do pobo de Deus ordenado xerarquicamente, é o centro de toda a vida cristiá para a Igrexa, tanto universal, como local, e para cada un dos fieis²². Pois nela tense o cume, tanto da acción pola cal Deus, en Cristo, santifica o mundo, como a do culto que os homes tributan ao Pai, adorándoo por medio de Cristo, Fillo de Deus, no Espírito Santo²³. Ademais, nela renóvanse no transcurso do ano os misterios da redención, para que en certo xeito se nos fagan presentes²⁴. As demais accións sacras e todas as obras da vida cristiá están vinculadas con ela, dela flúen e a ela ordénanse²⁵.

17. Por isto, é de suma importancia que a celebración da Misa, ou Cea do Señor, se ordene de tal modo que os ministros e os fieis, que participan nela segundo a súa condición, obteñan dela con máis plenitude os froitos²⁶, para conseguir os cales Cristo, o noso Señor, instituíu o sacrificio eucarístico do seu Corpo e do seu Sangue como memorial da súa paixón e resurrección e o confiou á Igrexa, a súa amada Esposa²⁷.

18. Isto poderase conseguir axeitadamente se, atendendo á natureza e ás circunstancias de cada asemblea litúrxica, toda a celebración se dispón de modo que leve á consciente, activa e plena participación dos fieis, é dicir, de corpo e alma, fervente na fe, a esperanza e a caridade, que é a que a Igrexa desexa ardentemente, a que esixe a mesma natureza da celebración, e á que o pobo cristián ten o dereito e que constitúe o seu deber, en virtude do Bautismo²⁸.

19. Aínda que nalgúñas ocasións non se pode ter a presenza e a participación activa dos fieis, as cales manifestan máis claramente a natureza eclesial da acción sacra²⁹, a celebración eucarística sempre está dotada da súa eficacia e dignidade, xa que é un acto de Cristo e da Igrexa, no cal o sacerdote leva a cabo o seu principal ministerio e obra sempre pola salvación do pobo. A el, pois, recoméndaselle que, en canto poida, celebre diariamente o sacrificio eucarístico³⁰.

20. Posto que a celebración da Eucaristía, como toda a Liturxia, se realiza por medio de signos sensíbeis, polos cales se alimenta, se robustece e se expresa a fe³¹, procúrese ao máximo seleccionar e ordenar aquelas formas e elementos propostos pola Igrexa que, tendo en conta as circunstancias de persoas e lugares, favorezan mellor a participación activa e plena, e respondan máis idoneamente ao aproveitamento espiritual dos fieis.

22. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 41; Constitución dogmática sobre a Igrexa, *Lumen gentium*, núm.11; Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis*, núms. 2. 5. 6; Decreto sobre o oficio pastoral dos Bispos, *Christus Dominus*, núm. 30; Decreto sobre o Ecumenismo, *Unitatis redintegratio*, núm. 15; SACRA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núms. 3 e. 6: AAS 59 (1967) páxs. 542. 544-545.

23. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 10.

24. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 102.

25. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a Sacra Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 10; Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis*, núm. 5.

26. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núms. 14. 19. 26. 28. 30.

27. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 47.

28. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 14.

29. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 41. 1.

30. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis*, núm. 13. *Código de Dereito Canónico*, canon 904.1.

31. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 59.

- 21.** Así, pois, esta Instrución propónse dar, tanto os aliñamentos xerais cos que se ordene idoneamente a celebración da Eucaristía, como expoñer as normas para a disposición de cada forma de celebración³².
- 22.** É de suma importancia a celebración da Eucaristía na Igrexa particular. Efectivamente, o Bispo diocesano é o primeiro dispensador dos misterios de Deus na Igrexa particular a el encomendada, é o moderador, o promotor e o custodio da vida litúrxica³³. Nas celebracións que se realizan, presididas por el, pero principalmente na celebración eucarística celebrada por el mesmo e coa participación do presbiterio, dos diáconos e do pobo, maniféstase o misterio da Igrexa. Por isto mesmo, a celebración das Misas solemnes debe ser exemplo para toda a diocese. E así, el debe empeñarse en que os presbíteros, os diáconos e os fieis laicos comprendan sempre máis profundamente o xenuíno sentido dos ritos e dos textos litúrxicos e, desta maneira, alcancen unha activa e frutuosa celebración da Eucaristía. Para este fin ha de vixiar celosamente que sexa cada vez maior a dignidade das ditas celebracións, para o que servirá moitísimo que promova a beleza do lugar sacro, da música e da arte.
- 23.** Ademais, para que a celebración responda máis plenamente ás prescricións e ao espírito da Sacra Liturxia e para que creza a súa eficacia pastoral, nesta Instrución Xeral e no Ordinario da Misa, propóñense algunhas acomodacións e adaptacións.
- 24.** Estas adaptacións, que consisten soamente na elección dalgúns ritos ou textos, é dicir, de cantos, lecturas, oracións, monicións e xestos, para que respondan mellor ás necesidades, á preparación e á índole dos participantes, encoméndanse a cada sacerdote celebrante. Con todo, lembre o sacerdote que el é servidor da Sacra Liturxia e que a el non lle está permitido agregar, quitar ou cambiar algo pola súa propia iniciativa³⁴ na celebración da Misa.
- 25.** Ademais, no Misal, no seu sitio, indícanse algunhas adaptacións que, segundo a Constitución sobre a Sacra Liturxia, corresponden ou ao Bispo diocesano ou á Conferencia dos Bispos³⁵ (cfr. tamén máis adiante núms. 387; 388-393).
- 26.** Con todo, por canto se refira a cambios e a adaptacións máis profundas que teñan que ver con tradicións e coa índole de pobos e rexións que, segundo o espírito do artigo 40 da Constitución sobre a Sacra Liturxia, deban introducirse por utilidade ou por necesidade, obsérvese o que se expón na Instrución “A Liturxia Romana e a inculturación”³⁶ e máis adiante (núms. 395-399).

32. Obsérvese o que está estatuído acerca das celebracións especiais: cfr. para as Misas en grupos particulares: Sagrada Congregación para o Culto Divino, *Instrución Actio pastoralis*, día 15 de maio de 1969: AAS 61 (1969) páxs.806-811; para as Misas con nenos: Directorio de Misas con nenos, día 1 de novembro de 1973: AAS 66 (1974) páxs. 30-46; sobre a maneira de unir as Horas do Oficio coa Misa: Instrución xeral de *Liturgia Horarum*, núms. 93-98; sobre a maneira de unir algunhas bendicións e a coroación dunha imaxe da benaventurada Virxe María coa Misa: Ritual Romano: Bendicional, Praenotanda núm.28; Ritual de coroación dunha imaxe da benaventurada Virxe María, núms. 10 y 14.

33. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Decreto sobre o oficio pastoral dos Bispos, *Christus Dominus*, núm. 15; Cfr. tamén CONCILIO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 41.

34. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 22.

35. Cfr. tamén o CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núms. 38. 40; PAULO VI, Constitución Apostólica *Missale Romanum*, páxs. XXX.

36. CONGREGACIÓN PARA O CULTO DIVINO E A DISCIPLINA DOS SACRAMENTOS, Instrución *Varietates legitimae*, día 25 de xaneiro de 1994: AAS 87 (1995) páxs. 288-314.

CAPÍTULO II

ACERCA DA ESTRUCTURA DA MISA, OS SEUS ELEMENTOS E AS SÚAS PARTES

I. A ESTRUCTURA XERAL DA MISA

27. Na Misa, ou Cea do Señor, o pobo de Deus é convocado e reunido, baixo a presidencia do sacerdote, quen obra na persoa de Cristo (*in persona Christi*) para celebrar o memorial do Señor ou sacrificio eucarístico³⁷. De maneira que para esta reunión local da santa Igrexa vale eminentemente a promesa de Cristo: “Onde dous ou tres están reunidos no meu nome, alí estou eu no medio de eles” (Mt 18, 20). Pois na celebración da Misa, na cal se perpetúa o sacrificio da cruz³⁸, Cristo está realmente presente na mesma asemblea congregada no seu nome, na persoa do ministro, na súa palabra e, máis aínda, de maneira substancial e permanente nas especies eucarísticas³⁹.

28. A Misa consta, en certo xeito, de dúas partes, a saber, a Liturxia da Palabra e a Liturxia Eucarística, as cales están tan estreitamente unidas entre si, que constitúen un só acto de culto⁴⁰. En efecto, na Misa prepárase a mesa, tanto da Palabra de Deus, como do Corpo de Cristo, da cal os fieis son instruídos e alimentados⁴¹. Consta ademais dalgúns ritos que inician e conclúen a celebración.

II. DIVERSOS ELEMENTOS DA MISA

A lectura da Palabra de Deus e a súa explicación

29. Cando se len as sacras Escrituras na Igrexa, Deus mesmo fala ao seu pobo, e Cristo, presente na súa palabra, anuncia o Evanxeo. Por iso as lecturas da Palabra de Deus, que proporcionan á Liturxia un elemento de máxima importancia, deben ser escoitadas por todos con veneración. Aínda que a palabra divina nas lecturas da sacra Escritura se dirixa a todos os homes de todos os tempos e sexa intelixible para eles, con todo, a súa máis plena intelixencia e eficacia favorécese cunha explicación viva, é dicir, coa homilía, que vén así ser parte da acción litúrxica⁴².

Oracións e outras partes que corresponden ao sacerdote

30. Entre as cousas que se asignan ao sacerdote, ocupa o primeiro lugar a Pregaria Eucarística, que é o cume de toda a celebración. Veñen deseguido as oracións, é dicir, a colecta, a oración sobre as ofrendas e a oración despois da Comunión. O sacerdote que preside a asemblea en representación de Cristo, dirixe estas oracións a Deus en nome de todo o pobo santo e de todos os circunstantes⁴³. Con razón, pois, denomínanse «oracións presidenciais».

37. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis*, núm. 5; Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 33.

38. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO TRIDENTINO, Sesión XXII, Doutrina sobre o Santísimo Sacrificio da Misa, capítulo 1: Denz-Schönm 1740; cfr. PAULO VI, *Solemne profesión de fe*, día 30 de xuño de 1968, núm. 24: AAS 60 (1968) páx. 442.

39. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 7; Paulo VI, Carta Encíclica *Mysterium Fidei*, día 3 de setembro de 1965: AAS 57 (1965) páx. 764; SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núm.9: AAS 59 (1967) páx. 547.

40. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 56. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, n 3: AAS 59 (1967) páx. 542.

41. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núms. 48, 51; Constitución dogmática sobre a divina Revelación, *Dei Verbum*, núm. 21; Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis*, núm. 4.

42. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 7; 33; 52.

43. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 33.

31. Tamén corresponde ao sacerdote que exerce o ministerio de presidente da asemblea congregada, facer algunhas monicións previstas no mesmo rito. Onde as rúbricas o determinan, está permitido ao celebrante adaptalas ata certo grao para que respondan á capacidade dos participantes; procure, con todo, o sacerdote conservar sempre o sentido das monicións que se propoñen no Misal e expresalo en poucas palabras. Ao sacerdote que preside compételle tamén moderar a celebración da Palabra de Deus e dar a bendición final. A el, ademais, estalle permitido introducir os fieis, con brevísimas palabras, na Misa do día, despois do saúdo inicial e antes do rito penitencial; á Liturxia da Palabra, antes das lecturas; na Pregaria Eucarística, antes do Prefacio, pero nunca dentro da mesma Pregaria; e igualmente, dar por concluída toda a acción sacra, antes da despedida.

32. A natureza das partes “presidenciais” esixe que se pronuncien con voz clara e alta, e que todos as escoiten con atención⁴⁴. Por conseguinte, mentres o sacerdote as di, non se teñan cantos nin oracións e calen o órgano e outros instrumentos musicais.

33. E en efecto, como presidente, o sacerdote pronuncia as oracións en nome da Igrexa e da comunidade congregada, mentres que algunhas veces o fai soamente no seu nome, para poder cumprir o seu ministerio con maior atención e piedade. De tal maneira que as oracións que se propoñen antes da lectura do Evanxeo, na preparación dos dons, así como antes e despois da Comunión, se din en segredo.

Outras fórmulas que ocorren na celebración

34. Xa que pola súa natureza a celebración da Misa ten carácter “comunitario”⁴⁵, os diálogos entre o celebrante e os fieis congregados, así como as aclamacións, teñen unha grande importancia⁴⁶, debido a que non son só sinais exteriores dunha celebración común, senón que fomentan e realizan a comunión entre o sacerdote e o pobo.

35. As aclamacións e as respostas dos fieis aos saúdos do sacerdote e ás oracións constitúen o grao de participación activa que deben observar os fieis congregados en calquera forma de Misa, para que se exprese claramente e se promova como acción de toda a comunidade⁴⁷.

36. Outras partes moi útiles para manifestar e favorecer a participación activa dos fieis, e que se encomendan a toda a asemblea convocada, son principalmente o acto penitencial, a profesión de fe, a oración universal e a oración dominical.

37. Das outras fórmulas:

a) Algunhas posúen por si mesmas o valor de rito ou de acto, como o himno do **Gloria**, o salmo responsorial, o **Aleluia**, o verso antes do Evanxeo, o **Santo**, a aclamación da anamnese, o canto despois da Comunión.

b) Outras, en cambio, como os cantos de entrada, ao ofertorio, da fracción (**Año de Deus**) e da Comunión, simplemente acompañan algún rito.

Modos de pronunciar os diversos textos

38. Nos textos que han de pronunciarse en voz alta e clara, sexa polo sacerdote ou polo diácono, ou polo lector, ou por todos, a voz debe responder á índole do respectivo texto, segundo este sexa unha lectura, oración, monición, aclamación ou canto; como tamén á forma da celebración e da solemnidade da asemblea. Ademais, téñase en conta a índole das diversas linguas e a natureza dos

44. Cfr. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Musicam sacram*, día 5 de marzo de 1967, núm. 14: AAS 59 (1967) páx. 304.

45. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núms. 26-27; SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núm. 3 d: AAS 59 (1967) páx. 542.

46. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núms. 30.

47. Cfr. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Musicam sacram*, día 5 de marzo de 1967, núm. 16 a: AAS 59 (1967) páx. 305.

pobos. Nas rúbricas e nas normas que seguen, os verbos “dicir” ou “pronunciar”, deben entenderse, entón, sexa do canto, sexa da lectura en voz alta, observándose os principios arriba expostos.

Importancia do canto

39. O Apóstolo exhorta os fieis congregados para esperar a vinda do seu Señor a que canten todos xuntos salmos, himnos e cánticos espirituais (cfr. Col 3,16). Pois o canto é un sinal de xúbilo do corazón (cfr. Feit 2, 46). Por iso santo Agostiño di con razón: “Cantar é propio do que ama”⁴⁸, e tamén o antigo proverbio: “Quen canta ben, ora dúas veces”.

40. Na celebración da Misa debe darse grande importancia ao canto, atendendo á índole do pobo e ás posibilidades de cada asemblea litúrxica. Aínda que non sempre sexa necesario, por exemplo nas Misas feirais, cantar todos os textos que de seu se destinan a ser cantados, hai que coidar absolutamente que non falte o canto dos ministros e do pobo nas celebracións que levan a cabo os domingos e festas de precepto. Na selección das partes que de feito se van cantar, darase a preferencia ás máis importantes, e en especial, ás que debe cantar o sacerdote ou o diácono ou o lector, con resposta do pobo, ou o sacerdote e o pobo ao mesmo tempo⁴⁹.

41. Hase de dar o primeiro lugar, en igualdade de circunstancias, ao canto gregoriano, xa que é propio da liturxia romana. Os demais xéneros de música sacra, e en particular a polifonía, con tal que sexan conformes co espírito da acción litúrxica e fomenten a participación de todos os fieis⁵⁰. Como cada día é máis frecuente o encontro de fieis de diversas nacións, convén que eses mesmos fieis saiban cantar xuntos en latín, con melodías sinxelas, polo menos algunhas partes do Ordinario da Misa, especialmente o símbolo da fe e a oración dominical⁵¹.

Xestos e posturas

42. Os xestos e as posturas corporais, tanto do sacerdote, do diácono e dos ministros, como do pobo, deben tender a que toda a celebración resplandeza con dignidade e nobre sinxeleza, que se comprenda o verdadeiro e pleno significado de cada unha das súas partes e que favoreza a participación de todos⁵². Por tanto prestarase maior atención a todo o determinado por esta Ordenación xeral e recibido da praxe do Rito Romano, que leve ao ben común espiritual do pobo de Deus, antes que calquera inclinación persoal ou arbitraria. A uniformidade das posturas observada por todos os participantes, é signo da unidade dos membros da comunidade cristiá congregados para a sacra Liturxia: pois expresa e fomenta a comunión de espírito e sentimentos dos participantes.

43. Os fieis permanecen de pé desde o comezo do canto de entrada, ou mentres o sacerdote se achega ao altar, ata a colecta inclusive; durante o canto do **Aleluia** antes do Evanxeo; durante a proclamación do Evanxeo; durante a profesión de fe e a oración universal; tamén desde a invitación **Pregade irmáns**, antes da oración sobre as ofrendas, ata o final da Misa, excepto nos momentos que se indican máis abaixo. Estarán sentados mentres se proclaman as lecturas antes do Evanxeo e o salmo responsorial; durante a homilía e mentres se preparan as ofrendas para o ofertorio; e, segundo as circunstancias, durante o momento de silencio sacro despois da Comunión. Pero han de axeonllarse, a non ser que o impida un motivo de saúde, pola falta de espazo ou o gran número de asistentes ou outras causas razoables, durante a consagración. Os que non se axeonllan para a consagración farán unha inclinación profunda cando o sacerdote se axeonlla despois da consagración. Compete con todo ás Conferencias Episcopais adaptar, segundo a norma do dereito, os xestos e as

48. SANTO AGOSTIÑO DE HIPONA, *Sermón* 336, 1: PL 38, 1472.

49. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Musicam sacram*, día 5 de marzo de 1967, núms. 7. 16: AAS 59 (1967) páxs. 302, 305.

50. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 116; cfr. tamén alí mesmo, núm. 30.

51. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 54; SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Inter Oecumenici*, día 26 de setembro de 1964, núm. 59: AAS 56 (1964) páx. 891; Instrución *Musicam sacram*, día 5 de marzo de 1967, núm. 47: AAS 59 (1967) páx. 314.

52. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núms. 30. 34; cfr. tamén alí o núm. 21.

posturas mencionadas no *Ordo Missae*, á índole e ás tradicións razoables dos pobos⁵³. Pero cóidesse que as adaptacións respondan ao sentido e índole de cada unha das partes da celebración. Onde se acostuma que o pobo permaneza de xeonllos desde que termina o *Santo* ata o fin da Pregaria Eucarística e tamén antes da Comunión cando o sacerdote di *Este é o Año de Deus* mantéñase loablemente. Para lograr esta uniformidade en xestos e posturas durante unha mesma celebración, obedezan os fieis ás monicións que fan os diáconos, ou o ministro laico, ou o sacerdote, conforme o establecido no Misal.

44. Entre os xestos inclúense tamén as accións e as procesións, como cando o sacerdote co diácono e os ministros se achegan ao altar; cando o diácono antes da proclamación do Evanxeo leva ao ambón o Evanxeliario ou libro dos Evanxeos; cando os fieis levan as ofrendas e se achegan á Comunión. Convén que estas accións e procesións se realicen decorosamente, acompañadas cos cantos correspondentes, segundo as normas establecidas para cada caso.

O silencio

45. Tamén como parte da celebración debe gardarse ao seu tempo un silencio sacro⁵⁴. A súa natureza depende do momento en que se garda en cada celebración. Así, no acto penitencial e despois da invitación para orar, todos se recollen interiormente; despois da lectura ou a homilía, meditan brevemente o escoitado; despois da Comunión, loan a Deus no seu corazón. Xa antes da celebración gárdese un respectuoso silencio na Igrexa, na sancristía e lugares adxacentes, para que todos poidan prepararse á celebración devota e relixiosamente.

III. DIVERSAS PARTES DA MISA

A) Ritos iniciais

46. Os ritos que preceden á Liturxia da Palabra, é dicir, a entrada, o saúdo, o acto penitencial, o *Señor, ten piedade*, o *Gloria* e a colecta, teñen o carácter de exordio, de introdución e de preparación. A súa finalidade é facer que os fieis reunidos constrúan unha comunión e se dispoñan a escoitar debidamente a Palabra de Deus e a celebrar dignamente a Eucaristía. Nas celebracións que, a teor dos libros litúrxicos, se unen coa Misa, omítense os ritos iniciais ou realízanse de modo particular.

Entrada

47. Unha vez reunido o pobo, mentres entra o sacerdote co diácono e os ministros, comeza ao canto de entrada. A finalidade deste canto é abrir a celebración, fomentar a unión dos que se congregaron e introducir os espíritos no misterio do tempo litúrxico ou da festa, e acompañar a procesión do sacerdote e os ministros.

48. Cántano alternando o coro e o pobo ou de modo similar un cantor e o pobo, ou ben todo o pobo, ou soamente o coro. Pódese empregar unha antífona co seu salmo como se atopa no Gradual Romano ou no Gradual Simple, ou outro canto que conveña á acción sacra, e ao carácter do día ou do tempo, cuxo texto fose aprobado pola Conferencia Episcopal. Se non houbese canto de entrada⁵⁵, recitarán a antífona indicada no Misal os fieis ou algúns deles ou un lector ou, se non hai máis remedio, o mesmo sacerdote, quen poderá adaptala á maneira de monición inicial (cf. n. 31).

53. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 40; CONGREGACIÓN PARA O CULTO DIVINO E A DISCIPLINA DOS SACRAMENTOS, Instrución *Varietates legitimae*, día 25 de xaneiro de 1994, núm. 41: AAS 87 (1995) páx. 304.

54. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 30; SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Musicae sacrae*, día 5 de marzo de 1967, núm. 17: AAS 59 (1967) páx. 305.

55. Cfr. XOÁN PAULO II, Carta Apostólica *Dies Domini*, 31 de maio de 1998, núm. 50: AAS 90 (1998) páx. 745.

Saúdo ao altar e ao pobo congregado

49. O sacerdote, o diácono e os ministros, cando chegan ao presbiterio, saúdan o altar cunha inclinación profunda. En sinal de veneración, o sacerdote e o diácono bican despois o altar; e o sacerdote, segundo as circunstancias, incensa a cruz e o altar.

50. Concluído o canto de entrada, o sacerdote, de pé na sé, persígnase xuntamente con toda a asemblea co sinal da cruz; logo mediante o saúdo manifesta á comunidade congregada a presenza do Señor. Este saúdo e a resposta do pobo fan patente o misterio da Igrexa congregada. Despois do saúdo, o sacerdote, ou o diácono ou un ministro laico, con brevísimas palabras, pode introducir os fieis na Misa do día.

Acto penitencial

51. Daquela o sacerdote convida ao acto penitencial que, despois dunha breve pausa de silencio, faino toda a comunidade mediante unha fórmula de confesión xeral, e que o sacerdote conclúe coa absolución, a cal, con todo, carece da eficacia do sacramento da Penitencia. O domingo, especialmente no tempo pascual, pode facerse algunha vez a bendición e aspersión da auga en memoria do Bautismo⁵⁶.

Señor, ten piedade

52. Despois do acto penitencial comeza sempre o **Señor, ten piedade**, a menos que este formase parte do mesmo acto penitencial. Sendo un canto co que os fieis aclaman o Señor e imploran a súa misericordia, de ordinario será cantado por todos, é dicir, tomarán parte del o pobo e os cantores ou un cantor. Cada aclamación normalmente repetirase dúas veces, sen excluír un número maior, por razón da índole peculiar de cada lingua ou das esixencias da arte musical ou das circunstancias. Cando o **Señor, ten piedade** se canta como parte do acto penitencial, propónse un “tropo” para cada aclamación.

Gloria a Deus no ceo

53. O **Gloria** é un himno antiquísimo e venerable polo que a Igrexa congregada no Espírito Santo glorifica a Deus Pai e o Añó, e lle suplica. O texto deste himno non pode ser cambiado por outro. Comézao o sacerdote ou, segundo as circunstancias, un cantor ou os cantores, pero é cantado por todos xuntos, ou alternando o pobo cos cantores, ou só polos cantores. Se non se canta, recitarano todos xuntos, ou alternando en dous coros. Cántase ou recítase os domingos, excepto nos tempos de Advento e de Coresma, nas solemnidades e nas festas, e nalgúñas celebracións peculiares máis solemnes.

Colecta

54. Despois o sacerdote convida o pobo a orar, e todos, xunto co sacerdote, gardan un momento de silencio para facerse conscientes de estar na presenza de Deus e formular interiormente as súas intencións e desexos. Entón o sacerdote profire a oración, que adoita chamarse “colecta” e pola cal se expresa a natureza da celebración. Conforme unha antiga tradición da Igrexa, normalmente a oración colecta diríxese a Deus Pai, por Cristo no Espírito Santo⁵⁷ e termina coa conclusión trinitaria, é dicir a máis longa, deste xeito:

Se se dirixe ao Pai: **Polo noso Señor Xesucristo, teu Fillo, que vive e reina contigo na unidade do Espírito Santo e é Deus por sempre eternamente.**

56. Cfr. Apéndice do Misal Romano. Rito da Bendición e Aspersión da auga.

57. Cfr. TERTULIANO, *Adversus Marcionem*, IV, 9: CCSL 1, páx. 560; Orixes, *Disputatio cum Heracleida*, núm. 4, 24: SCH 67, páx. 62; *Statuta Concilii Hipponensis Breviata*, 21: CCSL 149, páx. 39.

Se se dirixe ao Pai, pero ao final menciónase ao Fillo: **El, que vive e reina contigo na unidade do Espírito Santo e é Deus por sempre eternamente.**

Se se dirixe ao Fillo: **Ti, que vives e reinas co Pai na unidade do Espírito Santo e es Deus por sempre eternamente.** O pobo uníndose á súplica, fai súa a oración coa aclamación **Amén.**

Na Misa sempre se di unha soa oración colecta.

B) Liturxia da Palabra

55. As lecturas tomadas da Sacra Escritura cos cantos que se intercalan, constitúen a parte principal da liturxia da Palabra; e a homilía, a profesión de fe e a oración universal ou oración dos fieis desenvólvena e conclúena. Pois nas lecturas que a homilía explica, Deus fala ao seu pobo⁵⁸, manifesta o misterio da redención e salvación, e brinda o alimento espiritual; e Cristo pola súa Palabra, faise presente no medio do seu pobo⁵⁹. O pobo fai súa esta palabra divina polo silencio e os cantos; e adhírese a ela pola profesión de fe; e alimentado por ela, roga na oración universal polas necesidades de toda a Igrexa e pola salvación de todo o mundo.

Silencio

56. A Liturxia da Palabra será celebrada de tal modo que favoreza a meditación; por iso evitárase completamente toda clase de présas que impida o recollemento. Convén que nela tamén se dean momentos breves de silencio, adaptados á asemblea congregada, nos cales, coa axuda do Espírito Santo, a Palabra de Deus sexa acollida no corazón e mediante a oración se prepare a resposta. Estes momentos de silencio pódense gardar oportunamente, por exemplo, antes de que comece a mesma Liturxia da Palabra, despois da primeira e da segunda lectura, e ao terminar a homilía⁶⁰.

Lecturas bíblicas

57. Polas lecturas prepárase a mesa da Palabra de Deus aos fieis e ábrenselles os tesouros da Biblia⁶¹. Polo cal se debe conservar a disposición das lecturas bíblicas que esclarecen a unidade de ambos os Testamentos e da historia da salvación; e non está permitido que as lecturas e o salmo responsorial que conteñen a Palabra de Deus, sexan cambiados por outros textos non bíblicos⁶².

58. Na celebración da Misa con pobo, as lecturas proclamaranse sempre desde o ambón.

59. A proclamación das lecturas, segundo a tradición, non é unha función presidencial senón ministerial. Por tanto un lector fará as lecturas, pero o Evanxeo será anunciado polo diácono ou, na súa ausencia, por outro sacerdote. Con todo, se non houbese diácono ou outro sacerdote, o mesmo sacerdote celebrante lerá o Evanxeo; e se tampouco houbese un lector idóneo, o sacerdote celebrante tamén proclamará as outras lecturas. Despois de cada lectura, o que a le di a aclamación, e o pobo congregado, coa súa resposta, venera a Palabra de Deus recibida con fe e espírito agradecido.

60. A lectura do Evanxeo constitúe o cume da Liturxia da Palabra. A liturxia mesma ensina que debe tributárselle suma veneración, cando a distingue entre as outras lecturas con especial honra, sexa por parte do ministro delegado para anunciálo e pola bendición ou a oración con que se prepara; sexa por parte dos fieis, que coas súas aclamacións recoñecen e profesan a presenza de Cristo que lles fala, e escoitan de pé a lectura mesma; sexa polos mesmos signos de veneración que se tributan ao Evanxeliario.

58. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 33.

59. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 7.

60. Cfr. Misal Romano, *Ordo lectionum Missae*, segunda edición típica, núm. 28.

61. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 51.

62. Cfr. Xoán Paulo II, Carta Apostólica *Vicesimus quintus annus*, día 4 de decembro de 1988, núm. 13: AAS 81 (1989) páx. 910.

Salmo responsorial

61. Despois da primeira lectura, segue o salmo responsorial, que é parte integral da Liturxia da Palabra e en si mesmo ten gran importancia litúrxica e pastoral, xa que favorece a meditación da Palabra de Deus. O salmo responsorial debe corresponder a cada unha das lecturas e tómasse habitualmente do leccionario. Convén que o salmo responsorial sexa cantado, polo menos a resposta que pertence ao pobo. Así pois, o salmista ou o cantor do salmo, desde o ambón ou noutro sitio apropiado, proclama as estrofas do salmo, mentres que toda a asemblea permanece sentada, escoita e, máis aínda, de ordinario participa por medio da resposta, a menos que o salmo se proclame de modo directo, é dicir, sen resposta. Pero, para que o pobo poida unirse con maior facilidade á resposta salmódica, escolléronse uns textos de resposta e uns dos salmos, segundo os distintos tempos do ano ou as diversas categorías de Santos, que se poden empregar no canto do texto correspondente á lectura, sempre que o salmo sexa cantado. Se o salmo non pode cantarse, proclámase da maneira máis apta para facilitar a meditación da Palabra de Deus. No canto do salmo asignado no leccionario, pode tamén cantarse o responsorio gradual tomado do Gradual Romano, ou o salmo responsorial ou aleluiático tomado do Gradual Simple, tal como se presentan neses libros.

Aclamación antes da lectura do Evanxeo

62. Despois da lectura, que precede inmediatamente ao Evanxeo, cántase o **Aleluia** ou outro canto establecido polas rúbricas, segundo o pida o tempo litúrxico. Esta aclamación por si mesma constitúe un rito ou un acto polo que a asemblea dos fieis acolle e saúda o Señor que lle falará no Evanxeo e confesa a súa fe co canto. É cantado por todos de pé, iniciándoo os cantores ou o cantor, e se for necesario, repítese, pero o versículo é cantado polos cantores ou por un cantor.

a) O **Aleluia** cántase en todos os tempos, excepto en Coresma. Os versículos tómanse do leccionario ou do Gradual.

b) En tempo de Coresma, en lugar do **Aleluia**, cántase o versículo antes do Evanxeo, presentado no leccionario. Tamén se pode cantar outro salmo ou o tracto, como se atopa no Gradual.

63. Cando hai só unha lectura antes do Evanxeo:

a) Nos tempos en que se di **Aleluia**, pódese tomar ou o salmo aleluiático ou o salmo e **Aleluia** co seu versículo.

b) No tempo en que non se di **Aleluia**, pódese tomar ou o salmo e o versículo antes do Evanxeo, ou soamente o salmo.

c) O **Aleluia** ou o versículo antes do Evanxeo, se non se canta, pode omitirse.

64. A Secuencia, que excepto os días de Pascua e de Pentecoste, é *ad libitum*, cántase antes do **Aleluia**.

Homilía

65. A homilía é parte da liturxia e recoméndase encarecidamente⁶³, pois é o alimento necesario para a vida cristiá. Convén que sexa unha explicación ou dalgún aspecto das lecturas da Sacra Escritura, ou doutro texto do Ordinario, ou do Propio da Misa do día, tendo en conta o misterio que se celebra e as necesidades particulares dos oíntes⁶⁴.

66. De ordinario fará a homilía o mesmo sacerdote celebrante, ou este encomendaralla a un sacerdote concelebrante, ou algunha vez, segundo as circunstancias, a un diácono, pero nunca a un laico⁶⁵. En casos particulares, e por xusta causa, tamén pode facer a homilía un Bispo ou presbítero

63. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 52; cfr. *Código de Dereito Canónico*, canon 767, 1.

64. Cfr. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Inter Oecumenici*, día 26 de setembro de 1964, núm. 54: AAS 56 (1964) páx. 890.

65. *Código de Dereito Canónico*, canon 767, 1; Pontificia Comisión para a auténtica interpretación do Código de Dereito Canónico, resposta á dubida acerca do canon 767,1: AAS 79 (1987) páx. 1249; Instrución interdiscastaral sobre algunhas cuestións acerca da cooperación dos fieis leigos no ministerio dos sacerdotes, *Ecclesiae de mysterio*, día 15 de agosto de 1997, artigo 3: AAS 89 (1997) páx. 864.

que estea presente na celebración pero que non pode concelebrar. Os domingos e festas do precepto debe haber homilía en todas as Misas que se celebran con asistencia do pobo e non se pode omitir, senón por un motivo grave; os demais días recoméndase, especialmente nas feiras de Advento, Coresma e tempo pascual, así como tamén noutras festas e ocasións en que o pobo acode en maior número á Igrexa⁶⁶. É oportuno gardar un breve momento de silencio despois da homilía.

Profesión de fe

67. O Símbolo ou Profesión de Fe, tende a que todo o pobo congregado responda á Palabra de Deus anunciada nas lecturas da Sacra Escritura e exposta na homilía, e a que, ao proclamar a norma da súa fe, coa fórmula aprobada para o uso litúrxico, lembre e confese os grandes misterios da fe, antes de comezar a súa celebración na Eucaristía.

68. O Símbolo débese dicir ou cantar o sacerdote xunto co pobo os domingos e solemnidades; tamén se pode dicir en celebracións máis solemnes. Se se canta, comézao o sacerdote, ou segundo as circunstancias, un cantor ou os cantores, pero será cantado por todos xuntos, ou polo pobo alternando cos cantores. Se non se canta, recitarano todos xuntos ou alternando en dous coros.

Oración universal

69. Na oración universal, ou oración dos fieis, o pobo responde en certo xeito á Palabra de Deus recibida na fe e, exercitando o oficio do seu sacerdocio bautismal, ofrece súplicas a Deus pola salvación de todos. Convén que esta oración se faga normalmente en todas as Misas con asistencia do pobo, para que se eleven súplicas pola santa Igrexa, polos gobernantes, polos que sofren algunha necesidade e por todos os homes e a salvación do mundo enteiro⁶⁷.

70. As serie de intencións de ordinario será:

- a) Polas necesidades da Igrexa.
- b) Polos que gobernan e pola salvación do mundo.
- c) Polos que sofren por calquera dificultade.
- d) Pola comunidade local.

Con todo, nalgunha celebración particular, como a Confirmación, o Matrimonio ou as Exequias, a orde das intencións pode ter en conta máis expresamente a ocasión particular.

71. Compete ao sacerdote celebrante dirixir esta oración desde a sé. El introdúcea cunha breve monición, na que convida os fieis a orar, e termínaa coa oración conclusiva. As intencións que se propoñen deben ser sobrias, compostas con sabia liberdade e poucas palabras e deben expresar a súplica de toda a comunidade. Serán proferidas desde o ambón ou outro lugar adecuado, polo diácono, ou un cantor, ou un lector, ou un fiel laico⁶⁸. O pobo, de pé, expresa a súa súplica cunha invocación común despois de cada intención, ou ben coa oración en silencio.

C) Liturxia Eucarística

72. Na última Cea, Cristo instituíu o sacrificio e o banquete pascual, polo que o sacrificio da cruz se fai continuamente presente na Igrexa, cando o sacerdote, representando a Cristo o Señor, realiza o mesmo que o Señor fixo e encomendou aos seus discípulos que fixesen en memoria del⁶⁹. Cristo tomou o pan e o cáliz, deu grazas, partiuno e déullelo aos seus discípulos, dicindo: “Tomade,

66. Cfr. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Inter Oecumenici*, día 26 de setembro de 1964, núm. 53: AAS 56 (1964) páx. 890.

67. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 53.

68. Cfr. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Inter Oecumenici*, día 26 de setembro de 1964, núm. 56: AAS 56 (1964) páx. 890.

69. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 47; SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núms. 3 a. b: AAS 59 (1967) páxs. 540-541.

comede, bebede; isto é o meu Corpo; este é o cáliz do meu Sangue. Facede isto en conmemoración miña”. Por iso, a Igrexa ordenou toda a celebración da Liturxia Eucarística con estas partes, que responden as palabras e ás accións de Cristo. En efecto:

- 1) Na preparación dos dons levan ao altar pan, viño e auga, ou sexa os mesmos elementos que Cristo tomou nas súas mans.
- 2) Na Pregaria Eucarística danse grazas a Deus por toda a obra da salvación e as ofrendas convértese no Corpo e no Sangue de Cristo.
- 3) Pola fracción do pan e pola Comunión os fieis, aínda que moitos, reciben dun único pan o Corpo, e dun único cáliz o Sangue do Señor, do mesmo xeito que os Apóstolos o recibiron das mans do mesmo Cristo.

Preparación dos dons

73. Ao comezo da Liturxia Eucarística levanse ao altar os dons que se converterán no Corpo e no Sangue de Cristo. En primeiro lugar prepárase o altar, ou mesa do Señor, que é o centro de toda a Liturxia Eucarística⁷⁰, e nel colócanse o corporal, o purificador, o misal e o cáliz, cando este non se prepara na credencia. Logo tráense as ofrendas: o pan e o viño, que é loable que sexan presentados polos fieis. Cando as ofrendas son traídas polos fieis, o sacerdote ou o diácono recíbenas nun lugar apropiado e son eles os que as levan ao altar. Aínda que os fieis xa non contribúan co pan e o viño destinados para a liturxia, como se facía antigamente, non obstante o rito de presentalos conserva a súa forza e o seu significado espiritual. Tamén se pode recibir diñeiro ou outros dons para os pobres ou para a igrexa, traídos polos fieis ou recollidos na nave da igrexa, e que se colocarán nun lugar conveniente, fóra da mesa eucarística.

74. Acompaña a procesión na que levan as ofrendas o canto da presentación dos dons (cf. n.37 b), que se prolonga polo menos ata que as ofrendas foron colocadas sobre o altar. As normas sobre o modo de cantalo son as mesmas que para o canto de entrada (cf. n. 48). O canto sempre pode acompañar os ritos do ofertorio, mesmo cando non hai procesión de dons.

75. O sacerdote coloca o pan e o viño sobre o altar dicindo as fórmulas establecidas; pode incensar os dons colocados sobre o altar, despois a cruz e altar, para significar que a oblación da Igrexa e a súa oración soben como incenso ata a presenza de Deus. Despois o sacerdote, por causa do seu sacro ministerio, e o pobo, en razón da súa dignidade bautismal, poden ser incensados polo diácono, ou por outro ministro.

76. Daquela o sacerdote lava as mans ao costado do altar, expresando con este rito o desexo de purificación interior.

Oración sobre as ofrendas

77. Unha vez depositadas as ofrendas no altar e concluídos os ritos correspondentes, coa invitación para orar xunto co sacerdote e a oración sobre as ofrendas, conclúese a preparación dos dons e prepárase a Pregaria Eucarística. Na Misa dise unha soa oración sobre as ofrendas, que se conclúe coa terminación breve: **Por Xesucristo, noso Señor**; e se ao final se fai mención do Fillo: **Que vive e reina por sempre eternamente**. O pobo uníndose á súplica, fai súa a oración coa aclamación **Amén**.

Pregaria Eucarística

78. Agora comeza o centro e cume de toda a celebración: a Pregaria Eucarística, é dicir, a pregaría de acción de grazas e de santificación. O sacerdote convida o pobo a elevar os corazóns ao Señor na oración e acción de grazas e asócioa á oración que, en nome de toda a comunidade, el dirixe a Deus Pai, por **Xesucristo** no Espírito Santo. O sentido desta oración é que toda a asemblea dos fieis se

70. Cfr. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Inter Oecumenici*, día 26 de setembro de 1964, núm. 91: AAS 56 (1964) pág. 898; Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núm. 24: AAS 59 (1967) pág. 554.

una con Cristo na loanza das marabillas de Deus e na ofrenda do sacrificio. A Pregaria Eucarística esixe que todos a escoiten con respecto e en silencio.

79. Os principais elementos da Pregaria Eucarística poden distinguirse desta maneira:

- a) Acción de grazas (que se expresa especialmente no Prefacio), na cal o sacerdote, en nome de todo o pobo santo, glorifica a Deus Pai e dálle grazas pola obra da salvación ou por algún aspecto particular da mesma, segundo a diversidade do día, festa ou tempo.
- b) Aclamación: con ela toda a comunidade, uníndose aos coros celestiais, canta o **Santo**. Esta aclamación, que forma parte da Pregaria Eucarística, é proferida por todo o pobo xunto co sacerdote.
- c) Epiclese: con ela a Igrexa, por medio de invocacións peculiares, implora a forza do Espírito Santo para que os dons ofrecidos polos homes sexan consagrados, é dicir, se convertan no Corpo e no Sangue de Cristo, e para que a vítima inmaculada que se vai recibir na Comunión sexa para salvación de quen vai participar nela.
- d) Narración da institución e consagración: polas palabras e polas accións de Cristo leva a cabo o sacrificio que o mesmo Cristo instituíu na derradeira Cea, cando ofreceu o seu Corpo e o seu Sangue baixo as especies de pan e viño, e déullelo aos Apóstolos como comida e bebida, e deixoulles o mandato de perpetuar o mesmo misterio.
- e) Anamnese: con ela a Igrexa, cumprindo o mandato que recibiu de Cristo o Señor por medio dos Apóstolos, realiza o memorial do mesmo Cristo lembrando especialmente a súa benaventurada paixón, a súa gloriosa resurrección e a súa ascensión ao ceo.
- f) Oblación: por ela, neste memorial a Igrexa, e principalmente a que está aquí e agora congregada, ofrece ao Pai no Espírito Santo a vítima inmaculada. A Igrexa procura que os fieis non só ofrezan a vítima inmaculada, senón que tamén aprendan a ofrecerse a si mesmos⁷¹, se perfeccionen día a día por Cristo mediador na unión con Deus e entre si, para que finalmente Deus sexa todo en todos⁷².
- g) Intercesións: polas que se expresa que a Eucaristía se celebra en comunión con toda a Igrexa do ceo e da terra, e que a ofrenda se fai por ela mesma e por todos os seus membros, vivos e defuntos, que foron chamados a participar da redención e da salvación adquiridas polo Corpo e o Sangue de Cristo.
- h) Doxoloxía final: nela exprésase a glorificación de Deus, e confírmase e conclúese coa aclamación: **Amén** do pobo.

Rito da comunión

80. Como queira que a celebración eucarística é un banquete pascual, convén que, segundo o mandato do Señor, o seu Corpo e o seu Sangue sexan recibidos como alimento espiritual polos fieis debidamente preparados. A isto tenden a fracción e os demais ritos preparatorios, cos que se vai dispoñendo os fieis para o momento da Comunión.

Oración dominical

81. Na Oración do Señor pídese o pan de cada día, o cal para os cristiáns implica especialmente o pan eucarístico, e implórase a purificación dos pecados, de modo que, en verdade, as cousas santas sexan dadas aos santos. O sacerdote convida a orar, e todos os fieis, xunto co sacerdote, din a oración; só o sacerdote engade o embolismo e todo o pobo o conclúe coa doxoloxía. O embolismo, que desenvolve a última petición da oración dominical, pide para toda a comunidade dos fieis a

71. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 48; SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núm. 12: AAS 59 (1967) páxs.548-549.

72. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 48; Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis*, núm. 5; SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núm. 12: AAS 59 (1967) páxs.548-549.

liberación do poder do mal. A invitación, a oración mesma, o embolismo e a doxoloxía conclusiva do pobo, profírense con canto ou en voz alta.

Rito da paz

82. Segue o rito da paz, polo que a Igrexa implora para si mesma e para toda a familia humana a paz e a unidade, e os fieis exprésanse a comunión eclesial e a mutua caridade, antes de comungar co Sacramento. En canto ao xesto mesmo de entregar a paz, o modo será establecido polas Conferencias Episcopais, de acordo á índole e costumes dos pobos. Con todo é conveniente que cada un dea a paz con sobriedade soamente aos que están máis próximos.

A fracción do pan

83. O sacerdote parte o pan eucarístico con axuda, se é necesario, do diácono ou do concelebrante. O xesto da fracción realizado por Cristo na Derradeira Cea, que nos tempos apostólicos deu o nome a toda a acción eucarística, significa que os fieis sendo moitos, pola Comunión dun só pan de vida, que é Cristo morto e resucitado pola salvación do mundo, forman un só corpo (1 Cor 10, 17). A fracción comeza despois do rito da paz e debe ser cumprida coa debida reverencia, con todo non se ha de prolongar innecesariamente nin se lle dará unha importancia esaxerada. Este rito está reservado ao sacerdote e ao diácono. O sacerdote parte o pan e deixa caer unha parte da hostia no cáliz, para significar a unidade do Corpo e do Sangue do Señor na obra da redención, isto é do Corpo de Cristo Xesús vivente e glorioso. O coro ou o cantor cantan a súplica *Año de Deus*, como de costume, coa resposta do pobo, ou polo menos dino en voz alta. A invocación acompaña a fracción do pan, polo cal pode repetirse cantas veces sexa necesario ata que terminase o rito. A última vez conclúese coas palabras *dáños a paz*.

Comunión

84. O sacerdote prepárase cunha oración en segredo para recibir frutuosamente o Corpo e o Sangue de Cristo. Os fieis fan o mesmo orando en silencio. Daquela o sacerdote mostra aos fieis o pan eucarístico sobre a patena ou sobre o cáliz e convidaos ao banquete de Cristo; e, xuntamente cos fieis, pronuncia o acto de humildade, usando as palabras evanxélicas indicadas.

85. É moi de desexar que os fieis, tal como o mesmo sacerdote está obrigado a facer, participen do Corpo do Señor con hostias consagradas nesa mesma Misa, e nos casos previstos, participen do cáliz (cfr. n. 283) de maneira que, mesmo polos signos, apareza mellor que a Comunión é participación no Sacrificio que se está celebrando⁷³.

86. Mentres o sacerdote toma o Sacramento, comeza o canto de Comunión, o cal debe expresar, pola unión das voces, a unión espiritual de quen comunga, manifestar o gozo do corazón e facer máis evidente o carácter “comunitario” da procesión para recibir a Eucaristía. O canto prolóngase mentres se distribúe o Sacramento aos fieis⁷⁴. Con todo, se se vai cantar un himno despois da Comunión, conclúase oportunamente o canto de Comunión. Procúrese que tamén os cantores poidan comungar convenientemente.

87. Para o canto de Comunión pode empregarse a antífona do Gradual Romano, con ou sen salmo, ou a antífona co salmo do Gradual Simple ou outro canto axeitado, aprobado pola Conferencia Episcopal. Cántano os cantores sós ou ben os cantores ou o cantor co pobo.

Se non hai canto, a antífona proposta no Misal pode ser recitada polos fieis, ou por algúns deles, ou por un lector, ou se non hai máis remedio polo sacerdote despois de comungar e antes de distribuír a comunión aos fieis.

73. Cfr. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núms. 31. 32: AAS 59 (1967) páxs.558-559; SAGRADA CONGREGACIÓN PARA LA DISCIPLINA DOS SACRAMENTOS, Instrución *Immensae caritatis*, día 29 de xaneiro de 1973, núm. 2: AAS 65 (1973) páxs. 267-268.

74. SAGRADA CONGREGACIÓN PARA OS SACRAMENTOS E O CULTO DIVINO, Instrución *Inaestimabile donum*, día 3 de abril de 1980, núm. 17: AAS 72 (1980) pág. 338.

88. Terminada a distribución da Comunión, segundo as circunstancias, o sacerdote e os fieis oran en segredo por algúns momentos. Se se prefire, toda a asemblea pode tamén cantar un salmo, ou algún outro canto de loanza ou un himno.

89. Para completar a súplica do pobo de Deus e para concluír todo o rito da Comunión, o sacerdote profire a oración despois da Comunión, na que se imploran os froitos do misterio celebrado. Na Misa dise unha soa oración despois da Comunión, que termina con conclusión breve, é dicir:

— Se se dirixe ao Pai: **Por Xesucristo, noso Señor.**

— Se se dirixe ao Pai, pero ao final faise mención do Fillo: **Que vive e reina por sempre eternamente.**

— Se se dirixe ao Fillo: **Que vives e reinas por sempre eternamente.**

O pobo fai súa a oración coa aclamación: **Amén.**

D) Rito de conclusión

90. Ao rito de conclusión pertencen:

a) dar breves avisos, se for necesario.

b) o saúdo e a bendición do sacerdote, que nalgúns días e ocasións enriquecese e exprésase coa oración “sobre o pobo” ou con outra fórmula máis solemne.

c) a despedida do pobo, por parte do diácono ou do sacerdote, para que cada un regrese ao seu ben obrar, loando e bendicindo a Deus.

d) o bico do altar por parte do sacerdote e do diácono e logo a inclinación profunda ao altar de parte do sacerdote, do diácono e dos demais ministros.

CAPÍTULO III

OFICIOS E MINISTERIOS NA CELEBRACIÓN DA MISA

91. A celebración eucarística é acción de Cristo e da Igrexa, é dicir, pobo santo congregado e ordenado baixo a autoridade do Bispo. Por isto, pertence a todo o Corpo da Igrexa, maniféstao e inflúe nel; pero incumbe a cada un dos membros deste Corpo, segundo a diversidade de ordes, ministerios e participación actual⁷⁵. Deste xeito o pobo cristián “raza elixida, sacerdocio real, nación santa, pobo adquirido”, manifesta a súa orde interna coherente e xerárquica⁷⁶. Por tanto todos os ministros ordenados e os fieis laicos, ao desempeñar a súa función ou oficio, farán todo e só aquilo que lles corresponde⁷⁷.

I. OFICIOS DA ORDE SAGRADA

92. Toda celebración lexítima da Eucaristía é dirixida polo Bispo, xa sexa por si mesmo, xa polos presbíteros, os seus colaboradores⁷⁸. Cando o Bispo está presente na Misa na que está congregado o pobo, convén en gran maneira que sexa el quen celebre a Eucaristía e os presbíteros, como concelebrantes, se lle asocien na acción sacra. Isto non se realiza para aumentar a solemnidade exterior do rito, senón para significar dunha maneira máis clara o misterio da Igrexa, “sacramento de unidade”.⁷⁹ Pero se o Bispo non celebra a Eucaristía, senón que encomenda a outro facelo, convén que el mesmo, con cruz pectoral e revestido coa estola e a capa pluvial sobre a alba, presida a liturxia da Palabra e imparta a bendición ao final da Misa⁸⁰.

93. Tamén o presbítero, que na Igrexa en virtude da Orde sacra ten a facultade de ofrecer o sacrificio “*in persona Christi*”⁸¹, preside por iso, aquí e agora, o pobo fiel congregado, dirixe a súa oración, lle proclama a mensaxe da salvación, asocia a si o pobo ofrecendo o sacrificio a Deus Pai por Cristo no Espírito Santo, dá aos seus irmáns o Pan da vida eterna e participa do mesmo con eles. Por conseguinte, cando celebra a Eucaristía, debe servir a Deus e o pobo con dignidade e humildade, e mostrar aos fieis, no modo de comportarse e de proclamar as divinas palabras, a presenza viva de Cristo.

94. Despois do presbítero, o diácono, en virtude da sacra ordenación recibida, ocupa o primeiro lugar entre os que serven na celebración eucarística. En efecto, xa desde a antiga idade apostólica, a Igrexa tivo en gran veneración a sacra Orde do diaconado⁸². Na Misa, o Diácono ten partes propias: proclama o Evanxeo e, ás veces, predica a Palabra de Deus; anuncia as intencións na oración universal; axuda o sacerdote na preparación do altar e asisteo na celebración do sacrificio, distribúe aos fieis a Eucaristía, especialmente baixo a especie de viño, e, ás veces, indica os xestos e as posturas do pobo.

II. MINISTERIOS DO POBO DE DEUS

95. Na celebración da Misa os fieis forman a nación santa, o pobo adquirido por Deus e o sacerdocio real, para dar grazas a Deus e ofrecer non só por mans do sacerdote, senón xuntamente con el, a vítima inmaculada, e aprender a ofrecerse a si mesmos⁸³. Procuren, por tanto, manifestar iso por

75. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 26.

76. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 14.

77. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 28.

78. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución dogmática sobre a Igrexa, *Lumen gentium*, núms. 26. 28; Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 42.

79. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 26.

80. Cfr. *Cerimonial dos Bispos*, núms. 175-186.

81. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución dogmática sobre a Igrexa, *Lumen gentium*, núm. 28. Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis*, núm. 2.

82. Cfr. PAULO VI, Carta Apostólica *Sacrum diaconatus Ordinem*, día 18 de xuño de 1967: AAS 59 (1967) páxs. 697-704; Pontifical Romano, *De Ordinatione Episcoporum, presbyterorum et diaconorum*, Segunda Edición Típica, 1989, núm. 173.

83. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 48; SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núm. 12: AAS 59 (1967) páxs. 548-549.

medio dun profundo sentido relixioso e pola caridade cara aos irmáns que participan na mesma celebración. Eviten, pois, toda aparencia de singularidade ou división, tendo presente que teñen un único Pai no ceo, e por tanto, son todos irmáns entre si.

96. Formen un só corpo, escoitando a Palabra de Deus, tomando parte nas oracións e no canto, e principalmente na común ofrenda do sacrificio e na común participación na mesa do Señor. Esta unidade maniféstase perfectamente cando os fieis observan comunitariamente os mesmos xestos e posturas.

97. Non resceiten os fieis servir con alegría o Pobo de Deus, cada vez que se lles pida que desempeñen na celebración algún determinado ministerio ou función.

III. MINISTERIOS PECULIARES

Ministerio do acólito e do lector instituídos

98. O acólito é instituído para o servizo do altar e para axudar ao sacerdote e ao diácono. A el correspóndelle especialmente preparar o altar e os vasos sacros e, se for necesario, distribuír aos fieis a Eucaristía, da que é ministro extraordinario⁸⁴. No ministerio do altar, o acólito ten as súas funcións propias (cfr. núms. 187-193), que debe exercer.

99. O lector é instituído para proclamar as lecturas da Sacra Escritura, excepto o Evanxeo. Pode tamén dicir as intencións da oración universal, e, en ausencia dun salmista, proclamar o salmo responsorial. Na celebración eucarística o lector ten un ministerio propio (cfr. núms. 194-198) que só el debe exercer.

Outras funcións

100. En ausencia dun acólito instituído, Poden servir no altar e asistir o sacerdote e o diácono ministros laicos que poden levar a cruz, as candeas, o incensario, o pan, o viño, a auga, e tamén distribuír a sacra Comunión como ministros extraordinarios⁸⁵.

101. En ausencia dun lector instituído, pódese encomendar a proclamación das lecturas da Sacra Escritura a algúns laicos que realmente sexan aptos e estean diligentemente preparados para desempeñar este ministerio, de maneira que os fieis ao escoitar as lecturas divinas conciban no seu corazón un amor suave e vivo pola Sacra Escritura⁸⁶.

102. Corresponde ao salmista proferir o salmo ou outro cántico bíblico interleccional. Para cumprir correctamente a súa función, é necesario que o salmista posúa a arte de salmodiar e teña dotes para emitir ben e pronunciar con claridade.

103. Entre os fieis exercen a súa función litúrxica os cantores ou o coro, a quen pertence asegurar a xusta interpretación das partes que lle corresponden segundo os distintos xéneros de cantos, e promover a participación activa dos fieis no canto⁸⁷. O que se di dos cantores vale, tamén para os demais músicos, especialmente para o organista.

104. É conveniente que haxa un cantor ou un mestre de coro para que dirixa e sosteña o canto do pobo. Máis aínda, cando falten os cantores, corresponde a un cantor dirixir diversos cantos, coa participación do pobo nas partes que lle corresponden⁸⁸.

84. Cfr. *Código de Dereito Canónico*, canon 910, 2; Instrución interdicasterial sobre algunhas cuestións relativas á cooperación dos fieis leigos no sagrado ministerio dos sacerdotes, *Ecclesiae de mysterio*, día 15 de agosto de 1997, artigo 8: AAS 89 (1997) páx. 871.

85. Cfr. SAGRADA CONGREGACIÓN PARA A DISCIPLINA DOS SACRAMENTOS, Instrución *Immense caritatis*, día 29 de xaneiro de 1973, núm. 1: AAS 65 (1973) páxs. 265-266. *Código de Dereito Canónico*, canon 230, 3.

86. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 24.

87. Cfr. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Musicam sacram*, día 5 de marzo de 1967, núm. 19: AAS 59 (1967) páx. 306.

88. Cfr. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Musicam sacram*, día 5 de marzo de 1967, núm. 21: AAS 59 (1967) páxs. 306-307.

105. Exercent tamén unha función litúrxica:

- a) O sancristán, que prepara diligentemente os libros litúrxicos, os ornamentos e as demais cousas necesarias na celebración da Misa.
- b) O guía que, segundo as circunstancias, propón aos fieis breves explicacións e admonicións para introducilos na celebración e dispoñelos a entendela mellor. É necesario que as admonicións do guía estean preparadas mesuradamente e sexan claras na súa sobriedade. Ao cumprir a súa función o guía permanece de pé nun lugar adecuado fronte aos fieis, pero non no ambón.
- c) Os que fan as colectas na igrexa.
- d) Os que, nalgúnhas rexións, reciben os fieis á porta da igrexa, e os sitúan nos lugares que lles corresponden e ordenan as súas procesións.

106. Convén que polo menos nas igrexas catedrais e maiores, haxa un ministro competente, ou mestre de cerimonia, que dispoña debidamente as accións sacras e coide que os ministros sacros e os fieis laicos as realicen con decoro, orde e piedade.

107. As funcións litúrxicas que non son propias do sacerdote nin do diácono, das que se fala máis arriba (núms. 100-106), poden ser encomendadas, mediante unha bendición litúrxica ou por unha delegación temporal, a laicos idóneos elixidos polo párroco ou o reitor da igrexa⁸⁹. En canto á función de axudar ao sacerdote no altar, obsérvense as normas dadas polo Bispo para a súa diocese.

IV. DISTRIBUCIÓN DAS FUNCIÓNS E PREPARATIVOS PARA A CELEBRACIÓN

108. Un mesmo e único sacerdote debe exercer sempre a función presidencial en todas as súas partes, excepto as que son propias da Misa na que está presente o Bispo (cfr. antes n. 92).

109. Se hai varios que poden desempeñar o mesmo ministerio, nada impide que o realicen distribuíndose entre si as diversas partes do mesmo ministerio ou oficio. Por exemplo un diácono pode encargarse das partes cantadas e outro do ministerio do altar; se hai varias lecturas, convén distribuílas entre diversos lectores; e así no demais. Pero de ningún modo convén que un único elemento da celebración se divida entre dúas persoas, por exemplo: que a mesma lectura sexa lida por dúas, un despois do outro, a non ser que se trate da Paixón do Señor.

110. Se na Misa con asistencia do pobo hai un só ministro, este exerce as diversas funcións.

111. A preparación efectiva de cada celebración litúrxica hase de facer con ánimo dilixente e de acordo co Misal e os demais libros litúrxicos, entre todos os que participan, xa se trate do rito, xa da pastoral e a música, baixo a dirección do reitor da igrexa, e oído tamén o parecer dos fieis no que a eles incumbe directamente. Pero o sacerdote que preside a celebración conserva sempre o dereito de dispoñer o que a el lle compete⁹⁰.

89. Cfr. Pont. Cons. de Legum textibus interpretandis, resposta á dubida proposta acerca do canon 230, 2 AAS 86 (1994) páx. 541.

90. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 22.

CAPÍTULO IV

DIVERSAS FORMAS DE CELEBRAR A MISA

112. Nunha Igrexa local con razón asígnase o primeiro lugar, polo seu significado, á Misa que preside o Bispo rodeado do seu presbiterio, diáconos e ministros laicos⁹¹, e na que o pobo santo de Deus participa plena e activamente, pois alí realízase a principal manifestación da Igrexa. Na Misa que celebra o Bispo, ou na que está presente aínda que non celebre a Eucaristía, obsérvense as normas do Cerimonial dos Bispos⁹².

113. Tamén se dará gran importancia á Misa que se celebra cunha determinada comunidade, sobre todo á parroquial, debido a que representa a Igrexa universal, nun tempo e lugar establecidos, principalmente na celebración comunitaria dos domingos⁹³.

114. Entre as Misas celebradas por determinadas comunidades, ocupa un lugar especial a Misa conventual, que é parte do Oficio cotián, ou a Misa que se chama “de comunidade”. E aínda que estas Misas non presenten ningunha forma peculiar de celebración, convén en gran maneira que sexan cantadas, e sobre todo coa participación plena de todos os membros da comunidade, relixiosos ou coengos. Por iso, nesas Misas cada un ha de exercer o seu propio oficio, segundo a Orde ou ministerio recibido. Convén, pois, que todos os sacerdotes que non están obrigados a celebrar en forma individual por algunha utilidade pastoral dos fieis, se é posible, concelebrén nestas Misas. Ademais, todos os sacerdotes pertencentes a esa comunidade, que teñan a obrigación de celebrar en forma individual polo ben pastoral dos fieis, poden concelebrar o mesmo día na Misa conventual ou “de comunidade”⁹⁴. Convén, pois, que os presbíteros que están presentes na celebración eucarística, a non ser por un xusto motivo, exerzan como de ordinario a función propia da súa orde e participen por iso como concelebrantes, revestidos coas vestiduras sacras. Se non é así, poden levar o hábito coral propio ou a sobrepeliz sobre a vestidura talar.

I. MISA CON PARTICIPACIÓN DO POBO

115. Por Misa con participación do pobo enténdese a que se celebra con participación dos fieis. Convén que, no posible, a celebración se realice, sobre todo os domingos e festas de precepto con canto e cun número axeitado de ministros⁹⁵; con todo, tamén pode celebrarse sen canto e cun só ministro.

116. En calquera celebración da Misa, se hai un diácono, desempeñe a súa función. É de desexar que, de ordinario, asistan o sacerdote celebrante un acólito, un lector e un cantor. O rito que se describe máis abaixo prevé tamén a posibilidade dun maior número de ministros.

Preparación

117. O altar cubrirase polo menos cun mantel de cor branca. Sobre o altar ou xunto a el, colocaranse en toda celebración polo menos dous candeiros, cos seus cirios acesos ou tamén catro ou seis, sobre todo nas Misas de domingo e de festas de precepto, e se celebra o Bispo diocesano, sete. Tamén sobre o altar ou preto do mesmo haberá unha cruz, coa efixie de Cristo crucificado. Os

91. Cfr. CONCILIO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 41.

92. Cfr. *Cerimonial dos Bispos*, núms. 119-186.

93. Cfr. CONCILIO ECUMÉNICO VATICANO II, Constitución sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núm. 42; Constitución dogmática sobre a Igrexa, *Lumen gentium*, núm. 28; Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis* núm. 5. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núm. 26: AAS 59 (1967) páx. 555.

94. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núm. 47: AAS 59 (1967) páx. 565.

95. SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Eucharisticum mysterium*, día 25 de maio de 1967, núm. 26: AAS 59 (1967) páx. 555; SAGRADA CONGREGACIÓN DE RITOS, Instrución *Musicam sacram*, día 5 de marzo de 1967, núms. 16. 27: AAS 59 (1967) páxs. 305-308.

candeeiros e a cruz coa efixie de Cristo crucificado que se poden levar na procesión de entrada. No altar pódese poñer o Evanxeliario, diferente do libro das demais lecturas, a non ser que se leve na procesión de entrada.

118. Prepárense tamén:

- a) Xunto á sé do sacerdote: o Misal e, segundo as circunstancias, o folleto de cantos.
- b) No ambón: o Leccionario.
- c) Na credencia: o cáliz, o corporal, o purificador e, se se usa, a palia; a patena e os copóns, se son necesarios; o pan para a Comunión do sacerdote que preside, do diácono, dos ministros e do pobo; as viñateiras co viño e a auga, a menos que os fieis as presenten na procesión do ofertorio; o caldeiriño coa auga que será bendicida, se vai haber aspersion; a bandexa para a Comunión dos fieis; e todo o necesario para a ablución das mans.

É de loar cubrir o cáliz cun veo, que pode ser da cor do día ou de cor branca.

119. Na sancristía, segundo as diversas formas de celebración, prepárense as vestiduras sacras (cfr. núms. 337-341) do sacerdote, do diácono e dos outros ministros:

- a) Para o sacerdote: a alba, a estola e a casula.
- b) Para o diácono: a alba, a estola e a dalmática, que por necesidade ou por grao inferior de solemnidade pode omitirse.
- c) Para os outros ministros: albas ou outras vestiduras lexitimamente aprobadas⁹⁶.

Todos os que se revistan con alba, usarán cingulo e amito, a non ser que a feitura da alba non o esixa. Cando o rito de entrada se realiza con procesión, prepárese tamén o Evanxeliario; nos domingos e festas, o incensario e a naveta co incenso, se se emprega o incenso; a cruz que levará na procesión, os candeeiros cos cirios acesos.

A) Misa sen diácono

Ritos iniciais

120. Unha vez congregado o pobo, o sacerdote e os ministros revestidos cos ornamentos sacros, avanza cara ao altar nesta orde:

- a) O turiferario co turíbulo fumarento, se se usa o incenso;
- b) Os ministros que levan os cirios acesos e, no medio deles, o acólito ou outro ministro coa cruz;
- c) Os acólitos e os demais ministros;
- d) O lector, que pode levar o Evanxeliario, un pouco elevado, máis non o Leccionario;
- e) O sacerdote que vai celebrar a Misa.

Se se usa incenso, o sacerdote antes de iniciar a procesión, pon incenso no turíbulo, e bendí co signo da cruz, sen dicir nada.

121. Durante a procesión cara ao altar execútase o canto de entrada (cfr. núms. 47-48).

122. Ao chegar ao altar, o sacerdote e os ministros fan unha inclinación profunda. A cruz coa efixie de Cristo crucificado, se se leva na procesión, pode ser colocada xunto ao altar como cruz de altar; pero como esta debe ser unha soa, se xa hai unha cruz de altar fixa, sexa levada a outro lugar digno. Os candeeiros colócanse sobre o altar ou xunto ao mesmo; o Evanxeliario é recomendable que se poña sobre o altar.

123. O sacerdote achégase ao altar e venéao cun bico. Logo, segundo as circunstancias, incensa a cruz e o altar, camiñando ao redor del.

96. Cfr. Instrución interdicasterial acerca dalgúns asuntos da cooperación dos fieis leigos no ministerio dos sacerdotes, *Ecclesiae de mysterio*, día 15 de agosto de 1997, artigo 6: AAS 89 (1997) páx. 869.

124. Concluído isto, o sacerdote diríxese á sé. Unha vez terminado o canto de entrada, estando todos de pé, o sacerdote e os fieis fan o sinal da cruz. O sacerdote di: **No nome do Pai, e do Fillo, e do Espírito Santo.** O pobo responde: **Amén.** Logo, volto cara ao pobo e estendendo as mans, o sacerdote saúdao cunha das fórmulas propostas. Pode tamén el ou outro ministro, con brevísimas palabras, introducir os fieis na Misa do día.

125. Segue o acto penitencial. Logo cántase ou dise o **Señor, ten piedade**, segundo as rúbricas (cfr. n. 52).

126. Cando está prescrito, cántase ou dise o **Gloria** (cfr. n. 53).

127. Despois o sacerdote convida o pobo a orar, coas mans xuntas, dicindo: **Oremos.** E todos, co sacerdote, oran en silencio por breves momentos. Entón o sacerdote, coas mans estendidas, di a oración colecta. Concluída esta, o pobo responde: **Amén.**

Liturxia da Palabra

128. Concluída a oración colecta, todos sentan. O sacerdote pode con brevísimas palabras introducir os fieis na Liturxia da Palabra. O lector diríxese ao ambón e, do leccionario colocado alí xa antes da Misa, proclama a primeira lectura, que todos escoitan. Ao final o lector profire a aclamación: **Palabra do Señor**, e todos responden: **Grazas a Deus.** Entón, segundo as circunstancias, pódese gardar un breve momento de silencio, para que todos mediten brevemente o escoitado.

129. Daquela o salmista, ou o mesmo lector, profire os versículos do salmo, e o pobo, como de costume, di a resposta.

130. Cando hai unha segunda lectura antes do Evanxeo, o lector proclámaa desde o ambón; todos a escoitan, e ao final responden á aclamación, como se indica máis arriba (n. 128). Despois, segundo as circunstancias, pódese gardar un breve espazo de silencio.

131. Daquela todos se levantan e se canta o **Aleluia** ou outro canto, segundo o requira o tempo litúrxico (cfr. núms. 62-64).

132. Mentres se canta o **Aleluia** ou outro canto, o sacerdote, se hai incensación, pon e bendí o incenso. Despois, coas mans xuntas, e profundamente inclinado diante o altar, di en segredo: **Purifica o meu corazón.**

133. Entón, toma o **Evanxeliario**, se está no altar, e precedido polos ministros laicos que poden levar o incensario e os cirios, diríxese ao ambón levando o **Evanxeliario** un pouco elevado. Todos os asistentes se volven cara ao ambón, manifestando singular reverencia cara ao Evanxeo de Cristo.

134. No ambón, o sacerdote abre o libro e, coas mans xuntas, di: **O Señor sexa convosco**; e o pobo responde: **E co teu espírito**; e logo: **Lectura do Santo Evanxeo segundo san N.**, asignando co dedo polgar o libro e a si mesmo na fronte, a boca e o peito, o cal fan tamén todos os demais. O pobo aclama dicindo: **Gloria a ti, Señor.** Se hai incensación, o sacerdote incensa o libro (cfr. núms. 276-277). A continuación proclama o Evanxeo, e ao final profire a aclamación **Palabra do Señor**, e todos responden: **Loámoste, Cristo.** O sacerdote bica o libro, dicindo en segredo: **As palabras do Evanxeo.**

135. Se non hai lector, o sacerdote proclama todas as lecturas e o salmo, de pé desde o ambón. Alí mesmo, se hai incensación, pon e bendí o incenso, e profundamente inclinado, di **Purifica o meu corazón.**

136. O sacerdote, de pé, desde a sé ou desde o ambón ou, segundo as circunstancias, noutro lugar apropiado, fai a homilía; terminada a cal se pode gardar un momento de silencio.

137. O Símbolo é cantado ou recitado polo sacerdote xunto co pobo (cfr. n. 68) estando todos de pé. Ás palabras **e por obra do Espírito Santo**, etc., ou **que foi concibido**, etc. todos se inclinan profundamente; mais nas solemnidades da Anunciación e de Nadal axeónllanse.

138. Dito o Símbolo, o sacerdote de pé desde a sé, coas mans xuntas, convida os fieis, cunha breve monición á oración universal. Daquela o cantor ou o lector ou outra persoa, desde o ambón ou

noutro lugar adecuado, di as intencións volto cara ao pobo, e o pobo responde coa súplica que lle corresponde. Por último o sacerdote coas mans estendidas, di a oración conclusiva.

Liturxia Eucarística

139. Terminada a oración universal, todos sentan e comeza o canto do ofertorio (cfr. n. 74). O acólito ou outro ministro laico coloca sobre o altar o corporal, o purificador, o cáliz, a palia e o misal.

140. Convén que a participación dos fieis se manifeste na presentación do pan e do viño para a celebración da Eucaristía, ou doutros dons cos que se axude ás necesidades da igrexa e dos pobres. O sacerdote recibe as ofrendas dos fieis, axudado polo acólito ou por outro ministro. O pan e o viño para a Eucaristía son levados ao celebrante, quen os pon sobre o altar, mais os outros dons son colocados nun sitio axeitado (cfr. n. 73).

141. O sacerdote, no altar, recibe a patena co pan, e con ambas as mans elévaa un pouco sobre o altar, dicindo en segredo: **Bendito sexas, Señor, Deus**. De seguido coloca a patena co pan sobre o corporal.

142. A continuación, situado nun lado do altar e axudado por un ministro que lle alcanza as viñateiras, o sacerdote verte viño e un pouco de auga no cáliz, dicindo en segredo: **Polo misterio desta auga**. Volve ao medio do altar, toma o cáliz con ambas as mans, elévao un pouco, e di en voz baixa: **Bendito sexas, Señor**; despois coloca o cáliz sobre o corporal e, se é conveniente, cóbreo coa palia. Se non hai canto ao ofertorio ou non se toca o órgano, o sacerdote pode, na presentación do pan e do viño, proferir as fórmulas de bendición en voz alta, ás que o pobo responde: **Bendito sexa Deus, agora e sempre**.

143. Unha vez colocado o cáliz sobre o altar, o sacerdote profundamente inclinado, di en segredo: **Acepta, Señor, o noso corazón contrito**.

144. Despois, se hai incensación, o sacerdote pon incenso no turíbulo, bendíno sen dicir nada e incensa as ofrendas, a cruz e o altar. O ministro situado á beira do altar incensa o sacerdote e de seguido ao pobo.

145. Despois da oración **Acepta, Señor, o noso corazón contrito** ou despois da incensación, o sacerdote, de pé nun lado do altar, lava as mans, dicindo en segredo: **Lava de todo**, mentres o ministro verte a auga.

146. Despois volto ao medio do altar, o sacerdote de fronte cara ao pobo, estendendo e xuntando as mans, convida o pobo a orar, dicindo: **Orade, irmáns**. O pobo levántase e responde: **O Señor reciba**. Daquela o sacerdote, coas mans estendidas, di a oración sobre as ofrendas. Ao final o pobo aclama: **Amén**.

147. Entón o sacerdote comeza a Pregaria eucarística. Segundo as rúbricas (cfr. n. 365) elixe unha das que se atopan no Misal Romano ou unha das que foron aprobadas pola Sé Apostólica. Pola súa natureza a Pregaria eucarística esixe que só o sacerdote, en virtude da súa ordenación, a pronuncie. O pobo asóciase ao sacerdote con fe e en silencio, excepto nas intervencións establecidas no transcurso da Pregaria eucarística, que son: as respostas no diálogo do Prefacio, o **Santo**, a aclamación despois da consagración e a aclamación **Amén** despois da doxoloxía final, como tamén outras aclamacións aprobadas pola Conferencia Episcopal, co recoñecemento da Santa Sé.

É moi conveniente que o sacerdote cante as partes da Pregaria eucarística enriquecidas con melodía.

148. Ao comezar a Pregaria eucarística, o sacerdote, coas mans estendidas, canta ou di: **O Señor sexa convosco**; ao que o pobo responde: **E co teu espírito**. Cando di a continuación: **Erguede os corazóns**, eleva as mans. O pobo responde: **Témolos postos no Señor**. Daquela o sacerdote coas mans estendidas, engade: **Deámoslle grazas ao Señor, o noso Deus**, e o pobo responde: **É digno e de xustiza**. Despois o sacerdote, coas mans estendidas continúa o Prefacio; e unha vez terminado este, coas mans xuntas, a unha con todos os asistentes, canta ou di en voz alta: **Santo** (cfr. n. 79 b).

149. O sacerdote prosegue a Pregaria Eucarística segundo as rúbricas propias de cada unha delas. Se o celebrante é un Bispo, nas Pregarias, despois das palabras: **co teu servidor o Papa N.**, engade: **comigo, indigno servidor teu**, ou despois das palabras: **o Papa N.**, engade: **comigo, indigno servidor teu**.

Se un Bispo celebra fóra da súa diocese, despois das palabras: **co teu servidor o Papa N.**, engade: **co meu irmán N. Bispo desta Igrexa de N., comigo, indigno servidor teu**, ou despois das palabras: **o Papa N.**, engade: **o meu irmán N., Bispo desta Igrexa de N., a min, indigno servidor teu**. O Bispo diocesano ou quen, por dereito, é equiparado a el, debe ser mencionado nesta forma: **co teu servidor o Papa N. e co noso Bispo (ou ben: Vigairo, Prelado, Prefecto, Abade) N.** Na Pregaria eucarística pódese nomear os Bispos Coadxutores e Auxiliares, pero non os outros Bispos que puidesen estar presentes. Se son moitos os que se han de mencionar, úsase a forma xeral: **co noso Bispo N. e os seus Bispos auxiliares**. En cada Pregaria eucarística hai que adaptar as ditas mencións ás regras gramaticais.

150. Un pouco antes da consagración, o ministro, se se cre necesario, advirte aos fieis mediante un toque de campaiña. Así mesmo toca a campaiña en cada unha das elevacións, de acordo cos costumes do lugar. Se se usa incenso, o ministro incensa a hostia e o cáliz, cando son presentados ao pobo despois da consagración.

151. Despois da consagración, logo que o sacerdote di: **Velaquí o misterio da nosa fe**, o pobo aclama, usando unha das fórmulas prescritas. Ao final da Pregaria eucarística, o sacerdote, tomando a patena coa hostia e o cáliz e elevándoos, di, el só, a doxoloxía: **Por El, con El**. Ao final o pobo aclama: **Amén**. Daquela o sacerdote deixa a patena e o cáliz sobre o corporal.

152. Terminada a Pregaria eucarística, o sacerdote, coas mans xuntas, di a monición antes da Oración do Señor, que logo pronuncia xuntamente co pobo, coas mans estendidas.

153. Concluída a Oración do Señor, o sacerdote, coas mans estendidas di, o embolismo **Libranos...**, e terminado este, o pobo aclama: **Pois teus son o reino**.

154. Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di en voz alta a oración: **Señor Xesucristo, Ti dixécheslles aos teus Apóstolos**; e terminada esta, estendendo e xuntando as mans, volto cara ao pobo, anuncia a paz dicindo: **A paz do Señor sexa sempre convosco**. O pobo responde: **E co teu espírito**. Logo, segundo as circunstancias, o sacerdote engade: **Dádevos a paz coma irmáns**. O sacerdote pode dar a paz aos ministros, pero permanecendo sempre dentro do presbiterio, para non alterar a celebración. Fará o mesmo se por unha causa razoable quere dar a paz a outros poucos fieis. Todos, segundo o establecido pola Conferencia Episcopal, se manifestan mutuamente a paz, a comunión e a caridade. Mentres se dá a paz, pódese dicir: **A paz do Señor sexa sempre contigo**, ao que se responde: **Amén**.

155. Daquela o sacerdote toma a hostia, pártea sobre a patena, e deixa caer unha partícula no cáliz, dicindo en segredo: **O Corpo e o Sangue**. Mentres tanto, o coro e o pobo cantan ou recitan o **Año de Deus** (cfr. n. 83).

156. Entón o sacerdote di en segredo e coas mans xuntas a oración para a Comunión **Señor Xesucristo, Fillo do Deus vivo**, ou **Señor Xesucristo, a comunión do teu Corpo e Sangue**.

157. Concluída a oración, o sacerdote fai xenuflexión, toma a hostia consagrada na mesma Misa e, téndoa un pouco elevada sobre a patena ou sobre o cáliz, volto cara ao pobo, di: **Este é o Año de Deus**, e xunto co pobo, engade: **Señor, eu non son merecente**.

158. Despois, de pé volto cara ao altar, o sacerdote di en segredo: **O corpo de Cristo gárdeme para a vida eterna**, e come reverentemente o Corpo de Cristo. Despois, toma o cáliz, di en segredo: **O Sangue de Cristo gárdeme para a vida eterna**, e bebe reverentemente o Sangue de Cristo.

159. Mentres o sacerdote some o Sacramento, iníciase o canto de Comunión (cfr. n. 86).

160. Despois o sacerdote toma a patena ou o copón, e aproxímase aos que van comungar, que se achegan procesionalmente. Non está permitido aos fieis tomar por si mesmos o pan consagrado nin o cáliz sacro nin moito menos que o pasen entre si de man en man. Os fieis comungan de xeonllos ou de pé, segundo o estableza a Conferencia Episcopal. Cando comungan de pé, recoméndase facer, antes de recibir o Sacramento, a debida reverencia, establecida polas mesmas normas.

161. Cando a Comunión é baixo a soa especie de pan, o sacerdote mostra a cada un a hostia un pouco elevada dicindo: **O Corpo de Cristo**. O que comunga responde: **Amén**, e recibe o Sacramento na boca ou, onde está permitido, na man, segundo o seu desexo. O comungante en canto recibe a sacra

hostia, consómea integramente. Para a comunión baixo as dúas especies obsérvase o rito descrito no seu lugar (cf. núms. 284-287).

162. Para distribuír a Comunión poden axudar o sacerdote outros presbíteros que puidesen estar presentes. Se non os hai e os comunhantes fosen moi numerosos, o sacerdote pode chamar na súa axuda ministros extraordinarios, é dicir un acólito debidamente instituído ou tamén a outros fieis que fosen debidamente delegados para isto⁹⁷. En caso de necesidade, o sacerdote pode delegar fieis idóneos, *ad actum*⁹⁸. Estes ministros non se han de achegar ao altar antes de que o sacerdote comunhase, e sempre recibirán de man do sacerdote os vasos que conteñen as especies eucarísticas que se van distribuír aos fieis.

163. Terminada a distribución da Comunión, o sacerdote de inmediato consome integramente no altar o viño consagrado que quizá quedase; as hostias consagradas que sobraron, ou as consome no altar ou as leva ao lugar destinado para a reserva da Eucaristía. O Sacerdote, volto ao altar, recolle as partículas, se as hai; logo, no altar ou na credencia, purifica a patena ou o copón sobre o cáliz; despois purifica o cáliz dicindo en segredo: **Fai, Señor, que recibamos**, e seca o cáliz co purificador. Se os vasos son purificados no altar, un ministro lévaos á credencia. Con todo, permítese deixar os vasos, sobre todo se son moitos, no altar ou na credencia sobre o corporal, debidamente cubertos, e purificalos enseguida despois da Misa, unha vez despedido o pobo.

164. A continuación o sacerdote pode regresar á sé. Pódese gardar un silencio sacro, durante algún tempo, ou tamén cantar un salmo, ou un canto de loanza ou un himno (cf. n. 88).

165. Logo, de pé xunto á sé ou diante do altar, o sacerdote, volto cara ao pobo, coas mans xuntas, di: **Oremos** e, coas mans estendidas, recita a oración despois da Comunión, á que pode preceder un breve silencio, se non o houbo inmediatamente despois da Comunión. Ao fin da oración, o pobo responde: **Amén**.

Ritos de conclusión

166. Terminada a oración despois da Comunión, se fose necesario, danse brevemente os avisos.

167. Logo, o sacerdote, estendendo as mans, saúda o pobo, dicindo: **O Señor sexa convosco**, e o pobo responde: **E co teu espírito**. E o sacerdote, xuntando de novo as mans e poñendo de inmediato a man esquerda sobre o peito e elevando a dereita, agrega: **A bendición de Deus todopoderoso** e, facendo o sinal da cruz sobre o pobo, prosegue: **Pai, Fillo, e Espírito Santo**. Todos responden: **Amén**. Nalgúns días e ocasións, esta bendición, segundo as rúbricas, é pronunciada e enriquecida pola oración sobre o pobo ou outra fórmula máis solemne. O Bispo bendí coa fórmula axeitada, facendo tres veces o sinal da cruz sobre o pobo⁹⁹.

168. A continuación da bendición o sacerdote, coas mans xuntas, engade: **Podedes ir en paz**, e todos responden: **Deamos grazas a Deus**.

169. Entón o sacerdote bica o altar como de costume e, feita a inclinación profunda cos ministros laicos, retírase con eles.

170. Se á Misa segue outra acción litúrxica, omítense os ritos de conclusión, é dicir, o saúdo, a bendición e a despedida.

97. Cf. S. CONGR. PRO SACRAMENTIS ET CULTU DIVINO, Instr. *Inaestimabile donum*, do 3 de abril de 1980, n. 10: AAS 72 (1980) p. 336; Instrución interdicasterial sobre algunhas cuestións relativas á colaboración dos fieis leigos no sagrado ministerio dos sacerdotes, *Ecclesiae de mysterio*, do 15 de agosto de 1997, art. 8: AAS 89 (1997) p. 871.

98. Cf. Misal Romano, Apéndice III, Rito para designar un ministro para distribuír a sagrada Comunión *ad actum* (p.191).

99. Cf. *Ceremoniale Episcoporum*, núm. 1118-1121.

B) Misa con diácono

171. Cando hai un diácono na celebración eucarística, revestido das vestiduras sacras, desempeña o seu ministerio. El, en efecto:

- a) asiste o sacerdote e está ao seu lado;
- b) no altar axúdao co cáliz ou o libro;
- c) proclama o Evanxeo e pode, a pedido do sacerdote celebrante, facer a homilía (cf. n. 66);
- d) guía o pobo fiel con oportunas monicións e enuncia as intencións da oración dos fieis;
- e) axuda o sacerdote celebrante na distribución da Comunión, e purifica e dispón os vasos sacros;
- f) se non hai ningún outro ministro, cumpre os oficios dos demais, segundo sexa necesario.

Ritos iniciais

172. Levando o **Evanxeliario** un pouco elevado, o diácono precede ao sacerdote cando se dirixe cara ao altar; se non, irá ao seu lado.

173. Cando chega ao altar, se leva o **Evanxeliario**, omitida a inclinación, achégase ao altar. Unha vez colocado solemnemente o **Evanxeliario** sobre o altar, bica o altar ao mesmo tempo que o sacerdote. Pero se non leva o **Evanxeliario**, fai a inclinación profunda ao altar do modo indicado xunto co sacerdote, e bica o altar ao mesmo tempo que o sacerdote. Despois, se se usa incenso, asiste o sacerdote na imposición do mesmo e na incensación da cruz e do altar.

174. Unha vez incensado o altar, diríxese á sé co sacerdote, e alí permanece ao seu lado e axúdao cando é necesario.

Liturxia da Palabra

175. Mentres se di o **Aleluia** ou outro canto, se se usa incenso, asiste o sacerdote mentres este o pon no incensario; logo, inclinado profundamente diante del pide a bendición, dicindo en voz baixa: **Pai, dáme a túa bendición**. O sacerdote bendíu dicindo: **O Señor sexa no teu corazón**. O diácono fai o sinal da cruz e responde: **Amén**. Logo, feita a inclinación ao altar, toma o **Evanxeliario**, que oportunamente se colocou no altar, e diríxese ao ambón levando o libro un pouco elevado, precedido polo turiferario co incensario fumarento e os ministros cos cirios acesos. Alí coas mans xuntas, saúda o pobo dicindo: **O Señor sexa convosco**, logo as palabras **Lectura do santo Evanxeo segundo san N.**, co dedo polgar fai o sinal da cruz no libro e despois persígnase a si mesmo na fronte, na boca e no peito, incensa o libro e proclama o Evanxeo. Terminado este, aclama: **Palabra do Señor**, e todos responden: **Loámoste Cristo**. De seguido bica o libro, dicindo en segredo: As palabras do Evanxeo, e volve á beira do sacerdote. Cando o diácono asiste un Bispo, lévalle o libro para que o bique, ou el bícao dicindo en segredo: **As palabras do Evanxeo**. Nas celebracións máis solemnes o Bispo, segundo as circunstancias, imparte a bendición ao pobo co **Evanxeliario**. O **Evanxeliario** pode ser levado á credencia ou colocado nun lugar apto e digno.

176. Se non houbese un lector idóneo, o diácono proclamará tamén as outras lecturas.

177. Na oración dos fieis, despois da introdución do sacerdote, o diácono di as intencións xeralmente desde o ambón.

Liturxia eucarística

178. Terminada a oración dos fieis, mentres o sacerdote permanece na sé, o diácono prepara o altar, axudado polo acólito; a el correspóndelle o coidado dos vasos sacros. Asiste tamén o sacerdote cando recibe os dons do pobo. Logo entrega ao sacerdote a patena co pan que se vai a consagrar; verte o viño e un pouco de auga no cáliz, dicindo en segredo: **A auga unida ao viño**, e logo preséntalo ao sacerdote. Esta preparación do cáliz pode facerse na credencia. Se se usa incenso, asiste o sacerdote na incensación das ofrendas, da cruz e do altar, e despois, el ou un acólito, incensa o sacerdote e o pobo.

179. Durante a Pregaria eucarística, o diácono permanece xunto ao sacerdote, pero un pouco detrás del, para asistilo, cando sexa necesario, co cáliz e o misal. De ordinario o diácono permanece de xeonllos desde a Epiclese ata a elevación do cáliz. Se hai varios diáconos, un deles pode poñer incenso no incensario para a consagración e incensar durante a elevación da hostia e do cáliz.

180. Para a doxoloxía final da Pregaria eucarística, de pé á beira do sacerdote, ten o cáliz elevado, mentres o sacerdote eleva a patena coa hostia, ata que o pobo respondese: **Amén.**

181. Despois que o sacerdote dixo a oración pola paz e: **A paz do Señor sexa sempre convosco**, e o pobo respondeu: **E co teu espírito**, o diácono, segundo as circunstancias, convida á paz dicindo, coas mans xuntas e volto cara ao pobo: **Dádevos a paz coma irmáns.** El recíbea do sacerdote e pode ofrécellela aos ministros máis próximos.

182. Terminada a comunión do sacerdote, o diácono recibe do mesmo sacerdote a Comunión baixo as dúas especies, e despois axúdao a distribuír a Comunión ao pobo. Se a Comunión se dá baixo as dúas especies, el ofrece o cáliz aos comunhantes, e concluída a distribución, inmediatamente consome reverentemente no altar todo o Sangue de Cristo que sobrase, axudado, se fose o caso, polos demais diáconos e presbíteros.

183. Terminada a distribución da Comunión, o diácono volve ao altar xunto co sacerdote; recolle as partículas, se as hai; logo leva o cáliz e os outros vasos sacros á credencia, e alí purifícaos e ordena como de costume, mentres o sacerdote volve á sé. Con todo, permítese deixar os vasos debidamente cubertos, na credencia sobre o corporal, e purifícaos enseguida despois da Misa, unha vez despedido o pobo.

Ritos de conclusión

184. Dita a oración despois da Comunión, o diácono dá ao pobo brevemente os avisos que houbese que dar, a menos que o sacerdote prefira dalos el mesmo.

185. Se se emprega a oración sobre o pobo ou a fórmula da bendición solemne, o diácono di: **Inclinádevos para recibir a bendición.** Dada a bendición polo sacerdote, o diácono despide o pobo dicindo, coas mans xuntas, volto cara ao pobo: **Podedes ir en paz, e que o Señor vos acompañe.**

186. Logo, xunto co sacerdote bica o altar e, feita a inclinación profunda, retírase do mesmo xeito en que entrara.

C) Funcións do acólito

187. As funcións que pode exercer o acólito son de diverso xénero; poden concorrer varias ao mesmo tempo. Por tanto, é conveniente que, oportunamente, sexan distribuídas entre varios; pero se está presente só un acólito, faga el o que é de maior importancia, distribuíndose o demais entre outros ministros.

Ritos iniciais

188. Na procesión cara ao altar, pode levar a cruz entre dous ministros con cirios acesos. Cando chega ao altar, deixa a cruz xunto ao altar, como cruz de altar ou ben colócaa nun lugar digno. Logo ocupa o seu lugar no presbiterio.

189. Durante toda a celebración, corresponde ao acólito achegarse ao sacerdote ou ao diácono, cantas veces sexa oportuno, para presentarlles o libro e axudalos no que sexa necesario. Convén, por tanto, que na medida do posible, ocupe un lugar desde o que poida exercer facilmente o seu ministerio, na sé ou no altar.

Liturxia eucarística

190. En ausencia do diácono, concluída a oración universal, mentres o sacerdote permanece na sé, o acólito pon sobre o altar o corporal, o purificador, o cáliz, a palia e o misal. Despois, se é necesario, axuda ao sacerdote para recibir os dons do pobo e, segundo as circunstancias, leva o pan e o viño ao altar e entrégallo ao sacerdote. Se se usa incenso, presenta o turíbulo ao sacerdote e asísteo na incensación das ofrendas, da cruz e do altar. Logo incensa o sacerdote e o pobo.

191. O acólito debidamente **instituído**, como ministro extraordinario, pode axudar ao sacerdote, se é necesario, na distribución da Comunión ao pobo¹⁰⁰. Se se dá a Comunión baixo as dúas especies, en ausencia do diácono, ofrece o cáliz aos comungantes ou, se a Comunión é por intinción, sostén o cáliz.

192. Do mesmo xeito o acólito debidamente instituído, unha vez concluída a distribución da Comunión, axuda o sacerdote ou o diácono na purificación e arranxo dos vasos sacros. En ausencia do diácono, o acólito debidamente **instituído** leva á credencia os vasos sacros e alí purifícaos, seca e ordena como de costume.

193. Terminada a celebración da Misa, o acólito e os outros ministros, xunto co diácono e o sacerdote volven á sancristía procesionalmente do mesmo xeito e na mesma orde en que entraran.

D) Funcións do lector

Ritos iniciais

194. Na procesión cara ao altar, en ausencia do diácono, o lector, revestido cunha vestidura aprobada, pode levar un pouco elevado o **Evanxeliario**: neste caso, antecede o sacerdote; pola contra vai cos outros ministros.

195. Cando chega ao altar, fai xunto cos demais a inclinación profunda. Se leva o **Evanxeliario**, achégase ao altar e deixa sobre el o **Evanxeliario**. Logo sitúase no seu lugar no presbiterio xunto cos outros ministros.

Liturxia da Palabra

196. Le no ambón as lecturas que preceden o Evanxeo. Cando non hai salmista, pode proclamar o salmo responsorial despois da primeira lectura.

197. En ausencia do diácono, o lector pode proclamar desde o ambón as intencións da oración universal despois que o sacerdote fixo a introdución á mesma.

198. Se non hai canto de entrada ou de Comunión, e os fieis non recitan as antífonas propostas no Misal, pode dicilas no momento conveniente (cf. núms. 48, 87).

II. MISAS CONCELEBRADAS

199. A concelebración, na cal se expresa adecuadamente a unidade do sacerdocio e do sacrificio, como tamén de todo o pobo de Deus, polo mesmo rito está prescrita: na ordenación do Bispo e dos presbíteros, na bendición dun Abade e na Misa crismal. Recoméndase, a non ser que a utilidade dos fieis requira ou aconselle outra cousa:

- a) no Xoves Santo, para a Misa vespertina na Cea do Señor;
- b) na Misa que se celebra en Concilios, Reunións de Bispos e Sínodos;
- c) na Misa conventual e na Misa principal en igrexas e oratorios;

100. Cf. PAULO VI, Carta Ap. *Ministeria quaedam*, do 15 de agosto de 1972: AAS 64 (1972) p. 532

d) nas Misas que se celebran en calquera clase de reunións de sacerdotes, tanto seculares como relixiosos¹⁰¹. Con todo, a cada sacerdote élle lícito celebrar a Eucaristía de modo individual, pero non no momento en que na mesma igrexa ou oratorio hai unha concelebración. Con todo, o Xoves Santo na Cea do Señor e na Misa da Vixilia pascual non se permite ofrecer o sacrificio de modo individual.

200. Os presbíteros peregrinos serán recibidos de bo grado á concelebración eucarística, con tal que se coñeza súa condición sacerdotal.

201. Onde hai un gran número de sacerdotes, a concelebración pode facerse mesmo varias veces no mesmo día, cando a necesidade ou a utilidade pastoral o aconselle; con todo, debe facerse en tempos sucesivos ou en lugares sacros diversos¹⁰².

202. Corresponde ao Bispo, segundo as normas do dereito, ordenar a disciplina da concelebración en todas as igrexas e oratorios da súa diocese.

203. Téñase en gran estima a Misa concelebrada na que os sacerdotes dunha diocese concelebran co seu propio Bispo, principalmente na Misa estacional nos días solemnes do ano litúrxico, na Misa de ordenación dun novo Bispo da diocese ou do seu Coadxutor ou Auxiliar, na Misa crismal, na Misa vespertina na Cea do Señor, nas celebracións do santo Fundador da Igrexa local ou Patrón da diocese, nos aniversarios do Bispo e finalmente con ocasión do Sínodo ou da visita pastoral. Pola mesma razón, recoméndase a concelebración cantas veces os sacerdotes se reúnen co propio Bispo, con ocasión dos exercicios espirituais ou dalgunha reunión. Nestes casos, maniféstase con maior claridade o signo da unidade do sacerdocio e da Igrexa, propio de toda concelebración¹⁰³.

204. Por un motivo especial, sexa polo carácter da festa ou do rito, concédese a facultade de celebrar ou concelebrar varias veces no mesmo día nos casos seguintes:

- a) quen o Xoves Santo celebrou ou concelebrou na Misa crismal, pode tamén celebrar ou concelebrar na Misa vespertina na Cea do Señor;
- b) quen celebrou ou concelebrou na Misa da Vixilia pascual, pode celebrar ou concelebrar na Misa do día de Pascua;
- c) o día de Nadal todos os sacerdotes poden celebrar ou concelebrar tres Misas, con tal que se celebren ao seu tempo;
- d) o día da Conmemoración de todos os fieis defuntos todos os sacerdotes poden celebrar ou concelebrar tres Misas, con tal que as celebracións se fagan en diversos tempos e que se observe todo o establecido acerca da aplicación da segunda e da terceira Misa¹⁰⁴.
- e) quen concelebra co Bispo ou o seu delegado nun Sínodo ou en visita pastoral ou con ocasión dunha reunión de sacerdotes, pode celebrar outra Misa para utilidade dos fieis. O mesmo vale, *servatis servandis*, para as reunións de relixiosos.

205. A Misa concelebrada ordénase, en calquera das súas formas, segundo as normas que ordinariamente se deben observar (cf. nn. 112-198), observándose ou cambiándose ademais o que se indica máis abaixo.

206. Nunca se admita a ninguén a unha concelebración unha vez que xa empezou a Misa.

207. No presbiterio prepararanse:

- a) os asentos e folletos para os sacerdotes concelebrantes;
- b) na credencia: un cáliz suficientemente grande, ou varios cálices.

208. Se non hai diácono, as funcións propias deste serán desempeñadas por algúns dos concelebrantes. Se tampouco hai outros ministros, as partes que lles son propias poden ser encomendadas a fieis idóneos; pola contra realizaranas algúns concelebrantes.

101. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. Sobre a sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 57; 1C. can. 902.

102. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. *Eucharisticum mysterium*, do 25 de maio de 1967, n. 47: AAS 59 (1967) p. 566.

103. Cf. *ibidem*, p. 565.

104. Cf. BIEITO XV, Const. Ap. *Incrumentum altaris sacrificium*, do 10 de agosto de 1915: AAS7 (1915) pp. 401-404.

209. Os concelebrantes revístense na sancristía, ou noutro lugar adecuado, cos mesmos ornamentos que usan cando celebran a Misa individualmente. Pero por xusta causa, por exemplo, un gran número de concelebrantes e falta de ornamentos, os concelebrantes, exceptuado sempre o celebrante principal, poden suprimir a casula e usar a estola sobre a alba.

Ritos iniciais

210. Unha vez debidamente disposto todo, faise a procesión cara ao altar pola igrexa, como de ordinario. Os sacerdotes concelebrantes preceden o celebrante principal.

211. Ao chegar ao altar os concelebrantes e o celebrante principal, feita a inclinación profunda, bican o altar e diríxense ao lugar que lles foi asignado. O celebrante principal, segundo as circunstancias, incensa a cruz e o altar, e logo diríxese á sé.

Liturxia da Palabra

212. Durante a liturxia da Palabra os concelebrantes ocupan o seu lugar e sentan e levántanse ao mesmo tempo que o celebrante principal. Cando comeza o **Aleluia** todos se poñen de pé, excepto o Bispo que impón o incenso sen dicir nada e logo bendí o diácono ou o presbítero concelebrante que, en ausencia do diácono, proclama o Evanxeo. Con todo, na concelebración que preside un presbítero, o concelebrante que, en ausencia do diácono, proclamará o Evanxeo non pide nin recibe a bendición do celebrante principal.

213. De ordinario fará a homilía o celebrante principal, ou un dos concelebrantes.

Liturxia eucarística

214. A preparación dos dons (cf. núms. 139-146) faina o celebrante principal, mentres os demais concelebrantes permanecen nos seus lugares.

215. Despois que o celebrante principal dixo a oración sobre as ofrendas, os concelebrantes achéganse ao altar e colócanse ao redor do mesmo, de tal modo que non impidan o desenvolvemento normal dos ritos e a acción sacra poida ser ben vista polos fieis, e que tampouco sexan obstáculo para o diácono cando, por razón do seu ministerio, debe achegarse ao altar. O diácono debe exercer o seu ministerio xunto ao altar, servindo cando sexa necesario co cáliz e o misal. Con todo, cando lle é posible, permanece un pouco retirado, detrás dos concelebrantes, que están de pé preto do celebrante principal.

Modo de proclamar a Pregaria eucarística

216. O prefacio cántao ou dísoamente o celebrante principal. En cambio o Santo cántano ou recítano todos os concelebrantes, co pobo e os cantores.

217. Terminado o **Santo**, os concelebrantes proseguen a Pregaria eucarística no modo descrito máis abaixo. Os xestos fainos unicamente o celebrante principal, se non se advirte outra cousa.

218. As partes que din xuntos todos os concelebrantes, e especialmente as palabras da consagración, que todos están obrigados a pronunciar, deben ser recitadas de tal modo que os concelebrantes as pronuncien en voz baixa e que a voz do celebrante principal se poida oír claramente. Deste xeito as palabras son mellor percibidas polo pobo. É moi loable que sexan cantadas as partes que deben dicir xuntos todos os concelebrantes, e que no Misal teñen melodía.

Pregaria eucarística I ou Canon Romano

219. Na Pregaria eucarística 1 ou Canon Romano **Pai misericordioso** dísoamente o celebrante principal coas mans estendidas.

220. *Lémbtrate, Señor, e Reunidos en comunión* poden ser encomendadas a un ou outro dos concelebrantes, que di el só estas oracións coas mans estendidas e en voz alta.

221. *Acepta, Señor, na túa bondade*, dí soamente o celebrante principal, coas mans estendidas.

222. Desde *Bendí e santifica, oh Pai*, ata *Pedímosche humildemente, Deus todopoderoso*, o celebrante principal fai os xestos e todos os concelebrantes o din simultaneamente, deste xeito:

- a) *Bendí e santifica, oh Pai*, coas mans estendidas cara ás ofrendas;
- b) *El mesmo, a véspera da súa Paixón e Do mesmo xeito*, coas mans xuntas;
- c) as palabras do Señor, se parece conveniente, coa man dereita estendida cara ao pan e cara ao cáliz; na elevación miran a hostia e o cáliz e logo inclínanse profundamente;
- d) *Por iso, Pai, nós, os teus servidores e Mira con ollos de bondade*, coas mans estendidas;
- e) *Pedímosche humildemente*, inclinados e coas mans xuntas ata as palabras *ao participar aquí deste altar*, e logo enderéitanse, persignándose ás palabras *sexamos enchidos de graza e bendición*.

223. A intercesión polos defuntos, *Lémbtrate tamén, Señor*, e a oración *E a nós, pecadores*, pode encomendarse a un ou outro dos concelebrantes, que as pronuncia el só coas mans estendidas e en voz alta.

224. Ás palabras *E a nós, pecadores*, todos os concelebrantes se golpean o peito.

225. *Por Cristo, Señor noso, por quen segues creando* dí soamente o celebrante principal.

Pregaria eucarística II

226. Na Pregaria eucarística II, *Santo es en verdade*, dí soamente o celebrante principal coas mans estendidas.

227. Desde *Por iso pedímosche que santifiques*, ata *Pedímosche humildemente*, dino a unha todos os concelebrantes deste xeito:

- a) *Por iso pedímosche que santifiques*, coas mans estendidas cara ás ofrendas;
- b) *El mesmo, cando ía ser entregado á súa Paixón e Do mesmo xeito*, coas mans xuntas;
- c) as palabras do Señor, se parece conveniente, coa man dereita estendida cara ao pan e cara ao cáliz; na elevación miran a hostia e o cáliz e logo inclínanse profundamente;
- d) *Así, Pai, ao celebrar agora e pedímosche humildemente*, coas mans estendidas.

228. As intercesións polos vivos: *Lémbtrate, Señor*, e polos defuntos: *Lémbtrate tamén dos nosos irmáns*, poden ser encomendadas a un ou outro dos concelebrantes, quen as pronuncia el só coas mans estendidas e en voz alta.

Pregaria eucarística III

229. Na Pregaria eucarística III, *Santo es en verdade*, dí soamente o celebrante principal coas mans estendidas.

230. Desde *Por iso, Pai, suplicámosche*, ata *Dirixe a túa mirada*, dino a unha todos os concelebrantes deste xeito:

- a) *Por iso, Pai, suplicámosche*, coas mans estendidas cara ás ofrendas;
- b) *Porque el mesmo, a noite en que ía ser entregado e Do mesmo xeito*, coas mans xuntas;
- c) as palabras do Señor, se parece conveniente, coa man dereita estendida cara ao pan e cara ao cáliz; na elevación miran a hostia e o cáliz e logo inclínanse profundamente;
- d) *Así pois, Pai, ao celebrar e Dirixe a túa mirada*, coas mans estendidas.

231. As intercesións: **Que el nos transforme e pedímosche, Pai, que esta Vítima**, poden ser encomendadas a un ou outro dos concelebrantes, quen as pronuncia el só coas mans estendidas e en voz alta.

Pregaria eucarística IV

232. Na Pregaria eucarística IV as palabras **Loámoste, Pai santo, ata levando á súa plenitude a súa obra no mundo**, profíreas soamente o celebrante principal coas mans estendidas.

233. Desde **Por iso, Pai, rogámosche**, ata **Dirixe a túa mirada**, dino a unha todos os concelebrantes deste xeito:

- a) **Por iso, Pai, rogámosche**, coas mans estendidas cara ás ofrendas;
- b) **Porque el mesmo, chegada a hora e Do mesmo xeito**, coas mans xuntas;
- c) as palabras do Señor, se parece conveniente, coa man dereita estendida cara ao pan e cara ao cáliz; na elevación miran a hostia e o cáliz e logo inclínanse profundamente;
- d) Por iso, Pai, ao celebrar, e **Dirixe a túa mirada**, coas mans estendidas.

234. As intercesións: **E agora, Señor, lémbtrate, e Pai de bondade**, poden ser encomendadas a un ou outro dos concelebrantes, quen a pronuncia el só coas mans estendidas e en voz alta.

235. En canto as outras Pregarias eucarísticas aprobadas pola Sé Apostólica, obsérvense as normas establecidas para cada unha delas.

236. A doxoloxía final da Pregaria eucarística é pronunciada soamente polo sacerdote celebrante principal e, se se cre oportuno, xunto cos outros concelebrantes, pero non polos fieis.

Rito da Comunión

237. Daquela o celebrante principal, coas mans xuntas, di a monición que precede ao Noso Pai, e enseguida, coas mans estendidas, xunto cos demais concelebrantes, que tamén estenden as mans, e co pobo di a Oración do Señor.

238. **Líbranos de todos os males, Señor**, dio só o celebrante principal, coas mans estendidas. Todos os concelebrantes, xunto co pobo, pronuncian a aclamación final: **Pois teus son o reino**.

239. Despois da monición do diácono ou, na súa ausencia, dun dos concelebrantes **Dádevos a paz coma irmáns**, todos se dan a paz. Os que están máis preto do celebrante principal recíbena del antes que o diácono.

240. Mentres se di o **Año de Deus**, os diáconos ou algúns dos concelebrantes, poden axudar o celebrante principal a partir as hostias, sexa para a Comunión dos concelebrantes, sexa para a do pobo.

241. Despois da inmixtión, unicamente o celebrante principal di coas mans xuntas e en segredo a oración **Señor Xesucristo, Fillo de Deus vivo, ou Señor Xesucristo, a Comunión do teu Corpo e do teu Sangue**.

242. Terminada a oración antes da Comunión, o celebrante principal fai xenuflexión e retírase un pouco. Os concelebrantes, un tras outro, vanse achegando ao medio do altar, fan xenuflexión e toman con reverencia do altar o Corpo de Cristo, e téndoo coa man dereita e poñendo debaixo a súa man esquerda, volven aos seus lugares. Con todo, os concelebrantes poden permanecer nos seus lugares e tomar o Corpo de Cristo da patena que o celebrante principal, ou ben un ou varios dos concelebrantes, presenta a cada un deles, ou tamén, pasándose un a outro a patena ata o último.

243. Logo, o celebrante principal toma a hostia consagrada nesa mesma Misa, e téndoa un pouco elevada sobre a patena ou sobre o cáliz, volto cara ao pobo di: **Este é o Año de Deus**, e prosegue cos concelebrantes e o pobo dicindo: **Señor, eu non son merecente**.

244. Despois o celebrante principal, volto cara ao altar, di en segredo: **Que o Corpo de Cristo me garde para a vida eterna**, e consome con reverencia o Corpo de Cristo. De modo análogo fan os

concelebrantes, comungando por si mesmos. Despois deles, o diácono recibe do celebrante principal o Corpo e o Sangue do Señor.

245. O Sangue do Señor pódese tomar bebendo do cáliz directamente ou por intinción, ou cunha cana ou unha culleriña.

246. Se a Comunión se recibe bebendo directamente do cáliz, poderase facer dun destes modos:

a) O celebrante principal de pé no medio do altar toma o cáliz e di en segredo: **Que o Sangue de Cristo me garde para a vida eterna**, e bebe un pouco de Sangue e entrega o cáliz ao diácono ou a un concelebrante. De seguido distribúe a Comunión aos fieis (cf. núms. 160-162). Os concelebrantes, un tras outro, ou de dous en dous, se hai dous cálices, achéganse ao altar, fan xenuflexión, beben o Sangue, limpando o bordo do cáliz e volven aos seus asentos.

b) O celebrante principal bebe o Sangue do Señor, segundo o costume, no medio do altar. Os concelebrantes poden tomar o Sangue do Señor permanecendo nos seus lugares e bebendo do cáliz que lles ofrece o diácono ou un concelebrante, ou tamén pasándose o cáliz uno a outro. O cáliz sempre ten que ser limpo ou polo que bebe ou polo que presenta o cáliz. Despois de comungar, cada un volve ao seu asento.

247. O diácono, no altar, consome con reverencia todo o Sangue de Cristo que sobrase, axudado, se fose o caso, por algúns concelebrantes; logo traslada o cáliz á credencia, e alí el ou un acólito debidamente instituído, purifica, sécao e dispoño como de costume (cf. n. 183).

248. A Comunión dos concelebrantes tamén pode ordenarse de modo que cada un comungue no altar o Corpo, e enseguida o Sangue do Señor. Neste caso, o celebrante principal toma a Comunión baixo as dúas especies como de costume (cf. n. 158), observando, con todo, para comungar do cáliz a mesma forma que se escollese para os demais concelebrantes. Terminada a Comunión do celebrante principal, o cáliz déixase nun lado do altar, sobre outro corporal. Os concelebrantes achéganse un tras outro ao centro do altar, fan xenuflexión e comungan o Corpo do Señor; logo pasan á beira do altar e toman o Sangue do Señor segundo o rito elixido para a Comunión do cáliz, como se dixo arriba. A Comunión do diácono e a purificación do cáliz faranse como está indicado máis arriba.

249. Se a Comunión dos concelebrantes se fai por intinción, o celebrante principal toma o Corpo e o Sangue do Señor da maneira acostumada, coidando que no cáliz quede suficiente cantidade de Sangue do Señor, para a Comunión dos concelebrantes. Daquela o diácono ou un dos concelebrantes prepara o cáliz convenientemente no centro do altar ou ao carón sobre outro corporal, xunto coa patena que contén as partículas de hostias. Os concelebrantes, un tras outro, achéganse ao altar, fan xenuflexión, toman unha partícula, móllana parcialmente no cáliz e poñendo a patena debaixo da boca, somen a partícula mollada, e logo volven aos seus lugares como ao comezo da Misa. Tamén o diácono recibe a Comunión por intinción, respondendo **Amén** ao concelebrante que lle di: **O Corpo e o Sangue de Cristo**. O diácono, no altar, consome todo o Sangue de Cristo que sobrase, axudado, se fose o caso, por algúns concelebrantes; traslada o cáliz á credencia, e alí el ou un acólito instituído, purifica, sécao e dispoño como de costume.

Rito de conclusión

250. Todo o demais, ata o fin da Misa, faino como de costume o celebrante principal, permanecendo os concelebrantes nos seus lugares (cf. núms. 166-168).

251. Antes de retirarse do altar, os concelebrantes fan diante del unha inclinación profunda. O celebrante principal co diácono bican o altar como de costume.

III. MISA NA QUE PARTICIPA SÓ UN MINISTRO

252. Na Misa celebrada polo sacerdote ao que asiste e responde só un ministro, obsérvase o rito da Misa con participación do pobo (cf. núms. 120-169); o ministro, segundo conveña, di as partes do pobo.

253. Con todo, se o ministro é un diácono, el exercerá as funcións que lle son propias (cf. núms. 171-186) e tamén cumprirá as outras partes do pobo.

254. A celebración sen ministro ou polo menos algún fiel non se faga sen causa xusta e razoable. Neste caso omítese os saúdos, as monicións e a bendición ao fin da Misa.

255. Antes da Misa prepáranse os vasos sacros necesarios na credencia ou sobre o altar ao lado dereito.

Ritos iniciais

256. O sacerdote achégase ao altar, feita a inclinación profunda ao altar co ministro, venera o altar cun bico, e diríxese á sé. Se o desexa, o sacerdote pode permanecer no altar, nese caso alí prepárase o Misal. Entón o ministro ou o sacerdote di a antifona de entrada.

257. Daquela o sacerdote co ministro, estando de pé, fan o sinal da cruz mentres o sacerdote di: **No nome do Pai**. Despois, dirixíndose ao ministro saúdao cunha das fórmulas propostas.

258. De seguido realízase o acto penitencial e, segundo as rúbricas dise o **Señor, ten piedade** e o **Gloria**.

259. Despois, coas mans xuntas, di **Oremos** e despois dunha pausa conveniente, di, coas mans estendidas, a oración colecta. Ao final o ministro aclama: **Amén**.

Liturxia da Palabra

260. As lecturas, no posible, proclámense desde o ambón.

261. Dita a oración colecta, o ministro le a primeira lectura e o salmo, e cando se ha de dicir, tamén a segunda lectura co versículo do **Aleluia** ou o outro canto.

262. Daquela o sacerdote, inclinado profundamente, di: **Purifica o meu corazón**, e enseguida le o Evanxeo. Ao final di: **Palabra do Señor**, ao que o ministro responde: **Loámoste Cristo**. O sacerdote bica o libro, e di en segredo: **As palabras do Evanxeo**.

263. O sacerdote a continuación, segundo as rúbricas, recita o Símbolo xuntamente co ministro.

264. Segue a oración universal, que tamén pode dicirse nesta Misa. O sacerdote pronuncia a introdución e a conclusión; o ministro presenta as intencións.

Liturxia eucarística

265. Na liturxia eucarística faise todo como na Misa con participación do pobo, excepto o que segue.

266. Terminada a aclamación final do embolismo que segue á Oración do Señor, o sacerdote di a oración **Señor Xesucristo, que dixeches**, e logo engade: **A paz do Señor sexa sempre convosco**, ao que o ministro responde: **E co teu espírito**. Segundo as ocasións, o sacerdote dá a paz ao ministro.

267. Despois, mentres di xunto co ministro **Año de Deus**, o sacerdote parte a hostia sobre a patena. Concluído o Año de Deus, fai a inmixtión, dicindo en segredo: **O Corpo e o Sangue**.

268. Despois da inmixtión o sacerdote di en segredo a oración **Señor Xesucristo, Fillo de Deus vivo** ou **Señor Xesucristo, a comunión do teu Corpo**; logo fai xenuflexión, toma a hostia e, se o ministro comunga, volto cara a el e tendo a hostia un pouco elevada sobre a patena, ou sobre o cáliz di: **Este é o Año de Deus**, e prosegue xunto con el: **Señor, eu non son merecente**. Despois, volto cara ao altar, consome o Corpo de Cristo. Se o ministro non recibe a Comunión, feita a xenuflexión, o sacerdote toma a hostia e volto cara ao altar di unha soa vez en segredo: **Señor, non son merecente** e **Que o Corpo de Cristo me garde**, e consome o Corpo de Cristo. Despois toma o cáliz e en segredo di: **Que o Sangue de Cristo me garde** e bebe o Sangue.

269. Antes de dar a Comunión ao ministro, o sacerdote ou o mesmo ministro di a antífona de Comunión.

270. O sacerdote purifica o cáliz na credencia ou no altar. Se o cáliz se purifica no altar, pode ser levado á credencia polo ministro, ou pode quedar sobre o mesmo lado do altar.

271. Terminada a purificación do cáliz, é conveniente que o sacerdote garde unha pausa de silencio; logo di a oración despois da Comunión.

Ritos de conclusión

272. Os ritos de conclusión fanse como na Misa con participación do pobo, pero omítese **Podedes ir en paz**. O sacerdote, como de costume, bica o altar e, feita a inclinación profunda xuntamente co ministro, retírase.

IV. ALGUNHAS NORMAS XERAIS PARA TODAS AS FORMAS DE MISA

Veneración do altar e do Evanxeliario

273. Segundo o costume tradicional, a veneración do altar e do Evanxeliario exprésase co bico. Pero onde este signo non coincide plenamente coas tradicións culturais dalgunha rexión, compete á Conferencia Episcopal determinar outro signo que o substitúa, co consentimento da Sé Apostólica.

Xenuflexión e inclinación

274. A xenuflexión, que se fai dobrando o xeonllo dereito ata o chan, é signo de adoración; por iso se reserva para o Santísimo Sacramento e para a santa Cruz desde a solemne adoración na Acción litúrxica do Venres Santo na Paixón do Señor, ata o comezo da Vixilia Pascual. Na Misa o sacerdote celebrante fai tres xenuflexións: despois da elevación da hostia, despois da elevación do cáliz e antes da Comunión. As peculiaridades que se han de observar na Misa concelebrada sinálanse no seu lugar (cf. núms. 210-251). Se o sagrario co Santísimo Sacramento está no presbiterio, o sacerdote, o diácono e os outros ministros fan xenuflexión cando chegan ao altar e cando se retiran del, pero non durante a celebración da Misa. Pola contra, farán xenuflexión todos os que pasan diante do Santísimo Sacramento, a non ser que vaian procesionalmente. Os ministros que levan a cruz procesional e os cirios, en lugar da xenuflexión fan unha inclinación de cabeza.

275. A inclinación é signo da reverencia e a honra que se tributa ás persoas ou os seus signos. Hai dúas clases de inclinacións, é dicir de cabeza e de corpo.

a) A inclinación de cabeza faise cando se nomean xuntamente as tres Divinas Persoas, e ao nome de Xesús, da benaventurada Virxe María e do Santo en cuxa honra se celebra a Misa.

b) A inclinación do corpo, ou inclinación profunda faise: ao altar; nas oracións **Purifica o meu corazón e Acepta, Señor, o noso corazón contrito**; no Símbolo, ás palabras e **por obra do Espírito Santo** ou **que foi concibido**; no Canon Romano ás palabras **Pedímosche humildemente**. A mesma inclinación fai o diácono cando pide a bendición antes da proclamación do Evanxeo. O sacerdote ademais inclínase un pouco na Consagración, cando profire as palabras do Señor.

Incensación

276. A incensación expresa reverencia e oración, como o indica a Sacra Escritura (cf. Sae. 140, 2; Ap. 8,3). O incenso pode usarse *ad libitum* en calquera forma de Misa:

- a) durante a procesión de entrada;
- b) ao comezo da Misa, para incensar a cruz e o altar;
- c) na procesión e proclamación do Evanxeo;

- d) unha vez postos sobre o altar o pan e o viño, para incensar as ofrendas, a cruz e o altar, e tamén ao sacerdote e ao pobo;
- e) na elevación da hostia e do cáliz despois da consagración.

277. O sacerdote, cando pon incenso no turíbulo, bendíu co signo da cruz sen dicir nada. Antes e despois da incensación faise unha inclinación profunda á persoa ou obxecto que se incensa, excepto ao altar e ás ofrendas para o sacrificio da Misa. Con tres movementos de turíbulo incénsanse: o Santísimo Sacramento, as reliquias da santa Cruz e as imaxes do Señor expostas á pública veneración, as ofrendas para o sacrificio da Misa, a cruz do altar, o Evanxeliario, o cirio pascual, o sacerdote e o pobo. Con dous movementos de turíbulo se incensan as reliquias e imaxes dos santos expostos á pública veneración, e unicamente ao comezo da celebración, despois da incensación do altar. O altar incénsase cun único golpe deste xeito:

- a) se o altar está separado da parede, o sacerdote incénsao camiñando ao redor del;
- b) se o altar non está separado da parede, o sacerdote, camiñando, incensa primeiro a parte dereita e logo a parte esquerda. A Cruz, se está sobre o altar ou xunto a el, incénsase antes que o altar; se non, cando o sacerdote pasa diante dela. O sacerdote incensa as ofrendas con tres movementos de turíbulo, antes da incensación da cruz e do altar, ou ben trazando co turíbulo o signo da cruz sobre as ofrendas.

As purificacións

278. Sempre que un fragmento de hostia quede adherido aos dedos, sobre todo despois da fracción ou da Comunión dos fieis, o sacerdote limpará os seus dedos sobre a patena ou, se fose necesario, lavaaos. Do mesmo xeito recollerá os fragmentos que houbese sobre a patena.

279. Os vasos sacros son purificados polo sacerdote, o diácono ou o acólito instituído, despois da Comunión ou despois da Misa, no posible, na credencia. A purificación do cáliz faise con auga ou con auga e viño, que sumirá o mesmo que purifica. A patena límpase co purificador, como de ordinario. Préstese atención a que o Sangue de Cristo que talvez sobrase despois da distribución da Comunión, sexa sumida de inmediato e integramente no altar.

280. Se cae unha hostia ou unha partícula, recollerase con reverencia; se se derrama algo de Sangue, lavarase con auga o lugar onde caese e logo tirárase esta auga no *sacrarium* situado na sancristía.

Comunión baixo as dúas especies

281. A sacra Comunión ten unha expresión máis plena por razón do signo cando se fai baixo as dúas especies. En efecto, nesa forma maniféstase máis perfectamente o signo do banquete eucarístico e exprésase con maior claridade a vontade divina con que se ratifica no Sangue do Señor a Alianza nova e eterna, como tamén a relación entre o banquete eucarístico e o banquete escatolóxico no reino do Pai¹⁰⁵.

282. Procuren os sacros pastores lembrar aos fieis que participan no rito ou asisten a el, do modo máis axeitado posible, a doutrina católica segundo o Concilio de Trento sobre a forma de recibir a sacra Comunión. En primeiro lugar, lembren aos cristiáns que a fe católica ensina que tamén baixo unha soa das especies se recibe a Cristo todo e enteiro e o verdadeiro Sacramento, e que, por conseguinte no que incumbe ao seu froito, non se verán privados de ningunha graza necesaria para a salvación os que reciben unha soa especie¹⁰⁶. Ensinen, ademais, que a Igrexa ten poder para establecer ou cambiar na administración dos Sacramentos, deixando intacta a súa substancia, aquilo que, segundo a variedade das circunstancias, tempos e lugares, xulgue que convén máis aos que os reciben

105. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. *Eucharisticum mysterium*, do 25 de maio de 1967, n. 32: AAS 59 (1967) p. 558.

106. Cf. CONC. ECUM. TRID., Sesión XXI, do 16 de xullo de 1562, Decr. Sobre a Comunión eucarística, cap. 1-3: Denz-Schönm. 1725-1729.

ou á veneración dos mesmos Sacramentos¹⁰⁷. Ao mesmo tempo aconséllense aos fieis que procuren participar no sacro rito, desta forma brilla máis plenamente o signo do banquete eucarístico.

283. Permítese a Comunión baixo as dúas especies, ademais dos casos propostos nos libros rituais:

- a) aos sacerdotes que non poden celebrar ou concelebrar na acción sacra;
- b) ao diácono e a quen desempeña algunha función na Misa;
- c) aos membros das comunidades na Misa conventual e na “de comunidade”, alumnos de seminarios, a todos os que están a facer exercicios espirituais ou que participan dunha reunión espiritual ou pastoral. O Bispo diocesano pode establecer para a súa diocese normas para a Comunión baixo as dúas especies, que tamén deben ser observadas nas igrexas das comunidades relixiosas e nas celebracións con grupos pequenos. O Bispo ten a facultade de permitir a Comunión baixo as dúas especies tantas veces pareza oportuno ao sacerdote a quen se lle confiou a comunidade, con tal que os fieis estean ben instruídos e que non haxa perigo de profanación do sacramento ou que o rito se torne dificultoso polo gran número de participantes, ou por outra causa. En canto ao modo de distribuír aos fieis a sacra Comunión baixo as dúas especies, e á extensión da facultade, as Conferencias Episcopais poden elaborar normas, co recoñecemento da Sé Apostólica.

284. Cando a Comunión se distribúe baixo as dúas especies:

- a) o diácono, como de costume, serve no manexo do cáliz, ou na súa ausencia, un presbítero; ou tamén un acólito debidamente instituído ou outro ministro extraordinario da sacra Comunión; ou un fiel, a quen, en caso de necesidade, se lle confíe este oficio *ad actum*;
- b) o que talvez sobrase do Sangue de Cristo bébeo o sacerdote, ou o diácono, ou o acólito instituído, que axudou co cáliz e purifica, seca e ordena os vasos sacros do modo acostumado. Aos fieis, que talvez queiran comungar só baixo a especie do pan, daráselles a Comunión desa forma.

285. Para a distribución da Comunión baixo as dúas especies hase de preparar:

- a) se a Comunión se fai bebendo directamente do cáliz, prevéxase un cáliz suficientemente grande, ou varios cálices, coidando sempre que non vaia sobrar demasiada cantidade de Sangue de Cristo que debe ser sumida ao fin da celebración;
- b) se se fai por intinción, as hostias non deben ser nin demasiado delgadas nin demasiado pequenas, senón dun espesor un pouco maior que o de costume, de modo que unha vez mollada parcialmente no Sangue, poida ser distribuída convenientemente.

286. Se a Comunión do Sangue se fai bebendo do cáliz, o que vai comungar, despois que recibe o Corpo de Cristo, achégase ao ministro do cáliz e permanece de pé diante del. O ministro di: **O Sangue de Cristo**, e o comungante responde: **Amén**, e o ministro alcánzalle o cáliz, ao que o mesmo comungante coas súas mans leva á boca. O comungante bebe un pouco do cáliz, devólveo ao ministro e retírase; o ministro limpa o bordo do cáliz co purificador.

287. Se a Comunión se fai por intinción, o que vai comungar, sostendo a patena baixo a boca, achégase ao sacerdote, que ten o recipiente coas partículas consagradas e ao seu lado ao ministro que sostén o cáliz. O sacerdote toma unha hostia, móllaa parcialmente no cáliz e mostrándoa di: **O Corpo e o Sangue de Cristo**; o comungante responde: **Amén**, recibe o Sacramento na boca de man do sacerdote, e logo retírase.

107. Cf. *ibidem*, cap.2: Denz-Schönm. 1728.

CAPÍTULO V

DISPOSICIÓN E ORNAMENTACIÓN DAS IGREXAS PARA A CELEBRACIÓN EUCARÍSTICA

I. PRINCIPIOS XERAIS

288. Para celebrar a Eucaristía, o pobo de Deus conégase polo xeral nunha igrexa ou, se non a hai ou non ten suficiente capacidade, noutro lugar axeitado, que sexa digno de tan gran misterio. Por tanto, as igrexas e os outros lugares han de ser aptos para a celebración da acción sacra e para procurar a participación activa dos fieis. Ademais os edificios sacros e os obxectos destinados ao culto divino han de ser en verdade dignos e belos, signos e símbolos das realidades celestiais¹⁰⁸.

289. Por esa razón, a Igrexa busca constantemente o nobre servizo das artes e acepta expresións de arte de todos os pobos e rexións¹⁰⁹. Máis aínda: así como procura conservar as obras e o tesouro da arte sacra recibidos a través dos séculos¹¹⁰ e, cando é necesario, adáptaos ás novas necesidades, tamén trata de promover as formas novas de arte que se harmonizan coa índole da época¹¹¹. Por iso, ao escoller e instituír os artistas e tamén ao elixir as obras destinadas ás igrexas, búsquese un auténtico valor artístico que alimente a fe e a piedade e responda verdadeiramente ao significado e ao fin ao que son destinados¹¹².

290. Todas as igrexas han de ser dedicadas ou polo menos bendicidas. Non obstante as catedrais e igrexas parroquiais serán dedicadas co rito solemne.

291. Para construír, restaurar e adaptar os edificios sacros, os interesados niso consultarán á Comisión diocesana de sacra Liturxia e de Arte sacra. O Bispo diocesano servirase do consello e da axuda desa Comisión sempre que se trate de dar normas neste campo ou de aprobar os planos de novos edificios ou de dar o seu xuízo sobre cuestións de certa importancia¹¹³.

292. Na ornamentación da igrexa búsquese unha nobre sinxeleza máis que a suntuosidade. Na elección dos materiais ornamentais, procúrese a autenticidade e que contribúan á formación dos fieis e confiran dignidade a todo o lugar sacro.

293. A axeitada disposición da igrexa e dos seus complementos, que ha de responder convenientemente ás necesidades do noso tempo, require que non só se procure o que directamente pertence á celebración das accións sacras, senón que ademais se provexan aos fieis das convenientes comodidades que adoitan atoparse nos sitios onde habitualmente se reúnen grupos de persoas.

294. O pobo de Deus que se congrega para a Misa, leva en si unha ordenación coherente e xerárquica que se expresa na diversidade de ministerios e de acción, nas distintas partes da celebración. Por conseguinte, é necesario que a disposición xeral do edificio sacro en certo xeito sexa unha imaxe da asemblea congregada, permita a colocación ordenada de todos e favoreza a correcta execución de cada unha das funcións. Aos fieis e os cantores destinaráselles o lugar que mellor facilite a súa participación activa¹¹⁴. O sacerdote, o diácono e os outros ministros ocuparán o seu lugar no

108. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, núms. 122-124; Decreto sobre o ministerio e a vida dos Presbíteros, *Presbyterorum ordinis*, n.5; S. CONGR. RITOS, Instr. *Inter Oecumenici*, do 26 de setembro de 1964, n. 90: AAS 56 (1964) p. 897; Instr. *Eucharisticum mysterium*, do 25 de maio de 1967, n. 24: AAS 59 (1967) p. 554; CIC, can. 932 § 1.

109. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 123.

110. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. *Eucharisticum mysterium*, do 25 de maio de 1967, n.24: AAS 59 (1967) p. 554.

111. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 123, 129; S. CONGR. RITOS, Instr. *Inter Oecumenici*, do 26 de setembro de 1964, n. 13c: AAS 56 (1964) p. 880.

112. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilian*, n. 123.

113. Cf. *ibidem*, n. 126; S. CONGR. RITOS, Instr. *Inter Oecumenici*, do 26 de setembro de 1964, n. 91: AAS 56 (1964) p. 898.

114. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. *Inter Oecumenici*, do 26 de setembro de 19 AAS 56 (1964) p. 899.

presbiterio. Alí prepararanse os asentos para os concelebrantes; pero se estes fosen moi numerosos, dispoñeranse noutra parte da igrexa, pero preto do altar. Todo isto, aínda que debe expresar a disposición xerárquica e a diversidade de ministerios, ha de constituír, con todo, unha unidade íntima e coherente, pola cal se manifeste con claridade a unidade de todo o pobo santo. A natureza e a beleza do lugar e de todos os obxectos deben fomentar a piedade e mostrar a santidad dos misterios que se celebran.

II. ORDENACIÓN DO PRESBITERIO PARA A SINASE SACRA

295. O presbiterio é o lugar onde se atopa o altar, se proclama a Palabra de Deus, e o sacerdote, o diácono e os demais ministros exercen a súa función. Deberá distinguirse convenientemente da nave da igrexa, por acharse nun plano máis elevado ou pola súa peculiar estrutura e ornato. Sexa de amplitude tal que a celebración da Eucaristía poida desenvolverse con comodidade e ser vista¹¹⁵.

O altar e a súa ornamentación

296. O altar, no que se fai presente o sacrificio da cruz baixo os signos sacramentais, é ademais a mesa do Señor, a cuxa participación é convocado o pobo de Deus na Misa; e é o centro da acción de grazas que culmina na Eucaristía.

297. A celebración da Eucaristía, no lugar sacro, debe facerse sempre sobre o altar; fóra do lugar sacro, pode facerse tamén sobre unha mesa adecuada, usándose sempre o mantel e o corporal, a cruz e os candeiros.

298. Convén que en todas as igrexas haxa un altar fixo, que é signo máis claro e permanente de Cristo Xesús, a Pedra viva (1 Pe 2, 4; Ef 2, 20); nos demais lugares, dedicados ás celebracións sacras, pode haber un altar movable. Chámase altar fixo ao que está adherido ao chan e por tanto non se pode mover; movable, ao que se pode trasladar.

299. O altar sexa construído separado da parede, de modo que se poida camiñar ao redor del con facilidade e a celebración se poida facer de fronte ao pobo, o cal convén que en calquera parte sexa posible. O altar ocupe o lugar que en verdade sexa o centro cara ao que espontaneamente converxa a atención de toda a asemblea dos fieis¹¹⁶. Polo xeral será fixo e estará dedicado.

300. O altar, tanto o fixo como o movable, será dedicado segundo o rito descrito no Pontifical Romano; o altar movable, con todo, pode ser soamente bendicido.

301. Segundo o costume tradicional da Igrexa e polo que significa, a mesa do altar fixo sexa de pedra, é dicir, de pedra natural. Con todo, a xuízo da Conferencia Episcopal, tamén se pode empregar outro material digno, sólido e traballado con mestría. O pé ou alicerce que sostén a mesa pode ser de calquera material, con tal que sexa digno e sólido. O altar movable pode ser construído con calquera material nobre e sólido, e apto para o uso litúrxico, segundo as tradicións e costumes das diversas rexións.

302. O costume de poñer baixo o altar que se vai a dedicar reliquias dos Santos, aínda que non sexan mártires, consérvase oportunamente. Cóidese, con todo, de que conste con certeza a autenticidade desas reliquias.

303. Na construción de novas igrexas hase de erixir un só altar, que sexa signo para a asemblea de que hai un só Cristo e unha soa Eucaristía da Igrexa. Pero nas igrexas xa construídas, cando o altar antigo está situado de tal modo que torna difícil a participación do pobo e que non pode ser trasladado sen detrimento do seu valor artístico, constrúase outro altar fixo, confeccionado con arte e debidamente dedicado; e soamente nel faranse as celebracións sacras. Para que non distraia a atención dos fieis do altar novo, o altar antigo non se adornará de ningún xeito especial.

115. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. *Inter Oecumenici*, do 26 de setembro de 19, n. 91: AAS 56 (1964) p. 898.

116. Cf. *ibidem*.

304. Por reverencia á celebración do memorial do Señor e ao banquete no que se ofrece o Corpo e o Sangue do Señor, ha de poñerse sobre o altar polo menos un mantel de cor branca, cuxa forma, medida e ornato se axustarán á estrutura do altar.

305. No ornato do altar gárdese a moderación. Durante o tempo de Advento adórnese o altar con flores coa moderación que convén á índole deste tempo, e que non anticipe a alegría plena do Nadal. Durante o tempo de Coresma prohibese adornar con flores o altar. Exceptúanse, con todo, o domingo *Lætare* (IV de Coresma), as solemnidades e as festas. O adorno de flores sexa sempre sobrio, e dispoñerase preto do altar, máis ben que sobre a mesa do altar.

306. Sobre a mesa do altar pódese deixar soamente o que se require para a celebración da Misa, a saber, o Evanxeliario, desde o comezo da celebración da Misa ata a proclamación do Evanxeo; desde a presentación das ofrendas ata a purificación dos vasos, o cáliz coa patena, o copón se é necesario, e ademais o corporal, o purificador, a palia e o Misal. Ademais dispoñerase discretamente o que talvez sexa necesario para amplificar a voz do sacerdote.

307. Os candeiros, que se requiren en cada acción litúrxica como expresión de veneración ou de celebración festiva (cf. n. 117), colocaranse na forma máis conveniente, ou sobre o altar, ou preto del, tendo en conta a estrutura tanto do altar como do presbiterio, de modo que todo forme unha unidade harmoniosa e non impida aos fieis ver facilmente o que se fai no altar.

308. Tamén sobre o altar ou xunto a el haxa unha cruz coa imaxe de Cristo crucificado, que poida ser ben vista pola asemblea congregada. Convén que esta cruz, ao evocar aos fieis a paixón salvadora do Señor, permaneza preto do altar tamén fóra das celebracións litúrxicas.

O ambón

309. A dignidade da Palabra de Deus, esixe que na igrexa haxa un lugar axeitado desde onde se anuncie, e cara ao cal converxa espontaneamente a atención dos fieis, durante a liturxia da Palabra¹¹⁷. Convén que en xeral este lugar sexa un ambón fixo e non un simple atril movable. O ambón, segundo a estrutura de cada igrexa, debe estar disposto de tal maneira que os ministros ordenados e os lectores poidan ser comodamente vistos e oídos polos fieis. Desde o ambón proclámanse unicamente as lecturas, o salmo responsorial e o pregón pascual; tamén desde el poden facerse a homilía e as intencións da oración universal. A dignidade do ambón esixe que só suba a el un ministro da Palabra. É conveniente que o ambón novo sexa bendicido, antes de ser destinado ao uso litúrxico, segundo o rito descrito no Ritual Romano¹¹⁸.

Sé para o sacerdote celebrante e outros asentos

310. A sé do sacerdote celebrante debe significar a súa función de presidente da asemblea e de moderador da oración. Polo tanto, o seu lugar máis conveniente é de fronte ao pobo ao fondo do presbiterio, a menos que o impida a estrutura do edificio ou outra circunstancia, por exemplo, se por mor da excesiva distancia, resulta difícil a comunicación entre o sacerdote e a asemblea dos fieis, ou se o sagrario está no medio detrás do altar. Evítese toda aparencia de trono¹¹⁹. É conveniente que a sé sexa bendicida, antes de ser destinada ao uso litúrxico, segundo o rito descrito no Ritual Romano¹²⁰. Tamén no presbiterio hanse de colocar os asentos para os sacerdotes concelebrantes e para os presbíteros que, revestidos coa vestidura coral, asisten á celebración, aínda que non concelebre. O asento para o diácono colóquese preto da sé do celebrante. Para os outros ministros, situalos de tal modo que se distingan claramente dos asentos do clero e eles mesmos poidan cumprir con facilidade o oficio que se lles confiou¹²¹.

117. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. *Inter Oecumenici*, do 26 de setembro de 1964, n. 92: AAS 56 (1964) p. 899.

118. Cf. RITUAL ROMANO, *De benedictionibus*, editio typica 1984, Ordo benedictionis occasione data auspicandi novum ambonem, núms. 900-918.

119. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. In ser Oecumenici, do 26 de setembro de 1964, n. 92: AAS 56 (1964) p. 898.

120. Cf. RITUAL ROMANO, *De benedictionibus*, editio typica 1984, Ordo benedictionis occasione data auspicandi novam cathedram seu sedem praesidentiae, núms. 880-899.

121. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. *Instr Oecumenici*, do 26 de setembro de 1964, n. 92: AAS 56 (1964) p. 898.

III. ORDENACIÓN DA IGREXA

Lugar dos fieis

311. Os lugares dos fieis han de dispoñerse con sumo coidado, a fin de que poidan participar coa vista e co espírito nas celebracións sacras. Convén que, en xeral, se dispoñan para o seu uso bancos ou cadeiras. Con todo, ha de reprobarse o costume de reservar asentos a persoas privadas¹²². Os bancos ou cadeiras, sobre todo nos edificios recentemente construídos, han de dispoñerse de tal modo que os fieis poidan adoptar con facilidade as posturas indicadas para as diversas partes da celebración e poidan achegarse sen dificultade a recibir a sacra Comunión. Procúrese que os fieis non só poidan ver o sacerdote, o diácono e os lectores, senón que, facendo uso dos modernos instrumentos técnicos, poidan oír convenientemente.

Lugar dos cantores e dos instrumentos musicais

312. O coro, segundo a disposición de cada igrexa, colocárase de modo que se vexa con claridade o que é en realidade: parte da asemblea de fieis congregada e que nela desempeñan unha función particular; que lles facilite a execución do seu ministerio litúrxico; que permita a cada un dos seus membros a plena participación sacramental na Misa¹²³.

313. O órgano e os outros instrumentos musicais lexitimamente aprobados colocaranse nun lugar axeitado, é dicir, onde poidan axudar a cantores e pobo, e onde, cando interveñen sós, poidan ser ben oídos por todos. É conveniente que o órgano sexa bendicido, antes de ser destinado ao uso litúrxico, segundo o rito descrito no Ritual Romano¹²⁴. Durante o tempo de Advento permítese o uso do órgano e doutros instrumentos musicais con esa moderación que convén á índole do tempo, e que non anticipe a alegría plena do Nadal. Durante o tempo de Coresma permítese o uso do órgano e outros instrumentos soamente para soste o canto. Exceptúanse, con todo, o domingo *Laetare* (IV de Coresma), as solemidades e festas.

Lugar da reserva da santísima Eucaristía

314. Segundo a estrutura da igrexa e conforme aos lexítimos costumes de cada lugar, o Santísimo Sacramento será reservado nun sagrario nunha parte da igrexa moi nobre, insigne, destacada, convenientemente adornada e apropiada para a oración¹²⁵. O sagrario, de ordinario, sexa único, inamovible, feito de material sólido e inviolable, non transparente, e pechado de tal modo que se evite ao máximo o perigo de profanación¹²⁶. É conveniente ademais que sexa bendicido, antes de ser destinado ao uso litúrxico, segundo o rito descrito no Ritual Romano¹²⁷.

315. Por razón do signo é máis apropiado que no altar no que se celebra a Misa non estea o sagrario no que se reserva a Santísima Eucaristía¹²⁸. Convén por iso que o sagrario sexa colocado, a xuízo do Bispo diocesano:

a) ou no presbiterio, fóra do altar da celebración, na forma e no lugar máis convenientes, sen excluír o altar antigo que non se usa máis para a celebración (cf. n. 303);

122. Cf. CONO. ECUM. VAT. II, Const, sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 32.

123. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. *Musica sacra*, do 5 de marzo de 1967, n. 23: AAS 59 (1967) p. 307.

124. Cf. RITUAL ROMANO, *De benedictionibus*, editio typica 1984, Ordo benedictionis organi, núms. 1052-1067.

125. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. *Eucharisticum mysterium*, do 25 de maio de 1967, n. 54: AAS 59 (1967) p. 568; Instr. *Inter Oecumenici*, do 26 de setembro de 1964, n. 95: AAS 56 (1964) p. 898.

126. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. *Eucharisticum mysterium*, do 25 de maio de 1967, n. 52: AAS 59 (1967) p. 568; Instr. *Inter Oecumenici*, do 26 de setembro de 1964, n. 95: AAS 56 (1964) p. 898; S. CONGR. PARA LOS SACRAMENTOS, Instr. *Nullo umquam tempore*, do 28 de maio de 1938, n. 4: AAS 30 (1938) pp. 199-200; RITUAL ROMANO, *De sacra Communionem et de cultu mysterium eucharistici extra Missam*, editio typica 1973, núms. 10-11; CIC. can. 938 § 3.

127. Cf. RITUAL ROMANO, *De benedictionibus*, editio typica 1984, Ordo benedictionis occasione data auspiciandi novum tabernaculum eucharisticum, núms. 919-929.

128. Cf. S. CONGR. RITOS, Instr. *Eucharisticum mysterium*, do 25 de maio de 1967, n. 55: AAS 59 (1967) p. 569.

b) ou tamén nunha capela apta para a adoración e oración privada dos fieis¹²⁹, que estea harmo-
niosamente unida á igrexa e sexa visible aos fieis cristiáns.

316. Segundo o costume tradicional, alume continuamente xunto ao sagrario unha lámpada, ali-
mentada con aceite ou cera, que indique e honre a presenza de Cristo¹³⁰.

317. De ningún xeito hanse de esquecer as demais cousas prescritas acerca da reserva da Santísima
Eucaristía, segundo a norma do dereito¹³¹.

As imaxes sacras

318. A Igrexa na Liturxia terrea pregusta e participa daquela Liturxia celestial, que se celebra na
cidade santa de Xerusalén cara á cal peregrina, onde Cristo está sentado á dereita de Deus, e vene-
rando a memoria dos Santos, espera ter parte con eles e gozar da súa compañía¹³². Así, conforme
a unha antiquísima tradición da Igrexa, nos templos hanse de expoñer á veneración dos fieis¹³³,
imaxes do Señor, da benaventurada Virxe e dos Santos, e hanse de dispoñer no templo de tal modo
que orienten os fieis cara aos misterios que alí se celebran. Por iso cóidese que o seu número non se
multiplique indiscretamente e se coloquen na debida orde, para que non distraian a atención dos
fieis da celebración¹³⁴. Ordinariamente, non haxa máis dunha imaxe do mesmo Santo. Polo xeral,
no que se refire ás imaxes na ornamentación e disposición da igrexa, téñase en conta a piedade de
toda a comunidade e a beleza e dignidade das imaxes.

129. *Ibidem.*, n. 53: AAS 59 (1967) p. 568; RITUAL ROMANO, *De sacra Communionem et de cultu mysterium eucharistici extra Missam*, editio typica 1973, n. 9; CIC, can. 938 § 2; Xoán Paulo II, Epist. *Dominicae Cenae*, do 24 de febreiro de 1980, n. 3: AAS 72 (1980) pp. 117-119.

130. Cf. CIC, can 940; S. CONGR. RITOS, Instr. *Eucharisticum mysterium*, do 25 de maio de 1967, n. 57: AAS 59 (1967) p. 569; RITUAL ROMANO, *De sacra Communionem et de cultu mysterium eucharistici extra Missam*, editio typica 1973, n.11.

131. Cf. especialmente s. CONGR. PARA OS SACRAMENTOS, Instr. *Nullo umquam tempore*, do 28 de maio de 1938: AA.S. 30 (1938) pp. 198207; CIC, can. 934-944.

132. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 8.

133. PONTIFICAL ROMANO, *Ordo Dedicacionis ecclesiae et altaris*, editio typica 1977, cap. IV, n. 10: RITUAL ROMANO, *De benedictionibus, Ordo ad benedicendas imagines quae fidoium venerationi publicae exhibentur*, núms. 984-1031.

134. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n.125.

CAPÍTULO VI

COUSAS NECESARIAS PARA A CELEBRACIÓN DA MISA

I. O PAN E O VIÑO PARA A CELEBRACIÓN DA EUCARISTÍA

319. A Igrexa, seguindo o exemplo de Cristo, usou sempre pan e viño con auga, para celebrar o banquete do Señor.

320. O pan para celebrar a Eucaristía debe ser exclusivamente de trigo, recentemente feito, e ácimo, segundo a antiga tradición da Igrexa latina.

321. A natureza do signo pide que a materia da celebración eucarística apareza verdadeiramente como alimento. Convén, por tanto que o pan eucarístico, aínda que sexa ácimo e confeccionado na forma tradicional, se faga de tal forma que o sacerdote, na Misa celebrada co pobo, poida realmente partilo en diversas partes e distribuílas polo menos, a algúns fieis. Con todo, de ningún modo se exclúen as hostias pequenas, cando o require o número dos que van recibir a sacra Comunión e outras razóns pastorais. Pero o xesto da fracción do pan, que nos tempos apostólicos designaba sinxelamente a Eucaristía, manifestará con maior claridade a forza e a importancia do signo da unidade de todos nun só pan, e da caridade, polo feito de que un único pan se distribúe entre irmáns.

322. O viño para a celebración eucarística debe ser do froito da vide (cf. Lc 22, 18), natural e puro, é dicir sen mestura de substancias estrañas.

323. Póñase sumo coidado en que o pan e o viño destinados á Eucaristía se conserven en perfecto estado; isto é, cóidese que o viño non se avinagre nin que o pan se corrompa ou endureza tanto que resulte difícil partilo.

324. Se despois da consagración ou cando vai comungar, o sacerdote advirte que non puxera viño, senón auga, despois de deixar esta nun vaso, poñerá no cáliz viño con auga, e consagrarao dicindo a parte da narración que corresponde á consagración do cáliz, pero sen que teña obrigación de consagrar outra vez o pan.

II. OBXECTOS SACROS EN XERAL

325. Como para a edificación das igrexas, tamén para todos os obxectos sacros, a Igrexa admite o xenio artístico de cada rexión e acepta aquelas adaptacións que harmonizan coa índole e as tradicións de cada pobo, con tal que respondan adecuadamente o uso sacro para o que se destinan¹³⁵. Tamén neste campo se busque con solicitude esa nobre simplicidade que se une perfectamente coa verdadeira arte.

326. Na selección de materiais para os obxectos sacros, ademais dos xa tradicionais, poden admitirse aqueles que, segundo a mentalidade do noso tempo, se consideran nobres, durables e aptos para o uso sacro. Isto quedará a xuízo da Conferencia Episcopal para cada rexión (cf. n. 390).

III. OS VASOS SACROS

327. Entre as cousas necesarias para a celebración da Misa, han de estimarse principalmente os vasos sacros, e entre estes, o cáliz e a patena nos que se ofrecen, consagran e consomen o viño e o pan.

328. Os vasos sacros confeccionaranse cun metal nobre. Se o metal é oxidable ou de ouro menos nobre, polo xeral debe dourarse a parte interior.

329. A xuízo da Conferencia Episcopal, os vasos sacros tamén poden ser confeccionados con outros materiais sólidos e, segundo a estima común de cada rexión, nobres, por exemplo ébano ou

¹³⁵. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n.128.

algunhas madeiras ben duras, con tal que sexan aptas para o uso sacro. Neste caso prefíranse sempre materiais irrompibles e incorruptibles. Isto vale para todos os vasos destinados a conter as hostias, como a patena, o copón, a píxide, a custodia ou ostensorio e outros semellantes.

330. En canto aos cálices e demais vasos destinados a recibir o Sangue do Señor, teñan a copa feita de tal material que non absorba os líquidos. O pé, en cambio, pode facerse con calquera outro material sólido e digno.

331. Para as hostias que serán consagradas pode empregarse convenientemente unha patena máis grande, na que se pon o pan para o sacerdote e diácono, e para os demais ministros e fieis.

332. En canto á forma dos vasos sacros, corresponde ao artista fabricalos do modo que mellor responda aos costumes de cada rexión, con tal que todos sexan axeitados para o uso litúrxico a que se destinan, e que se distingan claramente dos que se destinan ao uso diario.

333. Respecto a bendición dos vasos sacros, obsérvense os ritos prescritos nos libros litúrxicos¹³⁶.

334. Consérvese o costume de ter na sancristía un *sacrarium* onde se bote a auga usada na purificación dos vasos sacros e os tecidos (cf. n. 280).

IV. AS VESTIDURAS SACRAS

335. Na Igrexa, que é o Corpo de Cristo, non todos os membros desempeñan un mesmo oficio. Esta diversidade de ministerios maniféstase exteriormente, ao celebrar a Eucaristía, na diversidade das vestiduras sacras que, por conseguinte, deben constituír un signo da función propia de cada ministro. É necesario, ademais, que eses ornamentos sacros contribúan ao decoro da acción sacra. Os ornamentos cos que se revisten os sacerdotes e diáconos, e tamén os ministros laicos, serán oportunamente bendicidos segundo o Ritual romano antes de que sexan destinados ao uso litúrxico¹³⁷.

336. A vestidura sacra común para todos os ministros ordenados e instituídos de calquera grao é a alba, cinguida á cintura co cingulo a non ser que estea confeccionada de tal modo que se adhira ao corpo aínda sen cingulo. Se a alba non cobre totalmente o vestido común ao redor do pescozo, antes de revestila empréguese o amito. A alba non pode ser substituída pola sobrepeliz, nin sequera sobre o vestido talar, cando se debe usar a casula ou a dalmática, ou cando, segundo as normas, úsase só a estola sen a casula ou a dalmática.

337. A vestidura propia do sacerdote celebrante, na Misa e outras accións sacras directamente relacionadas con ela, é a casula, se non se indica outra cousa, revestida sobre a alba e a estola.

338. A vestidura propia do diácono é a dalmática, que se reviste sobre a alba e a estola; con todo, pode omitirse por necesidade ou nun grao menor de solemnidade.

339. Os acólitos, os lectores e os outros ministros laicos poden revestir alba ou outra vestidura lexitimamente aprobada en cada rexión pola Conferencia Episcopal (cf. n. 390).

340. O sacerdote leva a estola ao redor do pescozo e pendendo sobre o peito; o diácono lévaa cruzada, desde o ombreiro esquerdo, atravesada sobre o peito, cara ao lado dereito do corpo, onde se suxeita.

341. A pluvial ou capa pluvial úsaa o sacerdote nas procesións e noutras accións sacras, segundo as rúbricas propias de cada rito.

342. En canto ás formas dos ornamentos, as Conferencias Episcopais poden determinar e propoñer á Sé Apostólica as adaptacións que respondan mellor ás necesidades e costumes de cada rexión¹³⁸.

136. Cf. PONTIFICAL ROMANO, *Ordo Dedicacionis ecclesiae et altaris*, editio typica 1977, *Ordo benedictionis calicis et patenae*; RITUAL ROMANO, *De Benedictionibus*, editio typica 1984, *Ordo benedictionis rerum quae in liturgiis celebrationibus usurpantur*, nn. 1068-1084.

137. Cf. RITUAL ROMANO, *De Benedictionibus*, editio typica 1984, *Ordo benedictionis rerum quae in liturgicis celebrationibus usurpantur*, n. 1070.

138. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 128.

343. Para a confección das vestiduras sacras, poden empregarse, ademais dos materiais tradicionais, fibras naturais propias de cada lugar como tamén algunhas fibras artificiais que respondan á dignidade da acción sacra e da persoa. Isto queda a xuízo da Conferencia Episcopal¹³⁹.

344. Procúrese buscar a beleza e nobreza de cada vestidura non na abundancia dos adornos sobre engadidos, senón no material que se emprega e no seu corte. A ornamentación presente figuras, imaxes ou símbolos que indiquen o uso sacro, excluíndose o que non corresponda ao uso sacro.

345. A diversidade das cores nas vestiduras sacras ten por obxecto expresar con máis eficacia, aínda exteriormente, tanto as características dos misterios da fe que se celebran, como o sentido progresivo da vida cristiá ao longo do ano litúrxico.

346. En canto á cor das vestiduras sacras, obsérvase o uso tradicional, ou sexa:

a) A cor branca úsase nos Oficios e Misas do tempo Pascual e de Nadal; ademais nas celebracións do Señor, que non sexan da súa Paixón, da benaventurada Virxe, dos santos Anxos, dos santos non Mártires, nas solemnidades de Todos os Santos (1 de nov.), de san Xoán Bautista (24 de xuño), na festa de san Xoán Evanxelista (27 de dec.), na Catedral de san Pedro (22 de febreiro) e na Conversión de san Paulo (25 de xaneiro).

b) A cor vermella úsase o domingo de Paixón e o Venres Santo, o domingo de Pentecoste, nas celebracións da Paixón do Señor, nas festas natalicias dos Apóstolos e Evanxelistas e nas celebracións dos santos Mártires.

c) A cor verde úsase nos Oficios e Misas do tempo “durante o ano”.

d) A cor morada (ou violeta) úsase no tempo de Advento e de Coresma. Pode tamén usarse nos Oficios e Misas de defuntos.

e) A cor negra pode usarse, onde se acostuma, nas Misas de defuntos.

f) A cor rosada pode usarse, onde se acostuma, nos domingos *Gaudete* (III de Advento) e *Lae-tare* (IV de Coresma).

g) Nos días de maior solemnidade poden usarse vestiduras sacras festivas confeccionadas con materiais máis nobres, aínda cando non sexan da cor do día. Con todo, as Conferencias Episcopais, no que se refire ás cores litúrxicas, poden determinar e propoñer á Sé Apostólica as adaptacións que respondan mellor ás necesidades e á índole dos pobos.

347. Nas Misas rituais úsase a cor propia, ou branco ou festivo; nas Misas por diversas necesidades a cor propia do día ou do tempo ou a cor morada, se expresan índole penitencial, por exemplo: núms. 31, 33, 38; nas Misas votivas, a cor conveniente á Misa que se celebra ou tamén a cor propia do día ou do tempo.

V. OUTRAS COUSAS DESTINADAS AO USO DA IGREXA

348. Ademais dos vasos sacros e das vestiduras sacras, para os que se establecen materiais determinados, as outras cousas que se destinan ou ao mesmo uso litúrxico¹⁴⁰ ou que en certo xeito se admiten na igrexa, sexan dignas e respondan ao fin ao que se destinan.

349. Procúrese dun modo peculiar que os libros litúrxicos, especialmente o Evanxeliario e o Lecionario, destinados á proclamación da Palabra de Deus e que por iso gozan dunha particular veneración, sexan realmente na acción litúrxica signos e símbolos das realidades celestiais, e por tanto, verdadeiramente dignos, belos e elegantes.

350. Ademais cóidense con toda solicitude os obxectos relacionados directamente co altar e a celebración eucarística, por exemplo, a cruz do altar e a cruz procesional.

351. Fágase un serio esforzo para que, aínda nas cousas de menor importancia, se teñan en conta oportunamente as esixencias da arte, e que a nobre simplicidade vaia sempre acompañada da elegancia.

139. Cf. *ibidem*.

140. Para a bendición de cousas destinadas ao uso litúrxico nas igrexas, cf. RITUAL ROMANO, *De benedictionibus, editio typica* 1984, parte 111.

CAPÍTULO VII

ELECCIÓN DA MISA E DAS SÚAS PARTES

352. A eficacia pastoral da celebración certamente aumentará se o texto das lecturas, oracións e cantos responden, no posible, ás necesidades, á preparación espiritual e á índole dos participantes. Isto obterase convenientemente usando da ampla facultade de elección que se describe máis abaixo. Por iso o sacerdote, ao preparar a Misa, terá en conta, máis que as súas propias preferencias, o ben común espiritual do pobo de Deus. Lembre, ademais, que esta elección das partes debe facerse de común acordo cos que dalgún modo participan na celebración, sen excluír os fieis no que a eles se refire máis directamente. Debido a que se ofrece unha múltiple facultade de elixir as diversas partes da Misa, é necesario que antes da celebración o diácono, os lectores, o salmista, o cantor, o guía e o coro, saiban con seguridade que textos lles corresponden a cada un pola súa banda, e nada se deixe á improvisación. En efecto, a harmoniosa sucesión e execución dos ritos contribúe moito a preparar o espírito dos fieis para participar da Eucaristía.

I. ELECCIÓN DA MISA

353. Nas solemnidades o sacerdote deberá seguir o calendario da igrexa na que celebra.

354. Os domingos, as feiras de Advento, de Nadal, de Coresma e de Pascua, e nas festas e memorias obrigatorias:

- a) se a Misa se celebra con participación do pobo, o sacerdote seguirá o calendario da igrexa na que celebra;
- b) se a Misa se celebra coa participación dun só ministro, o sacerdote pode elixir entre o calendario da igrexa e o calendario propio.

355. Nas memorias libres:

- a) Nas feiras de Advento do 17 ao 24 de decembro, durante a oitava de Nadal e nas feiras de Coresma, excepto o Mércores de Cinza e as feiras de Semana Santa, dise a Misa do día litúrxico corrente; pero pódese tomar a oración colecta da memoria que quizá estea indicada para ese día no calendario xeral, con tal que non coincida co Mércores de Cinza ou cunha feira da Semana Santa. Nas feiras do tempo pascual pódense tomar integramente os formularios das memorias dos Santos.
- b) Nas feiras de Advento antes do 17 de decembro, nas feiras do tempo do Nadal desde o 2 de xaneiro e nas feiras do tempo pascual, pódese elixir ou a Misa de feira, ou a Misa do Santo, ou dun dos Santos dos que se fai memoria, ou a Misa dalgún Santo inscrito ese día no Martiroloxio.
- c) Nas feiras do tempo durante o ano, pódese elixir ou a Misa de feira, ou a Misa da memoria libre que quizá ocorra, ou a Misa dalgún Santo inscrito ese día no Martiroloxio, ou unha Misa por diversas necesidades ou unha votiva. Se se celebra co pobo, o sacerdote procurará non omitir con frecuencia e sen motivos suficientes as lecturas asignadas para cada día no Leccionario feiral, xa que a Igrexa desexa vivamente que a mesa da Palabra de Deus se prepare con máis abundancia para os fieis¹⁴¹. Pola mesma razón, elixirá con moderación as Misas de defuntos: cada Misa, en efecto, ofrécese polos vivos e polos defuntos, e en todas as pregarias eucarísticas se fai un recordo dos defuntos. Onde os fieis teñan particular devoción polas memorias libres da benaventurada Virxe ou dos Santos, satisfágase a súa lexítima piedade. Cando se dá a posibilidade de elixir entre unha memoria do calendario xeral e outra do calendario diocesano ou relixioso, prefírase, en igualdade de condicións e de acordo coa tradición, a memoria particular.

¹⁴¹. Cf. CONC. ECUM. VAT. 11, Const. Sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 51.

II. ELECCIÓN DAS PARTES DA MISA

356. Ao elixir os textos das diversas partes da Misa tanto do Tempo como dos Santos, obsérvense as seguintes normas.

As lecturas

357. Para os domingos e solemnidades asígnanse tres lecturas, é dicir dos Profetas, dos Apóstolos e do Evanxeo coas cales se educa o pobo cristián na continuidade da obra da salvación, segundo o admirable designio divino. Estas lecturas usaranse estritamente. No Tempo Pascual, segundo a tradición eclesial, a lectura do Antigo Testamento é substituída por unha lectura dos Feitos dos Apóstolos. Para as festas asígnanse dúas lecturas. Con todo, se unha festa se eleva ao grao de solemnidade, engádese unha terceira lectura que se toma Do Común. Nas memorias dos Santos, se non hai lecturas propias, leranse polo xeral as asignadas para a feira. Nalgúns casos propóñense lecturas apropiadas, que iluminan un aspecto peculiar da vida espiritual ou da obra do Santo. O uso desas lecturas non é obrigatorio, a non ser que realmente o aconselle un motivo pastoral.

358. No Leccionario feiral propóñense lecturas para cada un dos días de cada semana de todo o ano, por conseguinte tomaranse preferentemente estas lecturas nos días para os que están asignadas, a non ser que ocorra unha solemnidade ou festa, ou unha memoria que teña lecturas propias do Novo Testamento, nas que se menciona o Santo celebrado. Con todo, se algunha vez a lectura continuada se interrompe dentro da semana por algunha solemnidade ou algunha festa ou por outra celebración particular, estalle permitido ao sacerdote, tendo en conta a ordenación das lecturas de toda a semana, unir coas outras lecturas as partes omitidas ou determinar que textos deben preferirse. Nas Misas para grupos peculiares, permíteselle ao sacerdote elixir os textos que se adapten mellor a esa celebración particular, con tal de que eses textos se tomen dun Leccionario aprobado.

359. Ademais, o Leccionario presenta unha selección de textos da Sacra Escritura para as Misas rituais en que vai incluído algún Sacramento ou Sacramental, ou para as Misas que se celebran por diversas necesidades. Estes Leccionarios elaboráronse para que os fieis, ao oír unha lectura máis adaptada da Palabra de Deus, sexan conducidos a un mellor entendemento do misterio do que participan e sexan formados nun amor máis fervente pola Palabra de Deus. Por conseguinte, os textos que se proclaman na celebración deben ser determinados tendo en conta non só os motivos pastorais senón tamén a liberdade de elección concedida para estes casos.

360. Algunhas veces preséntanse os mesmos textos nunha forma máis longa e noutra máis breve. Ao elixir entre estas dúas formas, téñase en conta o criterio pastoral. É necesario entón que se considere a capacidade dos fieis para escoitar proveitosamente un texto máis ou menos longo; da súa capacidade para escoitar o texto máis completo, que se ha de explicar na homilía¹⁴².

361. Cando se presenta a posibilidade de elixir entre un texto ou outro texto xa determinado, ou proposto a elección, deberase atender á maior utilidade dos participantes, é dicir segundo se trate de usar o texto que sexa máis sinxelo e que conveña mellor á asemblea congregada, ou un texto que se vai repetir ou repór, asignado como propio para algunha celebración, deixándose o outro a elección, cando a utilidade pastoral o aconselle¹⁴³. Isto pode suceder ou cando o mesmo texto deberá ser lido de novo nos próximos días, —por exemplo o domingo e ao día seguinte—, ou cando se teme que o texto xere algunhas dificultades na asemblea dos fieis. Cóidese, con todo, na elección dos textos da Sacra Escritura, que algunhas partes non sexan excluídas permanentemente.

362. Ademais das facultades de elixir algúns textos máis aptos, de que se fala máis arriba, a Conferencia Episcopal ten a facultade de indicar, en circunstancias particulares, algunhas adaptacións no que se refire ás lecturas, coa condición de que os textos se elixan dun Leccionario debidamente aprobado.

142. MISAL ROMANO, *Ordo lectionum Missae*, editio typica altera 1981, Praenotanda, n. 80.

143. *Ibidem*, n. 81.

As oracións

363. En calquera Misa, se non se indica outra cousa, dinse as oracións propias desa Misa. Nas memorias dos Santos dise a oración colecta propia ou, se non houbese, a Do Común correspondente; en cambio, as oracións sobre as ofrendas e a de despois da Comunión, se non son propias, pódense tomar Do Común ou da feira do tempo correspondente. Nas feiras do tempo durante o ano, ademais das oracións do domingo precedente, pódense tomar as oracións de calquera outro domingo do tempo durante o ano, ou unha das oracións das Misas por diversas necesidades, que se atopan no Misal. En todo caso, sempre está permitido tomar desas Misas só a colecta. Deste xeito, preséntase unha maior riqueza de textos cos cales se alimenta máis abundantemente a oración dos fieis. Con todo, nos tempos máis importantes do ano, esta acomodación xa está feita nas oracións propias deses tempos, que se sinalan para cada día no Misal.

As pregarias eucarísticas

364. Moitos prefacios cos que se enriqueceu o Misal Romano miran a que o tema da acción de grazas teña na Pregaria eucarística unha expresión máis plena, e a que os diversos aspectos do misterio da salvación se vaian propoñendo con maior claridade.

365. As Pregarias eucarísticas que se atopan no *Ordo Missae* elixíranse convenientemente de acordo con estas normas:

a) A Pregaria eucarística primeira, ou Canon Romano, que se pode usar sempre, dirase de preferencia nos días que teñen asignados **Reunidos en comunión** propio, ou nas Misas que teñen o seu propio **Acepta, Señor, na túa bondade**. Tamén nas celebracións dos Apóstolos e Santos de quen se fai mención na devandita Pregaria; así mesmo, nos domingos, a non ser que por motivos pastorais se prefira a Pregaria eucarística terceira.

b) A Pregaria eucarística segunda, polas súas peculiares características empregárase de preferencia nos días de semana, ou en circunstancias particulares. Aínda que ten o seu prefacio propio, tamén pode usarse con outros prefacios, principalmente cos que presentan en forma resumida o misterio da salvación, por exemplo cos prefacios comúns. Cando a Misa se celebra por un determinado defunto, pódese empregar a fórmula peculiar que se atopa no seu respectivo lugar, antes do **Lémbtrate tamén**.

c) A Pregaria eucarística terceira pode usarse con calquera Prefacio. O seu uso recoméndase os domingos e as festas. Se esta Pregaria se usa nas Misas de defuntos, pódese empregar a fórmula peculiar para un defunto, que se atopa no seu propio lugar, é dicir despois das palabras: **Reúne ao redor de ti, Pai misericordioso, a todos os teus fillos dispersos polo mundo**.

d) A Pregaria eucarística cuarta ten un prefacio fixo e presenta un compendio máis pleno da historia da salvación. Pódese empregar cando a Misa non ten Prefacio propio e nos domingos “durante o ano”. Nesta Pregaria, por razón da súa propia estrutura, non se pode introducir unha fórmula peculiar por un defunto.

Os cantos

366. Non é lícito substituír con outros cantos os que pertencen ao *Ordo Missae*, por exemplo o **Año de Deus**.

367. Na elección dos cantos interleccionais, como tamén dos cantos de entrada, do ofertorio e da Comunión, obsérvense as normas establecidas nos seus respectivos lugares (cf. núms. 40-41, 47-48, 61, 64, 74, 86-88).

CAPÍTULO VIII

MISAS E ORACIÓNS POR DIVERSAS NECESIDADES E MISAS DE DEFUNTOS

I. MISAS E ORACIÓNS PARA DIVERSAS CIRCUNSTANCIAS

368. Posto que a liturxia dos Sacramentos e Sacramentais fai que, nos fieis ben dispostos, case todos os acontecementos da vida sexan santificados pola graza divina que emana do Misterio Pascual¹⁴⁴, e debido a que a Eucaristía é o sacramento dos sacramentos, o Misal proporciona modelos de Misas e oracións que se poden empregar nas diversas ocasións da vida cristiá, de acordo ás necesidades de todo o mundo ou da Igrexa universal e local.

369. Tendo en conta a facultade máis ampla de elixir lecturas e oracións, as Misas por diversas necesidades hanse de usar con moderación, é dicir cando a circunstancia o esixa.

370. En todas as Misas por diversas necesidades, se non se dispón expresamente outra cousa, poderanse empregar as lecturas feirais cos seus cantos interleccionais, se se axustan á celebración.

371. Entre as Misas deste tipo atópanse as Misas rituais, por diversas necesidades, e as votivas.

372. As Misas rituais están relacionadas coa celebración dalgúns Sacramentos ou Sacramentais. Prohíbense nos domingos de Advento, Coresma e Pascua, nas solemnidades, na Oitava de Pascua, na Conmemoración de todos os fieis defuntos, no Mércores de Cinza e nas feiras da Semana Santa, observando ademais as normas indicadas nos rituais ou nas mesmas Misas.

373. As Misas por diversas necesidades ou por diversas circunstancias tómanse para certas ocasións nas que parezan apropiadas, ou ben en determinados tempos. De entre elas, a autoridade competente pode elixir as Misas para as súplicas que a Conferencia Episcopal estableza no decurso do ano.

374. Se se presentase algunha necesidade máis grave, ou por utilidade pastoral, pódese celebrar a Misa que máis conveña, por mandato ou con permiso do Bispo diocesano, calquera día, excepto as solemnidades, os domingos de Advento, de Coresma e de Pascua, a Oitava de Pascua, a Conmemoración de todos os fieis defuntos, o Mércores de Cinza e as feiras de Semana Santa.

375. As Misas votivas sobre os misterios do Señor ou en honra da benaventurada Virxe María ou dos Anxos ou dalgún Santo ou de Todos os Santos, segundo a piedade dos fieis, pódense celebrar nas feiras durante o ano, aínda cando ocorra unha memoria libre. Con todo, non se poden celebrar, como votivas, as Misas que se refiren aos misterios da vida do Señor e da benaventurada Virxe María, exceptuada a Misa da súa Inmaculada Concepción, porque a celebración deses misterios está relacionada co curso do ano litúrxico.

376. Os días en que ocorre unha memoria obrigatoria ou unha feira de Advento ata o 16 de decembro inclusive, do tempo do Nadal desde o 2 de xaneiro, e do tempo pascual despois da oitava de Pascua, por norma xeral prohíbense as Misas por diversas necesidades ou por diversas circunstancias e as votivas. Pero se algunha verdadeira necesidade ou utilidade pastoral o require, na celebración co pobo pódese celebrar, a xuízo do reitor da igrexa ou do mesmo sacerdote que celebra, a Misa que responda mellor a esa necesidade ou utilidade.

377. Nas feiras durante o ano en que ocorren memorias libres ou se fai o Oficio de feira, pódese celebrar calquera Misa ou empregar calquera oración por diversas necesidades, exceptuadas, con todo, as Misas rituais.

378. Recoméndase dun modo particular a memoria de Santa María en sábado, porque na Liturxia da Igrexa, en primeiro lugar e sobre todos os Santos, vénerase á Nai do Redentor¹⁴⁵.

144. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 61.

145. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. dogmática sobre a Igrexa, *Lumen Gentium* n. 54; PABLO VI, Ex. Ap. *Marialis cultus*, do 2 de febreiro de 1974, n. 9: AAS 66 (1974) pp. 122-123.

II. MISAS DE DEFUNTOS

379. A Igrexa ofrece o sacrificio eucarístico da Pascua do Señor polos defuntos a fin de que, pola intercomuñón de todos os membros de Cristo, o que a uns lles alcanza auxilio espiritual, a outros lles leve o consolo da esperanza.

380. Entre as Misas de defuntos ocupa o primeiro lugar a Misa exequial, que se pode celebrar todos os días excepto as solemnidades de precepto, o Xoves Santo, o Triduo Pascual e os domingos de Advento, Coresma e Pascua, observándose ademais todo o que se ha de observar de acordo á norma do dereito¹⁴⁶.

381. A Misa de defuntos, ao ter noticia da morte, ou no día do enterro do defunto ou no primeiro aniversario, pódese celebrar tamén na Oitava de Nadal e nos días en que ocorre unha memoria obrigatoria ou nunha feira, con tal que non sexa o Mércores de Cinza ou as feiras de Semana Santa. As demais Misas de defuntos, ou sexa as Misas “cotiás” pódense celebrar nas feiras durante o ano nas que ocorran memorias libres ou se faga o Oficio de feira, con tal que se apliquen realmente polos defuntos.

382. Nas Misas exequiais farase polo xeral, unha breve homilía, excluindo calquera xénero de panexírico.

383. Convídese aos fieis, especialmente aos familiares, a que tamén participen recibindo a sacra Comuñón, no sacrificio eucarístico ofrecido polo defunto.

384. Se a Misa exequial está directamente unida ao rito das exequias, dita a oración despois da Comuñón e omitido o rito de conclusión, procédese ao rito da última recomendación ou despedida; rito que só se celebra se está presente o cadáver.

385. Ao ordenar e elixir nas Misas de defuntos, especialmente as Misas exequiais, as partes que variar (por ex. oracións, lecturas, oración universal), téñanse presentes, como cómpre, os motivos pastorais con relación ao defunto, á súa familia e aos presentes. Teñan especial coidado ademais os pastores dos que, con ocasión das exequias, asisten ás celebracións litúrxicas e oen o Evanxeo, e que poden non ser católicos ou católicos que nunca ou case nunca participan da Eucaristía, ou que mesmo parecen perder a fe: os sacerdotes son ministros do Evanxeo de Cristo para todos.

146. Cf. especialmente CIC, can. 1176-1185; e RITUAL ROMANO, *Ordo Exsequiarum*, editio typica 1969.

CAPÍTULO IX

ADAPTACIÓNS QUE COMPETEN AOS BISPOS E ÁS CONFERENCIAS EPISCOPAIS

386. A renovación do Misal Romano, segundo a norma dos decretos do Concilio Ecuménico Vaticano II, realizada no noso tempo, recomendou encarecidamente que todos os fieis, na celebración eucarística, poidan ter esa participación plena, consciente e activa que esixe a natureza da Liturxia mesma e á que os fieis, en virtude da súa condición, teñen dereito e obrigación¹⁴⁷. Para que esta celebración responda plenamente as normas e ao espírito da sacra Liturxia, nesta Ordenación e no *Ordo Missae* preséntanse algunhas adaptacións que se encomendan ao criterio do Bispo diocesano ou ao das Conferencias Episcopais.

387. O Bispo diocesano que debe ser considerado como o gran sacerdote do seu rabaño, de quen deriva e depende en certo xeito a vida en Cristo dos seus fieis¹⁴⁸, debe fomentar, regular e coidar diligentemente a vida litúrxica na súa diocese. Nesta Ordenación encoméndaselle moderar a disciplina da concelebración (cf. núms. 202, 374), establecer normas para os que axudan o sacerdote no altar (cf. n. 107), para a distribución da sacra Comunión baixo as dúas especies (cf. n. 283), para a construción e ordenación dos templos (cf. n. 291). Pero en primeiro lugar a el correspóndelle alimentar o espírito da sacra Liturxia nos presbíteros, diáconos e fieis.

388. As adaptacións das que se fala máis abaixo, que esixen maior coordinación, serán determinadas, segundo a norma do dereito, na Conferencia Episcopal.

389. Ás Conferencias Episcopais compete en primeiro lugar preparar e aprobar a edición deste Misal Romano nas linguas vernáculos admitidas, de maneira que, unha vez obtida a confirmación da Sé Apostólica, sexa usado nas rexións ás que pertence¹⁴⁹. O Misal Romano, sexa no texto latino sexa nas traducións vernáculos lexitimamente aprobadas, debe ser editado integramente.

390. Corresponde ás Conferencias Episcopais definir as adaptacións que se indican nesta Ordenación Xeral e no *Ordo Missae* e introducilas no Misal, a saber:

- os xestos e as posturas dos fieis (cf. n. 43);
- os xestos de veneración ao altar e ao Evanxeliario (cf. n. 273);
- as lecturas da Sacra Escritura para circunstancias especiais (cf. n. 362);
- a forma do rito da paz (cf. n. 82);
- o modo de recibir a sacra Comunión (cf. núms. 160, 283);
- o material do altar e os obxectos sacros, especialmente dos vasos sacros, e o material, forma e cor das vestiduras litúrxicas (cf. núms. 301, 326, 329, 339, 342-346).

Os Directorios ou Instrucións Pastorais que as Conferencias Episcopais xulgasen de utilidade, poderán ser incluídos no Misal Romano, no lugar correspondente, co previo recoñecemento da Sé Apostólica.

391. Compete ás mesmas Conferencias ocuparse con peculiar coidado das versións dos textos bíblicos para o uso na celebración da Misa e aprobalas, e tamén editar o Leccionario, segundo a normativa do Ordenamento das lecturas da Misa, unha vez confirmado pola Sé Apostólica^{149bis}. Pois da Sacra Escritura tómanse as lecturas que son explicadas na homilía, e os salmos que se cantan, as preces, oracións e cantos litúrxicos están penetrados do seu espírito, e dela reciben o seu significado as accións e os signos¹⁵⁰. Hase de empregar unha linguaxe que responda á capacidade dos fieis e apropiada para a proclamación pública, mantendo non obstante esas características propias dos distintos modos de falar empregados nos libros bíblicos.

147. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 14.

148. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 41.

149. Cf. CIC, can. 838 § 3.

149bis. Cf. CIC, can 825 § 1: MISAL ROMANO, *Ordo lectionum Missae*, editio typica altera 1981. Prænotanda n. 111.

150. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 24.

392. Tamén corresponderá ás Conferencias Episcopais preparar con incesante solicitude as traducións dos outros textos, de tal maneira que, respectando as características de cada idioma, se presente fiel e plenamente o sentido do texto orixinal en latín. Para isto, convén considerar atentamente os diferentes xéneros literarios empregados no Misal, tal como as oracións presidenciais, as antifonas, aclamacións, respostas, ladaíñas, etc. Téñase en conta que a tradución dos textos non mira en primeiro lugar á meditación, senón máis ben á proclamación ou ao canto durante a celebración. Hase de empregar unha linguaxe adaptada aos fieis da rexión, dotada con todo, dunha nobre e alta calidade literaria, permanecendo sempre firme a necesidade dunha catequese sobre o sentido bíblico e cristián de moitas palabras e sentenzas. É conveniente que nas rexións dunha mesma lingua, en canto sexa posible, haxa unha única versión para os textos litúrxicos, especialmente para os textos bíblicos e o Ordinario da Misa¹⁵¹.

393. Considerando o lugar eminente que o canto ocupa na celebración, como parte necesaria ou integral da liturxia¹⁵², compete ás Conferencias Episcopais aprobar as melodías apropiadas, especialmente para os textos do Ordinario da Misa, as respostas e aclamacións do pobo, e para os ritos particulares durante o ano litúrxico. Así mesmo compételles xulgar se certas formas musicais, melodías e instrumentos musicais poden ser admitidos no culto divino, sempre que sexan realmente aptos ou poidan adaptarse ao uso sacro.

394. É conveniente que cada diocese teña o seu calendario e o seu propio das Misas. A Conferencia Episcopal, pola súa banda, prepare o calendario propio do país ou, xunto con outras Conferencias, un calendario para un territorio máis amplo, que deberá ser aprobado pola Sé Apostólica¹⁵³. Nesta tarefa hase de manter e defender o domingo, como día de festa primordial, polo cal non se lle han de antepoñer outras celebracións, a non ser que sexan, realmente, de suma importancia¹⁵⁴. Tamén se procure que o ano litúrxico revisado por decreto do Concilio Vaticano II non sexa escurecido con elementos secundarios. Na confección do calendario do país, indíquense os días de Rogativas e das Catro Témporas (cf. n. 373), e a forma e o texto para celebralas¹⁵⁵, e téñanse presente outras determinacións peculiares. Convén que, na edición do Misal, se inclúan as celebracións propias de todo o país ou territorio no seu lugar correspondente entre as celebracións do calendario xeral, pero as propias dunha rexión ou diocese colóquense nun Apéndice particular.

395. Finalmente, se a participación dos fieis e o seu ben espiritual requiren variacións ou adaptacións máis profundas para que a sacra celebración responda á mentalidade e tradicións dos diversos pobos, especialmente nos pobos recentemente evanxelizados, as Conferencias Episcopais poderán propoñelas á Sé Apostólica, a teor do art. 40 da Constitución sobre a sacra Liturxia, para introducilas co seu consentimento¹⁵⁶. Obsérvense atentamente as normas especiais da Instrución “A Liturxia romana e a inculturación”¹⁵⁷. Para actuar nesta materia, obsérvese o seguinte: Ante todo preséntese á Sé Apostólica detalladamente un proxecto previo, de modo que, unha vez concedida a debida facultade, se proceda á elaboración de cada unha das adaptacións. Aprobadas debidamente pola Sé Apostólica estas proposicións, farase unha experimentación polo tempo e nos lugares establecidos. Se se dese o caso, concluído o período de experimentación, a Conferencia Episcopal determinará a prosecución das adaptacións e propoñerá unha formulación madura do tema ao xuízo da Sé Apostólica¹⁵⁸.

151. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 36 § 3.

152. Cf. *ibidem*, n. 112.

153. Cf. *Normas universais sobre o Ano litúrxico e o Calendario*, nn. 48-51; S. CONGR. PARA O CULTO DIVINO, Instr. *Calendaria particularia*, do 24 de xuño de 1970, nn. 4, 8: AAS 62 (1970) p. 652-653.

154. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, o.106.

155. Cf. *Normas universais sobre o Ano litúrxico e o Calendario*, n. 46; S. CONGR. PARA O CULTO DIVINO, Instr. *Calendaria particularia*, do 24 de xuño de 1970, n. 38: AAS 62 (1970) p. 660.

156. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 3740.

157. Cf. CONGR. PARA O CULTO DIVINO E A DISCIPLINA DOS SACRAMENTOS, Instr. *Varietates legitimae*, do 25 de xaneiro de 1994, nn. 54, 62-69: AAS 87 (1995) p. 308-309, 311-313.

158. Cf. CONGR. PARA O CULTO DIVINO E A DISCIPLINA DOS SACRAMENTOS, Instr. *Varietates legitimae*, do 25 de xaneiro de 1994, nn. 54, 66-68: AAS 87 (1995) p. 313.

396. Con todo antes de realizar as novas adaptacións, especialmente as máis profundas, hase de procurar con solicitude que se dea a debida instrución, sabia e ordenadamente, ao clero e aos fieis; que as facultades xa previstas sexan levadas a efecto e que as normas pastorais, que responden ao espírito da celebración, se apliquen plenamente.

397. Tamén se observe o principio segundo o cal cada Igrexa particular debe estar en comunión coa Igrexa universal, non só na doutrina da fe e nos signos sacramentais, senón tamén nos usos universalmente recibidos da ininterrompida tradición apostólica, que se han de manter non só para evitar os erros, senón tamén para transmitir a fe na súa integridade, pois a “lei da oración” (*lex orandi*) da Igrexa corresponde á súa “lei da fe” (*lex credendi*)¹⁵⁹. O Rito Romano constitúe unha parte nobre e excelente do tesouro litúrxico e do patrimonio da Igrexa católica, cuxas riquezas contribúen ao ben da Igrexa universal, de maneira que a súa perda a danaría gravemente. Ese Rito non só conservou ao longo dos séculos os usos litúrxicos nados na cidade de Roma, senón que tamén dun modo profundo, orgánico e harmonioso foi incorporando en si mesmo outros usos, que proviñan dos costumes e a índole dos diversos pobos e de distintas Igrexas particulares de Occidente e de Oriente, adquirindo así un certo carácter suprarrexional. No noso tempo, a identidade e unidade deste Rito atópase expresada nas edicións típicas dos libros litúrxicos publicados baixo a autoridade do Sumo Pontífice e nos correspondentes libros litúrxicos aprobados polas Conferencias Episcopais para os seus respectivos países, e confirmados pola Sé Apostólica e, se fose o caso, recoñecidos segundo a normativa do dereito¹⁶⁰.

398. A norma establecida polo Concilio Vaticano II pola que as innovacións na reforma litúrxica só se introducirán se o esixe unha utilidade verdadeira e certa da Igrexa, e despois de ter a precaución de que as novas formas se desenvolvan, por así dicir, organicamente a partir das xa existentes¹⁶¹, debe aplicarse tamén na inculturación do Rito Romano¹⁶². A inculturación require ademais o seu debido tempo para que a auténtica tradición litúrxica non se contamine apresurada e incautamente. Por último, o estudo da inculturación non debe pretender de ningún xeito a formación de novas familias de ritos, senón que debe responder ás necesidades dunha determinada cultura, de modo que as adaptacións introducidas no Misal ou nos outros libros litúrxicos non sexan prexudiciais ao carácter propio do Rito Romano¹⁶³.

399. Así o Misal Romano, na diversidade de linguas e en certa variedade de costumes¹⁶⁴, deberá manterse como un instrumento e un signo preclaro da integridade e unidade do Rito romano¹⁶⁵.

159. Cf. *Ibidem*, núms. 26-27: AAS 87 (1995) pp. 298-299.

160. Cf. CIC, can 838 §§ 2 e 3.

161. Cf. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 23.

162. CONGR. PARA O CULTO DIVINO E A DISCIPLINA DOS SACRAMENTOS, Instr. *Varietates legitimæ*, do 25 de xaneiro de 1994, n. 46: AAS 87 (1995) p. 306.

163. Cf. *ibidem*, n. 36: AAS 87 (1995) p. 302.

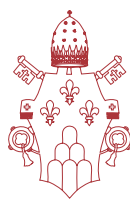
164. Cf. *ibidem*, n. 54: AAS 87 (1995) pp. 308-309.

165. CONC. ECUM. VAT. II, Const. sobre a sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 38; PAULO VI, Const. Ap. *Missale Romanum*, p. 14.

CARTA APOSTÓLICA
MYSTERII PASCHALIS
DADA A XEITO DE *MOTU PROPRIO*

POLA QUE SE APROBAN
AS NORMAS UNIVERSAIS
ACERCA DO ANO LITÚRXICO
E O NOVO CALENDARIO
XERAL ROMANO

CALENDARIO ROMANO XERAL
PROPIO DE ESPAÑA
E DAS DIÓCESES DE GALICIA

CARTA APOSTÓLICA «MYSTERII PASCHALIS»

DADA A XEITO DE «MOTU PROPRIO»
POLA QUE SE APROBAN
AS NORMAS UNIVERSAIS ACERCA DO ANO LITÚRXICO
E O NOVO CALENDARIO XERAL ROMANO

PAULO PAPA VI

O sacrosanto Concilio Vaticano II ensinounos con toda claridade que a celebración do Misterio Pascual ten unha importancia especialísima dentro do culto relixioso dos cristiáns, e que se vai facendo explícito ao longo dos días, das semanas durante todo o ano. Disto dedúcese o moito que cómpre poñer en claro o tal Misterio Pascual de Cristo na reforma do ano litúrxico, para o que o mesmo santo Concilio estableceu normas¹, ben no referente ao Ordenamento do que se chama o Propio do tempo e dos Santos, ben no referente á revisión do Calendario Romano.

I

Certamente, ao longo dos séculos foise dando o caso de que, debido ao aumento das vixilias, das festas relixiosas e da súa celebración durante oito días, e pola inserción de diferentes partes dentro do ano litúrxico, os fieis deron en empregar por veces algúns exercicios especiais de piedade, de tal maneira que semellaba xa que as súas mentes se arredaban en certo senso dos principais misterios da redención divina.

Pero a ninguén se lle agocha que os nosos Predecesores S. Pío X e Xoán XXIII, de feliz lembranza, deron algunhas normas coa finalidade de lle devolver ao domingo a súa dignidade primitiva, de xeito que todos o tivesen verdadeira e propiamente como *día principal de festa*², e asemade, para reinstaurar a celebración litúrxica da sagrada Coresma. E tamén é ben sabido que o noso Predecesor Pío XII, de feliz lembranza, mandou mediante decreto³ que a Igrexa Occidental restablecese a solemne Vixilia da noite pascual, na que o pobo de Deus ao tempo que celebra os Sacramentos da iniciación cristiá, renova a súa alianza espiritual con Cristo, o Señor resucitado. Estes Sumos Pontífices, seguindo firmemente o ordenamento dos Santos Padres e a doutrina tradicional da Igrexa católica, coidaban con moito acerto que co decurso anual da Liturxia non só se conmemoraban os feitos cos que Cristo Xesús, morrendo por nós, nos achegara a salvación, e asemade se revivía a lembranza de

1. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 102-111.

2. Cf. *Ibid.*, n. 106.

3. Cf. S. CONGR. DE RITOS. Decr. *Dominicae Resurrectionis*, do 9 de feb. do 1951: AAS 43 (1951) pp. 128-129.

acontecementos pasados, na meditación dos cales o espírito dos fieis cristiáns, mesmo os máis sinxelos, atopaban instrución e mantenza; non só iso, senón que tamén ensinaban que a celebración do ano litúrxico *ten unha forza e eficacia sacramental peculiar para alimantar a vida cristiá*⁴. Cousa, por certo, que tamén Nós mesmo sentimos e profesamos.

Así, pois, con toda razón, cando celebramos o *sacramento do Nacemento de Cristo*⁵ e a súa manifestación ao mundo, pedímoslle *que merezamos ser reformados interiormente por aquel a quen recoñecemos no seu aspecto exterior semellante a nós*⁶, e ao renovar a Pascua do mesmo Cristo, pedímoslle ao Deus altísimo que cantos renaceron con Cristo *mostren coa súa vida o sacramento que recibiron mediante a fe*⁷. Pois, botando man das palabras do Concilio Vaticano II, a Igrexa, *facendo así lembranza dos misterios da salvación, abre aos fieis as riquezas da forza e dos méritos do seu Señor, de tal xeito que en todo tempo se fan dalgunha maneira presentes para que así os fieis poidan achegarse a elas e encherse coa graza da salvación*⁸.

Por esta razón, a revisión do ano litúrxico e as normas que se seguen da tal revisión non teñen máis finalidade cá de que os fieis, mediante a fe, a esperanza e a caridade, entren en comunión apaixonada con *todo o misterio de Cristo, desenvolvido ao longo do ano*⁹.

II

Coidamos que non se opón para nada ao dito o feito de sobresaíren con especial claridade as festas da benaventurada Virxe María, *intimamente unida á obra do seu Fillo*¹⁰, e as memorias dos Santos entre as que sobresaen con todo merecemento os natalicios *dos nosos señores, os mártires e vencedores*¹¹; pois *as festas dos Santos proclaman as marabillas de Cristo nos seus servidores e ofrécenlles aos fieis exemplos oportunos para imitar*¹². A Igrexa católica sempre afirmou con firmeza a certeza de que as festas dos Santos anuncian e renovan o misterio de Cristo¹³. Agora ben, dado que hai que recoñecer que ao longo dos séculos se introduciron máis festas de Santos do normal, con toda razón o santo Sínodo advertiu: *Para que as festas dos Santos non prevalezan sobre as festas que fan lembranza dos misterios da salvación, cómpre que moitas desas festas se deixen para a celebración particular de toda Igrexa, nación ou familia relixiosa, e que na Igrexa universal se celebren só as que fan lembranza dos Santos que de verdade teñen un gran significado universal*¹⁴.

Co fin de levar a cabo os decretos do Concilio Ecuménico, retiráronse do Calendario xeral, por unha banda, os nomes dalgúns santos, e concedeuse a facultade, por outra, de restituír a memoria doutros santos, se convén, e en consecuencia tamén do seu culto nas súas propias rexións. Isto veu dar que se suprimiron do Calendario Romano os nomes de

4. S. CONGR. DE RITOS, Decr. xeral *Maxima redemptionis nostrae mysteria*, do 16 de nov. do 1955: AAS 47 (1 955) p. 839.

5. SAN LEÓN MAGNO, *Sermo XXVII in Nativitate Domini* 7, 1: PL 54, 216.

6. Misal Romano, ed. tipo 1962, Oración da Epifanía (no presente Misal, segunda oración colecta do Bautismo do Señor, p. XXX).

7. *Ibid.*, Oración do martes da oitava de Pascua (no presente Misal, oración colecta do luns, p. XXX).

8. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 102.

9. Cf. *Ibid.*, n. 102.

10. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 103.

11. Cf. *Breviarium Syriacum* (século V), ed. B. Mariani, Roma 1956, p. 27.

12. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 111.

13. Cf. *Ibid.*, n. 104.

14. Cf. *Ibid.*, n. 111.

certos santos descoñecidos nalgúns partes do mundo, e introducíronse os nomes dalgúns Mártires naturais de países que foron evanxelizados aínda hai pouco; de xeito que na mesma lista gocen de idéntica dignidade os representantes de todos os pobos que se fixeron insignes por verter o seu sangue por Cristo ou polas súas virtudes extraordinarias.

Por estas razóns, coidamos que o novo Calendario xeral, composto para uso do rito latino, está máis adaptado á piedade e á sensibilidade destes tempos e manifesta mellor a universalidade da Igrexa; pois propón os nomes de Santos preclaros que ofrecen brillantes exemplos de santidad vivida de maneiras moi diferentes. Non fai falla dicir o moito proveito espiritual que isto pode traer para todos os cristiáns.

Despois de sopesar a conciencia toda estas razóns diante do Señor, aprobamos coa nosa autoridade apostólica o novo Calendario xeral Romano composto polo Consello para a execución da Constitución sobre a sagrada Liturxia, e tamén as Normas universais para o ordenamento do ano litúrxico, de maneira que empecen a ter vixencia a partir do día 1 de xaneiro do ano 1970, de acordo cos decretos que dará a Sagrada Congregación de Ritos e asemade o devandito Consello, e que terán valor ata o momento en que saian do prelo o Misal e o Breviario reformados.

Canto establecemos mediante esta nosa Carta dada a xeito de *Motu proprio*, mandamos que sexa firme e se considere ratificado, sen que sexa obstáculo, se chegase o caso, ningunha Constitución ou Ordenación Apostólica dos nosos Antecesores, ou calquera outras prescricións, aínda que sexa digna de mención e derogación.

Dado en Roma, en S. Pedro, o día 14 de febreiro do ano 1969, sexto do noso pontificado.

PAULO PAPA VI

NORMAS UNIVERSAIS ACERCA DO ANO LITÚRXICO E DO CALENDARIO

CAPÍTULO I O ANO LITÚRXICO

1. A santa Igrexa celebra cunha lembranza sagrada a obra salvadora de Cristo en días determinados durante o ano. En cada semana o día que se chama domingo fai memoria da Resurrección do Señor, que unha vez ao ano na extraordinaria celebración da Pascua é celebrada xuntamente coa súa benaventurada Paixón. Ao longo do ano vai desenvolvendo todo o misterio de Cristo e conmemora os días natalicios dos Santos.

En diferentes tempos do ano litúrxico, de acordo cunha disciplina tradicional, a Igrexa vai enriquecendo a sabedoría dos fieis por medio de piadosos exercicios do corpo e do espírito, por medio da catequese, da oración e das obras de penitencia e de misericordia¹.

2. Os principios que seguen pódense e débense aplicar tanto ao Rito Romano coma a todos os outros ritos; as normas prácticas, en cambio, enténdese que só afectan ao Rito Romano, agás que sexan normas que pola súa mesma natureza afectan tamén a outros ritos².

TÍTULO I: OS DÍAS LITÚRXICOS

I. O día litúrxico en xeral

3. Cada día é santificado coas celebracións litúrxicas do Pobo de Deus, maiormente co sacrificio eucarístico e co Oficio Divino. O día litúrxico abrangue da media noite dun día á media noite seguinte. A celebración do domingo e das solemnidades principais comeza xa a véspera do día anterior.

II. O domingo

4. No primeiro día de todas as semanas, chamado domingo ou día do Señor, a Igrexa, seguindo unha tradición apostólica que arranca do mesmo día da Resurrección de Cristo, celebra o Misterio Pascual. En consecuencia, o domingo debe terse como o día principal de festa³.

5. Pola súa peculiar importancia, o domingo só cede a súa celebración ás solemnidades, e ás festas do Señor; os domingos do Advento, Coresma e Pascua teñen preferencia sobre todas as festas do Señor e sobre todas as solemnidades. Ademais, as solemnidades que cadren nestes domingos trasládanse ao luns seguinte; a non ser que sexan o Domingo de Ramos ou o Domingo da Resurrección do Señor.

6. O domingo exclúe de seu a asignación perpetua doutra celebración. Emporiso:

- a) No domingo dentro da oitava do Nadal do Señor celébrase a festa da Sagrada Familia.
- b) No domingo de despois do día 6 de xaneiro celébrase a festa do Bautismo do Señor.
- c) No domingo de despois de Pentecoste celébrase a solemnidade da Santísima Trindade.
- d) No domingo derradeiro do tempo ordinario celébrase a solemnidade do noso Señor Xesucristo, Rei do Universo.

1. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 102-105.

2. Cf. *Ibid.*, n. 3.

3. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 106.

7. Onde as solemnidades de Epifanía, Ascensión e do Santísimo Corpo e Sangue de Cristo non son de precepto, celébranse nun domingo como se fose o seu día, deste xeito:

- a) A Epifanía, no domingo que cae entre o día 2 e o día 8 de xaneiro.
- b) A Ascensión, no domingo VII de Pascua.
- e) A solemnidade do Santísimo Corpo e Sangue de Cristo, no domingo que segue ao da Santísima Trindade.

III. As solemnidades, as festas e as memorias

8. Ao longo do ano, a Igrexa, ao tempo que celebra o misterio de Cristo, tamén venera cun amor especial a benaventurada Virxe María, Nai de Deus, e ofrece á piedade dos fieis as memorias dos mártires e doutros santos⁴.

9. Os santos que teñen unha importancia universal celébranse obrigatoriamente en toda a Igrexa; os demais, ou ben se inscriben no calendario para ser celebrados libremente, ou ben se deixan ao culto particular de cada Igrexa, nación ou familia relixiosa⁵.

10. As celebracións, de acordo coa importancia que se lles concede, distínguense entre si e denomínanse: solemnidade, festa e memoria.

11. As solemnidades cóntanse entre os días máis importantes, e a súa celebración empeza coas primeiras Vésperas do día anterior. Algunhas solemnidades tamén dispoñen dunha Misa propia para a vixilia, que se emprega na tarde do día anterior, se é que se celebra Misa vespertina.

12. A celebración das grandes solemnidades da Pascua e do Nadal prolóngase durante oito días continuos. Estas oitavas ordénanse en conformidade cunhas leis propias.

13. As festas celébranse dentro dos lindeiros do día natural; polo tanto non teñen primeiras Vésperas, agás as festas do Señor que cadran nos domingos ordinarios e do tempo do Nadal e que substitúen o Oficio destes domingos.

14. As memorias son obrigatorias ou libres; a súa celebración compaxínase coa celebración da feira na que caen de acordo coas normas que se expoñen nos Ordenamentos xerais acerca da Misa e do Oficio Divino. As memorias obrigatorias que caen nas feiras da Coresma soamente se poden celebrar como memorias libres.

Se para o mesmo día aparecen varias memorias libres no calendario xeral, soamente se pode celebrar unha; as demais, hainas que deixar.

15. Nos sábados do tempo ordinario nos que non hai memoria obrigatoria, pódese facer unha memoria libre da benaventurada Virxe María.

IV. As feiras

16. Os días da semana que veñen despois do domingo chámanse feiras; pero celébranse de diferente maneira, segundo cal sexa a súa importancia:

- a) O Mércores da Cinsa e as feiras da Semana Santa, desde o luns ata o xoves inclusive, teñen preferencia sobre calquera outra celebración.
- b) As feiras do Advento, desde o día 17 ata o día 24 de Nadal inclusive, e todas as feiras da Coresma teñen preferencia sobre as memorias obrigatorias.
- c) As demais feiras ceden ante as solemnidades e festas e compaxínanse coas memorias.

4. Cf. *Ibid.*, nn. 103-104.

5. Cf. *Ibid.*, n. 111

TÍTULO II: O CURSO DO ANO

17. Ao longo do ano, a Igrexa celebra todo o misterio de Cristo, dende a Encarnación ata o día de Pentecoste e a expectación pola chegada do Señor⁶.

I. O triduo pascual

18. Dado que Cristo realizou a obra da redención humana e da perfecta glorificación de Deus maiormente mediante o seu Misterio Pascual, co que, morrendo, esnaquizou a nosa morte, e, resucitando, nos devolveu a vida, o sagrado Triduo pascual da Paixón e da Resurrección do Señor é o coroamento luminoso de todo o ano litúrxico⁷. O posto destacado que cada domingo ten na semana, teno a solemnidade da Pascua dentro do ano litúrxico⁸.

19. O Triduo pascual da Paixón e da Resurrección do Señor principia na Misa vespertina da Cea do Señor, ten o seu cerne na Vixilia Pascual e conclúe coas Vésperas do domingo de Resurrección.

20. O Venres Santo⁹ e, se se ve oportuno, tamén o Sábado Santo ata a Vixilia Pascual¹⁰, celébrase en todas as partes o sagrado xaxún pascual.

21. A Vixilia Pascual, na noite santa na que resucitou o Señor, está considerada como «nai de todas as santas Vixilias»¹¹; nela, a Igrexa agarda en vela a resurrección do Señor e celébraa logo sacramentalmente. En consecuencia, toda a celebración desta sagrada Vixilia se debe facer de noite, de xeito que ou ben empece despois do comezo da noite ou ben remate antes do amencer do domingo.

II. O tempo pascual

22. Os cincuenta días que van dende o domingo de Resurrección deica o domingo de Pentecoste celébranse no medio dunha gran ledicia e exultación, como se fose un só día de festa, máis aínda, como se fose «un gran domingo»¹². Estes son os días nos que especialmente se canta o **Aleluia**.

23. Os domingos deste tempo téñense como domingos de Pascua, e, despois do domingo de Resurrección, chámanse domingo II, III, IV, V, VI, VII de Pascua; co domingo de Pentecoste conclúese este sagrado tempo de cincuenta días.

24. Os oito primeiros días do tempo pascual constitúen a oitava de Pascua, e celébranse como solemnidades do Señor.

25. Corenta días despois da Pascua celébrase a Ascensión do Señor, a non ser que, onde non é de precepto, estea asignada para o domingo VII de Pascua (cf. n. 7).

26. As feiras de despois da Ascensión deica o sábado antes de Pentecoste inclusive preparan a chegada do Santo Espírito Paráclito.

6. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 5.

7. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 5.

8. Cf. *Ibid.*, n. 106.

9. Cf. PAULO VI, Const. Apost. *Poenitemini*, do 17 de feb. do 1966, 11, parág. 3: AAS 58 (1966) p. 184.

10. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 110.

11. SANTO AGOSTIÑO, *Sermo* 219: PL 38. 1088.

12. SANTO ATANASIO, *Epist. fest.* 1: PG 26, 1366.

III. O tempo da Coresma

27. O tempo da Coresma está ordenado para preparar a celebración da Pascua; a liturxia coresmal prepara para celebrar o Misterio Pascual tanto dos catecúmenos, mediante os diferentes graos da iniciación cristiá, coma aos fieis, que recordan o seu Bautismo e fan penitencia¹³.

28. O tempo da Coresma vai desde o Mércores da Cinsa deica a Misa na Cea do Señor exclusive.

A partir do comezo da Coresma deica a Vixilia pascual non se di **Aleluia**.

29. No Mércores da Cinsa, ao iniciar a Coresma, día de xaxún en todas as partes¹⁴, imponse a cinsa.

30. Os domingos deste tempo chámanse domingos I, II, III, IV, V de Coresma. O domingo sexto, co que principia a Semana Santa, chámase «Domingo de Ramos na Paixón do Señor».

31. A Semana Santa está ordenada a conmemorar a Paixón de Cristo dende a súa entrada mesiánica en Xerusalén.

O Xoves Santo, pola mañá, o Bispo concelebra a Misa co seu presbiterio, bendí os Santos Óleos e consagra o Crisma.

IV. O tempo do Nadal

32. Despois da anual celebración do Misterio Pascual non hai cousa máis antiga na Igrexa cá celebración coa que recorda o Nacemento do Señor e a súas primeiras manifestacións; isto faino no tempo do Nadal.

33. O tempo do Nadal vai desde as primeiras Vésperas do Nadal deica o domingo de despois da Epifanía, ou despois do día 6 de xaneiro, inclusive.

34. A Misa da Vixilia do Nadal emprégase na véspera do día 24 de decembro, antes ou despois das primeiras Vésperas. No día do Nadal pódense celebrar tres Misas, de acordo coa antiga tradición romana, unha á noite, outra ao amencer, e outra polo día.

35. O Nadal do Señor ten a súa oitava, ordenada deste xeito:

a) No domingo dentro da oitava ou, caso de non o haber, o día 30 de decembro, celébrase a festa da Sagrada Familia: Xesús, María e Xosé.

b) O día 26 de decembro celébrase a festa de Santo Estevo, Protomártir.

c) O día 27 de decembro, celébrase a festa de S. Xoán, Apóstolo e Evanxelista.

d) O día 28 de decembro, celébrase a festa dos Santos Inocentes.

e) O día 29, 30 e 31 son días da oitava.

f) O día 1 de xaneiro, aos oito días do Nadal, celébrase a solemnidade de Santa María, Nai de Deus; nese mesmo día tamén se conmemora a imposición do Santísimo Nome de Xesús.

36. O domingo que cae entre o día 2 e o día 5 de xaneiro é o domingo II de despois do Nadal.

37. A Epifanía do Señor celébrase o día 6 de xaneiro, agás nos sitios onde non é de precepto; neste caso está asignada ao domingo que cae entre o día 2 e o día 8 de xaneiro (cf. n. 7).

38. O domingo que cae despois do día 6 de xaneiro, celébrase a festa do Bautismo do Señor.

13. Cf. CONC. VAT. II, Const. sobre a Sagrada Liturxia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 109.

14. Cf. PAULO VI, Const. Apost. *Poenitemini*, do 17 de feb. do 1966, 11, parág. 3: AAS 58 (1966) p. 184.,

V. O tempo do Advento

39. O tempo do Advento ten unha dobre característica: é o tempo de preparación para as solemnidades do Nadal, nas que se rememora a primeira chegada do Fillo de Deus cabo dos homes; e tamén é o tempo no que, mediante esta lembranza, se dirixen os espíritos cara á expectación da segunda chegada de Cristo ao final dos tempos. Por estas dúas razóns, o tempo do Advento ofrécese como un tempo de devota e leda expectación.

40. O tempo do Advento principia coas primeiras Vésperas do domingo que cae no 30 de novembro ou no día máis preto desta data, e remata antes das primeiras Vésperas do Nadal.

41. Os domingos deste tempo chámanse domingos I, II, III, IV do Advento.

42. As feiras, dende o día 17 ata o día 24 de decembro inclusive, están ordenadas máis directamente á preparación do Nadal.

VI. O tempo ordinario

43. A maiores dos tempos que teñen unha característica particular, quedan trinta e tres ou trinta e catro semanas ao longo do ano, nas que non se celebra ningún aspecto especial do misterio de Cristo; senón que máis ben se rememora o misterio mesmo de Cristo na súa plenitude, especialmente nos domingos. A este tempo chámase tempo ordinario.

44. O tempo ordinario principia o luns que segue ao domingo que cae despois do 6 de xaneiro e prolóngase deica o martes antes da Coresma inclusive; volve empezar de novo no luns despois do domingo de Pentecoste e remata antes das primeiras Vésperas do domingo I do Advento.

Por esta razón emprégase unha serie de formularios, que se atopa na Liturxia das Horas e no Misal para os domingos e para as feiras deste tempo.

VII. As Rogativas e as catro Témporas do ano

45. Nas Rogativas e nas Catro Témporas do ano a Igrexa adoita rezarlle ao Señor e darlle grazas publicamente polas diversas necesidades dos homes, maiormente polos froitos da terra e polo traballo humano.

46. Para que as Rogativas e as Catro Témporas do ano se adapten mellor ás diversas necesidades dos fieis e dos lugares, cómpre que as Conferencias Episcopais establezan o tempo e o xeito de as celebrar.

Acerca da longura da celebración, se por un ou varios días, da súa repetición ao longo do ano, que a autoridade competente dea normas, tendo en conta as necesidades locais.

47. Para cada unha destas celebracións, escóllase entre as Misas por algunhas necesidades ou as Misas votivas a que máis vaia coa intención das súplicas.

CAPÍTULO II

O CALENDARIO

TÍTULO I: O CALENDARIO E AS CELEBRACIÓNS QUE SE DEBEN INSCRIBIR NEL

48. O ordenamento da celebración do ano litúrxico réxese polo Calendario, que pode ser xeral ou particular, segundo que composto para o uso de todo o Rito Romano, ou para o uso dalgunha Igrexa particular ou familia relixiosa.

49. No Calendario xeral inscríbese o ciclo completo das celebracións, tanto as celebracións do misterio da salvación no Propio do tempo, coma as celebracións dos santos que teñen unha importancia universal, e que por iso todos teñen a obriga de os celebrar, coma tamén as doutros santos que mostran a universalidade e a continuidade da santidad dentro do pobo de Deus.

En cambio, os Calendarios particulares conteñen as celebracións propias, compaxinadas correctamente co ciclo xeral¹⁵. Cómpre que cada Igrexa ou familia relixiosa venere con especial honor os Santos que lle son propios por algunha razón peculiar.

Os Calendarios particulares deben ser compostos pola autoridade competente e aprobados pola Sé Apostólica.

50. A hora de compoñer os calendarios particulares, téñase en conta o seguinte:

- a) O Propio do tempo, é dicir, o ciclo dos tempos, solemnidades e festas, mediante o que se vai desenvolvendo e celebrando ao longo do ano litúrxico o misterio da Redención, débese conservar sempre íntegro, e debe gozar da debida preeminencia sobre as celebracións particulares.
- b) As celebracións propias débense compaxinar axeitadamente coas celebracións universais, tendo en conta a orde e a precedencia indicados para cada unha delas na táboa dos días litúrxicos. Para que os Calendarios particulares non se recarguen de máis, a cada Santo só se lle asignará unha celebración dentro do ano litúrxico; se o aconsellan razóns pastorais, téñase outra celebración na forma de memoria libre para a translación ou descubrimento dos santos patróns ou dos fundadores das Igrexas ou das familias relixiosas.
- c) As celebracións concedidas como unha graza non deben ser un duplicado doutras celebracións xa presentes no ciclo do misterio da salvación, e o seu número non debe ser excesivo.

51. Aínda que cómpre que cada diocese teña o seu Calendario e o seu Propio dos Oficios e das Misas, non hai ningún inconveniente en que unha provincia eclesiástica, unha rexión ou nación ou un territorio máis amplo teñan Calendarios e Propios comúns; neste caso, os interesados débenos preparar de mutuo acordo. Este mesmo principio, e polas mesmas razóns, pode observarse tamén nos Calendarios relixiosos para varias provincias do mesmo territorio civil.

52. O Calendario particular prepárase incluíndo no Calendario xeral as solemnidades, festas e memorias que lle son propias, isto é:

- a) No Calendario diocesano, a maiores das celebracións dos patróns, da Dedicación da igrexa catedral, os santos ou beatos que teñen un vencello especial coa diocese, por exemplo, pola súa orixe, estancia prolongada, morte, etc.
- b) No Calendario relixioso, amais do titular, do fundador e do patrón, os santos e os beatos membros da mesma familia relixiosa ou aqueles que tiveron con ela especial vencello.
- c) No Calendario de cada unha das igrejas, a maiores das celebracións propias da diocese ou familia relixiosa, as celebracións propias da mesma igrexa inscritas na táboa dos días litúrxicos, e

15. Cf. S. CONGR. PARA O CULTO DIVINO, Instr. *Calendaria particularia*, do 24 de xuño do 1970: AAS 62 (1970) pp. 651-663.

tamén os santos que teñen o seu corpo na tal igrexa. Os membros das familias relixiosas únense á comunidade da Igrexa local para celebrar o aniversario da Dedicación da igrexa catedral e o patrón principal do lugar ou territorio onde viven.

53. Cando algunha diocese ou algunha familia relixiosa dispón de moitos santos e beatos, cómpre ter coidado en non gravar máis da conta o Calendario de toda a diocese ou de todo o Instituto. Polo tanto:

- a) Pódese ter primeiramente unha celebración común de todos os santos e beatos da diocese ou familia relixiosa ou dalgún sector deles.
- b) Inscribanse no Calendario con celebración particular só os santos e beatos que teñen unha importancia especial para toda a diocese ou familia relixiosa.
- c) Os demais santos e beatos celébranse só naqueles lugares cos que garden un vencello máis especial, ou onde acougan os seus corpos.

54. As celebracións propias, a non ser que se prevexa doutro xeito para algunha delas na táboa dos días litúrxicos ou haxa razóns históricas e pastorais de peso, débense inscribir como memorias obrigatorias ou libres. Non hai ningún inconveniente en que algunhas celebracións se fagan en algúns sitios con maior solemnidade que no resto da diocese ou familia relixiosa.

55. As celebracións inscritas no Calendario propio obrigan a todos os que seguen ese Calendario; e, agás que sexa coa aprobación da Sé Apostólica, non se poden retirar do Calendario nin cambiar de grado.

TÍTULO II: O DÍA PROPIO DAS CELEBRACIÓNS

56. A Igrexa adoita celebrar os santos no día da súa morte, cousa que se debe manter nas celebracións propias que se inscriben no calendario particular.

Emporiso, aínda que as celebracións propias teñen unha importancia especial para cada unha das Igrexas particulares ou familias relixiosas, non obstante, é moi necesario que á hora de celebrar as solemnidades, as festas e as memorias obrigatorias contidas no calendario xeral, se dea unha total unidade, dentro do posible.

Polo tanto, nas celebracións propias que se inscriben no Calendario particular téñase en conta o seguinte:

- a) As celebracións que tamén veñen relacionadas no Calendario xeral débense inscribir no Calendario particular no mesmo día que teñen no Calendario xeral, cambiando, se é necesario, o grao da celebración.
- Obsérvese o mesmo á hora de inscribir as celebracións propias soamente dalgunha igrexa, en relación co Calendario da diocese ou da familia relixiosa.
- b) As celebracións dos santos que non se atopan no Calendario xeral, asígnense ao día da súa morte. Cando se descoñece o día da morte asígnese a celebración a outro día que por algunha razón estea relacionado co santo, por exemplo, o día da súa ordenación, do seu descubrimento, da súa translación; e senón a un día que no Calendario particular estea libre doutras celebracións.
- c) Se o día da morte ou outro día especial está impedido por algunha celebración obrigatoria no Calendario xeral ou particular, aínda que sexa de menor grao, asígnese a celebración ao día libre máis próximo.
- d) Non obstante, se se trata de celebracións que por razóns pastorais non se poden trasladar a outro día, trasládese a celebración que o impide.
- e) As celebracións concedidas como unha graza inscribanse no día máis axeitado desde o punto de vista pastoral.

f) Para que o ciclo do ano litúrxico resplandeza con toda a súa luz, e para que as celebracións dos santos non se vexan impedidas perpetuamente, permanecerán libres de celebracións particulares os días en que normalmente caen os tempos de Coresma e a oitava de Pascua, e tamén os días que van do 17 ao 31 do Nadal, agás que se trate de memorias non obrigatorias ou de festas sinaladas na táboa dos días litúrxicos, n. 8 a, b, c, d, ou de solemnidades que non se poidan pasar a outro tempo.

A solemnidade de s. Xosé (19 de marzo) pódena trasladar as Conferencias Episcopais para algún día fóra da Coresma, agás que sexa día de precepto.

57. Se algúns santos ou beatos están inscritos conxuntamente no Calendario, celébranse sempre conxuntamente, sempre que teñan o mesmo grao de celebración, aínda que algún ou algúns deles sexan máis propios. Se algún ou algúns destes santos ou beatos se teñen que celebrar con grao superior, fágase só o Oficio destes, desbotando a celebración dos outros, a non ser que conveña asignalos a outros días a maneira de memoria obrigatoria.

58. Por procurar o ben pastoral dos fieis, está permitido celebrar nos domingos do tempo ordinario aquelas celebracións que caen entre semana e que gocen de grande aceptación na piedade dos fieis sempre que estas celebracións, segundo a táboa de precedencia, se poidan antepoñer aos domingos. Todas as Misas que se celebren con participación do pobo se poden dicir da celebración trasladada.

59. A precedencia entre os días litúrxicos no referente á súa celebración réxese pola táboa seguinte:

TÁBOA DOS DÍAS LITÚRXICOS
disposta segundo a orde de precedencia

I

1. Triduo pascual da Paixón e Resurrección do Señor.
2. Nadal, Epifanía, Ascensión e Pentecoste.
Domingos de Advento, Coresma e Pascua.
Mércores da Cinsa.
Semana Santa, dende o luns deica o xoves inclusive.
Días dentro da oitava de Pascua.
3. Solemnidades do Señor, da benaventurada Virxe María e dos santos inscritas no Calendario xeral.
Conmemoración de todos os fieis defuntos.
4. Solemnidades propias, isto é:
 - a) Solemnidades do patrón principal do lugar, vila ou cidade.
 - b) Solemnidade da Dedicación e do aniversario da Dedicación da igrexa propia.
 - c) Solemnidade do título da igrexa propia.
 - d) Solemnidade: ou do título, ou do fundador, ou do patrón principal da orde ou congregación.

II

5. Festas do Señor inscritas no Calendario xeral.
6. Domingos do tempo do Nadal e domingos ordinarios.
7. Festas da benaventurada Virxe María e dos santos do Calendario xeral.
8. Festas propias, isto é:
 - a) Festa do patrón principal da diocese.
 - b) Festa do aniversario da Dedicación da igrexa catedral.
 - c) Festa do patrón principal da rexión ou provincia, da nación ou dun territorio máis amplo.
 - d) Festa do título, do fundador, do patrón principal dunha orde ou congregación ou provincia relixiosa, tendo en conta o prescrito no n. 4.
 - e) Outras festas propias dalgunha igrexa.
 - f) Outras festas inscritas no Calendario de cada diocese, orde ou congregación.
9. Feiras do Advento dende o día 17 ata o 24 do Nadal inclusive.
Días dentro da oitava do Nadal.
Feiras da Coresma.

III

10. Memorias obrigatorias do Calendario xeral.
 11. Memorias obrigatorias propias, isto é:
 - a) Memorias do patrón secundario do lugar, diocese, rexión ou provincia, nación, territorio máis amplo, dunha orde ou congregación ou provincia relixiosa.
 - b) Outras memorias obrigatorias inscritas no Calendario de cada diocese, orde ou congregación.
 12. Memorias libres que tamén se poden facer nos días indicados no n. 9, pero do xeito especial descrito no Ordenamento da Misa e da Liturxia das Horas. Por esta mesma razón, pódense celebrar como memorias libres as memorias obrigatorias que caen accidentalmente nas feiras da Coresma.
 13. Feiras do Advento ata o día 16 do Nadal inclusive.
Feiras do tempo do Nadal dende o día 2 de xaneiro ata o sábado despois da Epifanía.
Feiras do tempo pascual dende o luns que segue á oitava de Pascua ata o sábado antes de Pentecoste inclusive.
Feiras do tempo ordinario.
- 60.** Se no mesmo día coinciden varias celebracións, tense a que na táboa dos días litúrxicos ocupa un lugar superior. Non obstante, a solemnidade impedida por un día litúrxico que goce de precedencia débese pasar ao día máis próximo que estea libre dos días sinalados na táboa de precedencia baixo os números 1-8, observando as normas establecidas no número 5 das normas universais. A solemnidade da Anunciación do Señor, sempre que coincida con calquera día da Semana Santa, será trasladada ao luns da segunda semana de Pascua. As demais celebracións omítese por aquel ano.
- 61.** Se no mesmo día se deben celebrar as Vésperas do Oficio en curso e as primeiras Vésperas do día seguinte, teñen preferencia as Vésperas da celebración que ocupa un lugar superior na táboa dos días litúrxicos; en caso de igualdade, teñen preferencia as Vésperas do día en curso.

CALENDARIO ROMANO XERAL PROPIO DE ESPAÑA E DAS DIÓCESES DE GALICIA

XANEIRO

1	Oitava do Nadal do Señor: SOLEMNIDADE DE SANTA MARÍA, NAI DE DEUS	Solemnidade
2	Santos Basilio Magno e Gregorio Nacianceno, bispos e doutores da Igrexa	Memoria
3	<i>Santísimo Nome de Xesús</i>	
4		
5		
6	EPIFANÍA DO SEÑOR	Solemnidade
7	<i>San Raimundo de Penyafort, presbítero</i>	
8		
9	<i>Santo Euloxio de Córdoba, presbítero e mártir</i>	
10		
11		
12		
13	<i>San Hilario, bispo e doutor da Igrexa</i>	
14		
15		
16		
17	Santo Antón, abade	Memoria
18		
19		
20	<i>Santos Froitoso, bispo, e Augurio e Euloxio, diáconos, mártires</i> <i>San Fabián, papa e mártir</i> <i>San Sebastián, mártir</i>	
21	Santa Inés, virxe e mártir	Memoria
22	San Vicente, diácono e mártir	Memoria
23	San Ildefonso, bispo	Memoria
24	San Francisco de Sales, bispo e doutor da Igrexa	Memoria
25	CONVERSIÓN DO SAN PAULO, APÓSTOLO	Festa
26	Santos Timoteo e Tito, bispos	Memoria
27	<i>Santa Ánxela de Mérici, virxe</i>	
28	San Tomás de Aquino, presbítero e doutor da Igrexa	Memoria
29		
30		
31	San Xoán Bosco, presbítero	Memoria
	Domingo despois do día 6 de xaneiro: BAUTISMO DO SEÑOR	Festa

Cando non se indica o grao de celebración, é memoria libre.

FEBREIRO

1		
2	PRESENTACIÓN DO SEÑOR	Festa
3	<i>San Brais, bispo e mártir</i> <i>Santo Óscar, bispo</i>	
4		
5	Santa Águeda, virxe e mártir	Memoria
6	Santos Paulo Miki e compañeiros, mártires	Memoria
	<i>Na diocese de Ourense:</i>	
	Santos Francisco Blanco presbítero, Paulo Miki e compañeiros, mártires	Memoria
7		
8	<i>San Xerome Emiliano</i> <i>Santa Xosefina Bahkita, virxe</i>	
9		
10	Santa Escolástica, virxe	Memoria
11	<i>Benaventurada Virxe María de Lourdes</i>	
12		
13		
14	SANTOS CIRILO, MONXE, E METODIO, BISPO PATRÓNS DE EUROPA	Festa
15		
16		
17	<i>Os sete santos Fundadores da Orde dos Servos</i> <i>da benaventurada Virxe María</i>	
18		
19		
20		
21	<i>San Pedro Damián, bispo e doutor da Igrexa</i>	
22	CÁTEDRA DO SAN PEDRO, APÓSTOLO	Festa
23	San Policarpo, bispo e mártir	Memoria
24		
25	Beato Sebastián Aparicio, relixioso	<i>Na diocese de Ourense:</i> Memoria
26		
27	<i>San Gregorio de Narek, abade e doutor da Igrexa</i>	
28		

MARZO

1	San Rosendo, bispo	<i>Nas dioceses de Lugo, Ourense, Santiago e Tui-Vigo: Memoria</i> <i>Na diocese de Mondoñedo-Ferrol: Patrono: Solemnidade</i>
2		
3		
4	San Casimiro	
	<i>Na diocese de Lugo:</i> <i>San Capitón, bispo e mártir</i>	
5		
6		
7	Santas Perpetua e Felicidade, mártires	Memoria
8	<i>San Xoán de Deus, relixioso</i>	
9	<i>Santa Francisca Romana, relixiosa</i>	
10		
11		
12		
13		
14		
15		
16		
17	San Patricio, bispo	
18	<i>San Cirilo de Xerusalén, bispo e doutor da Igrexa</i>	
19	SAN XOSÉ, ESPOSO DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA	Solemnidade
20	San Martiño Dumienne, bispo	
	<i>Nas dioceses de Lugo, Mondoñedo-Ferrol, Santiago e Tui-Vigo: Memoria</i> <i>Na diocese de Ourense: Fiesta</i>	
21		
22		
23	<i>San Toribio de Mogrovexo, bispo</i>	
24		
25	ANUNCIACIÓN DO SEÑOR	Solemnidade
26		
27		
28		
29		
30		
31		

ABRIL

1		
2	<i>San Francisco de Paula, ermitán</i>	
3		
4		
5	<i>San Vicente Ferrer, presbítero</i>	
6		
7	San Xoán Bautista de La Salle, presbítero	Memoria
8		
9		
10		
11	Santo Estanislao, bispo e mártir	Memoria
12		
13	<i>San Martiño I, papa e mártir</i> <i>San Hermenexildo, mártir</i>	
14		
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21	<i>Santo Anselmo, bispo e doutor da Igrexa</i> ANIVERSARIO DA DEDICACIÓN DA IGREXA CATEDRAL	<i>Na diocese de Santiago: Festa</i> <i>Na igrexa catedral: Solemnidade</i>
22		
23	<i>San Xurxo, mártir</i> <i>Santo Adalberto, bispo e mártir</i>	
24	<i>San Fidel de Sigmaringa, presbítero e mártir</i>	
25	SAN MARCOS, EVANXELISTA	Festa
26	SANTO ISIDORO, BISPO E DOUTOR DA IGREXA	Festa
27		
28	<i>San Pedro Chanel, presbítero e mártir</i> <i>San Luis Maria Grignon de Monfort, presbítero</i>	
29	SANTA CATARINA DE SIENA, VIRXE E DOUTORA DA IGREXA PATROA DE EUROPA	Festa
30	<i>San Pío V, papa</i>	

Luns da segunda semana de Pascua:

SAN TORIBIO DE ASTORGA, BISPO

Nas parroquias galegas da diocese de Astorga: Solemnidade

BEATO PEDRO GONZÁLEZ, PRESBÍTERO

PATRÓN DA DIOCESE DE TUI-VIGO

Na diocese de Tui-Vigo: Solemnidade

MAIO

1	<i>San Xosé, obreiro</i>	
2	Santo Atanasio, bispo e doutor da Igrexa	Memoria
3	SANTOS FELIPE E SANTIAGO, APÓSTOLOS	Festa
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10	San Xoán de Ávila, presbítero e doutor da Igrexa	Memoria
11		
12	<i>Santos Nereo e Aquileo, mártires</i> <i>San Pancracio, mártir</i>	
13	<i>Benaventurada Virxe María de Fátima</i>	
14	SAN MATÍAS, APÓSTOLO	Festa
15	Santo Isidro labrador	Memoria
16	Santo Eufrasio, bispo e mártir	<i>Na diocese de Lugo: Memoria</i>
17	<i>San Pascual Bailón, relixioso</i>	
18	<i>San Xoán I, papa e mártir</i>	
19		
20	<i>San Bernardiño de Siena, presbítero</i>	
21	<i>San Cristovo Magallanes, presbítero, e compañeiros, mártires</i> <i>Na diocese de Santiago:</i> <i>Santos Trocado e compañeiros, bispos e mártires</i>	
22	<i>Santa Xoaquina Vedruna, relixiosa</i> <i>Santa Rita de Casia, relixiosa</i>	
23		
24		
25	<i>San Beda o Venerable, presbítero e doutor da Igrexa</i> <i>San Gregorio VII, papa</i> <i>Santa María Madalena de Pazzi, virxe</i>	
26	San Filipe Neri, presbítero	Memoria
27	<i>Santo Agostiño de Canterbury, bispo</i>	
28		
29	<i>San Paulo VI, papa</i>	
30	<i>San Fernando</i>	
31	VISITACIÓN DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA	Festa
Luns despois de Pentecoste:		
	Benaventurada Virxe María, Nai da Igrexa	Memoria
Xoves despois de Pentecoste:		
	NOSO SEÑOR XESUCRISTO, SUMO E ETERNO SACERDOTE	Solemnidade
Domingo despois de Pentecoste:		
	SANTÍSIMA TRINDADE	Solemnidade
Domingo despois da Santísima Trindade:		
	SANTÍSIMO CORPO E SANGUE DE CRISTO	Solemnidade

XUÑO

1	San Xustino, mártir	Memoria
2	<i>Santos Marcelino e Pedro, mártires</i>	
3	Santos Carlos Lwanga e compañeiros, mártires	Memoria
4		
5	San Bonifacio, bispo e mártir	Memoria
6	<i>San Norberto, bispo</i>	
7		
8		
9	<i>Santo Efrén, diácono e doutor da Igrexa</i>	
10		
11	San Bernabé, apóstolo	Memoria
12		
13	Santo Antonio de Padua, presbítero e doutor da Igrexa	Memoria
14		
15	<i>Santa María Micaela do Santísimo Sacramento, virxe</i>	
16		
17		
18		
19	<i>San Romualdo, abade</i>	
20		
21	San Luís Gonzaga, relixioso	Memoria
22	<i>San Paulino de Nola, bispo</i>	
	<i>Santos Xoán Fisher, bispo, e Tomé More, mártires</i>	
23	ANIVERSARIO DA DEDICACIÓN DA IGREXA CATEDRAL	<i>Na diocese de Ourense: Festa</i> <i>Na igrexa catedral: Solemnidade</i>
24	NATIVIDADE DE SAN XOÁN BAUTISTA	Solemnidade
25		
26	<i>San Paio, mártir</i>	<i>Na diocese de Tui-Vigo: Memoria</i>
27	<i>San Cirilo de Alexandría, bispo e doutor da Igrexa</i>	
28	Santo Ireneo, bispo e mártir	Memoria
29	SANTOS PEDRO E PAULO, APÓSTOLOS	Solemnidade
30	<i>Santos Protomártires da santa Igrexa Romana</i>	
	Venres posterior ao segundo domingo despois de Pentecoste:	
	SAGRADO CORAZÓN DE XESÚS	Solemnidade
	Sábado posterior ao segundo domingo despois de Pentecoste:	
	Inmaculado Corazón da Benaventurada Virxe María	Memoria

XULLO

1		
2		
3	SAN TOMÉ, APÓSTOLO	Festa
4	<i>Santa Sabela de Portugal</i>	
5	<i>Santo Antonio María Zaccaria, presbítero</i>	
6	<i>Santa María Goretti, virxe e mártir</i>	
7		
8		
9	<i>Santo Agostiño Zhao Rong, presbítero, e compañeiros, mártires</i>	
10	Beatos Xoán Xacobo Fernández e compañeiros, mártires	
	<i>Na diocese de Ourense: Memoria</i>	
11	SAN BIEITO, ABADE. PATRÓN DE EUROPA	Festa
12		
13	<i>San Henrique</i>	
14	<i>San Camilo de Lelis, presbítero</i>	
15	San Boaventura, bispo e doutor da Igrexa	Memoria
16	Benaventurada Virxe María do Monte Carmelo	Memoria
17		
18		
19		
20	<i>Santo Apolinar, obispo e mártir</i>	
	<i>Na diocese de Lugo:</i>	
	<i>San Xosé María Díaz Sanxurxo, bispo e mártir</i>	
21	<i>San Lourenzo de Bríndisi, presbítero e doutor da Igrexa</i>	
22	SANTA MARÍA MADALENA	Festa
23	SANTA BRÍXIDA, RELIXIOSA. PATROA DE EUROPA	Festa
24	<i>San Sarbelio Makhlûf, presbítero</i>	
25	SANTIAGO, APÓSTOLO. PATRÓN DE GALICIA E DE ESPAÑA	Solemnidade
26	Santos Xoaquín e Ana, pais da Benaventurada Virxe María	Memoria
27		
28		
29	Santos Marta, María e Lázaro	Memoria
30	<i>San Pedro Crisólogo, bispo e doutor da Igrexa</i>	
31	Santo Ignacio de Loiola, presbítero	Memoria

AGOSTO

1	Santo Afonso María de Ligorio, bispo e doutor da Igrexa	Memoria
2	<i>Santo Eusebio de Vercelli, bispo</i> <i>San Pedro Julián Eymard, presbítero</i>	
3		
4	San Xoán María Vianney, presbítero e doutor da Igrexa	Memoria
5	<i>Dedicación da basílica de Santa María</i>	
6	TRASFIGURACIÓN DO SEÑOR	Festa
7	<i>Santos Sixto II, papa, e compañeiros, mártires</i> <i>San Caetano, presbítero</i>	
8	San Domingos de Guzmán, presbítero	Memoria
9	SANTA TAREIXA BENEDICTA DA CRUZ, VIRXE E MÁRTIR. PATROA DE EUROPA	Festa
10	SAN LORENZO, DIÁCONO E MÁRTIR	Festa
11	Santa Clara, virxe	Memoria
12	<i>Santa Xoana Francisca de Chantal, relixiosa</i>	
13	<i>Santos Ponciano, papa, e Hipólito, presbítero, mártires</i>	
14	San Maximiliano María Kolbe, presbítero e mártir	Memoria
15	ASUNCIÓN DA BENAVENTURADA VIRXE MARIA	Solemnidade
16	<i>Santo Estevo de Hungría</i>	
17		
18		
19	<i>San Xoán Eudes, presbítero</i> <i>San Ezequiel Moreno Díaz, bispo</i>	
20	San Bernardo, abade e doutor da Igrexa	Memoria
21	San Pío X, papa	Memoria
22	Benaventurada Virxe María Raíña	Memoria
23	<i>Santa Rosa de Lima, virxe</i>	
24	SAN BARTOLOMEU, APÓSTOLO	Festa
25	<i>San Luís de Francia</i> <i>San Xosé de Calasanz, presbítero</i>	
	<i>Na diocese de Ourense:</i> <i>Beatos Pedro Vázquez, presbítero, e compañeiros, mártires</i>	
26	Santa Tareixa de Xesús Jornet e Ibars, virxe	Memoria
27	Santa Mónica	Memoria
28	Santo Agostiño, bispo e doutor da Igrexa	Memoria
29	Martirio de san Xoán Bautista	Memoria
30	ANIVERSARIO DA DEDICACIÓN DA IGREXA CATEDRAL	<i>Na diocese de Lugo: Festa</i> <i>Na igrexa catedral: Solemnidade</i>
31		

SETEMBRO

1	San Xil de Casaio, monxe	<i>Nas parroquias galegas da diocese de Astorga: Memoria</i>
2		
3	San Gregorio Magno, papa e doutor da Igrexa	Memoria
4		
5		
6		
7		
8	NATIVIDADE DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA DOS REMEDIOS	Festa
		<i>Na diocese de Mondoñedo-Ferrol: Festa</i>
9	<i>San Pedro Claver, presbítero</i>	
10	San Pedro de Mezonzo, bispo	
	<i>Nas dioceses de Lugo, Mondoñedo-Ferrol, Ourense, Santiago e Tui-Vigo: Memoria</i>	
11		
12	<i>Santísimo Nome de María</i>	
13	San Xoán Crisóstomo, bispo e doutor da Igrexa	Memoria
14	EXALTACIÓN DA SANTA CRUZ	Festa
15	Benaventurada Virxe María das Dores	Memoria
16	Santos Cornelio, papa, e Cibrán, bispo, mártires	Memoria
17	<i>San Roberto Belarmino, bispo e doutor da Igrexa</i> <i>Santa Hildegarda de Bingen, virxe e doutora da Igrexa</i>	
18		
19	<i>San Xenaro, bispo e mártir</i>	
20	Santos Andrés Kim Taegon, presbítero, Paulo Chong Hasang, e compañeiros, mártires	Memoria
21	SAN MATEO, APÓSTOLO E EVANXELISTA	Festa
22		
23	San Pío de Pietrelcina, presbítero	Memoria
24	<i>Benaventurada Virxe María da Mercé</i>	
25		
26	<i>Santos Cosme e Damián, mártires</i>	
27	San Vicente de Paúl, presbítero	Memoria
28	<i>San Wenceslao, mártir</i> <i>San Lourenzo Ruiz e compañeiros, mártires</i>	
29	SANTOS MIGUEL, GABRIEL E RAFAEL, ARCANXOS	Festa
30	San Xerome, presbítero e doutor da Igrexa	Memoria

OUTUBRO

1	Santa Tareixa do Neno Xesús, virxe e doutora a Igrexa	Memoria
2	Santos Anxos da Garda	Memoria
3	<i>San Francisco de Borxa, presbítero</i>	
4	San Francisco de Asís	Memoria
5	Témporas de acción de grazas e de súplica	Memoria
	SAN FROILÁN, BISPO. PATRÓN DA DIOCESE DE LUGO	
	<i>Na diocese de Lugo: Solemnidade</i>	
6	<i>San Bruno, presbítero</i>	
7	Benaventurada Virxe María do Rosario	Memoria
8	<i>Santa Faustina Kowalska, virxe</i>	
9	<i>Santos Dionisio, bispo, e compañeiros, mártires</i> <i>San Xoán Leonardi, presbítero</i>	
10	<i>San Tomé de Villanueva, bispo</i>	
11	<i>Santa María Soidade Torres Acosta, virxe</i> <i>San Xoán XXIII, papa</i>	
12	BENAVENTURADA VIRXE MARÍA DO PILAR	Festa
13	Témporas de acción de grazas e de súplica	<i>Na diocese de Lugo: Memoria</i>
14	<i>San Calixto I, papa e mártir</i>	
15	SANTA TAREIXA DE XESÚS, VIRXE E DOUTORA DA IGREXA	Festa
16	<i>Santa Eduvixe, relixiosa</i> <i>Santa Margarida María de Alacoque, virxe</i>	
17	Santo Ignacio de Antioquía, bispo e mártir	Memoria
18	SAN LUCAS, EVANXELISTA	Festa
19	<i>San Pedro de Alcántara, presbítero</i> <i>Santos Xoán de Brébeuf e Isaac Xogues, presbíteros, e compañeiros, mártires</i> <i>San Paulo da Cruz, presbítero</i>	
	ANIVERSARIO DA DEDICACIÓN DA IGREXA CATEDRAL	
	<i>Na diocese de Mondoñedo: Festa</i> <i>Na igrexa catedral: Solemnidade</i>	
20		
21		
22	<i>San Xoán Paulo II, papa</i> <i>Na diocese de Santiago:</i> <i>Santa María Salomé, nai de Santiago Apóstolo</i>	
23	<i>San Xoán de Capestrano, presbítero</i>	
24	<i>Santo Antonio María Claret, bispo</i>	
25		
26		
27		
28	SANTOS SIMÓN E XUDAS, APÓSTOLOS	Festa
29		
30		
31		

NOVEMBRO

1	TODOS OS SANTOS	Solemnidade
2	Conmemoración de todos os fieis defuntos	
3	<i>San Martiño de Porres, relixioso</i>	
4	San Carlos Borromeo, bispo	Memoria
5	<i>Santa Ánxela da Cruz Guerrero González, virxe</i>	
6	Santos Inocencio de la Inmaculada Canoura Arnau e Pedro Poveda Castroverde, presbíteros, e compañeiros, mártires	Memoria
7		
8		
9	DEDICACIÓN DA BASÍLICA DE LETRÁN	Festa
10	San León Magno, papa e doutor da Igrexa	Memoria
11	SAN MARTIÑO DE TOURS, BISPO. PATRÓN DA DIOCESE DE OURENSE	<i>Na diocese de Ourense: Solemnidade</i>
	<i>Nas dioceses de Lugo, Mondoñedo-Ferrol, Santiago e Tui-Vigo:</i>	<i>Memoria</i>
12	San Xosafat, bispo e mártir	Memoria
13	<i>San Leandro, bispo</i>	
14		
15	<i>Santo Alberto Magno, bispo e doutor da Igrexa</i>	
16	<i>Santa Margarida de Escocia</i> <i>Santa Xertrude, virxe</i>	
17	Santa Sabela de Hungría, relixiosa	Memoria
18	<i>Dedicación das basílicas dos santos Pedro e Paulo, apóstolos</i>	
19		
20		
21	Presentación da benaventurada Virxe María	Memoria
22	Santa Cecilia, virxe e mártir	Memoria
23	<i>San Clemente 1, papa e mártir</i> <i>San Columbano, abade</i>	
24	Santo Andrés Dung-Lac, presbítero, e compañeiros, mártires	Memoria
25	<i>Santa Catarina de Alexandría, virxe e mártir</i>	
26		
27		
28		
29		
30	SANTO ANDRÉS, APÓSTOLO	Festa
Derradeiro domingo do tempo ordinario: NOSO SEÑOR XESUCRISTO, REI DO UNIVERSO		Solemnidade

DECEMBRO

1	ANIVERSARIO DA DEDICACIÓN DA IGREXA CATEDRAL	<i>Na diocese de Tui: Festa</i> <i>Na igrexa catedral: Solemnidade</i>
2		
3	San Francisco Xavier, presbítero	Memoria
4	<i>San Xoán Damasceno, presbítero e doutor da Igrexa</i>	
5		
6	<i>San Nicolao, bispo</i>	
7	Santo Ambrosio, bispo e doutor da Igrexa	Memoria
8	INMACULADA CONCEPCIÓN DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA	Solemnidade
9	<i>San Xoán Diego Cuauhtlatatzin</i>	
10	<i>Benaventurada Virxe María de Loreto</i> <i>Santa Baia de Mérida, virxe e mártir</i>	
11	<i>San Dámaso I, papa</i>	
12	<i>Benaventurada Virxe María de Guadalupe</i>	
13	Santa Lucía, virxe e mártir	Memoria
14	San Xoán da Cruz, presbítero e doutor da Igrexa	Memoria
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21	<i>San Pedro Canisio, presbítero e doutor da Igrexa</i>	
22		
23	<i>San Xoán de Kety, presbítero</i>	
24		
25	NADAL DO SEÑOR	Solemnidade
26	SANTO ESTEVO, PROTOMÁRTIR	Festa
27	SAN XOÁN, APÓSTOLO E EVANXELISTA	Festa
28	OS SANTOS INOCENTES, MÁRTIRES	Festa
29	<i>San Tomé Becket, bispo e mártir</i>	
30		
31	<i>San Silvestre I, papa</i>	
Domingo dentro da oitava do Nadal do Señor (ou, caso de non ho haber, o día 30 de decembro): SAGRADA FAMILIA: XESÚS, MARÍA E XOSÉ		Festa

TÁBOA TEMPORAL

das principais celebracións do ano litúrxico

Ano	Mércores da Cinsa	Pascua	Ascensión	Pentecostés	Corpo e Sangu de Cristo	Semanas do tempo ordinario				Domingo primeiro do Advento
						antes da Coresma		despois do T. P.		
						semana		semana		
						ata o día	dende o día			
2023	22 feb.	9 abr.	21 mai.	28 mai.	11 xuñ.	21 feb.	7	29 mai.	8	3 dec.
2024	14 feb.	31 mar.	12 mai.	19 mai.	2 xuñ.	13 feb.	6	20 mai.	7	1 dec.
2025	5 mar.	20 abr.	1 xuñ.	8 xuñ.	22 xuñ.	4 mar.	8	9 xuñ.	10	30 nov.
2026	18 feb.	5 abr.	17 mai.	24 mai.	7 xuñ.	17 feb.	6	25 mai.	8	29 nov.
2027	10 feb.	28 mar.	9 mai.	16 mai.	30 mai.	9 feb.	5	17 mai.	7	28 nov.
2028	1 mar.	16 abr.	28 mai.	4 xuñ.	18 xuñ.	29 feb.	8	5 xuñ.	9	3 dec.
2029	14 feb.	1 abr.	13 mai.	20 mai.	3 xuñ.	13 feb.	6	21 mai.	7	2 dec.
2030	6 mar.	21 abr.	2 xuñ.	9 xuñ.	23 xuñ.	5 mar.	8	10 xuñ.	10	1 dec.
2031	26 feb.	13 abr.	25 mai.	1 xuñ.	15 xuñ.	25 feb.	7	2 xuñ.	9	30 nov.
2032	11 feb.	28 mar.	9 mai.	16 mai.	30 mai.	10 feb.	5	17 mai.	7	28 nov.
2033	2 mar.	17 abr.	29 mai.	5 xuñ.	19 xuñ.	1 mar.	8	6 xuñ.	10	27 nov.
2034	22 feb.	9 abr.	21 mai.	28 mai.	11 xuñ.	21 feb.	7	29 mai.	8	3 dec.
2035	7 feb.	25 mar.	6 mai.	13 mai.	27 mai.	6 feb.	5	14 mai.	6	2 dec.
2036	27 feb.	13 abr.	25 mai.	1 xuñ.	15 xuñ.	26 feb.	7	2 xuñ.	9	30 nov.
2037	18 feb.	5 abr.	17 mai.	24 mai.	7 xuñ.	17 feb.	6	25 mai.	8	29 nov.
2038	10 mar.	25 abr.	6 xuñ.	13 xuñ.	27 xuñ.	9 mar.	9	14 xuñ.	11	28 nov.
2039	23 feb.	10 abr.	22 mai.	29 mai.	12 xuñ.	22 feb.	7	30 mai.	9	27 nov.
2040	15 feb.	1 abr.	13 mai.	20 mai.	3 xuñ.	14 feb.	6	21 mai.	7	2 dec.
2041	6 mar.	21 abr.	2 xuñ.	9 xuñ.	23 xuñ.	5 mar.	8	10 xuñ.	10	1 dec.
2042	19 feb.	6 abr.	25 mai.	1 xuñ.	15 xuñ.	18 feb.	6	2 xuñ.	9	30 nov.
2043	11 feb.	29 mar.	10 mai.	17 mai.	31 mai.	10 feb.	5	18 mai.	7	29 nov.
2044	2 mar.	17 abr.	29 mai.	5 xuñ.	19 xuñ.	1 mar.	8	6 xuñ.	10	27 nov.
2045	22 feb.	9 abr.	21 mai.	28 mai.	11 xuñ.	21 feb.	7	29 mai.	8	3 dec.
2046	7 feb.	25 mar.	6 mai.	13 mai.	27 mai.	6 feb.	5	14 mai.	6	2 dec.

PROPIO DO TEMPO

TEMPO DO ADVENTO

I DOMINGO DO ADVENTO

Antífona de entrada

Sal 24, 1-3

A ti, Señor, ergo a miña alma, meu Deus en ti confío, non sentirei vergoña.
Que non me escarnezan os meus inimigos.

Non se di Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso, concédelles aos teus fieis
a vontade de camiñar ao encontro do Señor,
que está para vir,
para que, colocados a súa dereita,
merezan ser chamados a entrar no reino de Deus.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle este pan e este viño que che ofrecemos:
son bens que recibimos da túa man
e que agora che presentamos.
Concédenos que a Eucaristía que celebramos nesta vida mortal
sexa para nós un anticipo da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Sal 84, 13

O Señor dará bo tempo e a nosa terra dará o seu froito.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que frutifique en nós
a celebración destes sacramentos.
Con eles ti vasnos ensinando, xa nesta vida mortal,
a descubrirmos o valor dos bens eternos
e a poñermos neles o noso corazón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 1, p. 525).

Luns da Primeira semana do Advento

Antífona de entrada

Cf. Xer 31, 10; Is 35, 4

Escoitade, pobos, a palabra do Señor e anunciádea por toda a terra: Chega o Salvador; non temades.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
o teu Fillo vai chegar.
Fai que esteamos sempre atentos
para que, cando veña e pete á nosa porta,
nos atope velando en oración
e cantando, cheos de gozo, a túa loanza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle este pan e este viño que che ofrecemos:
son bens que recibimos da túa man
e que agora che presentamos.
Concédenos que a Eucaristía que celebramos nesta vida mortal
sexa para nós un anticipo da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Cf. Sal 105, 4-5; Is 38, 3

Vennos visitar, Señor, e danos a túa paz: coa túa presenza encherase de alegría o noso corazón.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que frutifique en nós
a celebración destes sacramentos.
Con eles ti vasnos ensinando, xa nesta vida mortal,
a descubriremos o valor dos bens eternos
e a poñermos neles o noso corazón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Primeira semana do Advento

Antífona de entrada

Cf. Zac 14, 5. 7

O Señor vai vir e todos os seus santos con el. Ese día brillará unha gran luz.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
acolle con bondade a nosa oración
e dános a túa axuda nos traballos e probas desta vida.
Que a próxima chegada do teu Fillo
nos conforte e nos libre da vella escravitude do pecado.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, atende a nosa oración
e acolle a ofrenda da nosa humildade.
Non deixes de nos vir axudar coa túa misericordia,
ao nos veres desamparados e sen mérito ningún da nosa parte.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Cf. 2 Tim 4, 8

O Señor xulga sempre con xustiza. Daralles o premio merecido a todos os que con amor agardan a súa chegada.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentáchesnos con esta Eucaristía.
Rogámosche que a participación no teu sacramento
nos ensine a valorar con xusteza os bens da terra
e a ter o corazón nos do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Primeira semana do Advento

Antífona de entrada

Cf. Hab 2, 3; 1 Cor 4, 5

O Señor vén, non tardará; iluminará o que as tebras agachan e manifestarase a todos os pobos.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
prepara, coa forza do teu Espírito, os nosos corazóns
para cando chegue o teu Fillo Xesucristo.

Que el nos atope dignos do banquete eterno
e así poidamos recibir da súa man o alimento do ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos ofrecer dignamente
este sacrificio eucarístico.
Pedímosche que leve a cabo a obra salvadora
que ti quixeches realizar para nós neste sacramento.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Cf. Is 40, 10; 35, 5

O noso Señor vai vir con poder e encherá de luz os seus fieis.

Oración despois da comunión

SEÑOR, volve para nós os teus ollos compasivos.
Fai que a divina graza desta comunión nos libre do pecado
e nos dispoña para celebrar as próximas festas do Nadal.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Primeira semana do Advento

Antífona de entrada

Cf. Sal 118, 151-152

Ti, Señor, andas preto de nós e os teus mandamentos son firmes; hai tempo que entendín os teus mandamentos, pois ti vives desde sempre.

Oración

MOVE os nosos corazóns
para que lle preparen o camiño ao teu Fillo.
Que o teu amor e o teu perdón
adianten a salvación que os nosos pecados retardan.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle este pan e este viño que che ofrecemos:
son bens que recibimos da túa man
e que agora che presentamos.
Concédenos que a Eucaristía que celebramos nesta vida mortal
sexa para nós un anticipo da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Tit 2, 12-13

Levemos, xa desde agora, unha vida sobria, honrada e relixiosa; e agardemos así a grande alegría futura: a aparición gloriosa do noso Deus.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que frutifique en nós
a celebración destes sacramentos.
Con eles ti vasnos ensinando, xa nesta vida mortal,
a descubrirmos o valor dos bens eternos
e a poñermos neles o noso corazón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Primeira semana do Advento

Antífona de entrada

O Señor vén cheo de luz, vén visitar o seu pobo coa paz e comunicarlle a vida eterna.

Oración

SEÑOR, aviva o teu poder e vente axiña.
Líbranos dos moitos perigos que nos envolven
por causa dos nosos pecados.
Ti, que vives e reinas.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, atende a nosa oración
e acolle a ofrenda da nosa humildade.
Non deixes de nos vir axudar coa túa misericordia,
ao nos veres desamparados e sen mérito ningún da nosa parte.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Flp 3, 20-21

Agardamos un Salvador, Xesucristo, o Señor. El vai transformar o noso pobre corpo, reproducindo en nós a gloria do seu propio corpo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentáchesnos con esta Eucaristía.
Rogámosche que a participación no teu sacramento
nos ensine a valorar con xusteza os bens da terra
e a ter o corazón nos do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado da Primeira semana do Advento

Antífona de entrada

Cf. Sal 79, 2. 4

Señor, que reinas sobre os querubíns, mostra o teu rostro e vennos salvar.

Oración

SEÑOR, ti para liberares o home da vella escravitude do pecado, enviaches o teu Fillo ao mundo.

Concédenos, aos que agardamos arelantes a súa chegada, a graza do teu perdón e o premio da verdadeira liberdade. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos ofrecer dignamente este sacrificio eucarístico.

Pedímosche que leve a cabo a obra salvadora que ti quixeches realizar para nós neste sacramento. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Cf. Ap 22, 12

«Olla que chego axiña e traio comigo a miña paz, di o Señor, para lle pagar a cada un conforme ao seu traballo».

Oración despois da comunión

SEÑOR, volve para nós os teus ollos compasivos. Fai que a divina graza desta comunión nos libre do pecado e nos dispoña para celebrar as próximas festas do Nadal. Por Xesucristo, noso Señor.

II DOMINGO DO ADVENTO

Antífona de entrada

Cf. Is 30, 19. 30

Pobo de Deus, o Señor vai vir, para salvar a todos os homes. O Señor fará resoar a súa palabra, para ledicia do voso corazón.

Non se di Gloria.

Oración

SEÑOR todopoderoso e cheo de bondade,
non deixes que os traballos de cada día
impidan o noso camiñar ao encontro de Cristo.
Que o teu espírito de sabedoría nos prepare a recibilo
e nos leve a participar na vida do teu Fillo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, atende a nosa oración
e acolle a ofrenda da nosa humildade.
Non deixes de nos vir axudar coa túa misericordia,
ao nos veres desamparados e sen mérito ningún da nosa parte.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Bar 5, 5; 4, 36

Érguete, Xerusalén, sube ao alto. Contempla canta ledicia che vén do teu Deus.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentáchesnos con esta Eucaristía.
Rogámosche que a participación no teu sacramento
nos ensine a valorar con xusteza os bens da terra
e a ter o corazón nos do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 1, p. 525).

Luns da Segunda semana do Advento

Antífona de entrada

Cf. Xer 31, 10; Is 35, 4

Escoitade, pobos, a palabra do Señor e anunciádea por toda a terra:
Chega o Salvador; non temades.

Oración

SEÑOR, que a nosa súplica suba á túa presenza.
Aviva os nosos desexos e purifica os nosos corazóns,
para que nos preparemos a celebrar
o gran misterio da encarnación do teu Fillo.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle este pan e este viño que che ofrecemos:
son bens que recibimos da túa man
e que agora che presentamos.
Concédenos que a Eucaristía que celebramos nesta vida mortal
sexa para nós un anticipo da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Cf. Sal 105, 4-5; Is 38, 3

Vennos visitar, Señor, e danos a túa paz: coa túa presenza encherase de
alegría o noso corazón.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que frutifique en nós
a celebración destes sacramentos.
Con eles ti vasnos ensinando, xa nesta vida mortal,
a descubriremos o valor dos bens eternos
e a poñermos neles o noso corazón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Segunda semana do Advento

Antífona de entrada

Cf. Zac 14, 5. 7

O Señor vai vir e todos os seus santos con el. Ese día brillará unha gran luz.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti anunciácheslles a salvación
a todos os pobos da terra.
Concédenos agardar con alegría
a festa do glorioso nacemento do teu Fillo.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, atende a nosa oración
e acolle a ofrenda da nosa humildade.
Non deixes de nos vir axudar coa túa misericordia,
ao nos veres desamparados e sen mérito ningún da nosa parte.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

2 Tim 4, 8

O Señor xulga sempre con xustiza. Daralles o premio merecido a todos os que con amor agardan a súa chegada.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentáchesnos con esta Eucaristía.
Rogámosche que a participación no teu sacramento
nos ensine a valorar con xusteza os bens da terra
e a ter o corazón nos do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Segunda semana do Advento

Antífona de entrada

Cf. Hab 2, 3; 1 Cor 4, 5

O Señor vén, non tardará; iluminará o que as tebras agachan e manifestarase a todos os pobos.

Oración

DEUS todopoderoso,
ti mándasnos prepararlle o camiño a Cristo, o Señor.
Que a túa bondade nos axude
para que ningunha fraqueza nos desanime
mentres agardamos a presenza consoladora
do noso Salvador Xesucristo.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos ofrecer dignamente
este sacrificio eucarístico.
Pedímosche que leve a cabo a obra salvadora
Que ti quixeches realizar para nós neste sacramento.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Is 40, 10; cf. 34, 5

O noso Señor vai vir con poder e encherá de luz os seus fieis.

Oración despois da comunión

SEÑOR, volve para nós os teus ollos compasivos.
Fai que a divina graza desta comunión nos libre do pecado
e nos dispoña para celebrar as próximas festas do Nadal.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Segunda semana do Advento

Antífona de entrada

Cf. Sal 118, 151-152

Ti, Señor, andas preto de nós e os teus mandamentos son firmes; hai tempo que entendín os teus mandamentos, pois ti vives desde sempre.

Oración

SEÑOR, esperta os nosos corazóns
para prepararmos os camiños do teu Fillo unixénito.
Que polo misterio do seu nacemento
te poidamos servir cun corazón limpo de pecado.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle este pan e este viño que che ofrecemos:
son bens que recibimos da túa man
e que agora che presentamos.
Concédenos que a Eucaristía que celebramos nesta vida mortal
sexa para nós un anticipo da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Tit 2, 12-13

Levemos, xa desde agora, unha vida sobria, honrada e relixiosa; e agardemos así a grande alegría futura: a aparición gloriosa do noso Deus.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que frutifique en nós
a celebración destes sacramentos.
Con eles ti vasnos ensinando, xa nesta vida mortal,
a descubriremos o valor dos bens eternos
e a poñermos neles o noso corazón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Segunda semana do Advento

Antífona de entrada

O Señor vén cheo de luz, vén visitar o seu pobo coa paz e comunicarlle a vida eterna.

Oración

DEUS todopoderoso,
concédelle ao teu pobo un espírito vixiante,
para que espere alerta a chegada do teu Fillo unixénito.
Que como el mesmo, o noso Salvador, nos ensinou,
vaíamos ao seu encontro coas lámpadas acesas.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, atende a nosa oración
e acolle a ofrenda da nosa humildade.
Non deixes de nos vir axudar coa túa misericordia,
ao nos veres desamparados e sen mérito ningún da nosa parte.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Flp 3, 20-21

Agardamos un Salvador, Xesucristo, o Señor. El vai transformar o noso pobre corpo, reproducindo en nós a gloria do seu propio corpo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentáchesnos con esta Eucaristía.
Rogámosche que a participación no teu sacramento
nos ensine a valorar con xusteza os bens da terra
e a ter o corazón nos do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado da Segunda semana do Advento

Antífona de entrada

Cf. Sal 79, 2. 4

Señor, que reinas sobre os querubíns, mostra o teu rostro e vennos salvar.

Oración

DEUS, todopoderoso,
que o esplendor da túa gloria
amañeza nos nosos corazóns.
Que a chegada do teu Fillo único
escorrente a escuridade da noite
e nos faga brillar coma fillos da luz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos ofrecer dignamente
este sacrificio eucarístico.
Pedímosche que leve a cabo a obra salvadora
que ti quixeches realizar para nós neste sacramento.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Ap 22, 12

«Olla que chego axiña e traio comigo a miña paz, di o Señor, para lle
pagar a cada un conforme ao seu traballo».

Oración despois da comunión

SEÑOR, volve para nós os teus ollos compasivos.
Fai que a divina graza desta comunión nos libre do pecado
e nos dispoña para celebrar as próximas festas do Nadal.
Por Xesucristo, noso Señor.

III DOMINGO DO ADVENTO

Nesta misa emprégase a cor morada ou rosada.

Antífona de entrada

Flp 4, 4-5

Alegrádevos sempre no Señor, vivide sempre na súa ledicia, o Señor anda preto de nós.

Non se di Gloria.

Oración

SEÑOR, xa ves como o teu pobo
espera con fe o nacemento do teu Fillo.
Encamiña o noso corazón
cara á ledicia de tan gran misterio,
para que así celebremos a nosa salvación
cun espírito verdadeiramente novo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos ofrecer dignamente
este sacrificio eucarístico.
Pedímosche que leve a cabo a obra salvadora
que ti quixeches realizar para nós neste sacramento.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I ou II do Advento (pp. 416-419).

Antífona da comunión

Cf. Is 35, 4

Dilles aos acovardados: valor, non teñades medo. Xa chega o noso Deus,
el vén para nos salvar.

Oración despois da comunión

SEÑOR, volve para nós os teus ollos compasivos.
Fai que a divina graza desta comunión nos libre do pecado
e nos dispoña para celebrar as próximas festas do Nadal.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 1, p. 525).

Luns da Terceira semana do Adviento

A partir do 17 de decembro, tómanse os textos que preceden ao Nadal (pp. 134-141).

Antífona de entrada

Cf. Xer 31, 10; Is 35, 4

Escoitade, pobos, a palabra do Señor e anunciádea por toda a terra: Chega o Salvador; non temades.

Oración

SEÑOR, atende con bondade
a voz da nosa pregaría.
Que a graza da chegada do teu Fillo
ilumine as tebras do noso corazón.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle este pan e este viño que che ofrecemos:
son bens que recibimos da túa man
e que agora che presentamos.
Concédenos que a Eucaristía que celebramos nesta vida mortal
sexa para nós un anticipo da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Cf. Sal 105, 4-5; Is 38, 3

Vennos visitar, Señor, e danos a túa paz: coa túa presenza encherase de alegría o noso corazón.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que frutifique en nós
a celebración destes sacramentos.
Con eles ti vasnos ensinando, xa nesta vida mortal,
a descubriremos o valor dos bens eternos
e a poñermos neles o noso corazón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Terceira semana do Advento

A partir do 17 de decembro, tómanse os textos que preceden ao Nadal (pp. 134-141).

Antífona de entrada

Cf. Zac 14, 5. 7

O Señor vai vir e todos os seus santos con el. Ese día brillará unha gran luz.

Oración

DEUS, noso Pai,
por medio do teu Fillo unixénito
fixeches de nós unha nova criatura.
Olla con bondade a obra da túa misericordia
e coa chegada do teu Fillo
líbranos da corrupción do pecado.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, atende a nosa oración
e acolle a ofrenda da nosa humildade.
Non deixes de nos vir axudar coa túa misericordia,
ao nos veres desamparados e sen mérito ningún da nosa parte.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

2 Tim 4, 8

O Señor xulga sempre con xustiza. Daralles o premio merecido a todos os que con amor agardan a súa chegada.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentáchesnos con esta Eucaristía.
Rogámosche que a participación no teu sacramento
nos ensine a valorar con xusteza os bens da terra
e a ter o corazón nos do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Terceira semana do Advento

A partir do 17 de decembro, tómanse os textos que preceden ao Nadal (pp. 134-141).

Antífona de entrada

Cf. Hab 2, 3; 1 Cor 4, 5

O Señor vén, non tardará; iluminará o que as tebras agachan e manifestarase a todos os pobos.

Oración

DEUS, todopoderoso,
achégase a celebración da vinda do teu Fillo.
Que ela nos obteña axuda para esta vida
e nos leve á posesión da vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos ofrecer dignamente
este sacrificio eucarístico.
Pedímosche que leve a cabo a obra salvadora
que ti quixeches realizar para nós neste sacramento.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Is 40, 10; cf. 34, 5

O noso Señor vai vir con poder e encherá de luz os seus fieis.

Oración despois da comunión

SEÑOR, volve para nós os teus ollos compasivos.
Fai que a divina graza desta comunión nos libre do pecado
e nos dispoña para celebrar as próximas festas do Nadal.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Terceira semana do Advento

A partir do 17 de decembro, tómanse os textos que preceden ao Nadal (pp. 134-141).

Antífona de entrada

Cf. Sal 118, 151-152

Ti, Señor, andas preto de nós e os teus mandamentos son firmes; hai tempo que entendín os teus mandamentos, pois ti vives desde sempre.

Oración

SEÑOR, a conciencia da nosa culpa
entristécenos e fai que nos sintamos indignos.
Que a chegada do teu Fillo
nos traia a alegría da salvación.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle este pan e este viño que che ofrecemos:
son bens que recibimos da túa man
e que agora che presentamos.
Concédenos que a Eucaristía que celebramos nesta vida mortal
sexa para nós un anticipo da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Tit 2, 12-13

Levemos, xa desde agora, unha vida sobria, honrada e relixiosa; e agardemos así a grande alegría futura: a aparición gloriosa do noso Deus.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que frutifique en nós
a celebración destes sacramentos.
Con eles ti vasnos ensinando, xa nesta vida mortal,
a descubrirmos o valor dos bens eternos
e a poñermos neles o noso corazón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Terceira semana do Advento

A partir do 17 de decembro, tómanse os textos que preceden ao Nadal (pp. 134-141).

Antífona de entrada

O Señor vén cheo de luz, vén visitar o seu pobo coa paz e comunicarlle a vida eterna.

Oración

DEUS todopoderoso,
que a túa graza nos guíe e acompañe sempre.
Fai que a chegada do teu Fillo,
que esperamos de todo corazón,
nos axude nesta vida e nos consiga a eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, atende a nosa oración
e acolle a ofrenda da nosa humildade.
Non deixes de nos vir axudar coa túa misericordia,
ao nos veres desamparados e sen mérito ningún da nosa parte.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Advento (pp. 416 o 417).

Antífona da comunión

Flp 3, 20-21

Agardamos un Salvador, Xesucristo, o Señor. El vai transformar o noso pobre corpo, reproducindo en nós a gloria do seu propio corpo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentáchesnos con esta Eucaristía.
Rogámosche que a participación no teu sacramento
nos ensine a valorar con xusteza os bens da terra
e a ter o corazón nos do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

IV DOMINGO DO ADVENTO

Antífona de entrada

Is 45, 8

Orballade ceos. Chovédenos o Xusto, que se abra a terra e xermole a salvación.

Non se di Gloria.

Oración

SEÑOR, enche coa túa graza os nosos corazóns.
Polo anuncio do anxo
déchesnos a coñecer a encarnación do teu Fillo.
Lévanos, pola súa paixón e a súa cruz,
á gloria da resurrección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, o teu Espírito
fecundou as entrañas da Virxe María.
Que ese mesmo Espírito
consagre as ofrendas postas sobre o altar.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II do Advento (pp. 418 o 419).

Antífona da comunión

Is 7, 14

A virxe concibirá e dará a luz un fillo, e chamarase Emmanuel.

Oración despois da comunión

SEÑOR, neste sacramento
acabamos de recibir a garantía da salvación.
Conforme se aveciña a festa do Nadal,
fai medrar en nós a fe e o amor
para celebrarmos dignamente o nacemento
do teu Fillo, noso Señor Xesucristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 1, p. 525).

FEIRAS DO ADVENTO

desde o 17 ao 24 de decembro

As misas que seguen úsanse os días asignados, excepto os domingos, que conservan a súa misa.

Día 17 de decembro

Antífona de entrada

Cf. Is 49, 13

Alégrese o ceo e relouque a terra, porque xa vén o Señor. El terá piedade dos seus pobres.

Oración

DEUS, creador e redentor noso,
ti quixeches que o teu Fillo, Palabra eterna,
se encarnase na sempre Virxe María.

Escoita a nosa oración:

que Cristo, o teu Fillo, feito home coma nós,
se digne transformarnos coma el en fillos teus.

Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, santifica estas ofrendas da túa Igrexa.
Fai que atopemos sempre na celebración destes santos misterios
o pan que eleva o espírito
e que dá forza para as loitas da vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II do Advento (pp. 418 o 419).

Antífona da comunión

Cf. Ag 2, 8

Vai vir aquel polo que tanto agardaron as nacións e o templo do Señor encherase da súa gloria.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos co don da Eucaristía.
Rogámosche que o lume do teu Espírito
penetre con forza en nós, para que, ao vir o Señor,
sexamos ante el unha imaxe viva da súa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 18 de decembro

Antífona de entrada

Virá o Mesías como Rei, o Añó anunciado por Xoán.

Oración

SEÑOR, nós vivimos oprimidos polo pecado.
Concédenos que o misterio do novo nacemento do teu Fillo,
que estamos a esperar,
nos libere desa vella escravitude.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a celebración deste sacrificio
nos faga gratos aos teus ollos.
Que por el poidamos participar
da vida eterna do teu Fillo Xesucristo,
que morreu para nos salvar da morte.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II do Advento (pp. 418 o 419).

Antífona da comunión

Mt 1, 23

Poñeránlle de nome Emmanuel, que quere dicir «Deus está connosco».

Oración despois da comunión

SEÑOR, axúdanos a recibir a túa misericordia na Igrexa.
E fai que nos preparemos dignamente
para celebrar as festas vindeiras.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 19 de decembro

Antífona de entrada

Cf. Heb 10, 37

O que vai vir virá sen tardar e xa non haberá medo na nosa terra, pois el é o noso Salvador.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti quixeches manifestarlle ao mundo
o esplendor da túa gloria no parto virxinal de María.
Axúdanos coa túa graza
a confesar con fe íntegra e a celebrar con piedade
o misterio admirable da encarnación do teu Fillo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade estas ofrendas
e consagra co teu poder
os dons que a nosa pobreza presenta no teu altar.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II do Advento (pp. 418 o 419).

Antífona da comunión

Lc 1, 78-79

Amañecerá desde o ceo un Sol para nós: El guiará os nosos pasos polos camiños da paz.

Oración despois da comunión

SEÑOR, dámosche grazas polo pan da vida que de ti recibimos.
Pregámosche que avives en nós
o desexo de saírmos ao encontro do noso Salvador, que está a chegar,
e fai que celebremos con espírito limpo o seu nacemento.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Día 20 de decembro

Antífona de entrada

Cf. Is 11, 1; 40, 5; Lc 3, 6

Nacerá un gromo novo da raíz de Ixé a terra encherase coa gloria do Señor e todos os homes verán a salvación de Deus.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
a Virxe inmaculada acolleu humildemente a túa vontade,
manifestada polo anuncio do anxo,
e o teu Fillo encarnouse nas súas entrañas.
Ti, que a transformaches, por obra do Espírito Santo,
en templo da túa divinidad,
concédenos tamén a nós que sigamos o seu exemplo
e acollamos humildemente a túa vontade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta este sacrificio santo,
o único que che podemos ofrecer.
Pola nosa participación neste sacramento
concédenos recibir, xa agora, os bens que esperamos pola fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II do Advento (pp. 418 o 419).

Antífona da comunión

Lc 1, 31

Díxolle o anxo a María: «Vas concibir no teu ventre e darás a luz un fillo, ao que lle poñerás de nome Xesús».

Oración despois da comunión

SEÑOR, ampara co teu poder
aos que ti alimentaches co pan eucarístico.
Fai que atopen sempre neste sacramento
a fonte da verdadeira alegría e da verdadeira paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 21 de decembro

Antífona de entrada

Cf. Is 7, 14; 8, 10

Axiña vai vir o Señor soberano; o seu nome será Emmanuel, porque «Deus está connosco».

Oración

SEÑOR, escoita con bondade
as pregarías do teu pobo.
Fai que cantos nos alegremos
porque o teu Fillo nace coma home entre nós,
cando veña na súa gloria
obteñamos tamén o premio da vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, na túa misericordia
acolle os dons da túa Igrexa.
Ti, que nolos deches para que chos ofrezamos,
transfórmaos co teu poder
en sacramento da nosa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II do Advento (pp. 418 o 419).

Antífona da comunión

Lc 1, 45

Feliz ti, que criches que se cumpriría canto che foi anunciado de parte do Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación neste santo misterio
protexa sempre o teu pobo.
Fai que se entregue plenamente ao teu servizo
e obteña a salvación da alma e do corpo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 22 de decembro

Antífona de entrada

Sal 23, 7

Erguede, portas, os vosos linteis; alzádevos, antigos portais: vai entrar o Rei da gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
polo nacemento do teu Fillo unixénito,
quixeches salvar o home caído baixo o poder da morte.
A nós, que profesamos con sincera humildade
o misterio da súa encarnación,
concédenos participar tamén
nos froitos da súa redención.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, confiando na túa bondade
acudimos cos nosos dons ao teu altar.
Que a túa graza nos purifique
para que este sacramento que celebramos
sexa para nós principio dunha nova vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II do Advento (pp. 418 o 419).

Antífona da comunión

Lc 1, 46. 49

A miña alma proclama a grandeza do Señor, pois marabillas fixo en min o Poderoso.

Oración despois da comunión

SEÑOR, fortalécenos pola participación no teu sacramento.
Fai que a nosa vida sexa fecunda en boas obras
para saírmos ao encontro do Salvador que chega
e alcanzarmos a felicidade eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 23 de decembro

Antífona de entrada

Cf. Is 9, 6; Sal 71, 17

Vainos nacer un neno, Deus forte será o seu nome. Nel serán benditos todos os pobos da terra.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
achégase xa a festa do nacemento do teu Fillo.
Concédenos que nos acolla no seu amor misericordioso
el, que é a túa Palabra
e que quixo nacer da Virxe María
facéndose home e vivindo entre nós.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, neste sacrificio
alcanza a plenitude o culto que che ofrecemos.
Que el nos reconcilie contigo
para celebrarmos con corazón limpo
o nacemento do noso Redentor.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio II do Advento (pp. 418 o 419).

Antífona da comunión

Ap 3, 20

Velaquí que hai tempo que estou á porta e chamo: se algún escoita a miña voz e me abre, eu entrarei a xunto del, e cearei con el e el comigo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos co pan da vida eterna.
Concédenos o don da túa paz,
para que coas lámpadas acesas
poidamos saír ao encontro do teu Fillo benquerido.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Día 24 de decembro

Misa da mañá

Antífona de entrada

Cf. Gal 4, 4

Cumpríuse xa o tempo, e Deus mandou á terra o seu Fillo unixénito.

Oración

SEÑOR Xesús, vente axiña e non te demores,
para consolar e fortalecer coa túa vinda
aos que todo agardan do teu amor.
Ti, que vives e reinas.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade este pan e este viño
e fai que, ao recibilos,
nos limpen dos nosos pecados,
para que poidamos esperar así dignamente o teu Fillo
cando chegue na súa gloria.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio II do Advento (pp. 418 o 419).

Antífona da comunión

Lc 1, 68

Bendito sexa o Señor, Deus de Israel, pois visitou e redimiu o seu pobo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que nos renovaches coa Eucaristía,
axúdanos para que nos preparemos
a adorar o teu Fillo que vai nacer
e acollamos con ledicia e abundancia os seus dons celestiais.
Por Xesucristo, noso Señor.

TEMPO DO NADAL

Día 25 de decembro

NADAL DO SEÑOR

Solemnidade

Misa da vixilia

Esta misa úsase na tarde do día 24 de decembro, antes ou despois das primeiras Vésperas do Nadal.

Antífona de entrada

Cf. Ex 16, 6-7

Hoxe saberedes que o Señor nos vén salvar e mañá veredes a súa gloria.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, cada ano reavivas en nós a gozosa esperanza da salvación. Nós recibimos con alegría o teu Fillo único, que chega para nos redimir. Fai que o miremos cheos de confianza cando nos veña xulgar. El, que vive e reina contigo.

Dise o Credo. Nas palabras encarnou no seo da Virxe María facéndose home, poñerse de xeonllos.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos celebrar con tanta entrega e alegría as festas do Nadal, que cheguemos a comprender que neste misterio está o comezo da nosa salvación. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio.

Antífona da comunión

Cf. Is 40, 5

A gloria do Señor vaise manifestar e todo o mundo verá a salvación do noso Deus.

Oración despois da comunión

SEÑOR, concédenos que renazamos a unha nova vida, agora que celebramos o nacemento do teu Fillo. E que os santos misterios que vimos de recibir sexan o noso alimento e a nosa bebida. Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 2, p. 526).

Misa da medianoite

No día do Nadal todos os sacerdotes poden celebrar ou concelebrar tres misas, con tal de que se celebren ao seu tempo.

Antífona de entrada

Sal 2, 7

Díxome o Señor: «Ti es o meu Fillo, eu xereite hoxe».

Ou tamén:

Alegrémonos todos xuntos no Señor, un neno naceu no mundo: o noso Deus, o noso Salvador. Hoxe a paz verdadeira báixanos do ceo.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, ti fixeches brillar esta santa noite co esplendor de Cristo, luz verdadeira. Concédenos que a revelación deste misterio nos ilumine aquí na terra e nos leve a gozar da súa gloria no ceo. Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo. Nas palabras encarnou no seo da Virxe María facéndose home, poñerse de xeonllos.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as nosas ofrendas nesta noite de Nadal. Que a túa xenerosidade nos conceda a cambio a vida en Cristo, en quen o home participa xa da natureza divina. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio.

Antífona da comunión

Xn 1, 14

E a Palabra fíxose carne e nós vimos a súa gloria.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alegrámonos de celebrar nestes misterios o nacemento do noso Redentor. Rogámosche que nos concedas chegar despois dunha vida santa á compañía gloriosa do teu Fillo benquerido. Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 2, p. 526).

Misa da alba

Antífona de entrada

Cf. Is 9, 2. 6; Lc 1, 33

Hoxe vainos iluminar unha gran luz porque nos naceu o Señor. Chamárase Deus poderoso, Pai do mundo e Príncipe da paz. O seu reino non terá fin.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, todopoderoso,
na Palabra feita home ilumínanos unha nova luz.
Ela brilla pola fe nos nosos corazóns.
Fai que resplandeza en toda a nosa vida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo. Nas palabras encarnou no seo da Virxe María facéndose home, poñerse de xeonllos.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que as nosas ofrendas
sestean de acordo co misterio do Nadal que hoxe celebramos.
Nel o teu Fillo, facéndose home, revelóusenos coma Deus,
fai que do mesmo modo estes dons da terra
nos fagan partícipes dos dons do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio.

Antífona da comunión

Cf. Zac 9, 9

Relouca, filla de Sión; canta, filla de Xerusalén. Velaquí que chega o teu Rei, o Santo, o Salvador do mundo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, nós celebramos con alegría e devoción
o nacemento do teu Fillo.
Concédenos a graza de penetrarmos con fe
a fondura deste misterio
e de vivilo cada vez con máis amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 2, p. 526).

Misa do día

Antífona de entrada

Is 9, 6

Naceunos un neno, Deus envíanos un Fillo. O poder descansa nos seus ombros, chámanlle o Mensaxeiro de Deus.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti creaches o home dun xeito admirable
e renováchelo dun xeito aínda máis admirable.
Fainos participar na divinidad do teu Fillo,
que quixo tomar a nosa humanidade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo. Nas palabras encarnou no seo da Virxe María facéndose home, poñerse de xeonllos.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta a ofrenda que che presentamos nesta festividade.
Ela é o sacrificio que nos restablece na túa alianza
e nos fai chegar á plenitude do teu culto.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio.

Antífona da comunión

Sal 97, 3

Viron todos os confíns da terra a salvación do noso Deus.

Oración despois da comunión

DEUS de misericordia,
o Salvador do mundo, ao nacer hoxe,
fíxonos nacer á vida eterna.
Que el nos conceda tamén
o don da inmortalidade.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 2, p. 526).

Domingo na oitava do Nadal do Señor
(ou, caso de non o haber, o día 30 de decembro)

SAGRADA FAMILIA: XESÚS, MARÍA E XOSÉ

Festa

Antífona de entrada

Lc 2, 16

Os pastores viñeron de présa e atoparon a María e a Xosé co Neno deitado nun presebe.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti quixeches darnos a Sagrada Familia como exemplo.
Concédenos a graza
de practicarmos coma ela as virtudes familiares
e de estar unidos polo vínculo do teu amor.
E xúntanos a todos na alegría eterna do teu fogar.
Polo noso Señor Xesucristo.

Cando esta festa se celebra en domingo dise Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio de reconciliación.
Rogámosche con humildade,
pola intercesión da Virxe, Nai de Deus, e de san Xosé,
lles concedas ás nosas familias a graza e mais a paz.
Por Xesucristo, noso Señor

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Cando se usa o Canon romano dise En comunión propio.

Antífona da comunión

Bar 3, 38

Xesucristo apareceu na terra coma home entre os homes.

Oración despois da comunión

PAI misericordioso, ti confortáchesnos con esta comunión.
Fai que, seguindo o exemplo da Sagrada Familia,
poidamos participar con eles na gloria do ceo
despois dos traballos desta vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 29 de decembro

Día V na oitava do Nadal do Señor

Antífona de entrada

Xn 3, 16

De tal xeito amou Deus o mundo que lle deu o seu Fillo unixénito, para que todo o que cre nel non se perda, senón que teña a vida eterna.

Dise Gloria.

Oración

DEUS invisible e todopoderoso,
coa chegada de Cristo, a túa luz,
escorrentaches as tebras do mundo.
Óllanos con bondade,
para podermos loar dignamente
o glorioso nacemento do teu Fillo unixénito.
El, que vive e reina contigo.

Non se di o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta estas nosas ofrendas
nas que se realiza un intercambio marabilloso.
Fai que, ao che ofrecermos nós, o que ti nos deches,
merezamos recibirte a ti mesmo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio.

Antífona da comunión

Lc 1, 78

Pola misericordia entrañable do noso Deus, amencerá desde o ceo un Sol para nós.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
fai que a eficacia destes santos misterios
sosteña sempre a nosa vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 30 de decembro

Día VI na oitava do Nadal do Señor

Se non houberse domingo dentro da oitava do Nadal do Señor, neste día celébrase a festa da Sagrada Familia (cf. p. 149).

Antífona de entrada

Sab 18, 14-15

Cando un fondo silencio envolvía todas as cousas, e a noite estaba a media carreira, a túa Palabra omnipotente, Señor, baixou do ceo, do teu trono real.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso,
faí que o nacemento humano do teu Fillo unixénito
nos libere da antiga escravitude
que nos mantén baixo o xugo do pecado.
Polo noso Señor Xesucristo.

Non se di o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade as ofrendas do teu pobo.
Que por estes santos sacramentos alcance na realidade
os bens que proclama na súa fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio.

Antífona da comunión

Xn 1, 16

Da súa abundancia recibimos todos nós: graza sobre graza.

Oración despois da comunión

DEUS noso Pai,
pola participación nesta Eucaristía ti viñeches ao noso encontro.
Fainos sentir os seus froitos no noso corazón,
para que este mesmo don que recibimos
nos dispoña para o acollermos máis dignamente.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 31 de decembro

Día VII na oitava do Nadal do Señor

Antífona de entrada

Is 9, 6

Naceunos un neno, Deus envíanos un fillo. O poder descansa nos seus ombros, chámalle o Mensaxeiro de Deus.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
no nacemento do teu Fillo
estableciches o comezo e a perfección
de toda relixión verdadeira.
Concédenos tamén a nós
sermos contados entre os membros daquel
que compendia en si toda a salvación do mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Non se di o Credo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
ti es a fonte da paz e da verdadeira devoción.
Concede que esta ofrenda
sirva para proclamar a túa gloria
e que a participación nesta Eucaristía
nos una pola fe nos mesmos sentimentos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio.

Antífona da comunión

1 Xn 4, 9

Deus mandou ao mundo o seu Fillo unixénito para que nos dese a súa vida.

Oración despois da comunión

SEÑOR, coa túa providencia
sostén o teu pobo no presente e no futuro.
Fai que, encontrando un apoio indispensable
nas cousas desta vida,
poida aspirar con confianza
aos bens eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 1 de xaneiro

Oitava do Nadal do Señor

SOLEMNIDADE DE SANTA MARÍA, NAI DE DEUS

Antífona de entrada

Sedulio

Saudámoste, Nai santa. Ti deches a luz un Rei que goberna para sempre o ceo e mais a terra.

Ou ben:

Cf. Is 9, 2. 6; Lc 1, 33

Hoxe vains iluminar unha gran luz porque nos naceu o Señor. Chamárase Deus poderoso, Pai do mundo e Príncipe da paz. O seu reino non terá fin.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
polo teu Fillo nacido de María, Virxe e Nai,
ti déchesnos a salvación.
Concédenos sentir a intercesión
daquela por quen recibimos o autor da vida.
El, que vive e reina contigo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti empezas todos os bens e ti os levas a cabo.
Nesta festa da Nai de Deus,
nós celebramos as primicias da túa graza.
Concédenos chegar tamén á súa plenitude na gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María: na festa (p. 458).

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio.

Antífona da comunión

Heb 13, 8

Xesucristo é o mesmo onte e hoxe, e será o mesmo para sempre.

Oración despois da comunión

SEÑOR, recibimos con alegría o teu sacramento,
neste día en que festexamos a Virxe,
Nai do teu Fillo e Nai da Igrexa.
Fai que este sacramento nos aproveite para a vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 3, p. 526).

Nos días seguintes, cando se di misa de feira, úsanse os textos indicados máis adiante (pp. 159-166).

DOMINGO SEGUNDO DESPOIS DO NADAL

Antífona de entrada

Sab 18, 14-15

Cando un fondo silencio envolvía todas as cousas, e a noite estaba a media carreira, a túa Palabra omnipotente, Señor, baixou do ceo, do teu trono real.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
luz dos que cren en ti.
Que a terra se ateigue da túa gloria
e que te recoñezan os pobos
pola claridade da túa luz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SANTIFICA, Señor, estas ofrendas
polo nacemento do teu Fillo,
que nos sinalou o camiño da verdade
e nos prometeu a vida da gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Antífona da comunión

Xn 1, 12

A todos os que o recibiron, dálles poder para seren fillos de Deus.

Oración despois da comunión

POLA graza deste misterio,
fai Señor que nos purifiquemos dos nosos pecados
e que se cumpran os nosos desexos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 2, p. 526).

Día 6 de xaneiro

EPIFANÍA DO SEÑOR

Solemnidade

Antífona de entrada

Cf. Mal 3, 1; 1 Cron 29, 12

Velaquí que chega o Señor soberano. El ten a realeza, o poder e o imperio.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, por medio da estrela,
ti hoxe deches a coñecer o teu Fillo a todas as nacións.
Concédenos aos que xa te coñecemos pola fe
sermos levados a contemplar cara a cara a túa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, olla con bondade os dons da túa Igrexa,
que non che ofrece ouro, incenso e mirra,
senón o que nestes misterios se representa,
se inmola e se dá en alimento.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio da Epifanía (p. 423).

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio.

Antífona da comunión

Cf. Mt 2, 2

Nós vimos a súa estrela no Oriente e viñemos con presentes adorar o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a túa luz nos dirixa en todo tempo e lugar,
para que contemplemos con fe pura
e vivamos con amor sincero
o misterio no que participamos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 4, p. 527).

Alí onde a Epifanía non é festa de precepto, celébrase no domingo que cae entre o 2 e o 8 de xaneiro.

Domingo despois do día 6 de xaneiro

BAUTISMO DO SEÑOR

Festa

Antífona de entrada

Cf. Mt 3, 16-17

Despois de bautizado Xesús abriuse o ceo; o Espírito baixou coma unha pomba e pousou sobre el, e sentiuse a voz do Pai: «Este é o meu Fillo benquerido, nel me comprazo».

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
cando Cristo foi bautizado no Xordán
e o Espírito Santo descendeu sobre el,
ti proclamáchelo solemnemente o teu Fillo benquerido.
Concédelles aos teus fillos adoptivos,
renacidos da auga e do Espírito,
seren sempre dignos do teu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS noso Pai,
o teu Fillo único manifestouse
na realidade da nosa condición humana.
Concédenos que, así como externamente
recoñecemos a súa semellanza connosco,
tamén nos renovemos internamente conforme á súa imaxe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta as ofrendas que che presentamos
neste día en que nos manifestaches o teu Fillo.
Que elas se convertan no mesmo sacrificio
daquel que tirou o pecado do mundo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Nas augas do río Xordán
manifestaches o noso bautismo
con signos marabillosos.
Fixeches sentir a túa voz desde o ceo
para que o mundo crese
que o teu Fillo estaba no medio de nós.
E o Espírito que pousou sobre el coma unha pomba
consagrou o teu servo Xesús,
para que os homes recoñecesen nel o Mesías
enviado para lles levar aos pobres a boa noticia.

Por iso, como che cantan os anxos no ceo,
así nós aclamámoste na terra
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor...

Antífona da comunión

Xn 1, 32. 34

Este é aquel de quen Xoán dicía: «Eu vino e dou testemuño de que el é o Fillo de Deus».

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos coa túa Eucaristía.
Seguros da túa bondade, pedímosche
que, acollendo con fe a palabra do teu Fillo,
tamén nós merezamos chamarnos fillos teus e selo de verdade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Desde o luns despois deste domingo ata o martes antes da Coresma transcorre o tempo ordinario. Nas misas destes días, tanto nas de domingo coma nas de feira, úsanse os textos indicados máis adiante (cf. pp. 348ss).

FEIRAS DO TEMPO DO NADAL

do día 2 de xaneiro
ao sábado anterior á festa do Bautismo do Señor

Estas misas úsanse nas feiras ás que están asignadas, cambiando a oración conforme se indica.

Luns

Antífona de entrada

Un día sagrado resplandece para nós: vinde, pobos, e adorade ao Señor, porque sobre a terra baixou unha gran luz.

Oración

Antes da Epifanía:

S EÑOR, concédelle ao teu pobo unha fe firme e inabalable. Nós confesamos que o teu Fillo único, que comparte contigo a gloria eterna, se fixo verdadeiro home nacente da Nai Virxe. Líbranos dos males presentes e lévanos á felicidade eterna. Polo noso Señor Xesucristo.

Despois da Epifanía:

S EÑOR, que o resplandor da túa gloria ilumine os nosos corazóns. Fai que a través das tebras deste mundo cheguemos á patria da luz eterna. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

S EÑOR, acepta estas nosas ofrendas nas que se realiza un intercambio marabilloso. Fai que, ao che ofrecermos nós o que ti nos deches, merezamos recibirte a ti mesmo. Por Xesucristo, noso Señor.

Antes da Epifanía: Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Despois da Epifanía: Prefacio da Epifanía (p. 423) ou do Nadal (pp. 420-422).

Antífona da comunión

Xn 1, 14

Nós vimos a súa gloria, gloria coma de Unixénito que vén do Pai, cheo de graza e de verdade.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
fai que a eficacia destes santos misterios
sosteña sempre a nosa vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes**Antífona de entrada**

Sal 117, 26-27

Bendito o que vén no nome do Señor; o Señor é Deus, el é quen nos aluma.

Oración

Antes da Epifanía:

DEUS, noso Pai,
ti quixeches que a humanidade do Salvador,
no seu santo nacemento da Virxe María,
non quedase suxeita á herdanza do pecado.
Concédenos que, participando da nova creación,
sexamos liberados do contaxio da vella escravitude do pecado.
Polo noso Señor Xesucristo.

Despois da Epifanía:

DEUS, noso Pai,
o teu Fillo único manifestouse
na realidade da nosa condición humana.
Concédenos que, así como externamente
recoñecemos a súa semellanza connosco,
tamén nos renovemos internamente
conforme á súa imaxe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade
as ofrendas do teu pobo.
Que por estes santos sacramentos alcance na realidade
os bens que proclama na súa fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antes da Epifanía: Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Despois da Epifanía: Prefacio da Epifanía (p. 423) ou do Nadal (pp. 420-422).

Antífona da comunión

Ef 2, 4; Rom 8, 3

Deus amounos cun amor infinito, por iso mandou o seu propio Fillo nunha carne semellante á carne do pecado.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
pola participación nesta Eucaristía
ti viñeches ao noso encontro.
Fainos sentir os seus froitos no noso corazón,
para que este mesmo don que recibimos
nos dispoña para o acollermos máis dignamente.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores**Antífona de entrada**

Is 9, 1

O pobo que camiñaba nas tebras, viu unha gran luz; para os que habitaban no país da morte, empezou a brillar unha luz.

Oración**Antes da Epifanía:**

DEUS todopoderoso,
ti enviaches o teu Salvador
para traer ao mundo a nova luz da redención.
Concédenos que el continúe sempre
a iluminar e renovar a nosa vida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Despois da Epifanía:

DEUS, noso Pai,
ti es a luz que ilumina a todos os homes.
Concédelle a todo o mundo
unha paz duradeira,
e infunde nos nosos corazóns
aquela luz radiante
que iluminou a mente dos nosos pais.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
ti es a fonte da paz e da verdadeira devoción.
Concede que esta ofrenda
sirva para proclamar a túa gloria
e que a participación nesta Eucaristía
nos una pola fe nos mesmos sentimentos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antes da Epifanía: Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Despois da Epifanía: Prefacio da Epifanía (p. 423) ou do Nadal (pp. 420-422).

Antífona da comunión

1 Xn 1, 2

A vida eterna que estaba na intimidade do Pai, manifestouse e mostróusenos a nós.

Oración despois da comunión

SEÑOR, coa túa providencia
sostén o teu pobo no presente e no futuro .
Fai que, encontrando un apoio indispensable
nas cousas desta vida,
poida aspirar con confianza
aos bens eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves

Antífona de entrada

Cf. Xn 1, 1

No principio, antes do tempo, o Verbo era Deus. El quixo nacer coma Salvador do mundo.

Oración

Antes da Epifanía:

DEUS, noso Pai,
co nacemento do teu Fillo único
iniciaches de modo admirable a nosa redención.
Concédelle ao teu pobo unha fe firme,
para que, conducidos por el,
academos a gloria prometida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Despois da Epifanía:

DEUS, noso Pai,
por medio do teu Fillo
manifestácheslles a todos os pobos
a luz da túa sabedoría eterna.
Concédenos ao teu pobo
recoñecer a gloria do noso Redentor,
para que, avanzando sempre no seu coñecemento,
cheguemos á eterna claridade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta estas nosas ofrendas
nas que se realiza un intercambio marabilloso.
Fai que, ao che ofrecermos nós
o que ti nos deches,
merezamos recibirte a ti mesmo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antes da Epifanía: Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Despois da Epifanía: Prefacio da Epifanía (p. 423) ou do Nadal (pp. 420-422).

Antífona da comunión

Xn 3, 16

De tal xeito amou Deus o mundo, que lle deu o seu Fillo unixénito, para
que todo o que cre nel non se perda, senón que teña a vida eterna.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
fai que a eficacia destes santos misterios
sosteña sempre a nosa vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres

Antífona de entrada

Sal 111, 4

Nas tebras brilla unha luz para os rectos de corazón: o Señor misericordioso, xusto e cheo de bondade.

Oración

Antes da Epifanía:

S EÑOR, ilumina con bondade os teus fieis
e acende os seus corazóns co esplendor da túa gloria.
Fai que en todo momento recoñezan o Salvador
e vivan en verdadeira comunión con el.
Polo noso Señor Xesucristo.

Despois da Epifanía:

DEUS todopoderoso,
mediante unha estrela
ti manifestaches o nacemento do Salvador do mundo.
Concédenos que o seu misterio
se manifeste e creza tamén nos nosos corazóns.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

S EÑOR, acolle con bondade
as ofrendas do teu pobo.
Que por estes santos sacramentos alcance na realidade
os bens que proclama na súa fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antes da Epifanía: Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Despois da Epifanía: Prefacio da Epifanía (p. 423) ou do Nadal (pp. 420-422).

Antífona da comunión

1 Xn 4, 9

O amor de Deus fíxose ver entre nós, en que Deus mandou ao mundo o seu Fillo unixénito, para que nos dese a súa vida.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
pola participación nesta Eucaristía
ti viñeches ao noso encontro.
Fainos sentir os seus froitos no noso corazón,
para que este mesmo don que recibimos
nos dispoña para o acollermos máis dignamente.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado

Antífona de entrada

Gal 4, 4-5

Deus mandounos o seu Fillo, nacido de muller, para facer de nós os seus fillos adoptivos.

Oración

Antes da Epifanía:

DEUS todopoderoso e eterno,
polo nacemento do teu Fillo único
fixeches brillar sobre o mundo unha nova luz.
El, nacendo da Virxe María,
fíxose partícipe da nosa humanidade corporal:
fai que merezamos tamén nós
participar da graza do seu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Despois da Epifanía:

DEUS todopoderoso e eterno,
polo teu Fillo unixénito
fixeches de nós unha nova criatura.
Fai que a túa graza
nos conforme á imaxe de Cristo,
en quen a nosa natureza
vive unida contigo na gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
ti es a fonte da paz e da verdadeira devoción.
Concede que esta ofrenda
sirva para proclamar a túa gloria
e que a participación nesta Eucaristía
nos una pola fe nos mesmos sentimentos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antes da Epifanía: Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Despois da Epifanía: Prefacio da Epifanía (p. 423) ou do Nadal (pp. 420-422).

Antífona da comunión

Xn 1, 16

Da súa abundancia recibimos todos nós: graza sobre graza.

Oración despois da comunión

SEÑOR, coa túa providencia
sostén o teu pobo no presente e no futuro.
Fai que, encontrando un apoio indispensable
nas cousas desta vida,
poida aspirar con confianza
aos bens eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

TEMPO DA CORESMA

1. É moi recomendable que, principalmente no tempo de Coresma, se conserve e se fomenta o antigo costume de reunirse na Igrexa local, seguindo o exemplo das «estacións» da Igrexa romana, polo menos nas principais poboacións do xeito máis apropiado para cada lugar.

Estas asembleas de fieis pódense reunir, sobre todo baixo a presidencia do Pastor da diocese, nos domingos e nos días da semana que se xulgue máis oportuno, onde se conserva o sepulcro dalgún santo ou nas igrexas e santuarios principais da cidade ou nos lugares de peregrinación que teñan unha maior afluencia de fieis na diocese.

Se antes da misa, que se celebra nestas reunión de fieis, segundo as circunstancias temporais e locais, hai procesión, entón conégase o pobo nunha igrexa menor ou noutro lugar apto, fóra da igrexa cara a onde vai a procesión.

Despois de saudar o pobo, o sacerdote di a oración colecta da misa do Misterio da santa Cruz (p. 702), ou polo perdón dos pecados (p. 955), ou pola santa Igrexa (p. 901), ou unha das oracións sobre o pobo. Logo, ordénase a procesión cara á igrexa na que se celebrará a misa, mentres se cantan as ladaíñas dos santos. Con todo, pódense introducir nun lugar apropiado invocacións ao santo patrón ou fundador, así como aos santos da Igrexa local.

Cando a procesión chega á igrexa, o sacerdote venera o altar e, segundo a oportunidade, incénsao. Despois, omitidos os ritos iniciais e, se parece oportuno, tamén o Kýrie, di a oración colecta da misa, que logo continúa como de costume.

2. Nestas asembleas, no lugar da misa, pódese ter algunha celebración da Palabra de Deus, especialmente unha das celebracións penitenciais, que propón o Ritual Romano para o tempo de Coresma.

3. Neste tempo prohíbese adornar o altar con flores e permítense os instrumentos musicais só para soste o canto. Exceptúase o domingo *Lætare* (IV de Coresma) e as solemnidades e festas.

Mércores de Cinza

Na misa deste día bendícese e imponse a cinza, feita dos ramos de oliveira ou doutras árbores benditas o ano anterior.

Ritos do comezo e liturxia da Palabra

Antífona de entrada

Sab 11, 24. 25. 27

Señor, ti tes piedade de todo e nada desprezas de canto creaches. Esqueces os pecados do home para que se converta e o perdoes, porque ti es o noso Deus e Señor.

Omítese o acto penitencial, pois súpleo a imposición da cinza.

Oración

 EÑOR, confiados en ti, comezamos a celebración da penitencia do santo tempo da Coresma.

Fortalécenos co espírito militante da vida cristiá, para que a austeridade penitencial destes días nos axude na loita contra as forzas do mal.

Polo noso Señor Xesucristo.

Bendición e imposición da cinza

Despois da homilía o sacerdote, estando de pé, di coas mans xuntas:

Irmáns benqueridos, roguémoslle con humildade a Deus, noso Pai, que bendiga coa súa graza esta cinza que imos impor na nosa cabeza, como sinal de penitencia.

E despois dunha breve oración en silencio, coas mans estendidas, prosegue:

DEUS, noso Pai,
 ti déixaste conmover pola nosa humildade
 e reconciliar pola nosa penitencia.
 Escoita a nosa oración
 e bendice + estes fillos teus
 que agora van recibir a cinza.
 Fai que, perseverando nas prácticas coresmais,
 cheguemos a celebrar co corazón ben limpo
 o Misterio Pascual do teu Fillo.
 El, que vive e reina por sempre eternamente.
 R. Amén.

Ou ben:

DEUS, noso Pai,
 ti non queres a morte do pecador,
 senón que se converta.
 Escoita con bondade a nosa oración
 e dígñate bendicir + esta cinza,
 que imos impor nas nosas cabezas.
 Sabemos que somos terra
 e que en terra nos imos volver.
 Fai que estas prácticas coresmais
 nos axuden a conseguir o perdón dos pecados
 e a emprender unha vida nova
 á semellanza do teu Fillo resucitado.
 El, que vive e reina por sempre eternamente.
 R. Amén.

Sen dicir nada, asperxe a cinza con auga bendita.

Despois, o sacerdote imponlles a cinza a todos os presentes que se achegan a el,
 dicíndolle a cada un:

Convertédevos e crede no Evanxeo.

Mc 1, 15

Ou ben:

Lémbrate de que es terra e de que á terra has volver.

Cf. Xen 3, 19

Mentres tanto cántase:

Antífona

Cf. XI 2, 13

Mudemos o corazón, e non os vestidos, convertámonos e implore-
 mos ao Señor. O noso Deus é compasivo e ten piedade, el perdoa
 os nosos pecados.

Outra antífona

XI 2, 17; Est 13, 17

Entre o adro e o altar chorarán os sacerdotes, ministros do Señor, e dirán: «Perdoa, Señor, perdoa o teu pobo, non nos fagas cesar na túa loanza».

Outra antífona

Sal 50, 3

Borra, Señor, o meu pecado.

Pódese repetir despois de cada un dos versículos do salmo 50: Señor, ten piedade de min.

Responsorio

Cf. Bar 3, 2; Sal 78, 9

℟. Emendemos o que na nosa ignorancia temos pecado, non sexa que nos sorprenda o día da morte e falte o tempo para nos convertermos.

* Escóitanos, Señor, e ten piedade, pois pecamos contra ti.

℣. Axúdanos, Deus Salvador noso; líbranos, Señor, polo honor do teu nome.

* Escóitanos, Señor, e ten piedade, pois pecamos contra ti.

Pódese cantar tamén outro canto axeitado.

Rematada a imposición da cinza, o sacerdote lava as mans. O rito termina coa oración universal ou oración dos fieis.

Non se di o Credo.

Liturxia eucarística**Oración sobre as ofrendas**

S EÑOR, ao comezo desta Coresma
ofrecémosche este sacrificio solemne.
Rogámosche que as nosas obras de caridade e penitencia
nos axuden a domear as malas paixóns,
para que, limpos de pecado,
merezamos celebrar piadosamente
os misterios da paixón do teu Fillo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio III ou IV da Coresma (pp. 426 o 427).

Antífona da comunión

Sal 1, 2-3

Quen medita noite e día na lei do Señor dará froito ao seu tempo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, fai por estes sacramentos que acabamos de recibir,
que o noso xaxún sexa grato aos teus ollos
e nos sirva de remedio.
Por Xesucristo, noso Señor.

A bendición e imposición da cinza pódese facer tamén fóra da misa. Neste caso, pódelle preceder, se é oportuno, unha Liturxia da Palabra, empregando a antífona de entrada, a oración colecta e as lecturas cos seus cantos, coma na misa. Segue despois a homilía e a bendición e mais a imposición da cinza. O rito remata coa oración universal.

Xoves despois da Cinza

Antífona de entrada

Sal 54, 17-20. 23

Eu invoco a Deus, e el escoita a miña voz, líbrame dos que veñen contra min. Confíalle ao Señor as túas coitas, que el te sostará.

Oración

SEÑOR, ti inspiras o comezo das nosas obras e despois sostelas e acompañalas. Concédenos que, conforme principian en ti, tendan tamén a ti como ben último. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, mira con ollos de bondade a ofrenda que poñemos no teu altar. Que ela acade o perdón dos nosos pecados e che sirva para gloria do teu nome. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Sal 50, 12

Crea en min, Señor, un corazón limpo, renova coa túa graza o meu espírito.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti bendícesnos e aliméntasnos co don do pan da vida eterna. Rogámosche que esta Eucaristía nos consiga o perdón e a salvación. Por Xesucristo, noso Señor.

Venres despois da Cinza

Antífona de entrada

Sal 29, 11

Atende, Señor, e ten piedade de min; Señor, axúdame.

Oración

SEÑOR, inauguramos esta Coresma con espírito de penitencia. Continúa a confirmarnos nel para que a austeridade corporal vaia sempre acompañada pola sinceridade do noso corazón. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche o sacrificio das penitencias coresmais. Que el nos faga máis gratos aos teus ollos e aumente en nós o espírito de penitencia. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Sal 24, 4

Móstrame, Señor, os teus camiños: ensíname, Señor, os teus vieiros.

Oración despois da comunión

SEÑOR todopoderoso, pedímosche que a participación nos teus sacramentos nos purifique de todo pecado e nos dispoña para recibir os dons da túa bondade. Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado despois da Cinza

Antífona de entrada

Sal 68, 17

Aténdeme, Señor, pola túa bondade; volve para min os teus ollos compasivos.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ten piedade de nós
e mira propicio a nosa debilidade.
Danos a axuda da túa man onnipotente.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle este sacrificio de reconciliación e loanza.
Que el nos limpe dos nosos pecados
e nos converta en ofrenda agradable aos teus ollos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Mt 9, 13

«Misericordia quero e non sacrificios, porque non vin chamar os xustos, senón os pecadores», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos co Corpo e co Sangue do teu Fillo.
Rogámosche que isto,
que para nós é un misterio na vida presente,
se converta en viático para a vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

I DOMINGO DA CORESMA

Antífona de entrada

Sal 90, 15-16

«Cando me chame, eu responderei, di o Señor. Liberareino e glorificareino e dareille longa vida».

Non se di Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso,
celebramos un ano máis o sacramento coresmal.
Concédenos que as prácticas coresmais
nos leven a comprender mellor o misterio de Xesucristo
e a seguir o seu exemplo cunha vida cada vez máis fiel a ti.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, no comezo das celebracións
deste santo sacramento coresmal,
prepara os nosos corazóns
para ofrecerchos como ofrenda digna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

AS TENTACIÓNS DO SEÑOR

℟. O Señor sexa convosco. ℞.

℟. Erguede os corazóns. ℞.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℞.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Pasando sen comer corenta días,
el consagrou co seu exemplo a práctica do xaxún coresmal.
Vencendo as tentacións do inimigo,
ensinounos a superar a sedución do pecado.

Así, celebrando con devoción o Misterio Pascual,
podemos chegar á Pascua eterna.

Por iso, cos anxos e cos santos,
cantamos sen cesar o himno de loanza
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Mt 4, 4

Non só de pan vive o home, senón tamén de toda palabra saída da boca
de Deus.

Ou ben:

Sal 90, 4

O Señor é o teu amparo; abrígate coas súas ás.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti aliméntasnos co pan da vida,
que nutre a fe, fai medrar a esperanza e robustece a caridade.
Axúdanos a ter sempre fame de Cristo, pan vivo e verdadeiro,
e a vivirmos de toda palabra que saia da túa boca.
Por Xesucristo, noso Señor.

Luns da Primeira semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 122, 2-3

Coma os ollos dos servos cara ao seu señor, así están os nosos ollos cara ao Señor, noso Deus, ata que el se apiade de nós. Apiádate de nós, apiádate.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
fai que nos convertamos a ti.
Ilumina o noso corazón coa luz da túa doutrina,
para que o exercicio coresmal
nos sirva de proveito.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta estas ofrendas
que che ofrecemos con amor.
Fai que pola túa graza
elas santifiquen a nosa vida
e nos obteñan o perdón dos pecados.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Mt 25, 40. 34

Asegúrovos que canto fixestes cun destes irmáns meus máis pequenos, comigo o fixestes. Vinde, benditos do meu Pai. Recibide a herdanza do reino preparado para vós desde a creación do mundo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, con esta comunión
ti alimentas o noso corpo e a nosa alma.
Fai que dese modo
participemos con todo o noso ser
da plenitude deste celeste sacramento.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Primeira semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 89, 1-2

Ti fuches o noso amparo de xeración en xeración. Desde sempre e por sempre ti es Deus.

Oración

SEÑOR, míranos con agarimo,
pois somos a túa familia.
Mantén vivo en nós o desexo de terte a ti
coma premio das nosas penitencias corporais.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, creador de todas as cousas,
acolle estes dons que ti mesmo nos deches.
Fai que este pan e este viño
creados por ti para alimento da nosa vida temporal
se convertan en sacramento da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Sal 4, 2

Aténdeme, meu Deus, cando te invoco, pois ti es a miña defensa; ti, que na hora da angustia me confortaches, ten piedade de min e escoita a miña oración.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que esta Eucaristía nos axude
a moderar os desexos mundanos
e aumentar o noso amor polas cousas do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Primeira semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 24, 6. 3. 22

Lembra, Señor, que a túa compaixón e o teu amor existen desde sempre. Non poida contra nós o inimigo. Redime, Deus, a Israel de todas as angustias.

Oración

SEÑOR, mira con bondade o teu pobo,
que se quere consagrar a ti.
Fai que, dominando o noso corpo coa penitencia,
nos transformemos interiormente coa eficacia das boas obras.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, presentámosche estes dons
que puxeches nas nosas mans
para que nós chos puidésemos ofrecer.
Ti, que convertes este pan e este viño
en sacramento de salvación,
fai que neles atopemos unha fonte de vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Sal 5, 12

Que se alegren os que confían en ti, que se alegren sen fin; ampáraos, Señor, para que o seu gozo sexa completo, porque ti estarás con eles.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti invítasnos sempre á túa mesa.
Fai que este banquete nos fortaleza
e nos leve á vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Primeira semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 5, 2-3

Escoita, Señor, as miñas palabras; atende a miña queixa, acolle a miña súplica. Ti, meu Rei e meu Deus.

Oración

SEÑOR, concédenos a graza
de pensarmos o que é xusto
e de o cumprirmos con dilixencia.

A nós, que non podemos existir sen ti,
fainos vivir conforme á túa vontade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, atende as nosas oracións
e acolle as nosas ofrendas.
Volve cara a ti os nosos corazóns.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Mt 7, 8

Quen pide, recibe; o que busca, atopa; e a quen pete, abriráselle.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti instituíches estes santos misterios
coma garantía da nosa salvación.
Concédenos que eles nos axuden na vida presente
e nos leven á vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Primeira semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 24, 17-18

Das miñas congoxas líbrame, Señor. Olla a miña aflición e os meus traballos e perdoa os meus erros.

Oración

SEÑOR, que a celebración da Coresma nos prepare para as festas de Pascua.
Que a austeridade corporal que está observando a Igrexa toda aproveite para o ben das nosas almas.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade as nosas ofrendas.
Que elas che dean gloria e nos logren, polo teu inmenso amor, a salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Ez 33, 11

«Pola miña vida, di o Señor, non quero a morte do pecador, senón que volva a min e viva».

Oración despois da comunión

SEÑOR, que esta Eucaristía renove a nosa vida, para que, deixando os camiños do pecado, poidamos participar dos bens da redención.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado da Primeira semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 18, 8

A lei do Señor é santa e reconforta a nosa alma; os mandamentos do Señor son firmes e volve en sabios os simples.

Oración

NOSO Deus, Pai eterno,
volve cara a ti os nosos corazóns,
para que nos consagremos sempre ao teu servizo.
Fai que, buscándote sempre a ti, que es o único necesario,
e amándonos uns aos outros,
te glorifiquemos en espírito e en verdade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a celebración destes santos misterios
renove a nosa vida e nos faga merecentes
de participar na Eucaristía.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Mt 5, 48

«Sede perfectos, como tamén é perfecto o noso Pai do ceo», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos con esta Eucaristía.
Sigue axudándonos co teu favor
e non deixes de asistirnos coa túa graza
aos que instruíches mediante a túa Palabra.
Por Xesucristo, noso Señor.

II DOMINGO DA CORESMA

Antífona de entrada

Sal 26, 8-9

Por ti dime o corazón: «Buscade a miña presenza». A túa presenza eu busco, Señor. Non te escondas de min.

Ou ben:

Sal 24, 6. 3. 22

Lembra, Señor, que a túa compaixón e o teu amor existen desde sempre. Non poida contra nós o inimigo. Redime, Deus, a Israel de todas as angustias.

Non se di Gloria.

Oración

SEÑOR, ti mandáchesnos escoitar o teu Fillo benquerido. Alimenta coa túa palabra a nosa fe e purifica os ollos do noso espírito, para que un día poidamos gozar da contemplación da túa gloria. Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que esta ofrenda nos purifique dos nosos pecados. Que santifique o noso corpo e o noso espírito, para que poidamos celebrar dignamente as festas pascuais. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

A TRANSFIGURACIÓN DO SEÑOR

℟. O Señor sexa convosco. ℞.

℟. Erguede os corazóns. ℞.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℞.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza, é o noso deber e salvación darche grazas sempre e en todo lugar, Señor, Pai santo, Deus todopoderoso e eterno, por Cristo, Señor noso.

El, despois de lles anunciar a propia morte aos discípulos,
manifestoulles no monte santo a súa gloria.

Así, contando tamén co testemuño
da lei e dos profetas,
mostrou que a paixón era necesaria
para chegar á gloria da resurrección.

Por iso, como che cantan os anxos no ceo,
así nós te aclamamos na terra
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Mt 17, 5

Este é o meu Fillo benquerido, en que me comprazo: escoitádeo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, dámosche grazas
porque, ao recibir o Corpo do teu Fillo,
nos fas partícipes xa nesta vida
dos bens eternos do teu reino.
Por Xesucristo, noso Señor.

Luns da Segunda semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 25, 11-12

Sálvame, Señor, e ten piedade de min; os meus pés están no bo camiño.
Na asemblea bendicirei o Señor.

Oración

SEÑOR, Pai santo,
por mor da purificación da nosa alma
ti mandáchesnos dominar o noso corpo coa austeridade.
Axúdanos a que, libres do pecado,
nos saibamos entregar con amor de fillos
ao cumprimento da túa lei.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta as oracións que che presentamos.
Ti, que nos chamaches a participar nestes misterios celestiais,
líbranos das seducións terreaís.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Lc 6, 36

«Sede compasivos, como o voso Pai é compasivo», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, fai que esta comunión nos limpe de pecado
e nos faga partícipes das alegrías do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Segunda semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 12, 4-5

Ilumina, Señor, os meus ollos, para que non adormeza na morte; e non diga o meu inimigo: «Fun quen a vencelo».

Oración

SEÑOR, coida con amor continuo a túa Igrexa,
pois somos fracos
e non podemos sosternos sen ti.
Protéxenos dos perigos
e lévanos á salvación eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, santifícanos por estes misterios que estamos celebrando.
Que nos purifiquen dos vicios desta terra
e nos encamiñen aos bens do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Sal 9, 2-3

Proclamo as túas marabillas, Señor. Alégrome, relouco contigo e canto o teu nome, Altísimo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación na túa mesa
nos axude a levar unha vida máis cristiá
e nos asegure sempre o teu amparo.
Por Cristo noso Señor.

Mércores da Segunda semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 37, 22-23

Non me abandones, ti, Señor, meu Deus, non esteas lonxe de min, meu Deus. Corre na miña axuda, Señor, miña salvación.

Oración

SEÑOR, conserva a túa familia
na práctica das boas obras.
Axúdaa nas necesidades desta vida
e condúcea así con máis liberdade cara aos bens eternos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, mira con amor
para esta ofrenda que che presentamos.
Fai que este sagrado cambio de dons
nos libre dos vencellos do pecado.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Mt 20, 28

O Fillo do home non veu a ser servido, senón a servir e a entregar a súa vida en rescate por todos.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti quixeches que esta Eucaristía
fose para nós garantía de inmortalidade.
Rogámosche que ela nos abra a porta da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Segunda semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 138, 23-24

Examíname, Señor, e coñece o meu corazón; próbame e coñece os meus pensamentos. Mira se ando polo mal camiño e guíame polo camiño do ben.

Oración

SEÑOR, ti amas a inocencia e vólvela a quen a perdeu. Dirixe cara a ti os corazóns dos teus fillos e concédenos o fervor do teu Espírito, para que permanezamos firmes na fe e as nosas obras sexan xustas. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, por este santo sacrificio, axúdanos a gardar a Coresma coa devoción debida. Fai que á súa práctica exterior lle corresponda unha verdadeira transformación do noso interior. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Sal 118, 1

Benia aos que levan unha vida santa e seguen a lei do Señor!

Oración despois da comunión

SEÑOR, pregámosche que este sacrificio permaneza en nós polos seus froitos e se confirme polas nosas obras. Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Segunda semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 30, 2. 5

A ti, Señor, me acollo, que nunca me sinta confundido. Librasme do lazo que me armaron, pois es ti o meu amparo.

Oración

DEUS todopoderoso,
purifícanos polas penitencias coresmais.
Axúdanos a chegar co corazón limpo e a alma pura
ás festas da Pascua.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a túa bondade
nos prepare para participar axeitadamente
nestes santos misterios
e a realízalos decote na nosa vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

1 Xn 4, 10

Deus amounos e por iso mandou o seu Fillo ao mundo para perdoar e redimir os nosos pecados.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que este sacramento que recibimos
nos sirva como prenda da vida eterna.
Fai que a poidamos alcanzar
por medio dunha vida santa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado da Segunda semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 144, 8-9

O Señor é clemente e misericordioso, tardo no castigo, xeneroso no perdón e rico na bondade. O Señor é bo para con todos, agarimoso coas súas criaturas.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
por medio dos sacramentos
fáznos participar, xa aquí na terra, dos bens do ceo.
Guíanos no camiño desta vida,
para que cheguemos á luz onde tes a túa morada.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos que estes misterios
nos fagan sentir a túa presenza redentora.
Que ela nos arrede dos pecados
e nos leve aos bens da salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Lc 15, 32

Tiñas que te alegrar, meu fillo, porque este teu irmán estaba morto e volveu á vida; estaba perdido e atopámolo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a graza dos teus sacramentos
penetre no fondo dos nosos corazóns
e nos infunda con abundancia
a súa forza divina.
Por Xesucristo, noso Señor.

III DOMINGO DA CORESMA

Cando neste domingo teñen lugar os escrutinios preparatorios para o bautismo de adultos, pódense utilizar as oracións rituais e as peticións propias (cf. p. 848).

Antífona de entrada

Sal 24, 15-16

Teño sempre postos os meus ollos no Señor, nel, que libra do lazo os meus pés. Vólvete cara a min, Señor, e tenme compaixón, pois estou só e aflixido.

Ou ben:

Ez 36, 23-26

«Cando manifeste en vós a miña santidad, axuntareivos de todos os países, di o Señor. Verterei sobre vós unha auga pura e quedaredes limpos de todo pecado: dareivos un espírito novo».

Non se di Gloria.

Oración

SEÑOR, fonte de toda bondade
e Pai de misericordia,
ti cúrasnos do pecado polo xaxún,
pola oración e pola esmola.

Acolle con amor o recoñecemento da nosa humildade
para que, aos que nos oprime o peso da nosa conciencia,
nos soerga sempre a túa misericordia.

Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que esta Eucaristía
consiga o perdón dos nosos pecados
e nos dea a graza de sabermos perdoar aos nosos irmáns.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

A SAMARITANA

Cando se le o Evanxeo da Samaritana, dise o seguinte prefacio:

℟. O Señor sexa convosco. ℞.

℟. Erguede os corazóns.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El, cando lle pediu de beber á Samaritana,
xa fixera nacer nela o don da fe;
e, ao desexarlle así ese don,
espertou nela o amor de Deus.

Por iso, Señor, dámosche grazas
e proclamamos a túa grandeza,
cantando cos anxos a túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Cando non se le o Evanxeo da Samaritana, dise un dos prefacios da Coresma (pp. 424-425).

Antífona da comunión

Cando se le o Evanxeo da Samaritana:

Xn 4, 13-14

«O que beba da auga que eu lle darei, di o Señor, terá dentro del unha fonte que saltará ata a vida eterna».

Cando se le outro Evanxeo:

Sal 83, 4-5

Mesmo o paxaro atopou casa e a andoriña un niño onde pór os seus filliños, preto dos teus altares, meu Rei e meu Deus. Felices os que habitan na túa casa e decote che cantan loanzas.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos xa aquí na terra co pan do ceo,
prenda das realidades eternas.
Rogámosche que se faga realidade na nosa vida
o misterio que celebramos neste sacramento.
Por Xesucristo, noso Señor.

Luns da Terceira semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 83, 3

A miña alma esmorece arelando a casa do Señor. O meu corazón e a miña carne reloucan polo Deus vivo.

Oración

SEÑOR, que a túa misericordia defende e purifique continuamente a santa Igrexa. Xa que sen ti non se pode manter en pé, gobiña sempre coa túa providencia. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche o don do noso servizo. Transfórmao ti en sacramento da nosa salvación. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Sal 116, 1-2

Loade o Señor todas as xentes, porque o seu amor connosco é firme.

Oración despois da comunión

SEÑOR, pregámosche que a comunión no teu sacramento nos purifique e nos xunte na túa unidade. Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Terceira semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 16, 6. 8

Eu chámote, Deus, respóndeme; pon o oído cara a min e escoita a miña voz. Gárdame coma a meniña dos teus ollos; protéxeme baixo a sombra das túas ás.

Oración

SEÑOR, que a túa graza non nos abandone nunca.
Que ela nos consagre plenamente ao teu servizo
e nos consiga sempre a túa protección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos que este sacrificio
nos purifique dos nosos pecados
e nos axude co teu poder.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Sal 14, 1-2

Quen habitará, Señor, na túa tenda? Quen acougará no teu monte santo?
O que obra honradamente e practica a xustiza.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación neste sacramento
renove a nosa vida.
Que nos libre tamén das nosas culpas
e nos outorgue a túa protección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Terceira semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 118, 133

Dirixe os meus pasos, Señor, conforme á túa palabra. Que ningunha mal-
dade me domine.

Oración

SEÑOR, concédenos ser renovados coas prácticas coresmais
e alimentados coa túa palabra.
Fai que te sirvamos de todo corazón
coas nosas penitencias
e perseveremos unidos na oración.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe estas ofrendas
acompañadas dos rogos do teu pobo.
Defende de todo perigo
aos que agora celebramos os teus misterios.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Sal 15, 11

Mostrarasme o camiño da vida: na túa presenza hai felicidade a fartar.

Oración despois da comunión

SEÑOR, santifícanos co pan do ceo que acabamos de recibir.
Fai que, libres dos nosos erros,
poidamos acadar as promesas eternas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Terceira semana da Coresma

Antífona de entrada

«Eu son a salvación do pobo, di o Señor. Cando no perigo invoquen o meu nome, eu escoitareinos e serei para sempre o seu Señor».

Oración

SEÑOR, pregámosche humildemente que, ao se iren acercando as festas da nosa redención, aumente a nosa entrega.

Que elas nos axuden a celebrar dignamente o Misterio Pascual. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, purifica de todo lixo de pecado as ofrendas do teu pobo, para que che sexan gratas.

Non consintas que nos entreguemos aos praceres enganosos, ti, que nos prometes en premio a posesión da túa verdade. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Sal 118, 4-5

Ti deches os teus preceptos para que se observen ben. Oxalá a miña conduta sexa firme en gardar os teus mandados.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na túa bondade ti alimentáchesnos con estes sagrados misterios.

Fai que sintamos os efectos da túa salvación tanto no gozo da celebración litúrxica coma na práctica da vida.

Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Terceira semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 85, 8. 10

Ningún dos deuses se che pode comparar, Señor, pois ti es grande e fas marabillas; ti es o único Deus.

Oración

SEÑOR, infunde a túa graza nos nosos corazóns.
Fai, pola túa bondade,
que saibamos dominar os excesos do noso egoísmo
e permanezamos fieis á túa palabra de vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, mira con bos ollos
para estas ofrendas que che presentamos.
Que a ti che sexan gratas
e a nós nos acaden a salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Cf. Mc 12, 33

Amar a Deus con todo o corazón e amar o próximo coma a un mesmo
vale mais ca todos os sacrificios.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a túa acción divina nos penetre alma e corpo.
Que ela nos axude
a conseguir plenamente na gloria
a salvación que este sacramento nos anticipa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado da Terceira semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 102, 2-3

Alma miña, bendice o Señor e non esquezas os seus beneficios, pois perdóache todos os pecados.

Oración

SEÑOR, alegrámonos coa celebración anual desta Coresma. Concédenos vivir plenamente estes misterios pascuais, de maneira que poidamos gozar con abundancia dos seus efectos. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai, ti purifícasnos coa túa graza, para que poidamos acercarnos co corazón limpo aos teus misterios. Concédenos que, ao celebralos solemnemente conforme ao teu mandado, che prestemos a homenaxe debida. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Lc 18, 13

O publicano, quedando atrás, batía co puño no peito, dicindo: «Señor, ten compaixón deste pecador».

Oración despois da comunión

SEÑOR, na túa misericordia non deixas de nos saciar con estes santos misterios. Concédenos que os celebremos sempre con respecto e os recibamos con fe. Por Xesucristo, noso Señor.

IV DOMINGO DA CORESMA

Nesta misa emprégase a cor morada ou rosada, admítese o son dos instrumentos e pódese adornar con flores o altar. Cando neste domingo teñen lugar os escrutinios preparatorios para o bautismo de adultos, pódense utilizar as oracións rituais e as peticións propias (cf. p. 848).

Antífona de entrada

Is 66, 10-11

Alégrate, Xerusalén, facede festa os que a queredes! Alegrádevos coa súa alegría os que levastes loito por ela. Seredes alimentados e saciados pola abundancia do seu gozo.

Non se di Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti reconciliaches contigo a toda a humanidade,
entregándolle o teu propio Fillo.

Aumenta a fe do pobo cristián,
para que se apresure a celebrar con amor
as próximas festas pascuais.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, presentámosche con alegría
o sacrificio que salva a nosa vida.
Rogámosche con humildade a graza
de o celebrarmos con fe
e de o ofrecermos pola salvación do mundo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O CEGO DE NACEMENTO

Cando se le o Evanxeo do cego de nacemento, dise o seguinte prefacio:

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El, polo misterio da súa encarnación,
levou á claridade da fe
o xénero humano, que camiñaba nas tebras.
Así, facéndonos renacer polo bautismo,
converteu en fillos adoptivos
os homes que nacían escravos do pecado.

Por iso, Señor,
todas as criaturas do ceo e mais da terra
te adoran, cantándoches un cántico novo;
e tamén nós, unidos aos coros dos anxos,
te glorificamos, dicindo sen cesar:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Cando non se le o Evanxeo do cego de nacemento, dise un dos prefacios da Coresma (pp. 424-425).

Antífona da comunión

Cando se le o Evanxeo do cego de nacemento:

Cf. Xn 9, 11

O Señor fixo lama e untoume os ollos: entón fun eu e, ao que me lavei, comecei a ver e crin en Deus.

Cando se le o Evanxeo do fillo pródigo:

Lc 15, 32

Tiñas que te alegrar, meu fillo, porque este teu irmán estaba morto e volveu á vida; estaba perdido e atopámolo.

Cando se le outro Evanxeo:

Sal 121, 3-4

Xerusalén, cidade compacta e xeitosa. Alá soben as tribos, as tribos do Señor, conforme ao costume de Israel, para festexar o nome do Señor.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
que iluminas a todo home que vén a este mundo,
ilumina os nosos corazóns
coa claridade da túa graza,
para que os nosos pensamentos sexan rectos,
merezan o teu agrado
e o noso amor sexa sincero.
Por Xesucristo, noso Señor.

Luns da Cuarta semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 30, 7-8

Pero eu esperarei no Señor. Brincarei e alegrareime pola túa misericordia, porque ollaches con bondade a miña miseria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti renovas o mundo co misterio dos teus sacramentos.
Fai que a túa Igrexa
aproveite estes medios de vida eterna
e non careza tampouco do teu auxilio na terra.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, rogámosche nos concedas os froitos desta oblación
que a ti che consagramos.
Fai que, liberados de todo compromiso co pecado,
progresemos na túa vida divina.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Ez 36, 27

«Porei o meu espírito dentro de vós e fareivos camiñar nos meus preceptos, para que gardedes e cumprades as miñas leis», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, rogámosche que os teus sacramentos
reparen as nosas forzas e nos fagan revivir,
que nos santifiquen e nos leven á vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Cuarta semana da Coresma

Antífona de entrada

Cf. Is 55, 1

«Os que tedes sede, vinde ás augas, di o Señor; os que non tedes diñeiro, vinde e bebede con ledicia».

Oración

SEÑOR, que este tempo de penitencia e oración dispoña os corazóns dos teus fieis.
Fai que reciban dignamente o Misterio Pascual e proclamen o anuncio da túa salvación.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche os dons
que ti mesmo nos deches.
Que eles sexan unha proba
da túa providencia sobre a nosa vida mortal
e se nos convertan en alimento
para a vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Sal 22, 1-2

O Señor é o meu pastor: nada me falta. Aos pastos verdecentes me leva a repousar, e condúceme ás augas tranquilas.

Oración despois da comunión

SEÑOR, purifica o noso espírito
e renóvao con estes sacramentos celestiais.
Que por eles recibamos axuda
para esta vida e o xermolo da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Cuarta semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 68, 14

Pero eu, Señor, suplícoche a ti, na hora, meu Deus, do teu favor. Pola túa moita bondade respóndeme co teu auxilio verdadeiro.

Oración

SEÑOR, ti premias a virtude
e perdoas ao pecador arrepentido.
Atende as nosas súplicas
e fai que a confesión da nosa culpa
nos obteña o perdón dos pecados.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a eficacia deste sacrificio
nos libere da antiga vida de pecado,
renove a nosa vida de graza
e nos leve á salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Xn 3, 17

Deus enviou o seu Fillo ao mundo, non para que o condenase, senón para que fose salvado por el.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir os teus sacramentos.
Non permitas que sexa motivo de condena
o que ti instituíches para a salvación dos teus fillos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Cuarta semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 104, 3-4

Que se alegre o corazón dos que buscan o Señor. Buscade o Señor e o seu poder, buscade sempre a súa presenza.

Oración

SEÑOR, imploramos con humildade a túa clemencia.
Concédenos aos teus servidores
que, purificados pola penitencia
e pola práctica das boas obras,
obedezamos sempre os teus mandados,
e cheguemos ben dispostos ás festas da Pascua.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso,
concédenos que este sacrificio que che ofrecemos
purifique e remedie de todo mal a nosa debilidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Xer 31, 33

«Poñerei a miña lei nas súas entrañas, escribireina nos seus corazóns: eu serei o seu Deus e eles serán o meu pobo», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que estes sacramentos que acabamos de recibir
purifiquen a nosa vida
e nos liberen de todo pecado.
Para que o sentimento de culpa
que oprime a nosa conciencia
se transforme na alegría infinita da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Cuarta semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 53, 3-4

Sálvame, Señor, polo teu nome; líbrame polo teu poder; escoita, Señor, a miña oración; atende as miñas palabras.

Oración

EUS de misericordia,
ti axúdasnos na nosa debilidade
con auxilios convenientes.

Fai que os recibamos con alegría
e manifestemos na nosa vida
os seus froitos de salvación.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

D EUS todopoderoso,
purifícanos pola forza poderosa destes sacrificios.
Fai que nos axuden a chegar onda ti
cun corazón cada vez máis limpo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

Ef 1, 7

En Cristo temos a redención polo seu sangue, o perdón dos pecados,
conforme ás riquezas da súa graza.

Oración despois da comunión

S EÑOR, ti renovas a nosa vida
co sacramento da Eucaristía.
Concédenos abandonar a vella vida de pecado
e renovarnos co teu espírito de santidad.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado da Cuarta semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 17, 5-7

As ondas da morte rodéanme, as correntes do averno envólvenme; no apuro chamo ao Señor e el escoita a miña voz desde o seu templo santo.

Oración

SEÑOR, guía con benignidade os nosos corazóns, porque sen a túa axuda non te podemos agradar. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade as nosas ofrendas e somete ao teu servizo as nosas vontades rebeldes. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Coresma (pp. 424-428).

Antífona da comunión

1 Pe 1, 19

Fomos redimidos polo precioso sangue de Cristo; o Añó inmaculado e sen defecto.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que nos purifiquen os teus santos misterios e que a súa eficacia nos faga gratos aos teus ollos. Por Xesucristo, noso Señor.

Pódese conservar o costume de cubrir as cruces e as imaxes nas igrexas, a xuízo da Conferencia Episcopal. As cruces permanecen cubertas ata despois da celebración da Paixón do Señor, o Venres Santo, e as imaxes ata o comezo da Vixilia Pascual.

V DOMINGO DA CORESMA

Cando neste domingo teñen lugar os escrutinios preparatorios para o bautismo de adultos, pódense utilizar as oracións rituais e as peticións propias (cf. p. 848).

Antífona de entrada

Sal 42, 1-2

Faime xustiza, Deus; defende a miña causa da xente sen piedade; líbrame do home falso e maligno, porque ti es o meu Deus e o meu refuxio.

Non se di Gloria.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
o teu Fillo entregouse á morte por amor ao mundo.
Concédenos a graza de vivirmos con alegría
no seu mesmo espírito de caridade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso,
escoita a nosa oración.
Ti que nos instruíches coa luz da fe,
purifícanos coa forza deste sacrificio.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

A RESURRECCIÓN DE LÁZARO

Cando se le o Evanxeo da resurrección de Lázaro, dise o seguinte prefacio:

✠. O Señor sexa convosco. ✠.

✠. Erguede os corazóns.

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El, que era home coma nós,
chorou polo seu amigo Lázaro;
pero, como Deus eterno que era,
resucitouno da morte.

E agora, compadecido de todos nós,
lévanos á plenitude da vida
por medio dos seus sacramentos.

Por iso cantan os anxos con xúbilo eterno,
e nós unímonos ás súas voces,
cantando humildemente a túa loanza:

Santo, Santo, Santo 'es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Cando non se le o Evanxeo da resurrección de Lázaro, dise un dos prefacios da Coresma (pp. 424-425).

Antífona da comunión

Cando se le o Evanxeo da resurrección de Lázaro:

Xn 11, 26

«Todo o que vive e cre en min, non morrerá endexamais», di o Señor.

Cando se le o Evanxeo da muller adúltera:

Xn 8, 10-11

«Muller, ninguén te condenou?» «Ninguén, Señor». «Pois tampouco eu te condeno: anda, non volvas pecar máis».

Cando se le outro Evanxeo:

Xn 12, 24-25

Con toda verdade volo aseguro: se o gran de trigo cae na terra e non morre, quedará el só; pero se morre, dará froito abondo.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
acabamos de comungar o Corpo e o Sangue de Cristo.
Concédenos sermos contados sempre
entre os seus membros vivos.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Luns da Quinta semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 55, 2

Ten piedade de min, Señor, porque me pisan, me atacan e non me deixan en paz.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
a túa graza inefable
enriquécenos con toda clase de bendicións.
Concédenos pasar da vella vida do pecado
á nova vida da graza
e prepararmos a entrar na gloria do teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ao preparármonos para celebrar os santos misterios,
concédenos que che poidamos ofrecer con alegría
a inocencia da nosa vida
coma froito da penitencia corporal.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Paixón do Señor (p. 429).

Antífona da comunión

Cando se le o Evanxeo da muller adúltera:

Xn 8, 10-11

«Muller, ninguén te condenou?» «Ninguén, Señor». «Pois tampouco eu te condeno: anda, non volvas pecar máis».

Cando se le outro Evanxeo:

Xn 8, 12

«Eu son a luz do mundo, di o Señor, quen me segue non andará ás escuras, senón que terá a luz da vida».

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti fortalécenos coa bendición dos teus sacramentos.
Suplicámosche que eles nos purifiquen das malas inclinacións
e nos axuden a camiñar cara a ti,
seguindo a Cristo con alegría.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Martes da Quinta semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 26, 14

Espera no Señor, sé forte: ten azos, espera no Señor.

Oración

SEÑOR, concédenos cumprir
con fidelidade e perseveranza a túa vontade.
Fai que, no noso tempo,
o teu pobo medre en número e santidad.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio de reconciliación.
Pedímosche que te compadezas de nós,
perdoes os nosos pecados
e guíes por bo camiño os nosos vacilantes corazóns.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Paixón do Señor (p. 429).

Antífona da comunión

Xn 12, 32

«Cando eu sexa elevado sobre a terra, atraerei a todos cara a min», di o Señor.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
nós participamos decote nos teus misterios.
Que eles nos axuden a conseguir os bens do teu reino.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Quinta semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 17, 48-49

Ti, Deus, líbrasme do inimigo. Posme por enriba dos que me atacan.
Deféndesme do home malvado.

Oración

DEUS de misericordia,
ti iluminas o corazón dos teus fieis
e purifícalos coas penitencias da Coresma.
Ti, que nos infundes o desexo de te servirmos,
escoita benigno a nosa oración.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti concedíchesnos estes dons
para honrarmos o teu nome.
Fai que, ao ofrecerchos,
se convertan para nós en fonte de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Paixón do Señor (p. 429).

Antífona da comunión

Col 1, 13-14

Deus trasladounos ao reino do seu Fillo benquerido, que nos redimiu co
seu sangue e nos perdoou os pecados.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que os sacramentos que recibimos
sexan para nós medicina do ceo,
nos purifiquen dos nosos vicios
e nos fortalezan coa túa protección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Quinta semana da Coresma

Antífona de entrada

Heb 9, 15

Cristo é o mediador da nova alianza; na súa morte os que foron chamados reciben a promesa da vida eterna.

Oración

SEÑOR, escoita as nosas súplicas
e defende os que poñen a súa esperanza
na túa misericordia.

Fai que, libres dos seus pecados,
perseveren nunha vida santa
e se fagan dignos da herdanza prometida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, mira compracido as ofrendas que che ofrecemos.
Que sirvan para a nosa conversión
e para a salvación do mundo enteiro.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Paixón do Señor (p. 429).

Antífona da comunión

Rom 8, 32

Deus non perdoou o propio Fillo, senón que o entregou por todos nós e con el déunolo todo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, confortados con este don de salvación,
pedímosche a túa misericordia.
Que este sacramento co que nos alimentas nesta vida
nos faga partícipes da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Quinta semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 30, 10. 16. 18

Ten piedade de min, Señor; mira a miña desgraza. Líbrame dos meus inimigos e sálvame dos que me perseguen. Señor, non quede eu defraudado, pois invoquei o teu nome.

Oración

SEÑOR, perdoo os pecados do teu pobo.
Que a túa misericordia rompa as cadeas
que nos teñen presos por culpa da nosa fraqueza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

CONCÉDENOS, Deus de misericordia,
que merezamos servirte sempre con devoción no teu altar
e así alcanzar a salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Paixón do Señor (p. 429).

Antífona da comunión

1 Pe 2, 24

Xesús, cravado na cruz, cargou cos nosos pecados, para que, mortos ao pecado, vivamos para a xustiza. Curáronnos as súas feridas.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a forza desta comunión
non nos abandone nunca.
Que ela aparte de nós todo o que nos poida danar.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado da Quinta semana da Coresma

Antífona de entrada

Sal 21, 20. 7

Señor, non arredes de min a túa axuda; pensa en defenderme. Eu son un verme, non un home; o riso da xente e o desprezo do pobo.

Oración

DEUS todopoderoso,
ti sempre realizas a salvación dos homes,
pero neste tempo da Coresma
aínda os alegras con grazas máis abundantes.
Olla propicio este teu pobo escollido
e defende coa protección do teu auxilio
os que se preparan a ser bautizados
e os que xa recibiron o bautismo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso,
polo sacramento do bautismo
ti fas renacer á vida eterna os que confesan o teu nome.
Recibe as nosas ofrendas e escoita as nosas súplicas,
para que, os que en ti esperan,
vexan cumpridos os seus desexos
e perdoadas as súas culpas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Paixón do Señor (p. 429).

Antífona da comunión

Xn 11, 52

Cristo foi entregado para xuntar nun só pobo os fillos de Deus que estaban dispersos.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ao alimentarnos co Corpo e co Sangue do teu Fillo,
suplicámosche humildemente
nos fagas participar da túa vida divina.
Por Xesucristo, noso Señor.

SEMANA SANTA

DOMINGO DE RAMOS NA PAIXÓN DO SEÑOR

1. Neste día a Igrexa recorda a entrada de Cristo, o Señor, en Xerusalén, para consumir o Misterio Pascual. Por isto, en todas as misas se conmemora esta entrada do Señor, sexa coa procesión ou coa entrada solemne antes da misa principal, sexa coa entrada simple antes das outras misas. A entrada solemne —non así a procesión— pódese repetir antes daquelas misas que se celebren con moita asistencia de fieis.

Conmemoración da entrada do Señor en Xerusalén

Primeira forma: Procesión

2. Á hora conveniente xúntanse todos nunha capela ou outro sitio axeitado fóra da igrexa á que se vai ir en procesión. Os fieis teñen os ramos nas mans.
3. O sacerdote e o diácono, revestidos cos ornamentos vermellos propios para a celebración da misa do día, encamiñanse ao sitio onde está o pobo. O sacerdote, en vez da casula, pode levar a capa pluvial, que quitará ao rematar a procesión.
4. Mentres os ministros chegan ao lugar da reunión, cántase a seguinte antífona ou outro canto apropiado:

Antífona

Mt 21, 9

Hosanna ao Fillo de David! Bendito o que vén no nome do Señor, o Rei de Israel! Hosanna no ceo!

5. Entón o sacerdote saúda o pobo co saúdo normal da misa e despois fai unha pequena monición, invitando os fieis a participaren activa e conscientemente na celebración deste día, con estas ou semellantes palabras:

Benqueridos irmáns: Xa desde o comezo da Coresma nos vimos preparando con penitencias e obras de caridade. Hoxe xuntámonos aquí para inaugurar con toda a Igrexa a celebración do Misterio Pascual, da paixón e resurrección do noso Señor; misterio que empezou coa entrada do Señor en Xerusalén.

Polo tanto, ao conmemorarmos con fe e devoción esta entrada salvadora, acompañemos o Señor co noso entusiasmo, para que, unidos cara á súa cruz pola graza, teñamos tamén parte na súa resurrección.

6. Despois desta monición, o sacerdote, coas mans xuntas, di unha destas oracións:

Oremos:

DEUS todopoderoso e eterno,
dígñate bendicir + estes ramos,
e a nós, que acompañamos con alegría a Cristo Rei,
concédenos entrar na Xerusalén do ceo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

R. Amén.

Ou ben:

Oremos:

AUMENTA, Señor, a fe dos que esperamos en ti
e escoita as nosas preces,
para que cantos hoxe levamos os ramos
en honor de Cristo Vitorioso
unidos a el poidamos ofrecerche o froito das boas obras.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

E asperxe os ramos con auga bendita, sen dicir nada.

7. Despois proclámase un dos catro evanxeos da entrada do Señor, segundo o ciclo que lle corresponda. O Evanxeo leo o diácono ou, na súa falta, o mesmo sacerdote, do xeito habitual.

Evanxeo (Ciclo A)

Mt 21, 1-11

Lectura do santo Evanxeo segundo san Mateo.

cando se aproximaban a Xerusalén e chegaron a Betfagué, ao pé do monte das Oliveiras, enviou Xesús dous discípulos, dicíndolles:

«Ide á aldea que tendes aí en fronte e deseguida atoparedes unha asna atada e un burriño con ela. Soltádeos e traédeos. Se alguén vos pregunta algo, respondédeslle que lle fan falta ao Señor e que deseguida llos mandará de volta».

Isto sucedeu para que se cumprise o que fora dito polo profeta:

«Dicídelles á filla de Sión:

“Velaí o teu Rei que vén a ti,
humilde e montado nunha asna,
nun burro, fillo de animal de carga”».

Foron os discípulos e fixeron o que Xesús lles mandara. Trouxeron a asna e mais o burriño, botáronlle enriba os mantos e Xesús montou. Moita xente estendeu os mantos no camiño; outros cortaron pólas das árbores e estendéronas tamén no camiño.

E a xente que ía diante e mais os que o seguían gritaban:

«Hosanna ao Fillo de David! Bendito o que vén no nome do Señor! Hosanna no ceo!».

E ao entrar en Xerusalén toda a cidade conmovida preguntaba:

«Quen é este?».

A xente respondía:

«Este é o profeta, Xesús, o de Nazaré de Galilea».

Palabra do Señor.

Evanxeo (Ciclo B, opción 1)

Mc 11, 1-10

Lectura do santo Evanxeo segundo san Marcos.

Ecando se aproximaban a Xerusalén, preto de Betfagué e de Betania, ao pé do monte das Oliveiras, Xesús enviou dous discípulos, dicíndolles:

«Ide á aldea que tendes aí en fronte e, tan pronto entredes, atoparedes atado un burro que ninguén montou aínda; soltádeo e traédeo. Se alguén vos pregunta: “Por que facedes isto?”, respondédelle: “Faille falta ao Señor, pero deseguida o mandará de volta”».

Foron alá, atoparon o burro na corredeira, atado a unha portada e desatárono. Algúns dos que andaban por alí preguntáronlles:

«Que facedes aí desatando o burriño?».

Eles contestáronlles tal como Xesús lles mandara.

E leváronlle o burro a Xesús, que montou nel despois de que o cubrisen cos seus mantos. Moitos estendían tamén os seus mantos no camiño, para que lle servisen de alfombras; e outros, ramallos cortados nas chousas. E tanto os que ían diante coma os de detrás exclamaban:

«Hosanna! Bendito o que vén no nome do Señor! Bendito o reino do noso pai David que chega! Hosanna no ceo!».

Palabra do Señor.

Evanxeo (Ciclo B, opción 2)

Xn 12, 12-16

Lectura do santo Evanxeo segundo san Xoán.

Outro día, a multitude que viñera á festa, oíndo que Xesús viña a Xerusalén, apañou ramas das palmeiras e saíulle ao encontro, gritando:

«Hosanna! Bendito o que vén no nome do Señor, o Rei de Israel!».

Xesús atopou un burriño e montou nel, conforme está escrito:

«Non temas, filla de Sión, mira que vén o teu Rei, montado nun burriño».

Ao comezo, os seus discípulos non comprenderon estas cousas; pero cando Xesús foi glorificado, entón lembráronse de que estaban escritas del e de que de feito así llas fixeron.

Palabra do Señor.

Evanxeo (Ciclo C)

Lc 19, 28-40

Lectura do santo Evanxeo segundo san Lucas.

dito isto, Xesús botou a andar diante deles camiño de Xerusalén.

E cando se aproximaban a Betfagué e a Betania, ao pé do chamado monte das Oliveiras, enviou dous discípulos, dicíndolles: «Ide á aldea que tendes aí en fronte e atoparedes, atado, un burriño que ninguén montou aínda nunca. Soltádeo e traédeo. E se alguén vos pregunta: “Por que o soltades?”, respondédelle: “Faille falta ao Señor”».

Foron os discípulos e atoparon todo tal como lles dixeran. E cando soltaban o burriño, preguntáronlles os donos:

«Por que soltades o burriño?»

Eles contestaron:

«Faille falta ao Señor».

Levárono a Xesús e, botando os seus mantos sobre o burriño, axudárono a montar. E ao pasar el, a xente estendía os mantos polo camiño.

Cando se aproximaban á baixada do monte das Oliveiras, a multitude de discípulos, cheos de alegría, comezaron a loar a Deus con grandes gritos, por todas as marabillas que tiñan visto. Dicían:

«Bendito o que vén, coma Rei, no nome do Señor! Paz no ceo e gloria no máis alto!»

Algúns dos fariseos que estaban entre a xente dixéronlle:

«Mestre, reprende os teus discípulos».

Pero el respondeulles:

«Asegúrovos que se estes calan, as mesmas pedras berrarán».

Palabra do Señor.

8. Despois do Evanxeo, se convén, pódese ter unha breve homilía. Para empezar a procesión, o celebrante ou outro ministro idóneo pode facer unha pequena monición con estas ou semellantes palabras:

Imitemos, irmáns benqueridos, a multitude que aclamaba a Xesús e camiñemos en paz.

9. E comeza a procesión cara á igrexa onde se vai celebrar a misa. No caso de empregarse o incenso, vai diante o turiferario co incensario; detrás, o que leva a cruz adornada no medio de dous ministros con candeas acesas. A continuación, o sacerdote cos ministros e, por último, os fieis, que levan os ramos nas mans. Durante a procesión, os cantores, a unha co pobo, cantan os seguintes cantos ou outros apropiados:

Antífona 1

[R.] Os nenos hebreos con ramos de oliveira saíron ao encontro do Señor, aclamando: «Hosanna no ceo!»

Esta antífona pódese alternar cos versículos do salmo 23.

Salmo 23

Do Señor é a terra e canto a enche, / o orbe e canto nel habita.
El é quen a fundou sobre os mares / e quen a asegurou sobre as
correntes. [R.]

Quen poderá subir ao monte do Señor?
Quen manterse na súa morada santa?
O que ten as mans limpas / e puro o corazón,
O que non pon a mente en cousas vas / e non xura en falso. [R.]

Ese recibirá do Señor bendición
e xustiza de Deus, seu salvador.
Así é a liñaxe dos que o buscan,
dos que buscan a presenza do Deus de Xacob. [R.]

Erguede, portas, os vosos lintéis, / alzádevos, antigos portais:
Vai entrar o Rei da gloria. / Quen é ese Rei da gloria?
O Señor, forte e valente, / o Señor, valente nas batallas. [R.]

Erguede, portas, os vosos lintéis, / alzádevos, antigos portais:
Vai entrar o Rei da gloria.
Quen é ese Rei da gloria? / O Señor, Deus dos exércitos;
el é o Rei da gloria. [R.]

Antífona 2

[R.] Os nenos hebreos estendían mantos polo camiño e aclamaban:
«Hosanna ao Fillo de David! Bendito o que vén no nome do Señor!»

Esta antífona pódese alternar cos versículos do salmo 46.

Salmo 46

Aplaudide, pobos todos, / aclamade a Deus con cancións.
O Señor é excelso e terrible, / o gran Rei de toda a terra. [R.]

El somete os pobos ante nós, / ponnos debaixo as nacións.
Escolle para nós a nosa herdade, / orgullo de Xacob, o seu amado.
Deus sobe entre aclamacións, / o Señor, ao son de trompetas: [R.]

«Cantádelle a Deus, cantádelle, / cantade ao noso Rei».
Deus é o Rei de toda a terra: / cantádelle con bo xeito. [R.]

Deus reina sobre as nacións, / sentado no seu sagrado trono.
Os nobres dos pobos axúntanse
co pobo do Deus de Abrahán,
porque a Deus pertencen os próceres da terra, / a el, o máis excelso. [R.]

Himno a Cristo Rei

Coro:

R. Gloria, loanza e honor!
Cantade hosanna e volvédevos
coma os meniños hebreos
ó paso do Redentor!
Gloria e honor
ó que vén no nome do Señor!

Estrofas:

1. Como Xerusalén co seu traxe de festa,
vestida e coroada de palmas e oliveiras,
velaqui a cristiandade en son de romaría
para inaugurar a Pascua con himnos de alegría. R.
2. Ías igual có sol a un ocaso de gloria;
cantábante xa morto ao cantarche a vitoria.
Pero ti es o Rei, o Señor, o Deus forte,
a Vida que renace desde o fondo da morte. R.
3. Ti que amas a Israel e escoitas os seus cantos,
comprácete en nós, o pobo dos teus santos:
Deus de toda bondade, que acolles no teu seo
canto hai entre os homes de bo e de sinxelo. R.

10. Ao entrar a procesión na igrexa, cántase o seguinte responsorio ou outro canto que faga alusión á entrada do Señor:

℣. Ao entrar o Señor na cidade santa,
os nenos hebreos profetizaban
a resurrección de Cristo,
proclamando con ramos de palmas:
«Hosanna no ceo!»

℟. «Hosanna no ceo!»

℣. Cando o pobo oíu
que Xesús chegaba a Xerusalén,
saíu ao seu encontro,
proclamando con ramos de palmas:
«Hosanna no ceo!»

℟. «Hosanna no ceo!»

11. O sacerdote, en chegando ao altar, venéao e, se parece oportuno, incénsao. Despois diríxese á sé, cambia o pluvial pola casula, omitindo os demais ritos; para acabar a procesión, di a oración colecta da misa, que despois prosegue do xeito habitual.

Segunda forma: Entrada solemne

12. Cando non se pode facer a procesión fóra da igrexa, a entrada do Señor celébrase dentro, por medio da entrada solemne antes da misa principal.

13. Os fieis xúntanse diante da porta da igrexa, ou dentro dela, cos ramos nas mans. O sacerdote, os ministros e unha representación dos fieis achéganse a un sitio da igrexa, fóra do presbiterio, onde poida ver o rito a maior parte dos fieis.

14. Mentres o sacerdote vai cara ao sitio indicado, cántase a antífona Hosanna! ou outro canto axeitado. Despois faise a bendición dos ramos e proclámase o Evanxeo da entrada do Señor en Xerusalén, como queda dito máis arriba (nn. 5-7). Despois do Evanxeo, o sacerdote, cos ministros e coa representación dos fieis, avanza pola igrexa cara ao presbiterio, mentres se canta o responsorio ao entrar o Señor (n. 10) ou outro canto apropiado.

15. Ao chegar ao altar o sacerdote, venéao, despois vai á sé e, omitindo os demais ritos, di a oración colecta da misa, que despois prosegue do xeito habitual.

Terceira forma: Entrada simple

16. En todas as outras misas deste domingo nas que non se ten a entrada solemne, conmemórase a entrada do Señor en Xerusalén por medio da entrada simple.

17. Mentres o sacerdote vai ao altar, cántase a antífona de entrada cun salmo (n. 18) ou con outro canto do mesmo tema. O sacerdote, ao chegar ao altar, venéao. vai cara á sé e saúda o pobo. Despois a misa prosegue do xeito habitual.

Nas misas nas que non se pode ter canto de entrada, o sacerdote, nada máis chegar ao altar, e despois de o venerar, saúda o pobo, le a antífona de entrada e prosegue a misa da maneira habitual.

18. **Antífona de entrada**

Seis días antes da solemnidade da Pascua, cando o Señor subía á cidade de Xerusalén, os nenos, con ramos de palmas, saíronlle ao encontro, e con xúbilo proclamaban:

* «Hosanna no ceo! Bendito ti que vés cheo da misericordia de Deus!»

Salmo 23, 9-10

Erguede, portas, os vosos linteis,

alzádevos, antigos portais:

Vai entrar o Rei da gloria.

Quen é ese Rei da gloria?

O Señor, Deus dos exércitos;

el é o Rei da gloria.

* «Hosanna no ceo! Bendito ti que vés cheo da misericordia de Deus!»

19. Onde non se pode ter a procesión nin a entrada solemne, convén que se faga unha celebración da Palabra de Deus sobre a entrada do Mesías e a Paixón do Señor, ben o sábado á tarde, ben o domingo, na hora máis oportuna.

Misa

20. Despois da procesión ou da entrada solemne, o sacerdote empeza a misa pola oración colecta.

21. Oración

DEUS omnipotente e eterno,
ti quixeches que o noso Salvador
se fixese home e morrese na cruz,
para lle dar ao xénero humano
un exemplo de submisión á túa vontade.
Concédenos que a súa paixón nos sirva de testemuño
e merezamos participar na resurrección.
Polo noso Señor Xesucristo.

22. Na lectura da Paixón do Señor non se usan cirios nin incenso, nin se saúda, nin se persigna o libro. Lea o diácono ou, se falta este, o mesmo sacerdote. Tamén a poden ler lectores leigos, reservándolle ao sacerdote, se é posible, a parte referente a Cristo. Se os lectores son diáconos, pídenlle a bendición ao sacerdote, coma de costume, antes do Evanxeo, para leren a Paixón. Pero, se os lectores non son diáconos, omítese esta bendición.

23. Despois da lectura da Paixón, faise, se convén, unha breve homilía.

Dise o Credo.

24. Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a paixón do teu Fillo unixénito
nos faga agradables a ti.
Non o merecemos polas nosas obras,
pero concédenolo ti misericordiosamente
polos méritos deste sacrificio perfecto.
Por Xesucristo, noso Señor.

25. Prefacio

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, nos o Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El, que non tiña pecado,
quixo padecer para salvar os pecadores,
e, aínda que era inocente,
aceptou a inxusta condena para redimir os culpables.
A súa morte borrou as nosas culpas,
e a súa resurrección fíxonos xustos.

Por iso, con todos os coros dos anxos,
aclamámoste cheos de alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

26. **Antífona da comunión**

Mt 26, 42

Pai querido, se este cáliz non pode pasar sen que eu o beba, que se faga a túa vontade.

27. **Oración despois da comunión**

SEÑOR, ao alimentármonos con estes dons sagrados,
pola morte do teu Fillo
fasnos esperar o que nos promete a nosa fe.
Concédenos chegar pola súa resurrección
ao reino que esperamos.
Por Xesucristo, noso Señor.

LUNS DA SEMANA SANTA

Antífona de entrada

Sal 34, 1-2; 139, 8

Ataca, Señor, os que me atacan; combate os que me combaten; colle o escudo e o broquel, érguete para axudarme, Señor, muralla que me defende.

Oración

DEUS todopoderoso,
ti ves a nosa impotencia e debilidade.
Fai que a paixón do teu Fillo
repáre as nosas forzas e levante o noso ánimo.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, olla con bondade
o sacramento que celebramos.
Ti, que na túa misericordia
o instituíches para perdón dos nosos pecados,
fai que produza froitos de vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II da Paixón do Señor (p. 430).

Antífona da comunión

Sal 101, 3

Non me escondas o teu rostro no día da desgraza; volve a min o teu oído:
respóndeme axiña cando te chamo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, visita con amor o teu pobo
e vela con amor polos seus corazóns.
Que coa túa axuda manteñamos na nosa vida
os dons de salvación
que recibimos da túa misericordia.
Por Xesucristo, noso Señor.

MARTES DA SEMANA SANTA

Antífona de entrada

Sal 26, 12

Non me entregues ao capricho do opresor, para se ergueren contra min testemuñas falsas que respiran violencia.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
axúdanos a celebrar os misterios da paixón do Señor,
de xeito que merezamos alcanzar o teu perdón.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, olla con bondade as ofrendas da túa familia.
Ti, que nos fas participar nestes dons sagrados,
concédenos alcanzar a plenitude
do que eles significan e anticipan.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II da Paixón do Señor (p. 430).

Antífona da comunión

Rom 8, 32

Deus non perdoou o propio Fillo, senón que o entregou por todos nós.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentados por este pan de salvación,
imploramos a túa misericordia.
Este mesmo sacramento
que nos dá a túa forza na vida presente,
nos faga participar tamén na vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

MÉRCORES DA SEMANA SANTA

Antífona de entrada

Flp 2, 10. 8. 11

Ante o nome de Xesús dóbrese todo xeonllo: no ceo, na terra e mais no abismo; porque o Señor abaixouse a si mesmo, facéndose obediente ata á morte, e morte na cruz! Por iso o Señor Xesucristo está na gloria de Deus Pai.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti quixeches que o teu Fillo
padecese por nós o suplicio da cruz,
para nos librares do poder do inimigo.
Concédenos aos teus fillos
alcanzar a graza da resurrección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle a ofrenda que che presentamos
ao celebrarmos o misterio da paixón do teu Fillo.
Que a túa bondade nos axude
a alcanzar tamén os seus froitos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II da Paixón do Señor (p. 430).

Antífona da comunión

Mt 20, 28

O Fillo do home non veu a ser servido, senón a servir e a entregar a súa vida en rescate por todos.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
ao celebrarmos a Eucaristía
anunciamos o misterio da morte do teu Fillo.
Fai que vivamos coa plena confianza
de que, pola súa morte no tempo,
ti nos deches o don da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

XOVES DA SEMANA SANTA

Misa crismal

A bendición do óleo dos enfermos, do óleo dos catecúmenos e a consagración do Crisma, fainas ordinariamente o bispo este día, na misa da mañá.

Se resultase difícil xuntar o clero e mais o pobo nese día, a bendición pode anticiparse a outro día, que debe ser sempre preto da Pascua e coa misa propia.

Esta misa, que o bispo concelebra co seu presbiterio, debe ser unha manifestación da comunión dos presbíteros co seu bispo. Cómpre, polo tanto, que todos os presbíteros, en canto sexa posible, participen nela e reciban comunión baixo as dúas especies.

Para simbolizar a unidade do presbiterio procúrese que os presbíteros que concelebran co bispo sexan das diversas partes da diocese.

Na homilía, o bispo debe exhortar os seus presbíteros para que manteñan a fidelidade no seu ministerio e invítalos a renovar publicamente as súas promesas sacerdotais.

Ritos iniciais e liturxia da palabra

Antífona de entrada

Ap 1, 6

Xesucristo converteunos nun reino, en sacerdotes para o seu Deus e Pai. A el a gloria e mais o poder polos séculos dos séculos. Amén.

Dise Gloria.

Oración

EUS, noso Pai,
ti unxiches co Espírito Santo o teu Fillo unixénito
e constituíchelo Cristo e Señor.

Concédenos tamén a nós participar da súa consagración
e testemuñar no mundo a súa redención.

Polo noso Señor Xesucristo.

Renovación das promesas sacerdotais

Acabada a homilía, o bispo diríxese aos presbíteros con estas palabras ou outras semellantes:

Fillos benqueridos, nesta celebración anual do día en que Cristo, o Señor, quixo facer os apóstolos e a nós partícipes do seu sacerdocio, queredes renovar, ante o voso bispo e o pobo santo de Deus, as promesas que un día fixestes?

Os presbíteros responden conxuntamente:

Si, quero.

Bispo:

Queredes mantervos máis intimamente unidos ao Señor Xesús e configurarvos mellor con el, renunciando a vós mesmos e renovando os sagrados compromisos coa súa Igrexa, que, movidos polo amor de Cristo, asumistes con alegría o día da vosa ordenación sacerdotal?

Presbíteros:

Si, quero.

Bispo:

Queredes permanecer fieis dispensadores dos misterios de Deus, mediante a celebración da Eucaristía e das demais accións litúrxicas, e queredes cumprir fielmente o sagrado ministerio da palabra, seguindo a Cristo, Cabeza e Pastor, non por afán de lucro, senón levados unicamente polo celo das almas?

Presbíteros:

Si, quero.

Despois, volvéndose ao pobo, o bispo prosegue:

Vós, pola vosa parte, fillos benqueridos, rogade polos vosos presbíteros: que o Señor faga descender sobre eles a abundancia dos seus dons, para que sexan ministros fieis de Cristo, Sumo Sacerdote, e vos conduzan a el, que é a fonte da salvación.

Pobo:

Cristo, óenos. Cristo, escóitanos.

Bispo:

E rezade tamén por min: que sexa fiel ao ministerio apostólico encomendado á miña humilde persoa, e que día a día me torne entre vós imaxe viva e perfecta de Cristo Sacerdote, bo Pastor, Mestre e Servidor de todos.

Pobo:

Cristo, óenos. Cristo, escóitanos.

Bispo:

O Señor nos conserve a todos no seu amor e nos conduza a todos, pastores e fieis, á vida eterna.

Todos:

Amén.

Non se di o Credo. Omítese a oración dos fieis.

Liturxia eucarística

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que o poder deste sacrificio
nos purifique das culpas pasadas,
faga medrar en nós a túa vida nova
e nos leve á salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O SACERDOCIO DE CRISTO E O MINISTERIO DOS SACERDOTES

℟. O Señor sexa convosco. ℟.

℟. Erguede os corazóns. ℟.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, nos o Deus. ℟.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Pola unción do Espírito Santo,
ti constituíches o teu Fillo unixénito
Pontífice da alianza nova e eterna,
e na túa sabedoría insondable
dispuxeches que o seu sacerdocio único
se perpetuase na túa Igrexa.

El non só enriqueceu cun sacerdocio real
o pobo dos redimidos,
senón que con amor de irmán
escolleu homes que pola imposición das mans
participasen do seu ministerio sagrado.

Chamounos para que no seu nome
renoven o sacrificio da nosa redención,
celebrando o banquete pascual cos teus fillos;
para que guíen con amor o teu pobo,
alimentándoo coa palabra
e fortalecéndoo cos sacramentos;
e para que, entregando a súa vida
por ti e pola salvación dos seus irmáns,

se esforcen por se pareceren a Cristo
e che demostren a ti
unha fe e un amor constantes.

Por iso, con todos os coros dos anxos,
aclamámoste cheos de alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Sal 88, 2

Quero cantar por sempre o amor do Señor, pregoar polas xeracións a súa fidelidade.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
ti, que nos alimentas cos teus sacramentos,
faí que merezamos ser no mundo
o bo recendo de Cristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

SANTO TRIDUO PASCUAL

1. A Igrexa celebra solemnemente os máis grandes misterios da nosa redención no Triduo sacro, facendo memoria do seu Señor crucificado, sepultado e resucitado con celebración especiais.

Establézase, ademais, o xaxún pascual, que se ha de celebrar en todo lugar o Venres Santo da Paixón do Señor e que, oportunamente, se estenderá tamén ao Sábado Santo, de tal xeito que se chegue aos gozos do Domingo de Resurrección con ánimo exultante.

2. Para que se cumpra correctamente a celebración do Triduo sacro, requírese un número axeitado de ministros laicos, que deben ser instruídos dilixentemente acerca daquelas funcións que deben ser realizadas por eles mesmos.

O canto do pobo, dos ministros e do sacerdote celebrante ten unha importancia peculiar nas celebracións destes días; principalmente porque os textos reciben a súa propia vitalidade cando se levan a cabo por medio do canto.

Así pois, os pastores non deixen de explicarlles ós fieis, do mellor xeito que poidan, o desenvolvemento e o significado das celebracións, e de preparalos para unha participación activa e frutuosa.

3. As celebracións do Triduo sacro lévense a cabo nas igrexas catedrais e nas parroquiais, e só naquelas nas que se poidan desenvolver dignamente, é dicir: con afluencia de fieis, cun número axeitado de ministros e coa posibilidade de cantar polo menos algunhas partes.

Por isto, convén que as comunidades pequenas, as asociacións e os grupos particulares de calquera tipo se reúnan nestas igrexas, para que as celebracións sagradas se levan a cabo da forma máis nobre.

XOVES SANTO DA CEA DO SEÑOR

Misa vespertina

Conforme a unha antiquísima tradición da Igrexa, este día non se poden celebrar misas sen pobo.

Pola tarde, á hora máis oportuna, celébrase a misa da Cea do Señor, coa participación de toda a comunidade local; todos os sacerdotes e clérigos exercerán as súas funcións.

Os sacerdotes que xa celebraron a misa Crismal, ou outra para utilidade dos fieis, poden concelebrar de novo na misa vespertina.

Onde unha razón pastoral o aconselle, o Ordinario do lugar pode permitir a celebración doutra misa vespertina nas igrexas e nos oratorios públicos ou semipúblicos; e en caso de verdadeira necesidade, pode celebrarse tamén á mañá, pero só para os fieis que de ningún modo poidan tomar parte na misa vespertina. Téñase, con todo, coidado de non facer estas celebracións por conveniencias privadas e de que non vaian en prexuízo da misa vespertina.

A santa comunión só se lles pode distribuír aos fieis dentro da misa; aos enfermos pódeseles levar a calquera hora.

Ritos iniciais e liturxia da palabra

1. O sagrario debe estar totalmente baldeiro; nesta misa debe consagrarse unha cantidade suficiente de pan, para a comunión do clero e do pobo, hoxe e mañá.

2. **Antífona de entrada**

Cf. Gal 6, 14

Nós debémonos gloriar na cruz do noso Señor Xesucristo; nel está a nosa salvación, a vida e resurrección; por el fomos salvados e liberados.

3. **Dise Gloria.** Mentres se canta o himno, tócanse as campás e, rematado, non se volven tocar ata a Vixilia Pascual, a non ser que a Conferencia Episcopal ou o Ordinario consideren oportuno establecer outra cousa.

4. **Oración**

EUS, noso Pai,
hoxe celebramos a santa Cea
na que o teu Fillo único,
antes de se entregar á morte,
confiou á Igrexa o sacrificio novo e eterno,
o banquete do seu amor.
Fai que pola participación en tan gran misterio
recibamos a plenitude do amor e da vida.
Polo noso Señor Xesucristo.

5. Na homilía expóñenselles aos fieis os misterios fundamentais que se conmemoran nesta misa: a institución da Eucaristía e do sacerdocio ministerial, e o mandamento do Señor sobre o amor fraterno. Despois, onde o aconselle unha razón pastoral, faise o lavatorio dos pés.

Lavatorio dos pés

6. Os ministros conducen os escolleitos aos asentos preparados en lugar oportuno. O sacerdote, quitando, se fose necesario, a casula, achégase a cada un deles, bótalles auga polos pés e enxúgallelos, coa axuda dos ministros.

7. Mentres tanto cántanse algunhas das seguintes antífonas, ou outros cantos apropiados:

Antífona primeira

Cf. Xn 13, 4. 5. 15

O Señor ergueuse da mesa, botou auga nunha almofía e empezou a lavarlles os pés aos discípulos: este foi o exemplo que lles deixou.

Antífona segunda

Xn 13, 6. 7. 8

℟. «Señor, vasmelavar ti a min os pés?» Respondeulle Xesús: «Se non te lavo, non terás parte comigo».

℣. Pero cando chegou onda Simón Pedro, el díxolle: —Señor... ℟.

℣. O que eu fago ti non o entendes agora: halo comprender despois. —Señor... ℟.

Antífona terceira

Cf. Xn 13, 14

Se eu, o Señor e o Mestre, vos lavei os pés, canto máis non debedes vós lavarvos os pés uns aos outros!

Antífona cuarta

Xn 13, 35

℟. Nisto coñecerán todos que sodes os meus discípulos; se vos tedes amor uns aos outros.

℣. Díxolles Xesús ós seus discípulos: —Nisto... ℟.

Antífona quinta

Xn 13, 34

«Douvos un mandamento novo: amádevos uns aos outros, como eu vos amei», di o Señor.

Antífona sexta

1 Cor 13, 13

℟. Que permanezan en vós a fe, a esperanza, o amor, estas tres: pero delas a meirande é o amor.

℣. Hai tres cousas que permanecen: a fe, a esperanza, o amor, estas tres: pero delas a meirande é o amor. —Que permanezan... ℟.

8. Logo do lavatorio ou, se non se fai, despois da homilía, faise a oración universal.
Nesta misa non se di o Credo.

Liturxia eucarística

9. Ao comezo da liturxia eucarística pódese organizar unha procesión dos fieis con ofrendas para os pobres.

Entre tanto cántase o seguinte, ou outro canto apropiado:

Ant. Onde hai caridade e amor, alí está Deus.

✠. Congregounos na unidade o amor de Cristo.

✠. Alegrémonos nel e celebrémolo.

✠. Veneremos e amemos a Deus vivo.

✠. E amemos os demais de corazón.

Ant. Onde hai caridade e amor, alí está Deus.

✠. Reunidos nun só corpo polo amor.

✠. Evitemos entre nós toda discordia.

✠. Cesen disputas, loitas e xenreiras

✠. e reine sempre entre nós o amor de Cristo.

Ant. Onde hai caridade e amor, alí está Deus.

✠. Fai que un día contemplemos o teu rostro

✠. na gloria dos teus santos, Cristo Deus.

✠. Será ese o noso gozo, inmenso e puro,

✠. que durará por sempre eternamente. Amén.

10. **Oración sobre as ofrendas**

SEÑOR, concédenos participar dignamente
nestes santos misterios,
pois cada vez que celebramos o memorial
do sacrificio do teu Fillo,
realízase a obra da nosa redención.
Por Xesucristo, noso Señor.

11. **Prefacio I da Santísima Eucaristía (p. 451).**

Cando se usa o Canon romano, dinse En comunión, Bendice e acepta e El, na noite, propios. O El, ao irse entregar, da Pregaria eucarística II e o El, na noite, da Pregaria eucarística III son propios.

CANON ROMANO

O sacerdote, coas mans estendidas, di:

CP A ti, pois, Pai de bondade infinita,
pedímosche humildemente
por Xesucristo, teu Fillo e Señor noso,

Xunta as mans e di:

que acollas e bendigas

Traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente, dicindo:

estes + dons, estas ofrendas,
este santo sacrificio.

Coas mans estendidas, prosegue:

Ofrecémoschos en primeiro lugar
pola túa Igrexa santa e católica:
dálle paz e unidade,
protéxea e diríxea en todo o mundo.
Ofrecémoschos tamén polo teu servidor
o noso Papa N.,
co noso Bispo N.,

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

comigo, indigno servo teu,

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

co meu irmán N., Bispo desta Igrexa de N.,
comigo, indigno servo teu,

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

e con todos os que profesan e promoven
a verdadeira fe católica e apostólica.

CONMEMORACIÓN DOS VIVOS

C1 Acórdate, Señor, dos teus fillos e fillas [N. e N.]

Xunta as mans e reza un pouco por aqueles polos que ten intención de rezar.

Despois, coas mans estendidas, prosegue:

Acórdate tamén de todos os presentes:
ti coñeces ben a súa fe e devoción.
Ofrecémosche por eles este sacrificio de loanza,
e tamén eles cho ofrecen por si
e por todos os seus,
para a redención das súas almas
e para a felicidade e salvación que esperan.
A ti, Deus eterno, vivo e verdadeiro,
presentámosche as súas ofrendas e oracións.

CONMEMORACIÓN DOS SANTOS

C2 En comunión con toda a Igrexa,
celebramos o día santísimo,
no que o noso Señor Xesucristo
foi entregado por nós.
Recordamos e veneramos:
en primeiro lugar, a gloriosa sempre Virxe María,
Nai de Xesucristo, noso Señor e Deus,
e tamén o seu esposo san Xosé,
os teus santos apóstolos e mártires:
Pedro e Paulo, Andrés,
[Santiago e Xoán,
Tomé, Santiago, Filipe,
Bartolomeu, Mateo,
Simón e Tadeu;
Lino, Cleto, Clemente, Sixto,
Cornelio, Cibrán,
Lourenzo, Crisógono,
Xoán e Paulo,
Cosme e Damián]
e todos os teus santos.
Polos seus méritos e pregarias
concédenos sempre a túa axuda e protección.
[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

Coas mans estendidas, prosegue:

CP Acolle, Señor, esta ofrenda dos teus ministros
e de toda a túa familia.

Ofrecémoscha no mesmo día
no que o noso Señor Xesucristo
confiou aos seus discípulos
a celebración do misterio
do seu Corpo e do seu Sangue.
Dispón os nosos días na túa paz,
líbranos da condenación eterna
e cóntanos entre os teus elixidos.

Xunta as mans.

[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

Coas mans estendidas sobre as ofrendas, di:

CC Bendice e acepta, Pai, esta ofrenda,
faina perfecta e digna de ti,
para que se nos converta no Corpo e no Sangue
do teu Fillo benquerido, Xesucristo, noso Señor.

Xunta as mans.

El, tal día coma hoxe,
na noite antes da súa paixón,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu o pan nas súas santas e venerables mans,
ergueu os ollos ao ceo,
cara a ti, Deus, o seu Pai todopoderoso,
deuche grazas
rezou a bendición,
partiuno e déullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

O demais coma no Canon romano, n. 92 (p. 494).

12. **Antífona da comunión**

1 Cor 11, 24-25

«Isto é o meu Corpo, que se entrega por vós; este cáliz é a nova alianza no meu Sangue, di o Señor. Facede isto, sempre que o bebedes, na miña lembranza».

13. Acabada a distribución da comunión, déixase sobre o altar o copón con partículas para a comunión do día seguinte. Remátase a misa coa oración de despois da comunión.

14. **Oración despois da comunión**

DEUS todopoderoso,
nesta vida ti aliméntasnos
coa Cea do teu Fillo.
Concédenos tamén participar na plenitude
do banquete da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Traslado do Santísimo Sacramento

15. Despois da oración, o sacerdote, de pé ante o altar, bota incenso no incensario e, de xeonllos, incensa tres veces o Santísimo Sacramento. Despois viste o umeral, toma o copón e cóbreo co veo.
16. Organízase a procesión: precede o cruciferario. O Santísimo Sacramento é acompañado con cirios e incenso pola igrexa ata o lugar da reserva, preparado nunha capela ben adornada. Cántase o himno *Pange lingua* (sen as dúas estrofas finais) ou outro canto eucarístico.
17. Cando a procesión chega ao lugar preparado para a reserva, o sacerdote deixa o copón no altar, ponse de xeonllos e incénsao mentres se cantan as últimas estrofas do himno. Despois pecha o sagrario ou a urna de reserva.
18. Faise un silencio de oración e o sacerdote cos axudantes, feita a xenuflexión, volve á sancristía.
19. Despois despóxase o altar e, se é posible, retíranse as cruces da igrexa. Se queda algunha é conveniente cubrila cun veo.
20. Os que asisten á misa vespertina, non é mester que reciten as Vésperas.
21. É recomendable que os fieis dediquen algún tempo desta tarde, segundo os costumes do lugar, á adoración do Santísimo Sacramento; a partir da medianoite, esta adoración faise sen solemnidade.

VENRES SANTO NA PAIXÓN DO SEÑOR

Celebración na Paixón do Señor

1. Hoxe e mañá a Igrexa, por unha tradición antiquísima, non celebra os sacramentos.
2. No altar non hai nada: nin cruz, nin candelabros, nin panos.
3. Na tarde deste día, polas tres, a non ser que razóns de tipo pastoral aconsellen unha hora máis avanzada, faise a celebración da Paixón do Señor, que consta de tres partes: liturxia da palabra, adoración da santa Cruz e sagrada comunión.
Hoxe a comunión dos fieis só se distribúe dentro da celebración da Paixón; aos enfermos que non poden asistir a ela, pódeseles administrar a calquera hora.
4. O sacerdote e os seus ministros achéganse ao altar revestidos cos seus ornamentos vermellos como para unha misa e, feita a debida reverencia, próstranse en terra ou quédanse de xeonllos. Oran todos uns momentos en silencio.
5. O sacerdote, cos seus ministros, vai ao seu lugar e, de cara ao pobo, coas mans xuntas, di unha das seguintes oracións:

Oración

Non se di Oremos.

S EÑOR, o teu Fillo Xesucristo,
vertendo o seu sangue na Cruz,
instituíu para nós o Misterio Pascual.

Acórdate da túa misericordia:

santifica e protexe sempre os teus fillos.

El, que vive e reina contigo.

R. Amén.

Ou ben:

D EUS, noso Pai,
pola paixón de Cristo, o teu Fillo e Señor noso,
libraches o xénero humano da morte
que herdara do primeiro pecado.

Fainos semellantes ao teu Fillo,
para que, así como polo nacemento natural
participamos da condición terreal e pecadora,
tamén pola da túa santificación
participemos da condición santa e celestial.

Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

Parte primeira: **LITURXIA DA PALABRA**

6. Sentados todos, lese a primeira lectura, tomada do profeta Isaías (52, 13-53, 12), co seu salmo responsorial.
7. A segunda lectura é da carta ós Hebreos (4, 14-16; 5, 7-9) e o canto antes do evanxeo.
8. Despois lese a historia da Paixón do Señor segundo san Xoán (18,1-19,42), igual ca no Domingo de Ramos.
9. Acabada a lectura da Paixón, se parece conveniente, pódese facer unha breve homilía. Ao acabala, o sacerdote pode invitar os fieis a que oren uns momentos en silencio.

Pregaria universal

10. A liturxia da palabra remata coa pregaria universal, que se realiza deste modo: o diácono, de pé, desde o seu sitio ou, se se quere, no ambón, di coas mans xuntas a exhortación, na que se expresa a intención especial da oración. Oran todos uns momentos en silencio. Despois o sacerdote di a oración coas mans estendidas. Os fieis durante a oración poden estar de pé ou de xeonllos.
11. As Conferencias episcopais poden ofrecer unha aclamación do pobo antes da oración do sacerdote, ou decidir que se manteña a invitación tradicional do diácono Dobremos os xeonllos — Levantádevos, axeonllándose todos para orar en silencio.
12. En caso dalgunha necesidade pública grave, o Ordinario do lugar pode permitir ou dispor que se faga algunha intención especial.
13. O sacerdote pode escoller entre estas intencións as que resulten máis axeitadas ás circunstancias locais, pero gardando a serie das intencións propostas para a pregaria universal (cf. Ordenamento xeral do Misal Romano, n. 46).

1. POLA SANTA IGREXA

Oremos, irmáns benqueridos,
pola santa Igrexa de Deus:
que Deus, noso Señor,
lle dea a paz e a unidade,
e a protexa en toda a terra;
e que nos conceda a nós
unha vida serena e tranquila,
para que lle deamos gloria a el,
noso Deus e Pai omnipotente.

Oración en silencio. Despois o sacerdote continúa:

DEUS todopoderoso e eterno,
no teu Fillo Xesucristo
revelaches a túa gloria a todo o mundo.
Protexe a obra do teu amor:
fai que a túa Igrexa, estendida por toda a terra,
persevere inquebrantable na fe
para proclamar o teu nome.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

II. POLO PAPA

Oremos tamén polo noso santo Pai, o Papa **N.**:
que Deus, noso Señor,
que o elevou á orde episcopal,
o conserve san e salvo na súa Igrexa,
para gobernar o pobo santo de Deus.

Oración en silencio. Despois o sacerdote continúa:

DEUS todopoderoso e eterno,
coa túa sabedoría gobernas o universo.
Acolle con bondade as nosas oracións
e garda con amor o Papa que escolliches para nós.
Ti, que como creador gobernas o teu pobo,
fai que el o guíe como pastor
para que progrese na súa fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

III. POLO CLERO E POLOS FIEIS

Oremos tamén polo noso Bispo **N.**,
por todos os bispos, sacerdotes e diáconos da Igrexa,
por todos os que exercen algún ministerio
e por todo o pobo de Deus.

Oración en silencio. Despois o sacerdote continúa:

DEUS todopoderoso e eterno,
co teu Espírito guías e santificas o corpo enteiro da Igrexa.
Escoita as súplicas que che diriximos
para que todos os que na Igrexa exercen algún ministerio,
coa axuda da túa graza,
te sirvan fielmente,
cada un conforme á súa vocación.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

IV. POLOS CATECÚMENOS

Oremos tamén polos (nosos) catecúmenos:
que o noso Deus e Señor
ilumine os seus corazóns
e os acolla na súa misericordia.
Que pola auga do bautismo
reciban o perdón dos seus pecados
e sexan incorporados a Cristo, noso Señor.

Oración en silencio. Despois o sacerdote continúa:

DEUS todopoderoso e eterno,
ti fas crecer sempre a túa Igrexa con novos fillos.
Aumenta a fe e a sabedoría dos (nosos) catecúmenos,
para que, nacemento de novo na fonte do bautismo,
sexan acollidos entre os teus fillos adoptivos.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

V. POLA UNIDADE DOS CRISTIÁNS

Oremos tamén por todos os irmáns que cren en Cristo:
que o noso Deus e Señor
faga que vivan na verdade,
os garde sempre
e os reúna na súa única Igrexa.

Oración en silencio. Despois o sacerdote continúa:

DEUS todopoderoso e eterno,
ti reúnes os que andan dispersos
e mantelos na unidade.

Mira con bondade a comunidade dos que seguen o teu Fillo,
faí que os que foron consagrados por un mesmo bautismo
vivan tamén unidos pola integridade da mesma fe
e polos vínculos dun mesmo amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

VI. POLOS XUDEUS

Oremos tamén polos xudeus,
os primeiros a quen falou
o noso Deus e Señor:
que os axude a avanzar no amor do seu nome
e na fidelidade á súa alianza.

Oración en silencio. Despois o sacerdote continúa:

DEUS todopoderoso e eterno,
ti confiácheslle as túas promesas
a Abrahán e á súa descendencia.

Escoita as pregarias da túa Igrexa,
para que o pobo que foi o primeiro en recibir a alianza
poida chegar á plenitude da redención.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

VII. POLOS QUE NON CREN EN CRISTO

Oremos tamén polos que non cren en Cristo:
que, iluminados pola luz do Espírito Santo,
tamén eles poidan entrar no camiño da salvación.

Oración en silencio. Despois o sacerdote continúa:

DEUS todopoderoso e eterno,
fai que aqueles que non cren en Cristo
vivan con sinceridade ante ti
e cheguen así á verdade.
E a nós, os teus fieis,
fainos progresar sempre no amor mutuo
e penetrar máis profundamente no misterio da túa vida,
para lle ofrecermos ao mundo
un testemuño convincente do teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

VIII. POLOS QUE NON CREN EN DEUS

Oremos tamén polos que non recoñecen a Deus:
que, vivindo con rectitude e sinceridade,
logren encontrar o Deus verdadeiro.

Oración en silencio. Despois o sacerdote continúa:

DEUS todopoderoso e eterno,
ti creaches a todos os homes
para que, sentindo saudade de ti, te busquen
e, ao te atoparen, consigan a paz.
Fai que, a pesar dos males e obstáculos,
todos descubran os signos do teu amor
e recoñezan o testemuño que os crentes ofrecen coas súas obras,
e logren así a alegría
de crer en ti como único Deus verdadeiro
e Pai de todos os homes.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

IX. POLOS GOBERNANTES

Oremos tamén por todos os gobernantes:
que o noso Deus e Señor
lles guíe o pensamento e o corazón
na busca da paz e da liberdade verdadeira.

Oración en silencio. Despois o sacerdote continúa:

DEUS todopoderoso e eterno,
na túa man están os corazóns dos homes
e os dereitos dos pobos.
Mira con bondade os que nos gobernan,
para que, coa túa axuda,
promovan en toda a terra
o progreso dos pobos,
a seguridade e mais a paz
e a liberdade relixiosa.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

X. POLOS QUE PADECEN NECESIDADE

Oremos, benqueridos irmáns,
polos que padecen necesidade:
que Deus todopoderoso libre o mundo de toda falsidade,
aparte a enfermidade, arrede a fame,
abra os cárceres, rompa as cadeas,
protexa os camiñantes,
devolva á súa terra os que están fóra,
lles conceda a saúde aos enfermos
e lles dea a salvación aos moribundos.

Oración en silencio. Despois o sacerdote continúa:

DEUS todopoderoso e eterno,
ti es o consolo dos tristes e a forza dos que sofren.
Escoita a pregaría dos que te invocan na desgraza
para que teñan a alegría
de sentir a túa axuda nas súas necesidades.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

Parte segunda: ADORACIÓN DA SANTA CRUZ

14. Acabada a oración universal, faise a adoración solemne da santa Cruz. Das dúas formas de mostrar que se ofrecen, escóllase a máis apta, conforme ás esixencias pastorais.

Forma primeira de mostrar a santa Cruz

15. Lévese a Cruz cuberta ao altar, acompañada de dous ministros con candeas acesas. O sacerdote, de pé diante do altar, recibe a Cruz: descóbrea na parte superior e levántaa, comezando a invitación *Mirade o madeiro da Cruz*; axúdalle un diácono ou, se hai ocasión, o coro. Todos responden *Vinde*, e adorémolo, e, acabado o canto, axeónllanse e adoran en silencio durante un momento; mentres, o sacerdote está de pé e mantén elevada a Cruz.

Despois o sacerdote descobre o brazo dereito da Cruz e, elevándoa de novo, comeza a invitación *Mirade o madeiro da Cruz*, e continúa coma antes.

Por fin descobre totalmente a Cruz e, elevándoa, empeza por terceira vez a invitación *Mirade o madeiro da Cruz*, e continúa coma a vez primeira.

16. Despois, acompañado de dous ministros con candeas acesas, leva a Cruz á entrada do presbiterio ou a outro lugar axeitado; alí púsaa ou dállela aos ministros para que a aguanten, poñendo candeas á dereita e á esquerda da Cruz. Faise a adoración da Cruz, como se indica abaixo no n. 18.

Forma segunda de mostrar a santa Cruz

17. O sacerdote ou o diácono, cos ministros, ou outro ministro idóneo vai á porta da igrexa. Alí recibe a Cruz non cuberta, pero tendo os ministros os candelabros acesos, e faise a procesión pola igrexa ata o presbiterio. Preto da porta, no medio da igrexa e antes de entrar no presbiterio, o que leva a Cruz levántaa, cantando a invitación *Mirade o madeiro da Cruz*. Responden todos: *Vinde*, e adorémolo. Despois de cada resposta, axeónllanse e adórana en silencio durante un momento, coma arriba.

Despois pausa a Cruz cos candelabros, coma arriba, n. 16.

Invitación para mostrar a santa Cruz

*Mirade o madeiro da Cruz,
onde estivo colgado
o Salvador do mundo.*

R. Vinde, e adorémolo.

Canto da invitación:

Adoración da santa Cruz

18. Para a adoración da Cruz acércanse o sacerdote, o clero e os fieis, avanzando a xeito de procesión. Reverencian a Cruz cunha simple xenuflexión ou con outro signo axeitado, conforme aos costumes da rexión; por exemplo, bicando a Cruz. Entre tanto cántase a antífona Adoramos, Señor, a túa Cruz, as Queixas ou outros cantos aptos. Os que fixeron xa a adoración están sentados.
19. Ofrézase soamente unha Cruz para a adoración. Se pola aglomeración do pobo non poden achegarse todos en persoa, o sacerdote, unha vez feita a adoración por unha parte dos fieis, colle a Cruz, e poñéndoa no medio diante do altar, invita con algunhas palabras o pobo a adorar a Cruz. Despois, por breve tempo, mantén a Cruz elevada, para que a adoren os fieis.
20. Acabada a adoración, a Cruz lévase ao seu sitio no altar. Os candelabros acesos colócanse arredor, encima do altar ou preto da Cruz.

Cantos durante a adoración da santa Cruz

As partes que lle corresponden a un só coro indícanse cos números 1 (coro primeiro) e 2 (coro segundo); as que se cantan conxuntamente polos dous coros, indícanse deste modo: 1 e 2.

Antífona

1 e 2. **Antífona**

Adoramos, Señor, a túa Cruz;
loamos e glorificamos a túa resurrección:
pois por este madeiro
vén a alegría a todo o mundo.

1. **Salmo 66, 2**

Que Deus se apiade de nós e nos bendiga,
que nos mostre a luz da súa presenza
e teña misericordia de nós.

1 e 2. **Antífona**

Adoramos, Señor, a túa Cruz;
loamos e glorificamos a túa resurrección:
pois por este madeiro
vén a alegría a todo o mundo.

Queixas

I

1 e 2. Meu pobo. Que che fixen eu? En que te desgustei?
Responde.

1. Eu saqueite da terra de Exipto;
e ti preparaches unha cruz para o teu Salvador.
2. Meu pobo. Que che fixen eu? En que te desgustei?
Responde.
1. Hágios o Theós.
2. Santo é Deus.
1. Hágios Ischyrós.
2. Santo e forte.
1. Hágios Athánatos, eléison himás.
2. Santo inmortal, ten piedade de nós.

1 y 2. Eu guieite corenta anos polo deserto,
alimenteite co maná e leveite a unha boa terra;
e ti preparaches unha cruz para o teu Salvador.

1. Hágios o Theós.

2. Santo é Deus.

1. Hágios Ischyrós.

2. Santo e forte.

1. Hágios Athánatos, eléison himás.

2. Santo inmortal, ten piedade de nós.

1 y 2. Que máis debía facer e non che fixen?
Eu planteite para min
como viña preciosa e preferida;
e ti volvícheste aceda e amarga:
para a miña sede ofrecíchesme vinagre
e cunha lanza traspasaches o teu Salvador.

1. Hágios o Theós.

2. Santo é Deus.

1. Hágios Ischyrós.

2. Santo e forte.

1. Hágios Athánatos, eléison himás.

2. Santo inmortal, ten piedade de nós.

II

1. Por ti eu castiguei a Exipto e os seus primoxénitos;
e ti mandáchesme prender e azoutar.

2. Meu pobo. Que che fixen eu? En que te desgustei?
Responde.

1. Eu saqueite de Exipto, asolagando o Faraón no mar Vermello;
e ti entregáchesme aos príncipes dos sacerdotes.

2. Meu pobo. Que che fixen eu? En que te desgustei?
Responde.

1. Eu abrín o mar diante de ti;
e ti coa lanza abriches o meu costado.

2. Meu pobo. Que che fixen eu? En que te desgustei?
Responde.
1. Eu guieite cunha columna de nube;
e ti leváchesme ao pretorio de Pilato.
2. Meu pobo. Que che fixen eu? En que te desgustei?
Responde.
1. Eu alimenteite con maná no deserto;
e ti déchesme labazadas e azoutas.
2. Meu pobo. Que che fixen eu? En que te desgustei?
Responde.
1. Eu deiche a beber auga saída do penedo;
e ti déchesme fel e vinagre.
2. Meu pobo. Que che fixen eu? En que te desgustei?
Responde.
1. Por ti eu golpeei os reis dos cananeos;
e ti golpeáchesme cunha cana na cabeza.
2. Meu pobo. Que che fixen eu? En que te desgustei?
Responde.
1. Eu puxen na túa man un cetro real;
e ti na miña cabeza unha coroa de espiñas.
2. Meu pobo. Que che fixen eu? En que te desgustei?
Responde.
1. Co meu poder eu eleveite á grandeza;
e ti levantáchesme nunha cruz.
2. Meu pobo. Que che fixen eu? En que te desgustei?
Responde.

Parte terceira:
SAGRADA COMUNIÓN

21. Esténdese un pano sobre o altar e colócase o corporal e o misal. Despois o diácono ou, caso de non o haber, o mesmo sacerdote trae o Santísimo Sacramento desde o monumento ao altar polo camiño máis breve. Todos están en pé en silencio. Dous ministros cos candelabros acesos acompañan o Santísimo Sacramento e colocan os candelabros arredor ou encima do altar.

22. Unha vez que o diácono puxo o Santísimo Sacramento sobre o altar e abriu o copón, achégase o sacerdote e, facendo xenuflexión, sobe o altar. Alí, con voz clara e as mans xuntas, di:

Guiándonos polos consellos do Salvador
e seguindo a súa doutrina,
atrevémonos a dicir:

Estende as mans e, xuntamente co pobo, prosegue:

Noso Pai que estás no ceo:
santificado sexa o teu nome,
veña o teu reino
e fágase a túa vontade
aquí na terra coma no ceo.
Danos hoxe o noso pan de cada día;
perdoa as nosas ofensas,
como tamén perdoamos nós
a quen nos ten ofendido;
e non nos deixes caer na tentación,
mais líbranos do mal.

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue el só:

Líbranos, Señor, de todos os males
e dános a paz nos nosos días;
fai que, axudados pola túa misericordia,
vivamos sempre libres de pecado
e amparados de toda desgraza,
mentres esperamos a salvación
e a volta gloriosa do noso Señor Xesucristo.

Xunta as mans.

O pobo remata a oración, aclamando:

Pois teus son o reino, o poder e mais a gloria
por sempre eternamente.

23. O sacerdote despois, coas mans xuntas, di en voz baixa:

*Que a comunión do teu Corpo, Señor Xesucristo,
non sexa para min motivo de xuízo e condenación:
e fai que, pola túa bondade,
me sirva de remedio e protección
para a miña alma e para o meu corpo.*

24. O sacerdote fai xenuflexión, colle o pan consagrado e, téndoo un pouco elevado sobre a patena, móstrallo ao pobo, dicindo:

Este é o Año de Deus que quita o pecado do mundo.
Felices os convidados á cea do Señor.

E, xunto co pobo, engade:

Señor, eu non son merecente
de que entres no meu fogar,
mais unha palabra túa
abonda para me salvar.

Despois, comunga reverentemente o Corpo de Cristo.

25. Despois distribúe a comunión aos fieis. Durante a comunión pódese cantar un canto adecuado.

26. Acabada a distribución da comunión, o copón é levado por un ministro idóneo a un lugar preparado fóra da igrexa, ou, se as circunstancias o piden, colócase no sagrario.

27. Despois o sacerdote, gardando, se convén, un espazo de silencio sagrado, di a oración seguinte:

Oración despois da comunión

Oremos.

DEUS todopoderoso e eterno,
ti renovaches a nosa vida
coa santa morte e resurrección de Cristo.
Continúa en nós esta obra de salvación
e fai que pola participación neste misterio
vivamos sempre entregados o teu servizo.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

28. Para a despedida. o sacerdote, de pé, volto cara ae pobo coas mans estendidas sobre el, di a oración seguinte:

Oración sobre o pobo

SEÑOR, descenda con abundancia a túa bendición sobre este pobo que acaba de celebrar a morte do teu Fillo e que espera a súa resurrección.
Concédelle o perdón, dálle o consolo,
aumenta a súa fe
e asegúralle a salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

Todos marchan en silencio. O altar íspese no tempo oportuno.

29. Os que asistiron á solemne acción litúrxica da tarde non rezan as Vésperas.

SÁBADO SANTO

O Sábado Santo a Igrexa permanece xunto ao sepulcro do Señor, meditando a súa paixón e morte . Non celebra o sacrificio da misa e mantén o altar espido, ata que despois da Vixilia solemne ou da celebración nocturna da resurrección, o lugar se entrega aos gozos pascuais, que rebordarán durante cincuenta días.

A sagrada comunión só se poderá dar este día como viático.

TEMPO DA PASCUA

DOMINGO DA PASCUA NA RESURRECCIÓN DO SEÑOR

Vixilia pascual na noite santa

1. Por unha antiquísima tradición, esta noite é de vela en honor do Señor (Ex 12, 42): os fieis, conforme ao aviso do evanxeo (Lc 12, 35 ss.), levando fachos acesos nas súas mans, deben ser coma homes que esperan a volta do seu Señor, para que, cando volva, os encontre vixiantes e os faga sentar á súa mesa.
 2. A Vixilia desta noite ordénase deste xeito: despois dun breve lucernario (que constitúe a primeira parte desta Vixilia), a santa Igrexa, confiando na palabra e nas promesas do Señor, medita as marabillas que o Señor, noso Deus, fixo polo seu pobo desde o comezo (parte segunda ou liturxia da palabra), ata que, chegando o día da resurrección e acompañada dos novos membros renacidos polo bautismo (parte terceira ou liturxia bautismal), é convidada á mesa que o Señor lle preparou ao seu pobo por medio da súa morte e resurrección (parte cuarta ou liturxia eucarística).
 3. Toda a celebración da Vixilia pascual debe facerse durante a noite. Polo tanto, ou non se empeza antes da noite ou non pode concluír antes da alba do día seguinte.
 4. A misa da noite, aínda que se celebre antes da medianoite, é xa a misa da Pascua da Resurrección do Señor.
- Os fieis que participan na misa da noite poden volver comungar na segunda misa da Pascua.
5. O sacerdote que celebra ou concelebra a misa da noite pode celebrar ou concelebrar a segunda misa da Pascua.
 6. O sacerdote e o diácono visten desde o comezo as vestiduras brancas coas que se vai celebrar a misa.

Prepárense candeas para todos os que participen na Vixilia.

Parte primeira:
LUCERNARIO OU COMEZO SOLEMNE DA VIXILIA

Bendición do lume e preparación do cirio

7. Apáganse as luces da igrexa.

Nun lugar axeitado, fóra da igrexa, prepárase unha fogueira. Congregado alí o pobo, achégase o sacerdote cos ministros. Un destes leva o cirio pascual.

Onde non se poida acender o lume fóra da igrexa, o rito faise como se indica máis abaixo, n. 13.

8. O sacerdote saúda, coma de costume, á asemblea e fai unha breve monición acerca do senso da Vixilia nocturna, con estas palabras ou outras semellantes:

Benqueridos irmáns, nesta santísima noite, na que o noso Señor Xesucristo pasou da morte á vida, a Igrexa invita os seus fillos en todo o mundo para que se reúnan en vixilia e oración. Se recordamos así a Pascua do Señor, escoitando a súa palabra e celebrando os seus misterios, teremos a esperanza de participar na súa vitoria sobre a morte e de vivir con el en Deus para sempre.

9. Despois bendícese o lume.

Oremos:

DEUS, noso Pai, por medio do teu Fillo décheslles aos teus fieis o lume do teu amor.

Santifica ✚ este lume novo
 e fai que as festas pascuais
 acendan en nós a saudade do ceo,
 para que, cun corazón purificado,
 poidamos chegar á festa da luz eterna.
 Por Xesucristo, noso Señor.

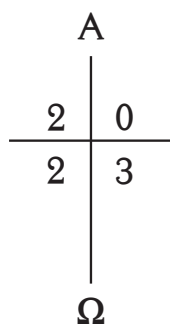
℟. Amén.

10. Se, polo xenio do pobo, parece oportuno salientar a dignidade e a significación do cirio pascual con algúns símbolos, pódese facer deste modo:

Bendición do novo lume, o acólito ou un dos ministros leva o cirio pascual ante o celebrante, que grava nel cun punzón o signo da cruz. Despois fai sobre ela a letra grega Alfa; debaixo, o Omega; e entre os brazos da cruz os catro números do ano en curso. Mentres, di:

1. **Cristo onte e hoxe,**
(Grava a liña vertical)
2. **principio e fin,**
(Grava a liña horizontal)
3. **Alfa**
(Grava a letra Alfa sobre a liña vertical)
4. **e Omega.**
(Grava a letra Omega baixo a liña vertical)
5. **O tempo é seu**
(Grava a primeira cifra do ano en curso no ángulo superior esquerdo da cruz)
6. **e tamén a eternidade.**
(Grava a segunda cifra do ano en curso no ángulo superior dereito da cruz)
7. **A el a gloria e o poder,**
(Grava a terceira cifra do ano en curso no ángulo inferior esquerdo da cruz)
8. **por sempre eternamente. Amén.**
(Grava a cuarta cifra do ano en curso no ángulo inferior dereito da cruz)

11. Feita a gravación, o sacerdote pode incrustar no cirio cinco grans de incenso, en forma de cruz, mentres di:

1. **Polas súas chagas** 1
2. **santas e gloriosas,**
3. **nos protexa** 4 2 5
4. **e conserve** 3
5. **Cristo, o Señor. Amén.**

12. Co lume novo o celebrante acende o cirio pascual, dicindo:

**A luz de Cristo, que resucita glorioso,
disipe as tebras do corazón e da mente.**

Os elementos precedentes pódense usar todos ou soamente algúns conforme ás circunstancias pastorais. As Conferencias episcopais poden instituír outras formas, mais acomodadas ao xenio do pobo.

13. Onde por dificultades que poidan xurdir non se acende a fogueira, a bendición do lume acomódase ás circunstancias. Congregado o pobo, coma de costume, na igrexa, o sacerdote, xunto cos ministros, levando o cirio pascual vai á porta da igrexa. O pobo, no posible, vólvese cara ao sacerdote.

Faise o saúdo e a monición, coma arriba n. 8. Despois bendícese o lume (n. 9) e, se se quere, prepárase e acéndese o cirio, coma arriba, nn. 10-12.

Procesión

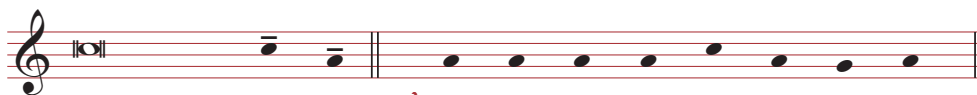
14. Despois, o diácono ou, na súa falta, o sacerdote colle o cirio pascual e, manténdoo elevado, canta el só:

A luz de Cristo.

E todos responden:

Deámoslle grazas a Deus.

Canto da aclamación:

A luz de Cris-to. **R.** De- á- mos- lle gra- zas a Deus.

As Conferencias episcopais poden permitir unha aclamación máis ampla.

Despois todos entran na igrexa, indo diante o diácono co cirio pascual. Se se usa incenso, o turiferario co turíbulo aceso vai diante do diácono.

15. Á porta da igrexa. o diácono, de pé e erguendo o cirio, canta de novo:

A luz de Cristo.

E todos responden:

Deámoslle grazas a Deus.

E acenden as súas candeas no cirio pascual e avanza en procesión.

16. O diácono ao chegar ao altar, de pé fronte ao pobo, canta por terceira vez:

A luz de Cristo.

E todos responden:

Deámoslle grazas a Deus.

E acéndense as luces da igrexa.

Pregón pascual

17. Cando chega ao altar, o sacerdote vai á súa sé. O diácono coloca o cirio pascual sobre un candelabro preparado no medio do presbiterio ou xunto ao ambón. Despois, unha vez posto o incenso - caso de que se empregue- como para o evanxeo na misa, pide e recibe a bendición do sacerdote; este di en voz baixa:

O Señor estea no teu corazón e nos teus labios,
para que poidas proclamar dignamente o seu pregón pascual:
no nome do Pai e do Fillo ✠, e do Espírito Santo.

R. Amén.

Esta bendición omítese, se o pregón pascual é proclamado por alguén que non sexa diácono.

O diácono ou, no seu defecto, o sacerdote incensa o libro e o cirio, se o cre conveniente; despois proclama o pregón pascual desde o ambón ou do púlpito. estando todos de pé, coas candeas acesas nas mans.

En caso de necesidade, o pregón pascual tamén pode ser proclamado por un cantor que non sexa diácono. Pero entón omítese as palabras Por iso, irmáns benqueridos, ata o final da invitación, e tamén o saúdo O Señor sexa convosco.

O pregón pódese proclamar tamén na súa forma máis breve. Ademais, as Conferencias episcopais pódeno adaptar, inserindo nel algunhas aclamacións do pobo.

Pregón pascual (forma longa)

18.

EXULTEN os coros dos anxos,
relouquen os poderes do ceo:
resoen trompetas de vitoria
polo triunfo de tan gran Rei.

Goce tamén a terra,
bañada de tanto esplendor;
que o mundo enteiro se ilumine
vencidas as tebras
pola luz do Rei eterno.

Alégrese tamén a Igrexa, nosa nai,
radiante polo fulgor desta luz:
resoe o noso templo co aturuxo de todos os pobos.

[Por iso, irmáns benqueridos,
iluminados por esta luz admirable,
invocade xuntos comigo
a bondade de Deus omnipotente:
El, que a min sen méritos propios
me chamou ao ministerio dos diáconos,
eleve a miña voz
para cantar a loanza deste resplandecente cirio.]

[✠. O Señor sexa convosco.

℟. E co teu espírito.]

✠. Erguede os corazóns.

℟. Témoslos postos no Señor.

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus.

℟. É digno e de xustiza.

Verdadeiramente é digno e de xustiza
cantarlles a plena voz e de todo corazón
ao Deus invisible, ao Pai omnipotente,
e ao seu Fillo unixénito,
Xesucristo, Señor noso.

El saldou as débedas de Adán
e borrou co seu sangue a nosa culpa.

Porque esta é a festa da Pascua
na que se inmola o Año verdadeiro
que co seu sangue consagrou as casas dos fieis.

Esta é a noite
na que sacaches de Exipto os nosos pais
a pé enxoiro polo mar.

Esta é a noite
na que a columna de lume
venceu as tebras do pecado.

Esta é a noite
na que en todo o mundo
os que cren en Cristo
son liberados dos vicios e da escuridade dos pecados,
volven á graza e renacen á santidad.

Esta é a noite
na que, rotas as cadeas da morte,
Cristo ascende vitorioso do abismo.

De que nos valería nacer,
se non viñese o Redentor?

Que admirable a túa piedade connosco!
Que inmenso o agarimo do teu amor!
Para salvar o escravo, entregaches o Fillo!

Cumpría de certo o pecado de Adán
que nos había traer tal redención.
Oh culpa ditosa,
que tal Redentor nos mereceu!

Oh noite bendita,
que ela sola mereceu coñecer o intre glorioso
en que o Señor resucitou do sepulcro!

Esta é a noite da que está escrito:
«A noite brillará coma o día,
ela será luz para o meu gozo».

A forza desta noite santa
escorrenta o crime e lava a culpa,
devolve a inocencia aos pecadores e aos tristes a alegría,
arreda o odio e trae a concordia:
ela humilla a tiranía.

Así pois, nesta noite de graza,
recibe, Pai santo,
o sacrificio da nosa loanza,
o cirio solemne, obra das abellas,
que por man dos seus ministros
alegre che ofrece a túa Igrexa.

Agradecemos o misterio deste cirio,
clara columna en honra do Altísimo:
lume que, repartido entre todos,
se conserva enteiro no seu resplandor,
e arde pola cera
que a nai abella
formou para alimento precioso desta lámpada.

Oh noite bendita,
na que se xunta o ceo coa terra,
na que Deus sae ao encontro do home!

Por iso, Señor, rogámosche
que este cirio consagrado en honra do teu nome
arda sen parar
para destruír a escuridade da noite.

Acéptao coma ofrenda agradable;
pono entre as estrelas do ceo.
Que o atope ardendo o luceiro da mañá,
aquel luceiro que non coñece ocaso,
Cristo Xesús, teu Fillo,
que, resucitando da morte,
iluminou o xénero humano.

El, que vive e reina
por sempre eternamente.

R. Amén.

Se o pregón pascual se canta, faise do modo indicado no Apéndice VII (p. 1126).

Pregón pascual (forma reducida)

19.

EXULTEN os coros dos anxos,
relouquen os poderes do ceo:
resoen trompetas de vitoria
polo triunfo de tan gran Rei.

Goce tamén a terra,
bañada de tanto esplendor;
que o mundo enteiro se ilumine
vencidas as tebras
pola luz do Rei eterno.

Alégrese tamén a Igrexa, nosa nai,
radiante polo fulgor desta luz:
resoe o noso templo co aturuxo de todos os pobos.

[V. O Señor sexa convosco.

R. E co teu espírito.]

V. Erguede os corazóns.

R. Témoslos postos no Señor.

V. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus.

R. É digno e de xustiza.

Verdadeiramente é digno e de xustiza
cantarlles a plena voz e de todo corazón
ao Deus invisible, ao Pai omnipotente,
e ao seu Fillo unixénito,
Xesucristo, Señor noso.

El saldou as débedas de Adán
e borrou co seu sangue a nosa culpa.

Porque esta é a festa da Pascua
na que se inmola o Año verdadeiro
que co seu sangue consagrou as casas dos fieis.

Esta é a noite
na que sacaches de Exipto os nosos pais
a pé enxoito polo mar.

Esta é a noite
na que a columna de lume
venceu as tebras do pecado.

Esta é a noite
na que en todo o mundo
os que cren en Cristo
son liberados dos vicios e da escuridade dos pecados,
volven á graza e renacen á santidad.

Esta é a noite
na que, rotas as cadeas da morte,
Cristo ascende vitorioso do abismo.

Que admirable a túa piedade connosco!
Que inmenso o agarimo do teu amor!
Para salvar o escravo,
entregaches o Fillo!

Cumpria de certo o pecado de Adán
que nos había traer tal redención.
Oh culpa ditosa,
que tal Redentor nos mereceu!

A forza desta noite santa
escorrenta o crime e lava a culpa,
devolve a inocencia aos pecadores
e aos tristes a alegría.

Oh noite bendita,
na que se xunta o ceo coa terra,
na que Deus sae ao encontro do home!

Así pois, nesta noite de graza,
recibe, Pai santo,
o sacrificio da nosa loanza,
o cirio solemne, obra das abellas,
que por man dos seus ministros
alegre che ofrece a túa Igrexa.

Por iso, Señor, che rogamos
que este cirio consagrado en honra do teu nome
arda sen parar
para destruír a escuridade da noite.

Acéptao coma ofrenda agradable;
pono entre as estrelas do ceo.
Que o atope ardendo o luceiro da mañá,
aquel luceiro que non coñece ocaso, Cristo Xesús, teu Fillo,
que, resucitando da morte,
iluminou o xénero humano.

El, que vive e reina
por sempre eternamente.

R. Amén.

Se o pregón pascual se canta, faise do modo indicado no Apéndice VII (p. 1132).

Parte segunda: LITURXIA DA PALABRA

20. Nesta Vixilia, que é a nai de todas as vixilias, propóñense nove lecturas: sete do antigo Testamento e dúas do novo (epístola e evanxeo).

21. Se as circunstancias pastorais o aconsellan, pódese reducir o número de lecturas do antigo Testamento. Pero téñase sempre en conta que a lectura da palabra de Deus é parte fundamental desta Vixilia pascual. Lense polo menos tres lecturas do antigo Testamento, ou unicamente dúas en casos moi especiais. Nunca se debe omitir a lectura do capítulo 14 do libro do Éxodo.

22. Todos apagan as candeas e sentan. Antes de comezar as lecturas, o sacerdote diríxese ao pobo con estas palabras ou outras parecidas:

Benqueridos irmáns, despois deste solemne comezo da Vixilia, escoitemos con recollemento apalabra de Deus. Meditemos como na antiga alianza Deus salvou o seu pobo e como na plenitude dos tempos enviou o seu Fillo para a nosa redención. Oremos, para que o noso Deus complete esta obra de salvación de todos os homes iniciada no misterio da Pascua.

23. Despois seguen as lecturas. O lector diríxese ao ambón e proclama a primeira lectura. Despois o salmista ou un cantor canta o salmo, e respóndelle o pobo. A continuación levántanse todos e o sacerdote di: Oremos. Despois de rezaren todos un pouco en silencio, di a oración colecta.

En lugar do salmo responsorial, pódese gardar un espazo de silencio sagrado. Neste caso, omítese a pausa despois de Oremos.

Oracións despois das lecturas

24. Despois da primeira lectura (A creación: Xn 1, 1- 2, 2; ou: 1, 1. 26-31a):

Oremos:

DEUS todopoderoso e eterno,
ti es admirable en todas as túas obras.
Ilumina os fillos que ti redimiches,
para que comprendan
que, se foi marabillosa no comezo
a creación do mundo,
máis marabillosa foi aínda na plenitude dos tempos
o sacrificio pascual de Cristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

℟. Amén.

Ou (A creación do home):

Oremos:

DEUS, noso Pai,
a creación do home foi unha obra marabillosa,
pero máis marabillosa foi aínda a súa redención.
Axúdanos a resistir coa sabedoría do Espírito
os atractivos do pecado,
para que merezamos alcanzar os gozos eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

25. Despois da segunda lectura (O sacrificio de Abrahán: Xn 22, 1-18; ou: 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18):

Oremos:

DEUS, Pai de todos os crentes,
ti estendes a todos os homes da terra
a graza de seren os teus fillos adoptivos,
cumprindo así a promesa feita a Abrahán
de o converter en pai de todos os pobos.
Concédelle ao teu pobo
a graza de responder dignamente á túa chamada.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

26. Despois da terceira lectura (O paso do mar Vermello: Ex 14, 15-15, 1):

Oremos:

DEUS, noso Pai,
mesmo nos nosos días
vemos resplandecer os prodixios
que fixeches nos tempos antigos.
Daquela, co teu poder, libraches un só pobo
da persecución do Faraón;
hoxe, pola auga do bautismo,
levas a cabo a salvación de todos os pobos.
Fai que os homes do mundo enteiro
cheguen a ser fillos de Abrahán
e herdeiros das promesas de Israel.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

Ou ben:

Oremos:

DEUS, noso Pai,
coa luz da nova alianza,
ti revelaches o significado dos prodixios
realizados nos tempos antigos:
así o mar Vermello é imaxe do bautismo
e o pobo liberado da escravitude
é un símbolo do pobo cristián.
Concede que, polo don da fe,
todos os homes participen na herdanza de Israel
e renazan á nova vida polo don do Espírito Santo.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

27. *Despois da cuarta lectura (A nova Xerusalén: Is 54, 5-14):*

Oremos:

DEUS todopoderoso e eterno,
glorifica o teu nome
aumentando a descendencia prometida aos patriarcas,
e coa graza da túa adopción
multiplica o número dos teus fillos.
Que a túa Igrexa poida ver así
como se vai cumprindo o plan de salvación
que os nosos pais na fe esperaron con toda confianza.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

Ou cunha das oracións que non se lerán despois das lecturas seguintes.

28. *Despois da quinta lectura (A salvación ofrecida gratuitamente a todos os homes: Is 55, 1-11):*

Oremos:

DEUS todopoderoso e eterno,
ti es a única esperanza do mundo.
Por medio dos profetas
ti anunciaches os misterios de salvación
que hoxe teñen o seu cumprimento.
Aumenta no teu pobo os desexos de salvación,
porque unicamente pola túa inspiración
poden os teus fieis progresar no camiño da virtude.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

29. **Despois da sexta lectura (A fonte da sabedoría: Bar 3, 9-15. 32-4, 4):**

Oremos:

DEUS, noso Pai,
ti fas crecer a túa Igrexa,
chamando continuamente todos os pobos á salvación.
Garda sempre baixo a túa protección
os que fas renacer pola auga do bautismo.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

30. **Despois da sétima lectura (Un novo corazón e un novo espírito: Ez 36, 16-28):**

Oremos:

DEUS, noso Pai,
o teu poder é inmutable e a túa luz eterna:
olla con bondade a túa Igrexa,
signo visible da túa alianza,
e, conforme ao teu designio eterno,
leva a termo a obra da salvación.
Que todo o mundo poida ver e experimentar
que o destruído se reconstrúe,
o avellentado se renova
e que todo retorna á súa integridade primeira
por medio de Cristo, principio de todas as cousas.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

R. Amén.

Ou ben:

Oremos:

DEUS, noso Pai,
coas escrituras do Antigo e do Novo Testamento
ti instrúenos para celebrarmos o Misterio Pascual.
Fainos comprender o teu amor
para que os dons que agora recibimos
afirmen en nós a esperanza dos bens futuros.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

Parte terceira: LITURXIA BAUTISMAL

37. O sacerdote cos ministros vai á pía bautismal, se está situada á vista dos fieis. Se non é así, ponse un recipiente con auga no presbiterio.

Chámanse os catecúmenos, se os hai, e son presentados polos padriños; se os catecúmenos son nenos, lévanos os pais e os padriños á presenza da comunidade reunida.

38. Despois o sacerdote diríxese aos presentes con estas palabras, ou outras semellantes:

Se hai alguén para bautizar:

Benqueridos en Cristo, coa nosa oración unánime sosteñamos a alegre esperanza dos nosos irmáns, para que o Pai todopoderoso na súa gran bondade os guíe e acompañe á fonte da rexeneración.

Se hai que bendicir a pía, pero non hai ninguén para bautizar:

Benqueridos irmáns, invoquemos a graza de Deus todopoderoso sobre esta pía bautismal, para que os que nela van renacer sexan acoillidos, en Cristo, coma fillos de Deus.

39. Dous cantores cantan as ladaíñas. Todos están de pé, por ser o tempo pascual, e responden.

Se a procesión ata o baptisterio é longa, as ladaíñas cántanse durante a procesión. Neste caso, a chamada dos catecúmenos faise antes da procesión.

Organízase así: diante vai o cirio pascual, a continuación, os catecúmenos cos padriños; despois, o sacerdote cos ministros. Antes da bendición da auga faise unha monición.

40. Se non hai ninguén para bautizar nin se bendice a pía, omítense as ladaíñas e procédese inmediatamente á bendición da auga (n. 45).

41. Nas ladaíñas pódense engadir outros nomes de santos, principalmente os do titular da igrexa, dos patróns do lugar e os dos que van ser bautizados.

Señor, ten piedade.
Cristo, ten piedade.
Señor, ten piedade.
Santa María, Nai de Deus,
San Miguel,
Santos Anxos de Deus,
San Xoán Bautista,
San Xosé,
San Pedro e san Paulo,
Santo Andrés,
San Xoán,
Santa María Madalena,

Señor, ten piedade.
Cristo, ten piedade.
Señor, ten piedade.
roga por nós.
roga por nós.
rogade por nós.
roga por nós.
roga por nós.
rogade por nós.
roga por nós.
roga por nós.
roga por nós.

Santo Estevo,
Santo Ignacio de Antioquía,
San Lourenzo,
Santa Perpetua e santa Felicidade,
Santa Inés,
San Gregorio,
Santo Agostiño,
Santo Atanasio,
San Basilio,
San Martiño,
San Bieito,
San Francisco e san Domingos,
San Francisco Xavier,
San Xoán María Vianney,
Santa Catarina de Siena,
Santa Tareixa de Xesús,
Todos os Santos e Santas de Deus,
Senos propicio,
De todo mal,
De todo pecado,
Da morte eterna,
Pola túa encarnación,
Pola túa morte e resurrección,
Polo envío do Espírito Santo,
Nós, que somos pecadores,

roga por nós.
roga por nós.
roga por nós.
rogade por nós.
roga por nós.
roga por nós.
roga por nós.
roga por nós.
roga por nós.
roga por nós.
rogade por nós.
roga por nós.
roga por nós.
roga por nós.
roga por nós.
rogade por nós.
líbranos, Señor.
líbranos, Señor.
líbranos, Señor.
líbranos, Señor.
líbranos, Señor.
líbranos, Señor.
líbranos, Señor.

pedímosche que nos escoites.

A. *Se hai alguén para bautizar:*

Para que rexeneres estes elixidos
coa graza do bautismo,

pedímosche que nos escoites.

B. *Se non hai ninguén para bautizar:*

Para que coa túa graza
santifiques esta auga
pola que renacerán os teus fillos,

pedímosche que nos escoites.

Xesús, Fillo de Deus vivo,

pedímosche que nos escoites.

Cristo, óenos
Cristo, escóitanos

Cristo, óenos.
Cristo, escóitanos.

Se hai alguén para bautizar, o sacerdote, coas mans xuntas. di a oración seguinte:

DEUS todopoderoso e eterno,
manifesta a túa presenza nestes sacramentos do teu amor:
manda o teu Espírito de adopción sobre os novos fillos
que van renacer da fonte bautismal.
Que o teu poder faga eficaz
a acción do noso humilde ministerio.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

Bendición da auga

42. Despois o sacerdote bendice a auga bautismal, dicindo coas mans xuntas a oración seguinte:

DEUS, noso Pai,
co teu amor invisible
ti realizas por medio dos signos sacramentais
a obra admirable da salvación,
e ao longo da historia fuches facendo da auga
un rico símbolo que mostrase a graza do bautismo.

Desde o comezo do mundo
o teu Espírito pairaba sobre as augas,
para que xa entón recibisen como en xerme
o poder de santificar.

Nas propias augas do diluvio
deches unha imaxe do bautismo,
para que no seu simbolismo misterioso
unha mesma auga aparecese
como fin do pecado e orixe da nova vida.

No mar Vermello fixeches pasar
os fillos de Abrahán a pé enxoiado,
para que aquel pobo liberado da escravitude do Faraón
fose unha imaxe profética da comunidade dos bautizados.

O teu Fillo, bautizado no Xordán polo Bautista,
foi unxido polo Espírito Santo.
Cravado na cruz,
deitou do seu costado auga e sangue.
Despois da súa resurrección,
mandoulles aos seus discípulos:

«Ide e anunciade o evanxeo a todos os homes,
e bautizádeos no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo».

Así pois, noso Pai, mira agora con amor a túa Igrexa
e fai nacer dela a fonte do bautismo.

Que o Espírito Santo infunda nesta auga
a graza do teu Fillo único,
para que o home, creado á túa imaxe
e lavado de toda mancha de pecado,
poida renacer coma unha nova criatura
pola auga e polo Espírito Santo.

Metendo, se parece oportuno, o cirio pascual na auga por unha ou tres veces, continúa:

Señor, que por medio do teu Fillo
descenda sobre as augas desta fonte
a forza do Espírito Santo.

E mantendo o cirio na auga, continúa:

Fai que, cantos polo bautismo
sexan sepultados na morte con Cristo,
resuciten tamén con el á vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

43. Despois tírase o cirio da auga, mentres o pobo fai esta aclamación ou outra semellante:

Fontes de auga, bendicite o Señor,
loádeo e exaltádeo por sempre.

Se a bendición da auga se canta, faise do modo indicado no Apéndice VII (p. 1136).

44. Os catecúmenos, un a un, fan a renuncia a Satanás e a profesión da fe; despois reciben o bautismo.

Se preside o bispo ou un sacerdote con facultade de confirmar, os catecúmenos adultos reciben a confirmación inmediatamente despois do bautismo.

45. Se non hai ninguén para bautizar nin se fai a bendición da pía baptismal, o celebrante bendice a auga coa oración seguinte:

Benqueridos irmáns, pidámoslle humildemente a Deus, noso Señor,
que bendiga esta auga que vai ser asperxida sobre nós en memoria
do noso bautismo. Que el nos renove interiormente, para permanecermos fieis ao Espírito que nos foi dado.

E despois dunha breve oración en silencio o sacerdote prosegue, coas mans xuntas:

SEÑOR, noso Deus,
 atende con bondade as peticións do teu pobo
 que vela esta noite santa
 para conmemorar a obra admirable da creación
 e a máis admirable aínda da redención.
 Dígnate bendicir + esta auga
 que ti creaches para fecundar a terra
 e para alivio e limpeza dos nosos corpos.
 Dela fixeches tamén un instrumento da túa misericordia:
 por ela liberaches o teu pobo da escravitude
 cando atravesou o mar
 e con ela apagaches a súa sede no deserto.
 A auga foi o símbolo que usaron os profetas
 para anunciar a nova alianza
 que ías establecer cos homes.
 Por ela, finalmente, cando Cristo a santificou no Xordán,
 renovaches a nosa natureza caída
 instituíndo o sacramento da nova vida.
 Que esta auga renove en nós a memoria do noso bautismo
 e nos axude a participar no gozo dos irmáns
 que foron bautizados nesta Pascua.
 Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

Renovación das promesas do bautismo

46. Acabado o rito do bautismo (e da confirmación) ou, caso de non o haber, despois da bendición da auga, todos se poñen de pé, levando as candeas acesas nas mans, e faise a renovación da fe bautismal.

O sacerdote diríxese aos fieis con estas palabras ou outras semellantes:

Benqueridos irmáns, por medio do bautismo participamos no Misterio Pascual de Cristo: fomos sepultados na morte con el para resucitarmos tamén con el á nova vida. Por iso, acabado xa o tempo da Coresma, renovamos as promesas santas do bautismo: por elas renunciámos un día a Satanás e ás súas obras e fixemos a promesa de servir a Deus na santa Igrexa católica.

Así pois:

I

Sacerdote:

Renunciades a Satanás?

Todos:

Si, renuncio.

Sacerdote:

E a todas as súas obras?

Todos:

Si, renuncio.

Sacerdote:

A todas as súas seducións?

Todos:

Si, renuncio.

II

Sacerdote:

Renunciades ao pecado,
para vivirdes na liberdade dos fillos de Deus?

Todos:

Si, renuncio.

Sacerdote:

Renunciades ás seducións do mal,
para que o pecado non domine en vós?

Todos:

Si, renuncio.

Sacerdote:

Renunciades a Satanás,
que é o pai e instigador do pecado?

Todos:

Si, renuncio.

Se convén, esta segunda fórmula pode ser adaptada polas Conferencias episcopais,
conforme ás circunstancias dos lugares.

Despois o sacerdote prosegue:

Sacerdote:

Credes en Deus Pai todopoderoso,
creador do ceo e mais da terra?

Todos:

Si, creo.

Sacerdote:

Credes en Xesucristo, o seu Fillo único, noso Señor,
que naceu da Virxe María,
padeceu e foi sepultado,
que resucitou de entre os mortos
e está sentado á dereita do Pai?

Todos:

Si, creo.

Sacerdote:

Credes no Espírito Santo,
na santa Igrexa católica,
na comunión dos santos,
no perdón dos pecados,
na resurrección dos mortos
e na vida eterna?

Todos:

Si, creo.

O sacerdote conclúe:

Deus todopoderoso, Pai do noso Señor Xesucristo,
que nos fixo renacer pola auga e polo Espírito Santo
e nos concedeu o perdón dos pecados,
nos garde coa súa graza,
en Cristo Xesús, noso Señor,
para a vida eterna.

Todos:

Amén.

47. O sacerdote asperxe o pobo coa auga bendita, e, mentres, todos cantan este canto ou outro de carácter bautismal:

Antífona

Vin auga saíndo do templo, do seu lado dereito, aleluia;
e a cantos chegue esta auga levaralles a salvación, e cantarán:
Aleluia, aleluia.

48. Mentres, os neófitos son acompañados ata o seu lugar entre os fieis.

Se a bendición da auga bautismal non se fixo no baptisterio, os ministros levan con respecto o recipiente da auga á pía bautismal.

Se non tivo lugar a bendición da pía, a auga bendita colócase nun lugar conveniente.

49. Acabada a aspersión, o sacerdote volve á sé. Despois, omitido o Credo, faise a pregaria dos fieis, na que os neófitos participan por primeira vez.

Parte cuarta:

LITURXIA EUCARÍSTICA

50. O sacerdote vai ao altar e comeza a liturxia eucarística coma de costume.

51. Convén que o pan e o viño sexan levados polos neófitos.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as ofrendas do teu pobo
e escoita a súa oración.

Que coa túa axuda este santo misterio,
comezo da celebración pascual,
nos guíe á vida eterna.

Por Xesucristo, noso Señor.

53. **Prefacio pascual I:** pero máis ca nunca nesta noite (p. 431).

Cando se usa o Canon romano, dinse En comunión e Acolle, Señor! **proprios.**

Antífona da comunión

1 Cor 5, 7-8

Cristo, o noso Año pascual, foi xa inmolado: fagamos, pois, a festa con pan ácimo de pureza e de verdade, aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos cos sacramentos pascuais.
Énchenos co teu Espírito de amor

para que vivamos sempre unidos
polo vínculo da túa caridade.

Por Xesucristo, noso Señor.

56. Na despedida, o diácono ou o mesmo sacerdote di:

Podedes ir en paz, e que o Señor vos acompañe, aleluia, aleluia.

R. Deámoslle grazas a Deus, aleluia, aleluia.

Se se canta, faise do seguinte modo:

Po- de-des ir en paz, e que o Se- ñor vos a- com-pa- ñe,
a- le- lu- ia, a- le- lu- ia. De-á-mos-lle
gra-zas a Deus, a- le- lu- ia, a- le- lu- ia.

DOMINGO DA PASCUA NA RESURRECCIÓN DO SEÑOR

Misa do día

Antífona de entrada

Sal 138, 18. 5-6

Resucitei e estou sempre contigo. Puxeches sobre min a túa man: que admirable é a túa sabedoría! Aleluia.

Ou ben:

Lc 24, 34; Cf. Ap 1, 6

É certo, o Señor resucitou, aleluia. A el a gloria e mais o poder por sempre eternamente.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
neste día, por medio do teu Fillo,
ti venciches a morte
e abríchesnos as portas da vida eterna.
Fai que os que celebramos a Pascua da resurrección do Señor
sexamos renovados polo teu Espírito
para resucitarmos con Cristo na luz da vida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, cheos de alegría pascual,
ofrecémosche este sacrificio,
que de modo marabilloso
faí renacer a túa Igrexa
e lle dá alimento.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual I: pero máis ca nunca neste día (p. 431).

Cando se usa o Canon romano, dinse En comunión e Acolle, Señor, propios.

Antífona da comunión

1 Cor 5, 7-8

Cristo, o noso Año pascual, foi xa inmolado: fagamos, pois, a festa con pan ácimo de pureza e de verdade, aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
 garda sempre con amor a túa Igrexa.
 Fai que, renovada polos misterios pascuais,
 chegue á gloria da resurrección.
 Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 7, p. 528).

Para despedir o pobo, durante toda a oitava ata o II domingo da Pascua dise:

Podedes ir en paz, aleluia, aleluia.

R. Deámoslle grazas a Deus, aleluia, aleluia.

Se se canta, faise do seguinte modo:

Po- de- des ir en paz, e que o Se- ñor vos a- com- pa- ñe,
 a- le- lu- ia, a- le- lu- ia. De- á- mos- lle
 gra- zas a Deus, a- le- lu- ia, a- le- lu- ia.

LUNS DENTRO DA OITAVA DA PASCUA

Antífona de entrada

Ex 13, 5. 9

O Señor levounos a un país que deita leite e mel, para que a súa lei estea sempre na vosa boca. Aleluia.

Ou ben:

O Señor resucitou de entre os mortos, como dixera. Teñamos festa e alegría, porque el reina para sempre. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti aumentas continuamente a túa Igrexa
dándolle novos fillos polo bautismo.
Concédelles practicar na vida
a fe que recibiron no sacramento.
Polo noso Señor Xesucristo.

Non se di o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta as ofrendas do teu pobo.
Fai que, renovados pola profesión da fe
e polo bautismo,
consigamos a felicidade eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual I: pero máis ca nunca neste día (p. 431).

Cando se usa o Canon romano, dinse En comunión e Acolle, Señor, propios.

Antífona da comunión

Rom 6, 9

Cristo, resucitado de entre os mortos, xa non morre máis, a morte xa non pode nada contra el. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a graza do Misterio Pascual
medre con abundancia nos nosos corazóns.
Ti, que nos puxeches no camiño da salvación eterna,
fainos tamén dignos dos teus dons.
Por Xesucristo, noso Señor.

MARTES DENTRO DA OITAVA DA PASCUA

Antífona de entrada

Cf. Sir 15, 3-4

Deulles a beber a auga da sabedoría. Fortaleceraos e protexeraos: estarán firmes para sempre. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti, que pola celebración dos misterios pascuais
lle deches o teu pobo a salvación,
non deixes de o favorecer sempre coa túa graza.
Fai que alcance a liberdade verdadeira
e que poida gozar no ceo a felicidade
que xa saborea agora na terra.
Polo noso Señor Xesucristo.

Non se di o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade as ofrendas da túa familia.
Gárdanos baixo a túa protección
para que non perdamos os bens que nos deches
e poidamos un día alcanzar os eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual I: pero máis ca nunca neste día (p. 431).

Cando se usa o Canon romano, dinse En comunión e Acolle, Señor, propios.

Antífona da comunión

Col 3, 1-2

Se resucitastes con Cristo, buscade as cousas do alto, onde Cristo está sentado á dereita de Deus: saboreade as cousas do alto. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS, todopoderoso,
escoita as nosas oracións
e prepara os corazón dos teus fillos.
Ti, que nos deches a graza do bautismo,
fai que merezamos a felicidade eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

MÉRCORES DENTRO DA OITAVA DA PASCUA

Antífona de entrada

Mt 25, 34

Vinde, benditos do meu Pai; recibide a herdanza do reino preparado para vós desde a creación do mundo. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti alégrasnos todos os anos
coa festa da resurrección do teu Fillo.
Pola túa bondade fai que a celebración destas festas
nos faga chegar á alegría eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Non se di o Credo.

Oración sobre as ofrendas

ACOLLE, Señor, esta ofrenda da nosa redención
e ao aceptala benignamente
realiza en nós a salvación
da alma e do corpo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual I: pero máis ca nunca neste día (p. 431).

Cando se usa o Canon romano, dinse En comunión e Acolle, Señor, propios.

Antífona da comunión

Lc 24, 35

Os discípulos recoñeceron o Señor Xesús ao partir o pan. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación no sacramento do teu Fillo
nos libre da antiga vida de pecado
e nos transforme en homes novos.
Por Xesucristo, noso Señor.

XOVES DENTRO DA OITAVA DA PASCUA

Antífona de entrada

Sab 10, 20-21

Todo o pobo celebrou a túa vitoria, Señor. A sabedoría abriu a boca dos mudos e fixo falar as linguas dos nenos. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti reuniches os diversos pobos
na confesión unánime do teu nome.
Concédelles aos que renaceron polo bautismo
a graza de viviren unidos
na confesión dunha mesma fe
e na práctica dun mesmo amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Non se di o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade as nosas ofrendas.
Presentámoschas como acción de grazas
polos novos bautizados
e como petición da túa axuda salvadora.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual I: pero máis ca nunca neste día (p. 431).

Cando se usa o Canon romano, dinse En comunión e Acolle, Señor, propios.

Antífona da comunión

1 Pe 2, 9

Sodes un pobo adquirido por Deus: pregoade as marabillas daquel que vos chamou das tebras á súa luz admirable. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, escoita as nosas oracións.
Fai que a participación neste misterio sagrado da nosa redención
nos axude na vida presente
e nos consiga as alegrías eternas.
Por Xesucristo, noso Señor.

VENRES DENTRO DA OITAVA DA PASCUA

Antífona de entrada

Sal 77, 53

O Señor liberou o seu pobo da escravitude e sepultou no mar os seus inimigos. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
no misterio da Pascua
ofrecícheslles aos homes a alianza da reconciliación.
Fai que realicemos na vida
o misterio que celebramos na fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Non se di o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, coa túa bondade realiza en nós
o misterio simbolizado neste intercambio dos dons pascuais.
Fai que o amor que temos ás cousas da terra
se transforme en desexo dos bens do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual I: pero máis ca nunca neste día (p. 431).

Cando se usa o Canon romano, dinse En comunión e Acolle, Señor, propios.

Antífona da comunión

Cf. Xn 21, 12-13

Díxolles Xesús aos seus discípulos: «Vinde e comed». Colleu o pan e déullelo. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, garda sempre con amor
os que salvaches polo teu Fillo.
Que se alegren coa súa resurrección
os que foron salvados pola súa paixón.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

SÁBADO DENTRO DA OITAVA DA PASCUA

Antífona de entrada

Sal 104, 43

O Señor liberou o seu pobo con alegría e con cantos de triunfo os seus elixidos. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
co teu amor xeneroso
aumenta o número dos pobos que cren en ti.
Mira con bondade os teus escollidos
e reviste coa graza da inmortalidade
os que renaceron polo sacramento do bautismo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Non se di o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a celebración destes misterios pascuais
nos encha sempre de alegría.
Que este sacrificio,
no que se renova continuamente a nosa redención,
nos leve tamén á alegría da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual I: pero máis ca nunca neste día (p. 431).

Cando se usa o Canon romano, dinse En comunión e Acolle, Señor, propios.

Antífona da comunión

Gal 3, 27

Os que fostes bautizados en Cristo, estades revestidos de Cristo. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, mira con bondade o teu pobo.
Ti, que o renovaches con estes misterios pascuais,
faino chegar á gloria incorruptible da resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

II DOMINGO DA PASCUA ou da Divina Misericordia

Antífona de entrada

1 Pe 2, 2

Coma nenos que acaban de nacer, ansiade o leite puro, o espiritual, para que con el medredes na salvación.

Ou ben:

4 Esd 2, 36-37

Recibide a alegría da vosa gloria; dádlle gracias a Deus, que vos chamou ao reino celestial. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS de eterna misericordia,
ti dáslle azos á fe do teu pobo
coa celebración anual das festas da Pascua.
Fai medrar en nós os dons da túa graza,
para que comprendamos mellor
que grandes son o bautismo que nos purificou,
o Espírito que nos fixo renacer e o sangue que nos redimiu.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti renováchesnos pola confesión do teu nome
e pola graza do teu bautismo.
Acolle as ofrendas que che presentamos
[xunto cos acabados de bautizar] e lévanos á benaventuranza eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual I: pero máis ca nunca neste día (p. 431).

Cando se usa o Canon romano, dinse En comunión e Acolle, Señor, propios.

Antífona da comunión

Cf. Xn 20, 27

Trae a túa man e recoñece o lugar dos cravos; non sexas incrédulo, senón home de fe. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
concédenos que o sacramento pascual que acabamos de recibir
viva para sempre nos nosos corazóns.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 7, p. 528).

Luns da Segunda semana da Pascua

Antífona de entrada

Rom 6, 9

Cristo, resucitado de entre os mortos, xa non morre máis; a morte xa non pode nada contra el. Aleluia.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti dásnos a graza de podermos chamarche Pai.
Fai crecer en nós o espírito de fillos adoptivos,
para que cheguemos un día á herdanza
que nos prometiches.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe os dons da túa Igrexa en festa.
Ti, que na Pascua lle deches o motivo de tan gran gozo,
concédelle tamén alcanzar o seu froito na alegría eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Xn 20, 19

Chegou Xesús e, de pé no medio dos discípulos, díxolles: «A paz sexa convosco». Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, mira con bondade o teu pobo.
Ti, que o renovaches con estes misterios pascuais,
faino chegar á gloria incorruptible da resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Segunda semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 19, 7. 6

Alegrémonos e relouquemos e glorifiquemos a Deus, porque xa reina o Señor, noso Deus. Aleluia.

Oración

DEUS todopoderoso,
axúdanos a proclamar a vitoria de Cristo resucitado,
para que o don que nel recibimos xa como anticipo,
o recibamos un día na claridade da gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a celebración destes misterios pascuais
nos encha sempre de alegría.
Que este sacrificio,
no que se renova continuamente a nosa redención,
nos leve tamén á alegría de salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Cf. Lc 24, 46. 26

Era necesario que Cristo padecese e resucitase de entre os mortos, para así entrar na súa gloria. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, escoita as nosas oracións.
Fai que a participación neste misterio sagrado da nosa redención
nos axude na vida presente
e nos consiga as alegrías eternas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Segunda semana da Pascua

Antífona de entrada

Sal 17, 50; 21, 23

Loareite, Señor, entre todos os pobos e anunciarei o teu nome aos meus irmáns. Aleluia.

Oración

SEÑOR, coa Pascua do teu Fillo devolvícheslle ao home a súa dignidade orixinal e décheslle a esperanza da resurrección.

Ao celebrarmos, coma cada ano, estas festas pedímosche que nos axudes a vivir sempre no amor os misterios que conmemoramos na fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
por este santo intercambio de dons fasnos participar na túa mesma vida divina.
Ti, que nos manifestaches a túa verdade, axúdanos a realizala nas nosas obras.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Cf. Xn 15, 16. 19

Di o Señor: «Eu escollínvos do mundo e púxenvos para que vaiades e deades froito e o voso froito permaneza». Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, asiste con bondade o teu pobo.
Ti, que o iluminaches con estes santos misterios, faino abandonar a súa antiga vida de pecado e entrar na vida nova da túa graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Segunda semana da Pascua

Antífona de entrada

Cf. Sal 67, 8-9. 20

Cando saías, Deus, á fronte do teu pobo, e avanzabas polo deserto, acampando entre eles, a terra tremeu e choveu auga do ceo. Aleluia.

Oración

DEUS de misericordia,
concédenos experimentar sempre na nosa vida
a graza salvadora que celebramos
nestes sacramentos pascuais.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, suban onda ti
as nosas oracións e as nosas ofrendas.
Fai que, purificados pola túa graza,
sexamos máis dignos de participar
nos teus sacramentos de amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Mt 28, 20

Asegúrovos que eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo.
Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso e eterno,
na resurrección de Cristo
fasnos renacer á vida eterna.
Acrecenta en nós o froito do sacramento pascual
e fortalece o noso espírito con este alimento de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Segunda semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 5, 9-10

Redimíchesnos, Señor, co teu sangue: xentes de toda raza, lingua, pobo e nación. E fixeches de nós un reino de sacerdotes para o noso Deus. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
para nos librar do poder do inimigo
consentiches que o teu Fillo padecese por nós
o suplicio da cruz.
Concédelles a estes teus fillos
alcanzar a graza da resurrección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade
as ofrendas da túa familia.
Gádanos baixo a túa protección,
para que non perdamos os bens que nos deches
e poidamos un día alcanzar os eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Rom 4, 25

Cristo, noso Señor, foi entregado por culpa dos nosos pecados e foi resucitado por mor da nosa xustificación. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, garda sempre con amor
os que salvaches polo teu Fillo.
Que se alegren coa súa resurrección
os que foron salvados pola súa paixón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado da Segunda semana da Pascua

Antífona de entrada

1 Pe 2, 9

Sodes un pobo adquirido por Deus: pregoade as marabillas daquel que vos chamou das tebras á súa luz admirable. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti enviaches o teu Fillo
para redimírnos a facernos fillos teus.
Mira con amor de Pai
aos que cremos en Cristo:
dános a verdadeira liberdade e a herdanza eterna.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, na túa bondade santifica estes dons,
símbolo da nosa ofrenda espiritual.
Fai que nós mesmos sexamos ante ti
unha ofrenda perenne.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Xn 17, 24

Pai, os que me deches, quero que onde estou eu, estean tamén eles comigo,
para que contemplan a gloria que ti me concediches. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir o don sagrado
do Corpo e do Sangue de Cristo.
Pedímosche humildemente que esta Eucaristía,
que el nos mandou celebrar na súa memoria,
sirva para aumentar o noso amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

III DOMINGO DA PASCUA

Antífona de entrada

Sal 65, 1-2

Aclama a Deus, terra enteira, canta a gloria do seu nome, réndelle o honor da loanza. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, que se alegre sempre o teu pobo
ao verse renovado e rexuvenecido no espírito.
Fai que os que agora se alegran
por recobren a dignidade de fillos
poidan agardar con esperanza segura
o día glorioso da resurrección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe os dons
da túa Igrexa en festa.
Ti, que na Pascua lle deches o motivo de tan gran gozo,
concédelle tamén alcanzar o seu froito na alegría eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Ano A:

Lc 24, 35

Os discípulos recoñeceron o Señor Xesús ao partir o pan. Aleluia.

Ano B:

Lc 24, 46-47

Conviña que o Mesías padecese e que ao terceiro día resucitase de entre os mortos, e que se predicase no seu nome a conversión e o perdón dos pecados a todas as xentes. Aleluia.

Ano C:

Cf. Xn 21, 12-13

Díxolles Xesús aos seus discípulos: «Vinde e comed». Colleu o pan e déullelo. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, mira con bondade o teu pobo.
Ti, que o renovaches con estes misterios pascuais,
faino chegar á gloria incorruptible da resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 6, p. 529).

Luns da Terceira semana da Pascua

Antífona de entrada

Resucitou o bo Pastor, que entregou a súa vida polas ovellas e quixo morrer polo seu rabaño. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
coa luz da túa verdade
guías aos que andan perdidos
para que poidan volver ao bo camiño.
Concédelles a todos os cristiáns
rexeitar o que é contrario ao Evanxeo
e seguir o que lle é conforme.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, suban onda ti
as nosas oracións e as nosas ofrendas.
Fai que, purificados pola túa graza,
sexamos máis dignos de participar
nos teus sacramentos de amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Xn 14, 27

«Déixovos a paz, douvos a miña paz; non é unha paz como a que dá o mundo», di o Señor. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso e eterno,
na resurrección de Cristo
fasnos renacer á vida eterna.
Acrecenta en nós o froito do sacramento pascual
e fortalece o noso espírito con este alimento de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Terceira semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 19, 5; 12, 10

Loade o noso Deus todos os seu s servidores, grandes e pequenos; chegou a salvación, o poder e o reinado de Cristo. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti ábreslles a porta do teu reino
aos que no bautismo renaceron
pola auga e polo Espírito Santo.
Aumenta neles os dons da túa graza,
para que, purificados dos seus pecados,
obteñan todo o que o teu amor nos prometeu.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe os dons da túa Igrexa en festa.
Ti, que na Pascua lle deches o motivo de tan gran gozo,
concédelle tamén alcanzar o seu froito na alegría eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Rom 6, 8

Se xa morremos con Cristo, cremos que tamén viviremos con el. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, mira con bondade o teu pobo.
Ti, que o renovaches con estes misterios pascuais,
faino chegar á gloria incorruptible da resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Terceira semana da Pascua

Antífona de entrada

Sal 70, 8. 23

Énchase a miña boca coa túa loanza, que te cante o día enteiro. Aclamante con gozo os meus labios. Aleluia.

Oración

SEÑOR, escoita e atende a túa familia.
Concede que cantos recibimos xa a graza da fe
participemos tamén na vida eterna
pola resurrección do teu Fillo.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a celebración destes misterios pascuais
nos encha sempre de alegría.
Que este sacrificio,
no que se renova continuamente a nosa redención,
nos leve tamén á alegría da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Resucitou o Señor e iluminou os que rescataa co seu sangue. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, escoita as nosas oracións.
Fai que a participación neste misterio sagrado da nosa redención
nos axude na vida presente
e nos consiga as alegrías eternas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Terceira semana da Pascua

Antífona de entrada

Ex 15, 1-2

Cantemos ao Señor: grande é a súa gloria. O Señor é a miña forza e alegría, el foi a miña salvación. Aleluia.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
neste tempo pascual
fixéchesnos coñecer máis plenamente
a grandeza do teu amor.
Fai que o acollamos con aberto corazón,
para que, libres de todo erro,
nos agarremos firmemente á túa verdade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
por este santo intercambio de dons
fasnos participar na túa mesma vida divina.
Ti, que nos manifestaches a túa verdade,
axúdanos a realizala nas nosas obras.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

2 Cor 5, 15

Cristo morreu por todos, para que os vivos xa non vivan para si mesmos, senón para el, que morreu e resucitou por eles. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, asiste con bondade o teu pobo.
Ti, que o iluminaches con estes santos misterios,
faino abandonar a súa antiga vida de pecado
e entrar na vida nova da túa graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Terceira semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 5, 12

Merecente é o Año, por estar degolado, de recibir o poder, a riqueza, a sabedoría, a forza, a honra, a gloria e a bendición. Aleluia.

Oración

DEUS todopoderoso,
ti fixéchesnos coñecer a graza da resurrección do Señor.
Concédenos que o Espírito Santo
nos faga resucitar co seu amor a unha vida nova.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR; na túa bondade santifica estes dons,
símbolo da nosa ofrenda espiritual.
Fai que nós mesmos sexamos ante ti
unha ofrenda perenne.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Cristo crucificado resucitou de entre os mortos e redimiunos. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir o don sagrado
do Corpo e do Sangue de Cristo.
Pedímosche humildemente que esta Eucaristía,
que el nos mandou celebrar na súa memoria,
sirva para aumentar o noso amor.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Sábado da Terceira semana da Pascua

Antífona de entrada

Col 2, 12

Fostes sepultados con Cristo no bautismo e tamén resucitastes nel pola fe na forza de Deus, que o resucitou de entre os mortos. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
na fonte do bautismo ti renovaches aos que cren en ti.
Protexe a cantos renaceron en Cristo,
para que, vencendo as insidias do mal,
garden fielmente a graza
coa que a túa bendición os enriquece.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade
as ofrendas da túa familia.
Gárdanos baixo a túa protección
para que non perdamos os bens que nos deches
e poidamos un día alcanzar os eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Xn 17, 20-21

«Pai, rógoche polos que cren en min, que todos sexan un, coma nós, para que o mundo crea que ti me enviaches», di o Señor. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, garda sempre con amor
os que salvaches polo teu Fillo.
Que se alegren coa súa resurrección
os que foron redimidos pola súa paixón.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

IV DOMINGO DA PASCUA

Antífona de entrada

Sal 32, 5-6

A misericordia do Señor enche a terra. Pola súa palabra foi feito o ceo.
Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
lévanos á alegre asemblea do ceo.
Que o rabaño chegue,
malia a súa debilidade,
a onde polo seu poder
entrou xa o pastor.
El, que vive e reina contigo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a celebración destes misterios pascuais
nos encha sempre de alegría.
Que este sacrificio,
no que se renova continuamente a nosa redención,
nos leve tamén á alegría da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Resucitou o bo Pastor, que deu a vida polas súas ovellas e que quixo morrer pola súa grea. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, Pai e Pastor bo,
olla con bondade o rabaño
que redimiches co sangue do teu Fillo,
e leva as túas ovellas aos pastos eternos do teu reino.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 6, p. 529).

Luns da Cuarta semana da Pascua

Antífona de entrada

Rom 6, 9

Cristo, resucitado de entre os mortos, xa non morre máis; a morte xa non pode nada contra el. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
pola humilde obediencia do teu Fillo
levantaches a humanidade caída.

Concédenos aos teus fieis
a santa alegría da Pascua,
para que, libres da escravitude do pecado,
poidamos participar na alegría eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe os dons da túa Igrexa en festa.
Ti, que na Pascua lle deches o motivo de tan gran gozo,
concédelle tamén alcanzar o seu froito na alegría eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Xn 20, 19

Chegou Xesús e, de pé no medio dos discípulos, díxolles: «A paz sexa convosco». Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, mira con bondade o teu pobo.
Ti, que o renovaches con estes misterios pascuais,
faino chegar á gloria incorruptible da resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Cuarta semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 19, 7. 6

Alegrémonos e relouquemos e glorifiquemos a Deus, porque xa reina o Señor, noso Deus. Aleluia.

Oración

DEUS todopoderoso,
nós celebramos os misterios da resurrección do Señor.
Concédenos que merezamos tamén
sentir a alegría de sabernos salvados.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a celebración destes misterios pascuais
nos encha sempre de alegría.
Que este sacrificio,
no que se renova continuamente a nosa redención,
nos leve tamén á alegría da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Cf. Lc 24, 46. 26

Era necesario que Cristo padecese e resucitase de entre os mortos, para así entrar na súa gloria. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, escoita as nosas oracións.
Fai que a participación neste misterio sagrado da nosa redención
nos axude na vida presente
e nos consiga as alegrías eternas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Cuarta semana da Pascua

Antífona de entrada

Sal 17, 50; 21, 23

Loareite, Señor, entre todos os pobos e anunciarei o teu nome aos meus irmáns. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti es a vida dos fieis,
a gloria dos humildes
e a felicidade dos xustos.
Atende con bondade a oración do teu pobo
e farta sempre coa abundancia dos teus dons
aos que esperamos con ansia
a xenerosidade das túas promesas.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
por este santo intercambio de dons
fasnos participar na túa mesma vida divina.
Ti, que nos manifestaches a túa verdade,
axúdanos a realizala nas nosas obras.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Cf. Xn 15, 16. 19

Di o Señor: «Eu escollinvos do mundo e púxenvos para que vaiades e deades froito e o voso froito permaneza». Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, asiste con bondade o teu pobo.
Ti, que o iluminaches con estes santos misterios,
faino abandonar a súa antiga vida de pecado
e entrar na vida nova da túa graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Cuarta semana da Pascua

Antífona de entrada

Cf. Sal 67, 8-9. 20

Cando saías, Deus, á fronte do teu pobo, e avanzabas polo deserto, acampando entre eles, a terra tremeu e choveu auga do ceo. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti restauras a natureza humana,
dándolle unha dignidade aínda máis grande
da que tiña antes do pecado orixinal.
Polo admirable misterio do teu amor,
conserva sempre os dons da túa graza e da túa bendición
naqueles que fixeches renacer co sacramento do bautismo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, suban onda ti
as nosas oracións e as nosas ofrendas.
Fai que, purificados pola túa graza,
sexamos máis dignos de participar
nos teus sacramentos de amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Mt 28, 20

Asegúrovos que eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso e eterno,
na resurrección de Cristo
fasnos renacer á vida eterna.
Acrecenta en nós o froito do sacramento pascual
e fortalece o noso espírito con este alimento de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Cuarta semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 5, 9-10

Redimíchesnos, Señor, co teu sangue: xentes de toda raza, lingua, pobo e nación. E fixeches de nós un reino de sacerdotes para o noso Deus. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti es a fonte da nosa liberdade e da nosa salvación.
Escoita as súplicas do pobo
que redimiches polo sangue do teu Fillo:
fai que por ti teñamos vida
e que en ti gocemos da felicidade eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade
as ofrendas da túa familia.
Gárdanos baixo a túa protección
para que non perdamos os bens que nos deches
e poidamos un día alcanzar os eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Rom 4, 25

Cristo, noso Señor, foi entregado por culpa dos nosos pecados e foi resucitado por mor da nosa xustificación. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, garda sempre con amor
os que salvaches polo teu Fillo.
Que se alegren coa súa resurrección
os que foron salvados pola súa paixón.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Sábado da Cuarta semana da Pascua

Antífona de entrada

1 Pe 2, 9

Sodes un pobo adquirido por Deus: pregoade as marabillas daquel que vos chamou das tebras á súa luz admirable. Aleluia.

Oración

EUS todopoderoso e eterno,
concédenos vivir cada día con maior plenitude
o Misterio Pascual.

Ti, que nos chamaches a unha nova vida no bautismo,
fai que coa túa axuda a nosa vida sexa fecunda
e poidamos alcanzar a felicidade eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, na túa bondade santifica estes dons,
símbolo da nosa ofrenda espiritual.
Fai que nós mesmos sexamos ante ti
unha ofrenda perenne.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Xn 17, 24

Pai, os que me deches, quero que onde estou eu, estean tamén eles comigo,
para que contemplan a gloria que ti me concediches. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir o don sagrado
do Corpo e do Sangue de Cristo.
Pedímosche humildemente que esta Eucaristía,
que el nos mandou celebrar na súa memoria,
sirva para aumentar o noso amor.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

V DOMINGO DA PASCUA

Antífona de entrada

Sal 97, 1-2

Cantádelle ao Señor un cántico novo, pois el fixo marabillas; revelou a súa xustiza diante dos pobos. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti enviaches o teu Fillo
para redimírnos e facernos fillos teus.
Mira con amor de Pai
aos que cremos en Cristo:
dános a verdadeira liberdade
e a herdanza eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
por este santo intercambio de dons
fasnos participar na túa mesma vida divina.
Ti, que nos manifestaches a túa verdade,
axúdanos a realizala nas nosas obras.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Xn 15, 1. 5

«Eu son a cepa verdadeira e vós sodes as vides, di o Señor. Quen permanece en min e eu nel, ese dá froito abondo». Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, asiste con bondade o teu pobo.
Ti, que o iluminaches con estes santos misterios,
faino abandonar a antiga vida de pecado
e entrar na vida nova da túa graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 6, p. 529).

Luns da Quinta semana da Pascua

Antífona de entrada

Resucitou o bo Pastor, que entregou a súa vida polas ovellas e quixo morrer polo seu rabaño. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti unes os corazóns dos teus fieis nun mesmo querer:
concédelle ao teu pobo amar o que lle mandas,
e desexar o que lle prometes.
Fai que no medio dos cambios deste mundo
poñamos sempre os nosos corazóns
alí onde está a verdadeira alegría.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, suban onda ti
as nosas oracións e as nosas ofrendas.
Fai que, purificados pola túa graza,
sexamos máis dignos de participar
nos teus sacramentos de amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Xn 14, 27

«Déixovos a paz, douvos a miña paz; non é unha paz como a que dá o mundo», di o Señor. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso e eterno,
na resurrección de Cristo
fasnos renacer á vida eterna.
Acrecenta en nós o froito do sacramento pascual
e fortalece o noso espírito con este alimento de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Quinta semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 19, 5; 12, 10

Loade o noso Deus todos os seus servidores, grandes e pequenos; chegou a salvación, o poder e o reinado de Cristo. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
pola resurrección de Cristo
renóvasnos para a vida eterna.

Concédelle ao teu pobo
ser constante na fe e na esperanza,
para que nunca dubidemos de que se cumprirán en nós
as promesas que nos fixeches.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe os dons da túa Igrexa en festa.
Ti, que na Pascua lle deches o motivo de tan gran gozo,
concédelle tamén alcanzar o seu froito na alegría eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Rom 6, 8

Se xa morremos con Cristo, cremos que tamén viviremos con el. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, mira con bondade o teu pobo.
Ti, que o renovaches con estes misterios pascuais,
faino chegar á gloria incorruptible da resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Quinta semana da Pascua

Antífona de entrada

Sal 70, 8. 23

Énchase a miña boca coa túa loanza, que te cante o día enteiro. Aclamante con gozo os meus labios. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti amas a inocencia e devólvela cando se perde.
Atrae cara a ti os corazóns dos teus fillos
e fai que non se aparten da luz da túa verdade
aqueles que liberaches das tebras da incredulidade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a celebración destes misterios pascuais
nos encha sempre de alegría.
Que este sacrificio,
no que se renova continuamente a nosa redención,
nos leve tamén á alegría da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Resucitou o Señor e iluminou os que rescatarea co seu sangue. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, escoita as nosas oracións.
Fai que a participación neste misterio sagrado da nosa redención
nos axude na vida presente
e nos consiga as alegrías eternas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Quinta semana da Pascua

Antífona de entrada

Ex 15, 1-2

Cantemos ao Señor: grande é a súa gloria. O Señor é a miña forza e alegría, el foi a miña salvación. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai, coa túa graza,
de pecadores fasnos xustos
e de desgraciados, felices.

Coa túa axuda e por estes dons
dálles a coraxe da perseveranza
aos que xustificaches pola fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
por este santo intercambio de dons
fasnos participar na túa mesma vida divina.
Ti, que nos manifestaches a túa verdade,
axúdanos a realizala nas nosas obras.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

2 Cor 5, 15

Cristo morreu por todos, para que os vivos xa non vivan para si mesmos, senón para el, que morreu e resucitou por eles. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, asiste con bondade o teu pobo.
Ti, que o iluminaches con estes santos misterios,
faino abandonar a súa antiga vida de pecado
e entrar na vida nova da túa graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Quinta semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 5, 12

Merecente é o Año, por estar degolado, de recibir o poder, a riqueza, a sabedoría, a forza, a honra, a gloria e a bendición. Aleluia.

Oración

SEÑOR, concédenos adaptar as nosas vidas
ao Misterio Pascual que celebramos con alegría.
Que este misterio nos protexa sempre coa súa forza
e nos leve á salvación.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, na túa bondade santifica estes dons,
símbolo da nosa ofrenda espiritual.
Fai que nós mesmos sexamos ante ti
unha ofrenda perenne.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Cristo crucificado resucitou de entre os mortos e redimiunos. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir o don sagrado
do Corpo e do Sangue de Cristo.
Pedímosche humildemente que esta Eucaristía,
que el nos mandou celebrar na súa memoria,
sirva para aumentar o noso amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado da Quinta semana da Pascua

Antífona de entrada

Col 2, 12

Fostes sepultados con Cristo no bautismo e tamén resucitastes nel pola fe na forza de Deus, que o resucitou de entre os mortos. Aleluia.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
polo novo nacemento do bautismo
fixéchesnos participar na túa mesma vida.
Ti, que nos xustificaches coa túa graza,
facéndonos capaces da vida eterna,
concédenos chegar coa túa axuda
á plenitude da gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade
as ofrendas da túa familia.
Gárdanos baixo a túa protección
para que non perdamos os bens que nos deches
e poidamos un día alcanzar os eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Xn 17, 20-21

«Pai, rógoche polos que cren en min, que todos sexan un, coma nós, para que o mundo crea que ti me enviaches», di o Señor. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, garda sempre con amor
os que salvaches polo teu Fillo.
Que se alegren coa súa resurrección
os que foron redimidos pola súa paixón.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

VI DOMINGO DA PASCUA

Antífona de entrada

Cf. Is 48, 20

Anunciádeo con voz de xúbilo, que se oia ata os confíns do mundo: o Señor liberou o seu pobo. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso,
axúdanos a seguir celebrando con fervor
estes días de alegría en honor do Señor resucitado.
Que practiquemos nas obras
o que celebramos na fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, suban onda ti
as nosas oracións e as nosas ofrendas.
Fai que, purificados pola túa graza,
sexamos máis dignos de participar
nos teus sacramentos de amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Xn 14, 15-16

Se me amades, gardade os meus mandamentos. Eu rogareille ao Pai, e daravos outro Defensor para que decote estea convosco. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso e eterno,
na resurrección de Cristo
fasnos renacer á vida eterna.
Acrecenta en nós o froito do sacramento pascual
e fortalece o noso espírito con este alimento de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 6, p. 529).

Luns da Sexta semana da Pascua

Antífona de entrada

Rom 6, 9

Cristo, resucitado de entre os mortos, xa non morre máis; a morte xa non pode nada contra el. Aleluia.

Oración

DEUS de misericordia,
concédenos experimentar en toda a nosa vida
o froito do Misterio Pascual que agora celebramos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe os dons da túa Igrexa en festa.
Ti, que na Pascua lle deches o motivo de tan gran gozo,
concédelle tamén alcanzar o seu froito na alegría eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Xn 20, 19

Chegou Xesús e, de pé no medio dos discípulos, díxolles: «A paz sexa convosco». Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, mira con bondade o teu pobo.
Ti, que o renovaches con estes misterios pascuais,
faino chegar á gloria incorruptible da resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Sexta semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 19, 7. 6

Alegrémonos e relouquemos e glorifiquemos a Deus, porque xa reina o Señor, noso Deus. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
concédenos agardar con esperanza
o día da resurrección,
ti que nos devolviches xa
a gloria de sernos os teus fillos adoptivos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que a celebración destes misterios pascuais
nos encha sempre de alegría.
Que este sacrificio,
no que se renova continuamente a nosa redención,
nos leve tamén á alegría da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Cf. Lc 24, 46. 26

Era necesario que Cristo padecese e resucitase de entre os mortos, para así entrar na súa gloria. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, escoita as nosas oracións.
Fai que a participación neste misterio sagrado da nosa redención
nos axude na vida presente
e nos consiga as alegrías eternas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Mércores da Sexta semana da Pascua

Antífona de entrada

Cf. Sal 17, 50; 21, 23

Loareite, Señor, entre todos os pobos e anunciarei o teu nome aos meus irmáns. Aleluia.

Oración

SEÑOR, nós celebramos a festa da resurrección do teu Fillo. Fai que poidamos tamén alegrarnos, xunto con todos os santos, cando el volva na súa gloria. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai, por este santo intercambio de dons fasnos participar na túa mesma vida divina. Ti, que nos manifestaches a túa verdade, axúdanos a realizala nas nosas obras. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Cf. Xn 15, 16. 19

Di o Señor: «Eu escollinvos do mundo e púxenvos para que vaiades e deades froito e o vaso froito permaneza». Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, asiste con bondade o teu pobo. Ti, que o iluminaches con estes santos misterios, faino abandonar a súa antiga vida de pecado e entrar na vida nova da túa graza. Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Sexta semana da Pascua

Onde a solemnidade da Ascensión non é festa de precepto, trasládase ao Domingo VII da Pascua (p. 332). Nese caso, este xoves celébrase a misa seguinte:

Antífona de entrada

Cf. Sal 67, 8-9. 20

Cando saías, Deus, á fronte do teu pobo, e avanzabas polo deserto, acampando entre eles, a terra tremeu e choveu auga do ceo. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches que o teu pobo
participe no misterio da redención.
Concédenos tamén que cheguemos a gozar eternamente
da resurrección do Señor.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, suban onda ti
as nosas oracións e as nosas ofrendas.
Fai que, purificados pola túa graza,
sexamos máis dignos de participar
nos teus sacramentos de amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435).

Antífona da comunión

Mt 28, 20

Asegúrovos que eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso e eterno,
na resurrección de Cristo
fasnos renacer á vida eterna.
Acrecenta en nós o froito do sacramento pascual
e fortalece o noso espírito con este alimento de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Sexta semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 5, 9-10

Redimíchesnos, Señor, co teu sangue: xentes de toda raza, lingua, pobo e nación. E fixeches de nós un reino de sacerdotes para o noso Deus. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
na resurrección de Cristo
renóvasnos para a vida eterna.
Levanta os nosos corazóns cara ao Salvador,
sentado á túa dereita,
para que cantos fixeches renacer polo bautismo
sexamos revestidos coa gloria da inmortalidade
cando el volva na súa maxestade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Onde a Ascensión se celebra no domingo seguinte, dise:

SEÑOR, escoita as nosas súplicas.
Que a salvación prometida na glorificación do teu Fillo
se cumpra en todas partes pola predicación do evanxeo;
e que a santidad anunciada por el, que é a verdade,
faga aumentar a comunidade dos teus fillos adoptivos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade
as ofrendas da túa familia.
Gárdanos baixo a túa protección
para que non perdamos os bens que nos deches
e poidamos un día alcanzar os eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435) ou da Ascensión (pp. 436-438).

Antífona da comunión

Rom 4, 25

Cristo, noso Señor, foi entregado por culpa dos nosos pecados e foi resucitado por mor da nosa xustificación. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, garda sempre con amor
os que salvaches polo teu Fillo.
Que se alegren coa súa resurrección
os que foron salvados pola súa paixón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado da Sexta semana da Pascua

Antífona de entrada

1 Pe 2, 9

Sodes un pobo adquirido por Deus: pregoade as marabillas daquel que vos chamou das tebras á súa luz admirable. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
antes de subir ao ceo
o teu Fillo prometeulles o Espírito Santo aos apóstolos.
Eles recibiron o don de linguas
e o coñecemento dos teus misterios:
concédenos tamén a nós os dons do teu Espírito.
Polo noso Señor Xesucristo.

Onde a Ascensión se celebra no domingo seguinte. dise:

SEÑOR, dispón sempre o noso corazón
á práctica das boas obras.
Axúdanos a buscar sempre o mellor,
para que tratemos de participar
na realidade eterna do Misterio Pascual.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, na túa bondade santifica estes dons,
símbolo da nosa ofrenda espiritual.
Fai que nós mesmos sexamos ante ti
unha ofrenda perenne.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435) ou da Ascensión (pp. 436-438).

Antífona da comunión

Xn 17, 24

Pai, os que me deches, quero que onde estou eu, estean tamén eles comigo,
para que contemplan a gloria que ti me concediches. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir o don sagrado
do Corpo e do Sangue de Cristo.
Pedímosche humildemente que esta Eucaristía,
que el nos mandou celebrar na súa memoria,
sirva para aumentar o noso amor.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

VII Domingo da Pascua

ASCENSIÓN DO SEÑOR

Solemnidade

Antífona de entrada

Feit 1, 11

Galileos, que facedes ollando para o ceo? Do mesmo xeito que o vistes subir ao ceo, así ha vir. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, todopoderoso,
fainos exultar con santa alegría e con filial acción de grazas
nesta festa da Ascensión de Cristo, teu Fillo,
na que tamén nós somos elevados onda ti;
e á gloria a onde se adiantou xa el como cabeza nosa,
tamén estamos chamados nós como membros do seu corpo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche humildemente este sacrificio
na admirable ascensión do teu Fillo.
Fai que este santo intercambio de dons
nos resucite con el á gloria do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Ascensión (pp. 436-438).

Cando se usa o Canon romano, di se En comunión propio.

Antífona da comunión

Mt 28, 20

Asegúrovos que eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso e eterno,
ti concédesnos vivir xa as realidades do ceo
mentres estamos aínda na terra.
Fai que os nosos corazóns aspiren a vivir na patria eterna,
onde Cristo introduciu a nosa humanidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 8, p. 529).

Onde a festa da Ascensión non é de precepto, trasládase ao VII Domingo da Pascua, coma ao seu día propio.

VII DOMINGO DA PASCUA

Se a solemnidade da Ascensión do Señor se celebrou o xoves da Sexta semana da Pascua, no VII domingo dise a misa seguinte:

Antífona de entrada

Sal 26, 7-9

Escoita, Señor, a miña voz que te chama. Por ti dime o corazón: buscade a miña presenza. A túa presenza busco eu, Señor: non apartes o teu rostro de min. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, atende con bondade as nosas súplicas. Nós cremos que o Salvador do xénero humano está contigo na túa gloria.

Fai que, conforme á súa promesa, sintamos no medio de nós a súa presenza deica a fin dos tempos. El, que vive e reina contigo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe as nosas ofrendas e oracións. Fai que esta liturxia celebrada con devoción nos faga chegar á gloria do ceo. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435) ou da Ascensión (pp. 436-438).

Antífona da comunión

Xn 17, 22

Pai, pídoche que sexan un, como nós somos un. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Salvador, escoita a nosa oración. Fai que a participación nestes santos misterios nos dea a segura confianza de que todo o corpo da Igrexa se unirá a Cristo, súa cabeza, que o precedeu na gloria. Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 6, p. 529).

Luns da Sétima semana da Pascua

Antífona de entrada

Feit 1, 8

Recibiredes a forza do Espírito Santo, Que virá sobre vós, e seredes as miñas testemuñas ata os confíns da terra. Aleluia.

Oración

SEÑOR, pedímosche que veña sobre nós a forza do Espírito Santo. Que poidamos cumprir fielmente a túa vontade e a manifestemos cunha vida santa. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que este sacrificio santo nos purifique dos nosos pecados e infunda nos nosos corazóns o vigor da túa graza. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435) ou da Ascensión (pp. 436-438).

Antífona da comunión

Xn 14, 18; 16, 22

«Non vos deixarei orfos, di o Señor: volverei a vós, e alegrarase o voso corazón». Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, asiste con bondade o teu pobo. Ti, que o iluminaches con estes santos misterios, faino abandonar a súa antiga vida de pecado e entrar na vida nova da túa graza. Por Xesucristo, noso Señor.

Martes da Sétima semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 1, 17-18

Eu son o primeiro e o último, o que vive; estiven morto, pero olla que estou vivo por sempre eternamente. Aleluia.

Oración

DEUS omnipotente e misericordioso,
envíanos o Espírito Santo,
que habite nos nosos corazóns
e nos transforme en templos da súa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe as nosas ofrendas e oracións.
Fai que esta liturxia celebrada con devoción
nos faga chegar á gloria do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435) ou da Ascensión (pp. 436-438).

Antífona da comunión

Xn 14, 26

«O Espírito Santo, que meu Pai enviará no meu nome, havos ensinar todo e traeravos á lembranza canto eu vos dixen», di o Señor. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir o don sagrado
do Corpo e do Sangue de Cristo.
Pedímosche humildemente que esta Eucaristía,
que el nos mandou celebrar na súa memoria,
sirva para aumentar o noso amor.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Mércores da Sétima semana da Pascua

Antífona de entrada

Sal 46, 2

Aplaudide, pobos todos; aclamade a Deus con cancións. Aleluia.

Oración

DEUS de misericordia,
ti congregas a túa Igrexa polo Espírito Santo.
Fai que se entregue de todo corazón ao teu servizo
e viva unida no cumprimento da túa vontade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe o sacrificio
que ti mesmo nos mandaches ofrecerche.
Por este misterio que celebramos como servizo á túa gloria
realiza en nós
a obra da túa santificación e redención.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435) ou da Ascensión (pp. 436-438).

Antífona da comunión

Xn 15, 26-27

«Cando veña o Defensor que eu vos hei enviar, o Espírito da verdade que
vén do Pai, dará testemuño de min e tamén vós daredes testemuño», di
o Señor. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación neste sacramento
nos dea graza sobre graza.
Que a súa forza nos purifique
e nos faga cada día máis aptos
para recibirmos os teus dons.
Por Xesucristo, noso Señor.

Xoves da Sétima semana da Pascua

Antífona de entrada

Heb 4, 16

Acheguémonos con liberdade ao trono da graza para conseguirmos misericordia e atoparmos graza para unha axuda ao seu debido tempo. Aleluia.

Oración

SEÑOR, que o teu Espírito
nos encha co poder dos seus dons.
Que nos dea un corazón que che sexa agradable
e nos faga vivir conforme á túa vontade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, na túa bondade santifica estes dons,
símbolo da nosa ofrenda espiritual.
Fai que nós mesmos sexamos ante ti
unha ofrenda perenne.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435) ou da Ascensión (pp. 436-438).

Antífona da comunión

Xn 16, 7

«Eu dígovos a verdade: convencos que eu me vaia; pois se eu non me vou, non virá a vós o Defensor», di o Señor. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir este sacramento.
Que como palabra nos ilumine
e como alimento nos fortaleza,
para que poidamos alcanzar os dons do teu Espírito.
Por Xesucristo, noso Señor.

Venres da Sétima semana da Pascua

Antífona de entrada

Ap 1, 5-6

Cristo amounos e lavounos dos nosos pecados co seu sangue, e converteunos nun reino, en sacerdotes para o seu Deus e Pai. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
pola glorificación de Cristo e a iluminación do Espírito Santo
abríchesnos a porta do ceo.

Fai que a participación neste don tan grande
aumente a nosa fe e nos faga progresar no teu servizo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, mira con bondade as ofrendas do teu pobo.
Que o Espírito Santo veña a nós
e purifique os nosos corazóns,
para que as poidamos ofrecer máis dignamente.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435) ou da Ascensión (pp. 436-438).

Antífona da comunión

Xn 16, 13

«Cando veña o Espírito da verdade havos encamiñar á verdade plena», di
o Señor. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti aliméntasnos e purifícasnos cos teus misterios.
Fai que a participación na mesa á que ti nos invitas,
nos alcance a vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado da Sétima semana da Pascua

Misa da mañá

Antífona de entrada

Feit 1, 14

Os discípulos dedicábanse constantemente á oración, coas mulleres e con María, a Nai de Xesús, e cos seus irmáns. Aleluia.

Oración

DEUS, todopoderoso,
acabamos de celebrar as festas da Pascua.
Que a túa graza nos axude
a realizar o seu misterio
nas nosas obras e na nosa vida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que o Espírito Santo veña aos nosos corazóns
e nos prepare a participar nos teus sacramentos,
pois el é o perdón de todos os pecados.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio pascual (pp. 431-435) ou da Ascensión (pp. 436-438).

Antífona da comunión

Xn 16, 14

«O Espírito Santo hame glorificar, pois recibirá do meu e anunciarávolos»,
di o Señor. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, escoita con bondade as nosas súplicas.
Ti, que nos fixeches pasar dos signos da antiga alianza
aos sacramentos da nova,
axúdanos a deixar a antiga vida de pecado
e a vivirmos unha nova vida de santidad.
Por Xesucristo, noso Señor.

DOMINGO DE PENTECOSTE

Solemnidade

Misa da vixilia

Esta misa dise na tarde do sábado, antes ou despois das primeiras Vésperas do domingo de Pentecoste.

Antífona de entrada

Rom 5, 5; 8, 11

O amor de Deus vértese nos nosos corazóns mediante o seu Espírito, que habita en nós. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti quixeches que o Misterio Pascual
se completase en cincuenta días.

Fai que o don do teu Espírito
congregue as nacións dispersas,
facendo que as diversas linguas
se unan na confesión do teu nome.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS todopoderoso,
fai que o esplendor da túa gloria brille sobre nós
e que a luz da túa luz confirme cos dons do Espírito Santo
os que naceron de novo pola túa graza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, santifica coa bendición do teu Espírito
estes dons que che presentamos.
Que eles aumenten o amor na túa Igrexa,
para que sexa ante o mundo
un signo visible do misterio da salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de Pentecoste, como na misa seguinte (p. 342).

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio.

Antífona da comunión

Xn 7, 37

O derradeiro día da festa, Xesús púxose de pé e gritou: «Se algún ten sede, que veña onda min e beba». Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, sívannos de proveito
estes dons que acabamos de recibir.
Fai que nos encha co seu fervor aquel mesmo Espírito
que de modo marabilloso fixeches baixar sobre os apóstolos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 9, p. 530).

Misa do día

Antífona de entrada

Sab 1, 7

O Espírito do Señor encheu o universo: el, que todo o abrangue, coñece todas as linguas. Aleluia.

Ou ben:

Rom 5, 5; 10, 11

O amor de Deus vértese nos nosos corazóns mediante o seu Espírito, que habita en nós. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
no misterio desta festa de Pentecoste
santificas o enteiro corpo da túa Igrexa
no medio de todos os pobos e nacións.
Estende os dons do teu Espírito Santo
dun confín ao outro do mundo
e realiza tamén hoxe nos corazóns dos teus fieis
o milagre que o teu amor operou
nos comezos mesmos da predicación evanxélica.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, realiza a promesa do teu Fillo:
que o Espírito Santo
nos faga penetrar máis fondamente no misterio deste sacrificio
e nos leve ao coñecemento da verdade plena.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O MISTERIO DE PENTECOSTE

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENT é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti hoxe levaches á súa plenitude o Misterio Pascual,
enviando o Espírito Santo
sobre aqueles que adoptaras xa coma fillos
pola unión co teu único Fillo.
Aquel mesmo Espírito que desde o comezo da Igrexa
te deu a coñecer a todos os pobos
e xuntou as diversas linguas
na confesión dunha mesma fe.

Por iso, cheo de gozo pascual,
o mundo enteiro reborda de alegría,
e tamén os coros celestiais
cantan sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio.

Antífona da comunión

Feit 2, 4. 11

Todos quedaron cheos do Espírito Santo e proclamaban as grandezas de Deus. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti concédeslle á túa Igrexa os dons do ceo.
Conserva nela a graza que lle deches,
para que o Espírito Santo sexa sempre a nosa forza;
e fai que esta Eucaristía
aumente en nós os froitos da salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 9, p. 530).

Para despedir o pobo, o diácono ou o mesmo sacerdote di:

Podedes ir en paz, aleluia, aleluia.

R. Deámoslle grazas a Deus, aleluia, aleluia.

Se se canta, faise do seguinte modo:

Po- de- des ir en paz, e que o Se- ñor vos a- com- pa- ñe,
a- le- lu- ia, a- le- lu- ia. De- á- mos- lle
gra- zas a Deus, a- le- lu- ia, a- le- lu- ia.

Acabado o tempo pascual, apágase o cirio. Sería recomendable gardalo nun posto de honor dentro do baptisterio. Nel acenderanse as candeas dos bautizados na celebración do bautismo.

Cando o luns ou aínda o martes despois de Pentecoste son días nos que os fieis deben ou acostuman asistir á misa, pódese retomar a misa do domingo de Pentecoste, ou dicir a misa votiva do Espírito Santo (pp. 972ss).

O xoves despois de Pentecoste celébrase en España a festa de Noso Señor Xesucristo, Sumo e eterno Sacerdote. O formulario da misa atópase entre as misas votivas (cf. p. 970).

TEMPO ORDINARIO
(*PER ANNUM*)

1. O tempo ordinario ou tempo per annum comprende 33 ou 34 semanas. Empeza o luns que segue ao domingo que cae despois do 6 de xaneiro e dura ata o comezo da Coresma; volve empezar de novo o luns despois do domingo de Pentecoste e acaba o sábado antes do domingo primeiro do Advento.
2. O Misal presenta, xa que logo, 34 misas para os domingos e feiras deste tempo. Úsanse do modo seguinte:
 - a) Os domingos tómase ordinariamente a misa que corresponde ao número do domingo per annum, a non ser que toque unha solemnidade ou festa que substitúa o domingo.
 - b) Nas feiras pódese dicir calquera das 34 misas, atendendo á utilidade pastoral dos fieis.
3. O modo de computar os domingos e semanas per annum é o seguinte:
 - a) O domingo no que se celebra a festa do Bautismo do Señor corresponde ao primeiro domingo do tempo ordinario; e a semana que segue compútase como a primeira do tempo ordinario. Os demais domingos e semanas seguen en orde progresiva ata o comezo da Coresma.
 - b) Despois de Pentecoste, se as semanas do tempo ordinario son 34, volve a tomarse a serie desde a semana que segue inmediatamente á última celebrada antes da Coresma; con todo, hai que ter en conta que a misa do domingo de Pentecoste e a festa da Santísima Trindade substitúen as misas dominicais. Se as semanas do tempo ordinario son 33, omítese a primeira semana, que habería que tomar despois de Pentecoste.
4. Os domingos dise Gloria y Credo; nas feiras omítense.
5. En canto ao prefacio dise o dos domingos do tempo ordinario (pp. 439-448); nas feiras dise un dos prefacios comúns (pp. 472-480).
6. Para a comunión póñense dúas antífonas: a primeira tomada dos salmos; a segunda tomada ordinariamente do evanxeo . Pódese escoller unha ou outra, conforme conveña; con todo, ha de preferirse aquela que coincida máis co evanxeo.

DOMINGOS E FEIRAS

SEMANA I DO TEMPO ORDINARIO

O primeiro domingo do tempo ordinario é substituído pola festa do Bautismo do Señor (p. 157).

Antífona de entrada

Vin un home sobre un trono altísimo. Adorábao unha multitude de anxos, que cantaban a unha soa voz: «Este é o que reina para sempre».

Oración

SEÑOR, na túa bondade paternal
acolle as súplicas e desexos do teu pobo.
Axúdanos a coñecer a túa vontade
e dáanos forza para a cumprirmos fielmente.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con agrado
a ofrenda do teu pobo.
Que ela nos axude a vivir santamente
e torne eficaz a nosa oración.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 35, 10

Señor, en ti está a fonte da vida e a túa luz fai que vexamos nós a luz.

Ou ben:

Xn 10, 10

«Eu vin para que teñan vida, e a teñan abondo». di o Señor.

Oración des pois da comunión

DEUS todopoderoso,
ti renovas a nosa vida cos teus sacramentos.
Rogámosche que nos concedas tamén
poderte servir dignamente cunha vida santa.
Por Xesucristo, noso Señor.

II DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 65, 4

Próstrase ante ti toda a terra e cante salmos ao teu nome, Altísimo.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti governas o ceo e mais a terra.
Escoita con bondade as súplicas do teu pobo
e concédenos a paz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos a graza
de celebrarmos dignamente estes santos misterios,
porque, cada vez que celebramos
este memorial do sacrificio do Señor,
realízase a obra da nosa redención.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 22, 5

Ti pos para min a mesa e a miña copa está chea.

Ou ben:

1 Xn 4, 16

Nós xa o coñecemos e puxemos a nosa fe neste amor: o amor que Deus
mantén vivo entre nós.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos co pan da vida.
Énchenos agora co teu Espírito
e únenos na paz e no amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

III DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 95, 1. 6

Cantádelle ao Señor un canto novo, cántalle ao Señor, terra enteira.
Na súa presenza, gloria e maxestade; no seu santuario, forza e fermosura.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
dirixe a nosa vida conforme á túa vontade,
para que, no nome do teu Fillo benquerido,
poidamos dar froito abundante de boas obras.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade as nosas ofrendas,
santifícaaas co teu Espírito
e fai que sirvan para a nosa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 33, 6

Ollade para el e refulxide, que se alegren as vosas caras.

Ou ben:

Xn 8, 12

«Eu son a luz do mundo, di o Señor; quen me segue non andará ás escuras,
senón que terá a luz da vida».

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
ti alimentáchesnos co pan da vida.
Fai que sintamos sempre a alegría
de participar nos teus dons.
Por Xesucristo, noso Señor.

IV DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 105, 47

Sálvanos, Señor, noso Deus, axúntanos de entre as xentes. Loaremos o teu santo nome, a túa loanza será a nosa satisfacción.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
concédenos adorarte de todo corazón
e amar a todos os homes con amor verdadeiro.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, nesta Eucaristía
traemos ao teu altar as nosas ofrendas.
Acólleas con bondade
e transfórmaas en sacramento da nosa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 30, 17-18

Fai brillar o teu rostro sobre o teu servo, sálvame pola túa misericordia:
Señor, que non me avergoñe de te invocar.

Ou ben:

Mt 5, 3-4

Felices os que teñen espírito de pobre, porque deles é o reino do ceo.
Felices os non agresivos, porque eles herdarán a terra.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos co sacramento da nosa redención.
Fai que nos axude para a salvación
e nos faga progresar na fe verdadeira.
Por Xesucristo, noso Señor.

V DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 94, 6-7

Vinde, adorémolo prostrados, axeonllémonos ante o Señor que nos creou: el é o noso Deus.

Oración

SEÑOR, garda con amor de Pai a túa familia.
Na túa graza está toda a nosa esperanza:
gárdanos sempre coa túa protección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, noso Deus,
ti creaches o pan e mais o viño
para alimentar a nosa vida na terra.
Fai que se transformen tamén para nós
en sacramento da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 106, 8-9

Déanlle grazas ao Señor pola súa misericordia, polos seus prodixios en favor dos homes. El sacia os sedentos e farta de bens os famentos.

Ou ben:

Mt 5, 5-6

Felices os que choran, porque eles serán consolados. Felices os famentos e sedentos de xustiza, porque eles ficarán fartos.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti fixeches que compartísemos
un mesmo pan e un mesmo cáliz.
Fai que vivamos unidos en Cristo, coma nun só corpo,
e teñamos a alegría de producirmos froitos
para a salvación do mundo.
Por Xesucristo, noso Señor.

VI DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 30, 3-4

Sé a rocha do meu refuxio, o castelo forte onde me salve. Ti es a miña rocha e o meu castro.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti prometiches estar presente naqueles
que te aman con corazón recto e sincero.
Fai que a túa graza nos axude a vivir de tal modo
que merezamos ser a túa morada.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que esta oblación
nos purifique e nos renove.
Que nos axude a cumprir a túa vontade
e nos leve á vida eterna
que ti nos prometiches.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 77, 29-30

Comeron ata se fartaren, o Señor cumpriulles os seus degoros: non quedou defraudado o seu desexo.

Ou ben:

Xn 3, 16

De tal xeito amou Deus o mundo, que lle deu o seu Fillo unixénito, para que todo o que cre nel non se perda, senón que teña a vida eterna.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos co pan do ceo.
Concédenos a graza de buscar sempre aquelas realidades
que nos dan a verdadeira vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

VII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 12, 6

Eu confío no teu amor e o meu corazón relouca coa túa axuda. Cantareille ao Señor polo ben con que me premia.

Oración

DEUS, todopoderoso,
axúdanos a meditar sempre
a verdade que ti nos revelaches.
Fai que practiquemos de palabra e de obra
o que é do teu agrado.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, celebramos con respecto e devoción
os teus santos misterios.
Que estes dons que ofrecemos para a túa gloria
sirvan para a nosa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 9, 2-3

Douche as grazas, Señor, de todo corazón, proclamo as túas marabillas.
Alégrome, relouco contigo e canto o teu nome, Altísimo.

Ou ben:

Xn 11, 27

Si, Señor: eu creo que ti es Cristo, o Fillo de Deus, que había de vir ao mundo.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
neste sacramento dásnos un signo e garantía da nosa salvación.
Fai que a súa celebración
nos faga recibir xa agora os seus froitos.
Por Xesucristo, noso Señor.

VIII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 17, 19-20

O Señor é o meu arrimo: sácame a campo aberto e sálvame, porque me ama.

Oración

SEÑOR, fai que os acontecementos do mundo decorran para nós conforme aos teus designios de paz e que a Igrexa poida dedicarse ao teu servizo con tranquilidade e alegría.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
ti dásnos o mérito das nosas ofrendas,
aínda que de ti nos vén
aquilo mesmo que che ofrecemos.
A túa bondade que nos dá eses dons
faga que nos alcancen o premio da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 12, 6

Cantareille ao Señor polo ben con que me premia. Cantarei salmos ao teu nome, Altísimo.

Ou ben:

Mt 28, 20

«Asegúrovos que eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos con este alimento de salvación.
Este sacramento que nos alimenta no tempo
nos faga tamén, pola túa misericordia,
participar na vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

IX DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 24, 16. 18

Vólvete cara a min e tenme compaixón, pois estou só e aflixido. Olla a miña aflición e os meus traballos, e perdoa os meus erros, meu Deus.

Oración

DEUS, noso Pai,
a túa providencia non falla nunca nos seus designios.
Suplicámosche humildemente
que nos libres de todos os males
e nos deas todo o que nos poida axudar.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, confiando no teu amor,
traemos ao teu altar as nosas ofrendas.
Que a túa graza nos purifique,
para que esta Eucaristía que celebramos
nos libre dos nosos pecados.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 16, 6

Eu chámote, Deus, porque ti me respondes; pon o oído cara a min e escoita a miña voz.

Ou ben:

Mc 11, 23-24

«Con toda verdade volo aseguro; canto pidades na oración, crede que o conseguiredes», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, guíanos co teu Espírito,
ti que nos alimentas
co Corpo e co Sangue do teu Fillo.
Fai que te confesemos non só de palabra e de lingua,
senón de obra e verdade,
para que así poidamos entrar no reino do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

X DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 26, 1-2

O Señor é a miña luz e salvación, a quen hei de temer? O Señor é o meu castelo, ante quen hei de tremer? Os inimigos que me fan mal, eles son quen esvaran e caen.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti es a fonte de todo ben.
Ensínanos coa túa inspiración
a pensar o que é recto
e axúdanos coa túa providencia
a poñelo en práctica.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, olla con bondade a nosa ofrenda.
Que che sexa agradable a ti
e faga medrar o noso amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 17, 3

Señor, fortaleza miña, meu castro, meu refuxio. Meu Deus, penedo onde me acollo.

Ou ben:

1 Xn 4, 16

Deus é amor e quen permanece no amor, permanece en Deus, e Deus permanece nel.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a túa forza curadora
nos libre das nosas maldades
e nos guíe polo camiño do ben.
Por Xesucristo, noso Señor.

XI DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 26, 7. 9

Escoita, Señor, a miña voz que te chama. Ti es a miña axuda; non me deixes, non me abandones, Deus, meu salvador.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti es a fortaleza dos que esperan en ti.
Atende con bondade as nosas súplicas
e dános o auxilio da túa graza,
pois sen ti nada pode a fraqueza humana.
Así, fieis aos teus mandamentos,
poderemos agradarche de intención e de obra.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
mediante esta ofrenda axudas ao home enteiro:
dáslle a comida que alimenta o seu corpo
e o sacramento que renova o seu espírito.
Fai que non nos falte nunca esta axuda
para o noso corpo e o noso espírito.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 26, 4

Unha cousa lle pido ao Señor, unha cousa procuro: habitar na casa do Señor, todos os días da miña vida.

Ou ben:

Xn 17, 11

«Pai santo, custodia no teu nome os que ti me entregaches, para que sexan un coma nós», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, esta santa comunión que acabamos de recibir
significa e realiza a unidade dos fieis en ti.
Fai que realice tamén a unidade da túa Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

XII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 27, 8-9

O Señor é a forza do seu pobo e o castro de salvación do seu unxido. Salva, Señor, o teu pobo, bendice a túa herdade, sé o noso pastor para sempre.

Oración

SEÑOR, a túa providencia non abandona nunca os que fundaches sobre a rocha firme da túa caridade. Concédenos vivir sempre na veneración e no amor do teu santo nome. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta este sacrificio de reconciliación e loanza. Que a súa forza nos purifique para que che agrademos cunha vida fundada no amor. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 144, 15

Todos poñen en ti os seus ollos, Señor: e ti dálles o sustento ao seu tempo.

Ou ben:

Xn 10, 11. 15

«Eu son o bo Pastor e dou a miña vida polas ovellas», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti renóvasnos pola comunión do Corpo e do Sangue do teu Fillo. Na túa misericordia, concédenos que a participación na Eucaristía nos asegure a salvación. Por Xesucristo, noso Señor.

XIII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 46, 2

Aplaudide, pobos todos, aclamade a Deus con cancións.

Oración

DEUS, noso Pai,
co teu Espírito de adopción
fixéchesnos fillos da luz.

Non permitas que o erro nos envolva nas tebras,
senón que permanezamos sempre iluminados
polo resplandor da túa verdade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
ti actúas con eficacia a través dos teus sacramentos.
Fai que a nosa vida sexa digna
desta Eucaristía que celebramos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 102, 1

Alma miña, bendice o Señor e todo o meu ser, o seu santo nome.

Ou ben:

Xn 17, 20-21

Pai, rógoche polos que cren en min: que todos sexan un, coma nós, para
que o mundo crea que ti me enviaches.

Oración despois da comunión

SEÑOR, esta Eucaristía
que acabamos de ofrecer e de recibir
renove a nosa vida.
Fai que, unidos sempre a ti polo amor,
deamos froitos de vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

XIV DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 47, 10-11

Nós festexamos, Deus, o teu amor dentro do teu santuario. Coma o teu nome, Deus, así a túa loanza chega aos confíns da terra. A túa dereita está chea de xustiza.

Oración

DEUS, noso Pai,
pola humilde obediencia do teu Fillo
levantaches o caído no pecado.
Concédelles aos teus fieis a túa santa alegría:
ti, que nos libraches da escravitude do pecado,
lévanos a gozar da felicidade eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, esta ofrenda que consagramos ao teu nome
sirva para a nosa purificación.
Que, día tras día, nos encamiñe
á vida eterna do teu reino.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 33, 9

Gustade e vede que bo é o Señor: feliz quen a el se acolle.

Ou ben:

Mt 11, 28

«Achegádevos a min todos os que estades cansos e oprimidos, que eu vos aliviarei», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti sáciasnos
co don marabilloso da Eucaristía.
Fai que sirva para a nosa salvación
e que non deixemos nunca de proclamar a túa loanza.
Por Xesucristo, noso Señor.

XV DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 16, 15

Mais eu verei con felicidade a túa presenza, ao espertar terei fartura coa túa vista.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti móstraslles aos que andan perdidos
a luz da túa verdade,
para que poidan volver ao bo camiño.
A todos os que se profesan cristiáns
concédelles rexeitar o que é indigno deste nome
e buscar todo o que lle é conforme.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta os dons da túa Igrexa en oración:
transfórmaos en alimentos de salvación
para os fieis que os van recibir.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 83, 4-5

Mesmo o paxaro atopa casa e a andoriña un niño onde pór os seus filliños,
preto dos teus altares, meu Rei e meu Deus. Felices os que habitan na túa
casa e decote che cantan loanzas.

Ou ben:

Xn 6, 57

«Quen come a miña carne e bebe o meu sangue, permanece en min, e eu nel», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos cos teus dons.
Pola participación neste sacramento
fai medrar en nós a obra da salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

XVI DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 53, 6. 8

Deus é a miña axuda, o Señor é quen sostén a miña vida. Eu ofrecereiche gustoso sacrificios, loareite, Señor, porque es bo.

Oración

SEÑOR, ten compaixón dos teus fieis
e éncheos cos dons da túa graza.
Aviva neles a fe, a esperanza e a caridade,
para que garden sempre con fidelidade
os teus mandamentos.
Polo noso Señor Xesucristo

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
no sacrificio único e perfecto de Cristo
levaches á consumación os diversos sacrificios da antiga alianza.
Acolle este sacrificio que che ofrecemos con devoción,
igual que un día bendiciches os presentes de Abel:
sirva para a salvación de todos
o que cada un de nós presenta no teu honor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 110, 4-5

Fai prodixios memorables. O Señor é misericordioso e compasivo: dá
mantenza aos que o temen e recorda por sempre o seu pacto.

Ou ben:

Ap 3, 20

Velaquí que hai tempo que estou á túa porta e chamo: se algún escoita
a miña voz e me abre a porta, eu entrarei a xunto del e cearei con el e el
comigo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, asiste con bondade o teu pobo.
Ti, que o enriqueches con estes santos misterios,
faino pasar da decadencia do pecado
á graza dunha vida nova.
Por Xesucristo, noso Señor.

XVII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 67, 6-7. 36

Deus na súa morada santa dálle fogar aos solitarios, dálle ao seu pobo forza e vigor.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti es a protección dos que esperan en ti
e sen ti nada é santo nin ten valor.

Guíanos e axúdanos coa túa gran misericordia,
para que, facendo un bo uso dos bens temporais,
participemos xa nos bens eternos.

Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta estas ofrendas
que a túa mesma xenerosidade puxo nas nosas mans.

Que estes sagrados misterios,
pola forza da túa graza,
santifiquen a nosa vida presente
e nos conduzan á felicidade eterna.

Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 102, 2

Alma miña, bendice o Señor e non esquezas os seus beneficios.

Ou ben:

Mt 5, 7-8

Felices os misericordiosos, porque eles serán tratados con misericordia.
Felices os de corazón limpo, porque eles verán a Deus.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir este santo sacramento,
que é o memorial perenne da paixón do teu Fillo.

Fai que sirva para a nosa salvación
este don que, no seu amor inmenso,
el mesmo nos deixou.

Por Xesucristo, noso Señor.

XVIII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 69, 2. 6

Corre, Deus, para librarme; dáte présa, Señor, para axudarme. Ti es a miña axuda, o meu refuxio: non tardes, Señor.

Oración

SEÑOR, asiste os teus fillos
e móstralles a túa bondade incansable.
Nós estamos orgullosos de terte coma creador
e de sermos gobernados pola túa providencia:
renova ti a obra da túa creación
e protexe o que renovaches.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, santifica con bondade
estes dons que che ofrecemos.
Acepta este noso sacrificio espiritual
e fai de nós mesmos
unha ofrenda perenne para a túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sab 16, 20

Déchesnos, Señor, un pan do ceo: un pan que leva en si toda dozura e
está cheo de sabor.

Ou ben:

Xn 6, 35

«Eu son o pan da vida, di o Señor. Quen vén onda min, non terá fame; e
quen cre en min, endexamais terá sede».

Oración despois da comunión

SEÑOR, acompaña coa túa protección constante
ao pobo que renovaches co pan do ceo.
Ti, que nunca deixaches de nos axudar,
fainos dignos da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

XIX DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 73, 20. 19. 22. 23

Acórdade, Señor, da túa alianza; non esquezas a vida dos teus pobres.
Érguete, Deus, defende a túa causa; non esquezas as voces dos que che suplican.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
o teu Espírito dános a confianza
de te chamarmos noso Pai.

Fai medrar nos nosos corazóns
o espírito de fillos adoptivos,
para que poidamos alcanzar
a herdanza que nos prometiches.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta con bondade
os dons da túa Igrexa.
Ti mesmo nolos deches para chos ofrecermos
e ti os transformas co teu poder
en sacramento da nosa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 147, 12. 14

Glorifica o Señor, Xerusalén, que te farta coa flor do trigo.

Ou ben:

Xn 6, 52

«O pan que eu darei, é a miña carne para a vida do mundo», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación no teu sacramento
nos traía a salvación
e nos manteña firmes na luz da túa verdade.
Por Xesucristo, noso Señor.

XX DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 83, 10-11

Deus, mira o rostro do teu unxido, un día nos teus adros vale por máis de mil.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti, que preparaches bens invisibles
para aqueles que te aman,
enche os nosos corazóns co teu amor.
Fai que, amándote a ti en todo e sobre todo,
Alcancemos as túas promesas,
que superan todo desexo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta estas ofrendas
nas que se realiza un intercambio marabilloso.
Fai que, ao che ofrecermos nós
o que ti nos deches,
merezamos recibirte a ti mesmo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 129, 7

Pois no Señor está o amor e a redención cumprida.

Ou ben:

Xn 6, 51-52

Eu son o pan vivo que baixou do ceo: se alguén come deste pan, vivirá para sempre.

Oración despois da comunión

SEÑOR, por este sacramento
fasnos participar na vida de Cristo.
Que a túa bondade
nos faga semellantes a el na terra,
para que poidamos participar
da súa gloria no ceo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

XXI DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 85, 1-3

Abaixa, Señor, o oído e aténdeme, que son coitado e pobre; gárdame, que son teu amigo; salva, meu Deus, a este servo que confía en ti. Apiádate, Señor, que te estou a chamar o día inteiro.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti, que es capaz de acordar as vontades dos teus fieis,
concédelle ao teu pobo
amar o que lle mandas
e desexar o que lle prometes.
Fai que no medio dos cambios deste mundo
os nosos corazóns permanezan firmes
alí onde se atopa a felicidade verdadeira.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, o sacrificio único e perfecto da cruz
adquiriu para ti un pobo de fillos.
Concédelle á túa Igrexa
a graza da unidade e da paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 103, 13-15

Do froito das túas obras, Señor, fártase a terra, para que o home saque dela o pan co que repón as súas forzas e o viño que alegra o seu corazón.

Ou ben:

Xn 6, 55

«Quen come a miña carne e bebe o meu sangue, permanece en min e eu nel, di o Señor; e eu resucitareino no derradeiro día».

Oración despois da comunión

SEÑOR, leva á súa plenitude en nós
a obra da túa misericordia.
Que o teu amor nos faga fortes e xenerosos
para que che poidamos agradecer en todo.
Por Xesucristo, noso Señor.

XXII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 85, 3. 5

Apiádate, Señor, que te estou a chamar o día inteiro. Ti, Señor, es bo e indúlxente, cheo de amor para aqueles que te invocan.

Oración

EUS todopoderoso,
de ti vén todo don perfecto.
Enche os nosos corazóns con amor a ti
e aumenta a nosa fe,
para que medre o ben que hai dentro de nós
e para que, coa túa axuda vixiante,
alcance a súa madurez.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que esta sagrada ofrenda
nos alcance sempre
a túa bendición salvadora.
Que o teu poder realice en nós
o que celebramos nesta liturxia.
Por Xesucristo, noso Señor

Antífona da comunión

Sal 30, 20

Que grande é o ben que reservas a aqueles que te temen!

Ou ben:

Mt 5, 9-10

Felices os que traballan pola paz, porque eles serán chamados fillos de Deus. Felices os perseguidos por causa da xustiza, porque deles é o reino do ceo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos co santo pan da túa mesa.
Que este alimento fortaleza o amor nos nosos corazóns
e nos anime a servirte nos nosos irmáns.
Por Xesucristo, noso Señor.

XXIII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 118, 137. 124

Ti es xusto, Señor, e as túas decisións rectas. Trata o teu servo conforme ao teu amor.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti enviaches o teu Fillo
para nos salvar e nos facer teus fillos adoptivos.
Óllanos con bondade
e aos que cremos en Cristo
dános a verdadeira liberdade
e a herdanza eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
de ti nos veñen a verdadeira piedade e mais a paz.
Fai que por esta oblación
te glorifiquemos debidamente
e que pola participación neste misterio
se reforcen os lazos da nosa unidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 41, 2-3

Como devece a cerva pola auga dos regatos, así devece por ti, meu Deus,
a miña alma. A miña alma ten sede do Deus vivo.

Ou ben:

Xn 8, 12

«Eu son a luz do mundo, di o Señor; quen me segue non andará ás escuras,
senón que terá a luz da vida».

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentas e renovas os teus fieis
na mesa da palabra e do pan da vida.
Axúdanos a aproveitar estes dons do teu Fillo benquerido,
para que merezamos compartir sempre a súa mesma vida.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

XXIV DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Cf. Sir 36, 18

Dálles, Señor, a túa paz aos que esperan en ti; cumpre as palabras dos teus profetas e escoita as pregarías do teu pobo Israel.

Oración

DEUS, creador e señor do universo,
óllanos con bondade:
fai que experimentemos o poder da túa misericordia,
para nos dedicarmos de todo corazón ao teu servizo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, atende as nosas oracións
e acolle con bondade as ofrendas do teu pobo.
Fai que sirva para a salvación de todos
o que cada un de nós presenta no teu honor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 35, 8

Que precioso é, Deus, o teu amor! Os humanos acóllense á sombra das túas ás.

Ou ben:

Cf. 1 Cor 10, 16

O vaso de bendición que bendicimos é a comunión co Sangue de Cristo;
o pan que partimos é a comunión co Corpo de Cristo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a forza deste santo sacramento
se apodere da nosa alma e do noso corpo:
domine sempre en nós a súa acción
e non os nosos propios sentimentos.
Por Xesucristo, noso Señor.

XXV DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

«Eu son a salvación do pobo, di o Señor. De calquera perigo que me chamen, eu escoitareinos, e serei o seu Señor para sempre».

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches consistir a plenitude da lei
no amor a ti e ao próximo.

Fai que cumpramos os teus mandamentos
e así poidamos chegar á vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade as ofrendas do teu pobo.
Fai que na celebración dos sacramentos
obteñamos o que profesamos na fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 118, 4-5

Ti deches os teus preceptos para que se observen ben. Oxalá a miña conduta sexa firme en gardar os teus mandados.

Ou ben:

Xn 10, 14

«Eu son o bo Pastor, di o Señor; coñezo as miñas ovellas e elas coñécenme a min».

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos cos teus sacramentos.
Sostennos sempre coa túa axuda bondadosa,
para que se faga realidade na nosa vida
a salvación que celebramos nestes misterios.
Por Xesucristo, noso Señor.

XXVI DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Dan 3, 31. 29. 30. 43. 42

Señor, todo o que nos fixeches, fixéchelo con xustiza, porque pecamos contra ti e non escoitamos os teus preceptos. Pero agora glorifica o teu nome, e trátanos conforme á túa gran misericordia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti manifestas a grandeza da túa omnipotencia
na misericordia e no perdón.
Sigue enchéndonos sempre coa túa graza,
para que camiñemos con entusiasmo
cara aos bens que nos prometes
e cheguemos a participar deles na gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS de misericordia,
acepta esta oblación que che presentamos.
Fai que ela nos abra a fonte das túas bendicións.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 118, 49-50

Lémbrate da túa promesa ao teu servo, da que fixeches a miña esperanza.
Este é o meu conforto na aflicción.

Ou ben:

1 Xn 3, 16

Soubemos o que é o amor desde que el deu a súa vida por nós, e entón démonos conta de que nós temos que dar a vida polos irmáns.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que esta santa Eucaristía
renove a nosa alma e o noso corpo.
Que nos faga participar de Cristo na gloria,
pois, cada vez que nela anunciamos a súa morte,
compartimos a súa paixón.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

XXVII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Est 13, 9. 10-11

Señor, todo está suxeito ao teu poder e ningún pode resistirse á túa vontade. Ti fixeches todas as cousas: o ceo e mais a terra e canto existe baixo a bóveda celeste. Ti es o Señor do universo.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
o teu amor de Pai é tan grande
que excede os méritos
e mesmo os desexos dos que che suplican.
Móstranos a túa misericordia:
perdóanos o que oprime a nosa conciencia
e concédenos o que nin sequera nos atrevemos a pedir.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle o sacrificio
que o teu mesmo Fillo instituíu.
Por este santo misterio que celebramos,
seguindo o seu mandado,
leva ao seu cumprimento en nós
a túa santificación e redención.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Lam 3, 25

O Señor é bo para os que esperan nel, para aqueles que o buscan.

Ou ben:

Cf. 1 Cor 10, 17

Como hai un só pan tamén nós, sendo moitos, formamos un só corpo,
pois todos participamos do mesmo pan e do mesmo cáliz.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
ti alimentáchesnos co pan e co viño da salvación.
Rogámosche que nos transformes en aquilo mesmo que recibimos.
Por Xesucristo, noso Señor.

XXVIII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 129, 3-4

Se levas ti conta dos pecados, quen, Señor, resistirá? Pero en ti está o perdón, Deus de Israel.

Oración

SEÑOR, que a túa graza tome a iniciativa na nosa vida e nos acompañe sempre, que nos faga solícitos e constantes na práctica do ben. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as ofrendas e oracións dos teus fieis. Fai que por esta santa liturxia alcancemos a gloria do ceo. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 33, 10-11

Temede o Señor, os seus devotos, pois nada lles falta aos que o temen. Empobrecen os ricos, pasan fame, mais os que buscan o Señor non carecerán de ningún ben.

Ou ben:

1 Xn 3, 2

Cando o Señor apareza, nós seremos coma el, xa que o veremos tal e como é.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos co sagrado alimento do Corpo e do Sangue do teu Fillo. Suplicámosche humildemente que nos fagas participar da súa natureza divina. Por Xesucristo, noso Señor.

XXIX DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 16, 6. 8

Eu chámote, Deus, respóndeme; pon o oído cara a min e escoita a miña voz. Gárdame coma á meniña dos teus ollos, protéxeme baixo a sombra das túas ás.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
concédenos a graza de sermos sempre xenerosos contigo
e fai que te sirvamos de todo corazón.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos ofrecerche libremente
os dons que ti mesmo nos dás.
Que coa axuda da túa graza
nos purifiquen estes mesmos misterios
que ofrecemos para a túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 32, 18-19

Os ollos do Señor están voltos aos que o temen, cara aos que esperan na súa misericordia; para librar a súa vida da morte, para os alimentar no tempo da miseria.

Ou ben:

Mc 10, 45

O Fillo do home veu entregar a súa vida en rescate por todos.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación nos santos sacramentos
nos axude a progresar.
Que nos alcancen os teus beneficios na vida presente
e confirmen a nosa esperanza nos eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

XXX DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 104, 3-4

Que se alegre o corazón dos que buscan o Señor. Buscade o Señor e o seu poder, buscade sempre a súa presenza.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
aumenta en nós a fe, a esperanza e a caridade.
Para que poidamos alcanzar o que nos prometes,
fainos amar o que nos mandas.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR de poder e maxestade,
olla con bondade a ofrenda que che presentamos.
Fai que a nosa celebración
busque ante todo a túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 19, 6

Festexemos a túa vitoria e ergamos bandeiras no teu nome, noso Deus.

Ou ben:

Ef 5, 2

Cristo amounos e entregouse por nós, ofrecéndose a Deus coma sacrificio de recendo agradable.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que os teus sacramentos
realicen en nós o que significan.
Fai que sexa un día realidade para nós
o que agora celebramos nestes símbolos sagrados.
Por Xesucristo, noso Señor.

XXXI DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 37, 22-23

Non me abandones ti, Señor, non esteas lonxe de min, meu Deus, corre na miña axuda, Señor, miña salvación.

Oración

DEUS de poder e misericordia, unicamente coa túa axuda poden os teus fieis servirte e loarte dignamente.

Fai que camiñemos sen tropezos

cara aos bens prometidos.

Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que esta Eucaristía sexa para ti unha ofrenda pura e nos alcance a nós a túa misericordia. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 15, 11

Mostrarasme o camiño da vida: na túa presenza hai felicidade a faltar.

Ou ben:

Xn 6, 58

«Así como o Pai, que me enviou, vive, e eu vivo polo Pai, así tamén quen me coma vivirá por min», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, fai progresar en nós os efectos da túa graza.

Estes sacramentos con que nos alimentaches

nos preparen a recibir os bens

dos que eles son anuncio e promesa.

Por Xesucristo, noso Señor.

XXXII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Sal 87, 3

Chegue a ti a miña súplica, meu Deus, escoita o meu clamor.

Oración

DEUS de poder e misericordia,
arreda de nós todo o que nos aparta de ti.
Dáanos liberdade de corpo e alma,
para que poidamos dedicarnos libremente ao teu servizo.
Polo noso Señor, Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, olla con bondade
esta oblación que che presentamos.
Axúdanos a unirmos de corazón á paixón do teu Fillo
que celebramos nestes símbolos sacramentais.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Antífona da comunión

Sal 22, 1-2

O Señor é o meu pastor: nada me falta. Aos pastos verdecentes me leva a repousar, e condúceme ás augas tranquilas.

Ou ben:

Lc 24, 35

Os discípulos recoñeceron o Señor Xesús ao partir o pan.

Oración despois da comunión

SEÑOR, dámosche as grazas
porque nos alimentaches con este don sagrado.
Suplicámosche humildemente
que infundas en nós o teu Espírito,
para que a forza salvadora que nos comunicaches
nos axude a perseverar fielmente na túa graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

XXXIII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

Antífona de entrada

Cf. Xer 29, 11. 12. 14

Di o Señor: «Eu quero a paz e non a guerra. Chamaredes por min e eu escoitareivos: xuntareivos traéndovos de todos os lugares onde estabades cativos».

Oración

SEÑOR, noso Deus,
non hai outra felicidade plena e perpetua
senón a de te servir a ti, creador de todos os bens.
Concédenos vivir sempre alegres no teu servizo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, presentamos ante ti a nosa ofrenda.
Concédenos por ela a graza de nos entregarmos a ti
e lévanos á vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 72, 28

O meu ben é estar preto de Deus: eu busco en ti, Señor, o meu refuxio.

Ou ben:

Mc 11, 23. 24

«Con toda verdade volo aseguro: canto pidades na oración, crede que o conseguiredes», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir o don sagrado deste sacramento.
Pedímosche humildemente que esta Eucaristía,
que o teu Fillo nos mandou celebrar na súa memoria,
nos faga medrar no teu amor.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

SEMANA XXXIV DO TEMPO ORDINARIO

En lugar do derradeiro domingo do tempo ordinario celébrase a solemnidade do Noso Señor Xesucristo, Rei do universo (p. 391).

Antífona de entrada

Sal 84, 9

O Señor fala de paz para o seu pobo e para os seus fieis: para aqueles que se converten a el.

Oración

SEÑOR, esperta a vontade dos teus fieis.
Fai que, colaborando con xenerosidade
na túa obra de salvación,
obteñan con máis abundancia
os dons da túa misericordia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle estes santos dons
que nos mandaches ofrecer no teu honor.
Fai que obedezamos sempre os teus mandados,
para que tamén nós che sexamos agradables a ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 116, 1. 2

Loade o Señor todas as xentes, porque o seu amor connosco é firme.

Ou ben:

Mt 28, 20

«Asegúrovos que eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo», di o Señor.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
nesta Eucaristía concédesnos a alegría
de participar na túa mesma vida.
Rogámosche que non permitas
que nos separemos nunca de ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

SOLEMNIDADES DO SEÑOR DURANTE O TEMPO ORDINARIO

Xoves despois de Pentecoste

NOSO SEÑOR XESUCRISTO, SUMO E ETERNO SACERDOTE

Festa

Antífona de entrada

Heb 7, 24

Cristo, mediador da nova alianza, ten un sacerdocio imperecedoiro, xa que dura para sempre.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
para a túa gloria e para a salvación do xénero humano,
ti constituíches a Cristo, o teu Fillo único,
sumo e eterno Sacerdote.

Aos que el escolleu para ministros e dispensadores dos seus misterios
concédelles a graza de seren fieis
no cumprimento do ministerio que lles foi encomendado.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, o teu Fillo Xesucristo,
que é o noso Mediador,
che faga agradables estes dons,
e nós, unidos a el,
sexamos ofrenda agradable aos teus ollos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O SACERDOCIO DE CRISTO E O MINISTERIO DOS SACERDOTES

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Pola unción do Espírito Santo
Constituíches o teu Fillo unixénito
Pontífice da alianza nova e eterna,
e na túa providencia misteriosa
dispuxeches que o seu único sacerdocio
se perpetuase na túa Igrexa.

El non só enriquece o teu pobo santo
co seu sacerdocio real,
senón que co seu amor de irmán
escolleu tamén homes,
que, mediante a imposición de mans,
participen do seu ministerio sagrado.

Eles renovan no seu nome
o sacrificio da redención humana,
preparándolles aos teus fillos o banquete pascual,
guían con amor o teu pobo santo,
aliméntano coa palabra
e confórtano cos sacramentos.

Eles, consagrando a súa vida a ti e aos seus irmáns,
esfórzanse en se faceren semellantes a Cristo
e en che ofrecerem sempre a ti
un testemuño de fe e de amor.

Por iso nós, Señor,
unidos aos anxos e aos santos,
glorificámoste e aclamámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Mt 28, 20

«Asegúrovos que eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que esta Eucaristía
que acabamos de ofrecer e de recibir
nos dea a túa graza.
Fai que, unidos sempre a ti polo amor,
deamos froitos de vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Domingo despois de Pentecoste

SANTÍSIMA TRINIDADE

Solemnidade

Antífona de entrada

Bendito sexa Deus Pai, e o seu Fillo unixénito, e o Espírito Santo: porque nos mostrou a súa misericordia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS Pai, ti revelácheslles aos homes o admirable misterio do teu ser, enviando o teu Fillo, Palabra da verdade, e o Espírito da santidadade. Concédenos que, profesando a fe verdadeira, recoñezamos a eterna gloria da Trindade e a súa poderosa Unidade. Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, noso Deus, invocamos o teu nome sobre estes dons que che ofrecemos. Santifícaos co teu poder e transfórmanos a nós mesmos en ofrenda perenne para ti. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O MISTERIO DA SANTÍSIMA TRINIDADE

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza, é o noso deber e salvación darche grazas sempre e en todo lugar, Señor, Pai santo, Deus todopoderoso e eterno.

Co teu Fillo unixénito e co Espírito Santo,
ti es un só Deus, un só Señor:
non unha soa persoa,
senón tres persoas nunha soa natureza.
Pois o que por revelación túa
cremos da túa gloria,
afirmámolo tamén sen diferenza
do teu Fillo e mais do Espírito Santo.
Así, ao confesarmos o Deus vivo e eterno,
adoramos tres persoas distintas,
unha única natureza
e idéntica maxestade.
A ti lóante os anxos e os arcanxos
e todos os coros celestiais,
que non paran de aclamarte, dicindo todos xuntos:
Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Gal 4, 6

A proba de que sodes fillos del é que Deus mandou aos nosos corazóns
o Espírito do seu Fillo, que exclama: Abbá! (que quere dicir: Pai!)

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
que a comunión deste sacramento
e a profesión da nosa fe en ti,
único Deus en tres Persoas,
nos consigan a salvación da alma e do corpo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Domingo despois da Santísima Trindade

SANTÍSIMO CORPO E SANGUE DE CRISTO

Solemnidade

Antífona de entrada

Sal 80, 17

O Señor alimentou o seu pobo coa flor do trigo, saciouno de mel bravo.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, neste sacramento admirable
deixáchesnos o memorial da túa paixón.
Concédenos venerar o santo misterio
do teu Corpo e do teu Sangue,
de xeito que sintamos en nós
o froito da túa redención.
Ti, que vives e reinas.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédelle á túa Igrexa
o don da unidade e mais da paz
que estas ofrendas significan e representan.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Santísima Eucaristía (pp. 451 o 452).

Antífona da comunión

Xn 6, 57

«Quen come a miña carne e bebe o meu sangue, permanece en min, e eu nel», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na Eucaristía ti dásnos
o teu Corpo e o teu Sangue,
que anuncian e anticipan o banquete do teu reino.
Que por esta comunión de hoxe
Consigamos a plenitude da túa vida eterna.
Ti, que vives e reinas por sempre eternamente.

Cando a solemnidade do Santísimo Corpo e Sangue de Cristo non é festa de precepto, trasládase ao domingo despois da Santísima Trindade, coma o seu día propio.

Venres posterior ao II domingo despois de Pentecoste

SAGRADO CORAZÓN DE XESÚS

Solemnidade

Antífona de entrada

Sal 32, 11. 19

O consello do Señor dura por sempre, os seus plans por todas as xeracións, para librarnos da morte e alimentarnos no tempo da miseria.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso,
nesta celebración en honor do Corazón do teu Fillo benquerido
recordamos a grandeza do seu amor por nós.
Axúdanos a acoller con corazón aberto
a graza que tan abundantemente deita esta fonte divina.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS, noso Pai,
aínda que nós ferimos cos nosos pecados
o Corazón do teu Fillo,
ti quixeches abrírnos nel o tesouro infinito do teu amor.
Fai que o amemos con amor agradecido
e lle ofrezamos a debida reparación.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, olla a caridade inmensa
do Corazón do teu Fillo benquerido.
Os dons que che ofrecemos
sexan unha ofrenda agradable a ti
e nos obteñan o perdón dos nosos pecados.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O INMENSO AMOR DE CRISTO

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Cando foi elevado na cruz,
entregou a súa vida por nós
cun amor sen límites.
Da ferida do seu costado
deitou sangue e auga,
símbolos dos sacramentos da Igrexa.

Así, todos os homes,
atraídos ao Corazón aberto do Salvador,
poden beber con gozo
das fontes da salvación.

Por iso, cos anxos e cos santos,
cantámosche sen cesar o himno de loanza,
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Xn 7, 37-38

Di o Señor: «Se algún ten sede, que veña onda min e beba. A quen cre en min, deitaranlle do seu ventre torrentes de auga viva».

Ou ben:

Xn 19, 34

Un dos soldados atravesoulle o costado cunha lanza; e deseguida saíu sangue e auga.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir o sacramento do teu amor.
Que el acenda en nós o lume da túa caridade,
para que nos sintamos atraídos por Cristo
e o recoñezamos nos nosos irmáns.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Derradeiro domingo do tempo ordinario

NOSO SEÑOR XESUCRISTO, REI DO UNIVERSO

Solemniaidade

Antífona de entrada

Ap 5, 12; 1, 6

Merecente é o Añó, por estar degolado, de recibir o poder, a riqueza, a sabedoría, a forza, a honra, a gloria e a bendición. A el a gloria e mais o poder polos séculos dos séculos.

Dise Gloria.

Oración

EUS todopoderoso e eterno,
no teu Fillo benquerido, Rei do universo,
quixeches facer novas todas as cousas.

Fai que todas as criaturas,
liberadas da escravitude do pecado,
proclamen a túa gloria
e canten sempre a túa loanza.
El, que vive e reina contigo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio
que reconcilia o home contigo.
Pedímosche humildemente
que o teu Fillo lles conceda a todos os pobos
o don da unidade e da paz.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio

XESUCRISTO, REI DO UNIVERSO

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti unxiches co óleo da alegría
o teu Fillo, noso Señor Xesucristo,
como Sacerdote eterno e Rei universal.
El, ofrecéndose a si mesmo na ara da cruz
como vítima pura e pacífica
realizou o misterio da redención.
Así logrou o dominio sobre todas as criaturas,
entregándoches a ti, Pai todopoderoso,
un reino universal e eterno:
reino de verdade e de vida,
reino de santidad e de graza,
reino de xustiza, de amor e de paz.

Por iso, cos anxos e cos arcanxos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Sal 28, 10-11

O Señor séntase coma Rei eterno. O Señor bendice o seu pobo coa paz.

Oración despois da comunión

SEÑOR, nesta Eucaristía ti déchesnos
o pan da vida eterna.
A nós, que temos a honra
de seguir os mandados de Cristo, Rei do universo,
concédenos vivir eternamente con el no reino do ceo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

ORDINARIO DA MISA

O ORDINARIO DA MISA

CON PARTICIPACIÓN DO POBO

RITOS INICIAIS

1. Estando o pobo reunido, o sacerdote cos ministros acércase ao altar mentres se entoa o canto de entrada.
2. En chegando ao altar e despois de facer a debida reverencia xunto cos ministros, bica o altar e, se procede, incénsao. Despois vai para a sé.

Rematado o canto de entrada, o sacerdote e os fieis, de pé, fan o signo da cruz e o sacerdote, cara ao pobo, di:

No nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

O pobo responde:

Amén.

Despois o sacerdote, estendendo as mans, saúda ao pobo:

**A graza do noso Señor Xesucristo,
o amor do Pai
e a comunión do Espírito Santo
sexan con todos vós.**

Ou ben:

**A graza e mais a paz de Deus, noso Pai,
e de Xesucristo, noso Señor,
sexan con todos vós.**

Ou ben:

O Señor sexa convosco.

O pobo responde:

E co teu espírito.

[O bispo, en lugar de O Señor sexa convosco, di:
A paz sexa convosco.]

◆
Outras fórmulas de saúdo:

O Señor, que dirixe os nosos corazóns
para que amemos a Deus,
sexa con todos vós.

Ou ben:

A paz, a caridade e mais a fe
de Deus, noso Pai,
e de Xesucristo, o Señor,
sexan con todos vós.

Ou ben:

O Deus da esperanza
que, pola acción do Espírito Santo,
nos dá a súa alegría e a súa paz,
sexa sempre convosco.

Tamén poden empregarse as fórmulas de saúdo propias de cada tempo litúrxico:

Tempo do Advento:

O Señor, que vén salvarnos,
sexa convosco.

Tempo do Nadal:

A paz e mais o amor de Deus, noso Pai ,
que se manifestaron en Cristo,
nacido para a nosa salvación,
sexan convosco.

Tempo da Coresma:

A graza e mais o amor de Xesucristo,
que nos chama á conversión,
sexan con todos vós.

Tempo pascual:

O Deus da vida,
que resucitou a Xesucristo
rompendo as cadeas da morte,
sexa con todos vós.

-
- ◆
3. O sacerdote ou o diácono, ou outro ministro idóneo, pódelles facer aos fieis unha breve monición sobre a misa do día.

Acto penitencial

4. Logo, segue o acto penitencial no que o sacerdote invita os fieis a se arrepentiren, dicindo:

1

Irmáns: Para celebrarmos dignamente os santos misterios, recoñezamos que somos pecadores.

Ou ben:

O Señor Xesús,
que nos convida á mesa da Palabra e da Eucaristía,
chámanos agora á conversión.
Recoñezamos que somos pecadores
e invoquemos con esperanza a misericordia de Deus.

Ou ben, nos domingos e na oitava da Pascua:

No día en que celebramos a vitoria de Cristo
sobre o pecado e a morte,
recoñezamos que estamos faltos
da misericordia do Pai
para morrermos ao pecado
e resucitarmos á vida nova.

Faise unha breve pausa en silencio. Despois todos xuntos din:

Eu confésome pecador diante de Deus omnipotente
e tamén diante de vós, meus irmáns,
pois teño pecado moito
de pensamento, de palabra, de obra e de omisión,

E batendo o peito din:

pola miña culpa, pola miña culpa,
pola miña grandísima culpa:

Logo proseguen:

Por iso lle pido á benaventurada Virxe María,
a todos os anxos e santos do ceo
e a vós tamén, meus irmáns,
que rogedes por min
a Deus, o noso Pai.

O sacerdote conclúe, dicindo:

Deus omnipotente teña piedade de nós,
nos conceda o perdón dos nosos pecados
e nos leve á vida eterna.

O pobo responde:

Amén.

2

5. Ou ben:

Irmáns: Para celebrarmos dignamente os santos misterios, recoñezamos que somos pecadores.

Ou ben:

Ao comezar esta celebración da Eucaristía,
pidámoslle a Deus que nos conceda
a conversión dos nosos corazóns;
así acadaremos a reconciliación
e acrecentarase a nosa comunión
con Deus e cos nosos irmáns.

Ou ben:

Con humildade, coma o publicano no templo,
acheguémonos ao Deus xusto
e pidámoslle que teña piedade de nós,
pois tamén nos recoñecemos pecadores.

Faise unha breve pausa en silencio. Despois o sacerdote di:

Señor, ten misericordia de nós.

O pobo responde:

Pois temos pecado contra ti.

O sacerdote:

Móstranos, Señor, a túa piedade.

O pobo:

E dános a túa salvación.

O sacerdote conclúe, dicindo:

Deus omnipotente teña piedade de nós,
nos conceda o perdón dos nosos pecados
e nos leve á vida eterna.

O pobo responde:

Amén.

3

6. Ou ben:

Irmáns: Para celebrarmos dignamente os santos misterios,
recoñezamos que somos pecadores.

Ou ben:

Xesucristo, o xusto,
intercede por nós
e reconcílianos co Pai.
Arrepintámonos para sermos menos indignos
de nos achegar á mesa do Señor.

Ou ben:

O Señor dixo:
«Aquel de vós que non pecase,
tire a primeira pedra.»
Recoñezámonos pecadores
e perdoémonos uns aos outros
dende o máis fondo do noso corazón.

Faise unha breve pausa en silencio. Despois o sacerdote ou outro ministro idóneo di
ou canta estas invocacións ou outras semellantes:

Ti, que fuches enviado a salvar os corazóns arrepentidos:
Señor, ten piedade de nós. (Ou ben: Kýrie, eléison).

O pobo responde:

Señor, ten piedade de nós. (Ou ben: Kýrie, eléison).

O sacerdote:

Ti, que viñeches chamar os pecadores:
Cristo, ten piedade de nós. (Ou ben: Christe, eléison).

O pobo:

Cristo, ten piedade de nós. (Ou ben: Christe, eléison).

O sacerdote:

Ti, que estás á dereita do Pai para intercederes por nós:
Señor, ten piedade de nós. (Ou ben: Kýrie, eléison).

O pobo:

Señor, ten piedade de nós. (Ou ben: Kýrie, eléison).

O sacerdote conclúe, dicindo:

Deus omnipotente teña piedade de nós,
nos conceda o perdón dos nosos pecados
e nos leve á vida eterna.

O pobo responde:

Amén.

◆
Outras invocacións para esta terceira fórmula:

Tempo ordinario:

I

— Ti, que es o camiño que leva ao Pai: Señor, ten piedade de nós.

R. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que es a verdade que ilumina a todos os pobos: Cristo, ten piedade de nós.

R. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que es a vida que renova o mundo: Señor, ten piedade de nós.

R. Señor, ten piedade de nós.

II

— Ti, que es a plenitude da verdade e da graza: Señor, ten piedade de nós.

R. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que te fixeches pobre para enriquecernos: Cristo, ten piedade de nós.

R. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que viñeches para facer de nós o teu pobo santo: Señor, ten piedade de nós.

R. Señor, ten piedade de nós.

III

— Ti, que non viñeches condenar, senón perdoar: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que dixeches que hai moita festa no ceo por un pecador que se arrepiñe: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que perdoas moito a quen moito ama: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

IV

— Ti, que viñeches buscar a quen estaba perdido: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que quixeches dar a vida por moitos: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que xuntas onda ti os teus fillos dispersos: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

V

— Ti, que ofreciches o perdón a Pedro arrepentido: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que prometiches o paraíso ao bo ladrón: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que perdoas a todo home que confía na túa misericordia: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

VI

— Defensor dos pobres: Señor, ten piedade de nós.

R. Señor, ten piedade de nós.

— Refuxio dos febles: Cristo, ten piedade de nós.

R. Cristo, ten piedade de nós.

— Esperanza dos pecadores: Señor, ten piedade de nós.

R. Señor, ten piedade de nós.

Tempo do Advento:

I

— Ti, que viñeches ao mundo para salvarnos: Señor, ten piedade de nós.

R. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que nos visitas a cotío coa graza do teu Espírito: Cristo, ten piedade de nós.

R. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que virás un día para xulgar as nosas obras: Señor, ten piedade de nós.

R. Señor, ten piedade de nós.

II

— Ti, que viñeches visitar o teu pobo coa paz: Señor, ten piedade de nós.

R. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que viñeches salvar o que estaba perdido: Cristo, ten piedade de nós.

R. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que viñeches crear un mundo novo: Señor, ten piedade de nós.

R. Señor, ten piedade de nós.

III

— Luz do mundo, que vés iluminar os que viven nas tebras do pecado: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Bo Pastor, que vés para guiar o teu rabaño polos vieiros da verdade e da xustiza: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Fillo de Deus, que volverás un día para cumprir as promesas do Pai: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

Tempo do Nadal:

I

— Fillo de Deus, que, nacido de María, te fixeches irmán noso: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Fillo do home, que coñeces e comprendes a nosa debilidade: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Fillo primoxénito do Pai, que fas con nós unha soa familia: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

II

— Palabra eterna do Pai, por quen todo existe: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Luz verdadeira, que viñeches ao mundo e o mundo non te acolleu: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Fillo de Deus, que puxeches a túa casa entre as nosas: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

III

— Rei da paz e Santo de Deus: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Luz que brillas nas tebras: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Imaxe do home novo: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

Tempo da Coresma:

I

— Ti, que nos fixeches renacer pola auga e polo Espírito: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que enviaches o Espírito Santo para crear en nós un corazón novo: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que es o autor da salvación: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

II

— Ti, que puxeches a salvación dos homes na árbore da cruz: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que padeciches por nós para que sigamos os teus vieiros: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que, cargando cos nosos pecados, padeciches na cruz para que nós, mortos ao pecado, vivamos na xustiza: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

III

— Ti, que nos limpas dos nosos pecados: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que creas en nós un corazón puro: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que nos volves a alegría da salvación: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

Tempo pascual:

I

— Ti, que destrúches o pecado e a morte coa túa resurrección: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que renovaches a creación enteira coa túa resurrección: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que, coa túa resurrección, es a alegría dos vivos e a vida dos mortos: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

II

— Ti, o primoxénito entre os mortos: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, o vencedor do pecado e da morte: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, a resurrección e a vida: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

III

— Ti, que es o sacerdote da nova alianza: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

— Ti, que nos edificas coma pedras vivas no templo santo de Deus: Cristo, ten piedade de nós.

℟. Cristo, ten piedade de nós.

— Ti, que subiches á dereita do Pai para enviarnos o don do Espírito: Señor, ten piedade de nós.

℟. Señor, ten piedade de nós.

7. Seguen as invocacións Señor, ten piedade de nós, a non ser que xa saísen na fórmula do acto penitencial.

℣. Señor, ten piedade de nós. ℟. Señor, ten piedade de nós.

℣. Cristo, ten piedade de nós. ℟. Cristo, ten piedade de nós.

℣. Señor, ten piedade de nós. ℟. Señor, ten piedade de nós.

8. A continuación, se a liturxia do día o permite, cántase ou dise o himno:

Gloria a Deus no ceo,
e paz ao seu pobo na terra.
Noso Señor Deus, rei do ceo,
Deus Pai todopoderoso;
loámoste, bendicímoste, adorámoste,
glorificámoste e dámosche grazas,
pola túa inmensa gloria.
Señor, Fillo único, Xesucristo,
Señor Deus, Añor de Deus, Fillo do Pai.
Ti, que quitas o pecado do mundo,
ten piedade de nós.
Ti, que quitas o pecado do mundo,
escoita a nosa oración.
Ti, que estás á dereita do Pai,
ten piedade de nós;
porque ti es o único Santo,
ti, o único Señor,
ti, o único Altísimo, Xesucristo.
Co Espírito Santo na gloria de Deus Pai. Amén.

9. Rematado este himno, o sacerdote, coas mans xuntas, di:
Oremos.

E todos co sacerdote oran en silencio un pouco.

Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di a oración colecta.

A colecta termina coa conclusión longa.

Se vai dirixida soamente ao Pai:

Polo noso Señor Xesucristo, teu Fillo,
que vive e reina contigo
na unidade do Espírito Santo e é Deus
por sempre eternamente.

Se vai dirixida ao Pai, facéndose nela, ao final, mención do Fillo:

El, que vive e reina contigo
na unidade do Espírito Santo e é Deus
por sempre eternamente.

Se vai dirixida soamente ao Fillo:

Ti, que vives e reinas co Pai
na unidade do Espírito Santo e es Deus
por sempre eternamente.

Ao remate o pobo aclama sempre:

Amén.

LITURXIA DA PALABRA

10. O lector vai ao ambón e le a primeira lectura, que todos escoitan sentados.

Para indicar o remate da lectura, o lector di:

Palabra do Señor.

Todos aclaman:

Grazas a Deus.

11. O salmista ou cantor le ou canta o salmo, e o pobo participa coa resposta.

12. Se hai segunda lectura, o lector lea no ambón, coma antes.

Para indicar a fin da lectura, di:

Palabra do Señor.

Todos aclaman:

Grazas a Deus.

13. Segue o Aleluia ou outro canto establecido polas rúbricas, segundo o requira o tempo litúrxico.

14. Namentres, o sacerdote pon o incenso, se é que se usa. Despois o diácono que vai proclamar o Evanxeo, inclinándose diante do sacerdote, pide a bendición, dicindo en voz baixa:

Padre, dáme a túa bendición.

Iube, domne, benedícere.

O sacerdote di en voz baixa:

O Señor estea no teu corazón
e nos teus labios,
para que poidas proclamar
dignamente
o seu Evanxeo:
no nome do Pai e do Fillo +
e do Espírito Santo.

Dóminus sit in corde tuo
et in lábiis tuis:
ut digne et competenter
annúnties
Evangélum suum:
in nómine Patris, et Fílii, +
et Spíritus Sancti.

O diácono di:

Amén.

Se non hai diácono, o sacerdote, inclinándose diante do altar, di para si:

*Purifica o meu corazón
e os meus labios,
para que poida proclamar
dignamente
o teu Evanxeo.*

*Munda cor meum
ac lábia mea,
omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélum tuum
digne váleam nuntiáre.*

15. Despois o diácono, ou o sacerdote, vai ao ambón, acompañado, se parece oportuno, polos ministros, que levan o incenso e os cirios; e di:

O Señor sexa convosco.

O pobo responde:

E co teu espírito.

O diácono ou o sacerdote:

Lectura do santo Evanxeo segundo san N.

E mentres tanto, fai o sinal da cruz sobre o libro e sobre si mesmo na fronte, na boca e no peito.

O pobo aclama:

Gloria a ti, Señor.

Despois o diácono ou o sacerdote, se hai incenso, incensa o libro e proclama o Evanxeo.

16. Rematada a lectura do Evanxeo, o diácono ou o sacerdote di:

Palabra do Señor.

E todos aclaman:

Loámoste, Cristo.

Ou ben:

Gloria e honra a ti, Señor Xesús.

Ou, se a aclamación é cantada, poden empregarse estas respostas:

A túa Palabra, Señor, é a verdade
e a túa Lei a nosa liberdade.

Ou ben:

A túa Palabra, Señor,
é a luz que nos ilumina.

Ou ben:

A túa Palabra, Señor,
permanece para sempre.

Despois bica o libro, dicindo para si:

*Que as palabras do Evanxeo
borren os nosos pecados.*

*Per evangélica dicta
deleántur nostra delícta.*

17. Entón tense a homilía, que é obrigatoria todos os domingos e festas de precepto; nos outros días recoméndase.

18. Acabada a homilía, faise, cando está mandado, a profesión de fe:

Creo nun só Deus,
Pai omnipotente,
creador do ceo e mais da terra,
do visible e do invisible.

Creo nun só Señor, Xesucristo,
Fillo único de Deus,
nado do Pai antes de todos os séculos.
Deus de Deus, luz de luz,
Deus verdadeiro de Deus verdadeiro,
xerado e non creado,
da mesma natureza có Pai.
Todo foi feito por El,
que por nós os homes
e para a nosa salvación,
baixou do ceo,

Durante as palabras que seguen ata facéndose home, faise inclinación.

e, por obra do Espírito Santo,
encarnou no seo da Virxe María
facéndose home.

Tamén por nós foi crucificado
no tempo de Poncio Pilato,
sufriu a paixón e foi sepultado;
resucitou ao terceiro día
conforme ás Escrituras
e subiu ao ceo,
onde está á dereita do Pai.
Virá de novo con gloria
para xulgar os vivos e os mortos,
e o seu reino non terá fin.

Creo no Espírito Santo,
Señor e fonte da vida,
que procede do Pai e do Fillo,
que co Pai e co Fillo
recibe unha mesma adoración e gloria,
e que falou por medio dos profetas.
Creo á Igrexa,
que é unha, santa, católica e apostólica.

Recoñezo un só bautismo
para o perdón dos pecados.
Espero a resurrección da carne
e a vida eterna.

Amén.

19. *Pódese dicir, en lugar do anterior, o Credo dos apóstolos, ou Credo apostólico:*

Creo en Deus, Pai todopoderoso,
creador do ceo e mais da terra.

Creo en Xesucristo, o seu único Fillo, noso Señor,

Durante as palabras que seguen ata Virxe María, faise inclinación.

que foi concibido por obra e graza do Espírito Santo
e naceu da Virxe María.

Padeceu no tempo de Poncio Pilato,
foi crucificado, morto e sepultado,
descendeu aos infernos.

Ao terceiro día resucitou de entre os mortos,
subiu ao ceo, onde está á dereita do Pai,
e de alí virá xulgar os vivos e os mortos.

Creo no Espírito Santo,
a santa Igrexa católica,
a comunión dos santos,
o perdón dos pecados,
a resurrección da carne
e a vida eterna.

Amén.

20. *Despois faise a oración universal ou oración dos fieis.*

LITURXIA EUCARÍSTICA

21. Rematada a liturxia da palabra, comeza o canto do ofertorio. Mentres, os ministros colocan no altar o corporal, o purificador, o cáliz e o misal.

22. Convén que os fieis manifesten a súa participación na ofrenda, ben sexa levando o pan e o viño para a celebración da Eucaristía, ben levando outros dons para atender as necesidades da Igrexa e dos pobres.

23. O sacerdote, achegándose ao altar, colle a patena co pan e, téndoa un pouco elevada sobre o altar, di para si:

Bendicímoste, Señor, Deus do universo.
Da túa bondade recibimos este pan,
que é froito da terra
e do traballo dos homes.
Presentámoscho agora
para que se nos converta no pan da vida.

Despois deixa a patena co pan sobre o corporal.

Se non se canta no ofertorio, o sacerdote pode dicir estas palabras en alto; ao remate, o pobo pode aclamar:

Bendito sexa Deus, agora e sempre.

24. O diácono ou o sacerdote bota viño e mais un pouco de auga no cáliz, e di para si:

*Que así como esta auga
e este viño se unen
no mesmo Sacramento,
tamén nós participemos
da divindade
daquel que se dignou
compartir a nosa
condición humana.*

*Per huius aquae
et vini
mystérium
eius efficiámur
divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostrae
fieri dignátus
et párticeps.*

25. Despois o sacerdote colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, di para si:

Bendicímoste, Señor, Deus do universo.
Da túa bondade recibimos este viño,
que é froito da vide
e do traballo dos homes.
Presentámoscho agora
para que se nos converta na bebida da salvación.

Despois deixa o cáliz sobre o corporal.

Se non se canta no ofertorio, o sacerdote pode dicir estas palabras en alto; ao remate, o pobo pode aclamar:

Bendito sexa Deus, agora e sempre.

26. Despois o sacerdote, inclinado, di en voz baixa:

*Señor, acudimos a ti
con espírito de humildade
arrepentidos de corazón.
Acóllenos,
e fai que este sacrificio
que hoxe che presentamos
sexa agradable aos teus ollos,
Señor, noso Deus.*

*In spíritu humilitátis
et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine;
et sic fiat
sacrificium nostrum
in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi,
Dómine Deus.*

27. E, se parece oportuno, incensa as ofrendas e o altar. O diácono ou un ministro incensa despois o sacerdote e o pobo.

28. Logo o sacerdote, nun lado do altar, lava as mans, dicindo en voz baixa:

*Lávame ben, Señor,
do meu pecado
e límpame da miña culpa.*

*Lava me, Dómine,
ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.*

29. Seguidamente no centro do altar, de cara ao pobo, estendendo e xuntando as mans, di:

Pregade, irmáns,
para que este sacrificio meu e voso
sexa ben acollido
por Deus Pai onnipotente.

Ou ben:

No intre de ofrecer o sacrificio de toda a Igrexa,
oremos a Deus, Pai todopoderoso.

Ou ben:

Rezade, irmáns,
para que, levando ao altar
as alegrías e as mágoas de cada día,
nos dispoñamos a ofrecer o sacrificio
agradable a Deus, Pai todopoderoso.

O pobo responde:

O Señor acolla das túas mans este sacrificio,
para loanza e para gloria do seu nome,
para ben noso e de toda a súa santa Igrexa.

30. Despois, coas mans estendidas, o sacerdote di a oración sobre as ofrendas.

◆
A oración sobre as ofrendas e a de despois da comunión rematan coa conclusión breve.

Se van dirixidas soamente ao Pai:

Por Xesucristo, noso Señor.

Se van dirixidas ao Pai, facéndose nela, ao final, mención do Fillo:

El, que vive e reina por sempre eternamente.

Se van dirixidas soamente ao Fillo:

Ti, que vives e reinas por sempre eternamente.

Ao final o pobo aclama:

Amén.

PREGARIA EUCARÍSTICA

31. O sacerdote comeza a Pregaria eucarística.

Coas mans estendidas, di:

O Señor sexa convosco.

O pobo responde:

E co teu espírito.

O sacerdote, elevando as mans, prosegue:

Erguede os corazóns.

O pobo:

Témolos postos no Señor.

O sacerdote, coas mans estendidas, engade:

Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus.

O pobo:

É digno e de xustiza.

O sacerdote continúa o prefacio coas mans estendidas.

Á fin do prefacio xunta as mans e conclúe cantando xunto co pobo ou dicindo en voz alta:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,

Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

32. En todas as misas o sacerdote pode cantar as partes da Pregaria eucarística permitidas no rito da concelebración.

Na Pregaria eucarística primeira, ou Canon romano, pódense omitir as expresións entre parénteses.

PREFACIO I DO ADVENTO

OS DOUS ADVENTOS DE CRISTO

33. Este prefacio dise nas misas do tempo, desde o primeiro domingo do Advento ata o día 16 de decembro, e nas outras misas que se celebran durante este mesmo tempo e non teñan prefacio propio.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El, cando veu por vez primeira,
asumindo con humildade
a nosa condición de homes
cumpriu o teu plan de salvación
e abriunos o camiño da vida eterna.

E cando veña de novo
no esplendor da súa gloria
recibiremos, por fin, visiblemente
os dons que agora esperamos,
confiando na túa promesa.

Por iso, cos anxos e cos santos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar
o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

* PREFACIO I (A) DO ADVENTO

CRISTO, SEÑOR E XUÍZ DA HISTORIA

33 (A). Este prefacio dise nas misas do tempo, desde o primeiro domingo do Advento ata o día 16 de decembro, e nas outras misas que se celebran durante este mesmo tempo e non teñan prefacio propio.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

digno e de xustiza darche grazas
e cantar en honra túa, Pai todopoderoso,
principio e fin de toda a creación.

Ti ocultáchesnos o día e a hora
en que Cristo, o teu Fillo, Señor e Xuíz da historia,
virá por riba das nubes do ceo
no esplendor do seu poder e gloria.

Naquel día terrible e glorioso
pasará a figura deste mundo
e amencerán un ceo e unha terra novos.

O mesmo Señor,
que se nos ha de amosar entón cheo de gloria,
vén agora ao noso encontro en cada home,
en todo acontecemento
para que o recibamos na fe
e, polo amor, deamos testemuño da gozosa espera do seu reino.

Por iso, mentres agardamos a súa derradeira vinda,
cos anxos e cos santos,
proclamamos a túa gloria
dicindo todos xuntos:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO II DO ADVENTO

ESPERANDO AS DÚAS VINDAS DE CRISTO

34. Este prefacio dise nas misas do tempo, desde o 17 ao 24 de decembro, e nas outras misas que se celebran durante este mesmo tempo e non teñan prefacio propio.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El foi anunciado por todos os profetas,
a Virxe criouno con amor de Nai,
Xoán Bautista anunciou a súa chegada
e mostrou logo a súa presenza.

El concédenos a graza
de nos preparar con alegría
para o misterio do Nadal,
a fin de que o esperemos velando e rezando
e o recibamos, cando chegue,
con cantos de loanza.

Por iso, cos anxos e cos santos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar
o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

* PREFACIO II (A) DO ADVENTO

MARÍA, NOVA EVA

34 (A). Este prefacio dise nas misas do tempo, desde o 17 ao 24 de decembro, e nas outras misas que se celebran durante este mesmo tempo e non teñan prefacio propio.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

digno e de xustiza darche as grazas,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Loámoste, bendicímoste e glorificámoste
polo misterio da Virxe Nai:
pois a ruína veunos polo antigo adversario,
pero a salvación e a paz
agromaron para toda a humanidade
no seo virxinal da filla de Sion
onde xermolou aquel que nos alimenta co pan dos anxos.

A graza que Eva nos tolleu foinos devolta en María.
A maternidade da Virxe, Nai de todos os homes,
redimida do pecado e da morte,
é o abrente dunha vida nova.

Así, onde medrara o pecado,
desbordouse aínda máis o río da túa misericordia
en Cristo, o noso Salvador.

Por iso, nós,
namentres agardamos a vinda de Cristo,
cos anxos e cos santos,
proclamamos a túa gloria, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO I DO NADAL

CRISTO, LUZ DO MUNDO

35. Este prefacio dise nas misas do día do Nadal e da súa oitava; durante a oitava dise tamén naquelas misas que, de se celebraren noutro tempo, terían prefacio propio, a non ser que se trate da misa dun misterio ou Persoa divina, que teña prefacio propio. Tamén se di nas feiras do tempo do Nadal.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Porque grazas ao misterio
da encarnación do teu Fillo,
a túa gloria iluminou cunha nova luz
os ollos da nosa fe.
Así, coñecendo a Deus visiblemente,
somos atraídos ao amor dos bens invisibles.

Por iso, cos anxos e cos santos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar
o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio, p. 490. Na misa que se celebra na Vixilia ou na noite do Nadal dise: celebramos a noite santa na que, etc.; despois dise sempre: celebramos o día santo no que, etc., ata a oitava do Nadal inclusive.

PREFACIO II DO NADAL

A RESTAURACIÓN DO UNIVERSO NA ENCARNACIÓN

36. Este prefacio dise nas misas do día do Nadal e da súa oitava; durante a oitava dise tamén naquelas misas que, de se celebraren noutro tempo, terían prefacio propio, a non ser que se trate da misa dun misterio ou Persoa divina, que teña prefacio propio. Tamén se di nas feiras do tempo do Nadal.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El no misterio santo que hoxe celebramos,
sendo invisible coma Deus,
fíxose visible coma home:
xerado antes de todo tempo, entrou na historia.

El só ergueu en si mesmo a creación caída,
restaurou a integridade do universo
e ao home perdido no pecado
chamouno de novo ao reino do ceo.

Por iso, en unión con todos os coros dos anxos,
aclamámoste cheos de alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio, p. 490. Na misa que se celebra na Vixilia ou na noite do Nadal dise: celebramos a noite santa na que, etc.; despois dise sempre: celebramos o día santo no que, etc., ata a oitava do Nadal inclusive.

PREFACIO III DO NADAL

O INTERCAMBIO DIVINO E HUMANO NA ENCARNACIÓN DO VERBO

37. Este prefacio dise nas misas do día do Nadal e da súa oitava; durante a oitava dise tamén naquelas misas que, de se celebraren noutro tempo, terían prefacio propio, a non ser que se trate da misa dun misterio ou Persoa divina, que teña prefacio propio. Tamén se di nas feiras do tempo do Nadal.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Por el resplandece hoxe a plena luz
o marabilloso intercambio que nos salva:
mentres o teu Fillo asume a nosa debilidade humana,
o home mortal recibe unha nobreza divina
e nós mesmos compartimos a súa vida inmortal.

Por iso, en unión con todos os coros dos anxos,
aclamámoste cheos de alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Cando se usa o Canon romano, di se En comunión propio, p. 490. Na misa que se celebra na Vixilia ou na noite do Nadal dise: celebramos a noite santa na que, etc.; despois dise sempre: celebramos o día santo no que, etc., ata a oitava do Nadal inclusive.

PREFACIO DA EPIFANÍA DO SEÑOR

CRISTO, LUZ DOS POBOS

38. Este prefacio dise nas misas da solemnidade da Epifanía. Nos días que van desde esta solemnidade ata o sábado antes do domingo do Bautismo do Señor, pódese dicir este prefacio ou un dos do Nadal.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Porque, para iluminar a todos os pobos,
hoxe revelaches en Cristo
o misterio da nosa redención.

Cando el apareceu na nosa condición mortal,
ti renováchesnos coa gloria da súa inmortalidade.

Por iso, cos anxos e cos santos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO I DA CORESMA

SIGNIFICACIÓN ESPIRITUAL DA CORESMA

39. Este prefacio dise no tempo da Coresma, maiormente nos domingos, cando estes non teñen prefacio propio.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Pois cada ano concédesnos aos teus fieis
esperar con corazón alegre e purificado
a celebración da Pascua.

Para que, entregándonos con máis fervor
á loanza divina e ao servizo do próximo,
participemos nos misterios da nova vida
e cheguemos a ser plenamente fillos teus.

Por iso, cos anxos e cos santos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO II DA CORESMA

O ESPÍRITO DA PENITENCIA

36. Este prefacio dise no tempo da Coresma, maiormente nos domingos, cando estes non teñen prefacio propio.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso .

Ti estableciches este tempo de salvación
para renovar os corazóns dos teus fillos.
Ti queres que se libren de todo egoísmo
para viviren de tal xeito entre os bens caducos
que se apeguen máis aos eternos.

Por iso, con todos os anxos e santos,
loámoste sen cesar
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO III DA CORESMA

OS FROITOS DAS PRIVACIÓNS VOLUNTARIAS

37. Este prefacio dise nas misas de feira da Coresma e nos días de xaxún.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti queres que te glorifiquemos
coas obras da penitencia coresmal.
Elas axúdannos
a moderar a nosa indolencia de pecadores,
e a imitarmos a túa bondade
compartindo o noso pan cos pobres.

Por iso, con todos os anxos,
glorificámoste e aclamámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO IV DA CORESMA

OS FROITOS DO XAXÚN

38 (A). Este prefacio dise nas misas de feira da Coresma e nos días de xaxún.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti coa austeridade corporal
reprimes os nosos vicios,
elevas o noso espírito,
dásnos a virtude e o premio:
Por Cristo, Señor noso.

Por iso, con todos os anxos,
glorificámoste e aclamámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO V DA CORESMA

O CAMIÑO DO ÉXODO NO DESERTO CORESMAL

38 (B). Este prefacio dise nas misas de feira da Coresma.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

digno e de xustiza
Bendicir o teu nome,
Pai misericordioso.

Porque agora,
no noso camiñar cara á luz da Pascua,
seguimos as pegadas de Cristo,
mestre e modelo da humanidade
reconciliada no amor;
e ti encamiñas a Igrexa
polo vieiro dun novo éxodo
a través do deserto,
para que cheguemos á montaña santa
co corazón contrito e humillado.

Así podemos reavivar a nosa vocación de pobo da alianza
convocado para bendicir o teu nome,
escoitar a túa Palabra
e gozar das túas marabillas.

Por estes sinais de salvación,
cos anxos, ministros da túa gloria,
cantamos a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO I DA PAIXÓN DO SEÑOR

A FORZA DA CRUZ

39. Este prefacio dise nas feiras da quinta semana da Coresma e nas misas dos misterios da Cruz e da Paixón do Señor.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Pois a paixón salvadora do teu Fillo
ensínalle ao home a confesar
o verdadeiro sentido da túa gloria.
E o poder misterioso da cruz
revela a condena do mundo
e fai resplandecer a vitoria do Crucificado.

Por iso, agora nós, cheos de alegría,
aclamámoste cos anxos e cos santos,
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO II DA PAIXÓN DO SEÑOR

A VITORIA DA PAIXÓN

40. Este prefacio dise o luns, martes e mércores da Semana Santa.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Están chegando os días santos
da súa paixón salvadora
e da súa resurrección gloriosa.
Están chegando os días santos
nos que celebramos a súa vitoria
sobre a soberbia de Satanás
e renovamos o misterio
da nosa redención.

Por iso o coro dos anxos
adora a túa maxestade
e alégrase eternamente na túa presenza.
Permítenos asociarnos ás súas voces,
cantando humildemente a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO PASCUAL I

O MISTERIO PASCUAL

41. Este prefacio dise durante o tempo pascual. Na misa da Vixilia pascual dise: nesta noite; o día da Pascua e durante a oitava: neste día; nas outras misas: neste tempo.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
glorificarte sempre, Señor,
pero máis ca nunca nesta noite (neste día) (neste tempo)
en que Cristo foi inmolado
como o noso sacrificio pascual.

El é o Añó verdadeiro
que arrincou o pecado do mundo.

El é o que morrendo
destruíu a nosa morte.

El é o que resucitando
restaurou a nosa vida.

Por iso, cheo de gozo pascual,
o mundo enteiro reborda de alegría,
e tamén os coros celestiais
cantan sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Cando se usa o Canon romano, dise En comunión e Acolle, Señor, propios, pp. 491 e 492. Na misa da Vixilia pascual dise: celebramos a noite santa.

PREFACIO PASCUAL II

A NOVA VIDA EN CRISTO

42. Este prefacio dise durante o tempo pascual.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
glorificarte sempre, Señor,
pero máis ca nunca neste tempo
en que Cristo foi inmolado
como o noso sacrificio pascual.

Por el os fillos da luz
nacen á vida eterna
e ábrenselles aos crentes
as portas do reino do ceo.
A nosa morte foi redimida na súa morte
e na súa resurrección resucitou a nosa vida.

Por iso, cheo de gozo pascual,
o mundo enteiro reborda de alegría,
e tamén os coros celestiais
cantan sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO PASCUAL III

CRISTO VIVE E INTERCEDE SEMPRE POR NÓS

43. Este prefacio dise durante o tempo pascual.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*✠. Erguede os corazóns. *R.*✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
glorificarte sempre, Señor,
pero máis ca nunca neste tempo
en que Cristo foi inmolado
como o noso sacrificio pascual.

El non deixa de se ofrecer,
e de interceder sempre
por nós ante ti.
Inmolado, xa non volve morrer.
Sacrificado, vive para sempre.

Por iso, cheo de gozo pascual,
o mundo enteiro reborda de alegría,
e tamén os coros celestiais
cantan sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO PASCUAL IV

A RESTAURACIÓN DO UNIVERSO POLO MISTERIO PASCUAL

44. Este prefacio dise durante o tempo pascual.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
glorificarte sempre, Señor,
pero máis ca nunca neste tempo
en que Cristo foi inmolado
como o noso sacrificio pascual.

Porque el destruíu o pecado,
renovou o mundo caído
e nel o home volveu
á plenitude da vida.

Por iso, cheo de gozo pascual,
o mundo enteiro reborda de alegría,
e tamén os coros celestiais
cantan sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO PASCUAL V

CRISTO, SACERDOTE E VÍTIMA

45. Este prefacio dise durante o tempo pascual.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o nos o deber e salvación
glorificarte sempre, Señor,
pero máis ca nunca neste tempo
en que Cristo foi inmolado
como o noso sacrificio pascual.

El, ofrecendo o seu corpo na cruz,
cumpriu de verdade
o que significaban os sacrificios
da antiga alianza.
Entregándose a si mesmo
pola nosa redención,
fíxose ao mesmo tempo
sacerdote, altar e vítima.

Por iso, cheo de gozo pascual,
o mundo enteiro reborda de alegría,
e tamén os coros celestiais
cantan sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO I DA ASCENSIÓN DO SEÑOR

O MISTERIO DA ASCENSIÓN

46. Este prefacio dise no día da Ascensión do Señor. Tamén se pode dicir este prefacio, ou un dos da Pascua, nos días seguintes ata o sábado antes do domingo de Pentecoste, nas misas que non teñen prefacio propio.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Porque Xesús, o Señor, o Rei da gloria,
triunfador do pecado e da morte,
subiu (hoxe), ante a admiración dos anxos, ás alturas do ceo.
Mediador entre Deus e os homes,
Xuíz do mundo, e Señor de todo.
Non marchou para nos abandonar na pobreza da nosa condición,
senón para asegurar a nosa esperanza.
El é a cabeza, nós os membros:
a onde el vai tamén nós esperamos ir un día.

Por iso, cheo de gozo pascual,
o mundo enteiro reborda de alegría,
e tamén os coros celestiais
cantan sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

No día da Ascensión, cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio, p. 491.

PREFACIO II DA ASCENSIÓN DO SEÑOR

O MISTERIO DA ASCENSIÓN

47 (A). Este prefacio dise no día da Ascensión do Señor. Tamén se pode dicir este prefacio, ou un dos da Pascua, nos días seguintes ata o sábado antes do domingo de Pentecoste, nas misas que non teñen prefacio propio.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El, despois da súa resurrección,
aparecéuselles visiblemente
a todos os discípulos.
Á vista deles subiu ao ceo
para nos facer participar
da súa divindade.

Por iso, cheo de gozo pascual,
o mundo enteiro reborda de alegría,
e tamén os coros celestiais
cantan sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

No día da Ascensión, cando se usa o Canon romano, dise En comunión propio, p. 491.

* PREFACIO PARA DESPOIS DA ASCENSIÓN

NA ESPERA DA CHEGADA DO ESPÍRITO SANTO

47 (B). Este prefacio dise nos días despois da Ascensión do Señor ata o sábado antes do domingo de Pentecoste.

℟. O Señor sexa convosco. ℣.

℟. Erguede os corazóns. ℣.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℣.

E digno e de xustiza
que todas as criaturas
no ceo e mais na terra
te glorifiquen,
Deus todopoderoso e eterno,
por Xesucristo, o teu Fillo,
Señor do universo.

Quen, entrando para sempre
no santuario do ceo,
agora intercede por nós
coma mediador que asegura
a perenne efusión do Espírito.

Pastor e bispo das nosas almas,
chámanos á pregaria unánime,
como fixera con María e cos apóstolos,
na espera dun novo Pentecoste.

Por este misterio de santificación e de amor,
cos anxos e cos santos,
proclamamos a túa gloria, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO I DOMINICAL DO TEMPO ORDINARIO

O MISTERIO PASCUAL FIXO DE NÓS O POBO DE DEUS

48. Este prefacio dise nos domingos do tempo ordinario.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Pola obra admirable do Misterio Pascual
librounos do pecado e do xugo da morte,
chamounos á gloria de sermos
unha familia escolleita,
un sacerdocio real,
unha nación santa,
un pobo da túa propiedade.

Así anunciaremos ao mundo
as marabillas que fixeches ti, Pai,
que nos sacaches da escuridade
para nos levar ao esplendor da túa luz.
Por iso, cos anxos e cos arcanxos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO II DOMINICAL DO TEMPO ORDINARIO

O PLAN DIVINO DA SALVACIÓN

49. Este prefacio dise nos domingos do tempo ordinario.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El, compadecéndose da nosa miseria,
quixo nacer da Virxe María.
Sufrindo na cruz,
librounos da morte perpetua
e, resucitando de entre os mortos,
deunos a vida eterna.

Por iso, cos anxos e cos arcanxos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO III DOMINICAL DO TEMPO ORDINARIO

O HOME SALVADO POR UN HOME

50. Este prefacio dise nos domingos do tempo ordinario.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Recoñecemos o teu inmenso poder:
coa túa divinidad
socorriches a nosa fraqueza.
Á mesma morte
lle procuraches remedio.
E tomando a nosa condición
convertiches en fonte de saúde
o que era fonte de pecado.
Por Cristo, Señor noso.

Por el, o coro dos anxos
adora a túa maxestade
e alégrase eternamente na túa presenza.
Permítenos asociarnos ás súas voces,
cantando con humildade a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO IV DOMINICAL DO TEMPO ORDINARIO

AS ETAPAS DA HISTORIA DA SALVACIÓN EN CRISTO

51. Este prefacio dise nos domingos do tempo ordinario.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El co seu nacemento
renovou a humanidade caída.
Sufrindo a paixón
borrou os nosos pecados.
Resucitando da morte
preparou o camiño da gloria.
E coa súa ascensión
abriu as portas do ceo.

Por iso, cos anxos e cos santos,
cantamos sen cesar
o himno de loanza
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO V DOMINICAL DO TEMPO ORDINARIO

AS MARABILLAS DA CREACIÓN

52. Este prefacio dise nos domingos do tempo ordinario.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti creaches o universo enteiro;
o tempo e as estacións
obedecen as túas leis.
O home,
formáchelo á túa imaxe
e décheslle o dominio
sobre o universo e as súas marabillas.
Confiácheslle gobernar no teu nome
a creación enteira,
para que, ao contemplar as túas obras admirables,
te glorificase sen cesar,
por Cristo, Señor noso.

Por iso, cos ceos e coa terra,
cos anxos e cos arcanxos,
loámoste, cantando con alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO VI DOMINICAL DO TEMPO ORDINARIO

O PEÑOR DA NOSA PASCUA ETERNA

53. Este prefacio dise nos domingos do tempo ordinario.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

En ti vivimos, movémonos e existimos.
No noso camiñar pola terra
experimentamos cada día
as probas do teu amor,
e temos xa a garantía da vida eterna,
porque nos deches como primicia o Espírito Santo.
El resucitou a Xesús de entre os mortos
e dános a esperanza segura
de que tamén se cumprirá en nós
o Misterio Pascual que celebramos.

Por iso, Señor, che damos grazas,
proclamamos cos anxos o teu poder
e glorificámoste, cantando:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO VII DOMINICAL DO TEMPO ORDINARIO

A SALVACIÓN, FROITO DA OBEDIENCIA DE CRISTO

54. Este prefacio dise nos domingos do tempo ordinario.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

O teu amor aos homes foi tan grande,
que nos enviaches o Redentor.
Quixeches que compartise
a nosa condición humana
en todo, menos no pecado,
para poderes amar en nós
o que amabas no teu Fillo.
A súa obediencia devolveunos os dons,
que a nosa desobediencia
nos fixera perder.

Por iso, cos anxos e cos santos,
loámoste, cantando a túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO VIII DOMINICAL DO TEMPO ORDINARIO

A IGREXA UNIDA NO MISTERIO DA TRINDADE

55 (A). Este prefacio dise nos domingos do tempo ordinario.

✠. O Señor sexa convosco. R'.

✠. Erguede os corazóns. R'.

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. R'.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Polo sangue de Cristo
e coa forza do teu Espírito,
ti quixeches xuntar de novo
os teus fillos que o pecado dispersara.

Fixeches deles un pobo,
como ti, Pai, es un co Fillo
e co Espírito Santo
no misterio da Trindade.

Así, a túa Igrexa aparecerá ante o mundo
como corpo de Cristo
e templo do Espírito,
para loanza da túa sabedoría.

Por iso, xunto con todos os coros dos anxos,
aclamámoste cheos de alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO IX DOMINICAL DO TEMPO ORDINARIO

(Prefacio II do Espírito Santo)

A ACCIÓN DO ESPÍRITO SANTO NA IGREXA

55 (B). Este prefacio dise nos domingos do tempo ordinario.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre o en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

En cada momento ti concédesnos
o que máis nos convén,
e gobernas a túa Igrexa
dun xeito admirable.

Porque coa forza do Espírito Santo
lle asegúras a túa axuda,
e ela, sempre obediente ao teu amor,
non se cansa de te invocar na desgraza
nin deixa de che dar grazas na alegría,
por Cristo, Señor noso.

Por iso, cos anxos e cos santos,
loámoste, proclamando con gozo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO X DOMINICAL DO TEMPO ORDINARIO

O DÍA DO SEÑOR

55 (C). Este prefacio dise nos domingos do tempo ordinario.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

E digno e de xustiza
bendicirte e darche grazas,
Pai santo,
fonte da verdade e da vida,
porque neste día de festa
nos convidaches á túa casa.

Hoxe a túa familia,
reunida para escoitar a túa Palabra
e partir o pan,
celebra o memorial do Señor resucitado.

Namentres agarda o domingo sen ocaso
no que a humanidade
entrará no teu descanso.
Daquela contemplaremos o teu rostro
e loaremos a túa misericordia para sempre.

Nesta gozosa espera,
cos anxos e cos santos,
proclamamos a túa gloria, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO DO BAUTISMO

O BAUTISMO, COMEZO DA NOVA VIDA

55 (D). Este prefacio pódese dicir na misa do bautismo.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é de xustiza
darche as grazas e loar o teu nome,
Pai santo e misericordioso,
por Xesucristo, Señor e Redentor noso.
Loámoste, bendicímoste e glorificámoste
polo sacramento do novo nacemento.
Ti quixeches que do corazón aberto do teu Fillo
brotase para nós o don do bautismo,
primeira Pascua dos crentes, porta da nosa salvación,
comezo da vida en Cristo,
fonte da nova humanidade.

Da auga e do Espírito
xeras no seo da Igrexa, virxe e nai,
un pobo sacerdotal e real
reunido de entre todas as nacións
na unidade e santidad do teu amor.

Por este don da túa xenerosidade,
a túa familia adórate
e, cos anxos e cos santos,
proclama a túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Nas Pregarias eucarísticas faise lembranza dos novos bautizados.

PREFACIO DA CONFIRMACIÓN

MARCADOS CO SELO DO ESPÍRITO

55 (E). Este prefacio pódese dicir na misa da confirmación.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

DÁMOSCHE grazas
e proclamamos a túa gloria,
Pai santo,
fonte e orixe de todo ben.

Ti, no bautismo, das a nova vida aos crentes
e falos participar
do Misterio Pascual do teu Fillo.
Ti confírmalos co selo do Espírito
pola imposición de mans
e a unción real do crisma.

Así, renovados á imaxe de Cristo,
que foi unxido polo Espírito Santo
e enviado para anunciar a boa nova da salvación,
falos os teus convidados no banquete da Eucaristía
e testemuñas da fe na Igrexa e no mundo.

Por isto nós,
nesta xuntanza festiva,
celebramos os prodixios dun novo Pentecoste
e, cos anxos e cos santos,
cantamos o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Nas Pregarias eucarísticas faise lembranza dos novos confirmados.

PREFACIO I DA SANTÍSIMA EUCARISTÍA

O SACRIFICIO E O SACRAMENTO DE CRISTO

56. Este prefacio dise na misa da Cea do Señor; pódese dicir tamén na solemnidade do Santísimo Corpo e Sangue de Cristo e nas misas votivas da Santísima Eucaristía.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso,
verdadeiro e único sacerdote.

El é o verdadeiro e eterno sacerdote,
que instituíu o sacrificio da nova alianza,
el ofreceuse o primeiro como vítima de salvación
e mandounos repetir esta ofrenda
para celebrarmos a súa memoria.

O seu corpo inmolado por nós é o alimento que nos fortalece;
o seu sangue vertido por nós é a bebida que nos purifica.

Por iso, cos anxos e os santos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Cando se usa o Canon romano, no día da Cea do Señor dinse En comunión, Acolle, Señor,
e El, na noite antes da súa paixón *proprios*, pp. 243-244.

PREFACIO II DA SANTÍSIMA EUCARISTÍA

OS FROITOS DA SANTÍSIMA EUCARISTÍA

57 (A). Este prefacio dise na solemnidade do Santísimo Corpo e Sangue de Cristo e nas misas votivas da Santísima Eucaristía.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Na última cea cos seus apóstolos
quixo perpetuar a memoria da súa paixón.
Entregouse a si mesmo como Añó inmaculado
e como Eucaristía perfecta.
Este venerable misterio santifica e fortalece os teus fieis,
para que unha mesma fe ilumine
e un mesmo amor congrege a todos os homes da terra.
Nós acudimos á mesa deste sacramento admirable,
para que nos encha da túa graza
e nos faga semellantes ao teu Fillo.

Por iso, Señor, todas as criaturas,
do ceo e mais da terra,
adóranse cantando un cántico novo,
e nós, aclamándote
con toda a multitude dos anxos,
glorificámoste de cote, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO III DA SANTÍSIMA EUCARISTÍA

A EUCARISTÍA, VIÁTICO PARA A PASCUA ETERNA

57 (B). Este prefacio pódese dicir na misa do viático.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

digno e de xustiza darche as grazas
e verdadeiramente é bo bendicir o teu nome,
Pai santo,

Deus de misericordia e de paz.

Porque quixeches que o teu Fillo,
obediente ata morrer na cruz,
fose diante de nós polo camiño do retorno a ti,
remate de toda esperanza humana.

El, na Eucaristía,
testamento do seu amor,
convértese en comida e bebida espiritual
para ser alimento na nosa viaxe cara á Pascua eterna.

Con esta prenda da resurrección futura
fainos participar xa agora
na esperanza da mesa gozosa do teu reino.
Por iso, cos anxos e cos santos,
proclamamos a túa gloria, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Nas Pregarias eucarísticas faise lembranza de quen vai recibir o viático.

PREFACIO DAS ORDENACIÓNS

CRISTO, ORIXE DE TODO MINISTERIO ECLESIAL

57 (C). Este prefacio pódese dicir na misa das ordenacións.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE e xusto e necesario,
loarte e darche grazas,
Pai santo,

Deus todopoderoso e cheo de misericordia.
Ti es a orixe de toda paternidade
na comunión dun só Espírito.

O teu Fillo Xesucristo, sacerdote eterno,
servo obediente, pastor dos pastores,
é a fonte de todo ministerio
que o teu pobo, peregrino no tempo,
mantén na viva tradición apostólica.

Coa diversidade de dons e de carismas
ti elixes e constituís dispensadores dos santos misterios,
para que en todos os pobos da terra
se ofrezca o sacrificio perfecto e se edifique,
coa Palabra e cos sacramentos,
a Igrexa santa,
comunidade da nova alianza e templo da túa gloria.

Por este misterio de salvación,
cos anxos e cos santos,
proclamamos o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Nas Pregarias eucarísticas faise lembranza dos novos ordenados.

PREFACIO DO CASAMENTO

A DIGNIDADE DA UNIÓN MATRIMONIAL

57 (D). Este prefacio dise na misa do casamento.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti quixeches que a comunidade matrimonial
estivese rexida pola grata lei do amor
e polo vínculo irrompible da paz,
para que a unión casta e fecunda dos esposos
aumente o número dos teus fillos.

Pois ti, Señor, coa túa providencia
e coa túa graza realizas a marabilla
de que os fillos, que nacen para o progreso do mundo,
renazan polo bautismo
para o aumento da Igrexa,
por Cristo, Señor noso.

Por el, unidos aos anxos e aos santos,
cantámosche un himno de loanza,
proclamando sen cesar a túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Outros prefacios para a misa do casamento, pp. 868 e 871.

Nas Pregarias eucarísticas faise lembranza dos novos esposos.

PREFACIO DA PENITENCIA

O SACRAMENTO DA RECONCILIACIÓN NO ESPÍRITO

57 (E). Este prefacio pódese dicir no tempo da Coresma. Dise tamén nas misas de reconciliación e noutras misas de carácter penitencial.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

L OÁMOSTE e dámosche grazas,
Pai santo,
Deus todopoderoso,
polos teus beneficios
e, sobre todo, pola graza do perdón.

Co sacramento da reconciliación,
por Cristo morto e resucitado,
levas o home, náufrago polo pecado,
ao porto da misericordia e da paz.

Co poder do teu Espírito
dispuxeches para a Igrexa,
santa pero tamén necesitada de penitencia,
outra táboa de salvación despois do bautismo.

Así renovas acotío a túa Igrexa
e a congregas no banquete festivo do teu amor.

Por este don da túa benignidade,
cos anxos e cos santos,
proclamamos a túa gloria, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO DA UNCIÓN DOS ENFERMOS

O SUFRIMENTO, PARTICIPACIÓN NA PASCUA DE CRISTO

57 (F). Este prefacio pódese dicir nas misas da unción dos enfermos.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

DÁMOSCHE grazas,
Deus de misericordia,
Señor todopoderoso,
por Xesucristo, Señor e Redentor noso.

Ti quixeches
que o teu único Fillo,
autor da vida
e médico dos corpos e das almas,
cargase coas nosas fraquezas,
para nos axudar nas probas
e nos santificar na dor.

Pola oración da Igrexa,
co signo sacramental da Unción,
líbranos do pecado,
confórtanos coa graza do Espírito Santo
e farnos partícipes da vitoria pascual.

Por este sinal da túa benevolencia,
cos anxos e cos santos,
proclamamos xuntos a túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Nas Pregarias eucarísticas faise lembranza dos que recibiron a Unción dos enfermos.

PREFACIO I DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA

A MATERNIDADE DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA

58. Este prefacio dise nas misas da benaventurada Virxe María, engadindo no seu sitio (***) a mención da celebración do día, conforme se indica en cada misa.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Loámoste, bendicímoste e glorificámoste
na *** da benaventurada sempre Virxe María.
Por obra do Espírito Santo
ela concibiu o teu único Fillo
e, sen perder a gloria da virxinidade,
trouxo ao mundo a luz eterna:
Xesucristo, Señor noso.

Por el, os anxos e os santos
e todos os coros celestiais
celebran xuntos a túa gloria,
con unánime alegría.
Permítenos asociarnos ás súas voces,
cantando humildemente a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO II DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA

A IGREXA LOA A DEUS, INSPIRÁNDOSE NAS PALABRAS DE MARÍA

59 (A). Este prefacio pódese dicir nas misas da benaventurada Virxe María.

✠. O Señor sexa convosco. R.

✠. Erguede os corazóns. R.

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. R.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas polas marabillas
que obraches nos teus santos.

E maiormente, ao celebrarmos a festa
da santa Virxe María,
engrandeces a túa clemencia
co seu mesmo cántico de loanza.

Verdadeiramente fixeches marabillas
en favor de todos os homes,
e de xeración en xeración
estendes a túa misericordia.

Reparando na humildade da túa escrava,
décheslle ao mundo o Salvador:
Xesucristo, teu Fillo, Señor noso.

Por el, os anxos e os santos
adóranse eternamente
gozosos na túa presenza.
Permitenos unirmos ás súas voces,
cantando con alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO III DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA

MARÍA, MODELO E NAI DA IGREXA

59 (B). Este prefacio dise nas misas da benaventurada Virxe María.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar, Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
e tributarche a nosa humilde loanza
nesta celebración en honor da Virxe María.

Ela recibiu o teu Fillo cun corazón inmaculado,
levouno no seu seo virxinal
e deuno a luz, a el que era o seu creador,
preparando o comezo da túa Igrexa.

Ao pé da cruz recibiu o testamento do teu amor
e adoptou coma fillos a todos os homes,
que Cristo redimiu coa súa morte.

Cando en Pentecoste os apóstolos esperaban a túa promesa,
uniu á deles a súa pregaria
e converteuse así en modelo da Igrexa en oración.

E despois da súa ascensión ao ceo
coida con amor de nai a Igrexa peregrina pola terra,
guiando os seus pasos cara á patria celeste
ata que chegue o día glorioso do Señor.

Por iso, cos anxos e cos santos,
loámoste, dicindo sen cesar:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO IV DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA

MARÍA, SIGNO DE CONSOLO E DE ESPERANZA

59 (C). Este prefacio dise nas misas da benaventurada Virxe María.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

digno e de xustiza darche as grazas
e verdadeiramente é bo cantar a túa gloria,
Pai santo,

Deus todopoderoso e eterno.

Loámoste e bendicímoste
por Xesucristo, o teu Fillo,
nesta festa (memoria) da benaventurada Virxe María.

Ela, coma humilde serva,
escoitou a túa palabra
e gardouna no seu corazón;
unida ao misterio da redención,
perseverou cos apóstolos na pregaría
mentres agardaban o Espírito Santo;
e agora brilla no noso camiño
coma consolo e esperanza.

Por este don do teu amor,
cos anxos e cos santos,
cantamos o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO V DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA

MARÍA, IMAXE DA HUMANIDADE NOVA

59 (D). Este prefacio dise nas misas da benaventurada Virxe María.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

ÁMOSCHE as grazas,
Pai santo,
fonte da vida e da alegría.

Porque na plenitude dos tempos
quixeches revelarnos o misterio
escondido desde séculos,
para que así o mundo enteiro
recupere a vida e a esperanza.

En Cristo, novo Adán,
e en María, nova Eva,
revélase o misterio da Igrexa
coma primicia da humanidade redimida.

Por este inefable don
e pola forza do Espírito Santo,
a creación enteira comeza de novo
o seu camiño cara á Pascua eterna.

Por iso, nós, cos anxos e cos santos,
Cantamos o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO DOS ANXOS

A GLORIA DE DEUS MANIFESTADA NOS ANXOS

60. Este prefacio dise nas misas dos santos anxos.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Nos anxos e nos arcanxos
proclamamos a túa gloria;
honrándoos a eles,
honramos a excelencia
da túa bondade.

O seu esplendor
revélanos a túa grandeza sublime
superior á de toda criatura.
Por Cristo, Señor noso.

Por el, os coros dos anxos
proclaman a túa gloria.
Permítenos asociarnos ás súas voces,
cantando humildemente a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO DE SAN XOSÉ, ESPOSO DA VIRXE MARÍA

A MISIÓN DE SAN XOSÉ

61. Este prefacio dise nas misas de san Xosé, engadindo no seu sitio (***) a mención da celebración do día, conforme se indica en cada misa.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Loámoste, bendicímoste e glorificámoste
na *** de san Xosé.

El é o home xusto,

que lle deches por esposo

á Virxe, Nai de Deus.

El é o servidor fiel e prudente

a quen puxeches como cabeza da túa familia,

para coidar como pai

o teu Fillo único

concibido por obra do Espírito Santo,

Xesucristo, Señor noso.

Por el, os anxos e os arcanxos

e todos os coros celestiais

celebran xuntos a túa gloria.

Permítenos asociarnos ás súas voces,

cantando humildemente a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,

Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra

coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO I DOS APÓSTOLOS

OS APÓSTOLOS, PASTORES DO POBO DE DEUS

62. Este prefacio dise nas misas dos apóstolos, principalmente nas de san Pedro e san Paulo.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti es o Pastor eterno,
que nunca abandona o seu rabaño
e o protexe en todo tempo
por medio dos santos apóstolos.
Ti puxéchelos á fronte da túa Igrexa,
para que, en nome de Cristo,
a gobernasen como pastores.

Por iso, cos anxos e cos santos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar
o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO II DOS APÓSTOLOS

OS APÓSTOLOS, FUNDAMENTO E TESTEMUÑO

63. Este prefacio dise nas misas dos apóstolos e dos evanxelistas.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Ti edificaches a túa Igrexa
sobre o fundamento dos apóstolos
para que sexa sempre no mundo
signo visible da túa santidad
e anuncie a todos os homes
o Evanxeo do teu reino.

Por iso, Señor, con todos os anxos,
loámoste agora e por sempre,
cantando con humildade
o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO I DOS SANTOS

A GLORIA DOS SANTOS

64. Este prefacio dise na misa de Todos os Santos, dos santos Patróns e Titulares de igrexa, e nas solemnidades e festas dos santos, a non ser que haxa que dicir un prefacio máis propio. Pódese dicir tamén nas memorias dos santos.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

A asemblea dos santos
celebra a túa gloria.
Coroando os seus méritos
coroaches os teus propios dons.

Nas súas vidas, ofrécesnos un exemplo;
na súa comunión, unha familia;
na súa intercesión, unha axuda.
O seu testemuño fortalécenos
para afrontar o combate da fe
e recibir con eles a coroa da gloria.
Por Cristo, Señor noso.

Por iso, cos anxos e cos arcanxos
e con todos os santos do ceo,
cantámosche sen cesar o himno de loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO II DOS SANTOS

EFICACIA DA ACCIÓN DOS SANTOS

65. Este prefacio dise na misa de Todos os Santos, dos santos Patróns e Titulares de igrexa, e nas solemnidades e festas dos santos, a non ser que haxa que dicir un prefacio máis propio. Pódese dicir tamén nas memorias dos santos.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

O testemuño admirable dos teus santos
fecunda continuamente a túa Igrexa
con forza sempre renovada.
Neles dásnos aos teus fillos
un signo seguro do teu amor.

O seu exemplo sérvenos de ánimo
e a súa intercesión de axuda,
para que se cumpra en nós
o misterio da salvación.

Por iso, agora nós,
cheos de alegría,
aclamámoste, cos anxos e cos santos,
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO DOS SANTOS MÁRTIRES

O MARTIRIO, TESTEMUÑO E EXEMPLO

66. Este prefacio dise nas solemnidades e festas dos santos mártires. Pódese dicir tamén nas súas conmemoracións.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

O teu santo mártir *N.*,
seguindo o exemplo de Cristo,
verteu o seu sangue
por confesar o teu nome.
O seu martirio manifesta
as marabillas da túa graza.

Así, na mesma fraqueza
revelas o teu poder,
facendo fortes os fracos
para daren testemuño de ti,
Por Cristo, Señor noso.

Por iso, como che cantan os anxos no ceo,
así nós te aclamamos na terra,
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO DOS SANTOS PASTORES

A PRESENZA DOS PASTORES SANTOS NA IGREXA

67. Este prefacio dise nas solemnidades e festas dos santos pastores. Pódese dicir tamén nas súas conmemoracións.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Ti concédeslle á túa Igrexa a alegría
de celebrar a festa de san **N.**,
anímanos co seu exemplo,
instrúenos coa súa predicación
e protéxenos coa súa doutrina.

Por iso, cos anxos e cos santos,
cantamos sen cesar
o himno de loanza
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO DAS SANTAS VIRXES E DOS SANTOS RELIXIOSOS

SIGNIFICADO DA VIDA CONSAGRADA A DEUS

68. Este prefacio dise nas solemnidades e festas das santas virxes e dos santos relixiosos. Pódese dicir tamén nas conmemoracións dos mesmos.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTEe é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Celebramos o teu designio admirable
nos santos que se consagraron a Cristo
para anunciar o teu reino.
Así volves chamar o home
á santidad orixinal
e dásnos a probar na terra
os bens reservados para o ceo.

Por iso, con todos os anxos e santos,
loámoste sempre,
proclamando sen cesar:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO COMÚN I

O UNIVERSO, RESTAURADO EN CRISTO

69. Este prefacio dise nas misas que non o teñen propio e que non deben coller un prefacio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Ti quixeches restaurar nel o universo
e que participásenos todos
da plenitude da súa vida.

Aínda que era de condición divina,
renunciou á gloria que lle cumpría
e, vertendo o seu sangue na cruz,
deulle a paz a todo o mundo.

Por iso foi exaltado sobre toda criatura
e converteuse en fonte de vida eterna
para cantos acollen a súa palabra.

Por iso, tamén nós, cos anxos e cos santos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar
o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO COMÚN II

A SALVACIÓN POR CRISTO

70. Este prefacio dise nas misas que non o teñen propio e que non deben coller un prefacio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti creaches o home por amor
e cando mereceu ser condenado
redimíchelo con misericordia.
Por Cristo, Señor noso.

Por el, os anxos e os santos
e todos os coros celestiais
celebran xuntos a túa gloria.
Permítenos asociarnos ás súas voces,
cantando humildemente a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO COMÚN III

LOANZAS A DEUS POLA CREACIÓN E RENOVACIÓN DO HOME

71. Este prefacio dise nas misas que non o teñen propio e que non deben coller un prefacio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Por medio do teu Fillo benquerido,
ti quixeches ser
non só o Creador da humanidade,
senón tamén o seu Salvador xeneroso.

Por iso, con todos os anxos e cos santos,
loámoste sempre,
proclamando a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO COMÚN IV

A NOSA LOANZA, COMO DON DE DEUS

72. Este prefacio dise nas misas que non o teñen propio e que non deben coller un prefacio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti non precisas a nos a loanza,
pois mesmo a nosa acción de grazas
é un don do teu amor.

As nosas bendicións non te engrandecen a ti,
senón que axudan á nosa salvación.
Por Cristo, Señor noso.

Por iso, unidos aos coros dos anxos,
loámoste, dicindo con alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO COMÚN V

PROCLAMACIÓN DO MISTERIO DE CRISTO

73. Este prefacio dise nas misas que non o teñen propio e que non deben coller un prefacio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Con amor celebramos a súa morte,
con fe viva proclamamos a súa resurrección,
con esperanza firme esperamos a súa volta gloriosa.

Por iso, cos anxos e con todos os santos,
loámoste, dicindo con alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO COMÚN VI

O MISTERIO DA SALVACIÓN EN CRISTO

74 (A). Este prefacio, que está tomado da Pregaria eucarística II (p. 499), dise nas misas que non o teñen propio e que non deben coller un prefacio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,

a ti, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Xesucristo, o teu Fillo benquerido.

El é a túa Palabra,
por ela creaches todas as cousas.
El é quen ti nos mandaches
como Salvador e Redentor noso.
Por obra do Espírito Santo,
fíxose home
e naceu da Virxe María.

Para cumprir a túa vontade
e adquirir para ti un pobo santo,
estendeu os brazos e morreu na cruz.
Así destruíu o poder da morte
e manifestou a vitoria da resurrección.

Por iso, cos anxos e cos santos,
Proclamamos a túa gloria,
dicindo todos xuntos:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO COMÚN VII

CRISTO, HÓSPEDE E PEREGRINO ENTRE NÓS

74 (B). Este prefacio dise nas misas que non o teñen propio e que non deben coller un prefacio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

DÁMOSCHE grazas,
Señor, Pai santo,
Deus da alianza e da paz.

Ti chamaches a Abrahán
e mandáchelo saír da súa terra
para facelo pai de todos os pobos.

Ti chamaches tamén a Moisés
para liberar o teu pobo
e levalo á terra de promisión.

Ti, na plenitude dos tempos,
Enviaches o teu Fillo como hóspede e peregrino entre nós
para nos redimir do pecado e da morte;
e derramaches o Espírito
para faceres de todas as nacións un pobo único e novo
que teña como fin o teu reino,
como condición a liberdade dos teus fillos
e como estatuto o mandado do amor.

Por todos estes dons teus,
cos anxos e cos santos,
cantamos con ledicia
o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO COMÚN VIII

XESÚS, BO SAMARITANO

74 (C). Este prefacio dise nas misas que non o teñen propio e que non deben coller un prefacio do tempo. Especialmente recomendado para o domingo XV do tempo Ordinario do ciclo C, e para o luns da semana XXVII do tempo Ordinario.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

DÁMOSCHE grazas,
Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
en todos os intres e situacións da vida,
na saúde e na enfermidade,
nos padecementos e nas ledicias,
polo teu servo, Xesús, o noso Redentor.

Porque el, na súa vida terrea,
fixo sempre o ben
e sandou os oprimidos polo mal.

Tamén hoxe, como bo samaritano,
se achega a todo home que sofre no seu corpo e no seu espírito,
e sanda as súas feridas co bálsamo do consolo
e co viño da esperanza.

Por este don da túa graza,
mesmo cando nos vemos mergullados na noite da dor,
albiscamos a luz pascual
no teu Fillo, morto e resucitado.

Por isto, cos anxos e cos santos,
Proclamamos a túa gloria, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO COMÚN IX

A GLORIA DE DEUS E O HOME QUE VIVE

74 (D). Este prefacio dise nas misas que non o teñen propio e que non deben coller un prefacio do tempo.

℟. O Señor sexa convosco. ℟.

℟. Erguede os corazóns. ℟.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℟.

digno e de xustiza darche as grazas
sempre e en todas partes,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti es o Deus vivo e verdadeiro:
enchiches o universo enteiro da túa presenza
e sobre todo deixaches o sinal da túa gloria
no home que ti creaches á túa imaxe.

Ti encoméndaslle ao home
cooperar co seu traballo de cada día
na obra da creación.

Ti dáslle o teu Espírito
para construír a xustiza e a paz
en Cristo, o home novo.

Por iso, cos anxos e cos santos,
con ledicia cantamos a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO I DE DEFUNTOS

A ESPERANZA DA RESURRECCIÓN EN CRISTO

75. Este prefacio dise nas misas de defuntos.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Nel resplandece a esperanza
da nosa feliz resurrección.
Así, se nos angustia
a certeza da nosa morte,
consólanos a promesa
da futura inmortalidade.

Porque a morte, Señor,
non destrúe a vida dos que cren en ti,
senón que a transforma.
E ao desfacerse a morada
da nosa vida na terra,
xa nos agarda unha mansión eterna no ceo.

Por iso, cos anxos e cos santos
e con todos os coros celestiais,
cantamos sen cesar
o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

PREFACIO II DE DEFUNTOS

CRISTO MORREU PARA NOS DAR VIDA

76. Este prefacio dise nas misas de defuntos.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Pois aceptou morrer el só
para nos librar a todos da morte.
Máis aínda, quixo morrer el só
para que todos vivamos contigo eternamente.

Por iso, en unión con todos os coros dos anxos,
aclamámoste cheos de alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO III DE DEFUNTOS

CRISTO, SALVACIÓN E VIDA

77. Este prefacio dise nas misas de defuntos.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El é a salvación do mundo.

El é a vida dos homes.

El é a resurrección da carne.

Por iso, adoran os anxos a túa maxestade
e alégranse eternamente na túa presenza.
Permítenos asociarnos ás súas voces,
cantando humildemente a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO IV DE DEFUNTOS

A VIDA TERREA E A GLORIA CELESTE

78. Este prefacio dise nas misas de defuntos.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Ti es quen nos dá a vida,
ti quen a gobernas coa túa providencia.
Pola lei do pecado
o noso corpo volve á terra
da que fora formado,
pero pola morte redentora do teu Fillo
ti chámamos á gloria da resurrección.

Por iso, con todos os anxos e santos,
cantamos a túa gloria,
dicindo con alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREFACIO V DE DEFUNTOS

A NOSA RESURRECCIÓN POLA VITORIA DE CRISTO

79. Este prefacio dise nas misas de defuntos.

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Porque aínda que a nosa culpa
nos trae a morte,
o teu amor xeneroso devólvenos a vida.
Pois se a morte nos venceu por causa do pecado,
a vitoria de Cristo foi a nosa resurrección.

Por iso, como che cantan os anxos no ceo,
así nós te aclamamos na terra
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

PREGARIAS EUCARÍSTICAS

PREGARIA EUCARÍSTICA I

ou CANON ROMANO

80. O sacerdote, coas mans estendidas, di:

CP

ti, pois, Pai de bondade infinita,
pedímosche humildemente
por Xesucristo, teu Fillo e Señor noso,

Xunta as mans e di:

que acollas e bendigas

Traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente, dicindo:

estes + dons, estas ofrendas,
este santo sacrificio.

Coas mans estendidas, prosegue:

Ofrecémoschos en primeiro lugar
pola túa Igrexa santa e católica:
dálle paz e unidade,
protéxea e diríxea en todo o mundo.
Ofrecémoschos tamén polo teu servidor
o noso Papa N.,
co noso Bispo N.,

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

comigo, indigno servo teu,

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

co meu irmán N., Bispo desta Igrexa de N.,
comigo, indigno servo teu,

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

e con todos os que profesan e promoven
a verdadeira fe católica e apostólica.

81. CONMEMORACIÓN DOS VIVOS

C1 Acórdate, Señor, dos teus fillos e fillas [N. e N.]

Xunta as mans e reza un pouco por aqueles polos que ten intención de rezar.

Despois, coas mans estendidas, prosegue:

Acórdate tamén de todos os presentes:
ti coñeces ben a súa fe e devoción.

Ofrecémosche por eles este sacrificio de loanza,
e tamén eles cho ofrecen por si
e por todos os seus,
para a redención das súas almas
e para a felicidade e salvación que esperan.
A ti, Deus eterno, vivo e verdadeiro,
presentámosche as súas ofrendas e oracións.

82. CONMEMORACIÓN DOS SANTOS

C2 En comunión con toda a Igrexa,
recordamos e veneramos:
en primeiro lugar, a gloriosa sempre Virxe María,
Nai de Xesucristo, noso Señor e Deus.

◆ 83 (A). Nos DOMINGOS, cando non hai outro En comunión propio, pódese dicir:

En comunión con toda a Igrexa,
Celebramos o día no que Cristo venceu a morte
e nos fixo partícipes da súa vida inmortal.
Recordamos e veneramos:
en primeiro lugar, a gloriosa sempre Virxe María,
Nai de Xesucristo, noso Señor e Deus. *

83 (B). No NADAL DO SEÑOR e na súa OITAVA:

En comunión con toda a Igrexa,
celebramos (a noite santa na que) o día santo
no que a Virxe María,
conservando intacta a súa virxindade,
deu a luz o Salvador do mundo.
Recordamos e veneramos:
en primeiro lugar, a mesma gloriosa sempre Virxe María,
Nai de Xesucristo, noso Señor e Deus. *

84. Na EPIFANÍA DO SEÑOR:

En comunión con toda a Igrexa,
Celebremos o día santo,
no que o teu Unixénito,
que comparte eternamente a túa propia gloria,
se manifestou visiblemente
tomando un corpo coma o noso.
Recordamos e veneramos:
en primeiro lugar, a gloriosa sempre Virxe María,
Nai de Xesucristo, noso Señor e Deus. *

85. Desde a misa DA VIXILIA PASCUAL ATA O DOMINGO II DE PASCUA:

En comunión con toda a Igrexa,
celebremos (a noite santa) o día santo
da Resurrección do noso Señor Xesucristo
no seu corpo verdadeiro.
Recordamos e veneramos:
en primeiro lugar, a gloriosa sempre Virxe María,
Nai de Xesucristo, noso Señor e Deus. *

86. Na ASCENSIÓN DO SEÑOR:

En comunión con toda a Igrexa,
celebremos o día santo
no que o teu Fillo unixénito, noso Señor Xesucristo,
que tomara a nosa fraca natureza humana,
a elevou á dignidade da túa gloria.
Recordamos e veneramos:
en primeiro lugar, a gloriosa sempre Virxe María,
Nai de Xesucristo, noso Señor e Deus. *

87. No DOMINGO DE PENTECOSTE:

En comunión con toda a Igrexa,
Celebremos o día de Pentecoste,
no que o Espírito Santo se apareceu aos Apóstolos
en linguas coma de lume.
Recordamos e veneramos:
en primeiro lugar, a gloriosa sempre Virxe María,
Nai de Xesucristo, noso Señor e Deus. *

* E tamén o seu esposo san Xosé,
os teus santos apóstolos e mártires:
Pedro e Paulo, Andrés,
[Santiago e Xoán,
Tomé, Santiago, Filipe,
Bartolomeu, Mateo,
Simón e Tadeu;
Lino, Cleto, Clemente, Sixto,
Cornelio, Cibrán,
Lourenzo, Crisógono,
Xoán e Paulo,
Cosme e Damián]
e todos os teus santos.
Polos seus méritos e pregarias
concédenos sempre a túa axuda e protección.
[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

88. Coas mans estendidas. prosegue:

CP Acolle, Señor, esta ofrenda dos teus ministros
e de toda a túa familia.
Dispón os nosos días na túa paz,
líbranos da condenación eterna
e cóntanos entre os teus elixidos.

89 (A). Desde a misa DA VIXILIA PASCUAL ATA O DOMINGO II DE PASCUA:

Acolle, Señor, esta ofrenda dos teus ministros
e de toda a túa familia.
Ofrecémoscha tamén por aqueles
que fixeches renacer da auga e do Espírito Santo,
perdoándolles todos os pecados.
Dispón os nosos días na túa paz,
líbranos da condenación eterna
e cóntanos entre os teus elixidos.

89 (B). Na misa da PRIMEIRA COMUÑÓN:

Acolle, Señor, esta ofrenda dos teus ministros
e de toda a túa familia.
Ofrecémoscha especialmente por N. e N. (aqueles)
que por primeira vez convidas neste día
a participar do pan da vida e do cáliz da salvación
na mesa da túa familia;

concédelles medrar sempre
na túa amizade e na comunión coa túa Igrexa.
Dispón os nosos días na túa paz,
líbranos da condenación eterna
e cóntanos entre os teus elixidos.

89 (C). Na misa do CASAMENTO (a frase entre parénteses pode suprimirse se se xulga conveniente):

Acolle, Señor, esta ofrenda dos teus ministros,
dos novos esposos N. e N.
e de toda a túa familia,
que hoxe pide por eles;
e xa que lles concediches
chegar ao día dos desposorios,
dálles tamén
(a ledicia dunha ansiada descendencia e)
unha longa vida.

89 (D). Na misa de ENTERRO:

Acolle, Señor, esta ofrenda dos teus ministros
e de toda a túa familia.
Ofrecémoscha especialmente hoxe polo acougo eterno
de noso irmán N.:
pedímosche que, libre do pecado e do mal,
te dignes concederlle
a santa compañía dos teus escolleitos.
Dispón os nosos días na túa paz,
líbranos da condenación eterna
e cóntanos entre os teus elixidos.

Xunta as mans.

[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

90. Coas mans estendidas sobre as ofrendas, di:

CC Bendice e acepta, Pai, esta ofrenda,
faina perfecta e digna de ti,
para que se nos converta no Corpo e no Sangue
do teu Fillo benquerido, Xesucristo, noso Señor.

Xunta as mans.

91. Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

El, na noite antes da súa paixón,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu o pan nas súas santas e venerables mans,
ergueu os ollos ao ceo,
cara a ti, Deus, o seu Pai todopoderoso,
deuche grazas,
rezou a bendición,
partiuno e déullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

92. Despois prosegue:

De igual modo, ao final da cea,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

tomou tamén este cáliz glorioso
nas súas santas e venerables mans,
deuche grazas de novo,
rezou a bendición,
e pasóullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.
FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión .

93. Despois di:

CP Velaquí o misterio da nosa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

Anunciamos a túa morte,
Proclamamos a túa resurrección:
Ven, Señor Xesús!

Ou ben:

Sacerdote:

CP Proclamade o misterio da nosa redención.

Pobo:

Cada vez que comemos deste pan
e bebemos deste cáliz,
anunciamos a túa morte, Señor,
esperando ata que volvas.

Ou ben:

Sacerdote:

CP Cristo entregouse por nós.

Pobo:

Sálvanos, Señor, Salvador do mundo,
ti que nos liberaches
pola túa morte e resurrección.

O canto das aclamacións no Apéndice VII, p. 1115.

94. **Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di:**

CC Por iso, Señor,
nós os teus ministros, e o teu pobo santo,
celebramos o memorial de Cristo, teu Fillo e Señor noso:
recordamos a súa santa paixón,
a súa resurrección da morte
e a súa gloriosa ascensión ao ceo.

Dos mesmos dons que nos deches
ofrecémosche a ti, Deus de gloria e maxestade,
o sacrificio puro, santo e inmaculado:
o pan da vida eterna
e o cáliz da salvación perpetua.

95. Mira con agrado esta ofrenda
e acéptaa con benevolencia,
como aceptaches os presentes de Abel, o xusto,
o sacrificio de Abrahán, o noso pai na fe,
e a oblación santa e pura
que che ofreceu o teu sumo sacerdote Melquisedec.

96. **Inclínase e, coas mans xuntas, prosegue:**

Pedímosche humildemente, Deus todopoderoso,
que o teu santo anxo
leve esta ofrenda ao teu altar do ceo,
á presenza da túa maxestade divina.
Fai que cantos recibimos neste altar
o sacrosanto Corpo e Sangue do teu Fillo

Érguese e fai o sinal da cruz.

recibamos tamén a plenitude da túa graza e bendición.

Xunta as mans.

[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

97. CONMEMORACIÓN DOS DEFUNTOS

Coas mans estendidas, di:

C3 Acórdate, Señor, dos teus fillos e fillas [N. e N.],
que viviron a fe antes ca nós
e que hoxe dormen o sono da paz.

Xunta as mans, e ora un pouquiño polos defuntos que ten intención de recordar.

Despois, coas mans estendidas, prosegue:

A eles, Señor, e a cantos acougan en Cristo
Concédelles a felicidade, a luz e a paz.

Xunta as mans.

[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

98. Coa man dereita bate no peito, dicindo :

C4 E tamén a nós, que somos pecadores,

E, coas mans estendidas, prosegue:

pero que confiamos na túa infinita misericordia,
concédenos participar na comunidade
dos santos apóstolos e mártires:

Xoán Bautista, Estevo,

Matías e Bernabé,

[Ignacio, Alexandre,

Marcelino e Pedro,

Felicidade e Perpetua,

Águeda, Lucía,

Inés, Cecilia, Anastasia]

e todos os teus santos.

Acóllenos na súa compañía,

non polo peso dos nosos méritos,

senón pola xenerosidade do teu perdón.

Xunta as mans.

Por Xesucristo, noso Señor.

99. E prosegue:

CP Por el continúaas creando todos os bens,
santifícalos, dáslles vida,
bendícelos e repártelos entre nós.

100. Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

CP Por El, con El e Nel,
O a ti, Deus Pai omnipotente,
CC na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

O pobo aclama:

Amén.

Despois segue o rito da comunión, p. 518.

PREGARIA EUCARÍSTICA II

101. Esta Pregaria eucarística ten un PREFACIO propio que fai parte da súa estrutura. Pero pódense usar tamén outros prefacios, especialmente os que presentan en breve síntese o misterio da salvación.

✠. O Señor sexa convosco.

✠. E co teu espírito.

✠. Erguede os corazóns.

✠. Témolos postos no Señor.

✠. Deámoslle grazas ao Señor. noso Deus.

✠. É digno e de xustiza.

CP **V**ERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
a ti, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Xesucristo, o teu Fillo benquerido.

El é a túa Palabra,
por ela creaches todas as cousas.
El é quen ti nos mandaches
como Salvador e Redentor noso.

Por obra do Espírito Santo,
fíxose home
e naceu da Virxe María.
Para cumprir a túa vontade
e adquirir para ti un pobo santo,
estendeu os brazos e morreu na cruz.
Así destruíu o poder da morte
e manifestou a vitoria da resurrección.

Por iso, cos anxos e cos santos,
proclamamos a túa gloria,
dicindo todos xuntos:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

102. O sacerdote, coas mans estendidas, di:

CP Ti es, Señor, verdadeiramente santo
e fonte de toda santidad.

103. Xunta as mans e, estendéndoas logo sobre as ofrendas, di:

CC Manda o teu Espírito
e por el santifica estes dons,
para que se nos convertan

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente, dicindo:

no Corpo e no + Sangue
do noso Señor Xesucristo.

104. Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

El (na misa vespertina do Xoves Santo: nesta mesma noite),
ao irse entregar voluntariamente á paixón,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu o pan e deu grazas,
partiuno e déullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

105. Despois prosegue:

De igual modo, ao final da cea,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

tomou o cáliz, deu grazas
e pasóullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.
FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión.

106. Despois di :

CP Velaquí o misterio da nosa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

Anunciamos a túa morte,
proclamamos a túa resurrección:
Ven, Señor Xesús!

Ou ben:

Sacerdote:

CP Proclamade o misterio da nosa redención.

Pobo:

Cada vez que comemos deste pan
e bebemos deste cáliz,
anunciamos a túa morte, Señor,
esperando ata que volvas.

Ou ben:

Sacerdote:

CP Cristo entregouse por nós.

Pobo:

Sálvanos, Señor, Salvador do mundo,
ti que nos liberaches
pola túa morte e resurrección.

O canto das aclamacións, no Apéndice VII, p. 1119.

107. **Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di:**

CC Celebrando agora, Señor,
o memorial da morte e resurrección do teu Fillo,
ofrecémosche o pan da vida
e o cáliz da salvación.
Dámosche grazas,
porque nos fixeches merecentes
de estar na túa presenza e de servirte.
Pedímosche humildemente
que o Espírito Santo
congregue na unidade
os que participamos
no Corpo e no Sangue de Cristo.

C1 Lémbrate, Señor, da túa Igrexa
estendida por toda a terra:

◆ **Nos DOMINGOS, cando non hai outro** Lémbrate, Señor, propio, pódese dicir:

e reunida aquí
no día en que Cristo venceu a morte
e nos fixo partícipes da súa vida inmortal: *

No NADAL DO SEÑOR e na súa OITAVA:

e reunida aquí
no día santo (na noite santa)
no (na) que a Virxe María
deu a luz o Salvador do mundo: *

Na EPIFANÍA DO SEÑOR:

e reunida aquí
no día en que o teu único Fillo,
eterno coma ti na gloria,
se manifestou na realidade da nosa propia carne: *

Na PASCUA e na súa OITAVA:

e reunida aquí
na noite santísima (no día santísimo)
da resurrección de noso Señor Xesucristo: *

Na ASCENSIÓN DO SEÑOR:

e reunida aquí
no día glorioso
no que Cristo foi constituído
Señor do ceo e mais da terra: *

No DOMINGO DE PENTECOSTE:

e reunida aquí
no día en que a efusión de teu Espírito
fixo dela sacramento de unidade
para todos os pobos: *

* faina perfecta no amor,
xunto co noso Papa N.,
co noso Bispo N.,

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

comigo, indigno servo teu,

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

co meu irmán N., Bispo desta Igrexa de N.,
comigo, indigno servo teu,

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

e con todos os pastores do teu pobo.

Nas misas de PASCUA e da súa OITAVA, pódese engadir:

Lémbrete tamén dos nosos irmáns [N. e N.]
que hoxe, polo bautismo [e pola confirmación]
entraron na túa Igrexa:
axúdaos a seguiren a Cristo, teu Fillo, con xenerosidade.

Na misa da PRIMEIRA COMUÑÓN:

Lémbrete dos teus fillos N. e N. (daqueles)
que por primeira vez
convidas neste día a participar
do pan da vida e do cáliz da salvación
na mesa da túa familia:
concédelles medrar sempre na túa amizade
e na comunión coa túa Igrexa.

Na misa do CASAMENTO:

Lémbrete dos teus fillos N. e N.
que hoxe, en Cristo, fundaron unha nova familia,
Igrexa doméstica e sacramento do teu amor:
concédelles que a graza deste día
se alongue durante toda a súa vida.

Nas misas polos DEFUNTOS:

Lémbtrate do teu fillo (filla) N.,
a quen [hoxe] chamaches deste mundo onda ti:
concédelle que, pois compartiu a morte do teu Fillo,
comparta tamén a súa resurrección.

C2 Lémbtrate tamén, Señor, dos nosos irmáns,
que durmiron o sono da paz
coa esperanza posta na resurrección,
e de todos os que partiron deste mundo
amparados na túa bondade:
acólleos a todos na luz da túa presenza.

Ten misericordia de todos nós
e dános a graza de participar na vida eterna,
con María, a Virxe Nai de Deus, con san Xosé, seu esposo,
cos santos apóstolos,
e con todos os que nesta vida
cumpriron a túa vontade:
que poidamos loarte e darche gloria.

Xunta as mans.

por mediación do teu Fillo Xesucristo.

108. Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

CP Por El, con El e Nel,
O a ti, Deus Pai omnipotente,
CC na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

O pobo aclama:

Amén.

Despois segue o rito da comunión, p. 518.

PREGARIA EUCARÍSTICA III

109. O sacerdote, coas mans estendidas, di:

CP **S**EÑOR, noso Pai, ti es verdadeiramente santo
e con razón cántache loanzas
a creación enteira.

Por mediación do teu Fillo,
noso Señor Xesucristo,
e coa forza do Espírito Santo,
enches de vida e santificas todo o universo.
Ti non deixas de arrecadar para ti un pobo
que, dun cabo ao outro do mundo,
presente no teu honor unha ofrenda pura.

110. Xunta as mans e, estendéndolas logo sobre as ofrendas, di:

CC Por iso che pedimos humildemente,
que te dignes santificar coa forza do teu Espírito
estas ofrendas que che consagramos.

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente, dicindo :

Fai que se convertan
no Corpo e + no Sangue do teu Fillo,
noso Señor Xesucristo,

Xunta as mans.

que nos mandou celebrar estes misterios.

111. Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

El, na noite en que foi entregado,

Na misa vespertina do XOVES SANTO:

El, que amou sempre os seus que estaban no mundo,
na noite en que ía ser entregado
demostroulles que o seu amor non tiña límites
e, mentres ceaba cos seus discípulos,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu o pan, e dándoche grazas,
rezou a bendición,
partiuno e déullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

112. Despois prosegue:

De igual modo, ao final da cea,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

tomou o cáliz, e dándoche grazas,
rezou a bendición,
e pasóullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.
FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión.

113. Despois di:

CP Velaquí o misterio da nosa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

Anunciamos a túa morte,
proclamamos a túa resurrección:
Ven, Señor Xesús!

◆ Ou ben:

Sacerdote:

CP Proclamade o misterio da nosa redención.

E o pobo prosegue, aclamando:

Cada vez que comemos deste pan
e bebemos deste cáliz,
anunciamos a túa morte, Señor,
esperando ata que volvas.

Ou ben:

CP Cristo entregouse por nós.

E o pobo prosegue, aclamando:

Sálvanos, Señor, Salvador do mundo,
ti que nos liberaches
pola túa morte e resurrección.

O canto das aclamacións no Apéndice VII, p. 1121.

◆ 114. Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di:

CC Por iso, Señor,
celebramos o memorial da paixón salvadora do teu Fillo,
da súa resurrección gloriosa
e da súa ascensión ao ceo,
e agardamos tamén a súa vinda gloriosa.
Por iso che ofrecemos, en acción de grazas,
este sacrificio de vida e santidad.

Volve os teus ollos para esta ofrenda da túa Igrexa
e reconece a vítima
que coa súa inmolación nos reconciliou contigo.
Aliméntanos co Corpo e co Sangue do teu Fillo
e dános a plenitude do seu Espírito Santo,
para que formemos en Cristo un só corpo e un só espírito.

C1 Que o mesmo Espírito Santo faga de nós para sempre
un sacrificio agradable a ti,
para que poidamos conseguir a herdanza eterna
xunto cos teus escolleitos:
coa Virxe María, a santa Nai de Deus, co seu esposo, san Xosé,
cos santos apóstolos e cos mártires gloriosos
[con san N.: santo do día ou patrón]
e con todos os santos.
Pola súa intercesión confiamos acadar sempre a túa axuda.

C2 Que esta vítima pola que fomos reconciliados contigo
lle traia a todo o mundo a paz e a salvación.
Afirma na fe e no amor a túa Igrexa
mentres peregrina pola terra:
o teu servidor, o noso Papa **N.**,
o noso Bispo **N.**

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

a min, indigno servo teu,

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

ó meu irmán **N.**, Bispo desta Igrexa de **N.**,
a min, indigno servo teu,

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

e a todo o Colexio Episcopal,
os sacerdotes e diáconos
e a todo o pobo que o teu Fillo redimiu.

◆ Nas misas de PASCUA da súa OITAVA:

Confirma na fidelidade cristiá
os teus fillos [**N.** e **N.**]
que hoxe, polo bautismo [e polo don do Espírito],
chamaches a formar parte da túa Igrexa,
e concédelles andaren sempre nunha nova vida.

Na misa da PRIMEIRA COMUNIÓN:

Axuda os teus fillos [**N.** e **N.**]
que por primeira vez
convidas neste día
a participaren do pan da vida e do cáliz da salvación,
na mesa da túa familia;
concédelles medrar sempre na túa amizade
e na comunión coa túa Igrexa.

Na misa do CASAMENTO:

Axuda os teus fillos **N.** e **N.**
que hoxe, en Cristo, fundaron unha nova familia,
Igrexa doméstica e sacramento do teu amor,
e concédelles que a graza deste día
se alongue durante toda a súa vida.

Atende con amor as súplicas desta familia
que hoxe acolliches na túa presenza,
apiádate tamén dos fillos
que tes dispersos polo mundo adiante:
axúntaos a todos contigo.

◆ Nos DOMINGOS, cando non hai outra lembranza propia, pode dicirse:

Atende con amor as súplicas desta familia
que acolliches na túa presenza
no día en que Cristo venceu a morte
e nos fixo partícipes da súa vida inmortal,
apiádate tamén dos fillos
que tes dispersos polo mundo adiante:
axúntaos a todos contigo.

No NADAL e na súa OITAVA:

Atende con amor as súplicas desta familia
que acolliches na túa presenza
no día santo (na noite santa)
no (na) que a Virxe María deu a luz o Salvador do mundo,
apiádate tamén dos fillos
que tes dispersos polo mundo adiante:
axúntaos a todos contigo.

Na EPIFANÍA DO SEÑOR:

Atende con amor as súplicas desta familia
que acolliches na túa presenza
no día santo no que o teu único Fillo,
eterno coma ti na gloria,
se manifestou na verdade da nosa carne
feito home,
apiádate tamén dos fillos
que tes dispersos polo mundo adiante:
axúntaos a todos contigo.

Na PASCUA e na súa OITAVA:

Atende con amor as súplicas desta familia
que acolliches na túa presenza
na noite gloriosa (no día glorioso)
da resurrección do noso Señor Xesucristo
segundo a carne,
apiádate tamén dos fillos
que tes dispersos polo mundo adiante:
axúntaos a todos contigo.

Na ASCENSIÓN DO SEÑOR:

Atende con amor as súplicas desta familia
que acolliches na túa presenza
no día glorioso da Ascensión
no que Cristo foi constituído
Señor do ceo e mais da terra,
apiádate tamén dos fillos
que tes dispersos polo mundo adiante:
axúntaos a todos contigo.

No domingo de PENTECOSTE:

Atende con amor as súplicas desta familia
que acolliches na túa presenza
no día en que a efusión do teu Espírito
fixo dela sacramento de unidade
para todos os pobos,
apiádate tamén dos fillos
que tes dispersos polo mundo adiante:
axúntaos a todos contigo.

† Pai misericordioso, acórdade dos nosos irmáns defuntos
e de todos aqueles que deixaron este mundo
amparados na túa graza.
Acólleos con bondade no teu reino,
onde tamén nós esperamos gozar con eles para sempre
da túa eterna gloria.

Xunta as mans.

Polo noso Señor Xesucristo,
por quen lle concedes ao mundo todos os bens.

115. Cando esta Pregaria eucarística se utiliza nas misas de defuntos, pódese dicir:

† Acórdade do teu fillo (da túa filla) N.,
a quen [hoxe] chamaches deste mundo onda ti.
Polo bautismo compartiu a morte de Xesucristo;
fai que comparta tamén a gloria da súa resurrección,
cando o Señor resucite da terra os mortos
e transforme o noso corpo mortal
nun corpo glorioso coma o del.

Acórdate tamén dos nosos irmáns defuntos
e de todos aqueles que deixaron este mundo
amparados na túa graza.

Acólleos con bondade no teu reino,
onde tamén nós esperamos gozar con eles para sempre
da túa eterna gloria.

Entón ti enxugarás as bágoas dos nosos ollos,
e ao contemplarte, noso Deus, tal como es,
seremos para sempre semellantes a ti
e cantaremos eternamente a túa loanza.

Xunta as mans.

Polo noso Señor Xesucristo,
por quen lle concedes ao mundo todos os bens.

116. Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

CP Por El, con El e Nel,
O a ti, Deus Pai omnipotente,
CC na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

O pobo aclama:

Amén.

Despois segue o rito da comunión. p. 518.

PREGARIA EUCARÍSTICA IV

117. Esta Pregharia eucarística forma un todo único co seu prefacio, que non se pode cambiar nunca. Consecuentemente, non se pode dicir esta Pregharia cando está mandado un prefacio propio. Pódese dicir en todos os outros casos, pero sempre co seu prefacio, mesmo cando as rúbricas prescriben o prefacio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco.

℟. E co teu espírito.

✠. Erguede os corazóns.

℟. Témolos postos no Señor.

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus.

℟. É digno e de xustiza.

CP VERDADEIRAMENTE é digno darche grazas, Pai santo, verdadeiramente é de xustiza glorificarte. Porque ti es o único Deus vivo e verdadeiro.

Ti existes desde sempre e vives para sempre.

Ti moras nunha luz inalcanzable.

Deus único da bondade e fonte da vida,
ti creaches todas as cousas
para enchelas de bendicións
e alegralas co esplendor da túa luz.

Ante ti están os coros innumerables dos anxos
que te serven noite e día,
contemplan a gloria do teu rostro
e te glorifican sen cesar.
Con eles tamén nós,
e pola nosa voz a creación enteira,
aclamamos o teu nome,
cantando con alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

118. O sacerdote, coas mans estendidas, di:

CP Glorificámoste, Pai santo,
porque ti es grande
e porque fixeches todas as cousas
con sabedoría e amor.

Ti creaches o home á túa imaxe
e confiácheslle o coidado do universo,
para que te sirva a ti, seu Creador,
e domine sobre todas as criaturas.

E cando, pola súa desobediencia,
perdeu a túa amizade,
non o abandonaches ao poder da morte.
Na túa misericordia axudaches a todos
para que te atopen os que te buscan.

Unha e outra vez ofrecícheslles a túa alianza aos homes
e por medio dos profetas ensinácheslles a esperar a salvación.

E tanto lle quixeches ao mundo, Pai santo,
que cando se cumpriu a plenitude dos tempos
mandáchesnos como Salvador o teu único Fillo.

El fíxose home por obra do Espírito Santo,
naceu da Virxe María
e compartiu a nosa condición humana
en todo, menos no pecado.
Anuncioulles a salvación aos pobres,
a liberdade aos presos,
e a alegría aos tristes.

Para cumprir o teu plan salvador
quixo morrer na cruz,
e coa súa resurrección
destruíu a morte e renovou a vida.

E para que non vivamos máis para nós mesmos,
senón para el, que morreu e resucitou por nós,
enviou, Pai, da túa parte, o Espírito Santo,
como primeiro don para os crentes:
o Espírito que completa a súa obra no mundo
e nos leva á plenitude da graza.

119. Xunta as mans e, téndoas estendidas sobre as ofrendas, di

CC Por iso agora che pedimos, Señor,
que este mesmo Espírito
santifique estas ofrendas.

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente.

Que elas se convertan
no Corpo e + no Sangue
do noso Señor Xesucristo,

Xunta as mans.

e así celebremos este grande misterio
que nos deixou como signo de alianza eterna.

120. Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

Pois el, que amou sempre
ós seus que estaban no mundo,
cando lle chegou a hora
de ser glorificado por ti, Pai santo,
demostroulles que o seu amor non tiña límites.
Cando ceaba con eles

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu o pan e rezou a bendición,
partiuno e déullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

121. Despois prosegue:

De igual modo,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

tomou o cáliz con viño,
deu grazas e pasóullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.
FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión.

122. Despois di:

CP Velaquí o misterio da nosa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

Anunciamos a túa morte,
proclamamos a túa resurrección:
Ven, Señor Xesús!

Ou ben:

Sacerdote:

CP Proclamade o misterio da nosa redención.

Pobo:

Cada vez que comemos deste pan
e bebemos deste cáliz,
anunciamos a túa morte, Señor,
esperando ata que volvas.

Ou ben:

Sacerdote:

CP Cristo entregouse por nós.

Pobo:

Sálvanos, Señor, Salvador do mundo,
ti que nos liberaches
pola túa morte e resurrección.

O canto das aclamacións no Apéndice VII, p. 1125.

123. Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di :

CC Por iso, Señor, celebramos agora
o memorial da nosa redención.
Lembramos a morte de Cristo
e o seu descenso ao mundo dos mortos.
Proclamamos a súa resurrección e ascensión á túa dereita.
E mentres esperamos a súa volta gloriosa,
ofrecémosche o seu Corpo e o seu Sangue,
o sacrificio que che agrada a ti
e que salva a todo o mundo.

Volve os teus ollos, Señor,
para esta vítima
que ti mesmo lle preparaches á túa Igrexa.
Fai que o Espírito Santo congregue nun só corpo
aos que imos participar
do mesmo pan e do mesmo cáliz,
a fin que en Cristo nos convertamos nunha ofrenda viva
para loanza da túa gloria.

C1 E agora, Señor,
acórdate de todos aqueles
polos que che ofrecemos este sacrificio:
en primeiro lugar do noso Papa **N.**,
do noso Bispo **N.**

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

de min, indigno servo teu,

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

do meu irmán **N.**, Bispo desta Igrexa de **N.**,
de min, indigno servo teu,

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

e de todo o Colexio Episcopal;
acórdate dos sacerdotes e diáconos,
dos que presentan as súas ofrendas,

◆ Nas misas da Oitava de Pascua:

dos nosos irmáns (**N.** e **N.**)
que hoxe fixeches renacer
da auga e do Espírito Santo, *

Na misa da Primeira Comunión:

dos teus fillos (N. e N.)
que por primeira vez
convidas neste día
a participaren do pan da vida
e do cáliz da salvación
na mesa da túa familia, *

Na misa do casamento:

dos teus fillos N. e N.
que, en Cristo, fundaron hoxe unha nova familia, *

*dos aquí reunidos,
de todo o teu pobo
e de cantos te buscan con boa fe.

C2 Acórdate tamén de todos os defuntos:
dos que morreron na paz de Cristo
e dos que morreron cunha fe
que tan só ti podías coñecer.

E a todos nós, os teus fillos,
concédenos, Pai bondadoso,
que poidamos conseguir a herdanza do ceo,
xunto coa Virxe María, a santa Nai de Deus,
co seu esposo, san Xosé,
cos apóstolos e cos santos.
Alí, no teu reino,
xuntamente con toda a creación,
liberada xa do pecado e da morte,
cantaremos a túa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo,

Xunta as mans.

por quen lle concedes ao mundo todos os bens.

124. Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

CP Por El, con El e Nel,
CC a ti, Deus Pai omnipotente,
CC na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

O pobo aclama:

Amén.

RITO DA COMUÑÓN

125. Deixando sobre o altar o cáliz e a patena, o sacerdote, coas mans xuntas, di:
Guiándonos polos consellos do Salvador
e seguindo a súa doutrina,
atrevémonos a dicir:

◆ Ou ben:

Cheos de ledicia por sermos fillos de Deus,
digamos, con confianza ,
a oración que Cristo nos ensinou:

Ou ben:

O amor de Deus foi derramado nos nosos corazóns
co Espírito Santo que se nos deu;
digamos, pois, con fe e esperanza:

Ou ben:

Antes de participar no banquete da Eucaristía,
signo de reconciliación
e símbolo de unión fraterna,
recemos xuntos como o Señor nos ensinou:

◆ Estende as mans e, xuntamente co pobo, prosegue:

Noso Pai que estás no ceo:
santificado sexa o teu nome,
veña o teu reino
e fágase a túa vontade
aquí na terra coma no ceo.
Danos hoxe o noso pan de cada día;
perdoa as nosas ofensas,
como tamén perdoamos nós
a quen nos ten ofendido;
e non nos deixes caer na tentación,
mais líbranos do mal.

126. O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue el só:

Líbranos, Señor, de todos os males
e dános a paz nos nosos días;
faí que, axudados pola túa misericordia,
vivamos sempre libres de pecado
e amparados de toda desgraza,
mentres esperamos a salvación

e a volta gloriosa
do noso Señor Xesucristo.

Xunta as mans.

O pobo remata a oración, aclamando:

Pois teus son o reino, o poder e mais a gloria
por sempre eternamente.

127. Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di en voz alta:

Señor Xesucristo,
ti dixécheslles aos teus Apóstolos:
«Déixovos a miña paz, douvos a miña paz.»
Non mires os nosos pecados,
senón a fe da túa Igrexa:
dígñate darlle a paz e mais a unión
de acordo coa túa vontade.

Xunta as mans.

Pedímoscho a ti,
que vives e reinas por sempre eternamente.

O pobo responde:

Amén.

128. O sacerdote de cara ao pobo, estendendo e xuntando as mans, engade:

A paz do Señor sexa sempre convosco.

E o pobo responde:

E co teu espírito.

129. Despois o diácono ou o sacerdote, se é oportuno, engade:

Dádevos a paz coma irmáns.

Ou ben:

Como fillos de Deus,
intercambiade agora
un signo de comunión fraterna.

Ou ben:

En Cristo, que nos fixo a todos irmáns,
Dádevos a paz como signo de reconciliación.

Ou ben:

No Espírito de Cristo resucitado,
Dádevos a paz sentíndovos irmáns.

E todos, conforme ao costume de cada sitio, danse a paz, manifestando o amor entre eles. O sacerdote dálle a paz ao diácono ou ao ministro.

130. Despois colle o pan consagrado e páteo sobre a patena, botando un anaquiño no cáliz, e di en voz baixa:

*Que esta unión
do Corpo e do Sangue
do noso Señor Xesucristo
nos sirva
para a vida eterna.*

*Haec commixtio
Córporis et Sanguinis
Dómini nostri Iesu Christi
fiat accipiéntibus nobis
in vitam aetérnam.*

131. Namentres cántase ou dise:

Año de Deus, que quitas o pecado do mundo:
Ten piedade de nós.

Año de Deus, que quitas o pecado do mundo:
Ten piedade de nós.

Año de Deus, que quitas o pecado do mundo:
Dános a paz.

Se a fracción do pan se alonga, pódese repetir o canto varias veces. Pero a última débese rematar dicindo: Dános a paz.

132. O sacerdote despois, coas mans xuntas, di en voz baixa:

*Señor Xesucristo,
Fillo de Deus vivo,
por vontade do Pai
e coa cooperación
do Espírito Santo,
décheslle vida ao mundo
coa túa morte.
Pola comunión
do teu Corpo
e do teu Sangue
libérame dos meus pecados
e de todo mal:
fáime fiel aos teus preceptos
e non permitas
que me separe de ti.*

*Dómine Iesu Christe,
Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam
mundum vivificásti:
libera me
per hoc sacrosáctum Corpus
et Sanguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis
et univérsis malis:
et fac me tuis semper
inhaerére mandátis,
et a te numquam
separári permíttas.*

Ou ben:

*Que a comunión
do teu Corpo e do teu Sangue,
Señor Xesucristo,
non sexa para mim
motivo de xuízo
e condenación:
e fai que, pola túa bondade,
me sirva de remedio
e protección
para a miña alma
e para o meu corpo.*

*Percéptio
Córporis et Ságuinis tui,
Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat
in iudícium
et condemnatióem:
sed pro tua pietáte
prosit mihi
ad tutaméntum
mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.*

133. O sacerdote fai xenuflexión, colle o pan consagrado e, téndoo un pouco elevado sobre a patena, móstrallo ao pobo, dicindo:

Este é o Añó de Deus que quita o pecado do mundo.
Felices os convidados á cea do Señor.

E, xunto co pobo, engade:

Señor, eu non son merecente
de que entres no meu fogar,
mais unha palabra túa
abonda para me salvar.

134. O sacerdote di en voz baixa:

*Que o Corpo de Cristo
me garde para a vida eterna.*

*Corpus Christi custódiat me
in vitam aetérnam.*

E comunga reverentemente o Corpo de Cristo.

Despois colle o cáliz e di en voz baixa:

*Que o Sangue de Cristo
me garde para a vida eterna.*

*Sanguis Christi custódiat me
in vitam aetérnam.*

E bebe reverentemente o Sangue de Cristo.

135. Despois colle a patena ou o copón, achégase onda os que queren comungar e móstralles o pan consagrado, que mantén un pouco elevado, dicíndolle a cada un deles:

O Corpo de Cristo.

O que vai comungar responde:

Amén.

E comunga.

O diácono ou os outros ministros que distribúen a Comuñón observan os mesmos ritos.

136. Se se comunga baixo as dúas especies, obsérvese o rito descrito no seu lugar.
137. Cando o sacerdote comunga o Corpo de Cristo, comeza o canto da Comuñón.
138. Acabada a Comuñón, o sacerdote, o diácono ou o acólito purifica a patena sobre o cáliz, e o cáliz tamén.

Mentres fai a purificación, o sacerdote di en voz baixa:

Señor, que acollamos

con corazón limpo

o que externamente

recibimos coa boca.

Que este don temporal

se nos converta en vida eterna.

Quod ore sumpsimus,

Dómine,

pura mente capiámus,

et de múnere temporáli

fiat nobis

remédium sempitérnum.

139. Despois o sacerdote pode ir á sé. Se parece oportuno, pódense gardar uns momentos de silencio, ou cantar un salmo ou un cántico de loanza.

140. Despois, de pé, desde a sé ou desde o altar, o sacerdote di:

Oremos.

E todos, xunto co sacerdote, oran en silencio por un pouquiño de tempo, a non ser que este silencio xa se fixese antes.

Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di a oración despois da comuñón. Termina coa conclusión breve (cf. n. 30). ao final da oración o pobo aclama:

Amén.

RITO DE DESPEDIDA

141. Neste momento danse, se cómpre, e con brevidade, os oportunos avisos ou advertencias ao pobo.

142. Despois vén a despedida. O sacerdote estende as mans cara ao pobo e di:
O Señor sexa convosco.

O pobo responde:

E co teu espírito.

O sacerdote bendice o pobo dicindo:

**Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo + e Espírito Santo.**

O pobo responde:

Amén.

Na bendición do pobo, o bispo usa esta fórmula:

℟. Bendito sexa o nome do Señor.

℞. Agora e sempre.

℟. A nosa axuda está no nome do Señor.

℞. El fixo o ceo e mais a terra.

℟. Bendígavos Deus todopoderoso: + Pai + e Fillo + e Espírito Santo.

℞. Amén.

Nalgúns días ou ocasións, antes desta fórmula de bendición, e de acordo coas rúbricas, ponse outra fórmula de bendición máis solemne ou a oración sobre o pobo.

143. Despois o diácono, ou o mesmo sacerdote, coas mans xuntas, di:

Podedes ir en paz.

Ou ben:

Que o Señor vos acompañe. Podedes ir en paz.

Ou ben:

Anunciade o Evanxeo do Señor. Podedes ir en paz.

Ou ben:

Glorificade o Señor coa vosa vida. Podedes ir en paz.

Ou ben:

No nome do Señor, podedes ir en paz.

Ou ben:

Que a ledicia do Señor sexa a nosa forza. Podedes ir en paz

Ou, especialmente nos domingos de Pascua:

Anunciade a todos a ledicia do Señor resucitado. Podedes ir en paz.

O pobo responde:

Deámoslle grazas a Deus.

144. Despois o sacerdote bica con veneración o altar, coma no comezo, e feita a debida reverencia cos ministros, retírase.

145. Se segue inmediatamente outra acción litúrxica, omítese o rito de despedida.

BENDICIÓN S SOLEMNES E ORACIÓN S SOBRE O POBO

Bendición s solemnes

As bendición s seguintes pódense usar, a xuízo do sacerdote, ao final da celebración da misa, ou dunha Liturxia da palabra, ou da Liturxia das Horas, ou da celebración dos sacramentos.

O diácono ou, á falta del, o mesmo sacerdote pode facer a invitación con estas palabras ou outras semellantes:

Inclinádevos para recibir a bendición.

Despois o sacerdote, estendendo as mans cara o pobo, pronuncia a bendición, e todos responden:

Amén.

I. Nas celebración s do tempo

1. **No Advento**

VÓS credes que o Fillo de Deus veu xa a este mundo e esperades que volverá outra vez.

Que o Deus omnipotente e misericordioso vos santifique coa luz do seu Advento e vos encha coa súa bendición.

R. Amén.

Que no camiño desta vida vos faga firmes na fe, alegres na esperanza e activos na caridade.

R. Amén.

Que os que vos alegrades con devoción porque o Redentor veu xa onda nós feito home, recibades o premio da vida eterna cando volva na maxestade da súa gloria.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

2. No tempo do Nadal

COA encarnación do seu Fillo,
Deus escorrentou as tebras do mundo
e co seu nacemento glorioso
iluminou esta noite sagrada (este día sagrado).
Que a súa bondade infinita
arrede de vós as tebras do vicio
e encha os vosos corazóns
coa luz da virtude.

R. Amén.

El enviou o anxo a lles anunciar aos pastores
o gozo inmenso do nacemento salvador do seu Fillo.
Que el encha os vosos corazóns coa súa alegría
e vos faga mensaxeiros do seu Evanxeo.

R. Amén.

El pola encarnación do seu Fillo
uniu a terra co ceo.
Que el vos dea a súa paz e o seu amor
e vos faga participar na asemblea dos santos.

R. Amén.

Bendígvos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

3. O inicio do ano

DEUS é a fonte e o principio de toda bendición.
Que el vos conceda a súa graza,
vos encha coa súa bendición
e vos garde sans e salvos
ao longo de todo o ano.

R. Amén.

Que el vos manteña íntegros na fe,
fortes na esperanza
e perseverantes no amor ata a fin.

R. Amén.

Que el dispoña na súa paz
os vosos traballos e os vosos días,
escoite agora e sempre as vosas peticións
e vos leve á felicidade da vida eterna.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo + e Espírito Santo.

R. Amén.

4. Epifanía do Señor

DEUS chamouvos das tebras
á súa luz admirable.
Que el vos dea a súa bendición
e vos afirme na fe, na esperanza e na caridade.

R. Amén.

Vós seguides confiadamente a Cristo,
que hoxe se manifestou ao mundo
coma luz que brilla nas tebras.
Que tamén Deus vos faga a vós
ser luz para os vosos irmáns.

R. Amén.

Os magos seguiron a estrela
e con gran gozo
atoparon a Cristo,
que é a luz da luz.
Que tamén vós atopedes o Señor,
cando chegedes ao final do voso camiño.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo + e Espírito Santo.

R. Amén.

5. **Na Paixón do Señor**

NA Paixón do seu Fillo
o Deus, Pai de misericordia,
deuvos un exemplo do seu amor.
Que polo voso servizo a Deus e aos homes,
el vos conceda o don marabilloso
da súa bendición.

R. Amén.

Vós credes que, coa súa morte temporal,
Cristo vos librou da morte eterna.
Que el vos conceda
a vida que non ten fin.

R. Amén.

Vós seguides a Cristo
na humillación da súa cruz.
Que el vos faga participar
na gloria da súa resurrección.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

6. **Na Vixilia pascual e no día da Pascua**

QUE o Deus todopoderoso vos bendiga
nesta solemne festa da Pascua
e vos libre de todo pecado.

R. Amén.

Mediante a resurrección do seu Fillo
Deus fíxovos renacer a unha vida nova.
Que el vos leve tamén
á alegría eterna.

R. Amén.

Despois dos días da Paixón
celebrades con alegría
a festa da Pascua.
Que Deus vos axude a chegar con ánimo gozoso
á gran festa da Pascua eterna.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo + e Espírito Santo.

R. Amén.

7. **No tempo pascual**

POLA resurrección do seu Fillo
Deus salvouvos e concedeuvos o don
de serdes fillos seus.
Que el vos alegre coa súa bendición.

R. Amén.

Mediante a redención de Cristo,
Deus fíxovos participar da súa liberdade.
Que vos conceda tamén
terdes parte na vida eterna.

R. Amén.

Pola fe do bautismo
resucitastes con Cristo.
Que polo camiño dunha vida santa
merezaades chegar á patria do ceo.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo + e Espírito Santo.

R. Amén.

8. **Na Ascensión do Señor**

DEUS todopoderoso vos bendiga neste día
en que o seu Fillo ascendeu ao ceo
e vos abriu tamén a vós o camiño
para chegardes onda el.

R. Amén.

Despois da resurrección,
Cristo aparecéuselles visiblemente
aos seus discípulos.
Que cando veña para xulgar o mundo,
se mostre benigno convosco.

R. Amén.

Vós credes que Cristo está sentado
á dereita do Pai.
Que teñades a alegría de experimentar
que foi verdade a súa promesa
de estar convosco deica a fin dos tempos.

R. Amén.

Bendígvos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

9. **En Pentecoste**

DEUS, o Pai da luz,
iluminou [hoxe] o corazón dos discípulos
enviándolles o Espírito Santo.
Que el vos bendiga
e vos encha cos dons do seu Espírito.

R. Amén.

O lume do Espírito Santo
que apareceu milagrosamente sobre os discípulos
vos purifique de todo mal
e vos ilumine co seu resplandor.

R. Amén.

O Espírito xuntou homes de todas as linguas
na profesión da única fe.
Que el vos manteña nesa mesma fe
e cumpra a vosa esperanza
de contemplar un día o seu rostro.

R. Amén.

Bendígvos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

10. Durante o ano, I

(Bendición de Aharón: Num 6, 24-26)

QUE o Señor vos bendiga e vos garde.

R. Amén.

Que faga brillar o seu rostro sobre vós
e vos conceda a súa graza.

R. Amén.

Que volva os seus ollos cara a vós
e vos dea a súa paz.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

11. Durante o ano, II

(Flp 4, 7)

Apaz de Deus,
que supera toda comprensión,
garde os vosos corazóns
e os vosos pensamentos
no coñecemento e no amor de Deus
e do seu Fillo, noso Señor Xesucristo.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

12. Durante o ano, III

QUE o Deus onnipotente e misericordioso vos bendiga
e vos conceda o don da verdadeira sabedoría.

R. Amén.

Que Deus vos alimente co pan da súa palabra
e vos faga perseverar nas boas obras.

R. Amén.

Que Deus guíe cara a el os vosos pasos
e vos mostre o camiño da paz e do amor.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo + e Espírito Santo.

R. Amén.

13. **Durante ano, IV**

DEUS é o Pai que ama e perdoo.
Que el vos garde sempre na súa paz
e vos conceda a súa bendición.

R. Amén.

Que vos libre sempre de toda desgraza
e afirme os vosos corazóns no seu amor.

R. Amén.

Que vos enriqueza
cos dons da fe, da esperanza e da caridade,
para que practiqueades o ben nesta vida
e logredes a felicidade eterna.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo + e Espírito Santo.

R. Amén.

14. **Durante o ano, V**

QUE o Deus todopoderoso
aparte de vós todo mal
e vos conceda a súa bendición.

R. Amén.

Que abra os vosos corazóns á súa palabra
e os encha coa súa alegría eterna.

R. Amén.

Que vos axude a comprender o que é bo e xusto,
a andar polo camiño dos mandamentos
e a participar na gloria cos santos.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo ✚ e Espírito Santo.

℟. Amén.

II. Nas celebracións dos santos

15. Nas festas da Virxe María

POR medio do seu Fillo,
nacido da Virxe María,
Deus redimiu o mundo.
Que el vos enriqueza
cos dons da súa bendición.

℟. Amén.

Por María recibistes o Autor da vida.
Que sintades sempre e en todo lugar
a súa protección maternal.

℟. Amén.

Viñestes celebrar con devoción
a festa da Virxe María.
Que o Señor vos encha cos gozos do Espírito
e cos dons da vida eterna.

℟. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo ✚ e Espírito Santo.

℟. Amén.

16. Na festa dos santos Pedro e Paulo

POLA confesión de san Pedro
Deus asegurou a permanencia da Igrexa.
Que el vos bendiga
e afirme a vosa fe.

℟. Amén.

Pola predicación de san Paulo
Deus levovos ao coñecemento da fe.
Que o seu exemplo vos ensine
a gañar para Cristo os vosos irmáns.

℟. Amén.

Que o poder de san Pedro
e a palabra de san Paulo
intercedan por vós
e vos axuden a alcanzar a patria
que eles mereceron,
un pola cruz e outro pola espada.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo + e Espírito Santo.

R. Amén.

17. **Nas festas dos apóstolos**

DEUS fundou a súa Igrexa
sobre o testemuño dos apóstolos.

Que el vos bendiga
pola intercesión dos santos apóstolos **N. N.** (do santo apóstolo **N.**)

R. Amén.

El, que vos fortaleceu
co exemplo e coa palabra dos apóstolos,
vos faga, coa súa axuda,
testemuñas da súa verdade ante o mundo.

R. Amén.

Os santos apóstolos,
que vos transmitiron a firmeza da fe,
vos axuden a chegar á vida eterna.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo + e Espírito Santo.

R. Amén.

18. **Nas misas dos santos**

DEUS concédevos hoxe celebrar a festa de san **N.** (dos santos).
El, que é a gloria e a alegría dos santos,
vos dea a súa bendición perpetua.

R. Amén.

Que a intercesión dos santos (de san N.)
vos libre dos males presentes
e que o seu exemplo vos estimule
no servizo de Deus e dos irmáns.

R. Amén.

A santa Igrexa alégrese
de que moitos dos seus fillos alcanzasen
a alegría dos santos e a paz perpetua.
Que tamén vós poidades gozar
esa paz e esa alegría.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo ✠ e Espírito Santo.

R. Amén.

III. Outras bendicións

19. Na dedicación dunha igrexa

DEUS, Señor do ceo e da terra,
axuntouvos hoxe para celebrar a dedicación
[o cabodano da dedicación] desta igrexa.
Que el vos encha coa abundancia
da súa bendición.

R. Amén.

Deus quixo congregar mediante o seu propio Fillo
os fillos que estaban dispersos.
Que el faga de vós o seu templo vivo
e morada do Espírito Santo.

R. Amén.

Que, purificados pola graza,
habite Deus nos vosos corazóns
e vos acolla un día entre os santos
na súa felicidade eterna.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo ✠ e Espírito Santo.

R. Amén.

20. Nas celebracións polos defuntos

POLO seu grande amor,
Deus creou o home
e deuvos a esperanza
de resucitar no seu Fillo.
El, que é a fonte de todo consolo,
vos conceda a súa bendición.

R. Amén.

Que a nós, os vivos,
nos conceda o perdón dos pecados
e a todos os defuntos
os leve ao seu reino de luz e de paz.

R. Amén.

Que a todos os que cremos
no Cristo resucitado,
nos conceda o Señor
vivir na súa gloria eternamente.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

Oracións sobre o pobo

As oracións seguintes pódense usar, a xuízo do sacerdote, ao final da celebración da misa, ou dunha Liturxia da palabra, ou da Liturxia das Horas, ou da celebración dos sacramentos.

O diácono ou, á falta del, o mesmo sacerdote pode facer a invitación con estas palabras ou outras semellantes:

Inclinádevos para recibir a bendición.

Despois o sacerdote, estendendo as mans cara ao pobo, pronuncia a oración, e todos responden:

Amén.

Feita a oración, o sacerdote conclúe:

**Bendígvos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo ✠ e Espírito Santo.**

R. Amén.

1. **S**EÑOR,
móstrate bondadoso co teu pobo.
Non negues a túa bendición na terra
a aqueles que chamas ao teu reino.
Por Xesucristo, noso Señor.
2. **S**EÑOR,
protexe os teus fillos
coa abundancia da túa graza.
Concédelles vivir sans de alma e corpo,
que se amen coma irmáns
e te sirvan sempre con devoción.
Por Xesucristo, noso Señor.
3. **S**EÑOR,
concédelle ao pobo cristián
coñecer a fondo a fe que profesa
e vivir con amor os sacramentos que recibe.
Por Xesucristo, noso Señor.
4. **S**EÑOR,
dálle a bendición ao teu pobo,
para que poida vencer o mal
e lograr o ben que desexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

5. **S**EÑOR,
bendice e fortalece o teu pobo.
Que permaneza sempre na túa vontade
e se alegre sempre cos teus beneficios.
Por Xesucristo, noso Señor.
6. **S**EÑOR,
converte a ti o corazón do teu pobo;
pois, se mesmo sendo pecadores nos protexes,
moito máis nos coidas
cando nos entregamos a ti con corazón limpo.
Por Xesucristo, noso Señor.
7. **S**EÑOR,
ilumina con bondade a túa familia,
para que siga de corazón a túa lei
e practique sempre as boas obras.
Por Xesucristo, noso Señor.
8. **S**EÑOR,
atende os teus fillos
e dálles a túa axuda aos que cha piden.
Renova a obra da túa creación
e consérvalles o que renovaches
aos que te recoñecen coma pai e pastor.
Por Xesucristo, noso Señor.
9. **S**EÑOR,
mira con bondade o pobo que confía en ti.
Axúdao a compartir cos demais
os dons que recibiu do teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.
10. **S**EÑOR,
bendice o teu pobo,
que espera o amparo da túa misericordia.
Concédelle conseguir coa túa axuda
os bens que desexa pola túa inspiración.
Por Xesucristo, noso Señor.
11. **S**EÑOR,
que a túa graza faga medrar o teu pobo
e o axude a permanecer no teu servizo.
Por Xesucristo, noso Señor.

12. **S**EÑOR,
apiádate do teu pobo e librao de todo mal.
Fai que te sirva de todo corazón
e viva sempre baixo a túa protección.
Por Xesucristo, noso Señor.
13. **S**EÑOR,
axuda o teu pobo co poder da túa graza.
Fai que te busque de todo corazón
e consiga o que che pide con fe.
Por Xesucristo, noso Señor.
14. **S**EÑOR,
que a túa familia se alegre sempre
ao celebrar os misterios da súa redención
e reciba decote os seus froitos.
Por Xesucristo, noso Señor.
15. **S**EÑOR,
móstrate bondadoso co teu pobo.
Fai que refugue sempre o que che desagrada
e se goce en cumprir os teus mandamentos.
Por Xesucristo, noso Señor.
16. **S**EÑOR,
protexe co teu poder o pobo en oración.
Purificado e guiado pola túa doutrina,
consólaos nesta vida
e encamiñaos á gloria eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.
17. **S**EÑOR,
mira para esta familia túa,
pola que o noso Señor Xesucristo
non dubidou en se entregar aos seus inimigos
e sufrir o tormento da cruz.
El, que vive e reina por sempre eternamente.
18. **S**EÑOR,
concédelle ao teu pobo
celebrar sempre o Misterio Pascual
e vivir na esperanza do mundo futuro.
Fai que, permanecendo fiel aos sacramentos
que lle deron nova vida,
poida chegar á plenitude da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

19. **S**EÑOR,
coa abundancia dos teus dons
dálle prosperidade e paz ao teu pobo.
Fai que, fortalecidos pola túa bendición,
che dean sempre grazas
e proclamen gozosos a túa loanza.
Por Xesucristo, noso Señor.
20. **Q**UE Deus vos bendiga coa plenitude dos seus dons
e vos faga puros e santos na súa presenza.
Que estenda sobre vós a riqueza da súa gloria,
vos adoutrine coas palabras da verdade,
vos ilumine co Evanxeo da salvación
e vos encha de amor aos irmáns.
Por Xesucristo, noso Señor.
21. **S**EÑOR,
fai os teus fieis puros de alma e corpo
e que, purificados polo teu Espírito,
eviten as tentacións do mal
e gocen sempre co teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.
22. **S**EÑOR,
que descenda sobre nós a túa bendición
e nos vivifique coa súa forza.
Que o teu amor nos fortaleza
para practicarmos sempre o ben.
Por Xesucristo, noso Señor.
23. **S**EÑOR,
fortalece o corazón dos teus fieis
e sostenos coa forza da túa graza.
Fai que perseveren sempre na oración
e se amen con amor sincero.
Por Xesucristo, noso Señor.
24. **S**EÑOR,
ti que protexes os que esperan en ti,
bendice, salva, defende e guía o teu pobo.
Líbrao do pecado
e fortaléceo contra o mal,
para que viva sempre no teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Nas festas dos santos

25. **S**EÑOR,
que o pobo cristián
se alegre ao celebrar a grandeza dos teus santos.
Que esta celebración o leve
a participar da súa felicidade
e a gozar sempre da túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.
26. **S**EÑOR,
volve a ti o corazón do teu pobo.
Guíao sempre coa túa graza,
ti, que o axudas
co poderoso patrocínio dos teus santos.
Por Xesucristo, noso Señor.

PROPIO DOS SANTOS

1. A categoría litúrxica das celebracións, é dicir, solemnidade, festa ou memoria, si-
nálase en cada un dos días. Cando non se fai ningunha indicación, é que se trata dunha
conmemoración a vontade.
2. Para cada unha das solemnidades e festas ponse unha misa en por si completa,
que é, polo tanto, a que se emprega.
3. No referente ás memorias, hai que ter en conta o seguinte:
 - a) Sempre que haxa textos propios sinalados, deberanse coller.
 - b) Cando se remite a algún Común concreto, escóllense os textos máis axeitados,
conforme aos principios que ao comezo dos Comúns se expoñen. A páxina que se
indica en cada caso concreto, sinala tan só o comezo do Común ao que se remite.
 - c) Se se remite a varios Comúns, pódese escoller un ou outro, tendo en conta a uti-
lidade pastoral e a facultade de cambiar entre si os textos das diferentes misas do
mesmo Común. Así, poñamos por caso, se algún santo é asemade mártir e bispo,
poderase coller ou o Común dos mártires ou o Común dos pastores (bispos).
 - d) Ademais, a maiores dos Comúns que fan referencia a unha nota peculiar de san-
tidade (por exemplo, mártires, virxes, pastores, etc.), sempre se poden empregar
tamén os Comúns dos santos e das santas que se refiren á santidade en xeral. Así,
poñamos por caso, para unha santa virxe e mártir, amais do Común dos mártires ou
das virxes, pódense empregar tamén os textos do Común dos santos e das santas.
 - e) A oración sobre as ofrendas e a oración final, a non ser que sexan propias, cól-
lense ou do Común ou do tempo litúrxico no que se estea.
4. As misas que aparecen neste Propio, exceptuando non obstante as misas dos
misterios da vida do Señor e da Virxe santa María e tamén as dalgúns santos, que
teñen xa unha misa votiva de seu, empréganse tamén coma votivas. Neste caso, omí-
tense nas oracións as palabras que fan referencia ao día da morte, solemnidade ou
festa, e no seu lugar ponse a palabra **memoria** ou **conmemoración**. Tamén, se nalgún
caso aparece a antífona **Alegrémonos**, cóllese no seu lugar outra antífona do Común
que lle corresponda.

XANEIRO

Día 2 de xaneiro

Santos Basilio Magno e Gregorio Nacianceno, bispos e doutores da Igrexa

Memoria

Basilio naceu en Cesárea de Capadocia o ano 330, dunha familia cristiá. Foi un home de gran cultura e virtude. Primeiro fíxose eremita, pero polo ano 370 foi elevado á sé episcopal da súa cidade natal. Combateu os arianos, escribiu excelentes obras e sobre todo regras monásticas, que rexen aínda hoxe en moitos mosteiros de Oriente. Foi un gran benfeitor dos pobres. Morreu no ano 379, o día 1 de xaneiro.

Gregorio naceu o mesmo ano que Basilio, preto de Nacianzo, e andou por diversos lugares por mor dos estudos. Seguiu o seu amigo Basilio na vida solitaria, pero despois foi ordenado presbítero e bispo. No ano 381 foi elixido bispo de Constantinopla, pero, debido ás divisións existentes naquela Igrexa, retirouse a Nacianzo, onde morreu o 25 de xaneiro do 389 ou 390. Foi chamado «o teólogo», pola profundidade da súa doutrina e o engado da súa elocuencia.

Antífona de entrada

Cf. Sir 44, 15. 14

O pobo conta a sabiduría dos santos, a assemblea pregoa a súa loubanza; vive a súa fama por xeracións.

Oración

EUS, noso Pai,
ti tiveches a ben iluminar a túa Igrexa
cos exemplos e coa doutrina

dos santos Basilio e Gregorio.

Fai que aprendamos a túa verdade humildemente
e que vivamos con fidelidade no amor.

Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

A COLLE, Señor, este sacrificio do teu pobo,
de xeito que teñas en conta para a nosa salvación eterna
isto que se che ofrece para a túa gloria
en honor dos santos Basilio e Gregorio.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de comunión

Cf. 1 Cor 1, 23-24

Nós predicamos a Cristo crucificado, forza de Deus e sabedoría de Deus.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
que a mesa celestial robusteza
e aumente as forzas do alto en todos nós,
que celebramos a festividade dos santos Basilio e Gregorio;
para que custodiemos íntegro o don da fe
e camiñemos polo vieiro da salvación,
que eles nos ensinaron.
Por Xesucristo, noso Señor.

3 de xaneiro

Santísimo Nome de Xesús

Antífona de entrada

Flp 2, 10-11

Ao nome de Xesús todo xeonllo se dobre —no Ceo, na Terra, no Abismo— e toda lingua proclama: Xesucristo é Señor, para gloria de Deus Pai.

Oración

H, Deus,
que fundaches a salvación do xénero humano
na encarnación da túa Palabra,
concede aos teus pobos a misericordia que imploran ,
para que todos saiban que non se ha de invocar
outro nome mais que o do teu Unixénito.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

AO che presentar, Señor, os dons da túa xenerosidade,
Arogámosche que, así como a Cristo, obediente ata a morte,
lle outorgaches o Nome que nos salva,
nos concedas tamén a nós
a forza da súa protección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 8, 2

Señor, noso Señor, ¡que grande é o teu nome en toda a terra!

Oración despois da comunión

SEÑOR, a Vítima recibida,
que temos ofrecido á túa maxestade na honra do Nome de Cristo,
infunda en nós a túa graza abundante,
de xeito que nos aledemos
de que tamén os nosos nomes estean escritos no ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 7 de xaneiro

San Raimundo de Penyafort, presbítero

Naceu polo ano 1175 preto de Barcelona. Primeiro foi cóengo da Igrexa de Barcelona e despois ingresou na Orde dos Predicadores. Por mandado do papa Gregorio IX editou o Corpus «decretais». Foi elixido xeral da Orde dos Dominicos e gobernouna con sabedoría e prudencia. Entre os seus escritos cómpre subliñar a «Summa Casuum» para unha administración axeitada e proveitosa do sacramento da penitencia. Morreu no ano 1275.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle a san Raimundo
un corazón cheo de misericordia cos pecadores e cos presos.
Pedímosche, pola súa intercesión,
que nos ceibes das cadeas do pecado,
para que poidamos cumprir a túa vontade
con liberdade de espírito.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 9 de xaneiro

Santo Euloxio de Córdoba, presbítero e mártir

Naceu en Córdoba polos primeiros anos do século IX e nesta cidade exerceu o seu ministerio. É o principal escritor da Igrexa mozárabe. No medio da situación difícil que vivía a comunidade cristiá española, santo Euloxio foi sempre conso-lo e alento para todos os perseguidos pola súa fe. Foi decapitado o 11 de marzo do ano 859, cando xa fora preconizado arcebispo de Toledo. Empezou a recibir culto inmediatamente despois de morrer.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807) ou dos pastores: para un pastor (p. 817) ou dos santos e das santas: para un santo (p. 832).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti, na difícil situación da Igrexa mozárabe,
décheslle a santo Euloxio fortaleza de espírito
para confesar barilmente a fe.
Fai que poidamos superar con gozo e enerxía,
fortalecidos por ese mesmo espírito,
todas as nosas adversidades.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 13 de xaneiro

San Hilario, bispo e doutor da Igrexa

Naceu en Poitiers polos primeiros anos do século IV. Arredor do ano 350 foi elixido bispo da súa cidade natal. Loitou contra os arianos e o emperador Constancio mandouno ao desterro. Publicou varias obras admirables pola súa sabedoría e doutrina para reforzar a fe católica e interpretar a Sagrada Escritura. Morreu no ano 367.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816) ou dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

DEUS todopoderoso,
o bispo san Hilario foi un defensor constante
da divindade do teu Fillo.
Concédenos que cheguemos tamén nós
a coñecela como convén á súa divindade
e a confesala fielmente.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 17 de xaneiro
Santo Antón, abade

Memoria

O preclaro pai dos monxes naceu en Exipto polo ano 250. Despois de lle morren os pais, repartiu os seus bens entre os pobres e retirouse á soidade, onde levou unha vida entregada á penitencia. Tivo moitos discípulos, traballou polo ben da Igrexa fortalecendo a fe de moitos durante a persecución de Diocleciano e axudando a santo Atanasio contra os arianos. Morreu no ano 356.

Antífona de entrada

Sal 91, 13-14

O xusto flocerá coma unha palmeira, medrará coma un cedro do Líbano plantado na casa do Señor, no adro da casa do noso Deus.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti décheslle forza ao santo abade Antón,
para te servir no ermo cunha vida santa.
Concédenos, pola súa intercesión,
que poidamos renunciar a nós mesmos
e amarte decote a ti sobre todas as cousas.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, pedímosche que acollas con agrado
as ofrendas que che presentamos no teu altar
ao facermos lembranza do glorioso santo Antón.
Fai que, libres do achego aos bens da terra,
atopemos só en ti a nosa riqueza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 19, 21

«Se queres ser perfecto, vai, vende canto tes e dállelo aos pobres, e despois ven e sígueme», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti concedícheslle a santo Antón
a gloria de vencer as forzas do mal.
Sostennos tamén a nós cos teus sacramentos,
para que poidamos superar sempre as tentacións do inimigo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 20 de xaneiro

Santos Froitoso, bispo, e Augurio e Euloxio, diáconos, mártires

Entre os mártires máis preclaros da España romana destacan o bispo de Tarragona san Froitoso e os seus diáconos Augurio e Euloxio. Grazas ás Actas do seu martirio, excepcionais na súa autenticidade e escritas con sublime sinxeleza, coñecemos detalles primorosos da organización eclesiástica e da vida cristiá da España antiga. Prudencio dedicou a estes santos os seus mellores versos. Morreron en Tarragona, baixo as persecucións de Valeriano e Galieno, no ano 259.

Antífona de entrada

Abrasados polo amor de Cristo máis ca polo lume, os santos Froitoso, Augurio e Euloxio, coma os tres mozos botados no forno, daban coa súa alegría testemuño da resurrección que agardaban.

Oración

S EÑOR, ti concedícheslle ao bispo Froitoso forza para dar a vida pola Igrexa, e quixeches que os seus diáconos Augurio e Euloxio lle fixesen compañía ledos no seu martirio. Fai que a túa igrexa viva sempre na alegría da esperanza e se entregue sen acougo ao servizo de todos os pobos. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

S EÑOR, acolle as ofrendas que che presentamos na festa dos santos Froitoso, Augurio e Euloxio. Que estes santos misterios, que lles deron forza aos mártires na persecución, nos axuden a nós, para que non desfalezamos nos traballos da vida. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

2 Cor 4, 11

Somos entregados á morte por causa de Xesús, para que a vida de Xesús tamén se manifeste na nosa carne mortal.

Oración despois da comunión

SEÑOR, estes sacramentos que recibimos
son a celebración do que padeceu o teu Fillo
pola salvación dos homes.
Fai que avivezan tamén o lume da nosa caridade
ata o punto de non termos medo
en ofrecer as nosas vidas polo ben de todos os homes,
como o fixeron os santos Froitoso, Augurio e Euloxio.
Por Xesucristo, noso Señor.

San Fabián, papa e mártir

Foi elixido papa no ano 236. Ao comezo da persecución de Decio, no ano 250, foi martirizado conforme testemuña san Cibrán. Foi enterrado nas catacumbas de Calixto.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807) ou dos pastores: para un papa (p. 814).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti es a gloria dos teus sacerdotes.
Concédenos que, pola intercesión do mártir san Fabián,
medremos na comunión da mesma fe
e na entrega da nosa vida ao teu servizo.
Polo noso Señor Xesucristo.

San Sebastián, mártir

Morreu mártir, en Roma, ao comezo da persecución de Diocleciano. O seu sepulcro, que se atopa nas catacumbas da vía Appia, é honrado desde a máis remota antigüidade con moita veneración.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807).

Oración

SEÑOR, concédenos o espírito de fortaleza.
Así, seguindo o exemplo glorioso do mártir san Sebastián,
aprenderemos a obedecerte a ti antes que aos homes.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 21 de xaneiro

Santa Inés, virxe e mártir

Memoria

Foi martirizada en Roma na segunda metade do século III ou, máis probablemente, a comezos do século IV. O papa Dámaso decorou o seu sepulcro con versos e, a partir de santo Ambrosio, moitos Padres da Igrexa cantáronlle loanzas.

Do Común dos mártires: para unha virxe mártir (p. 812) ou das virxes: para unha virxe (p. 828).

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti escolles os débiles
para confundir os poderosos deste mundo.
Concédenos piadoso
aos que celebramos o triunfo da mártir santa Inés
que poidamos imitar a súa constancia na fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 22 de xaneiro

San Vicente, diácono e mártir

Memoria

Vicente, diácono de san Valero, bispo de Zaragoza, morreu martirizado en Valencia, baixo a persecución de Diocleciano, o día 22 de xaneiro do ano 304. O seu culto espallouse de seguida por toda a Igrexa. O martirio de san Vicente foi enaltecido por santo Agostiño en varios sermóns seus.

Antífona de entrada

Velaquí a testemuña verdadeira: non tivo medo ás ameazas dos que o xulgaron, verteu o seu sangue por confesar a Cristo e entrou no reino do ceo.

Oración

SEÑOR, ti décheslle a san Vicente
forza para soportar os tormentos do martirio.
Énchenos co teu Espírito,
para que tamén os nosos corazóns
sexan fortalecidos polo teu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, co corazón cheo de alegría,
ofrecémosche este sacrificio de loanza
no triunfo do mártir san Vicente.
Presentámoscho coa gozosa esperanza
de nos vermos protexidos sempre pola súa intercesión.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 12, 26

«Quen me queira servir, que me siga; e onde eu estea, alí tamén estará o meu servidor», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir o alimento espiritual
na festa do teu mártir san Vicente.
Que esta comunión nos faga partícipes daquela forza de espírito
que axudou a san Vicente a te servir con fidelidade
e a saír vencedor no martirio.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 23 de xaneiro Santo Ildefonso, bispo

Memoria

Ildefonso naceu no seo dunha familia nobre en Toledo, polo ano 606. Fíxose monxe moi novo no mosteiro de Agali, nas aforas da cidade, un dos mosteiros máis insignes da España visigoda. No ano 657 sucedeu a santo Uxío na sé metropolitana. Desenvolveu un gran labor catequético defendendo a virxindade de María e expoñendo a verdadeira doutrina sobre o bautismo. Morreu o 23 de xaneiro do ano 667. O seu corpo foi trasladado a Zamora.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS todopoderoso,
ti fixeches que santo Ildefonso defendese con valentía
a virxindade da nosa Señora.
Fai que os que cremos neste privilexio da Nai do teu Fillo
nos vexamos amparados
pola súa potente e agarimosa intercesión.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 24 de xaneiro

San Francisco de Sales, bispo e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu en Thorens (Francia) no ano 1567. Ordenouse sacerdote e traballou intensamente pola renovación da fe católica na súa patria. Elixido bispo de Xenebra, manifestouse coma un verdadeiro pastor cos seus cregos e fieis instruíndoos na fe. Foi modelo de virtudes e publicou numerosos escritos e obras. Morreu en Lión o 28 de decembro de 1622, pero tal día coma hoxe foi trasladado o seu corpo a Annecy.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816) ou dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti quixeches que o bispo san Francisco de Sales
se fixese todo para todos
pola salvación dos homes.
Concédenos que, alentados co seu exemplo,
mostremos sempre no servizo dos irmáns
a afabilidade do teu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche esta ofrenda de salvación
na festa de san Francisco.
Rogámosche que por el acendas no noso corazón
o lume do Espírito Santo
co que inflamaches o seu corazón cheo de afabilidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso, que por esta comunión
e imitando na terra o amor e a bondade de san Francisco,
merezamos gozar con el da gloria eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 25 de xaneiro

CONVERSIÓN DE SAN PAULO, APÓSTOLO

Festa

O relato da conversión de Saulo escoitarémolo na lectura dos Feitos dos Apóstolos. Nesta festa todos os cristiáns pregamos pola unidade das Igrexas de Oriente e Occidente co poderoso valemto de san Paulo, Apóstolo das xentes.

Antífona de entrada

2 Tim 1, 12; 4, 8

Sei moi ben de quen me fiei e estou totalmente convencido de que o Señor, xuíz xusto, ten poder para gardar deica o día derradeiro a miña recompensa.

Dise Gloria.

Oración

EUS, noso Pai,
Iluminaches o mundo enteiro
coa predicación do apóstolo Paulo.

A cantos facemos festa no día da súa conversión
concédenos imitar o seu exemplo
e ser testemuñas da verdade neste mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, o teu Espírito axudou a san Paulo
a anunciar a túa gloria a todos os pobos.
Que a celebración destes misterios
nos encha tamén a nós coa luz da fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I dos apóstolos (p. 465).

Antífona da comunión

Gal 2, 20

Vivo na fe no Fillo de Deus, que me amou e que se deu en sacrificio por min.

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
que estes sacramentos recibidos
acendan en nós o lume do teu amor:
o amor que queimaba o corazón de Paulo
e sostiña nel a preocupación por todas as Igrexas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 17, p. 534).

Día 26 de xaneiro

Santos Timoteo e Tito, bispos

Memoria

Timoteo e Tito, discípulos e colaboradores do apóstolo san Paulo, presidiron, o primeiro, a Igrexa de Éfeso, e o segundo, a de Creta. A eles foron dirixidas as cartas que se coñecen como «pastorais», compendios de excelentes advertencias para a instrución de fieis e pastores.

Antífona de entrada

Sal 95, 3-4

Cantade entre as xentes a súa gloria, ante todos os pobos as súas marabilhas: pois grande é o Señor, e digno de loanza.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches brillar aos santos Timoteo e Tito,
con virtudes de apóstolos.
Concédenos, pola intercesión destes dous santos,
podermos vivir neste mundo con xustiza e santidad
e así acadarmos a patria do ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

ACOLLE, Señor, as ofrendas do teu pobo,
presentadas pola festividade dos teus santos Timoteo e Tito
e fainos gratos á túa bondade polo noso sincero corazón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de comunión

Mc 16, 15; Mt 28, 20

«Ide polo mundo enteiro e predicade o Evanxeo a todas as criaturas: eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
que os sacramentos recibidos
alimenten aquela fe
que a predicación apostólica dos santos Timoteo e Tito nos ensinou
e que o seu coidado conservou en nós.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 27 de xaneiro

Santa Ánxela de Mérici, virxe

Naceu polo ano 1470 en Desenzano. Tomou o hábito da Terceira Orde de san Francisco e xuntou consigo un grupo de mociñas para instruílas nas obras da caridade. No ano 1535 en Bresanone, baixo a advocación de santa Úrsula, fundou un instituto feminino para formar na vida cristiá as nenas pobres. Morreu no ano 1540.

Do Común das virxes: para unha virxe (p. 828) ou dos santos: para educadores (p. 840).

Oración

SEÑOR, que a virxe santa Ánxela
non deixe de nos encomendar á túa misericordia.
Fai que, seguindo os seus exemplos de caridade e prudencia,
teñamos forza para gardar a túa doutrina
e practicala na nosa vida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 28 de xaneiro

San Tomás de Aquino, presbítero e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu polo ano 1225 na familia dos condes de Aquino. Estudou primeiramente no mosteiro de Montecassino e despois en Nápoles. Ingresou na Orde dos Predicadores e rematou os seus estudos en París e Colonia, baixo a dirección de san Alberte Magno. Escribiu moitas obras de filosofía e teoloxía. Morreu preto de Terracina o 7 de marzo de 1274. A súa festa celébrase o 28 de xaneiro, día en que o seu corpo foi trasladado a Tolosa de Francia no ano 1369.

Do Común dos doutores da Igrexa (p. 826) ou dos pastores: para un pastor (p. 817).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches de san Tomás de Aquino
un home extraordinario polas súas ansias de santidad
e pola súa dedicación ao estudo da doutrina sagrada.
Concédenos a nós comprender o seu ensino
e imitar a súa vida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 31 de xaneiro

San Xoán Bosco, presbítero

Memoria

Naceu preto de Castelnuovo, no Piemonte, no ano 1815. Despois dunha infancia moi dura, foi ordenado sacerdote e dedicouse con toda a alma á educación da mocidade. Fundou congregacións para ensinar artes e oficios aos mozos e, o mesmo tempo, inicialos na vida cristiá. Escribiu tamén algúns escritos para defensa e protección da relixión. Morreu no ano 1888.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817) ou dos santos: para educadores (p. 840).

Oración

DEUS piadoso,
ti fixeches de san Xoán Bosco
un pai e un mestre da xuventude.
Pedímosche que prenda en nós o mesmo lume de amor
e teñamos forza para te servir soamente a ti,
ao tempo que buscamos o ben de todos os homes.
Polo noso Señor Xesucristo.

FEBREIRO

Día 2 de febreiro

PRESENTACIÓN DO SEÑOR

Festa

Bendición e procesión das candeas

Primeira forma: Procesión

1. A unha hora apropiada xúntase a comunidade nunha igrexa secundaria, nunha capela, ou noutro lugar axeitado, fóra da igrexa a onde se dirixe a procesión. Os fieis levan nas mans candeas sen acender.
2. Preséntase o sacerdote cos seus axudantes, vestido con ornamentos brancos como para a misa; en vez de casula, o sacerdote pode levar capa pluvial, e quítaa despois da procesión.
3. Mentres se acenden as candeas, cántase a antifona:

Velaquí vén o Señor cheo de forza e iluminará os ollos dos seus fieis.
Aleluia.

Ou outro canto apropiado.

4. O sacerdote saúda o pobo coma de costume, e logo fai unha breve exhortación, na que invita os fieis a celebrar o rito desta festa de maneira activa e consciente; pódese facer con estas ou semellantes palabras:

Benqueridos irmáns: Hai xa corenta días celebramos con moita alegría a festa do Nadal do Señor. E hoxe chegou o día en que Xesús foi presentado no templo; na aparencia non facía máis ca cumprir coa lei, pero, no fondo, na súa presentación saía ao encontro do pobo crente. Alentados polo Espírito Santo, foron ao templo aqueles dous santos vellos, Simeón e Ana, que, iluminados polo mesmo Espírito, coñeceron o Señor e pregoárono cheos de gozo.

Do mesmo xeito tamén nós, axuntados aquí polo Espírito Santo, vaíamos ao encontro de Cristo na casa de Deus. Atopáremolo e coñecerémolo na Eucaristía, entrementres non veña na claridade da súa gloria.

5. Despois da exhortación o sacerdote bendice as candeas, dicindo coas mans xuntas:

Oremos:

DEUS, fonte e orixe de toda luz,
ti amósaslle hoxe ao xusto Simeón
o lume que ilumina todas as nacións.
Pedímosche humildemente
que teñas a ben santificar estas candeas coa túa + bendición.
Acolle os desexos deste teu pobo,
que se axunta para as levar,
cantando loanzas ao teu nome,
coa esperanza de poder chegar,
camiñando polos camiños da santidad,
á luz que endexamaís esmorece.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

Ou ben:

Oremos:

DEUS, noso Pai,
ti es o lume verdadeiro,
creador e propagador da luz eterna.
Infunde no corazón dos teus fieis
a claridade da luz que nunca esmorece.
Fai que todos os que neste templo
son iluminados pola luz destas candeas
poidan chegar felizmente á luz da túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

E asperxe as candeas con auga bendita, sen dicir nada.

6. Entón o sacerdote colle tamén a súa candea e comézase a procesión, despois de dicir el:

Vaiamos en paz ao encontro do Señor.

Ou ben:

Vaiamos en paz.

Neste caso, todos responden:

No nome de Cristo. Amén.

7. Durante a procesión cántase a antífona que segue, co seu cántico, ou outro canto apropiado:

I

Ant. Luz de revelación para os xentís e gloria do teu pobo, Israel.
Agora podes, Señor, seguindo a túa promesa, despedir en paz o teu servo.

Ant. Luz de revelación para os xentís e gloria do teu pobo, Israel.
Porque xa os meus ollos viron o teu Salvador.

Ant. Luz de revelación para os xentís e gloria do teu pobo, Israel.
A quen preparaches para todos os pobos.

Ant. Luz de revelación para os xentís e gloria do teu pobo, Israel.

II

Ant. Adorna o teu tálamo, Sión, e recibe a Cristo Rey.
Abraza a María, que é porta do ceo;
pois ela mesma porta o Rey da gloria, nova luz.
Virxe permanece,
levando nas mans o seu Fillo,
xerado antes da luzada,
a quen Simeón, tomándoo nos seus brazos,
predicou aos pobos todos:
como Señor da vida e da morte
e Salvador do mundo.

8. Ao entrar a procesión na igrexa, cántase a antífona de entrada da misa. O sacerdote, cando chega ao altar, faille reverencia e incénsao, se o cre conveniente. Despois vaise sentar; cambia a capa pluvial, se a levou na procesión, pola casula; e, unha vez rematado o Gloria, di a oración colecta de costume. E segue a misa coma de ordinario.

Segunda forma: Entrada solemne

9. Os fieis xúntanse na igrexa, e levan candeas. O sacerdote, vestido con ornamentos brancos, achégase cos axudantes e unha representación do pobo a un lugar apropiado, no adro ou dentro da igrexa, onde polo menos unha boa parte dos fieis poida participar doadamente nos ritos.

10. Cando chega o sacerdote ao lugar fixado para a bendición das candeas, acéndense estas e cántase entrementes a antífona Luz de revelación, ou outro canto que veña ao caso.

11. O sacerdote despois do saúdo e da exhortación, bendice as candeas conforme se fixo nos nn. 4-5; e faise a procesión cara ao altar, cantando (nn. 6-7). Para a misa obsérvase o dito no número 8.

Misa

Antífona de entrada

Sal 47, 10-11

Nós festexamos, Deus, o teu amor dentro do teu santuario. Coma o teu nome, Deus, así a túa loanza chega aos confíns da terra. A túa dereita está chea de xustiza.

Dise Gloria.

Oración

DEUS omnipotente e eterno,
o teu Fillo unixénito, feito home,
foi presentado hoxe no templo.
Pedímosche con toda humildade
que tamén poidamos nós, coa túa axuda,
presentarnos diante de ti cun corazón limpo de maldade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Cando esta festa se celebre en domingo, dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti quixeches que o teu Fillo unixénito
se che ofrecese como Añó inocente
polo ben do mundo enteiro.
Acepta con agrado estes dons
que che ofrece a túa Igrexa en festa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O MISTERIO DA PRESENTACIÓN DO SEÑOR

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.
Porque hoxe o teu Fillo, que é eterno coma ti,
foi presentado no templo
e o Espírito Santo por boca de Simeón
proclamouno gloria de Israel
e luz de todos os pobos.

Por iso, nós, cheos de alegría,
imos ao encontro do Salvador,
mentres te loamos cos anxos e cos santos,
cantando sen cesar
o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Lc 2, 30-31

Porque xa os meus ollos viron o teu Salvador, a quen preparaches para todos os pobos.

Oración despois da comunión

SEÑOR, por estes sacramentos recibidos,
énchenos da túa graza,
ti, que deches cumprimento á esperanza de Simeón.
Que o mesmo que a el non o deixaches morrer
sen antes recibir nos seus brazos a Xesucristo,
concédenos tamén a nós, que camiñamos ao encontro do Señor,
acadar a vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 3 de febreiro

Neste mesmo día, pódese celebrar a memoria de san Óscar, bispo (p. 564) y santos Francisco Blanco e compañeiros, mártires (p. 565).

San Brais, bispo e mártir

Foi bispo de Sebaste en Armenia durante o século IV. O seu culto espallouse por toda Europa durante a Idade Media.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807) ou dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

SEÑOR, escoita o teu pobo que che suplica,
por intercesión do mártir san Brais.
Que poidamos gozar da paz nesta vida
e encontrar o gozo da gloria eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Santo Óscar, bispo

Naceu en Francia polos primeiros anos do século IX e foi educado no mosteiro de Corbie. No ano 826 dirixiuse a Dinamarca para predicar a fe, pero con pouco froito; non obstante, foi mellor acollido en Suecia. Foi elixido bispo de Hamburgo e confirmado por Gregorio IV nesta elección. Nomeárono delegado para Dinamarca e Suecia e tivo que sufrir moitas dificultades no seu traballo evanxelizador, pero supero unas con gran fortaleza. Morreu no ano 865.

Do Común dos pastores: para misioneiros (p. 822) ou bispos (p. 816).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti enviaches o santo bispo Óscar
para iluminar co Evanxeo a moitos pobos.
Concédenos, pola súa intercesión,
camiñar sempre na luz da túa verdade .
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 5 de febreiro

Santa Águeda, virxe e mártir

Memoria

Padeceu o martirio en Catania (Sicilia), probablemente na persecución de Decio. Desde a antigüidade o seu culto espallouse por toda a Igrexa e o seu nome foi introducido no Canon romano.

Do Común dos mártires: para unha virxe mártir (p. 812) ou das virxes: para unha virxe (p. 828).

Oración

SEÑOR, que a virxe e mártir santa Águeda
nos acade o teu perdón,
pois ela sempre che agradou
pola fortaleza do seu martirio
e polo mérito da súa castidade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 6 de febreiro

Santos Paulo Miki e compañeiros, mártires

Memoria

Paulo naceu no Xapón entre os anos 1564 e 1566. Ingresou na Compañía de Xesús e predicou con moito froito O Evanxeo entre os seus concidadáns. Cando apertou a persecución contra os católicos, foi encadeado xuntamente con outros vinte e cinco, entre eles san Pedro Bautista, franciscano español, con cinco irmáns de hábito. Despois de aturar grandes aldraxes, foron crucificados en Nagasaki, o 5 de febreiro de 1597.

Do Común dos mártires: para varios mártires (p. 802).

Oración

DEUS, fortaleza de todos os santos,
ti tiveches a ben chamar á vida eterna
os santos Paulo Miki e compañeiros,
facéndoos pasar pola cruz.
Concédenos, pola súa intercesión,
gardar deica a morte con valentía e fidelidade
a fe que profesamos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Na diocese de Ourense:

Santos Francisco Blanco e compañeiros, mártires

Memoria

Francisco Blanco naceu en Tameirón, lugar da diocese de Ourense. Ingresou na Orde dos Frades Menores e foi mandado ao Xapón, xunto con Pedro Bautista e outros frades. Cando xurdiu a persecución contra os cristiáns, estivo moito tempo na cadea e sufriu, amais, outros tormentos. Finalmente, entregou a alma a Deus en Nagasaki, crucificado con Pedro Bautista, Paulo Miki e outros vinte e tres compañeiros, o día 5 de febreiro de 1597.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807).

Oración

 EÑOR Xesucristo,
os santos mártires Francisco, Pedro Bautista, Paulo
e os seus compañeiros
seguíronte no camiño da cruz
e, co seu sangue,
inauguraron o comezo da fe no Xapón.
Ao celebrarmos hoxe a súa memoria,
danos a graza de imitar o seu exemplo.
Ti, que vives e reinas.

Día 8 de febreiro

San Xerome Emiliano

Naceu en Venecia o ano 1486. Abrazou a carreira das armas, que despois deixou para se consagrar ao servizo dos pobres, entre os que distribuíu previamente os seus bens. Fundou a Orde dos Cregos Regulares de Somasca, coa misión de socorrer aos nenos orfos e pobres. Morreu en Somasca (Bérgamo) o ano 1537.

Do Común dos santos: para educadores (p. 840).

Oración

 EÑOR, Pai das misericordias,
providencialmente ti fixeches de san Xerome
un pai protector dos orfos.
Concédenos, pola súa intercesión,
que gardemos con fidelidade o espírito de adopción
polo que nos chamamos fillos teus e o somos de verdade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Santa Xosefina Bakhita, virxe

Do Común de virxes: para unha virxe (p. 828).

Oración

 H, Deus,
que da humillante escravitude conduciches a santa Xosefina
á dignidade de filla túa e esposa de Cristo,
rogámosche nos concedas que, imitando o seu exemplo,
sigamos con amor firme a Cristo crucificado
e, movidos pola túa misericordia, perseveremos no amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 10 de febreiro

Santa Escolástica, virxe

Memoria

Foi irmá de san Bieito. Naceu en Nursia (Italia) polo ano 480. Entregouse a Deus igual ca seu irmán e seguiu a Montecassino, onde morreu aló polo ano 547.

Do Común das virxes: para unha virxe (p. 828) ou dos santos e das santas: para unha monxa (p. 832).

Oración

SEÑOR, celebramos a festa da benaventurada virxe santa Escolástica. Pedímosche que, seguindo o seu exemplo, te sirvamos con amor sincero e gocemos a alegría do teu amor. Polo noso Señor Xesucristo.

Día 11 de febreiro

Benaventurada Virxe María de Lourdes

No ano 1858 a Virxe María inmaculada aparecéuselle a Bernardette Soubirous, preto de Lourdes (Francia), dentro da cova da «Massabielle». Valéndose desta humilde mocíña, María chama aos pecadores á conversión, alentando un gran celo de oración e amor, principalmente como servizo aos enfermos e pobres.

Do Común da benaventurada Virxe María (p. 794).

Oración

DEUS misericordioso, celebramos hoxe a memoria da inmaculada Virxe María, Nai do teu Fillo. Compadécete da nosa debilidade e concédenos que pola súa intercesión nos levantemos do pecado a unha vida nova. Polo noso Señor Xesucristo.

Día 14 de febreiro

SANTOS CIRILO, MONXE, E METODIO, BISPO PATRÓNS DE EUROPA

Festa

Cirilo, nado en Tesalónica, fixo brillantes estudos en Constantinopla. Xunto co seu irmán Metodio, dirixiuse a Moravia para predicar a fe. Entre os dous publicaron textos litúrxicos en lingua eslava, escritos en caracteres «cirílicos», como despois se chamaron. Foron chamados a Roma e Cirilo morreu alí o 14 de febreiro do ano 869. Metodio foi consagrado bispo e marchou para Panonia, onde desenvolveu un infatigable labor de evanxelización. No medio das súas incontables dificultades contou sempre co apoio dos papas. Morreu o 6 de abril do ano 885 na cidade checoslovaca de Vellehrad. O papa Xoán Paulo II declarounos patróns de Europa.

Antífona de entrada

Estes son os homes santos, amigos de Deus, ilustres na predicación da verdade divina.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti iluminaches os pobos eslavos
cos traballos apostólicos dos santos irmáns Cirilo e Metodio.
Concédenos a graza
de aceptarmos a túa palabra
e de chegarmos a formar un pobo axuntado
na confesión e defensa da verdadeira fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

OLLA compracido, Señor, as ofrendas que che presentamos
na festa dos santos Cirilo e Metodio,
e fai que se convertan
en sinal dunha humanidade nova,
reconciliada contigo no amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos santos (pp. 467-468).

Antífona da comunión

Mt 16, 20

Os discípulos saíron predicar o Evanxeo; o Señor axudábao confirmando a súa palabra cos sinais que os acompañaban.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti fixéchesnos participar dun mesmo pan
e dun mesmo Espírito,
como anticipo do convite eterno.
Pregámosche, nesta festa dos santos Cirilo e Metodio,
que, os que formamos a multitude dos teus fillos,
nos manteñamos na unidade da fe
e fagamos todos xuntos un reino de xustiza e de paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 17 de febreiro

Os sete santos Fundadores da Orde dos Servos da benaventurada Virxe María

Estes sete varóns florentinos levaron primeiro unha vida de ermitáns no monte Senario, con particular dedicación ao culto da Virxe. Despois dedicáronse a predicar por toda a Toscana e fundaron a Orde dos Servos da benaventurada Virxe María (Servitas), recoñecida pola Santa Sé no ano 1304. A súa memoria anual celébrase neste día, no que morreu un deles, santo Aleixo Falconieri, no ano 1310.

Do Común dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

SEÑOR misericordioso,
os sete santos irmáns fundadores
veneraron á Nai de Deus cunha devoción grande
e souberon guiar o teu pobo cara a ti.
Dáanos tamén a nós
o mesmo espírito de piedade que os inspirou a eles.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 21 de febreiro

San Pedro Damián, bispo e doutor da Igrexa

Naceu en Ravenna, no ano 1007. Despois de rematar os seus estudos, dedicou-se ao ensino, pero deseguida se retirou ao deserto de Fonte Avelana, onde foi elixido prior. Foi un gran propagador da vida relixiosa, alí e noutras rexións de Italia. Naqueles tempos difíciles axudou eficazmente aos papas cos seus escritos e legacións encamiñados a promover a reforma da Igrexa. Foi creado cardeal e bispo de Ostia por Estevo IX. Morreu o ano 1072 e de alí a pouco xa era venerado coma santo.

Do Común dos doutores da Igrexa (p. 826) ou dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS todopoderoso,
concédenos seguir os consellos e os exemplos
do bispo san Pedro Damián.

Fai que, non antepoñendo cousa ningunha ao amor de Cristo
e dedicándonos sempre ao servizo da túa Igrexa,
poidamos acadar os gozos da luz eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 22 de febreiro

CÁTEDRA DE SAN PEDRO, APÓSTOLO

Festa

A festividade da Cátedra de san Pedro xa se celebraba en Roma no século IV para poñer de manifesto a firmeza e a unidade da doutrina fundada na persoa do apóstolo.

Antífona de entrada

Lc 22, 32

Díxolle o Señor a Simón Pedro: «Eu roguei por ti, para que a túa fe non falle; e ti, unha vez arrepenido, debes confirmar aos teus irmáns».

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso, ti fundaches a túa Igrexa
sobre a pedra firme da confesión da fe do apóstolo san Pedro.
Non permitas que nada perturbe a firmeza da nosa fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle benignamente
as pregarías e as ofrendas da túa Igrexa.
Fai que, tendo a san Pedro como pastor
e mantendo a integridade da fe que el lle predicou,
poida chegar á herdanza eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I dos apóstolos (p. 465).

Antífona da comunión

Mt 16, 16. 18

Díxolle Pedro a Xesús: «Ti es o Mesías, o Fillo de Deus vivo». E Xesús contestoulle: «Ti es Pedro, é dicir, pedra; e sobre esta pedra edificarei a miña Igrexa».

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
na festa do apóstolo san Pedro,
ti mantenos coa comunión do Corpo e do Sangue de Cristo.
Concédenos que esta celebración
sexa para nós sacramento de unidade e de paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 17, p. 534).

Día 23 de febreiro San Policarpo, bispo e mártir

Memoria

Policarpo, discípulo dos apóstolos e bispo de Esmirna, recibiu cabo del a Ignacio de Antioquía. Fixo unha viaxe a Roma para tratar co papa Aniceto a cuestión da festa da Pascua. Sufriu o martirio polo ano 155; foi queimado vivo no estadio da cidade.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807) ou dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS, Señor e Pai de todos os homes,
ti concedícheslle a san Policarpo
o privilexio de pertencer ao número dos teus mártires.
Pola súa intercesión,
concédenos participar con el nos sufrimentos de Cristo
e resucitar tamén para a vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 25 de febreiro

Na diocese de Ourense:

Beato Sebastián Aparicio, relixioso

Memoria

Sebastián de Aparicio naceu na Gudiña, diocese de Ourense, o 20 de xaneiro de 1502. Pasou os anos da mocidade por Castela e Andalucía, gardando ovellas e cultivando eidos, como criado e xornaleiro. Despois emigrou a Nova España, dirixíndose primeiro a Puebla de los Ángeles e despois a México. Con admirable caridade, dedicouse a socorrer viúvas e orfos e a facer outras obras de misericordia co que obtiña do seu traballo. Ao enviuvar aos setenta anos, entrou na Orde de Frades Menores, coma leigo. Brillou pola súa sinxeleza, mansedume, fortaleza e outras virtudes. Case centenario, adormeceu no Señor en Puebla de los Ángeles, o 25 de febreiro de 1600.

Do Común dos santos e das santas: para os que practicaron a misericordia (p. 839).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concediches ao benaventurado Sebastián, confesor teu,
un corazón sinxelo e grandes dons do ceo.
Pola súa intercesión, concédenos tamén a nós
servirte con corazón limpo
e conseguir o don da túa graza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 27 de febreiro

San Gregorio de Narek, abade e doutor da Igrexa

Do Común de doutores da Igrexa (p. 826), ou do Común de santos e das santas: para un abade (p. 832).

Oración

DEUS todopoderoso e eterno
que te dignaches colmar de ciencia mística
a san Gregorio, mestre e honra do pobo armenio,
faí que, seguindo as súas ensinanzas,
aprendamos o arte de dialogar contigo
e sosteñamos sempre a nosa vida
cos sacramentos da Igrexa.
Polo noso Señor Xesucristo.

MARZO

Día 1 de marzo

Nas dioceses de Lugo, Ourense, Santiago e Tui-Vigo:

San Rosendo, bispo

Memoria

Na diocese de Mondoñedo-Ferrol: Patrono

Solemnidade

Galego de orixe, naceu no ano 907. Aínda novo, foi elixido bispo de Mondoñedo, diocese que presidiu durante varios anos, ata que, desexoso da soidade monástica, se retirou a Celanova, onde fixo levantar un mosteiro. Graves asuntos da época apartárono do seu retiro para ocupar o cargo de vicerrei de Galicia e rexer a diocese de Iria Flavia. Libre destas obrigas, volveu a Celanova, onde morreu o 1 de marzo do ano 977. Declarouno santo o papa Celestino III. No ano 1867 foi declarado Patrón da diocese de Mondoñedo.

Antífona de entrada

1 Sam 2, 35

«Farei xurdir un sacerdote que me sexa fiel e que actúe conforme aos desexos do meu corazón», di o Señor.

(Na diocese de Mondoñedo-Ferrol: dise Gloria).

Oración

NOSO Deus,
ti escolliches o bispo san Rosendo
pola súa predicación
e polos seus grandes feitos
como pastor e defensor
da Igrexa de Mondoñedo e mais do reino de Galicia.
Nós, fillos seus na fe,
pedímosche ser testemuñas de vida cristiá
e facer crecer o teu reino
o mesmo tempo que levantamos a cidade terrea.
Polo noso Señor Xesucristo.

(Na diocese de Mondoñedo-Ferrol: dise o Credo).

Oración sobre as ofrendas

ACOLLE, Señor,
os dons que, na festa de san Rosendo,
che ofrece o pobo
que o santo bispo
governou e defendeu na caridade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos santos pastores (p. 470).

Antífona da comunión

Mt 25, 40

Asegúrovos que canto fixestes cun destes irmáns meus máis pequenos,
comigo fixéstelo.

Oración despois da comunión

CHEOS de gozo,
na festa de san Rosendo,
recibimos os dons do ceo.
Concédenos a graza, Señor,
de traballar pola paz
para podermos ser chamados fillos teus.
Por Xesucristo, noso Señor.

Na diocese de Mondoñedo-Ferrol: pode empregarse a fórmula de bendición solemne
(n. 18, p. 534).

Día 4 de marzo

San Casimiro

Foi fillo do rei de Polonia e naceu no ano 1458. Cultivou moitísimo as virtudes cristiás, sobre todo a castidade e a caridade cos pobres. Foi un gran defensor da fe e tivo especial devoción á eucaristía e á Virxe María. Morreu tísico no ano 1484 en Grodno (antiga Polonia) e está enterrado na Vilna (Lituania).

Do Común dos santos e das santas: para un santo (p. 832).

Oración

EUS todopoderoso,
servirte a ti é reinar.
Concédenos, pola intercesión de san Casimiro,
estar decote ao teu servizo,
vivindo en santidad e xustiza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Na diocese de Lugo:

San Capitón, bispo e mártir

Considérase o primeiro bispo de Lugo, diocese fundada non despois do século II como confirma unha carta que escribiu san Martiño Dumienne ao bispo de Lugo, Nitixio, no século VI. Mantense a tradición de que sufriu o martirio na fogueira e manténselle tamén devoción na diocese de Lugo.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816) ou dos mártires: para un mártir (p. 807).

Oración

EUS, noso Pai,
ti infundícheslle o espírito da verdade e do amor
ao bispo san Capitón
para pastorear ao teu pobo.
Os que celebramos a memoria deste santo mártir,
dános a graza, pola súa intercesión,
de imitar o seu exemplo e medrar en santidad.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 7 de marzo

Santas Perpetua e Felicidade, mártires

Memoria

Foron dúas nais novas, nadas no Norte de África, unha de familia nobre e outra a súa criada. Foron martirizadas en Cartago o ano 203. Os seus nomes son mencionados no Canon romano.

Antífona de entrada

Gozan nos ceos as almas dos santos, que seguiron as pegadas de Cristo, pois derramaron o seu sangue por amor a El; por isto se aledan con Cristo eternamente.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti alentaches co teu amor
as santas mártires Perpetua e Felicidade,
para que desprezasen os seus perseguidores
e vencesen os tormentos da morte.
Concédenos, pola súa intercesión,
medrar cada día no teu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche hoxe con ledicia este sacrificio,
co que, lembrando a celeste vitoria
das santas Perpetua e Felicidade,
pregoamos as túas marabillas
e gozamos por ter recibido as súas gloriosas intercesións.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de comunión

2 Cor 4, 11

Somos entregados á morte por causa de Xesús, para que a vida de Xesús tamén se manifeste na nosa carne mortal.

Oración despois da comunión

SEÑOR, recibindo os gozos sempiternos
da participación neste sacramento
e da memoria das santas Perpetua e Felicidade,
pregámosche humildemente
que, con dignos pensamentos, obteñamos do teu favor
o que, con solícito servizo, conseguimos pola túa entrega.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 8 de marzo

San Xoán de Deus, relixioso

Naceu en Portugal o ano 1495. Despois dunha milicia chea de perigos, dedicouse enteiramente ao servizo dos enfermos. Fundou un hospital en Granada e vencellou á súa obra un grupo de compañeiros, que constituíron despois a Orde dos Hospitalarios de san Xoán de Deus. Destacou sobre todo pola súa caridade cos enfermos e necesitados. Morreu en Granada o ano 1550.

Do Común dos santos e das santas: para un relixioso (p. 837) ou os que practicaron a misericordia (p. 839).

Oración

SEÑOR, ti décheslle a san Xoán de Deus
un grande espírito de amor e compaixón polos demais.
Concédenos tamén a nós practicar as obras de caridade,
para merecermos ser contados entre os santos no teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 9 de marzo

Santa Francisca Romana, relixiosa

Naceu en Roma o ano 1384. Casou nova e tivo tres fillas. Nos tempos difíciles en que lle tocou vivir repartiu os seus bens entre os pobres, atendeu aos enfermos e desempeñou unha admirable actividade cos necesitados. Destacou sobre todo pola súa humildade e paciencia. No ano 1425 instituíu a Congregación das Oblatas, baixo a regra de san Bieito. Morreu o ano 1440.

Do Común dos santos e das santas: para santas mulleres ou para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
na persoa de santa Francisca
ti ofrecíchesnos un exemplo singular
de vida matrimonial e monástica.
Fai que te sirvamos con perseveranza
e que te saibamos descubrir e seguir
en todas as circunstancias da vida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 17 de marzo

San Patricio, bispo

Naceu en Gran Bretaña polo ano 385. De moi novo levárono cativo a Irlanda e obrigárono a gardar ovellas. Unha vez en liberdade, abrazou o estado clerical e foi consagrado bispo de Irlanda. Dedicouse á evanxelización cunha extraordinaria habilidade e converteu á fe moita xente, e entre os convertidos instaurou a Igrexa. Morreu no ano 461, preto de Down, chamado no seu honor Downpatrick (Irlanda).

Do Común dos pastores: para misioneiros (p. 822) ou para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti escolliches o bispo san Patricio
para pregoar a túa gloria ao pobo de Irlanda.
Concédenos, polos seus méritos e pola súa intercesión,
que, cantos se glorian de se chamaren cristiáns,
anuncien acotío as túas marabillas a todos os homes.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 18 de marzo

San Cirilo de Xerusalén, bispo e doutor da Igrexa

Naceu de pais cristiáns no ano 315. Sucedeu ao bispo Máximo na sé de Xerusalén o ano 348. Pola súa actitude na controversia ariana viuse condenado ao desterro máis dunha vez. Da súa actividade pastoral dan bo testemuño os seus numerosos sermóns, nos que lles explicaba aos fieis a doutrina ortodoxa, a Sagrada Escritura e a Tradición. Morreu no ano 386.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816) ou dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

DEUS, nos o Pai,
polo bispo san Cirilo fixeches que a túa Igrexa
chegase a un coñecemento máis fondo
dos misterios da salvación.
Concédenos que, pola súa intercesión,
coñezamos mellor o teu Fillo
para participar máis intensamente da súa vida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 19 de marzo
SAN XOSÉ,
ESPOSO DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA
Solemnidade

Xosé, esposo da Virxe María, pai adoptivo de Xesús, é un modelo de crente que nutre a súa fe ao meditar, coma María, no seu corazón o que contemplaba da vida de Xesús. Pola súa intercesión, a Igrexa en España reza hoxe por aqueles que Deus chama a seren sacerdotes.

Antífona de entrada

Lc 12, 42

Velaquí o administrador fiel e prudente, posto polo Señor a fronte da súa servidume.

Dise Gloria.

Oración

 EUS todopoderoso,
cando lle encomendaches a san Xosé
o coidado de Xesús e María,
puxeches baixo a súa custodia
o comezo dos misterios da salvación humana.
Pola súa intercesión, concédelle á túa Igrexa
que os continúe fielmente
ata que a obra da salvación chegue á súa fin.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, san Xosé entregouse ao servizo do teu Fillo,
nado da Virxe María.
Concédenos tamén a nós
que poidamos agora servirte no teu altar
cun corazón limpo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de san Xosé: na solemnidade (p. 464).

Antífona da comunión

Mt 25, 21

Moi ben, criado fiel e cumpridor: pasa a gozar da festa do teu Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na solemne festa de san Xosé
alegraches a túa familia e saciáchela cos alimentos deste altar.
Tena sempre baixo a túa protección
e conserva nela misericordiosamente os dons que lle regalaches.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 20 de marzo

Nas dioceses de Lugo, Mondoñedo-Ferrol, Santiago e Tui-Vigo:

San Martiño Dumienne, bispo

Memoria

Na diocese de Ourense:

Festa

Nado na Panonia ao comezo do século VI. A súa principal actividade, sinaladamente misioneira, desenvolveuse no reino suevo, fundando en Dumio un mosteiro do que foi o primeiro abade; despois foi bispo de Dumio e, por último, arcebispo de Braga, metrópole á que pertencían daquela todas as dioceses de Galicia. Finou o ano 580. O seu labor catequístico e misionero, como o expresan os escritos que del se conservan, fixérono merecedor do título de «apóstolo dos suevos».

Antífona de entrada

1 Sam 2, 35

«Farei xurdir un sacerdote que me sexa fiel e que actúe conforme aos desexos do meu corazón», di o Señor.

(Na diocese de Ourense: Dise Gloria).

Oración

S EÑOR, noso Deus,
ti espallaches a túa Igrexa
co ardor apostólico e relixioso
do bispo san Martiño Dumiense.
Aos que hoxe celebramos a súa memoria,
acéndenos co seu mesmo espírito misioneiro
para anunciarmos coa palabra e a vida o teu nome ao mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

O FRECÉMOSCHE, Señor,
as nosas ofrendas de loanza
na festa de san Martiño Dumiense,
xa que o ardor apostólico e misioneiro
que mostrou entre nós
naceu no teu santo altar.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos santos pastores (p. 470).

Antífona da comunión

Mt 25, 40

Asegúrovos que canto fixestes cun destes irmáns meus máis pequenos,
comigo fixéstelo.

Oración despois da comunión

A CABAMOS de recibir os teus sacramentos.
Fai, Señor, que por eles
medre nos nosos corazóns o fogo da caridade,
para que, co exemplo e a doutrina de san Martiño Dumiense,
esteamos sempre dispostos a corrixir o erro e a propagar a verdade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Na diocese de Ourense: pode empregarse a fórmula de bendición solemne n. 18,
p. 534.

Día 23 de marzo

San Toribio de Mogrovexo, bispo

Naceu en España polo ano 1538. Estudou dereito en Salamanca. Foi nomeado bispo de Lima no ano 1580 e marchou para América. Cheo de celo apostólico reuniu numerosos sínodos e concilios, que promoveron con abundante froito a vida relixiosa de todo o vicerreinado. Defendeu valentemente os dereitos da Igrexa con gran dedicación aos seus fieis e preocupación, sobre todo, pola poboación autóctona. Morreu o ano 1606.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches progresar á túa Igrexa
cos traballos apostólicos e co celo pola verdade
do santo bispo Toribio.
Concédelle ao pobo a ti consagrado
medrar acotío na fe e na santidad
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 25 de marzo

ANUNCIACIÓN DO SEÑOR

Solemnidade

Cando esta solemnidade coincida coa Semana Santa, trasládase ao luns seguinte ao segundo domingo de Pascua.

O Fillo único de Deus, por obra do Espírito Santo, encarnou no seo da Virxe María. Celebramos o misterio que confesamos no Credo: «Creo en Xesucristo, noso Señor, que foi concibido por obra e graza do Espírito Santo». O Fillo de Deus e mais a Virxe María aceptan obedientes a vontade de Deus.

Antífona de entrada

Heb 10, 5. 7

Cando o Señor entrou no mundo, dixo: «Aquí me tes, Deus, para facer a túa vontade».

Dise Gloria.

Oración

DEUS, nos o Pai,
ti quixeches que o teu Verbo
se encarnase verdadeiramente no seo da Virxe María.
Concédenos que, cantos cremos que o noso Redentor
é Deus e home ao mesmo tempo,
merezamos semellarnos a el,
participando na súa natureza divina.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo. Nas palabras encarnou no seo da Virxe María facéndose home, poñerse de xeonllos.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso,
dígnate acoller a ofrenda da túa Igrexa.
Ela reconece que os seus comezos
se encontran na Encarnación do teu Fillo unixénito;
concédelle ti
que, ao celebrar nesta solemnidade os sagrados misterios,
se encha da túa alegría.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio

O MISTERIO DA ENCARNACIÓN

℟. O Señor sexa convosco. ℣.

℟. Erguede os corazóns. ℣.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℣.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El, para salvar os homes,
entre homes quixo nacer.

A Virxe acolleu con fe o anuncio do anxo
e, concibindo por graza do Espírito Santo,
levouno con amor nas súas entrañas virxinais.

Así realizouse a verdade
das promesas feitas a Israel
e cumpriuse de modo admirable
a esperanza de todas as nacións.

Por iso cantan os anxos con xúbilo eterno
e nós unímonos ás súas voces,
cantando humildemente a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Is 7, 14

Mirade, a Virxe vai concibir e dará a luz un fillo e poñeránlle de nome
Emmanuel: «Deus connosco».

Oración despois da comunión

SEÑOR, por este sacramento
confirma en nós a verdadeira fe.
Por ela cremos que o Fillo da Virxe María
é verdadeiro Deus e verdadeiro home.
Concédenos que, polo poder da súa resurrección salvadora,
sexamos merecentes de chegar á alegría eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

ABRIL

Día 2 de abril

San Francisco de Paula, ermitán

Naceu en Paula (Calabria) o ano 1416. Fundou unha congregación de vida eremítica, que despois se transformou na Orde dos Mínimos e que foi aprobada pola Santa Sé no ano 1506. Morreu en Tours (Francia) o ano 1507.

Do Común dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti, que honras os humildes,
distinguiches a san Francisco de Paula
coa gloria dos teus santos.
Concédenos, aos mansos e humildes de corazón,
acadarmos os premios prometidos
polos seus méritos e o seu exemplo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 5 de abril

San Vicente Ferrer, presbítero

Naceu en Valencia o ano 1350. Membro da Orde de Predicadores, ensinou teoloxía. Como predicador percorreu moitas bisbarras con gran froito, tanto na defensa da verdadeira fe coma na reforma dos costumes. Morreu en Vannes (Francia) o ano 1419.

Do Común dos pastores: para misioneiros (p. 822).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches do santo sacerdote Vicente Ferrer
ministro incansable da predicación do Evanxeo.
Concédenos tamén a nós
que cheguemos a contemplar na gloria
a quen na terra el anunciou como xuíz que vai vir.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 7 de abril

San Xoán Bautista de La Salle, presbítero

Memoria

Naceu en Reims o ano 1651. Ordenouse sacerdote e dedicouse enteiramente á educación dos nenos e á fundación de escolas para os pobres. Constituíu unha congregación e por causa dela tivo que aturar innumerables dificultades. Morreu en Ruán o ano 1719.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817) ou dos santos e das santas: para educadores (p. 840).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti escolliches a san Xoán Bautista de La Salle
para educar cristiamente a xuventude.
Fai xurdir na túa Igrexa educadores
que se entreguen en corpo e alma
á formación humana e cristiá da xuventude.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 11 de abril

Santo Estanislao, bispo e mártir

Memoria

Naceu en Szczepanowski (Polonia) polo ano 1030. Fixo os seus estudos en París. Ordenouse de sacerdote e sucedeu a Lamberto, bispo de Cracovia, o ano 1071, e foi consagrado bispo desa mesma sé. Foi un bo pastor á fronte da súa Igrexa; axudou os pobres e visitou os seus cregos todos os anos. Foi asasinado polo rei Boleslao o ano 1079, por lle botar en cara a súa mala conduta.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807, ou en tempo pascual, p. 811) ou dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS, noso Pai,
por che dar gloria a ti,
o santo bispo Estanislao morreu
ferido pola espada dos perseguidores.
Concédenos permanecer fortes na fe
deica o intre da nosa morte.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 13 de abril

San Martiño I, papa e mártir

Naceu en Todi (Umbria) e foi membro do clero romano. No ano 649 foi elixido para a cátedra de san Pedro. Nese mesmo ano celebrou un Concilio no que foi condenado o erro monotelista. Detido polo emperador Constante o ano 653 e deportado a Constantinopla, sufriu o indíxible; finalmente foi trasladado ao Quersoneso, onde morreu o ano 655.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807) ou dos pastores: para un papa (p. 814).

Oración

DEUS todopoderoso,
ti concedícheslle forza ao papa e mártir san Martiño
para que non lles tivese medo ás ameazas
e para que puidese superar os tormentos.
Concédenos tamén a nós forza
para aturar as adversidades desta vida
cunha constancia invencible.
Polo noso Señor Xesucristo.

San Hermenexildo, mártir

San Hermenexildo é o gran defensor da fe católica en España contra os durísimos ataques da herexía ariana. Á marxe das súas campañas militares, a súa verdadeira gloria consiste en padecer o martirio por se negar a recibir a comunión ariana e en ser, de feito, o primeiro alicerce da unidade relixiosa de España, que chegaría pouco despois coa conversión de Recaredo. Morreu o ano 586.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807, ou, en tempo pascual, p. 811).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches de san Hermenexildo
un valente defensor da fe.
Concédenos aos que hoxe conmemoramos o seu martirio
a unidade na fe e a constancia no amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 21 de abril

Santo Anselmo, bispo e doutor da Igrexa

Naceu o ano 1033 en Aosta (Piemonte). Ingresou no mosteiro beneditino de Bec en Normandía e ensinoulles teoloxía aos seus irmáns de orde, ao tempo que facía grandes adiantos no camiño da perfección. Foi trasladado a Inglaterra e elixido bispo de Canterbury; combateu valentemente pola liberdade da Igrexa e chegou a sufrir o desterro por dúas veces. Escribiu importantes obras de teoloxía. Morreu o ano 1109.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816) ou dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle ao santo bispo Anselmo
o don de investigar e de ensinar
as profundas verdades que a túa sabedoría nos revelou.
Fai que a túa fe axude o noso entendemento,
para que sexan doces ao noso corazón
as verdades nas que cremos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Na diocese de Santiago:

ANIVERSARIO DA DEDICACIÓN DA IGREXA CATEDRAL

Festa

Na igrexa catedral:

Solemñidade

Esta apostólica Igrexa liga as súas orixes ao descubrimento do mausoleo cos restos de Santiago o Maior, ben entrado o século IX, baixo o pontificado de Teodomiro. Neste lugar, por mandado de Afonso II o Casto, erixiuse a primitiva basílica substituída despois pola nova basílica de Afonso III o Magno, consagrada solemnemente no ano 899. Este templo, arrasado pola incursión en Galicia das tropas de Almanzor, foi restaurado inmediatamente por san Pedro de Mezonzo. Máis adiante, o aumento de afluencia de peregrinos fixo necesario iniciar a construción do actual templo románico; consagráronse as capelas de cabeceira baixo o pontificado de don Diego Xelmírez no ano 1105. Finalmente o papa Calixto II, a instancia de Xelmírez, elevouna ao rango de metropolitana.

Todo do Común da dedicación dunha igrexa, no cabodano da dedicación (p. 789).

Día 23 de abril

San Xurxo, mártir

Xa no século IV foi obxecto de veneración en Dióspolis (Palestina), onde había unha igrexa construída no seu honor. O seu culto espallouse amplamente por Oriente e Occidente.

Do Común dos mártires: para un mártir, en tempo pascual (p. 811).

Oración

SEÑOR, o glorioso mártir san Xurxo
foi un grande imitador da paixón do teu Fillo.
Hoxe, que enalzamos o teu poder,
pedímosche que este santo
nos axude tamén nas nosas debilidades.
Polo noso Señor Xesucristo.

Santo Adalberto, bispo e mártir

Do Común dos mártires: para un mártir, en tempo pascual (p. 811) ou dos pastores:
para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS, que coroaches co martirio o bispo san Adalberto,
inflamado do celo polas almas,
concédenos pola súa intercesión
que non lles falte aos pastores a obediencia do seu rabaño
nin ao rabaño o coidado dos seus pastores.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 24 de abril

San Fidel de Sigmaringa, presbítero e mártir

Naceu en Sigmaringa (Alemaña) o ano 1578. Entrou na Orde dos Capuchinos e levou unha vida de gran penitencia, dedicado á oración. Pola súa grande actividade como predicador, a Congregación da Propagación da Fe encargoulle fortalecer a recta doutrina en Suíza. No ano 1622 foi condenado a morte polos herexes e morreu mártir en Seewis (Suíza).

Do Común dos mártires: para un mártir, en tempo pascual (p. 811) ou dos pastores: para un pastor (p. 817).

Oración

EUS, noso Pai,
ti dignácheste concederlle a palma do martirio a san Fidel,
cando, cheo do teu amor, predicaba o Evanxeo.

Concédenos que, pola súa intercesión,
esteamos tamén nós firmes no amor
e merezamos experimentar con el
a forza da resurrección de Cristo.

El, que vive e reina contigo.

Día 25 de abril

SAN MARCOS, EVANXELISTA

Festa

Foi sobriño de Bernabé. Acompañou a san Paulo na súa primeira viaxe e tamén lle fixo compañía en Roma. Foi discípulo de san Pedro e intérprete seu no Evanxeo. Atribúeselle a fundación da Igrexa de Alexandría.

Antífona de entrada

Mc 16, 15

Ide polo mundo enteiro e predicade o Evanxeo a todas as criaturas.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti honraches o teu evanxelista san Marcos
coa misión de pregoar o Evanxeo.

Fai que progresems coa súa ensinanza
e sigamos con fidelidade
os pasos de Xesucristo.

El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ao venerarmos a gloria de san Marcos,
ofrecémosche este sacrificio de loanza.

Pedímosche que a túa Igrexa
persevere sempre na predicación do Evanxeo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II dos apóstolos (p. 466).

Antífona da comunión

Mt 28, 20

«Asegúrovos que eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo», di o Señor. Aleluia.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
concédenos que os sacramentos que acabamos de recibir
nos santifiquen.

Que eles nos fagan fortes na fe do Evanxeo
que san Marcos predicou.

Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 26 de abril

SANTO ISIDORO, BISPO E DOUTOR DA IGREXA

Festa

Isidoro de Sevilla nace polo ano 560. Foi educado polo seu irmán san Leandro, arcebispo hispalense, e sucedeuno na sé sevillana, onde desenvolveu un extraordinario labor pastoral e literario. Compuxo libros cheos de erudición, organizou bibliotecas, presidiu concilios, ordenou a liturxia hispano-visigoda. Despois de 40 anos de episcopado morreu o 4 de abril do 636. No ano 1063 o seu corpo foi trasladado a León, onde hoxe recibe culto na igrexa do seu nome.

Antífona de entrada

Sab 6, 12

A sabedoría resplandece e non se apaga máis. Os que a aman vena doadamente e atópana os que a buscan. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, Deus todopoderoso,
ti escolliches o santo bispo e doutor Isidoro,
para que sobresaíse coma mestre da fe e da sabedoría humana.
Concédenos, pola súa intercesión,
buscarmos con atención a túa verdade eterna
e acollela con xenerosidade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que esta ofrenda,
froito do traballo dos homes,
nos acade as túas bendicións
e nos faga dóciles ao Espírito da verdade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O MAXISTERIO DE SANTO ISIDORO

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Porque nos concedes celebrar hoxe con alegría
a festa de santo Isidoro.
Co exemplo da súa vida,
coa abundancia da súa doutrina
e coa luz do seu saber
fortaleces a túa Igrexa,
instruíndoa coa súa palabra
e protexéndoa coa súa intercesión.

Por iso, unidos aos anxos e aos santos,
proclamamos alegres a túa gloria
e loámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Sab 7, 13-14

Aprendín a sabedoría sen engano, comunícoa sen envexa e non gardo as
súas riquezas. É un tesouro inesgotable para os homes; os que a adquiren
logran a amizade de Deus. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ilumina coa doutrina de Cristo mestre
aos que alimentaches con Cristo, Pan de vida.
Fai que na festa de santo Isidoro aprendan a túa verdade
e a fagan vida propia na práctica do amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 28 de abril

San Pedro Chanel, presbítero e mártir

Naceu en Cuet (Francia) o ano 1803. Foi ordenado sacerdote e exerceu durante algúns anos o ministerio pastoral. Ingresou na Compañía de María (Padres Maristas) e marchou a Oceanía como misioneiro. En medio de dificultades de toda clase, conseguiu converter algúns pagáns, cousa que lle acadou o odio duns sicarios, que o mataron o ano 1841.

Do Común dos mártires: para un mártir, en tempo pascual (p. 811) ou dos pastores: para misioneiros (p. 822).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti coroaches co martirio a san Pedro Chanel,
cando traballaba por estender a túa Igrexa.
Concédenos tamén a nós, neste tempo de alegría pascual,
vivirmos plenamente
o misterio da morte e resurrección de Cristo
e sermos testemuñas fieis dunha vida nova.
Polo noso Señor Xesucristo.

San Luís María Grignon de Monfort, presbítero

Naceu en Montfort, Francia, en 1673. Evanxelizou as rexións occidentais de Francia, anunciando o misterio da sabedoría eterna e fundou dúas congregacións. Predicou e escribiu sobre a cruz de Cristo e a verdadeira devoción á Virxe María e, despois de converter a moitos, morreu en Francia en 1716.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817).

Oración

DEUS, que quixeches dirixir os pasos do presbítero San Luís María na compañía da santa Virxe polo camiño do amor a Cristo e da salvación, concédenos que, co seu exemplo, meditando os misterios do teu amor, nos dediquemos con infatigable afán a edificar a túa Igrexa. Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS todopoderoso e eterno, que constituíches o presbítero san Luís María nun eximio mestre e testemuña da plena entrega do teu Fillo Xesucristo, por medio da súa santa Nai, concédenos que, seguindo o mesmo camiño espiritual, nos esforcemos en estender continuamente o teu reino. Polo noso Señor Xesucristo.

Día 29 de abril

SANTA CATARINA DE SIENA, VIRXE E DOUTORA DA IGREXA PATROA DE EUROPA

Festa

Naceu en Siena o ano 1347. Xa desde nena aspiraba ao mellor e conseguiu entrar na Terceira Orde Dominicana. Movida polo seu grande amor a Deus e ao próximo, promoveu a paz e a concordia entre as cidades, e defendeu valentemente os dereitos e a liberdade do romano pontífice, favorecendo tamén a renovación da vida relixiosa. É autora de importantes obras de espiritualidade. Morreu o ano 1380.

Antífona de entrada

Esta é unha virxe asisada e prudente, que saíu ao encontro de Cristo coa lámpada acesa. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches que santa Catarina se consumise de amor
na contemplación da paixón de Xesucristo
e no servizo á túa Igrexa.
Concédenos, pola súa intercesión,
que o teu pobo viva vencellado ao misterio de Cristo
e goce eternamente na manifestación da súa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle a ofrenda de salvación
que che presentamos na festa de santa Catarina.
Fai que, iluminados pola súa ensinanza,
poidamos darche grazas a ti, noso Deus,
cun corazón cada vez máis fervoroso.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio das santas virxes (p. 471).

Antífona da comunión

1 Xn 1, 7

Se vivimos na luz, do mesmo xeito que Deus está na luz, entón estamos
en comunión uns cos outros, e o sangue de Xesús, seu Fillo, estanos puri-
ficando de todos os pecados. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, este alimento espiritual que acabamos de recibir
e que mantivo dun xeito milagroso
a mesma vida corporal de santa Catarina,
sexa tamén para nós
o alimento da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 30 de abril

San Pío V, papa

Naceu en Alexandría (Italia) o ano 1504. Ingresou na Orde de San Domingos, sendo despois elixido sucesivamente bispo, cardeal e papa. Levou a cabo a reforma do Concilio de Trento, facendo a aplicación dos seus decretos. Publicou o Misal, o Breviario e o Catecismo do Concilio de Trento, e ordenou o estudo da Suma Teolóxica de san Tomás nas universidades católicas.

Do Común dos pastores: para un papa (p. 814).

Oración

DEUS, noso Pai,
na túa providencia ti escolliches a san Pío
como papa da túa Igrexa,
para que defendese a fe e dignificase o culto.
Concédenos que, pola súa intercesión,
participemos tamén nós dos teus misterios
cunha fe viva e cunha caridade fecunda.
Polo noso Señor Xesucristo.

Luns da segunda semana de Pascua

Nas parroquias galegas da diocese de Astorga:

SAN TORIBIO DE ASTORGA, BISPO

Solemñidade

Nas primeiras décadas do século V naceu Toribio na «Gallaecia». Peregrinou a Terra Santa e de alí segundo a tradición, trouxo un importante anaco do *lignum crucis*. Elixido bispo de Astorga, destacou na loita contra a herexía priscilianista, merecendo o eloxio do papa san León. Xuntamente co bispo Idacio foi levado no ano 456 preso ás Galias, despois da chegada dos visigodos e a destrución da súa cidade episcopal. Emprendeu, despois de retornar, a reconstrución da súa sé, na que foi modelo para todos e pastor bo e xeneroso. Morreu en Astorga o 16 de abril do ano 480. Foi venerado, desde remotos tempos, na Igrexa romana e especialmente nas terras galegas. Dun xeito moi especial vénrase en Astorga, onde é o patrón.

Antífona de entrada

Ez 34, 11. 23-24

«Buscarei as miñas ovellas, di o Señor. Dareilles un pastor que as leve a pacer. Eu, o Señor, serei o seu Deus».

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti fixeches memorable este día
pola solemnidade de san Toribio, bispo.
Concédenos que, adoutrinados cos seus exemplos,
sexamos tamén favorecidos diante de ti
polos seus merecementos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, mira con bos ollos
as ofrendas que presentamos no teu altar
nesta festa de san Toribio.
Que elas dean gloria ao teu nome
e nos obteñan o teu perdón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos santos pastores (p. 470).

Antífona da comunión

Xn 15, 16

«Non me escollestes vós a min, senón que vos escollín eu a vós, di o Señor,
para que vaiades e deades froito e o voso froito permaneza».

Oración despois da comunión

SEÑOR, na festa de san Toribio,
ti aliméntasnos con estes misterios sagrados.
Fai que, seguindo o seu exemplo,
nos esforcemos por pregoar a fe que el profesou
e por cumprir canto nos ensinou.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Na diocese de Tui-Vigo, patrón:

BEATO PEDRO GONZÁLEZ, PRESBITERO

Solemnidade

Pedro González, coñecido como “San Telmo”, foi un relixioso dominicano do século XIII. De orixe palentina, dedicouse á predicación, sobre todo en Galicia, obtendo abondosas conversións. Ao longo da súa vida, acadou xa unha gran sona de santidad, mantendo a tradición de milagreiro e de posuidor do don de profecía. Chegado á cidade de Tui, peregrino a Compostela, finou santamente. De contado comezaron os fieis, no seu sepulcro, a encomendarse á súa protección. A devoción espallouse axiña a moitos lugares de España, dun xeito especial polos mariñeiros. Hoxe é tamén venerado en América. O papa Bieito XIV autorizou o seu culto en todas as dioceses de España. É principal patrón da cidade e diocese de Tui.

Antífona de entrada

Estes son os homes santos, que chegaron a ser amigos de Deus, pregoeiros gloriosos da verdade divina.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fas brillar a especial axuda
do benaventurado Pedro
aos que corren perigo no mar.
Pola súa intercesión,
ilumínanos coa luz da túa graza
nas tempestades desta vida
para chegarmos ao porto da salvación eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, fai que recibamos o froito desta oblación,
pola intercesión do benaventurado Pedro,
para así entregármonos decote nós mesmos
como ofrenda viva no teu altar.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio das santas virxes e dos santos relixiosos (p. 471).

Antífona da comunión

Ez 34, 15

«Eu apacentarei as miñas ovellas e fareinas acougar», di o Señor.

Oración despois da comunión

ACABAMOS de recibir o Corpo e o Sangue do teu Fillo,
ao celebrarmos a festa do benaventurado Pedro.
Concédenos mantermos
lonxe do poder das tebras
e camiñar sempre na luz de Cristo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

MAIO

Día 1 de maio

San Xosé, obreiro

Lembramos o esposo da Virxe María na festa do traballo, pois Xosé foi obreiro en Nazaré e Xesús foi chamado despois «o Fillo do carpinteiro».

Antífona de entrada

Sal 127, 1-2

Feliz o que teme ao Señor e anda nos seus camiños. Comerás do traballo das túas mans, serás feliz, irache ben. Aleluia.

Oración

DEUS, creador do universo,
ti dispuxeches para todos os homes a lei do traballo.
Concédenos, polo exemplo e pola intercesión de san Xosé,
que levemos a cabo as obras que nos encomendas
e que consigamos os premios que nos prometes.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, fonte de toda misericordia,
mira con bondade as ofrendas que che presentamos
nesta festa de san Xosé, obreiro.
Concédenos benignamente que os dons ofrecidos
se convertan en axuda dos que te invocan.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de san Xosé, na lembranza (p. 464).

Antífona da comunión

Col 3, 17

Todo canto fagades, de palabra ou de obra, facédeo no nome de Xesús,
o Señor, dándolle grazas a Deus Pai por medio del. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, escoita as oracións
dos que regalaches co alimento de sta Eucaristía.
Fai que, seguindo o exemplo de san Xosé,
deamos testemuño do teu amor coas nosas vidas
e cheguemos a gozar por sempre o don da túa paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 2 de maio

Santo Atanasio, bispo e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu en Alexandría o ano 295 e foi colaborador e sucesor do bispo Alexandre, a quen acompañou no Concilio de Nicea. Pelexou valorosamente contra os arianos, o que lle ocasionou incontables sufrimentos, entre eles varias penas de desterro. Escribiu excelentes obras apoloxéticas e expositivas da fe. Morreu o ano 373.

Antífona de entrada

Sir 15, 5

No medio da asemblea púxolle o Señor a palabra na boca. Encheuno de espírito de sabedoría e intelixencia; cubriuno cun vestido de gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti fixeches do bispo santo Atanasio
un baril defensor da divindade do teu Fillo.
Concédenos que, coa axuda da súa doutrina e da súa protección,
te coñezamos cada vez mellor
e te amemos cada vez máis.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, olla as ofrendas
que che presentamos na festa de santo Atanasio.
Mantennos fieis á fe que el profesou
e fai que a confesión da túa verdade
nos leve á salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

1 Cor 3, 11

Ninguén pode poñer outro fundamento fóra do xa posto, que é Xesucristo.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
con santo Atanasio proclamamos a nosa fe
na verdadeira divindade do teu Fillo unixénito.
Que a través deste sacramento
a súa divindade nos protexa sempre
e nos faga partícipes da vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 3 de maio

SANTOS FILIPE E SANTIAGO, APÓSTOLOS

Festa

Filipe naceu en Betsaida e foi primeiro discípulo de Xoán Bautista, despois seguiu a Cristo. Santiago, parente do Señor, fillo de Alfeo, rexeu a Igrexa de Xerusalén; escribiu unha epístola; levou unha vida chea de dificultades e converteu á fe moitos xudeus. Recibiu a palma do martirio no ano 62.

Antífona de entrada

Estes son os homes santos, que o Señor escolleu con sincero amor. Deulles a gloria que non ten fin. Aleluia.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti alégrasnos todos os anos
coa festa dos apóstolos Filipe e Santiago.

Fai que, pola súa intercesión,
teñamos parte na paixón e resurrección do teu Fillo
e así poidamos chegar a contemplar eternamente a túa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as ofrendas que che presentamos
na festa dos santos apóstolos Filipe e Santiago.
Concédenos servirte
coa relixión limpa e sen chata que eles practicaron.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos apóstolos (pp. 465-466).

Antífona da comunión

Xn 14, 8-9

«Señor, móstranos o Pai, e iso abóndanos». «Filipe, quen me ve a min, ve tamén o Pai» Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, purifica os nosos corazóns
por estes santos misterios que recibimos.
Fai que, coma os apóstolos Filipe e Santiago,
saibamos contemplarte a ti no teu Fillo
e merezamos tamén alcanzar a vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 17, p. 534).

Día 10 de maio

San Xoán de Ávila, presbítero e doutor da Igrexa

Memoria

Xoán de Ávila naceu en Almodóvar do Campo (Cidade Real) polo ano 1499 e morreu en Montilla (Córdoba) o 10 de maio do 1569. Desenvolveu a súa actividade apostólica especialmente no Sur de España, polo cal se lle chama o “Apóstolo de Andalucía”. Non soamente en vida, senón tamén despois de morto, coas súas cartas, pláticas, sermóns e escritos cheos de unción evanxélica, influíu poderosamente na historia da espiritualidade española e universal. Foi canonizado por Paulo VI o 31 de maio do 1970. Pío XII nomeouno patrón do clero secular español o 2 de xullo de 1946.

Antífona de entrada

Cf. Sir 44, 15. 14

O pobo conta a sabiduría dos santos, a assemblea pregoa a súa loubanza;
vive a súa fama por xeracións. Aleluia.

Oración

H, Deus,
que fixeches de san Xoán de Ávila
un mestre exemplar para o teu pobo
pola santidad da su vida e polo seu celo apostólico;
fai que tamén nos nosos días
medre a Igrexa en santidad
polo celo exemplar dos teus ministros.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

POR este sacrificio de salvación
que che ofrecemos con reverencia profunda,
acende, Señor, os nosos corazóns
no lume do Espírito Santo
con que acendiches a alma,
chea de caridade pastoral,
de san Xoán de Ávila.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de comunión

1 Cor 1, 23-24

Nós predicamos a Cristo crucificado, forza de Deus e sabedoría de Deus.
Aleluia.

Oración despois da comunión

SACIADOS coa dozura do manxar de vida,
suplicámosche, Señor,
que nos unamos máis ao teu Fillo
formando parte máis perfectamente
do seu Corpo místico.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Día 12 de maio

Santos Nereo e Aquileo, mártires

Militares de profesión, abandonaron o exército a partir da súa conversión á fe;
por iso foron condenados a morte, probablemente en tempos de Diocleciano.
O seu sepulcro consérvase na vía Ardeatina, onde se edificou unha basílica na
súa honra.

Do Común dos mártires: para varios mártires (p. 802 ou ben, en tempo pascual,
p. 809).

Oración

DEUS todopoderoso,
celebramos a festa dos gloriosos mártires Nereo e Aquileo,
que no martirio probaron a fortaleza da súa fe.
Que eles sexan sempre di ante de ti
os nosos amigos e intercesores.
Polo noso Señor Xesucristo.

San Pancracio, mártir

Foi martirizado en Roma, probablemente durante a persecución de Diocleciano. O seu sepulcro consérvase na vía Aurelia e sobre el érguese unha igrexa edificada polo papa Símaco.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807 ou ben, en tempo pascual, p. 811).

Oración

 EÑOR, que a túa Igrexa se alegre
ao celebrar o triunfo do mártir san Pancracio.
Que, confiada na súa gloriosa intercesión,
se manteña fiel a ti e firme no teu servizo.
Polo noso Señor Xesucristo.

13 de maio

Benaventurada Virxe María de Fátima

Do Común da benaventurada Virxe María (p. 794).

Oración

 H, Deus, que á Nai do teu Fillo
a fixeches Nai tamén nosa,
concédenos que, perseverando na penitencia e a pregaria
pola salvación do mundo,
poidamos promover cada día
con maior eficacia o reino de Cristo.
El, que vive e reina contigo.

Día 14 de maio

SAN MATÍAS, APÓSTOLO

Festa

Foi elixido polos Apóstolos para ocupar o posto de Xudas como testemuña da resurrección do Señor. Así o testemuñan os Feitos dos Apóstolos (Feit 1, 15-26).

Antífona de entrada

Xn 15, 16

Non me escollestes vós a min, senón que vos escollín eu a vós para que vaiades e deades froito e para que o voso froito permaneza [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti chamaches a san Matías
para completar o colexio dos Apóstolos.
Pola súa intercesión, concédenos tamén a nós,
que temos a sorte da túa amizade,
sermos contados un día no número dos elixidos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle a ofrenda
que a túa Igrexa che presenta na festa de san Matías.
Confirmanos por ela coa forza da túa graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos apóstolos (pp. 465-466).

Antífona da comunión

Xn 15, 12

«Este é o meu mandamento: que vos amedes uns aos outros, como eu vos amei», di o Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, non prives nunca á túa familia
do pan da vida eterna.
Pola intercesión de san Matías,
concédenos participar da sorte dos santos
no reino da luz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 17, p. 534).

Día 15 de maio

Santo Isidro labrador

Memoria

Santo Isidro naceu en Madrid polos últimos anos do século XI; foi bautizado na parroquia de S. Andrés desta cidade. Casou en Torrelaguna con María da Cabeza. Traballou como xornaleiro agricultor. Morreu sendo xa moi velliño. A tradición popular conservou a memoria do seu espírito de oración e da súa xenerosidade cos necesitados. É patrón do campo español. Foi canonizado por Gregorio XV o ano 1622. O seu corpo consérvase incorrupto na catedral de Madrid.

Antífona de entrada

Sant 5, 7

O labrador, coa esperanza posta nos preciosos froitos da terra, agarda con paciencia as augas de cedo e as de tarde [T. P. Aleluia].

Oración

SEÑOR, noso Deus,
na humildade e na sinxeleza do labrador santo Isidro,
deixáchesnos o exemplo dunha vida escondida con Cristo en ti.
Concédenos que o traballo de cada día
faga máis humano o noso mundo
e sexa ao mesmo tempo loanza do teu nome.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle e santifica estes dons de pan e de viño,
froito da terra que traballamos
a exemplo do labrador santo Isidro.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sant 5, 18

Pregou, e o ceo mandou auga e aterra deu froitos [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Xn 15, 1

Eu son a vide verdadeira e o meu Pai é o labrador [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, pedímosche que o alimento santo que recibimos
sexa en nós semente prometedora dunha boa colleita de caridade.
Fai que, imitando o exemplo de santo Isidro,
de quen hoxe celebramos a festa,
saibamos compartir cos irmáns o noso pan de cada día.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 16 de maio

Na diocese de Lugo:

Santo Eufrasio, bispo e mártir

Memoria

Santo Eufrasio, un dos sete «varóns apostólicos», foi bispo de Illiturgi, a actual Andújar, en Andalucía. Unha antiga tradición di que alí recibiu o martirio. No século VII o rei Sisebuto levantou sobre o seu sartego un magnífico templo. No tempo da persecución sarracena, o seu corpo foi levado a terras de Galicia e chegou ao Val do Mao, parroquia veciña do mosteiro de Samos. No Val do Mao, na súa igrexa parroquial, venéranse de séculos as súas reliquias.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807 ou ben, en tempo pascual, p. 811), ou dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS, noso Pai,
énchesnos de alegría todos os anos
coa festa do bispo e mártir santo Eufrasio.
Pola súa intercesión,
Dános a graza de participarmos agora
na morte e na resurrección do teu Fillo
e chegarmos despois no ceo
a contemplar o teu rostro para sempre.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 17 de maio

San Pascual Bailón, relixioso

San Pascual naceu o ano 1540 en Torrehermosa, pertencente ao reino de Aragón, onde exerceu o humilde oficio de pastor. Ingresou na Orde dos Frades Menores, destacándose pola súa devoción á Virxe e polo seu amor á eucaristía. Morreu en Villarreal dos Infantes, preto de Valencia, o 17 de maio do 1592. Foi canonizado por Alexandre VIII no 1690. León XIII nomeouno patrón das asociacións e congresos eucarísticos.

Do Común dos santos: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle a san Pascual un amor extraordinario
aos misterios do Corpo e do Sangue do teu Fillo.
Concédenos a graza de alcanzarmos as riquezas divinas
que el alcanzou neste banquete
que preparas para os teus fillos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 18 de maio

San Xoán I, papa e mártir

Naceu en Toscana e foi elixido papa o ano 523. Enviado como legado de Teodorico a Xustino, emperador de Constantinopla, foi detido cando volveu e metido na cadea. A súa xestión non fora do gusto do monarca. Morreu en Ravenna o 526.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807 ou ben, en tempo pascual, p. 811).
ou dos pastores: para un papa (p. 814).

Oración

DEUS, noso Pai,
que premias os teus fieis,
ti consagraches este día
co martirio do papa san Xoán.
Escoita os rezos do teu pobo
e fai que poidamos imitar a constancia na fe
deste santo que hoxe veneramos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 20 de maio

San Bernardiño de Siena, presbítero

Naceu en Massa Marittima, territorio de Siena, no ano 1380, entrou na orde dos Frades Menores, ordenouse de sacerdote e exerceu por toda Italia unha grande actividade como predicador, con notables froitos. Espallou a devoción ao santísimo Nome de Xesús. Tivo un papel moi importante na promoción intelectual e espiritual da súa orde; escribiu, ademais, algúns tratados de teoloxía. Morreu no ano 1444.

Do Común dos pastores: para misioneiros (p. 822) ou de santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedécheslle ao santo presbítero Bernardiño
un amor extraordinario ao santo nome de Xesús.
Polos seus méritos e oracións,
concédenos vivirmos sempre movidos polo espírito do teu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 21 de maio

San Cristovo Magallanes, presbítero, e compañeiros mártires

Do Común de mártires: para varios mártires (p. 802 ou ben, en tempo pascual, p. 809).

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
que aos benaventurados Cristovo, presbítero, e compañeiros
os fixeches fieis a Cristo Rei ata o martirio,
concédenos pola súa intercesión que,
perseverando na confesión da fe verdadeira,
poidamos adherirnos sempre
aos mandatos do teu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Na diocese de Santiago:

Santos Trocado e compañeiros, bispos e mártires

Na tradición xacobeá vencéllese tamén aos chamados sete «varóns apostólicos». Por eles a predicación dos apóstolos viuse continuada na propagación do cristianismo en España. Os seus nomes e a súa veneración están na orixe doutras tantas Igrexas españolas da máis recoñecida antigüidade.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 814) ou do Común de mártires: para varios mártires (p. 802 ou ben, en tempo pascual, p. 809).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti escolliches os santos Trocado e compañeiros,
varóns apostólicos,
para que espallasen nas terras de España
a fe cristiá.
Fai que, pola súa axuda,
nos sintamos decote firmemente establecidos
nos alicerces da fe apostólica.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 22 de maio

Neste mesmo día, pódese celebrar a memoria de santa Rita de Casia, relixiosa (p. 614).

Santa Xoaquina Vedruna, relixiosa

Xoaquina de Vedruna e de Mas naceu en Barcelona o 16 de abril do 1783. Dotada de singulares virtudes humanas e chea de amor de Deus, dedicou as súas mellores enerxías ao coidado dos enfermos e á instrución cristiá da mocidade. Morreu en Barcelona no ano 1854. Foi beatificada o 22 de maio de 1940 e canonizada por Xoán XXIII no 1959.

Do Común dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches aparecer na Igrexa a santa Xoaquina Vedruna
para a educación cristiá da xuventude
e para o acougo dos enfermos.
Fai que nós saibamos imitar os seus exemplos
e dediquemos a nosa vida
a servir con amor aos nosos irmáns.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle estes dons
cos que irnos facer lembranza do amor do teu Fillo.
Concédenos aos que participamos nestes misterios
que, seguindo o exemplo de santa Xoaquina Vedruna,
saibamos amarte a ti sobre todas as cousas
e a todos os homes por ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, pedímosche que esta Eucaristía
faga medrar en nós a túa vida.
Fai que coas nosas palabras e accións
sexamos, coma santa Xoaquina Vedruna,
amor para os que nos rodean
e luz para os que nos ven.
Por Xesucristo, noso Señor.

Santa Rita de Casia, relixiosa

No século XV resplandeceu na Umbría Santa Rita, casada cun home violento que pacientemente logrou reconcilialo con Deus. Despois, xa sen marido e fillos pola súa prematura morte, ingresou nun mosteiro da orde de santo Agostiño. Dando a todos un sublime exemplo de paciencia e virtude. Morreu antes do ano 1457.

Do Común de santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

PEDÍMOSCHE, Señor,
que nos concedas a sabedoría da cruz e a fortaleza
coas que te dignaches enriquecer a santa Rita, para que,
sufrindo con Cristo na tribulación,
poidamos participar máis intimamente
no seu Misterio Pascual.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 25 de maio

Neste mesmo día, pódese celebrar a memoria de santa María Madalena de Pazzi, virxe (p. 616).

San Beda o Venerable, presbítero e doutor da Igrexa

Naceu cabo do mosteiro de Wearmouth no ano 673. Foi educado por Bieito Bis-cop; ingresou no mosteiro e foi ordenado sacerdote; exerceu o ministerio da ensinanza e a actividade literaria. Escribiu obras teolóxicas e históricas de gran-de erudición, que recollen moitas das tradicións dos Santos Padres, así como notables tratados esexéticos. Morreu no ano 735.

Do Común dos doutores da Igrexa (p. 826) ou dos santos e das santas: para un monxe (p. 832).

Oración

SEÑOR, ti iluminaches a túa Igrexa coa doutrina de san Beda.
Concédelle propicio ao teu pobo
tirar proveito da súa sabedoría
e sentirse axudado polos seus méritos.
Polo noso Señor Xesucristo.

San Gregorio VII, papa

Hildebrando naceu na Toscana polo ano 1028. Educouse en Roma e abrazou a vida monástica; foi varias veces legado dos papas na obra da reforma eclesiás-tica, que el mesmo tivo que proseguir con moito interese ao subir á cátedra de Pedro no 1073. O seu principal adversario foi o emperador Henrique IV. Morreu desterrado en Salerno o ano 1085.

Do Común dos pastores: para un papa (p. 814).

Oración

SEÑOR, concédelle á túa Igrexa
aquela fortaleza de ánimo e aquela sede de xustiza
que fixeches brillar no papa san Gregorio.
Faina forte na fe, para que denuncie sempre o mal
e poida cumprir con amor e liberdade todo canto é recto e xusto.
Polo noso Señor Xesucristo.

Santa María Madalena de Pazzi, virxe

Naceu en Florencia no ano 1566; foi educada na piedade e, ao entrar na orde Carmelitana, levou unha vida de oración e de abnegación, pedindo a reo pola reforma da Igrexa. Ademais, dirixiu polo camiño da perfección moitas das súas irmás de relixión. Morreu o ano 1607.

Do Común das virxes: para unha virxe (p. 828) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
que tanto amas a virxinidade,
ti adornaches con especiais dons do ceo
a virxe santa María Madalena de Pazzi,
que te amaba de todo corazón.
Concédenos imitar os exemplos de pureza e de amor
que nus deu esta santa que hoxe veneramos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 26 de maio

San Filipe Neri, presbítero

Memoria

Naceu en Florencia o ano 1515; marchou a Roma e dedicouse ao coidado dos mozos; destacou no camiño da perfección cristiá e fundou unha asociación para atender os pobres. Ordenado sacerdote en 1551 fundou a Congregación do Oratorio, na que cultivaba especialmente a lectura espiritual, o canto e as obras de misericordia. Brillou palas súas obras de caridade co próximo, pola súa simpatía e pola súa alegría. Morreu o ano 1595.

Antífona de entrada

Rom 5, 5; 10, 11

O amor de Deus vértese nos nosos corazóns mediante o seu Espírito, que habita en nós [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
enxalzas sempre coa gloria da santidadade
ás persoas que che son fieis,
concédenos que o Espírito
nos inflame con aquel mesmo lume de amor
con que encheu marabillosamente o corazón de san Filipe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio de loanza na festa de san Filipe. Fai que, seguindo o seu exemplo, saibamos entregarnos sempre con alegría ao servizo do próximo para a gloria do teu nome. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 15, 9

«Coma me amou o Pai, así vos ameí eu. Permanecede no meu amor», di o Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti fixéchesnos saborear as alegrías da túa mesa celestial. Fai que, seguindo o exemplo de san Filipe Neri, teñamos sempre fame e sede de ti, que es a verdadeira vida. Por Xesucristo, noso Señor.

Día 27 de maio

Santo Agostiño de Canterbury, bispo

Desde o mosteiro romano de Santo Andrés, no ano 597, foi enviado a Inglaterra polo papa san Gregario Magno, para predicar o Evanxeo. Consagrado bispo de Canterbury e coa axuda do rei Etelberto converteu moitos á fe e fundou moitas igrexas, sobre todo no reino de Kent. Parece que morreu o 26 de maio do ano 605.

Do Común dos pastores: para misioneiros (p. 822) ou do bispos: para un bispo (p. 814).

Oración

DEUS misericordioso, pola predicación do bispo santo Agostiño, levaches os pobos de Inglaterra a luz do Evanxeo. Concédenos que os froitos do seu traballo se manteñan na túa Igrexa cunha perenne fecundidade. Polo noso Señor Xesucristo.

Día 29 de maio

San Paulo VI, papa

Do Común de pastores: para un papa (p. 814).

Oración

H, Deus,
que encomendaches rexer a túa Igrexa
ao papa san Paulo,
dilixente apóstolo do Evanxeo do teu Fillo,
rogámosche nos concedas que,
iluminados polas súas ensinanzas,
poidamos colaborar contigo
en estender no mundo a civilización do amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 30 de maio

San Fernando

Fernando III, o Santo, naceu no ano 1198 no reino leonés, probablemente preto de Val paraíso (Zamora), e morreu en Sevilla o 30 de maio de 1252. Era fillo de Afonso IX de León e de Berenguela, raíña de Castela; uniu definitivamente as coroas de ambos reinos. Iniciado o proceso de canonización e probado o culto inmemorial, foi erguido á gloria dos altares o 4 de febreiro do 1671. É patrón de varias institucións españolas. Tamén os cativos, desamparados e gobernantes o invocan como o seu especial protector.

Do Común dos santos e das santas: para un santo (p. 832).

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti escolliches o rei san Fernando
para a defensa da túa Igrexa na terra.
Escoita os rezos do teu pobo
que che pide experimentar a súa protección no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 31 de maio

VISITACIÓN DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA

Festa

Nesta festa lembramos a Virxe María cando, levando no seo o Fillo de Deus, visitou súa curmá Isabel, da que ía nacer Xoán Bautista. É unha festa de gozo e agradecemento a Deus polas marabillas que fai entre os homes.

Antífona de entrada

Sal 65, 16

Os que temedes a Deus, vinde e escoitade: contareivos canto por min fixo o Señor [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti inspiraches a Virxe María,
cando levaba no seu seo o teu Fillo,
para que visitase a súa curmá santa Isabel.
Concédenos seguir as inspiracións do teu Espírito,
para que poidamos cantar sempre con María as túas marabillas.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que che agrada este sacrificio salvador
que agora che ofrecemos,
como che agradou o amor da Santísima Nai do teu Unixénito.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II-V da Benaventurada Virxe María (pp. 459-462).

Antífona da comunión

Lc 1, 48-49

Todas as xeracións me van felicitar. Marabillas fixo en min o Poderoso!
O seu no me é santo [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, que te glorifique a túa Igrexa
polas marabillas que lles fixeches aos teus fieis.
Que recoñeza neste sacramento a presenza viva daquel
a quen Xoán Bautista presentiu con alegría,
cando estaba aínda no seo de súa nai.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pódese empregar a fórmula de bendición solemne (n. 15, p. 533).

Luns despois de Pentecoste

Benaventurada Virxe María, Nai da Igrexa

Memoria

Antífona de entrada

Feit, 1-14

Os discípulos perseveraban unánimes na oración con María, a Nai de Xesús.

Oración

DEUS Pai de misericordia, cuxo Unixénito, cravado na cruz, proclamou a Santa María Virxe, súa Nai, tamén como Nai nosa, concédenos, pola súa amorosa cooperación, que a túa Igrexa, sendo máis fecunda cada día, exulte pola santidad dos seus fillos e atraia ao seu seo a todas as familias dos pobos. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

ACEPTA, Señor, as nosas ofrendas, e convérteas en sacramento de salvación que nos inflame no amor da Virxe María, Nai da Igrexa, e nos asocie máis estreitamente, con ela, na obra da salvación dos homes. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

MARÍA, MODELO E NAI DA IGREXA

℟. O Señor sexa convosco. ℞.

℟. Erguede os corazóns. ℞.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℞.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza, é o noso deber e salvación darche grazas sempre e en todo lugar, Señor, Pai santo, Deus todopoderoso e eterno, e tributarche a nosa humilde loanza nesta celebración en honor da Virxe María.

Ela recibindo o teu Verbo cun corazón inmaculado,
mereceu concibilo no seu seo virxinal
e, dando a luz ao Señor,
preparou o nacemento da Igrexa.

Ela, ao recibir ao pé da cruz o testamento do teu amor divino,
tomou como fillos a todos os homes,
nados á vida sobrenatural
pola morte de Cristo.

Ela, esperando cos apóstolos a vinda do Espírito,
unindo a súa oración á dos discípulos
converteuse en modelo da Igrexa suplicante.

Ela, despois da súa asunción ao ceo,
coida con amor de nai á Igrexa peregrina pola terra,
guiando os seus pasos cara á patria celestial
ata que chegue o día glorioso do Señor.

Por iso, cos anxos e cos santos,
loámoste, dicindo sen cesar:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona de comunión

Cf. Xn 19, 26-27

Desde a cruz, Cristo díxolle ao discípulo amado: "Aí tes a túa nai".

Oración despois da comunión

DESPOIS de recibir esta prenda de redención e de vida
suplicámosche, Señor, que a túa Igrexa,
pola intercesión maternal da Santísima Virxe,
instrúa a todas as nacións, anunciándolles o Evanxeo,
e encha o mundo enteiro coa efusión do teu Espírito.
Por Xesucristo, noso Señor.

Sábado posterior ao segundo domingo despois de Pentecoste

Inmaculado Corazón da benaventurada Virxe María

Memoria

O corazón da Virxe María é símbolo do amor da filla a Deus, seu Pai, e a seu Fillo, Xesucristo. O seu Corazón Inmaculado ama os homes, fillos de Deus e irmáns de Xesús.

Antífona de entrada

Sal 12, 6

O meu corazón relouca coa túa axuda, cantarei ao Señor polo ben con que me premia.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti preparaches no corazón da benaventurada Virxe María
unha digna morada do Espírito Santo.

Pola intercesión dela, transfórmanos tamén a nós
en templos vivos da túa gloria.

Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta os dons e oracións
que che ofrecemos en honra de María.

Que che agraden a ti e nos traian a nós axuda e perdón.

Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María: na festividade, (p. 458), ou II-V, (pp. 459-462).

Antífona da comunión

Lc 2, 19

María gardaba todas estas palabras e meditábaas no seu corazón.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de participar neste sacramento de salvación eterna.
Pedímosche que os que honramos á Nai do teu Fillo
gocemos a abundancia das túas bendicións
e experimentemos un aumento continuo da túa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

XUÑO

Día 1 de xuño

San Xustino, mártir

Memoria

Xustino, filósofo e mártir, naceu en Flavia Neápoli, en Samaría, polos primeiros anos do século II; era de familia pagá. Converteuse á fe e escribiu diversas obras en defensa do cristianismo; de entre elas consérvanse dúas «Apoloxías» e o «Diálogo co xudeu Trifón». Abriu en Roma unha escola onde sostiña discusións públicas. Foi martirizado con varios compañeiros durante a persecución de Marco Aurelio, polo ano 163.

Antífona de entrada

Cf. Sal 118, 85. 46

Levantáronme contos os impíos, que non viven conforme á túa lei; pero eu falarei dos teus preceptos diante dos reis, e non sentirei vergoña [T. P. Aleluia].

Oración

SEÑOR, noso Pai,
o mártir san Xustino chegou de xeito admirable
pola tolería da cruz ao coñecemento do misterio de Xesucristo.
Concédenos pola súa intercesión
superar os erros e fortalecernos na fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

CONCÉDENOS, Señor, celebrar dignamente estes misterios
que defendeu con valentía o teu mártir san Xustino.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

1 Cor 2, 2

Nada pretendín saber entre vós fóra de Xesucristo; e mesmo a el, crucificado [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti mantenos con este alimento celestial.
Pedímosche humildemente
seguir os consellos do mártir san Xustino
e permanecer sempre en acción de grazas polos bens recibidos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 2 de xuño

Santos Marcelino e Pedro, mártires

Deixounos novas da súa morte o papa san Dámaso, que coñeceu o seu verdugo. O martirio tivo lugar durante a persecución de Diocleciano. Foron decapitados nun souto, pero os seus corpos foron trasladados e sepultados no cemiterio chamado «ad duas lauros», na vía Labicana, onde despois da paz de Constantino se ergueu unha basílica.

Do Común dos mártires: para varios mártires (p. 802 ou ben, en tempo pascual, p. 809).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti protéxesnos e axúdasnos co glorioso exemplo
dos santos mártires Marcelino e Pedro.
Concédenos a graza de imitalos
e de nos sentirmos amparados pola súa intercesión.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 3 de xuño

Santos Carlos Lwanga e compañeiros, mártires

Memoria

Entre os anos 1885 e 1887 moitos cristiáns de Uganda foron condenados a morte polo rei Mwanga; algúns eran funcionarios da corte e moi achegados á persoa do rei. Entre estes cómpre subliñar a Carlos Lwanga e os seus vinte e un compañeiros que, firmes na fe católica, foron decapitados ou queimados por se negaren a satisfacer os impuros desexos do monarca.

Antífona de entrada

Cf. Sab 3, 6-7. 9

O Señor depurou os elixidos coma ouro no crisol e aceptounos coma sacrificio de holocausto; no momento do xuízo resplandecerán, pois a graza e a misericordia son para os elixidos de Deus [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches que o sangue dos mártires
se convertese en semente de novos cristiáns.
Concédenos que o campo da túa Igrexa,
regado polo sangue dos santos mártires Carlos e compañeiros,
produza acotío froitos abondosos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti concedícheslles aos teus mártires
forza para morreren antes ca pecar.

Acolle as nosas ofrendas
e fai que te sirvamos neste altar
cun corazón entregado completamente a ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de comunión

Cf. Sal 115, 15

Moi custosa é ós ollos do Señor a morte dos seus amigos [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, recibimos estes santos sacramentos,
facendo lembranza da vitoria dos teus mártires.
Que así como a eles lles deron forza
para soportar valorosamente os suplicios,
tamén a nós nos concedan fe e caridade constantes
para superarmos as adversidades.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 5 de xuño

San Bonifacio, bispo e mártir

Memoria

Naceu en Inglaterra polo ano 673; fixo a súa profesión relixiosa no mosteiro de Exeter. No ano 719 marchou a Alemaña a predicar a fe cristiá, cousa que fixo con notable éxito. Foi consagrado bispo de Maguncia e, coa axuda de varios compañeiros, fundou e instaurou numerosas igrexas en Baviera, Turinxia e Franconia, congregou diversos concilios e promulgou leis. Foi asasinado por uns pagáns durante a evanxelización dos frisóns, no ano 754, e o seu corpo foi sepultado na abadía de Fulda.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807 ou ben, en tempo pascual, p. 811).
ou dos pastores: misioneiros (p. 822).

Oración

SEÑOR, que interceda por nós o santo mártir Bonifacio.
Fai que poidamos soste firmemente
e testemuñar cos nosos feitos
a fe que el ensinou de palabra
e confirmou co seu sangue.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 6 de xuño

San Norberto, bispo

Naceu polo ano 1080 en Renania. Cóengo da catedral de Colonia, converteuse da súa vida mundana e abrazou a vida relixiosa, ordenándose sacerdote o ano 1115. Na súa vida apostólica distinguíuse sobre todo pola súa actividade como predicador en Francia e Alemaña. Cos seus compañeiros fundou a Orde Premonstratense e os seus primeiros mosteiros. Foi consagrado bispo de Magdeburgo o ano 1126. Reformou os costumes e espallou a fe cristiá entre os pagáns das rexións veciñas. Morreu o ano 1134.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS de bondade,
ti fixeches do santo bispo Norberto un ministro da túa Igrexa,
moi lembrado polo seu espírito de oración
e polo seu celo apostólico.
Concédenos, pola súa intercesión,
que o teu pobo atope sempre pastores dignos
que o leven ás fontes da salvación.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 9 de xuño

Santo Efrén, diácono e doutor da Igrexa

Naceu en Nísibe, de familia cristiá, polo ano 306. Ordenouse de diácono e exerceu ese ministerio na súa patria e en Edesa, onde foi iniciador da escola teolóxica. A pesar da súa intensa vida ascética, tivo unha grande actividade como predicador e como autor de importantes obras, destinadas á refutación dos erros do seu tempo. Morreu o ano 373.

Do Común dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

SEÑOR, infunde nos nosos corazóns o Espírito Santo
que inspirou o benaventurado diácono Efrén
para cantar, cheo de ledicia, os teus misterios
e para se entregar sen reservas ao teu servizo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 11 de xuño
San Bernabé, apóstolo

Memoria

Naceu en Chipre e foi un dos primeiros fieis de Xerusalén; predicou en Antioquía e acompañou a Paulo na súa primeira viaxe. Interveu no Concilio de Xerusalén. Volveu á súa patria, predicou o Evanxeo e alí morreu.

Antífona de entrada

Cf. Feit 11, 24

Feliz san Bernabé, que mereceu ser contado no número dos apóstolos; era un home cheo de fe e do Espírito Santo [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS todopoderoso,
ti escolliches a san Bernabé,
home cheo de fe e do Espírito Santo,
para que se dedicasa á conversión dos pagáns.
Concédenos que a Igrexa anuncie fielmente,
de palabra e con feitos,
o Evanxeo de Cristo,
que este santo proclamou con tanta valentía.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, santifica coa túa bendición as ofrendas que che presentamos.
Que elas acendan en nós aquel lume de amor
que empuxou a san Bernabé
a levar a luz do Evanxeo a todos os pobos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos apóstolos (pp. 465-466).

Antífona da comunión

Xn 15, 15

Xa non vos chamo criados, porque o criado non sabe que é o que fai o seu Señor. A vós chámovos amigos, porque todo o que lle oín a meu Pai déivolo a coñecer [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, na festa de san Bernabé
déchesnos este adianto da vida eterna.
Pedímosche humildemente
que academos un día na súa realidade completa
o que hoxe tomamos tan só en imaxe sacramental.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 13 de xuño

Santo Antonio de Padua, presbítero e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu en Lisboa polos últimos anos do século XII. Ingresou nos cóengos regulares de santo Agostiño. A pouco de se ordenar de presbítero abrazou a Orde dos Frades Menores co fin de se dedicar ao espallamento da fe entre os pobos de África. Non foi así. Predicando con moito froito en Italia converteu a moitísimos herexes. Foi o primeiro profesor de teoloxía que tiveron os frades da súa Orde. Escribiu sermóns cheos de ciencia e de elegancia. Morreu en Padua no ano 1231.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 814) ou dos doutores da Igrexa (p. 826) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti décheslle ao teu pobo na persoa de santo Antonio de Padua
un ilustre predicador
e un valioso intercesor nas necesidades.
Concédenos cumprir as normas da vida cristiá,
para podermos gozar da túa axuda
en todas as adversidades da vida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 15 de xuño

Santa María Micaela do Santísimo Sacramento, virxe

Naceu en Madrid no 1809 e alí, ao visitar o Hospital de San Xoán de Deus, naceu a súa vocación de se consagrar á educación da mocidade inadaptada socialmente. O amor a Cristo na eucaristía foi a alma da súa obra. Fundou o Instituto de Adoratrices Escravas do Santísimo Sacramento e da Caridade. Morreu en Valencia, vítima da súa caridade, ao atender os enfermos de cólera, o 24 de agosto de 1865. Foi canonizada no 1934.

Do Común das virxes: para unha virxe (p. 828) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti amas os homes e perdóasnos os nosos pecados.
Dáanos, pola comunión e a forza da Eucaristía,
aquel espírito que moveu a santa María Micaela
a descubrirete nos máis pobres e necesitados de axuda.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 19 de xuño

San Romualdo, abade

Naceu en Ravenna a mediados do século X. Abrazou a vida de ermitán. Durante varios anos percorreu diversos países na busca de soidade e edificando pequenos mosteiros. Loitou valentemente contra o relaxo de costumes dos monxes do seu tempo. Camiñou esforzadamente cara á perfección, practicando as virtudes. Morreu polo ano 1027.

Do Común dos santos e das santas: para un abade (p. 832).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti renovaches a vida eremítica na túa Igrexa,
valéndote do abade san Romualdo.
Concédenos que, renunciando a nós mesmos e seguindo a Cristo,
merezamos chegar felizmente ao reino do ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 21 de xuño

San Luís Gonzaga, relixioso

Memoria

Naceu no 1568 preto de Mantua. Educado na piedade pola súa nai, víronse nel extraordinarios sinais de vocación relixiosa. Renunciou aos seus dereitos en favor do seu irmán, ingresou na Compañía de Xesús e principiou os seus estudos de teoloxía. Estando entregado ao servizo dos enfermos dos hospitais, contagiouse el tamén e morreu en Roma o ano 1591.

Antífona de entrada

Cf. Sal 23, 4. 3

O que ten as mans limpas e puro o corazón poderá subir ao monte do Señor e manterase na súa morada santa.

Oración

DEUS, fonte de todos os dons espirituais,
ti na persoa de san Luís Gonzaga
xuntaches unha admirable inocencia de vida
cun verdadeiro espírito de penitencia.
Concédenos, polos seus méritos e pola súa intercesión,
ímitalo na súa penitencia,
xa que non o soubemos seguir na súa inocencia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, fai que, seguindo o exemplo de san Luís,
participemos neste banquete eucarístico,
vestidos co traxe nupcial da túa graza.
Así, pola participación nestes misterios,
recibiremos a abundancia dos teus dons.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 77, 24-25

Deulles pan do ceo, o home comeu pan dos anxos.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentáchesnos con este pan dos anxos.
Fai que te sirvamos cunha vida pura
e que imitemos o exemplo do santo que hoxe conmemoramos,
dándoches grazas acotío polos teus dons.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 22 de xuño

San Paulino de Nola, bispo

Naceu en Burdeos o ano 355. Acadou grandes honores. Casou e tivo un Fillo. Con desexos dunha vida máis austera, recibiu o bautismo e, renunciando a todos os seus bens, abrazou no 393 a vida monástica e marchou a Nola. Consagrado bispo da dita cidade, promoveu o culto de san Fiz, atendeu os peregrinos e puxo moito interese en aliviar as necesidades do seu tempo. Compuxo poemas notables pola fermosura da súa linguaxe. Morreu o ano 431.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 814).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches resplandecer ao bispo san Paulino
polo seu amor aos pobres
e pola súa inqueda pastoral.
Concédenos que, ao celebrarmos os méritos deste santo,
imitemos tamén os seus exemplos de caridade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Santos Xoán Fisher, bispo, e Tomé More, mártires

Xoán Fisher naceu en 1469, estudou teoloxía en Cambridge e recibiu o presbiterado. Nomeado bispo de Rochester, levou unha vida austera; foi un pastor excelente, que visitaba cada pouco os seus fieis. Escribiu tamén varias obras contra os erros do seu tempo.

Tomás More naceu en 1477. Completou os seus estudos en Oxford. Casou e tivo catro fillos. Foi chanceler do rei. Compuxo varias obras para a boa marcha do Estado e en defensa da relixión. Os dous foron decapitados o ano 1535 por orde do rei Henrique VIII, porque se lle opuxeron na cuestión da disolución do seu casamento.

Do Común dos mártires: para varios mártires (p. 802).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti recoñeces no martirio o testemuño máis perfecto da fe.
Fai que, fortalecidos pola intercesión dos santos Xoán e Tomé,
confirmemos coa vida
a fe que profesamos coa palabra.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 23 de xuño

Na diocese de Ourense:

ANIVERSARIO DA DEDICACIÓN DA IGREXA CATEDRAL

Festa

Na igrexa catedral:

Solemidade

A Igrexa Catedral de Ourense , expoñente máximo da devoción a san Martiño nas terras de Galicia, ten a súa orixe nunha antiga igrexa erguida polos suevos (550-560) baixo a advocación de san Martiño de Tours. Esta Igrexa, xa restaurada ao remate do século XI encontrábase nun estado case ruinoso, iniciando o bispo Ederonio, no 1084, a construción dun novo templo que foi substituído, a mediados do século XII, polo actual, de grande influencia compostelá. Nesta Igrexa custódíase, con especial veneración, a fermosa imaxe do santo Cristo de Ourense.

Todo do Común da dedicación dunha igrexa, no cabodano da dedicación (p. 789).

Día 24 de xuño

NATIVIDADE DE SAN XOÁN BAUTISTA

Solemnidade

Fillo de Zacarías e Isabel, Xoán foi santificado no seo mesmo da nai. Predicou penitencia, no Xordán bautizou o Mesías e anunciouno dicindo: «Velaquí o Añño de Deus». Xesús chamou os seus primeiros apóstolos de entre os discípulos de Xoán Bautista, con quen culmina o Antigo Testamento. Esta solemnidade celebrábase xa en tempos de santo Agostiño.

Misa da vixilia

Esta misa emprégase no serán do día 23 de xuño, antes ou despois das primeiras Vésperas da solemnidade.

Antífona de entrada

Cf. Lc 1, 15. 14

Será grande na presenza do Señor; estará cheo do Espírito Santo xa desde o seo da súa nai; alegráranse moitos no seu nacemento.

Dise Gloria.

Oración

 EÑOR, Deus todopoderoso,
guía a túa familia polo camiño da salvación.
Fai que, seguindo a chamada de san Xoán Bautista,
chegue ao encontro daquel
a quen, como precursor, el anunciaba: Xesucristo, noso Señor.
El, que vive e reina contigo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle benignamente os dons que o teu pobo che ofrece na solemnidade de san Xoán Bautista.

Concédenos acompañar os misterios que celebramos cunha vida enteiramente dedicada a ti.

Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio propio, coma na misa seguinte (p. 635).

Antífona da comunión

Lc 1, 68

Bendito sexa o Señor, Deus de Israel, porque visitou e liberou o seu pobo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que nos acompañe a poderosa intercesión de san Xoán, agora que nos alimentamos con esta mantenza sagrada.

El, que nos mostrou o Año que arrinca os nosos pecados, nos acade tamén a misericordia do teu Fillo.

El, que vive e reina por sempre eternamente.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Misa do día

Antífona de entrada

Xn 1, 6-7; Lc 1, 17

Xurdiu un home enviado por Deus, que se chamaba Xoán; este viña para dar testemuño da luz e para lle preparar ao Señor un pobo ben disposto.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti escolliches a san Xoán Bautista
para que lle preparase a Xesucristo
un pobo ben disposto.

Concédelle á túa Igrexa as alegrías do Espírito
e encamiña os teus fieis

polos vieiros da salvación e da paz.

Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, enchemos o teu altar coas nosas ofrendas.

Mediante elas queremos celebrar coa debida honra o nacemento de Xoán Bautista,

pois el anunciounos o Salvador que estaba para vir,
e mostrounolo despois xa presente.

El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio

A MISIÓN DO PRECURSOR

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Loamos a túa magnificencia
na festa de san Xoán Bautista,
o Precursor do teu Fillo,
a quen consagraches como o máis grande
entre os nados de muller.

O seu nacemento tróuxolle ao mundo un gran gozo
e mesmo brincou de alegría antes de nacer,
presentindo a chegada do Salvador.
El foi o escolleito entre todos os profetas
para nos revelar o Añ
que tira o pecado do mundo.

El bautizou no Xordán
ao mesmo Autor do bautismo
e a auga converteuse así
en fonte de salvación.
El, finalmente, confirmou co sangue
o seu testemuño en favor de Cristo.

Por iso, como che cantan os anxos no ceo,
así nos te aclamamos na terra
e te glorificamos, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Lc 1, 78

Pola misericordia entrañable do noso Deus, amencerá desde o ceo un sol para nós.

Oración despois da comunión

SEÑOR, déchesnos de comer no banquete do teu Año celestial ao celebrarmos con alegría o nacemento de san Xoán Bautista. Pedímosche que a túa Igrexa recoñeza como liberador seu a aquel de quen Xoán profetizou que estaba para vir. El, que vive e reina por sempre eternamente.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 26 de xuño

San Paio, mártir

Na diocese de Tui-Vigo:

Memoria

Paio é o mártir da castidade no alborexar da mocidade. Nado na diocese de Tui á comezos do século X, foi deportado a Córdoba co seu tío Hermixio, bispo de Tui, e con outros cristiáns, e alí permaneceu preso coma refén, resistindo fortes ataques á virtude, ata recibir a coroa do martirio, despois de duros tormentos, o 26 de xuño do ano 925, cando aínda non fixera catorce anos. O seu corpo foi trasladado a León e máis tarde a Oviedo, onde se venera actualmente no mosteiro de beneditinas que leva o seu nome. Unha reliquia do santo gárdase no mosteiro compostelán de Antealtares.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807).

Oración

DEUS, noso Pai,
o neno san Paio, cativo lonxe da patria,
logrou a coroa do martirio
con admirable forza nos tormentos;
dános, coma a el, un corazón puro
para nos mantermos firmes na esperanza
e no testemuño da fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 27 de xuño

San Cirilo de Alexandría, bispo e doutor da Igrexa

Naceu no ano 370 e viviu vida monástica. Acompañou a seu tío, bispo de Alexandría, e sucedeuo no bispado o ano 412. Loitou enerxicamente contra a doutrina de Nestorio e presidiu o Concilio de Éfeso. Escribiu moitas obras cheas de erudición co fin de explicar e defender a fe católica. Morreu o ano 444.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816) ou dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches do bispo san Cirilo
un afervorado defensor da maternidade divina da Virxe María.
Fai que, cantos cremos de verdade que ela é a Nai de Deus,
nos vexamos salvados pola encarnación do teu Fillo Xesucristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Día 28 de xuño

Santo Ireneo, bispo e mártir

Memoria

Naceu o ano 130 e educouse en Esmirna. Foi discípulo de san Policarpo, bispo daquela cidade. No ano 177 era presbítero en Lión (Francia) e, ao pouco tempo, foi nomeado bispo da dita cidade. Escribiu varias obras para defender a fe católica contra os gnósticos. Coroou a súa vida, segundo se cre, co martirio aló polo ano 200.

Antífona de entrada

Mal 2, 6

Levaba no seu peito a doutrina verdadeira, non se atopou ruindade nos seus labios: camiñou canda min na paz e na xustiza, arredou a moitos do pecado.

Oración

DEUS, nos o Pai,
ti concedécheslle ao bispo santo Ireneo
a graza de facer triunfar a doutrina verdadeira
e a paz da Igrexa.
Fai que pola súa intercesión
nos renovemos na fe e no amor
e traballemos sen descanso por promover a paz e a unidade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche con alegría
este sacrificio na festa de santo Ireneo.
Que el sirva para a gloria do teu nome,
nos obteña a nos o amor á verdade
e lle axude á túa Igrexa
a permanecer firme na fe e na unidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 15, 4-5

«Permanecede en min e eu en vós, di o Señor. Quen permanece en min e eu nel, ese dá froito abondo».

Oración despois da comunión

SEÑOR, por estes sagrados misterios fai medrar a nosa fe .
Que así como o bispo santo Ireneo
foi glorificado pola súa fe vivida ata a morte,
tamén nós a vivamos de verdade
e así alcancemos a salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 29 de xuño

SANTOS PEDRO E PAULO, APÓSTOLOS

Solemnidade

Simón, pescador no mar de Galilea, elixido por Cristo o primeiro entre os doce, recibiu do Señor o nome de Pedro, pedra ou fundamento da unidade da Igrexa. Anunciou o Evanxeo en Xerusalén, Antioquía e Roma, da que foi o primeiro bispo. Alí foi crucificado na persecución de Nerón o ano 64 e sepultado no outeiro do Vaticano.

Paulo, nado en Tarso, cumpriu con celo a lei de Moisés e perseguiu aos cristiáns. No camiño de Damasco converteuse a Cristo que o chamou. Viaxeiro incansable, fundou Igrexas en Asia menor e Europa oriental. Escribiu cartas a diversas Igrexas. Na carta aos cristiáns de Roma manifesta o desexo de visitar España. En Roma sufriu a cadea e foi decapitado no ano 67, na vía Ostiense. Roma, nai e cabeza de todas as Igrexas, ten a Pedro e Paulo coma patróns.

Misa da vixilia

Esta misa emprégase no serán do día 28 de xuño, antes ou despois das primeiras Vésperas da solemnidade.

Para a misa votiva de san Pedro e san Paulo (cf. p. 981, ou p. 982).

Antífona de entrada

Pedro, o primeiro dos apóstolos, e Paulo, o doutor dos xentís, ensináronnos a túa lei, Señor.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, noso Deus, concédenos vérmonos axudados pola intercesión dos santos apóstolos Pedro e Paulo. Que eles nos acaden a salvación definitiva, xa que tamén por eles ti lle concediches á túa Igrexa as primicias da redención. Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ao celebrarmos a solemnidade dos santos apóstolos Pedro e Paulo, traemos estes dons ao teu altar. Aínda que non podemos confiar nos nosos méritos, que a túa bondade nos conceda a alegría de experimentarmos a salvación. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio propio, coma na misa seguinte (p. 641).

Antífona da comunión

Xn 21, 15. 17

«Simón, Fillo de Xoán, quéresme máis ca estes?» «Señor, ti sábelo todo, ti ben sabes que te quero».

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti ilumináchesnos coa doutrina dos santos apóstolos. Que estes divinos misterios nos enchan coa túa fortaleza. Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 17, p. 534).

Misa do día

Antífona de entrada

Estes son os que cando vivían neste mundo, fecundaron a Igrexa co seu sangue; beberon a copa do Señor e fixéronse amigos de Deus.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concédesnos un gozo santo
na solemnidade dos teus apóstolos Pedro e Paulo.
Fai que a túa Igrexa se deixe guiar en todo
por aqueles dos que recibiu o primeiro anuncio da súa fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, presentámosche esta ofrenda
na festa dos santos apóstolos.
Que a súa oración nos acompañe e nos axude
a celebrar con devoción este sacrificio.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

A DOBRE MISIÓN DE PEDRO E PAULO NA IGREXA

℟. O Señor sexa convosco. ℣.

℟. Erguede os corazóns. ℣.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℣.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Pois quixeches enchernos de alegría
na festa dos santos apóstolos Pedro e Paulo.
Pedro foi o primeiro en confesar a fe,
Paulo o mestre insigne que a explicou.
Pedro constituíu a Igrexa co resto fiel de Israel,
Paulo o mestre e evanxelizador dos xentís.

Así, cada un, conforme á súa graza,
axudou a congregar
a única familia de Cristo.
O pobo venéaos unidos
e ambos comparten
a mesma coroa de gloria.

Por iso, con todos os anxos e santos,
loámoste sen cesar
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Mt 16, 16. 18

Díxolle Pedro a Xesús: «Ti es o Mesías, o Fillo de Deus vivo». Xesús contestoulle: «E ti es Pedro, é dicir, pedra; e sobre esta pedra edificarei a miña Igrexa».

Oración despois da comunión

S EÑOR, que a forza deste sacramento
renove a vida da túa Igrexa.

Que a perseveranza na fracción do pan e na doutrina dos apóstolos
nos afirme no teu amor
e nos axude a sermos un só corazón e unha soa alma.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 16, p. 533).

Día 30 de xuño

Santos Protomártires da santa Igrexa Romana

Na primeira persecución contra a Igrexa, desencadeada por Nerón despois da queima da cidade, no ano 64, moitos fieis foron martirizados con atroces tormentos. Dan testemuño disto o escritor pagán Tácito («Annales», 15,44) e Clemente, bispo de Roma, na súa carta aos fieis de Corinto (cap. 5-6).

Do Común dos mártires: para varios mártires (p. 802).

Oración

EUS, noso Pai,
ti consagraches os comezos da Igrexa de Roma
co sangue de moitos mártires.

Concédenos que o exemplo do seu martirio
nos fortaleza tamén a nós
e nos encha de santa alegría.
Polo noso Señor Xesucristo.

XULLO

Día 3 de xullo

SAN TOMÉ, APÓSTOLO

Festa

Tomé é célebre entre os apóstolos. A súa incredulidade desapareceu á vista de Cristo resucitado. El é o que proclamou o testemuño pascual da Igrexa: «Meu Señor e meu Deus!». Fóra dos detalles que se apuntan no Evanxeo non se sabe máis nada de certo sobre a súa vida. Disque foi o apóstolo que evanxelizou os pobos da India. Dende o século VI celébrase en Edesa a translación do seu corpo o 3 de xullo.

Antífona de entrada

Sal 117, 28. 21

Ti es o meu Deus, e douche grazas; es o meu Deus, eu loareite. Douche as grazas, porque es o meu Salvador.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso,
concédenos celebrar con alegría
a festividade do apóstolo san Tomé.

Fai que nos sintamos axudados sempre pola súa intercesión
e que teñamos vida pola fe en Xesucristo, o teu Fillo,
a quen el recoñeceu coma seu Deus e Señor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta a nosa xusta homenaxe
e acolle a nosa humilde oración.

Conserva en nós os teus dons polo sacrificio de loanza
que che presentamos na festa de san Tomé.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos apóstolos (pp. 465-466).

Antífona da comunión

Cf. Xn 20, 27

Trae a túa man e recoñece o lugar dos cravos; non sexas incrédulo, senón home de fe.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti dásnos neste sacramento
o verdadeiro Corpo do teu Fillo unixénito.
Co apóstolo san Tomé
confesamos que el é o noso Deus e Señor.
Concédenos que testemuñemos coa vida
iso mesmo que profesamos coa fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 17, p. 534).

Día 4 de xullo

Santa Sabela de Portugal

Naceu no ano 1271. Casou de moi nova co rei de Portugal e tivo dous fillos. Dedicouse á oración e ás obras de misericordia e aturou con fortaleza contratempos e dificultades. Desde que morreu o seu home, repartiu os seus bens entre os pobres e tomou o hábito da Orde Terceira de san Francisco. Morreu en 1336, canto trataba de facer as paces entre o seu Fillo e mais o seu xenro.

Do Común dos santos e das santas: para os que practicaron a misericordia (p. 839).

Oración

DEUS, fonte da paz e amigo da caridade,
ti adornaches a santa Sabela
coa graza de facer as paces entre os que estaban a mal.
Concédenos, pola súa intercesión,
traballar sempre pola paz,
para que poidamos chamarnos fillos de Deus.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 5 de xullo

Santo Antonio María Zaccaría, presbítero

Naceu en Cremona no ano 1502. Estudou medicina en Padua. Ordenado de presbítero fundou a Congregación de cregos de san Paulo ou Barnabitas, que traballaron moito na reforma dos costumes dos fieis. Morreu en 1539.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817) ou dos santos e das santas: para educadores (p. 840) ou para relixiosos (p. 837).

Oración

SEÑOR, santo Antonio María Zaccaría,
igual ca san Paulo, estaba penetrado
do incomparable coñecemento de Xesucristo,
que o levou a predicar incansablemente
a palabra da salvación na túa Igrexa.
Concédenos tamén a nós o don dese mesmo coñecemento.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 6 de xullo

Santa María Goretti, virxe e mártir

Naceu en Corinaldo (Italia) no ano 1890 de humilde familia. Pasou unha nenez dura axudando a súa nai nos labores da casa. Como era moi piadosa, rezaba adoito. No ano 1902 preferiu morrer apuñalada en defensa da castidade en vez de luxar a súa alma.

Do Común dos mártires: para unha virxe mártir (p. 812) ou das virxes: para unha virxe (p. 828).

Oración

DEUS, fonte da inocencia e amigo da castidade,
ti concedícheslle a santa María Goretti
a graza do martirio, sendo aínda nena.
Así como a ela lle deches a vitoria da virxinidade no seu combate,
concédenos tamén a nós, pola súa intercesión,
constancia na fidelidade aos teus mandados.
Polo noso Señor Xesucristo.

9 de xullo

Santos Agostiño Zhao Rong, presbítero, e compañeiros, mártires

Santo Agostiño naceu na China no ano 1746 e, sendo soldado do emperador, converteuse á fe pola perseveranza dos santos mártires. Fíxose sacerdote e morreu mártir no ano 1815 por confesar e predicar o Evanxeo. Xunto con el, recórdase a un grande número de compañeiros mártires da Igrexa de Deus: bispos, presbíteros, relixiosos, relixiosas, fleis leigos, homes, mulleres, nenos e nenas que en diversas épocas e rexións da China testemuñaron, con palabras e feitos, as riquezas de Cristo no medio das dificultades.

Do Común de mártires: para varios mártires (p. 802).

Oración

H, Deus,
que, mediante o testemuño
dos santos mártires Agostiño e compañeiros,
fortaleciches de modo admirable á túa Igrexa,
concede que o teu pobo,
fiel á misión encomendada,
reciba o don de medrar en liberdade
e testifique a verdade ante o mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 10 de xullo

Na diocese de Ourense:

Beatos Xoán Xacobo Fernández e compañeiros, mártires

Memoria

Naceu no lugar de Carballeda, diocese de Ourense, o 25 de xullo do ano 1808. Tomou o hábito franciscano, como leigo, no convento de Herbón. Escollido para ir aos Santos Lugares, sobresaíu no convento de Damasco pola piedade, caridade e humildade. Ó xurdir unha persecución contra os cristiáns, Xoán Xacobo foi precipitado desde o eirado da igrexa polos inimigos que irromperon no mosteiro. Aínda con vida, suplicáballe a Deus con fervor que aceptase o seu sacrificio, ata que cunha coitelada o remataron. Xunto co padre Manuel Ruiz e outros seis compañeiros, consumou o martirio o 9 de xullo do 1860.

Do Común dos mártires: para varios mártires (p. 802).

Oración

SEÑOR noso, Xesucristo,
ti concedícheslles aos benaventurados Xoán Xacobo,
Manuel e aos seus compañeiros
a graza de verter o sangue e confesar o teu nome.
Pola súa intercesión e os seus méritos,
multiplica a túa misericordia
para que a Igrexa sexa firme na confesión da fe
e os non crentes encontren o camiño do Evanxeo.
Ti, que vives e reinas.

Día 11 de xullo

SAN BIEITO, ABADE PATRÓN DE EUROPA

Festa

Naceu en Nursia, na Umbria, polo ano 480. Educouse en Roma. Principiou a súa vida de ermitán na rexión de Subiaco. Congregou arredor de si numerosos discípulos, que tivo que abandonar polas dificultades que xurdiron. De alí marchou a Montecasino. Fundou un célebre mosteiro e escribiu a súa Regra, que se espallou por todas as rexións, e por iso se fixo merecente de ser chamado patriarca da vida monástica en Occidente. Morreu o 21 de marzo do ano 547, pero xa desde o século VIII se facía memoria del neste día.

Antífona de entrada

Houbo un home venerable pola súa vida, por graza e de nome Benito, que deixou a casa e os bens familiares, querendo só agradar a Deus, buscou levar unha vida santa.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches do abade san Bieito un mestre extraordinario
dos que queren consagrar a vida ao teu servizo.
Concédenos, non antepoñer cousa ningunha ao teu amor,
para que así corramos polos vieiros dos teus mandados
cun corazón alegre e xeneroso.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bos ollos
estas santas ofrendas que che presentamos
na festa de san Bieito.
Concédenos que, seguindo os seus exemplos,
te busquemos só a ti,
para podermos acadar así o don da unidade e da paz
no teu servizo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos santas virxes e dos santos relixiosos (p. 471).

Antífona da comunión

Lc 12, 42

Velaquí o administrador fiel e prudente posto polo Señor á fronte da súa casa, para que lles dea o alimento ao seu tempo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na festa de san Bieito
acabamos de recibir este sacramento,
fianza da vida eterna.
Concédenos seguir os consellos deste santo abade,
para que te sirvamos con fidelidade
e amemos cun amor ardente aos nosos irmáns.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 13 de xullo

San Henrique

Naceu en Baviera no ano 973. Primeiramente foi duque, título no que sucedeu a seu pai, e despois foi elixido emperador. Distinguiuse por cooperar na reforma da Igrexa e pola actividade misioneira. Fundou varios bispados e atendeu esplendidamente os mosteiros. Morreu o ano 1024 e foi canonizado polo papa Uxío III no 1146.

Do Común dos santos e das santas: para un santo (p. 832).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti enriqueches a san Henrique coa abundancia da túa graza
e, desde as preocupacións da realeza terrea,
eleváchelo á contemplación das realidades celestiais.
Pola súa intercesión concédenos que tamén nós,
no medio dos traballos deste mundo,
camiñemos cara a ti con espírito limpo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 14 de xullo

San Camilo de Lelis, presbítero

Naceu preto de Chieti (Italia) no ano 1550. ao primeiro seguiu a carreira das armas e, despois de se converter, entregouse ao servizo dos enfermos. Rematados os estudos e ordenado sacerdote, fundou unha congregación dedicada a erixir hospitais e atender aos enfermos. Morreu en Roma no ano 1614.

Do Común dos santos e das santas: para os que practicaron a misericordia (p. 839).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches brillar ao santo presbítero Camilo
coa graza espiritual do amor aos enfermos.
Infúndenos, polos seus méritos, o teu espírito de amor,
para que tamén nós te sirvamos nos nosos irmáns,
e así poidamos presentarnos ante ti sen temor
na hora da nosa morte.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 15 de xullo

San Boaventura, bispo e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu polo ano 1218 en Bagnoregio, na Etruria. Estudou filosofía e teoloxía en París e, despois de se doutorar, ensinounas con gran proveito aos irmáns da súa Orde de Menores. Foi elixido xeral da súa Orde e gobernouna con prudencia e sabedoría. Nomeado bispo e cardeal da diocese de Albano, morreu o ano 1274 en Lión. Escribiu moitas obras para explicar as ciencias teolóxicas e filosóficas.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816) ou dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

DEUS todopoderoso,
celebramos hoxe a festa do santo bispo Boaventura.
Concédenos aproveitarnos da súa brillante erudición
e imitar sempre o fervor da súa caridade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 16 de xullo

Benaventurada Virxe María do Monte Carmelo

Memoria

Unha das advocacións máis populares da Virxe é, sen dúbida, a do Carme. Recorda o monte Carmelo de Palestina, onde na Idade Media naceu a orde Carmelitana. Baixo esta advocación veneramos a Virxe coma Nai de Deus e dispensadora de grazas a través do santo escapulario, entregado, segundo a tradición, a san Simón Stock a mediados do século XIII. Comezouse a celebrar como festa interna da orde Carmelitana en Inglaterra. Grazas aos rogos da raíña rexente de España, Mariana de Austria, Clemente X, no ano 1674, concedeu que se celebrase nos dominios do rei católico. Bieito XIII no 1725 estendeuna á Igrexa universal. A Virxe do Carme é invocada coma singular protectora do mundo do mar.

Do Común da benaventurada Virxe María (p. 794).

Oración

 EÑOR, que a maternal intercesión da gloriosa Virxe María, veña na nosa axuda.
Que, amparados polo seu auxilio, cheguemos ao verdadeiro monte da salvación, que é Cristo.
El, que vive e reina contigo.

Día 20 de xullo

Santo Apolinar, bispo e mártir

Primeiro bispo de Rávena, en Italia, que dedicou a súa vida a predicar o amor de Deus entre os xentís e coidar do seu pobo como bo pastor, ata que sufriu o martirio neste día do século II. É un modelo do bispo que combina ser o pai da fe coa defensa dunha doutrina correcta ata o martirio.

Do Común de mártires: para un mártir (p. 807) ou Do Común de pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

DIRIXE, Señor, os teus fieis
polo camiño da salvación eterna,
que o santo bispo Apolinar mostrou
coa súa doutrina e martirio,
e fai que nós, coa súa intercesión,
perseveremos nos teus mandatos
de tal xeito que merezamos
ser coroados xunto con el.
Polo noso Señor Xesucristo.

Na diocese de Lugo:

San Xosé María Díaz Sanxurxo, bispo e mártir

Natural da diocese de Lugo, entrou, sendo novo, no seminario de Lugo e despois na orde Dominicana. A súa vocación misioneira levouno a Manila e máis tarde a Indochina, onde foi consagrado bispo, coma vicario apostólico de Tonkín. Padeceu o martirio o 20 de xullo de 1857. Foi beatificado polo papa Pío XII, e declarado santo polo papa Xoán Paulo II.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807) ou dos pastores: para misioneiros (p. 822).

Oración

DEUS, ti espertaches a vocación misioneira
no corazón do benaventurado bispo Xosé María,
que chegou ata o martirio
para defender e consagrar a fe
da súa Igrexa de Tonkín.
Concédenos o mesmo espírito
para espallar a fe no mundo
e así chegar, coma el, ao teu reino eterno.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 21 de xullo

San Lourenzo de Bríndisi, presbítero e doutor da Igrexa

Naceu no ano 1559. Ingresou nos Frades Capuchinos. Ensinou teoloxía aos seus irmáns e confiáronlle diversos cargos. Foi un predicador infatigable e elocuente que percorreu toda Europa. Expuxo a fe en varias obras que escribiu. Morreu no 1619 en Lisboa.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817) ou dos doutores da Igrexa (p. 826), ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti outorgácheslle a san Lourenzo, presbítero,
espírito de consello e de fortaleza,
para a gloria do teu nome
e para a salvación dos homes.
Concédenos tamén a nós, pola súa intercesión,
luz para que coñezamos o que debemos facer
e forza para o levarmos a cabo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 22 de xullo

SANTA MARÍA MADALENA

Festa

É designada entre os discípulos de Cristo. Asistiu á súa morte. E foi merecente de ser a primeira en ver o Redentor resucitado de entre os mortos, ao alborexar do día de Pascua. O seu culto espallouse pola Igrexa occidental no século XII.

Antífona de entrada

Xn 20, 17

Díxolle Xesús a María Madalena: «Vai e dilles a meus irmáns: subo onda meu Pai e voso Pai, onda meu Deus e voso Deus».

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
o teu Fillo unixénito
encomendoulle a santa María Madalena,
antes ca a outro ningún,
a misión de anunciar aos demais a alegría da Pascua.
Concédenos, polo seu exemplo e intercesión,
anunciar a Cristo vivo e chegar a velo na gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, o teu Fillo unixénito
acolleu con bondade a ofrenda de amor
de santa María Madalena.
Acolle ti tamén os dons que nós che presentamos
na súa festa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

APÓSTOLO DOS APÓSTOLOS

℟. O Señor sexa convosco. ℟.

℟. Erguede os corazóns. ℟.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℟.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación,
aclamarte sempre,

Pai todopoderoso,
de quen a misericordia
non é menor que o poder,
por Cristo, Señor noso.

El apareceuse visiblemente na horta
a María Madalena,
pois ela amárao en vida,
viuno morrer na cruz,
buscábao xacente no sepulcro
e foi a primeira en adoralo
resucitado de entre os mortos;
e el honrouna ante os apóstolos
co oficio do apostolado
para que a boa noticia da vida nova
chegase ata os confíns do mundo.

Por iso, Señor,
nós, cheos de ledicia,
aclamámoste cos anxos e con todos os santos, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

2 Cor 5, 14-15

É o amor de Cristo o que nos obriga. Que os vivos xa non vivan para si mesmos, senón para aquel que morreu e resucitou por eles.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que o sacramento que acabamos de recibir
nos encha daquel amor perseverante polo que santa María Madalena
se entregou para sempre a Cristo, o seu mestre.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 23 de xullo

SANTA BRÍXIDA, RELIXIOSA PATROA DE EUROPA

Festa

Naceu en Suecia, no ano 1303. Casou sendo moi nova e tivo oito fillos que educou con todo o tino. Ingresou na Terceira Orde de san Francisco e, sen deixar de vivir no mundo, cando morreu o seu home levou unha vida moi austera. Fundou despois unha orde relixiosa, foi a Roma e alí fíxose para todos modelo de heroicas virtudes. Peregrinou por penitencia e escribiu numerosas obras, nas que expuxo as súas experiencias místicas. Morreu en Roma no ano 1373.

Antífona de entrada

Aledémonos todos no Señor ao celebrar este día de festa na honra de santa Bríxida; os anxos alédanse desta festa e loan unánimes o Fillo de Deus.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti revelácheslle os segredos celestiais a santa Bríxida,
cando meditaba na paixón do teu Fillo.

Concédelle tamén ao teu pobo
o gozo de participar na manifestación da túa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS misericordioso,
que, en santa Bríxida,
destruído o home vello,
quixeches crear o home novo á túa imaxe,
concédenos, transformados do mesmo xeito,
ofrecer este sacrificio de reconciliación, agradable a ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos santas virxes e dos santos relixiosos (p. 471).

Antífona de comunión

Sal 44, 8

Ti amas a xustiza e aborreces a iniquidade; por iso Deus te unxiu con óleo de alegrías, entre os teus compañeiros.

Oración despois da comunión

ROGÁMOSCHE, Deus todopoderoso,
que, fortalecidos por este sacramento,
aprendamos a buscarche sempre sobre todas as cousas,
a exemplo de santa Bríxida,
e ser portadores, xa neste mundo,
da imaxe do home novo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 24 de xullo

San Sarbelio Makhlûf, presbítero

Sarbelio (Xosé) Makhlûf, sacerdote da orde maronita libanesa, nacido en 1828, que, namorado da soidade, abandonou o mosteiro onde viviu e retirouse ao deserto, onde viviu con grande austeridade, xaxún e oración. Morreu o 24 de decembro de 1898 e os seus restos descansan no mosteiro de San Marón.

Do Común de pastores: para un pastor (p. 817) ou do común de santos e das santas: para un monxe (p. 832).

Oración

DEUS, que chamaches a san Sarbelio, presbítero,
ao singular combate do deserto
e o imbuíches en todo xénero de piedade,
concédenos que,
transformados en imitadores da paixón do Señor,
merezamos ser partícipes do seu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 25 de xullo

**SANTIAGO, APÓSTOLO,
PATRÓN DE GALICIA E DE ESPAÑA**

Solemnidade

Nado en Betsaida, era fillo de Zebedeo e de Salomé, e irmán de Xoán, apóstolo e evanxelista. Con seu irmán e con Pedro, estivo presente nalgúns momentos nos que non aparecen os outros discípulos. Así sucedeu na resurrección da filla de Xairo, na Transfiguración e na agonía do Mestre no xardín de Xetsemaní. A vella tradición da súa predicación e enterramento en Compostela veu acadar novos argumentos nos achados arqueolóxicos feitos ultimamente no soto da Catedral compostelá. España vén profesando desde hai moitos séculos a súa devoción a Santiago, non só coma evanxelizador, senón tamén coma protector e patrón. Padroado que a Nación española recoñeceu por boca dos seus reis e deu forma á Ofrenda Nacional que cada ano, dúas veces, se lle presenta: o 25 de xullo e o 30 de Nadal. Nesta última data, celébrase a festa da translación dos restos de Santiago desde Iaffa, despois da decapitación do Apóstolo por orde de Herodes Agripa, en Xerusalén, entre o 41 e o 44, a Compostela, onde se venera o seu sartego. O recoñecemento dos reis é paralelo ao dos papas, dos cales máis de setenta se pronunciaron sobre a tradición xacobeá, concedendo

un deles, no século XII, o privilexio do Ano Xubilar Compostelán, que ten lugar sempre que o 25 de xullo, festa do martirio de Santiago, coincide en domingo. O papa san Xoán Paulo II peregrinou a Compostela no ano 1982 e alí renovou o apoio que a Santa Sé lle vén ofrecendo á devoción a Santiago, ao mesmo tempo que confirmou o mérito que a peregrinación polos camiños de Santiago tivo na formación desa unidade política e cristiá que chamamos Europa, para a que Compostela foi e é, coma dixo o papa, «punto de atracción e converxencia». Nesta festa de Santiago, non podemos esquecer que os máis antigos textos litúrxicos acostuman chamar ao Apóstolo «Patrón dos pobos de Galicia e de España».

Antífona de entrada

Cf. Mt 4, 18. 21

Unha vez, cando camiñaba Xesús pola beira do mar de Galilea, viu a Santiago, o do Zebedeo, e o seu irmán, Xoán, que estaban atando as redes, e chamounos.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti quixeches que o noso patrón Santiago
fose o primeiro dos apóstolos en dar a vida polo Evanxeo.
Polo seu martirio, fai medrar a fe da túa Igrexa
e mantena firme en España, pola súa intercesión,
deica a fin dos tempos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti quixeches que Santiago fose o primeiro dos apóstolos
en participar no cáliz de Cristo.
Límpanos tamén a nós
co bautismo salvador da paixón do teu Fillo,
para que na festa do noso Patrón
che ofrezamos un sacrificio agradable.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O PADROADO DO APÓSTOLO

℟. O Señor sexa convosco. ℣.

℟. Erguede os corazóns. ℣.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℣.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso,
Pastor eterno.

Porque Santiago, un dos discípulos predilectos,
anunciou o reino que o teu Fillo instaurou
coa súa morte e resurrección,
e foi o primeiro dos apóstolos
en beber o cáliz do Señor.
Coa súa guía e patrocínio,
consérvase a fe en Galicia
e en todos os pobos de España.
El axuda a propagar o Evanxeo
por toda a terra
e anima os peregrinos
a chegaren onda ti.

Por iso, Señor,
con todos os anxos,
te loamos agora e por sempre,
cantando con humildade o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Cf. Mt 20, 22-23

Beberon o cáliz do Señor e fixéronse amigos de Deus.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir con alegría
os teus santos misterios
na festa do noso patrón o apóstolo Santiago.
Pola súa intercesión, protéxenos sempre coa túa graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 17, p. 534).

Día 26 de xullo

Santos Xoaquín e Ana,
pais da Benaventurada Virxe María

Memoria

Segundo unha antiga tradición que procede do século II, estes foron os nomes dos pais da benaventurada Virxe María. O seu culto espallouse na Igrexa, sobre todo a partir do século X, debido ao estreito vencello que os unía coa súa filla.

Antífona de entrada

Loemos os santos Xoaquín e Ana pola súa filla, porque o Señor lles deu a bendición de todos os pobos.

Oración

SEÑOR, Deus dos nosos pais,
ti concedícheslles aos santos Xoaquín e Ana
a graza de que nacesse deles a Nai do teu Fillo.
Concédenos, polas pregarías destes dous santos,
que tamén nós academos a salvación
prometida ao teu pobo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as ofrendas que che presentamos con devoción.
Fainos participar da mesma bendición
que lle prometeras a Abrahán e á súa descendencia.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Sal 23, 5

Recibiron a bendición do Señor e a misericordia de Deus, seu Salvador.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
quixeches que o teu Fillo unixénito nacesse coma home,
para que, por un misterio admirable,
tamén os homes renacesen en ti.
Rogámosche que, xa que nos alimentaches co pan dos fillos,
nos santifiques tamén
co Espírito que nos fai chamarche Pai.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 29 de xullo

Santos Marta, María e Lázaro

Memoria

Marta, María e Lázaro eran irmáns; mentres hospedaban ao Señor en Betania, Marta servíao con solicitude, María escoitábao piadosamente e cos seus rogos impetraron a resurrección do seu irmán.

Antífona de entrada

Cf. Lc 10, 38-39

Entrou Xesús nunha aldea e unha muller chamada Marta recibíuno na súa casa.

Oración

H, Deus,
o teu Fillo chamou a Lázaro do sepulcro á vida,
e dignouse hospedarse na casa de Marta,
fai que, servíndoo a El fielmente nos nosos irmáns,
a meditación da súa palabra, con María, alimente as nosas vidas.
El que vive e reina.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ao proclamarte admirable nos teus santos,
suplicamos humildemente á túa maxestade
que, así como che agradou o obsequio do seu amor,
acespes de igual modo o noso servizo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de comunión

Cf. Xn 11, 27

Dixo Marta a Xesús : «Ti es o Cristo, o Fillo do Deus vivo, o que tiña que vir ao mundo».

Oración despois da comunión

S EÑOR, que a santa comunión
do Corpo e do Sangue do teu Unixénito
nos aparte de todas as cousas perecedoiras,
para a exemplo dos santos Marta, María e Lázaro,
poidamos servirte na terra con amor sincero
e gozar eternamente da túa contemplación no ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 30 de xullo

San Pedro Crisólogo, bispo e doutor da Igrexa

Naceu polo ano 380 en Imola, na Emilia, e alí abrazou o estado clerical. No ano 424 foi elixido bispo de Ravenna e con gran celo atendeu os seus fieis, adoutrinándooos coa súa predicación e cos seus exemplos. Morreu polo ano 450.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816) ou dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

D EUS, noso Pai,
ti fixeches do santo bispo Pedro Crisólogo
un admirable predicador do teu Verbo feito home.
Concédenos, pola súa intercesión,
meditarmos acotío no noso corazón
os misterios da túa salvación
e levalos á práctica con fidelidade
na vida de cada día.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 31 de xullo

Santo Ignacio de Loiola, presbítero

Memoria

Naceu en Loiola (Guipúzcoa), o ano 1491. Viviu a vida da corte e a de soldado. Despois converteuse a Deus, rematou os seus estudos de teoloxía en París e xuntou cabo del os primeiros compañeiros, cos que fundou en Roma a Compañía de Xesús. O seu apostolado deu moito froito polas obras que escribiu e polos discípulos que formou, que contribuíron poderosamente á verdadeira reforma da Igrexa. Morreu en Roma o ano 1556.

Antífona de entrada

Flp 2, 10-11

Ante o nome de Xesús, dóbrese todo xeonllo, no ceo, na terra e mais no abismo, e toda lingua proclame, para gloria de Deus Pai, que Xesucristo é o Señor.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches xurdir na túa Igrexa a santo Ignacio,
para propagar a gloria do teu nome.
Concédenos que, co seu auxilio e exemplo,
loitemos na terra,
para merecermos tamén
ser coroados con el no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que che agraden as ofrendas
presentadas na celebración de santo Ignacio.
Concédenos que estes santos misterios,
nos que puxeches a fonte de toda santidad,
tamén a nós nos concedan a verdadeira santidad.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Lc 12, 49

«Lume viñen traer á terra. E que máis queredes, senón que xa estivese a arder?», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na festa de santo Ignacio
acabamos de che ofrecer
un sacrificio de loanza e acción de grazas.
Que esta Eucaristía nos leve
a loar por sempre a túa gloria eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

AGOSTO

Día 1 de agosto

Santo Afonso María de Ligorio,
bispo e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu en Nápoles o ano 1696. Despois de obter o grado de doutor en ambos dereitos, ordenouse sacerdote e fundou a Congregación do Santísimo Redentor, co fin de lle dar un novo alento á vida cristiá no medio do pobo. Dedicouse á predicación e escribiu varios libros, sobre todo de moral. Nesta materia é considerado coma verdadeiro mestre. Foi consagrado bispo, e pouco tempo despois renunciou ao seu bispado, para ir morrer cabo dos seus en Pagani (Campania) o ano 1787.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816) ou dos doutores da igrexa (p. 826).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti ofréceslle sempre á túa Igrexa
novos exemplos de virtude.
Concédenos imitar o celo polas almas
do teu bispo santo Afonso María
e alcanzar no ceo o seu mesmo premio.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti concedícheslle a santo Afonso María
celebrar estes misterios,
e, a través deles,
ofrecerse a si mesmo como vítima santa.
Acende tamén piadosamente os nosos corazóns
co lume constante do Espírito Santo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DEUS providencial,
ti fixeches de santo Afonso María
un fiel ministro e predicador destes misterios sublimes.
Concédelles aos que cren en ti
recibilos con frecuencia
e que non deixen nunca de te glorificar.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 2 de agosto

Santo Eusebio de Vercelli, bispo

Naceu en Sardeña polos primeiros anos do século IV. Abrazou o estado clerical en Roma e foi elixido primeiro bispo de Vercelli no 345. Espallou a relixión cos seus sermóns e estableceu a vida monástica na súa diocese. O emperador Constancio desterrouno por causa da fe e tivo que sufrir moitos padecementos. Ao volver á súa terra, traballou esforzadamente contra os arianos na restauración da fe. Morreu en Vercelli o ano 371.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

SEÑOR noso Deus,
concédenos a graza de imitar a constancia
do santo bispo Eusebio
na proclamación da divindade do teu Fillo.
Así, gardando a fe que el nos ensinou,
mereceremos participar da vida do teu mesmo Fillo.
El, que vive e reina contigo.

San Pedro Xulián Eymard, presbítero

Presbítero, que primeiro foi sacerdote diocesano e máis tarde membro da Compañía de María. Fiel adorador do misterio eucarístico, instituíu dúas novas congregacións, unha para os clérigos e outra para as mulleres, para promover e espallar a piedade cara ao Santísimo. Morreu en 1868 en Francia, onde naceu en 1811.

Do Común de santos: para relixiosos (p. 837) ou dos pastores: para un pastor (p. 817).

Oración

DEUS, que adornaches a san Pedro Xulián
cun marabillosos amor
polos sagrados misterios do Corpo e Sangue do teu Fillo,
concédenos, propicio,
que merezamos percibir, tamén nós,
a mesma abundancia que el percibiu
neste divino convite.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 4 de agosto

San Xoán María Vianney, presbítero

Memoria

Naceu en Lión o ano 1786. Despois de vencer moitas dificultades, puido ordenarse sacerdote. Gobernou e promoveu marabillosamente a parroquia que se lle confiou na aldea de Ars, coa súa constante predicación, mortificación, oración e caridade. Porque lle tiña moita estima ao sacramento da penitencia, achegábanse a el fieis de todass partes e recibían piadosamente os seus consellos. Morreu o ano 1859.

Do Común dos pastores (p. 814).

Oración

DEUS todopoderoso e cheo de misericordia,
ti fixeches de san Xoán María Vianney
un sacerdote admirable, consagrado ao servizo do teu pobo.
Polo seu exemplo e pola súa intercesión,
concédenos que, animados polo amor de Cristo,
gañemos para ti aos nosos irmáns
e que con eles alcancemos a gloria eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 5 de agosto

Dedicación da basílica de Santa María

A basílica de Santa María no Esquilino, erguida en Roma sobre un antigo edificio construído polo papa Liberio, foi dedicada ao culto por Sixto III, despois do Concilio de Éfeso, que se celebrou o ano 431, e no que a Virxe foi aclamada coma Nai de Deus.

Do Común da benaventurada Virxe María (p. 794).

Oración

SEÑOR, perdoo os pecados do teu pobo.
Nós non che podemos agradecer coas nosas obras,
sálvanos ti pola intercesión de María, a Nai do teu Fillo.
El, que vive e reina contigo.

Día 6 de agosto

TRANSFIGURACIÓN DO SEÑOR

Festa

Os predilectos do Señor, Pedro, Santiago e Xoán, na montaña do Tabor foron testemuñas da Transfiguración de Xesús, contemplaron a gloria de Deus e escoitaron a voz do ceo. Cristo transfigurado é a luz que brilla nas tebras ata o abrente do gran día, cando Xesús volva en gloria e maxestade. A Transfiguración é unha gran festa nas Igrexas de Oriente.

Antífona de entrada

Cf. Mt 17, 5

Nunha nube luminosa, foi visto o Espírito Santo e escoitouse a voz do Pai: «Este é o meu Fillo benquerido, en quen me comprazo: escoitádeo».

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
na gloriosa Transfiguración do teu Fillo,
ti confirmaches os misterios da nosa fe
co testemuño de Elías e Moisés
e déchesnos un sinal adiantado
da nosa definitiva adopción como fillos .
Concédenos a nós, os teus fieis,
Escoitar a voz do teu Fillo benquerido,
para que cheguemos tamén a participar da súa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Cando esta festa se celebre en domingo, dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, pola gloriosa Transfiguración do teu Fillo unixénito,
santifica as nosas ofrendas;
e polo esplendor da súa gloria,
purifícanos dos nosos pecados.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O MISTERIO DA TRANSFIGURACIÓN

℟. O Señor sexa convosco. ℞.

℟. Erguede os corazóns. ℞.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℞.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

El revelou a súa gloria
diante de testemuñas escolleitas
e iluminou o seu corpo, en todo igual ao noso,
co resplandor da súa divindade.
Así preparaba o corazón dos seus discípulos
para superaren o escándalo da cruz
e mostraba que nel, como cabeza,
se anunciaba o que tamén se cumpriría
na Igrexa, que é o seu corpo.

Por iso, agora, nós, cheos de alegría,
te aclamamos cos anxos e cos santos
e te glorificamos, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

1 Xn 3, 2

Cando Xesús apareza, nós seremos coma el, xa que o veremos tal e como é.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti quixeches manifestar a gloria do teu Fillo,
mediante o resplandor da súa Transfiguración.
Que o alimento divino que acabamos de recibir
nos transforme tamén a nós,
facéndonos semellantes a el.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 7 de agosto

Santos Sixto II, papa, e compañeiros, mártires

San Sixto foi consagrado bispo da Igrexa de Roma o ano 257. O ano seguinte, por edicto do emperador Valeriano, cando celebraba a liturxia sagrada no cemiterio de Calixto, foi apresado polos soldados, que o mataron de contado xuntamente con catro diáconos da mesma Igrexa. Foi sepultado no mesmo cemiterio e o papa Dámaso puxo no seu sepulcro unha inscrición en verso.

Do Común dos mártires: para varios mártires (p. 802).

Oración

DEUS todopoderoso,
ti concedícheslles a san Sixto e aos seus compañeiros
a graza de entregaren a vida
pola túa palabra e polo testemuño de Xesús.
Fai que tamén nós, pola forza do Espírito Santo,
sexamos dóciles para crer e fortes para defender a nosa fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

San Caetano, presbítero

Naceu en Vicenza o ano 1480. Estudou dereito en Padua. Ordenouse de sacerdote e fundou en Roma unha congregación de cregos regulares para fomentar o apostolado e espallouna na rexión véneta e no reino de Nápoles. Distinguiuse pola súa vida de oración e pola práctica da caridade co próximo. Morreu en Nápoles o 1547.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle ao santo presbítero Caetano
a graza de imitar o xeito de vida dos apóstolos.
Concédenos que, polo seu exemplo e intercesión,
confiemos sempre en ti e busquemos sen acougo o teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 8 de agosto

San Domingos de Guzmán, presbítero

Memoria

Naceu en Caleruega (España) polo ano 1170. Estudou teoloxía en Palencia e foi cóengo da Igrexa de Osma. Combateu con gran froito a herexía dos albixenses coa súa predicación e co exemplo da súa vida. Para mellor conseguir o seu intento, xuntou cabo del varios compañeiros e fundou a Orde de Predicadores. Morreu en Bolonia o ano 1221.

Antífona de entrada

Sir 15, 5

No medio da asemblea púxolle o Señor a palabra na boca. Encheuno de espírito de sabedoría e intelixencia; cubriuno cun vestido de gloria.

Oración

SEÑOR, que san Domingos axude a túa Igrexa cos seus méritos e doutrina. El, que foi predicador ilustre da túa verdade, se converta nun piadoso intercesor en favor noso. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, pola intercesión de san Domingos, acolle con bos ollos as pregarías que che ofrecemos. Pola eficacia deste sacrificio, confirma e protexe os predicadores da túa fe. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Lc 12, 42

Velaquí o administrador fiel e prudente posto polo Señor á fronte da súa casa, para que lles dea o alimento ao seu tempo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na conmemoración de san Domingos alimentáchesnos coa santa Eucaristía. Que a túa Igrexa a reciba con plena devoción e se vexa axudada pola oración deste santo, que a fixo progresar coa súa predicación. Por Xesucristo, noso Señor.

Día 9 de agosto

SANTA TAREIXA BENEDITA DA CRUZ, VIRXE E MÁRTIR PATROA DE EUROPA

Festa

Antífona de entrada

Gal 6, 14

Líbreme Deus de gloriarme se non é na cruz do noso Señor Xesucristo, na cal o mundo está crucificado para min, e eu para o mundo.

Dise Gloria.

Oración

DEUS dos nosos pais,
que guiaches á túa mártir santa Tareixa Benedita
ao coñecemento do teu Fillo crucificado
e a imitalo ata a morte,
concédenos, pola súa intercesión,
que todos os homes recoñezan en Cristo o seu Salvador
e, por medio del, cheguen a contemplarte a ti para sempre.
El, que vive e reina.

Oración sobre as ofrendas

ACEPTA, Señor, con bondade,
Aestes dons que che ofrecemos
na festa da túa mártir santa Tareixa Benedita,
e, xa que levaches á perfección do sacrificio único
os diferentes sacrificios da Antiga Alianza,
actualiza o que o teu Fillo
che ofreceu co seu Sangue.
El, que vive e reina por sempre, eternamente.

Prefacio dos santas virxes e dos santos relixiosos (p. 471).

Antífona da comunión

Cf. Sal 22, 4

Aínda que camiñe por valgadas escuras, nada temo, porque ti vas comigo.

Oración despois da comunión

CONCEDE, Pai misericordioso,
que os froitos celestiais da árbore da Cruz
fortalezan os corazóns dos que veneramos
a memoria de santa Tareixa Benedita,
para que, fielmente unidos a Cristo na terra,
merezamos comer da árbore da vida no paraíso.
El, que vive e reina por sempre, eternamente.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 10 de agosto

SAN LORENZO, DIÁCONO E MÁRTIR

Festa

Era diácono da Igrexa de Roma e morreu mártir na persecución de Valeriano. O seu sepulcro está preto da vía Tiburtina, no campo Verano. Enriba del ergueu unha basílica Constantino o Grande. Xa no século IV se espallara o seu culto por toda a Igrexa.

Antífona de entrada

Este é san Lourenzo, que entregou a súa vida para defender os bens que a Igrexa destinaba aos pobres. Deste xeito mereceu sufrir o martirio e subir alegre onda o seu Señor, Xesucristo.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedécheslle a san Lourenzo un amor ardente,
que o mantivo fiel no teu servizo
e o levou á gloria do martirio.
Fai que amemos o que el amou
e que levemos á práctica o que el nos ensinou.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle benignamente
as ofrendas que che presentamos con alegría
na festa de san Lourenzo.
Concédenos que se convertan en auxilio para a nosa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos santos mártires (p. 469).

Antífona da comunión

Xn 12, 26

«Se alguén me quere servir, que me siga, di o Señor; e alí onde estou eu, estará tamén o meu servidor».

Oración despois da comunión

SEÑOR, na festa de san Lourenzo,
Celebramos o sacrificio a ti debido.
Que o don santo co que nos alimentaches
aumente en nós a túa graza salvadora.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 11 de agosto
Santa Clara, virxe

Memoria

Naceu en Asís o ano 1193. Seguiu o seu concidadán Francisco polo camiño da pobreza e foi nai e fundadora dunha orde monástica. Viviu unha vida austera, dedicada ás obras de caridade cunha profunda piedade. Morreu o ano 1253.

Do Común das virxes: para unha virxe (p. 828) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS misericordioso,
ti infundiches no corazón de santa Clara
un admirable amor á pobreza evanxélica.
Concédenos que, pola súa intercesión,
sigamos a Cristo na pobreza de espírito
para merecermos chegar á túa contemplación no reino do ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 12 de agosto
Santa Xoana Francisca de Chantal, relixiosa

Naceu o ano 1572 en Dijon (Francia). Casou co barón de Chantal e tivo seis fillos, que educou con esmero. Desde que morreu o seu home, levou unha vida admirable de perfección, coa axuda de san Francisco de Sales; dedicouse sobre todo á caridade cos pobres e enfermos. Fundou o Instituto da Visitación e gobernouno sabiamente. Morreu o ano 1641.

Do Común dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

SEÑOR, ti adornaches con virtudes extraordinarias
a santa Xoana Francisca
na vida familiar e na monástica.
Polo seu valedemento,
concédenos vivir fielmente a nosa vocación
e dar sempre exemplo de vida santa.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 13 de agosto

Santos Ponciano, papa, e Hipólito, presbítero, mártires

Ponciano foi consagrado bispo de Roma no ano 231. Foi desterrado a Sardeña, xuntamente co presbítero Hipólito, polo emperador Maximino no ano 235. Renunciou alí ao seu cargo e morreu. Foi sepultado o seu corpo no cemiterio de Calixto e o de Hipólito no cemiterio que está cabo da vía Tiburtina. A Igrexa de Roma deu culto a estes dous mártires desde os primeiros anos do século IV.

Do Común dos mártires: para varios mártires (p. 802) ou dos pastores: para varios pastores (p. 817).

Oración

S EÑOR, que o glorioso martirio dos teus santos Ponciano e Hipólito faga medrar en nós o amor que che ternos e poña nos nosos corazóns maior firmeza na fe . Polo noso Señor Xesucristo.

Día 14 de agosto

San Maximiliano María Kolbe, presbítero e mártir

Memoria

Maximiliano María Kolbe viu a luz en Lodz (Polonia) o 8 de xaneiro de 1894. Estudou no seminario dos Frades Menores Conventuais; o ano 1918, foi consagrado sacerdote en Roma. Distinguiuse polo seu amor á Nai de Deus, devoción que propagou con entusiasmo e baixo o seu patrocinio esforzouse por espallar a fe cristiá no Xapón, onde foi misioneiro. En Polonia de novo, durante a Segunda Guerra Mundial, foi condenado a morte o 14 de agosto de 1941 no campo de concentración de Auschwitz. Despois de grandes sufrimentos, ofreceu a súa vida pola liberdade dun descoñecido condenado a morte.

Antífona de entrada

Mt 25, 34. 40

«Vinde vós, benditos do meu Pai, di o Señor, asegúrovos que todas as veces que o fixestes cun destes meus humildes irmáns, fixéstelo comigo».

Oración

TI, noso Pai,
enchiches de celo polas almas e de amor ao próximo
o mártir san Maximiliano María, apóstolo da Inmaculada.
Pola súa intercesión,
dános a xenerosidade de traballar
no servizo da túa gloria e dos homes
e a forza de asemellarnos ao teu Fillo
mesmo aínda na morte.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

PEDÍMOSCHE humildes, Señor,
ao presentarche os nosos dons,
sabermos ofrecerche a nosa vida
como fixo san Maximiliano María.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 15, 13

«Ninguén ten amor meirande có que dá a vida polos seus amigos», di o Señor.

Oración despois da comunión

ALIMENTADOS co teu Corpo e co teu Sangue,
pedímosche, Señor,
que nos inflames co fogo de amor
que recibiu deste xantar san Maximiliano María.
Ti, que vives e reinas por sempre eternamente.

Día 15 de agosto

ASUNCIÓN DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA

Solemnidade

Este día, celébrase a festa máis grande e espallada en toda a Igrexa en honra da Virxe María. María triunfa con Cristo para sempre e elévase por encima de todos os anxos. María, nai da Igrexa, é imaxe do que chegará ser a humanidade no día do triunfo total de Cristo. O papa Pío XII proclamou o dogma da Asunción no ano 1950.

Misa da vixilia

Esta misa emprégase no serán do día 14 de agosto, antes ou despois das primeiras Vésperas da solemnidade.

Antífona de entrada

Cousas gloriosas se teñen dito de ti, María, que hoxe te ves erguida por enriba dos coros dos anxos, e con Cristo triunfas para sempre.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ollando a humildade da Virxe María,
ti ennobrecíchela coa graza extraordinaria
de ser a Nai do teu Fillo unixénito feito home
e coroáchela hoxe dunha gloria incomparable.
Concédenos, pola súa oración,
que, cantos fomos salvados polo misterio da túa redención,
nos vexamos tamén glorificados no teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle este sacrificio de reconciliación e de loanza
que celebramos na festa da Asunción da Nai de Deus.
Que nos acade o perdón dos pecados
e nos faga vivir en perpetua acción de grazas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio propio, coma na misa seguinte (p. 680).

Antífona da comunión

Cf. Lc 11, 27

Feliz o ventre da Virxe María, que levou o Fillo do Pai eterno!

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
na celebración da Asunción da Nai do teu Fillo,
fasnos participar na mesa da Eucaristía.
Que a túa misericordia nos libre
de todos os males que nos ameazan.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 15, p. 533).

Misa do día

Antífona de entrada

Ap 12, 1

Apareceu no ceo un sinal grande: unha muller vestida de sol, e coa lúa debaixo dos seus pés, e na cabeza unha coroa de doce estrelas.

Ou ben:

Alegrémonos todos no Señor, ao celebrarmos este día de festa en honra da Virxe María; na súa Asunción alégrense os anxos e loan o Fillo de Deus.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti elevaches á gloria do ceo en corpo e alma
a inmaculada Virxe María, Nai do teu Fillo.
Concédenos vivir cos ollos postos nos bens eternos,
para que así merezamos participar con ela da túa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, suba dei ca ti a ofrenda da nosa devoción.
Pola intercesión da Virxe María,
que hoxe foi elevada ao ceo,
faí que os nosos corazóns se acendan no teu amor
e aspiren continuamente a ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

A GLORIA DA ASUNCIÓN DE MARÍA

℟. O Señor sexa convosco. ℞.

℟. Erguede os corazóns. ℞.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℞.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Porque hoxe foi levada ao ceo
a Virxe, Nai de Deus.
Ela é imaxe e primicia
do que será a perfección da túa Igrexa
e tamén signo de ánimo e esperanza
para o pobo que aínda peregrina pola terra.

Así, con razón, non quixeches
que sufrise a corrupción do sepulcro
aquela que concibiu o teu Fillo,
autor e señor da vida.

Por iso, unidos con todos os coros de anxos,
te aclamamos cheos de alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Lc 1, 48-49

Todas as xeracións me van felicitar. Marabillas fixo en min o Poderoso!
O seu nome é santo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir estes sacramentos de salvación.
Rogámosche que, pola intercesión da benaventurada Virxe María;
que hoxe subiu ao ceo,
nos fagas chegar á gloria da resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 15, p. 533).

Día 16 de agosto

Santo Estevo de Hungría

Naceu en Panonia polo ano 969. Recibiu o bautismo e foi coroado rei de Hungría no ano 1000. Foi un rei xusto, pacífico e piadoso, observando fielmente as leis da Igrexa e procurando o benestar dos seus súbditos. Fundou varios bispados e fomentou con todo interese a vida da Igrexa. Morreu o ano 1038 en Szekesfehervar.

Do Común dos santos e das santas: para un santo (p. 832).

Oración

DEUS todopoderoso,
ti chamaches o santo rei Estevo
para propagar a fe no pobo húngaro.
Fai que a túa Igrexa o perciba agora
coma protector glorioso no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 19 de agosto

San Xoán Eudes, presbítero

Naceu na diocese de Sées, en Normandía, o ano 1601. Foi ordenado sacerdote e durante varios anos, dedicouse á predicación en varias parroquias. Fundou dúas Congregacións: unha dedicada a formar aos sacerdotes e a outra para manter firmes na vida cristiá a mulleres que se ven en perigo. Alentou con todo o entusiasmo a devoción aos corazóns de Xesús e de María. Morreu o ano 1680.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 814) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti escolliches de xeito admirable o santo presbítero Xoán
para anunciar as insondables riquezas de Cristo.
Dáños, polo seu exemplo e doutrina,
medrar no teu coñecemento
e vivir con fidelidade conforme á luz do Evanxeo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Santo Ezequiel Moreno Díaz, bispo

Antífona de entrada

Sal 104, 1

Loade o Señor, invocate o seu nome, dade a coñecer as súas fazañas entre os pobos.

Oración

DEUS,
que nos ofreces en santo Ezequiel, bispo,
un modelo de fidelidade ao Evanxeo
e un pastor segundo o Corazón do teu Fillo,
concédenos, pola súa intercesión,
que, vivindo con ledicia o noso testemuño cristián,
esteamos plenamente dirixidos cara a ti
e nos consagremos ao servizo da túa Igrexa.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DERRAMA, Señor, a túa bendición
sobre os dons que che presentamos
na festa de san Ezequiel;
para que, ao recibilos,
alcancemos da túa misericordia
o perdón das nosas culpas
e a abundancia dos bens do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Lc 10, 1. 9

O Señor enviou os seus discípulos para que anunciasen por todos os pobos: «Xa chega a vós o reino de Deus».

Oración despois da comunión

VIVIFÍCANOS, Señor,
por estes sacramentos que recibimos
e, ao celebrar con gozo a festa de santo Ezequiel, bispo,
concédenos que o exemplo do seu celo apostólico
nos impulse a crecer cada día en gracia e santidad.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 20 de agosto

San Bernardo, abade e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu preto de Dijon (Francia) no ano 1090. Foi educado piadosamente; no 1111 ingresou nun mosteiro cisterciense e ao pouco tempo foi nomeado abade do de Claraval. Coas súas actividades e, co seu exemplo, dirixiu extraordinariamente os seus compañeiros na práctica das virtudes. Con motivo dos cismas que xurdiron na Igrexa, percorreu Europa para ver de restablecer a paz e mais a unidade. Escribiu moitas obras de teoloxía e ascética. Morreu no 1153.

Antífona de entrada

O Señor colmou a San Bernardo de espírito de intelixencia: el serviu ó pobo de Deus con abundante doutrina.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle ao abade san Bernardo
un celo vibrante pola túa Igrexa
e fíxeches del unha lámpada ardente e luminosa.
Concédenos, pola súa intercesión,
sentirnos alentados polo seu mesmo espírito
para vivirmos sempre coma fillos da luz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche humildemente
este sacramento de unidade e de paz
ao celebrar a lembranza do abade san Bernardo.
El sobresaíu pola súa palabra e polos seus feitos,
e loitou infatigablemente pola concordia na túa Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Xn 15, 9

Como me amou o Pai, así vos ameí eu, di o Señor; permaneced no meu amor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que este alimento recibido na festa de san Bernardo produza en nós os seus froitos.

Fai que, fortalecidos polo seu exemplo e ensinados pola súa doutrina, prenda en nós con forza o amor do teu Fillo feito home.

El, que vive e reina por sempre eternamente.

Día 21 de agosto

San Pío X, papa

Memoria

Naceu na aldea de Riese, no Véneto, no ano 1835. Foi ordenado sacerdote e cumpriu perfectamente co seu deber. Despois de ser bispo de Mantua e patriarca de Venecia foi elixido papa o ano 1903. Tivo como lema « instaurar todas as cousas en Cristo», e inspirou nel o goberno da Igrexa, que realizou con sinxeleza de alma, pobreza e fortaleza. Morreu o ano 1914.

Do Común dos pastores: para un papa (p. 814).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti décheslle ao papa san Pío
fortaleza apostólica e sabedoría celeste
para defender a fe católica e renovar todas as causas en Cristo.
Concédenos piadoso seguir o seu exemplo e doutrina
e acadar así os premios eternos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bos ollos as nosas ofrendas.
Fai que, seguindo o ensino do papa san Pío,
celebrems con devoción sincera estes misterios santos
e os recibamos con fe auténtica.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ao celebrar a festa do papa san Pío,
 fortalécenos coa túa Eucaristía.
Que ela nos manteña firmes na fe e unidos no teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 22 de agosto

Benaventurada Virxe María Raíña

Memoria

Aos oito días da solemnidade da Asunción, celébrase a festa da Virxe María, Raíña, chea de gloria xunto seu Fillo.

Antífona de entrada

Cf. Sal 44, 10

A raíña está á túa dereita, adornada con vestidos dourados e chea de beleza.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti déchesnos coma Nai e Raíña á mesma Nai do teu Fillo.
Concédenos piadoso ser protexidos pola súa intercesión
e acadarmos así no reino do ceo
a gloria prometida aos teus fillos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche estes dons
na lembranza da Virxe santa María.
Pedímosche que nos socorra o teu Fillo Xesucristo,
que na cruz se ofreceu cona vítima inocente.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María: na festa (p. 458) ou II-V (pp. 459-462).

Antífona da comunión

Cf. Lc 1, 45

Feliz ti, que criches que se cumpriría canto che foi anunciado de parte do Señor!

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir este sacramento celestial.
Pedímosche humildemente
que, cantos veneramos a lembranza da Virxe santa María,
poidamos participar tamén do banquete do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 23 de agosto

Santa Rosa de Lima, virxe

Naceu en Lima (Perú) o ano 1586. Na súa casa, comezou xa a practicar as virtudes. Despois que tomo u o hábito da Orde Terceira de san Domingos fixo os maiores adiantos na penitencia e na contemplación mística. Morreu o 24 de agosto do ano 1617.

Do Común das virxes: para unha virxe (p. 828).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches que santa Rosa, acesa no teu amor,
se arredase do mundo e se dedicase tan só a ti
na austeridade e na penitencia.

Concédenos que, pola súa intercesión,
sigamos neste mundo os camiños da verdadeira vida,
para podermos saborear no ceo a abundancia das túas alegrías.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 24 de agosto

SAN BARTOLOMEU, APÓSTOLO

Festa

Naceu en Caná. O apóstolo Filipe presentouno a Xesús. Unha tradición dinos que, despois da ascensión do Señor, predicou o Evanxeo na India, e alí acadou a coroa do martirio.

Antífona de entrada

Sal 95, 2. 3

Pregoade todos os días a salvación do Señor, cantade entre as xentes a súa gloria.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, fortalece en nós a fe coa que san Bartolomeu, apóstolo,
cheo de sinceridade, se entregou ao teu Fillo.

Fai que, pola súa intercesión,
a túa Igrexa se converta en sacramento de salvación
para todos os pobos.

Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ao celebrarmos a festa do apóstolo san Bartolomeu ofrecémosche este sacrificio de loanza. Pedímosche que, pola súa intercesión, consigamos a túa axuda. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos apóstolos, pp. 465-466.

Antífona da comunión

Lc 22, 29-30

«Como meu Pai o dispuxo para min, así eu teño disposto para vós un reino, para que, cando eu sexa rei, comades e bebedes na miña mesa», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, recibimos este anticipo da eterna salvación ao celebrarmos a festa do apóstolo san Bartolomeu. Que sexa para nós auxilio tanto nesta vida coma na eterna. Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 17, p. 534).

Día 25 de agosto San Luís de Francia

Naceu o ano 1214. Aos 21 anos foi nomeado rei de Francia. Casou e tivo 11 fillos, que educou persoalmente con moito esmero. Distinguiuse polo seu espírito de penitencia, de oración e de amor aos pobres. No seu reinado non soamente atendía á paz e ao ben temporal dos seus súbditos, senón tamén ao espiritual. Empezou expedicións para rescatar o sepulcro de Cristo e morreu preto de Cartago no 1270.

Do Común dos santos e das santas: para un santo (p. 832).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti levaches a san Luís
desde a preocupación polo goberno deste mundo á gloria do reino do ceo.
Concédenos, pola súa intercesión,
buscarmos o teu reino eterno
no medio dos traballos que nos ocupan.
Polo noso Señor Xesucristo.

San Xosé de Calasanz, presbítero

Naceu en Aragón o ano 1557. Perfectamente formado e ordenado sacerdote, exerceu o ministerio na súa terra. Despois en Roma dedicouse a instruír nenos pobres e fundou a Orde dedicada a este mester. Tivo que sufrir moito, mesmo as calumnias dos envexosos. Morreu en Roma o 1648.

Do Común dos santos e das santas: para educadores (p. 840) ou dos pastores: para un pastor (p. 817).

Oración

EUS, noso Pai,
ti concedícheslle ao santo presbítero Xosé de Calasanz
dons extraordinarios de paciencia e caridade
para que se entregase incansable
á formación humana e cristiá da xuventude.
Concédenos que, os que o veneramos corno sabio educador,
o imitemos sempre coma apóstolo da verdade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Na diocese de Ourense:

Beatos Pedro Vázquez, presbítero, e compañeiros, mártires

Naceu en Pereiro-Verín no ano 1591. Entrou na Orde dos padres Predicadores e, xa sacerdote, foi escollido para formar parte dos misioneiros que a Orde dos Dominicos enviaba ás Indias. Primeiro en México, despois nas illas Filipinas, traballou, ao longo de seis anos, polo honor de Deus. Movido polo celo misioneiro e coa venia dos superiores, viaxou ao Xapón, disfrazado de mercador, pois daquela perseguíase cruelmente os cristiáns. Sen temor aos perigos, non dubidou en lles levar consolo aos presos e axuda aos enfermos de lepra, ata que foi delatado e preso. Estivo no cárcere 14 meses en Nagasaki e Omura. En Socabata, con outros catro compañeiros, sufriu O martirio polo nome de Cristo, sendo queimado O 25 de agosto do ano 1624.

Do Común dos mártires: para varios mártires (p. 802).

Oración

TONCÉDENOS, Deus, Pai todopoderoso,
soportar as dificultades da vida
con firme constancia,
do mesmo xeito que o benaventurado Pedro
cos seus compañeiros
superou o temor das ameazas e o padecemento da condena.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 26 de agosto

Santa Tareixa de Xesús Jornet e Ibars, virxe

Memoria

Naceu en Aitona (Lérida) o 9 de xaneiro de 1843, de pais fondamente cristiáns. Desde os primeiros anos, buscou facer a vontade do Señor. No ano 1873, ao fundarse en Barbastro a Congregación das Irmás dos anciáns desamparados, descubriu a súa vocación persoal. Elixida axiña superiora xeral, foino ata a súa morte. En Valencia, onde foi trasladada a Congregación, viviu unha vida de sacrificios heroicos ao servizo dos anciáns. Morreu en Lliria (Valencia) o 26 de agosto de 1897, deixando consolidada e espallada a Congregación das Irmás dos anciáns. O papa Pío XII beatificouna e o papa Paulo VI canonizouna solemnemente o 27 de xaneiro de 1974.

Antífona de entrada

Ven, dona de Cristo, recibe a coroa que o Señor che preparou desde a eternidade.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti guiaches a virxe santa Tareixa
polo camiño da perfecta caridade
no coidado dos vellos.
Concédenos servir a Cristo no próximo, como fixo ela,
para sermos testemuñas do seu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

ACEPTA, Deus todopoderoso,
os dons do teu pobo
e, ao lembrarmos as marabillas do amor do teu Fillo,
acrecenta en nós, como fixeches con santa Tareixa,
o amor a ti e aos irmáns.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 25, 6

Que chega o esposo, saíde recibir a Cristo, o Señor.

Oración despois da comunión

DEUS de misericordia,
alimentados co sacramento da salvación,
pedímosche imitar a caridade de santa Tareixa
para participar no ceo da súa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 27 de agosto

Santa Mónica

Memoria

Naceu en Tagaste (África) no ano 331, dunha familia cristiá. Sendo aínda moi nova, casárona con Patricio. Tivo varios fillos, entre eles Agostiño. Pola conversión deste, verteu moitas bágoas e orou constantemente a Deus. Foi un modelo de nai boísima, mantivo a fe coa oración e arrequeceuna coas súas virtudes. Morreu en Ostia o ano 387.

Do Común dos santos e das santas: para santas mulleres (p. 841).

Oración

DEUS, noso Pai,
consolo dos aflixidos,
ti acolliches misericordiosamente
as piadosas bágoas de santa Mónica
pola conversión do seu fillo Agostiño.
Concédenos que, pola intercesión destes dous santos,
saibamos chorar os nosos pecados e alcancemos o teu perdón.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 28 de agosto

Santo Agostiño, bispo e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu en Tagaste (África) o ano 354. A súa mocidade foi inqueda polas súas ideas e polos seus costumes, ata que, convertido á fe, foi bautizado polo bispo Ambrosio o ano 387. Volveu para a súa terra, viviu unha vida ascética e foi elixido bispo de Hipona. Durante 34 anos, ademais de ser un modelo para os seus fieis, adoutrinounos cos seus sermóns e abondosos escritos. Loitou teimudamente neles contra os erros do seu tempo e expuxo doutamente a fe. Morreu o ano 430.

Antífona de entrada

Sir 15, 5

No medio da asemblea, púxolle o Señor a palabra na boca. Encheuno de espírito de sabedoría e intelixencia; cubriuno cun vestido de gloria.

Oración

SEÑOR, renova na túa Igrexa
o espírito co que enriqueciches
o santo bispo Agostiño.

Fai que, cheos dese espírito,
teñamos sede de ti,
única fonte da verdadeira sabedoría
e orixe do amor supremo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, nesta Eucaristía,
Celebramos o memorial da nosa salvación.
Rogámosche que este sacramento do teu amor
sexa para nós signo de unidade
e vínculo de cordialidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 23, 10. 8

Di o Señor: «Un só é o voso mestre: Cristo. E todos vós sodes irmáns».

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación na mesa de Cristo nos santifique.

Que ela nos faga verdadeiros membros de Cristo, para que sexamos na vida o que recibimos no sacramento.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 29 de agosto

Martirio de san Xoán Bautista

Memoria

Esta festa celebrábase en Xerusalén no século V. O Bautista é mártir da verdade e da xustiza. Co seu sangue, testemuña o Mesías que anunciou.

Antífona de entrada

Cf. Sal 118, 46-47

Falarei diante dos reis das túas revelacións e non me avergoñarei. Gózome nos teus mandados e téñolles afecto.

Oración

SEÑOR, ti quixeches que san Xoán Bautista fose o precursor do teu Fillo, tanto no seu nacemento coma na súa morte.

Fai que, así como el foi mártir da xustiza e da verdade, tamén nós loitemos con coraxe pola profesión da túa fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe as ofrendas que che ofrecemos na festa de san Xoán Bautista, voz que clamaba no deserto.
Concédenos a rectitude de vida que el confirmou valerosamente co seu sangue.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio como na misa da solemnidade da Natividade de san Xoán Bautista (p. 635).

Antífona da comunión

Xn 3, 27. 30

Xoán respondeu: «Cómpre que Xesús vaia a máis e eu a menos».

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de celebrar o martirio de san Xoán Bautista.
Concédenos venerar con fe viva
o misterio que recibimos
e recoller con alegría
o seu froito de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 30 de agosto

Na diocese de Lugo:

ANIVERSARIO DA DEDICACIÓN DA IGREXA CATEDRAL

Festa

Na igrexa catedral:

Solemidade

A basílica de Santa María de Lugo, templo eucarístico singular, que fai que se designe a Lugo como “Cidade do Sacramento”, remonta súa orixe á época hispano-romana, acadando o seu maior esplendor cos suevos, ao erixiren, esta sé en metropolitana, cara ao ano 570. Foi sé de concilios. Sofre o asalto árabe baixo Iusuf. Reconquistada a cidade, esta Igrexa é reconstruída polo gran bispo Odoario. Novamente é asolada polas incursións de Almanzor. Sofre un grande incendio (1027) amais da sublevación do conde Rodrigo (1086); resultado de todo isto é a súa práctica ruína, que leva, baixo o pontificado de Pedro III (1114-1133), a iniciar a construción dun novo templo, seguindo o modelo da catedral compostelá. Desde os primeiros tempos, a Igrexa de Lugo vai vencellada ao culto da Nai de Deus baixo a advocación de santa María de Lugo, nosa Señora a Grande ou nosa Señora dos Ollos Grandes.

Todo do Común da dedicación dunha igrexa, no cabodano da dedicación (p. 789).

SETEMBRO

Día 1 de setembro

Nas parroquias galegas da diocese de Astorga:

San Xil de Casaio, monxe

Memoria

Nado no Bierzo no século XII. Monxe en Carracedo e abade de San Martiño de Castañeda. Na procura dunha meirande perfección, retirouse ao priorado de Casaio, na provincia de Ourense, da diocese de Astorga. Na soidade daquelas montañas santificouse e, despois do seu pasamento, as xentes da bisbarra comezaron a buscar a súa protección, espallándose axiña a devoción nas terras de Valdeorras e outros lugares de Galicia. No ano 1746, o papa Bieito XIV concedeu indulxencias aos que visitasen a capela de san Xil e fixesen nela oración.

Do Común dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti outorgácheslle a san Xil
perseverar no seguimento de Cristo pobre e humilde.
Concédenos, pola súa intercesión,
vivir en conformidade coa nosa vocación,
para podermos chegar á perfección
que nos presentaches no teu Fillo, Xesucristo.
El, que vive e reina contigo.

Día 3 de setembro

San Gregorio Magno, papa e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu en Roma polo ano 540. Primeiro foi nomeado prefecto de Roma e despois fíxose monxe. Foi ordenado diácono e desempeñou o cargo de embaixador en Constantinopla. No ano 590, o 3 de setembro, foi elevado á cátedra de Pedro, na que se mostrou como verdadeiro pastor no goberno, na axuda aos pobres e no espallamento e confirmación da fe. Deixou moitos escritos de moral e de teoloxía. Morreu o ano 604, o 12 de marzo.

Antífona de entrada

O beato Gregorio Magno, elevado á Sé de Pedro, sempre buscou o rostro do Señor e viviu na contemplación do seu amor.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti gobernas e coidas o teu pobo con amor e clemencia.
Pola intercesión do papa san Gregorio,
Concédelles o espírito de sabedoría
a aqueles a quen lles confiaches o servizo de gobernar a túa Igrexa.
Que o progreso dos fieis na santidade sexa o gozo dos pastores.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti quixeches que, por este sacrificio,
se perdoasen os pecados do mundo enteiro.
Fai que, ao celebralo nós hoxe na festa de san Gregorio,
nos aproveite para a nosa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Lc 12, 42

Velaquí o administrador fiel e prudente posto polo Señor á fronte da súa casa, para que lles dea o alimento ao seu tempo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, nesta Eucaristía, dágnos a Cristo, pan da vida.
Axúdanos a aprender tamén de Cristo, palabra da vida,
para que na festa de san Gregorio
coñezamos a túa verdade e a poñamos en práctica no amor aos outros.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 8 de setembro

NATIVIDADE DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA

Festa

Celebramos a Natividade da Virxe María, filla de David, filla de Abrahán, nada no pobo xudeu. Dela naceu o Sol de xustiza, Cristo, o Señor. O nacemento da Virxe María é o amencer da redención e enche de luz e gozo o pobo cristián. Hoxe é gran festa en honra de nosa Señora.

Antífona de entrada

Celebramos con alegría o nacemento da Virxe María: dela xurdiu o Sol de xustiza, Xesucristo, o noso Deus.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, concédelles aos teus fieis o don da graza divina. Nós cremos que na maternidade da Virxe María está o comezo da nosa salvación.

Que tamén a festa da súa Natividade nos faga medrar na verdadeira paz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, a humanidade do teu Fillo unixénito, que, ao nacer da Virxe, non diminuíu a integridade da súa Nai, senón que a consagrou, nos libre dos nosos pecados para que o noso sacrificio sexa agradable aos teus ollos. Por Xesucristo, noso Señor.

Ou ben:

AO celebrarmos con gozo a Natividade da benaventurada Virxe María, presentámosche, Señor, os nosos dons e suplicámosche que nos auxilie a humanidade do teu Fillo, que se dignou encarnarse da mesma Virxe. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María: na Natividade (p. 458) ou II-V (pp. 459-462).

Antífona da comunión

Is 7, 14; Mt 1, 21

Mirade, a Virxe terá un Fillo, que salvará o pobo dos seus pecados.

Oración despois da comunión

SEÑOR, brinque de alegría a túa Igrexa,
alimentada con estes misterios sagrados,
na festa do nacemento da Virxe María:
ela foi esperanza para o mundo enteiro e aurora de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 15, p. 533).

Na diocese de Mondoñedo-Ferrol:

NATIVIDADE DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA BAIXO A ADVOCACIÓN DOS REMEDIOS

Festa

O santuario da Virxe dos Remedios, desde a súa fundación, é centro de devoción e peregrinación de moitísimos fieis. Foi edificado o santuario na cidade de Mondoñedo o ano 1558 polo bispo Francisco Santamaría Benavides, e o bispo Sarmiento, no 1775, restaurouno no estilo barroco. Os papas e os bispos da diocese distinguiron a devoción á Virxe dos Remedios. Foi declarada patroa da diocese no 1949. No ano 1954 foi solemnemente coroada a súa imaxe.

A misa é a da festa da Natividade da benaventurada Virxe María (p. 697)

Día 9 de setembro

San Pedro Claver, presbítero

Do Común de pastores: para un pastor (p. 817) ou dos santos: para os que practicarón a misericordia (p. 839).

Oración

H, Deus,
que fixeches o benaventurado Pedro
ser escravo dos escravos
e o fortaleciches con admirable caridade e paciencia
para vir na súa axuda;
concédenos, pola súa intercesión,
que, buscando o que é de Xesucristo,
amemos os nosos irmáns
con obras e de verdade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 10 de setembro

Nas dioceses de Lugo, Mondoñedo-Ferrol, Ourense, Santiago e Tui-Vigo:

San Pedro de Mezonzo, bispo

Memoria

Naceu no norte de Galicia na primeira metade do século X. Xa rapaz ingresou no mosteiro de Santa María de Mezonzo e de alí, ordenado presbítero, foi ao de Sobrado dos Monxes antes do ano 960. En Sobrado, foi abade. Máis tarde, foino do mosteiro compostelán de Antealtares, coincidindo coa presenza nel de san Rosendo. No ano 995, é bispo de Compostela. No seu tempo, produciuse a desfeita de Almanzor, na que o santo bispo deu folgos aos seus fieis cheos de temor, pregando a axuda de María Santísima, para a que compuxo a *Salve Regina*. Librou da profanación as reliquias do santo Apóstolo. Reconstruíulle, ademais, a Catedral.

Antífona de entrada

1 Sam 2, 35

«Farei xurdir un sacerdote que me sexa fiel e que actúe conforme ós desexos do meu corazón», di o Señor.

Oración

DEUS, noso Pai,
o bispo da Igrexa compostelá, san Pedro de Mezonzo,
para defender os seus fieis
e devolverlles a esperanza en tempos difíciles,
invocou a María, Raíña e Nai de misericordia.
Concédenos aos que choramos neste val de bágoas
contemprar, despois deste desterro,
a Xesús, froito bendito da Virxe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

ACOLLE, Señor,
o don que che ofrecemos na festa de san Pedro de Mezonzo.
Guiados pola Virxe María,
concédenos camiñar sempre cara ao teu altar.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 10, 10

«Eu viñen para que teñan vida e a teñan abondo», di o Señor.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
concédenos a experiencia da túa dozura,
que é anticipo da futura gloria,
ós que celebramos a festa de san Pedro de Mezonzo
e recibimos con gozo os teus sacramentos.
Por Xesucristo, noso Señor.

12 de setembro

Santísimo Nome de María

Antífona de entrada

Cf. Jdt 13, 18-19

O Señor Deus Altísimo te bendixo, Virxe María, entre todas as mulleres da terra, porque o teu nome foi glorificado de tal xeito que a túa loanza está sempre en boca de todos.

Oración

PEDÍMOSCHE, Deus todopoderoso,
que, a cantos celebran
o nome glorioso da benaventurada María Virxe,
ela lles consiga os beneficios da túa misericordia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

MIRA, Señor, os dons que che presentamos,
para que nos ilumine o Espírito Santo,
enviado aos nosos corazóns,
e, ante o exemplo da sempre Virxe María,
adhirámonos a Cristo, teu Fillo,
vivindo só para el e agradándolle en todo.
Que vive e reina por sempre eternamente.

Antífona da comunión

Cf. Lc 1, 48

Felicitaranme todas as xeracións, porque Deus mirou a humillación da súa escrava.

Oración despois da comunión

CONCEDE, Señor,
aos que alimentaches na mesa da palabra e da eucaristía,
rexeitar o que é indigno do nome cristián
e cumprir canto nel se significa,
baixo a guía e protección da Virxe.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 13 de setembro

San Xoán Crisóstomo, bispo e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu en Antioquía polo ano 349. Despois dunha educación moi coidada, empezou a exercitarse na vida ascética e, ordenado sacerdote, dedicouse ao ministerio da predicación con gran froito. Foi elixido bispo de Constantinopla o ano 397 e acreditouse como excelente pastor, esforzándose por restaurar fielmente os costumes dos cregos e do pobo. Arrastrado polo odio da corte imperial e dos envexosos, foi condenado ao desterro varias veces e, gastado polas penalidades, morreu o ano 407 en Comana do Ponto. Falou e escribiu moito para explicar a doutrina católica e orientar a vida cristiá ata o punto de ser merecente do no me de «boca de ouro».

Antífona de entrada

Cf. Dan 12, 3

Os sabios brillarán coma o resplandor do firmamento; os que lles ensinaron aos demais a practicar a xustiza, serán coma estrelas para sempre.

Oración

DEUS, fortaleza dos que esperan en ti,
ti quixeches ilustrar o santo bispo Xoán Crisóstomo
cunha admirable elocuencia
e tamén coa experiencia do sufrimento.
Fai que nós, ensinados pola súa doutrina,
nos sintamos tamén fortalecidos
co exemplo da súa paciencia invencible.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que che agrade este sacrificio
que presentamos con alegría na festa de san Xoán Crisóstomo.
Seguindo a súa doutrina,
tamén nós nos entregamos enteiramente a ti,
cun corazón xubiloso.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. 1 Cor 1, 23-24

Nós predicamos a Cristo crucificado, forza de Deus e sabedoría de Deus.

Oración despois da comunión

DEUS misericordioso,
acabamos de recibir estes misterios
na conmemoración de san Xoán Crisóstomo.
Que eles nos confirmen no teu amor
e fagan de nós testemuñas fieis da verdade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 14 de setembro

EXALTACIÓN DA SANTA CRUZ

Festa

Esta festa celebrábase en Xerusalén no século V e fixouse en memoria da dedicación da basílica da Santa Cruz onde se venera o *lignum crucis*, sinalada reliquia da cruz do Redentor.

Antífona de entrada

Cf. Gal 6, 14

Nós debémonos gloriar na cruz do noso Señor Xesucristo, nel está a nosa salvación, vida e resurrección; por el fomos salvados e liberados.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti quixeches que o teu Fillo unixénito
morrese nunha cruz pola salvación de todos os homes.
Concédenos a cantos coñecemos na terra este misterio
conseguir no ceo os premios da redención.
Polo noso Señor Xesucristo.

Cando esta festa se celebre en domingo, dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, esta ofrenda foi a que no altar da cruz
quitou o pecado do mundo enteiro.
Pedímosche que ela nos purifique tamén a nós das nosas culpas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

A VITORIA DA CRUZ GLORIOSA

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti realizaches a salvación do mundo
na árbore da cruz,
para que xurdise a vida
de onde antes saíra a morte
e fose o demo vencido
na árbore en que fora vencedor,
por Cristo, Señor noso.

Por el, os anxos e os santos
e todos os coros celestiais
celebran a túa gloria,
cantando humildemente a túa loanza:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Tamén se pode dicir o prefacio I da Paixón do Señor (p. 429).

Antífona da comunión

Xn 12, 32

«Cando eu sexa elevado sobre a terra, atraerei a todos cara a min», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR Xesucristo,
no madeiro da cruz, conseguiches a vida eterna para o mundo.
Rogámosche que pola participación nesta santa Eucaristía
nos leves tamén a nós á gloria da resurrección.
Ti, que vives e reinas por sempre eternamente.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 5, p. 528).

Día 15 de setembro

Benaventurada Virxe María das Dores

Memoria

Na presentación do seu Fillo no templo, o vello Simeón profetizoulle a María que unha espada ía atravesar a súa alma: A Virxe María compartiu, ao longo da vida, os sufrimentos e a paixón de Cristo, ata o pé da cruz.

Antífona de entrada

Lc 2, 34-35

Díxolle Simeón a María: «Mira, este está posto para caída e soerguemento de moitos en Israel, e para ser un sinal de contradición; e a ti mesma unha espada hache atravesar a alma».

Oración

DEUS, noso Pai,
ti quixeches que a Nai do teu Fillo
estivese ao pé da cruz compartindo con el os sufrimentos.
Fai que a túa Igrexa
comparta xunto con María a paixón de Cristo
para que poida participar tamén con ela na mesma resurrección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti deixáchesnos a Virxe santa María
coma nai piadosa cando estaba ao pé da cruz de Xesús.
Rogámosche que acollas as prearias e ofrendas
que na súa festa presentamos para loanza do seu nome.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María: na festividade (p. 458) ou II-V (pp. 459-459).

Antífona da comunión

1 Pe 4, 13

Alegrádevos cando compartades os sufrimentos de Cristo, para que poidades saltar tamén de alegría na manifestación da súa gloria.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na conmemoración das dores da Virxe María,
fasnos participar nos sacramentos da nosa redención.
Rogámosche humildemente que nos axudes a completar en nós,
a favor da túa Igrexa, o que lles falta aos sufrimentos de Cristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Día 16 de setembro

Santos Cornelio, papa, e Cibrán, bispo, mártires

Memoria

Cornelio foi ordenado bispo da Igrexa de Roma no ano 251. Loitou contra o cisma dos novacianos e, coa axuda de Cibrán, puido impoñer a súa autoridade. Foi levado ao exilio, por orde do emperador Galo, para preto de Civitavecchia, onde morreu o ano 253. O seu corpo, trasladado a Roma, foi sepultado no cemiterio de Calixto.

Cibrán naceu en Cartago arredor do ano 210, dunha familia pagá. Convertido á fe e iniciado no sacerdocio, foi ordenado bispo da cidade o ano 249. Valéndose das súas obras e dos seus escritos, rexeu extraordinariamente ben a Igrexa nuns tempos cheos de calamidades. Na persecución de Valeriano, primeiro sufriu o desterro e despois acadou a coroa do martirio o 14 de setembro do ano 258.

Do Común dos mártires: para varios mártires (p. 802) ou dos pastores: para varios pastores (p. 817).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle ao teu pobo,
como pastores preocupados e mártires invencibles,
os santos Cornelio e Cibrán.
Concédenos que, pola súa intercesión,
nos sintamos fortalecidos na fe e na constancia
e traballemos sen acougo pola unidade da Igrexa.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as ofrendas que o teu pobo che presenta
para conmemorar os sufrimentos dos teus mártires.
Estes dons concedéronlles fortaleza na persecución
os santos Cornelio e Cibrán.
Fai que nos acaden tamén a nós constancia nas adversidades.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, confírmanos no teu espírito de fortaleza
co exemplo dos santos mártires Cornelio e Cibrán.
Pedímosche humildemente que a participación nestes misterios
nos dea forza para sermos testemuñas da verdade do Evanxeo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 17 de setembro

San Roberto Belarmino, bispo e doutor da Igrexa

Naceu no ano 1542 en Montepulciano (Toscana). Ingresou na Compañía de Xesús e foi ordenado sacerdote. Mantivo brillantes disputas en defensa da fe católica e ensinou teoloxía no Colexio Romano. Foi elixido cardeal e nomeado bispo de Capua. Aclarou moitas cuestións que daquela xurdiron nas Congregacións romanas. Morreu en Roma no ano 1621.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 814) ou dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle ao santo bispo Roberto
dons admirables de sabedoría e virtude
para defender a fe da túa Igrexa.
Pola súa intercesión,
concédelle ao teu pobo alegrarse sempre
na confesión íntegra da súa fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Santa Hildegarda de Bingen, virxe e doutora da Igrexa

Naceu en Bermersheim (Alemania) no ano 1098 e, no 1115, fixo a súa profesión monástica na abadía beneditina de Disibodenberg. En torno ao ano 1150, fundou e rexiu, como abadesa, o mosteiro de Rupertsberg, cerca de Bingen. Erudita nas ciencias naturais e no arte musical, expuxo ao clero e ao pobo por medio de numerosos escritos as revelacións da súa experiencia contemplativa, exhortou a realizar obras de penitencia e impugnou algúns erros doctrinais do seu tempo, chegando a prestar consello aos príncipes e ao Papa que llo requerían. Presa dunha enfermidade, faleceu no ano 1179.

Do Común de virxes: para unha virxe (p. 828), ou dos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

H, Deus, fonte da vida,
que enchiches de espírito profético
a santa Hildegarda, virxe,
faí que, axudados polo seu exemplo e intercesión,
coñezamos as túas sendas
e, no medio das tebras deste mundo,
percibamos a claridade da túa luz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 19 de setembro

San Xenaro, bispo e mártir

Bispo de Benevento, sufriu o martirio xuntamente cos seus compañeiros na persecución de Diocleciano. É venerado en moitos lugares, maiormente en Nápoles.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807) ou dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concédesnos festexar a lembranza do mártir san Xenaro.
Fai que, na gloria eterna, poidamos tamén gozar da súa compañía.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 20 de setembro

Santos Andrés Kim Taegon, presbítero, Paulo Chong Hasang, e compañeiros, mártires

Memoria

A cristiandade de Corea, dende finais do século XVIII ata o derradeiro terzo do XIX, padeceu continuas persecucións e martirios. Resáltase hoxe, ao celebrar os mártires de Corea, a Andrés Kim, que foi o primeiro crego nativo de Corea e que alcanzou a coroa do martirio no ano 1846 con moitos irmáns e compañeiros.

Antífona de entrada

Aledémonos todos no Señor ao festexarmos neste día os santos mártires;
os anxos alédanse desta solemnidade e loan todos xuntos o Fillo de Deus.

Oración

DEUS, creador e redentor de todos os homes,
a gloriosa profesión de fe
dos santos mártires Andrés, Paulo e compañeiros
afirmou e fixo medrar a fe católica
da Igrexa en Corea de xeito admirable.
Polo seu exemplo e a súa intercesión,
mantennos ata a morte no cumprimento dos teus mandados.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

MIRA con bondade, Deus onnipotente,
as ofrendas do teu pobo
e, pola intercesión dos santos mártires,
convértenos en sacrificio agradable a ti
para salvación de todos os homes.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 10, 32

«Se un se pon da miña parte diante dos homes, eu tamén me porei da del
perante o meu Pai do ceo», di o Señor.

Oración despois da comunión

ALIMENTADOS co pan dos fortes,
na celebración dos santos mártires,
pedímosche, Señor,
que, unidos firmemente a Cristo, traballemos na Igrexa
pola salvación de todos os homes.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 21 de setembro

SAN MATEO, APÓSTOLO E EVANXELISTA

Festa

Naceu en Cafarnaún, e exercía o cargo de recadador de impostos no momento
en que Xesús o chamou. Escribiu o Evanxeo en arameo e disque predicou en
Oriente.

Antífona de entrada

Mt 28, 19-20

«Ide e facede discípulos meus a todas as nacións, bautizándoos e ensi-
nándolles a gardar canto vos mandei» di o Señor.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
pola túa infinita misericordia,
dignácheste escoller o publicano Mateo,
para facer del un apóstolo.
Concédenos que, sostidos polo seu exemplo e intercesión,
merezamos seguir a Cristo e permanecerlle sempre fieis.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche os nosos dons e pregarias na celebración da festa de san Mateo. Pedímosche humildemente que mires con ollos de piedade a túa Igrexa, que alimentaches na fe pola predicación dos apóstolos. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos apóstolos, pp. 465-466.

Antífona da comunión

Mt 9, 13

«Non viñen chamar os xustos, senón os pecadores», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, nesta Eucaristía, fasnos revivir a experiencia gozosa de san Mateo cando acolleu coma invitado na súa casa o Salvador. Pedímosche que nos manteñamos sempre co alimento daquel que non veu chamar á salvación os xustos senón os pecadores. El, que vive e reina por sempre eternamente.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 17, p. 534).

23 de setembro

San Pío de Pietrelcina, presbítero

Memoria

Do Común de pastores: para un pastor (p. 817) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS todopoderoso e eterno, que doaches a san Pío, presbítero, unha graza singular para participar na cruz do teu Fillo, e polo seu ministerio renovaches as marabillas da túa misericordia, concédenos, pola súa intercesión, que, compartindo con constancia os sufrimentos de Cristo, cheguemos felizmente á gloria da resurrección. Polo noso Señor Xesucristo.

24 de setembro

Benaventurada Virxe María da Mercé

Do Común da benaventurada Virxe María (p. 794).

Oración

SEÑOR, noso Deus,
na túa admirable providencia,
quixeches que a Nai do teu único Fillo
experimentase as angustias e os sufrimentos humanos;
pola intercesión de María,
consolo de aflixidos e liberadora de cativos,
concede aos que sofren calquera modo de escravitude
a verdadeira liberdade dos fillos de Deus.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 26 de setembro

Santos Cosme e Damián, mártires

Polas historias antigas, consta que o sepulcro destes dous santos estivo en Cyrópole de Siria, ande ergueran unha basílica no seu honor. Axiña se espallou por toda a Igrexa o seu culto e a invocación da súa protección contra as enfermidades.

Do Común dos mártires (p. 802).

Oración

SEÑOR, que a conmemoración dos santos Cosme e Damián
sirva para glorificar o teu nome.
Ti, que lles deches a eles a gloria do ceo,
concédenos tamén a nós
a axuda da túa providencia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ao conmemorar a gloriosa morte dos teus santos,
ofrecémosche o sacrificio
que é principio e modelo de todo martirio.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na festa dos santos mártires Cosme e Damián,
Concedíchesnos o don da túa graza.
Fai que permanezamos sempre nela
e nos consiga a salvación e mais a paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 27 de setembro

San Vicente de Paúl, presbítero

Memoria

Naceu na Aquitania o ano 1581. Despois de rematar os seus estudos, ordenouse sacerdote e actuou de párroco en París. Fundou a Congregación da Misión para a formación dos cregos e para o alivio dos pobres. Coa colaboración de santa Luísa de Marillac, tamén fundou a Compañía das Fillas da Caridade. Morreu en París no ano 1660.

Antífona de entrada

Lc 4, 18

O espírito do Señor está sobre min, pois el foi quen me unxiu. Envioume para proclamar a boa nova aos pobres e sandar os de corazón oprimido.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti ateigaches con virtudes apostólicas
o santo presbítero Vicente,
para que se entregase ao servizo dos pobres
e á formación do clero.
Concédenos que nos alente o mesmo espírito
e así poidamos amar o que el amou
e cumprir o que el nos ensinou.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle a san Vicente
imitar o que realizaba nos divinos misterios.
Concédenos que, pola forza deste sacrificio,
nos convertamos tamén nós en ofrenda agradable aos teus ollos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 106, 8-9

Déanlle grazas ao Señor pola súa misericordia, polos seus prodixios en favor dos homes. El sacia os sedentos e farta de ben os famentos.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos con estes sacramentos celestes. Pedímosche humildemente que o exemplo de san Vicente nos anime e a súa protección nos axude a imitar o teu Fillo e a predicarlles aos pobres o Evanxeo. Por Xesucristo, noso Señor.

Día 28 de setembro

San Wenceslao, mártir

Naceu en Bohemia polo ano 907. Foi cristiamente educado pola súa tía; tomou o goberno do seu ducado polo ano 925, máis ou menos. Tivo que aturar moito, gobernando e cristianizando os seus súbditos. Foi traizoado polo seu irmán Boleslao e asasinado por uns sicarios o ano 935. Deseguida o consideraron mártir e vén sendo venerado coma principal patrón de Bohemia.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807).

Oración

DEUS, noso Pai, ti ensinácheslle a san Wenceslao, mártir, a preferir o reino do ceo ao deste mundo. Concédenos que, polas súas pregarías, renunciemos ao noso egoísmo e nos unamos a ti de todo corazón. Polo noso Señor Xesucristo.

San Lourenzo Ruiz e compañeiros, mártires

A mediados do século XVII (nos anos 1633-1937), dezaseis mártires, Lourenzo Ruiz e os seus compañeiros, derramaron o seu sangue por amor a Cristo, na cidade xaponesa de Nagasaki. Este grupo de mártires, membros da Orde de san Domingos ou asociados a ela, estaba formado por nove presbíteros, dous relixiosos, dúas virxes e tres leigos, un deles, Lourenzo Ruiz, era pai de familia, natural das illas Filipinas. Todos eles, aínda que non ao mesmo tempo, nin do mesmo xeito, propagaron a fe cristiá nas illas Filipinas, en Formosa e nas illas

do Xapón, manifestando de modo admirable a universalidade da relixión cristiá e, coa súa inquebrantable actividade misioneira, espallaron a semente da futura Igrexa co seu exemplo de vida e coa súa morte.

Do Común de mártires: para varios mártires (p. 802).

Oración

TONCÉDENOS, noso Señor e Deus,
a paciencia dos teus benaventurados mártires
Lourenzo e compañeiros
no servizo a ti e ao próximo,
porque os perseguidos por causa da xustiza
son benaventurados no teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 29 de setembro

SANTOS MIGUEL, GABRIEL E RAFAEL, ARCANXOS

Festa

Antífona de entrada

Sal 102, 20

Bendicite ao Señor, os seus anxos, poderosos cumpridores das súas ordes, obedecendo a súa palabra.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
cunha orde admirable,
ti distribuíches os ministerios dos anxos e dos homes.
Concédenos que a nosa vida
se vexa protexida na terra
polos mesmos que no ceo están sempre ao teu servizo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche polas mans dos teus anxos
este sacrificio de loanza.
Pedímosche que o acollas con misericordia
e que nos aproveite para a nosa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos anxos (p. 463).

Antífona da comunión

Sal 137, 1

Douche grazas, Señor, de todo corazón; na presenza dos teus anxos cantarei salmos para ti.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos co pan do ceo.
Pedímosche que a súa forza nos robusteza
para camiñar con seguridade polos camiños da salvación,
baixo a fiel custodia dos teus anxos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 30 de setembro

San Xerome, presbítero e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu en Estridón (Dalmacia) polo ano 340. En Roma, dedicouse á literatura e alí foi bautizado. Abrazou a vida ascética e marchou a Oriente, onde foi ordenado sacerdote. De volta a Roma, foi secretario do papa san Dámaso e dirixiu espiritualmente a unhas donas nobres que levaban vida de piedade en común no Aventino. Estableceuse en Belén, atendeu con actividade sorprendente as necesidades da Igrexa. Deixou escritas moitas obras, especialmente comentarios á Sagrada Escritura. Morreu en Belén o ano 420.

Antífona de entrada

Xos 1, 8

Que o libro da lei non se arrede da túa boca: día e noite medita nel. Fai por vivir conforme ao que nel está escrito; así dirixirás con sabedoría o teu camiño.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle ao santo presbítero Xerome
unha viva afección pola Sagrada Escritura.
Fai que o teu pobo se alimente cada vez máis coa túa Palabra
e atope nela a fonte da vida verdadeira.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos que, a exemplo de san Xerome, meditemos con devoción a túa palabra. Que ela nos axude a estar máis dispostos para lle ofrecer á túa maxestade o sacrificio da salvación. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xer 15, 16

Cando as túas palabras se manifestaron, devoreinas; elas foron alegría e gozo para o meu corazón, pois sobre min foi invocado o teu nome.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que estes dons santos, recibidos con alegría na festa de san Xerome, animen os corazóns dos teus fieis. Fai que, atentos sempre á túa Palabra, descubran o camiño que lles cómpre seguir e, seguíndoo, consigan a vida eterna. Por Xesucristo, noso Señor.

OUTUBRO

Día 1 de outubro

Santa Tareixa do Neno Xesús, virxe e doutora da Igrexa

Memoria

Naceu en Alençon (Francia) o ano 1873 . Entrou de moi nova nas carmelitas de Lisieux, exercitouse en sumo grado na humildade, sinxeleza evanxélica e confianza en Deus, e ensinoulles particularmente ás novizas estas virtudes coa palabra e co exemplo. Ofreceu a súa vida pola salvación das almas e o desenvolvemento da Igrexa. Morreu o 30 de setembro do ano 1897.

Antífona de entrada

Cf. Dt 32, 10-12

O Señor escolleuna para si e instruíuna; tivo dela coidado coma das meniñas dos seus ollos. O mesmo que a agúa coas ás abertas, colleuna e levouna nos seus brazos. Só o Señor foi a súa guía.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti abres as portas do teu reino
para os pequenos e os humildes.

Fai que sigamos confiadamente
o camiño de santa Tareixa do Neno Xesús,
para podermos acadar, pola súa intercesión,
a gloria eterna.

Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, proclamamos as marabillas
que realizaches en santa Tareixa.

Pedímosche humildemente
que, o. mesmo que che foi grata a súa vida,
así tamén acollas con bos ollos
as ofrendas da nosa liturxia.

Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 18, 3

Di o Señor: «Se non cambiades e non vos volvedes coma nenos, non entraredes no reino do ceo».

Oración despois da comunión

SEÑOR, que os sacramentos que acabamos de recibir
acendan en nós a forza do teu amor,
que levou a santa Tareixa a entregarse a ti
e pedirche a salvación de todos os homes.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 2 de outubro

Santos Anxos da Garda**Memoria**

Os Anxos da Garda protexen os pobos e guían os homes polo camiño da salvación.

Antífona de entrada

Dan 3, 58

Bendicite o Señor, anxos do Señor, cantádelle loanzas polos séculos.

Oración

DEUS, noso Pai,
enviáchesnos os teus anxos para que nos gardasen.
Rogámosche que nos defendan coa súa protección nesta vida
e gocemos despois da súa compañía no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle estes dons que che presentamos
en honra dos teus santos anxos.
Concédenos que a súa constante protección
nos defenda dos perigos desta vida
e nos leve felizmente á gloria eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos anxos (p. 463).

Antífona da comunión

Sal 137, 1

Na presenza dos teus anxos cantarei salmos para ti.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos con estes sacramentos de vida eterna;
guíanos tamén, coa axuda dos anxos,
polo camiño da salvación e da paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 3 de outubro

San Francisco de Borxa, presbítero

Naceu en Gandía (Valencia) no 1510. Gran privado do emperador Carlos V e cabaleiro da emperatriz Isabel, viviu exemplarmente no palacio. A vista do cadáver da emperatriz impulsouno a desprezar as vaidades da corte. Foi vicerrei de Cataluña e duque de Gandía. A morte de súa muller, no 1546, acabou de desvencellalo do mundo e entrou na Compañía de Xesús, na que chegou a ser superior xeral. Distinguiuse, sobre todo, pola súa fonda humildade. Deu un grande pulo ás misións. Morreu en Roma o 1 de outubro do 1572. Foi canonizado en 1671.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817) ou dos santos e das santas: para un santo (p. 832).

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti mándasnos valorar os bens deste mundo
conforme á túa lei.

Ao celebrarmos a festa de san Francisco de Borxa,
ensínanos a comprender
que nada hai no mundo que se poida comparar
coa alegría de poñer a vida ao teu servizo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 4 de outubro

San Francisco de Asís

Memoria

Naceu en Asís o ano 1182. Despois de pasar unha mocidade disipada, converteuse, renunciou aos bens paternos e consagrouse enteiramente a Deus. Abrazou a pobreza e levou unha vida evanxélica, predicando a todos o amor de Deus. Os seus seguidores formounos con exemplares consellos, que foron aprobados pola Sé Apostólica. Deu comezo á Orde de Clarisas e á Terceira Orde Secular. Predicou tamén a fe entre os infieis. Morreu o ano 1226.

Antífona de entrada

Francisco de Asís, home de Deus, deixou a súa casa e os seus bens. Fíxose pobre e necesitado, pero o Señor coidou del.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle a san Francisco de Asís
a graza de imitar a Xesucristo
na pobreza e na humildade.
Concédenos andar polos seus mesmos camiños
e así seguir o teu Fillo
e unírnos a ti con amor e alegría.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, presentámosche estas ofrendas
na festa de san Francisco.
Rogámosche que nos axudes
a celebrar como cómpre o misterio da cruz,
que el viviu cun amor tan ardente.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 5, 3

Felices os que teñen espírito de pobres, porque deles é o reino do ceo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, por esta Eucaristía que acabamos de recibir,
axúdanos a imitar a caridade e o celo apostólico de san Francisco.
Fai que gocemos do teu amor
e gastemos a nosa vida pola salvación de todos os homes.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 5 de outubro

Témporas de acción de grazas e de súplica

Memoria

Unha vez rematada a colleita dos froitos, e ás portas xa da nova sementeira, comeza un novo ano laboral. A actividade dos homes iníciase de novo.

Tamén son as “Témporas”, en tanto que días de acción de grazas e de súplica. Un tempo máis axeitado para que a comunidade cristiá examine de novo os seus compromisos. Abra as súas portas a novos membros, comece o seu catecumenado e lance o seu programa de acción pastoral.

Celébranse o día 5 de outubro (ou o día 6, cando o 5 cae en domingo ou se celebra solemnidade), e estenderanse tamén, se é posible, a outros dous días da semana.

Misa para cando as Témporas se celebran tan só no 5 de outubro

Cando a celebración das Témporas se fai un día só, escóllense de entre as misas propostas para os tres días os formularios que abranguen os tres aspectos desta celebración: acción de grazas, petición e conversión. Para a celebración dun día só, os textos máis apropiados son os seguintes:

Antífona de entrada

Cf. Ef 5, 19-20

Cantémoslle himnos e salmos ao noso Deus, deámoslle grazas por todos os seus beneficios, no nome do noso Señor Xesucristo.

Oración

SEÑOR Deus, Pai cheo de amor,
ti décheslles aos nosos pais de Israel
unha terra boa e produtiva,
para que nela atopasen acougo e felicidade;
co mesmo amor, dásnos tamén a nós forza
para dominar a creación
e encontrar nela progreso e mantenza.
Dámosche grazas por todas as túas marabillas
e pedímosche que a túa luz nos faga ver que fuches ti,
e non o noso poder,
quen nos deu as forzas para crearnos as riquezas desta terra.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio de loanza como acción de grazas polos dons que ti mesmo nos deches. Axúdanos a recoñecer que é un regalo teu o que recibimos sen o merecermos. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio: o máis apropiado é o prefacio común IV (p. 475).

Antífona da comunión

Cf. Sal 64, 12. 6

Enches a anada cos teus bens, ti es a esperanza da terra enteira.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti axuntáchesnos arredor desta mesa, onde constrúches no amor e na unidade a túa familia. Axúdanos para que o noso esforzo coopere á construción da cidade terrea e traballemos acotío pola chegada do teu reino. Por Xesucristo, noso Señor.

Misas para cando as Témporas se celebran en tres días

Día de acción de grazas

Antífona de entrada

Cf. Ef 5, 19-20

Cantémoslle himnos e salmos ao noso Deus, deámoslle grazas por todos os seus beneficios, no nome do noso Señor Xesucristo.

Oración

SEÑOR Deus, Pai cheo de amor, ti décheslles aos nosos pais de Israel unha terra boa e produtiva, para que nela atopasen acougo e felicidade; co mesmo amor dágnos tamén a nós forza para dominar a creación e encontrar nela progreso e mantenza. Dámosche grazas por todas as túas marabillas e pedímosche que a túa luz nos faga ver que fuches ti, e non o noso poder, quen nos deu as forzas para crearnos as riquezas desta terra. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio de loanza
como acción de grazas polos dons que ti mesmo nos deches.
Axúdanos a recoñecer que é un regalo teu
o que recibimos sen o merecermos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio: o máis apropiado é o prefacio común IV (p. 475).

Antífona da comunión

Sal 137, 1. 3

Glorifícote de todo corazón, Señor. Sempre que te invoquei, ti escoitáchesme.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti devólvesnos como mantenza espiritual
o sacramento do teu Fillo
que nós che presentamos como acción de grazas.
Fai que, fortalecidos polo don da Eucaristía,
te sirvamos cunha entrega maior cada día
e nos dispoñamos así para recibir novos favores.
Por Xesucristo, noso Señor.

Outra Misa para o día de acción de grazas

Antífona de entrada

Sal 66, 5

Que se alegren os pobres e aturuxen de alegría: ti rexes o mundo con xustiza e gobernas as nacións con rectitude.

Oración

PAI cheo de bondade, con amor e sabedoría
sometiches a terra ao dominio do home,
para que sacase dela o seu sustento
e descubriase a túa grandeza e a túa providencia.
Dámosche grazas polos teus dons
e pedímosche que nos concedas
empregalos en loarte e en axudarlles aos nosos irmáns.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe este sacrificio de acción de grazas polos dons que recibimos da túa bondade. Sigue mostrándonos o teu amor de Pai aos que protexiches tan xenerosamente. Así creceremos sempre no teu amor e permaneceremos máis fieis no teu servizo. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio: o máis apropiado é o prefacio común IV (p. 475).

Antífona da comunión

Sal 66, 7

A terra deu o seu froito e bendícenoso Señor, noso Deus.

Oración despois da comunión

NOSO Pai, fonte de todo ben, ti nunca defraudas as esperanzas dos que acoden a ti, senón que atendes sempre os nosos desexos e as nosas súplicas. Dámosche grazas porque quixeches encher de bens os teus fillos e pedímosche que pola celebración desta Eucaristía nos libres de todo mal. Por Xesucristo, noso Señor.

Día penitencial

A celebración do día penitencial cumpriría tela, se é posible, o venres seguinte ao 5 de outubro, ou, se o 5 de outubro é venres, o día 6 ou un día da semana seguinte.

Estaría ben que neste día se teña, ademais da misa polo perdón dos pecados, unha celebración comunitaria do sacramento da penitencia, que se pode celebrar oportunamente despois da liturxia da palabra da misa penitencial.

Antífona de entrada

Sab 11, 24-25. 27

Señor, ti tes piedade de todo e nada desprezas de canto creaches. Esqueces os pecados do home para que se converta e o perdoes, porque ti es o noso Deus e Señor.

Se nesta misa se ten a celebración do sacramento da penitencia, omítese o acto penitencial do comezo da misa.

Oración

SEÑOR, recoñecemos que somos pecadores e confesámosche as nosas culpas. Ten misericordia de nós e dános o agarimo da túa paz. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio de loanza,
porque perdoaches con amor os nosos pecados.
Gádanos coa túa axuda,
porque o noso corazón fraquea e nada podemos facer sen ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Lc 15, 10

Asegúrovos que do mesmo xeito se alegran os anxos por un só pecador
que se converta.

Oración despois da comunión

PAI de misericordia,
ao convidamos á mesa do teu Fillo,
déchesnos un sinal do teu amor e unha fianza do teu perdón.
Pedímosche agora que nos sigas axudando
para que en diante saibamos evitar todo pecado
e servirte cun corazón alegre.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día de petición polo traballo humano

Antífona de entrada

Sal 89, 17. 14

Asegúranos, Señor, os traballos das nosas mans, para que a nosa vida
teña gozo e ledicia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti quixeches que o home perfeccionase
co estudo e co traballo
o mundo que ti creaches.
Pedímosche que os nosos traballos e os nosos afáns
lle aproveiten sempre á familia humana
e sexan unha axuda
para o cumprimento dos teus designios sobre o mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, presentámosche o pan e mais o viño
cos que ti mantés a nosa vida na terra
e asemade dás crecemento á nosa vida eterna.
Pedímosche que non deixes de nos dar este pan,
que é a nosa mantenza,

e este sacramento,
que é fonte de vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 7, 7

Pedide e recibiredes; buscade e atoparedes; chamade e abridásevos.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti confortáchesnos
con este sacramento de vida eterna.
Non deixes de nos axudar coa túa graza nos traballos desta vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Outra Misa para o día de petición polo traballo humano

Antífona de entrada

Sal 126, 1

Se o Señor non constrúe a casa, é inútil o afán dos construtores. Se o Señor non garda a cidade, é inútil que vixíen os gardas.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti ámasnos máis do que merecemos e esperamos.
Cumpre os desexos do noso corazón
e dános tamén aqueles bens
que superan todo coñecemento,
pero que ti tes preparados para os que te aman.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, presentámosche as nosas ofrendas.
Pedímosche que, por elas, santifiques
os nosos proxectos e as nosas obras.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Sal 64, 12. 6

Enches a anada cos teus bens, ti es a esperanza da terra enteira.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti devólvesnos como mantenza espiritual
o sacramento do teu Fillo
que nós che presentamos como acción de grazas.
Fai que, fortalecidos polo don da Eucaristía,
te sirvamos cunha entrega maior cada día
e nos dispoñamos así para recibir novos favores .
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 5 de outubro

Na diocese de Lugo, patrono:

SAN FROILÁN, BISPO

Solemnidade

Froilán viu a luz na cidade de Lugo no século IX. Moi cedo, decidiuse pola vida monástica. Foi fundador de sinalados mosteiros, contribuindo en grande medida á repoboación do reino de León. Elixido bispo no mesmo tempo que san Atilano, rexeu a diocese de León, cidade onde morreu despois de cinco anos de pontificado. As súas reliquias venéranse nas catedrais de León e Lugo. É o patrón principal da cidade e diocese de Lugo.

Antífona de entrada

Ez 34, 11. 23-24

«Buscarei as miñas ovellas, di o Señor. Dareilles un pastor que as leve a pacer. Eu, o Señor, serei o seu Deus».

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches o noso paisano san Froilán
sinalado pai de monxes e pastor do pobo cristián.
Concédenos imitalo
na contemplación dos teus santos misterios
e no amor polos irmáns.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

VENERAMOS a memoria de san Froilán
no día solemne da súa festa.
Pedímosche, Señor,
que a ofrenda deste sacrificio nos aproveite
e así, pola celebración dos teus misterios,
animarase nos nosos corazóns
o desexo da contemplación da verdade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos santos pastores (p. 470).

Antífona da comunión

Xn 15, 16

«Non me escollestes vós a min, senón que vos escollín eu a vós, di o Señor, para que vaiades e deades froito e o voso froito permaneza».

Oración despois da comunión

PEDÍMOSCHE, Señor,
que os sacramentos que recibimos na festa de san Froilán
aumenten en nós a túa graza,
para comunicar a nosos irmáns o misterio que contemplamos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 6 de outubro

San Bruno, presbítero

Naceu en Colonia (Alemaña) polo ano 1035. Educado e ordenado sacerdote en Francia, foi mestre de teoloxía; pero sentíndose chamado a unha vida de soidade, fundou o mosteiro de Cartuxos. Reclamado por Urbano II, papa, axudouno nas necesidades da igrexa. Morreu en Esquilache (Calabria) no 1101.

Do Común dos santos e das santas: para un monxe (p. 832) ou dos pastores: para un pastor (p. 817).

Oración

SEÑOR, ti chamaches a san Bruno para que te servise na soidade.
Concédenos, pola súa intercesión,
que nos saibamos entregar a ti
no medio das trafegas deste mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 7 de outubro

Benaventurada Virxe María do Rosario

Memoria

María vencéllase ao seu Fillo nos gozos, nas dores e na gloria de Xesús. Estes misterios meditámoslos, ao rezaren as avemarías do rosario. Esta devoción vén de tempos de san Domingos de Guzmán cando combateu a herexía dos al-bixenses. Na piedade cristiá, outubro é o mes do rosario.

Antífona de entrada

Lc 1, 28. 42

Alégrate, María, chea de graza; o Señor está contigo, ti es bendita entre todas as mulleres, e bendito é o froito das túas entrañas.

Oración

SEÑOR, enche os nosos corazóns coa túa graza.
Polo anuncio do anxo,
reveláchesnos a encarnación do teu Fillo;
pola súa paixón e a súa cruz
e pola intercesión da Virxe María,
lévanos á gloria da resurrección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, fai que nos dispoñamos debidamente
para che ofrecer estes dons
e que de tal xeito celebremos os misterios do teu Fillo,
que nos fagamos merecentes das súas promesas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María: na festa (p. 458) ou II-V (pp. 459-462).

Antífona da comunión

Lc 1, 31

Fíxate: vas concibir no teu ventre e darás a luz un fillo, ao que lle poñerás de nome Xesús.

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
neste sacramento, anunciamos a morte e resurrección do teu Fillo.
Fai que nos unamos aos seus sufrimentos,
para que merezamos participar tamén
na felicidade da súa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 8 de outubro

Santa Faustina Kowalska, virxe

Nacida no ano 1905 en Glogowiec, en Polonia, dedicou a súa breve vida a Cristo na Congregación das Irmás da Benaventurada Virxe María da Misericordia. Recibindo a vocación de anunciar o amor misericordioso de Deus, no Diario da súa alma deixou o testemuño das súas experiencias místicas e inspirou un movemento para anunciar e implorar a Divina Misericordia por todo o mundo. Morreu en Cracovia no ano 1938.

Do Común de virxes: para unha virxe (p. 828) ou dos santos e das santas: para un relixioso (p. 837).

Oración

H, Deus, que outorgaches a Santa Faustina
o don e a tarefa de difundir as inmensas riquezas
da túa infinita misericordia,
concédenos, pola súa intercesión,
que, segundo o seu exemplo,
confiemos plenamente na túa bondade
e poidamos levar a cabo xenerosamente as obras da caridade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 9 de outubro

Neste mesmo día, pódese celebrar a memoria de san Xoán Leonardi, presbítero (p. 730).

Santos Dionisio, bispo, e compañeiros, mártires

Di san Gregorio de Tours que Dionisio veu de Roma a Francia, que foi bispo de París e que rematou a súa vida co martirio no século III.

Do Común dos mártires: para varios mártires (p. 802).

Oración

SEÑOR, ti enviaches a san Dionisio e os seus compañeiros
a predicar o Evanxeo aos pobos que non te coñecían
e concedícheslles forza para soportaren o martirio.
Fai que, seguindo o seu exemplo, .
saibamos desprezar a gloria deste mundo
e afrontar as súas probas.
Polo noso Señor Xesucristo.

San Xoán Leonardi, presbítero

Naceu en Luca (Toscana), no ano 1541. Estudou farmacia, pero non exerceu. Preferiu o sacerdocio. Exerceu o ministerio da predicación, instruindo especialmente os nenos na doutrina cristiá. E para iso, fundou unha congregación, que lle fixo sufrir moitas tribulacións. Restaurou a disciplina en diversas congregacións con amor e habilidade. Estableceu un instituto para o espallamento da fe, que a Santa Sé transformou na Congregación «de propaganda fide». Morreu en Roma no ano 1609.

Do Común dos pastores: para misioneiros (p. 822) ou dos santos e das santas: para os que practicaron a misericordia (p. 839).

Oración

DEUS, fonte de todo ben,
por mediación do santo presbítero Xoán Leonardi,
ti fixeches que o Evanxeo chegase a moitos pobos.
Concédenos que medre sempre pola súa intercesión
a fe verdadeira no mundo enteiro.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 10 de outubro

San Tomé de Villanueva, bispo

Tomás, aínda que os seus pais viviron en Villanueva dos Infantes, naceu en Fuenllana o ano 1486. Estudou na universidade de Alcalá, na que, co tempo, chegou a ser mestre sonadísimo, dada a súa grande preparación nas ciencias humanas e sagradas. Nomeado arcebispo de Valencia, foi un verdadeiro modelo de bo pastor, sobresaíndo pola súa caridade, pobreza, prudencia e celo apostólico. Morreu o 8 de setembro de 1555 e foi canonizado o ano 1658.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti quixeches engadir a san Tomé de Villanueva,
célebre pola súa doutrina e caridade,
ao número dos santos pastores da túa Igrexa.
Concédenos, pola súa intercesión,
a graza de sermos contados sempre entre os membros do teu pobo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que as ofrendas que che presentamos,
na festa de san Tomé de Villanueva,
nos acaden unha vida iluminada pola ciencia
e unha ciencia enriquecida pola vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, san Tomé de Villanueva
entregou constantemente a súa vida polo ben da túa Igrexa.
Pedímosche que os sacramentos que acabamos de recibir
esperten en nós o seu mesmo espírito de caridade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 11 de outubro

Neste mesmo día, pódese celebrar a memoria de san Xoán XXIII, papa (p. 732).

Santa María Soidade Torres Acosta, virxe

María Soidade Torres Acosta naceu en Madrid, o 2 de decembro do 1826, e morreu tamén en Madrid o 11 de outubro de 1887. Cando o párroco de Chamberí se propuxo fundar un instituto de relixiosas dedicadas á asistencia aos enfermos no seu domicilio, Soidade foi a peza clave dese instituto, que se chamou Congregación das Servas de María, Ministras dos enfermos. Foi beatificada por Pío XII o 5 de febreiro de 1950 e canonizada por Paulo VI o 25 de xaneiro de 1970.

Do Común das virxes: para unha virxe (p. 828).

Oración

SEÑOR, ti concedícheslle a santa Soidade Torres Acosta
a graza de te servir cun amor xeneroso
nos enfermos que asistía.
Concédenos a túa luz e a túa graza
para descubrirmos a túa presenza nos que sofren
e merecermos así a túa compañía no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

San Xoán XXIII, papa

Anxo Xosé Roncalli naceu en Sotto il Monte, provincia de Bérgamo (Italia), no 1881. Aos once anos, entrou no seminario de Bérgamo e, posteriormente, continuou os seus estudos no Pontificio Seminario Romano. Ordenado sacerdote no 1904, foi secretario do bispo de Bérgamo. No 1921, iniciou o seu servizo á Santa Sede como Presidente do Consello central da Obra Pontifica para a Propagación da Fe en Italia; no 1925, foi nomeado Visitador Apostólico e despois Delegado Apostólico en Bulgaria; no 1935, Delegado Apostólico en Turquía e Grecia; e no 1944, Nuncio Apostólico en Francia. No 1953, foi creado cardeal e nomeado Patriarca de Venecia. Foi elixido Papa no 1958: convocou o Sínodo Romano, instituíu a Comisión para a revisión do Código de Dereito Canónico, convocou o Concilio Ecuménico Vaticano II. Morreu na tarde do 3 de xuño de 1963.

Do Común de pastores: para un papa (pp. 814).

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
que en san Xoán, papa,
fixeches resplandecer ante o mundo
a imaxe viva de Cristo, Bo Pastor,
concédenos, pola súa intercesión,
manifestar con gozo a plenitude da caridade cristiá.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 12 de outubro

BENAVENTURADA VIRXE MARÍA DO PILAR

Festa

Segundo unha venerada tradición, a Virxe manifestouse en Zaragoza sobre unha columna ou Pilar, sinal visible da súa presenza. Esta tradición atopou a súa expresión cultural na misa e no oficio que para toda España decretou Clemente XII. Pío VII elevou a categoría litúrxica da festa. Pío XII concedeulles a todas as nacións sudamericanas a posibilidade de celebraren a mesma misa que se celebraba en España.

Por razóns pastorais, esta misa pódese celebrar tamén cando o 12 de outubro cae en domingo (cf. OGMR 374).

Antífona de entrada

Cf. Sab 18, 3; Ex 13, 21-22

Ti manteste como a columna que guiaba e sostiña, noite e día, o pobo no deserto.

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti ofreces o teu amparo
a cantos invocan a Nai do teu Fillo
baixo a advocación da Virxe do Pilar.
Concédenos, pola súa intercesión,
fortaleza na fe,
seguridade na esperanza
e constancia no amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Cando esta festa se celebre en domingo, dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso e eterno,
ti fixeches brillar sobre nós a luz da fe.
Fai que os dons que agora che presentamos
e as súplicas que che diriximos,
nos logren, pola intercesión de Nosa Señora do Pilar,
firmeza na fe e xenerosidade no amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

A GLORIA DA VIRXE

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.
Polas grandes marabillas que realizaches
na Virxe, Nai do teu Fillo.

Ela, concibida sen pecado,
non sufriu a corrupción do sepulcro.
Virxe intacta na súa descendencia
e triunfante na súa ascensión,
ela foi a Nai de Cristo, esposo da Igrexa,
luz das nacións, esperanza dos fieis
e gozo de todo o noso pobo.

Por iso, ao celebrarmos agora a festa do Pilar,
loámoste cos anxos e cos santos,
cantando sen cesar o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Lc 1, 48

Todas as xeracións me van felicitar. Marabillas fixo en min o Poderoso!

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
de maneira marabillosa,
ti multiplicas a túa presenza no medio de nós.
Dámosche grazas por este sacramento co que nos alimentaches
e pedímosche que, pola intercesión da Nosa Señora do Piar,
cheguemos a contemplarte no ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 15, p. 533).

Día 13 de outubro

Na diocese de Lugo:

Témporas de acción de grazas e de súplica

Memoria

Utilízase o formulario do día 5 de outubro (p. 720).

Día 14 de outubro

San Calixto I, papa e mártir

Calixto, ao parecer, foi escravo, pero, cando se fixo libre, foi ordenado diácono polo papa Ceferino, a quen despois sucedeu na cátedra de Pedro. Loitou contra os herexes adopcionistas e modalistas. Foi coroado co martirio no ano 222 e sepultado na vía Aurelia.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807) ou dos pastores: para un papa (p. 814).

Oración

SEÑOR, escoita, con clemencia, as pregarías do teu pobo.
Fai, que cantos festexamos o martirio do papa san Calixto,
nos vexamos axudados tamén pola súa protección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 15 de outubro

SANTA TAREIXA DE XESÚS, VIRXE E DOUTORA DA IGREXA

Festa

Antífona de entrada

Sal 41, 2-3

Como devece a cerva pola auga dos regatos, así devece por ti, meu Deus, a miña alma. A miña alma ten sede do Deus vivo.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, co teu Espírito,
ti fixeches aparecer na Igrexa
a santa Tareixa de Xesús,
para que lle manifestase o camiño da perfección.
Aliméntanos sempre co pan da súa doutrina
e fainos sentir o seu mesmo desexo da verdadeira santidad.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que estas nosas ofrendas sexan ben acollidas por ti,
o mesmo que acolliches con tanto agrado
a entrega xenerosa de santa Tareixa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio das santas virxes e dos santos relixiosos (p. 837).

Antífona da comunión

Sal 88, 2

Quero cantar por sempre o amor do Señor, pregoar polas xeracións a súa fidelidade.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentaches co pan do ceo
esta familia consagrada a ti.
Fai que, coma santa Tareixa,
cheguemos a cantar eternamente a túa misericordia.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 16 de outubro

Santa Eduvixe, relixiosa

Naceu en Baviera, polo ano 1174. Casou co príncipe de Silesia e tivo sete fillos. Levou unha vida devota e entregada a socorrer os pobres e enfermos, fundando hospitais. Cando morreu o seu home, ingresou no mosteiro Trebnicense e alí morreu o ano 1243.

Do Común dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837) ou para santas mulleres (p. 841).

Oración

DEUS todopoderoso,
a vida admirable de santa Eduvixe
é para todos un exemplo de humildade.

Fai que a súa intercesión nos consiga a axuda do ceo
aos que celebramos hoxe a súa festa.

Polo noso Señor Xesucristo.

Santa Margarida María de Alacoque, virxe

Naceu o ano 1647 na diocese de Autún. Ingresou nas Irmás da Visitación de Paray-le-Monial. Adiantou extraordinariamente no camiño da perfección. Mereceu ter revelacións, particularmente sobre a devoción ao Sagrado Corazón de Xesús, e contribuíu moitísimo á introdución do seu culto na Igrexa. Morreu o 17 de outubro de 1690.

Do Común das virxes: para unha virxe (p. 828) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

SEÑOR, verte sobre nós o Espírito
co que, tan abondosamente, enriqueciches
a santa Margarida María.

Fai que cheguemos a coñecer o amor de Cristo,
que supera toda comprensión,
e a alcanzar a plenitude da túa vida divina.

Polo noso Señor Xesucristo.

Día 17 de outubro

Santo Ignacio de Antioquía, bispo e mártir

Memoria

Ignacio gobernou como sucesor de Pedro a Igrexa de Antioquía. Foi condenado ás feras e trasladado a Roma onde, en tempo do emperador Traxano, acadou o triunfo glorioso do martirio o ano 107. Durante a súa viaxe, escribiu sete cartas a distintas Igrexas, que son fondos e eruditos tratados de Cristo, da constitución da Igrexa e da vida cristiá. Venérase xa desde o século IV neste día en Antioquía.

Antífona de entrada

Gal 2, 19-20

Estou crucificado con Cristo; e vivo, mais xa non vivo eu, é Cristo quen vive dentro de min. E aínda que agora vivo unha vida mortal, vivo na fe do Fillo de Deus, que me amou e que se deu en sacrificio por min.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti ennobreces o corpo santo da túa Igrexa
co testemuño heroico dos teus mártires.

Concédenos que o martirio exemplar de santo Ignacio de Antioquía,
que hoxe celebramos e que, a el, lle mereceu a gloria do ceo,
se converta para nós en protección constante.

Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti recibiches a santo Ignacio de Antioquía
convertido en pan puro de ofrenda

cando se entregou ao martirio

coma trigo de Cristo moído polos dentes das feras.

Acolle igualmente con bos ollos

a ofrenda que nós che presentamos.

Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Eu son trigo de Cristo: que me moian os dentes das feras para me converter en pan puro.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na festa de santo Ignacio de Antioquía,
Recibimos o teu pan do ceo.
Que a súa comunión nos fortaleza
e nos axude a sermos cristiáns de nome e de obra.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 18 de outubro

SAN LUCAS, EVANXELISTA

Festa

Naceu en Antioquía, de familia pagá. Converteuse á fe e foi compañeiro do apóstolo Paulo, e, segundo a predicación deste, redactou tamén un Evanxeo. Transmítnos noutro libro, titulado Feitos dos Apóstolos, os primeiros pasos da vida da Igrexa, abranguendo todo o sucedido ata a primeira estadía de Paulo en Roma.

Antífona de entrada

Is 52, 7

Fermosos sobre as montañas os pés do mensaxeiro que anuncia a paz,
que leva a boa nova, que pregoa a salvación!

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti escolliches a san Lucas
para que revelase coa súa predicación e cos seus escritos
o misterio do teu amor aos pobres.
A cantos nos honramos xa co nome de cristiáns,
concédenos ter sempre un só corazón e unha soa alma.
E fai que todos os homes coñezan a túa salvación.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, por estes dons do ceo,
concédenos servirte cun corazón libre.
Fai que a ofrenda que che presentamos na festa de san Lucas
nos consiga o perdón e mais a gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II dos apóstolos (p. 466).

Antífona da comunión

Cf. Lc 10, 1. 9

O Señor enviou os seus discípulos para que anunciasen por todos os pobos: «Xa chega a vós o reino de Deus».

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
que a Eucaristía que acabamos de recibir no teu altar
nos comunique o teu espírito de santidad
e nos fortaleza na fe do Evanxeo, que san Lucas predicou.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 19 de outubro

San Pedro de Alcántara, presbítero

Nado en Alcántara o ano 1499, entrou de moi novo nos franciscanos e chegou a ser provincial. Organizou definitivamente a reforma da Orde Franciscana en España, seguindo o mesmo espírito de santa Teresa, da que foi un acertado conselleiro, axudando a levar a cabo a perfecta reforma do Carmelo. Austero e duro consigo mesmo, era sumamente amable cos demais. Morreu o 18 de outubro de 1562.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti fixeches brillar a san Pedro de Alcántara
pola súa admirable penitencia e fondísima contemplación.
Concédenos, polos seus méritos,
camiñar pola vida con austeridade
e logramos así máis doadamente os bens do ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Santos Xoán de Brébeuf e Isaac Xogues, presbíteros, e compañeiros, mártires

Entre os anos 1642 e 1649, oito membros da Compañía de Xesús, que traballaban por atraeren á verdadeira fe os indios iroqueses en Canadá e América setentrional, foron martirizados despois de seren horriblemente atormentados. Isaac Xogues sucumbiu o 18 de outubro de 1647 e Xoán de Brébeuf o 16 de marzo de 1648.

Do Común dos mártires: para mártires misioneiros (p. 812).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti consagraches os comezos da fe na América do Norte
coa predicación e co sangue
dos santos Xoán, Isaac e compañeiros mártires.
Fai que, pola súa intercesión,
a Igrexa florezca e frutifique cada día máis en todo.
Polo noso Señor Xesucristo.

San Paulo da Cruz, presbítero

Naceu en Ovada, Castellazo (Liguria), no ano 1694. De mozo axudoulle a seu pai na profesión de mercador. Pero aspiraba a unha vida máis perfecta e así renunciou a todo e comezou a servir a pobres e enfermos, conseguindo colaboradores para a súa obra. Ordenouse de sacerdote e traballou moitísimo pola salvación das almas, fundando casas, facéndose notar pola súa actividade apostólica e flaxelándose con dura penitencia. Morreu o ano 1775.

Antífona de entrada

1 Cor 2, 2

Nada pretendín saber entre vós, fóra de Xesucristo; e mesmo a el, crucificado.

Oración

SEÑOR, o santo presbítero Paulo da Cruz
tivo como único amor a Cristo crucificado.
Que el nos consiga a túa graza
e nos ilumine co seu exemplo,
para que tamén nós abracemos con valor a nosa cruz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso, mira con bos ollos
as ofrendas que che presentamos
na festa de san Paulo da Cruz.
Concédenos,
que, cantos celebramos os misterios da paixón do Señor,
os saibamos imitar na nosa vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

1 Cor 1, 23-24

Nós predicamos un Mesías crucificado, Cristo, marabilla do poder e da sabedoría de Deus .

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
na vida de san Paulo,
ti mostráchesnos un exemplo vivo do misterio da cruz.
Fai que este sacrificio nos fortaleza
para nos manter unidos a Cristo
e traballarmos na Igrexa pola salvación de todos os homes.
Por Xesucristo, noso Señor.

Na diocese de Mondoñedo-Ferrol:

ANIVERSARIO DA DEDICACIÓN DA IGREXA CATEDRAL

Festa

Na igrexa catedral:

Solemnidade

A primitiva sé de san Martiño de Dumio, do século VI, foi trasladada no primeiro terzo do século XII ao actual Mondoñedo. Tras algunha vacilación, asentouse definitivamente en Mondoñedo baixo a prelatura de Martiño (1233); tendo lugar baixo o seu pontificado a construción e consagración do templo actual, hoxe bastante reformado. Nesta sé episcopal, de tan longa tradición, exerceu o seu maxisterio o santo bispo Rosendo.

Todo do Común da dedicación dunha igrexa, no cabodano da dedicación (p .789).

Día 22 de outubro

San Xoán Paulo II, papa

Naceu en Polonia no ano 1920. Ordenado presbítero e completados os estudos en Roma, regresou á súa patria onde desempeñou diversas tarefas pastorais e universitarias. Como arcebispo de Cracovia, participou no Concilio Vaticano II. Foi elixido papa o 16 de outubro de 1978, distinguíndose pola súa actividade apostólica, especialmente cara ás familias, a xuventude e os enfermos. Realizou innumerables visitas pastorais por todo o mundo. Morreu piadosamente en Roma o 2 de abril de 2005, vixilia do domingo II de Pascua, ou da divina Misericordia, festa que el mesmo instituíu.

Do Común dos pastores: para un papa (p. 814).

Oración

H, Deus, rico en misericordia,
que quixeches que san Xoán Paulo, papa,
presidise a toda a túa Igrexa,
pedímosche que, instruídos polas súas ensinanzas,
abramos confiadamente os nosos corazóns
á graza salvadora de Cristo, único redentor do home.
El, que vive e reina contigo.

Na diocese de Santiago:

Santa María Salomé, nai de Santiago Apóstolo

María Salomé, muller do Zebedeo, nai de Santiago e Xoán, apóstolos benqueridos de Xesús, tamén ela foi do grupo dos amigos do Mestre. Pediulle a Xesús os primeiros postos no reino para os seus fillos; aprendeu do propio Cristo leccións de humildade e servizo evanxélico ata a morte; estivo ao pé da cruz e afanouse con agarimo no enterro do Señor e no coidado do seu sepulcro; foi unha das mulleres testemuñas da resurrección de Cristo e atópase entre os que oran xuntos no cenáculo coa Virxe María e os apóstolos, no abrente da Igrexa.

Do Común dos santos: para santas mulleres (p. 841).

Oración

EUS, noso Pai,
ti concediches a santa María Salomé
a ledicia de ser a nai de Santiago e Xoán,
apóstolos predilectos de Xesús,
e de acompañar a Cristo
ao pé da cruz e no sepulcro.
Fai que esteamos sempre dispostos
a beber o cáliz do Señor
para sentármonos na súa mesa no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 23 de outubro

San Xoán de Capestrano, presbítero

Naceu o ano 1386. Estudou dereito en Perugia e durante algún tempo exerceu o cargo de xuíz. Ingresou na Orde dos Irmáns Menores e ordenouse sacerdote. Desenvolveu a súa vida apostólica incansablemente por toda Europa, ben fortalecendo os costumes cristiáns, ben disputando contra os herexes. Morreu en Villackum (Austria) o ano 1456.

Do Común dos pastores: para misioneiros (p. 822) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches xurdir a san Xoán de Capestrano
para lle dar azos ao pobo fiel
no medio das angustias.
Concédenos ser amparados sempre pola túa protección
e gozar de paz constante na túa Igrexa.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 24 de outubro

Santo Antonio María Claret, bispo

Naceu en Sallent (España) o ano 1807. Ordenado sacerdote, percorreu durante anos Cataluña predicando ao pobo. Fundou unha congregación de misioneiros e, consagrado bispo da illa de Cuba, acadou singulares méritos traballando pola salvación das almas. Reintegrado a España, aínda fixo moitas cousas boas pola Igrexa. Morreu en Frontfroide (Francia) o ano 1870.

Do Común dos pastores: para misioneiros (p. 822) ou para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti décheslle ao santo bispo Antonio María
un amor e unha fortaleza admirable,
para evanxelizar os pobos.
Concédenos, pola súa intercesión,
buscar sempre o teu reino
e dedicarnos con entrega a gañar para Cristo novos irmáns.
El, que vive e reina contigo.

Día 28 de outubro

SANTOS SIMÓN E XUDAS, APÓSTOLOS

Festa

O nome de Simón figura en undécimo lugar na lista dos apóstolos. Nada se sabe del, a non ser que naceu en Caná, e que se chamaba «Zelotes». Xudas, de alcu-me «Tadeo», é o apóstolo que na derradeira cea lle preguntou ao Señor por que se manifestaba soamente aos discípulos e non ao mundo (Xn 14, 22). A liturxia romana, a diferenza da dos orientais, conmemora no mesmo día, xuntamente, a estes dous apóstolos.

Antífona de entrada

Estes son os homes santos; o Señor escolleunos polo seu amor auténtico, e deulles a gloria que non ten fin.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti quixeches que te coñezamos
pola predicación dos santos apóstolos.
Fai que a intercesión dos santos Simón e Xudas
axude a túa Igrexa a seguir medrando sempre
coa conversión de novos pobos á fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, nós veneramos a memoria gloriosa
dos santos apóstolos Simón e Xudas.
Pedímosche que acollas as nosas ofrendas
e nos fagas dignos de celebrar estes santos misterios.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos apóstolos, pp. 465-466.

Antífona da comunión

Xn 14, 23

«Se alguén me ama, gardará a miña palabra, di o Señor. Meu Pai amara e viremos onda el e faremos vida con el».

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir os teus sacramentos
na festa do martirio dos santos Simón e Xudas.
Movidos polo Espírito Santo,
pedímosche que esta comunión
nos conserve no amparo do teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 17, p. 534).

NOVEMBRO

Día 1 de novembro

TODOS OS SANTOS

Solemnidade

A festa de Todos os Santos é festa grande na Igrexa. Son moitos os irmáns na fe que xa chegaron a contemplar o rostro de Deus, porque seguiron na terra o camiño das benaventuranzas.

Antífona de entrada

Alegrémonos todos no Señor ao celebrarmos esta festa en honra de todos os Santos. Nesta solemnidade, alégranse tamén os anxos e cantan loanzas ao Fillo de Deus.

Dise Gloria.

Oración

EUS todopoderoso e eterno,
ti concédesnos venerar os méritos de todos os Santos
nunha soa festa.

Fai que, pola intercesión de tantos valedores,
se cumpran os nosos desexos
de conseguir a abundancia do teu perdón.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta con agrado as ofrendas que che presentamos
en honra de todos os Santos.

Sabemos que eles gozan xa da inmortalidade.
Fai que tamén nós experimentemos a súa axuda
no noso camiñar cara á salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

A GLORIA DA NOSA NAI XERUSALÉN

✠. O Señor sexa convosco. R.

✠. Erguede os corazóns. R.

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. R.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Porque hoxe celebramos a festa da túa cidade,
a Xerusalén celestial, que é a nosa nai.
Alí xa te loa por sempre
a asemblea gloriosa dos nosos irmáns.
Cara a ela tamén nós camiñamos alegres,
peregrinos na terra,
guiados pola fe e gozándonos coa gloria
dos mellores fillos da túa Igrexa,
que son axuda e exemplo nas nosas debilidades.

Por iso, unidos a eles
e tamén aos coros dos anxos,
glorificámoste e cantámosche, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Mt 5, 8-10

Felices os de corazón limpo, porque eles verán a Deus. Felices os que traballan pola paz, porque eles serán chamados fillos de Deus. Felices os perseguidos por causa da xustiza, porque deles é o reino do ceo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, proclamamos a túa gloria
e adoramos a túa santidad única,
que brilla en todos os Santos.
Santifícanos coa plenitude do teu amor
e fainos pasar desta mesa de peregrinos
ao banquete da patria celeste.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Para a misa votiva de Todos os Santos (cf. p. 981).

Día 2 de novembro CONMEMORACIÓN DE TODOS OS FIEIS DEFUNTOS

Celebramos hoxe a vitoria de Cristo sobre a morte. Os vivos e os defuntos somos un só corpo. Eles e nós unímonos na oración con Cristo, cabeza do corpo que é a Igrexa. Pedimos para os defuntos a paz eterna e para nós a esperanza do ceo.

As seguintes misas poden elixirse a criterio do celebrante.

Neste día, cada sacerdote pode celebrar tres misas, observando as disposicións de Bieito XV na Const. Apost. *Incrumentum Altaris Sacrificium*, 10 de agosto de 1915: AAS 7 (1915) pp. 401-404.

Cando o día 2 de novembro cae en domingo, celébrase a Conmemoración de todos os fieis defuntos, empregando as misas que seguen:

I

Antífona de entrada

1 Tes 4, 14; 1 Cor 15, 22

Así como Xesús morreu e resucitou, do mesmo xeito Deus, por medio de Xesús, levará con el os que xa morreron. Igual que todos morren en Adán, así en Cristo todos serán vivificados.

Oración

ESCOITA con bondade, Señor, as nosas oracións,
para que, ao profesarmos a nosa fe
no teu Fillo resucitado de entre os mortos,
se afiance tamén a nosa esperanza
na futura resurrección dos teus servos.
Polo noso Señor Xesucristo, teu Fillo.

Oración sobre as ofrendas

ACEPTA, Señor, na túa bondade, as nosas ofrendas para que os teus servos defuntos sexan recibido na gloria co teu Fillo, a quen nos unimos por este gran sacramento de piedade. Por Cristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos, pp. 481-485.

Antífona da comunión

Xn 11, 25-26

Eu son a resurrección e a vida, di o Señor. Quen cre en min, aínda que morrese, vivirá; e todo o que vive e cre en min non morrerá para sempre, di o Señor.

Oración despois da comunión

PEDÍMOSCHE, Señor, que os teus servos defuntos, por quen celebramos o Misterio Pascual, cheguen á mansión da luz e da paz. Por Cristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 20, p. 536).

II

Antífona de entrada

Cf. 4 Esd 2, 34. 35

Dálles, Señor, o descanso eterno; brille sobre eles a luz perpetua.

Oración

 H, Deus, gloria dos fieis e vida dos xustos, os redimidos pola morte e resurrección do teu Fillo, pedímosche que acollas con bondade os teus servos defuntos, para que, os que profesaron o misterio da nosa resurrección, merezan acadar os gozos da eterna benaventuranza. Polo noso Señor Xesucristo, teu Fillo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS omnipotente e misericordioso, pola celebración deste sacrificio, fai que o sangue de Cristo purifique dos seus pecados aos teus servos defuntos, para que, aos que lavaches coa auga do bautismo, os purifiques sen cesar con indulxencia amorosa. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos, pp. 481-485.

Antífona da comunión

Cf. 4 Esd 2, 35-34

Brille sobre eles, Señor, a luz eterna, vivan cos teus santos para sempre porque ti es compasivo.

Oración despois da comunión

DESPOIS de recibir o sacramento do teu Unixénito, que se inmolou por nós e resucitou gloriosamente, pedímosche humildemente, Señor, polos teus servos defuntos, para que, purificados polo Misterio Pascual, sexan glorificados pola resurrección futura. Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 20, p. 536).

III

Antífona de entrada

Cf. Rom 8, 11

Deus, que resucitou a Xesús de entre os mortos, vivificará os nosos corpos mortais, polo seu Espírito que habita en nós.

Oración

H, Deus, que fixeches que o teu Unixétito vencese a morte e pasase o reino do ceo, concédelles aos teus servos defuntos que, superada a condición desta vida mortal, poidan contemplarte para sempre como creador e redentor. Polo noso Señor Xesucristo, teu Fillo.

Oración sobre as ofrendas

ACOLLE con bondade, Señor, as ofrendas que che presentamos polos teus servos que dormen en Cristo, para que rotos os lazos da morte por este sacrificio singular, merezan a vida eterna. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos, pp. 481-485.

Antífona da comunión

Flp 3, 20-21

Agardamos un Salvador, Xesucristo, o Señor. El ha transformar o noso pobre corpo, reproducindo en nós a gloria do seu propio corpo.

Oración despois da comunión

POR este sacrificio que acabamos de celebrar,
multiplica xenerosamente a túa misericordia
sobre os teus servos defuntos,
e, a quen concediches a gracia do Bautismo,
dálles tamén a plenitude dos gozos eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 20, p. 536).

Día 3 de novembro

San Martiño de Porres, relixioso

Naceu de pai español e de nai negra en Lima (Perú) o ano 1579. Aprendeu de novo a arte da medicina, que exerceu despois amplamente en favor dos pobres ao ingresar na Orde dos Predicadores. Levou unha vida mortificada e humilde, e foi especialmente devoto da eucaristía. Morreu o ano 1639.

Do Común dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti conduciches a san Martiño de Porres
á gloria do ceo polo camiño da humildade.
Concédenos imitar nesta vida o seu exemplo,
para que merezamos ser enaltecidos con el na gloria do ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 4 de novembro

San Carlos Borromeo, bispo

Memoria

Naceu en Arona (Lombardía) o ano 1538. Despois de conseguir o doutoramento en ambos dereitos, foi agregado ao colexio de cardeais polo seu tío Pío IV e nomeado bispo de Milán. Convertido en verdadeiro pastor do seu rabaño, percorreu moitas veces a diocese enteira, convocou sínodos, traballou arduamente pola salvación das almas, promovendo intensamente os costumes cristiáns. Morreu o 3 de novembro de 1584.

Do Común dos pastores: bispos (p. 816).

Oración

 EÑOR, mantén vivo no teu pobo
o espírito que animou o bispo san Carlos.
Fai que a túa Igrexa se renove sen cesar
e se faga máis conforme ao modelo de Xesucristo
e lle mostre así ao mundo o rostro do teu Fillo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

 EÑOR, acolle os dons que presentamos no teu altar
ao celebrarmos a festa de san Carlos.
Ti fixeches del un modelo de traballo pastoral
e de virtudes cristiás.
Pola forza deste sacrificio,
fai que tamén nós practiquemos xenerosamente as boas obras.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

 EÑOR, que a participación neste santo sacrificio
nos dea a fortaleza de alma
que fixo de san Carlos
un pastor fiel e un modelo de caridade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 5 de novembro

Santa Ánxela da Cruz Guerrero González, virxe

Do Común de virxes: para unha virxe (p . 828).

Oración

 H, Deus,
que iluminaches a santa Ánxela da Cruz, virxe,
coa sabedoría da Cruz,
para que recoñecese a Cristo, o teu Fillo,
nos pobres e nos enfermos,
e os servise como humilde escrava,
concédenos que, imitando o exemplo da súa caridade,
poidamos chegar a ti, xunto cos nosos irmáns.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 6 de novembro

Santos Inocencio da Inmaculada Canoura Arnau e Pedro Poveda Castroverde, presbíteros, e compañeiros, mártires

Memoria

Do Común de mártires: para varios mártires (p . 802).

Oración

DEUS, noso Pai,
que aos benaventurados Inocencio da Inmaculada
e Pedro Poveda, presbíteros,
e compañeiros, mártires,
coa axuda da Nai de Deus
leváchelos á imitación de Cristo
ata derramar o seu sangue,
concédenos, polo seu exemplo e intercesión,
confesar a fe con fortaleza, de palabra e de obra.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 9 de novembro

DEDICACIÓN DA BASÍLICA DE LETRÁN

Festa

A basílica de San Xoán de Letrán remóntase ao tempo da paz constantiniana. É a sé do bispo de Roma e cabeza e nai de todas as igrexas. Nela brilla especialmente a unidade da Igrexa católica.

Antífona de entrada

Ap 21, 2

Vin a cidade santa, a nova Xerusalén, que baixaba do ceo mandada por Deus; disposta coma unha esposa que se adorna para recibir o seu esposo.

O bien:

Ap 21, 3

Velaquí a tenda de Deus onda os homes. Acampará entre eles: eles serán o seu pobo e El será o seu Deus e compañeiro.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti edificas a eterna morada da túa gloria
con pedras vivas e escollidas.

Multiplícala na túa Igrexa
os dons espirituais que lle concediches,
para que o teu pobo fiel medre cada vez máis,
ata se transformar na Xerusalén celeste.

Polo noso Señor Xesucristo.

O bien:

DEUS, noso Pai,
que quixeches chamar Igrexa ao teu pobo,
fai que cantos nos axuntamos no teu nome
che teñamos respecto e amor,
camiñemos polos teus vieiros
e academos deste xeito, guiados por ti, as promesas celestiais.
Polo noso Señor Xesucristo.

Cando esta festa se celebre en domingo, dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle os dons que che ofrecemos.
Concédenos, a cantos aquí xuntos estamos pregando,
a graza deste sacramento
e os froitos das nosas preces e desexos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O MISTERIO DA IGREXA,
QUE É ESPOSA DE CRISTO E TEMPLO DO ESPÍRITO

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti habitas en toda casa de oración
coa túa presenza xenerosa
e coa continua axuda da túa graza
transfórmalos a nós mesmos
en templos do Espírito Santo,
que brillan co esplendor dunha vida santa.
Coa túa acción constante,
santificas a esposa de Cristo, a Igrexa,
da que son imaxe os edificios visibles,
para que, feliz co gozo de ser nai de tantos fillos,
sexa un día recibida no ceo para a túa gloria.

Por iso, con todos os anxos e cos santos,
loámoste e cantámosche sen cesar,
proclamando a túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
enchas o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

1 Pe 2, 5

Vós, coma pedras vivas, sodes parte dun templo espiritual e formades un sacerdocio santo.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti fasnos entrever a Xerusalén celeste
no signo temporal da túa Igrexa.
Pola participación neste sacramento,
convértenos en templos da túa graza
e concédenos entrar na morada da túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 19, p. 535).

Día 10 de novembro

San León Magno, papa e doutor da Igrexa

Memoria

Elevado á cátedra de Pedro o ano 440, foi un verdadeiro pastor e pai das almas. Empeñouse en asentar de todas as maneiras a pureza da fe e defendeu decididamente a unidade da Igrexa; rexeitou ou contrarrestou no posible as incursións dos bárbaros. Fíxose merecente con toda xustiza de ser chamado Magno. Morreu o ano 461.

Antífona de entrada

Cf. Sir 45, 24

O Señor estableceu tamén un decreto con el, e nomeouno príncipe para que tivese a dignidade do sacerdocio para sempre.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti nunca permites que as forzas do mal
poidan máis cá túa Igrexa,
fundada como está nos alicerces da pedra apostólica.
Concédenos, pola protección do papa san León,
manernos firmes na verdade
e gozarmos sempre da paz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ilumina con bondade a túa Igrexa
por estes dons que che presentamos.
Fai que medre o teu rabaño no mundo enteiro
e que os seus pastores, guiados por ti,
merezan sempre o teu beneplácito.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Mt 16, 16. 18

Pedro díxolle a Xesús: «Ti es o Mesías, o Fillo do Deus vivo». E Xesús contestoulle: «Ti es Pedro, a pedra; e sobre esta pedra vou edificar a miña Igrexa».

Oración despois da comunión

SEÑOR, goberna con piedade a túa Igrexa,
alimentada con esta comida santa.

Fai que, guiada pola túa man poderosa,
dispoña sempre de maior liberdade
e se manteña na fe verdadeira.

Por Xesucristo, noso Señor.

Día 11 de novembro

Nas dioceses de Lugo, Mondoñedo-Ferrol, Santiago e Tui-Vigo:

San Martiño de Tours, bispo

Memoria

Na diocese de Ourense:

Solemnidade

Naceu en Panonia arredor do ano 316, de pais xentís. Despois de recibir o bautismo deixou as armas e levou vida monástica baixo a dirección de san Hilario. Posteriormente ordenouse sacerdote e foi elixido bispo de Tours. Deu exemplo de bo pastor, fundou diversos mosteiros, formou os cregos e evanxelizou os pobres. Morreu o ano 397.

A veneración de san Martiño adquiriu axiña en toda a cristiandade unha moi gran sona, que foi especialmente sinalada no reino suevo de Galicia, ao vencellar a conversión dos suevos á fe cristiá coa milagreira protección do santo de Tours. Foi san Martiño de

Dumio, entre outros, quen trouxo a Galicia desde a igrexa de Tours as reliquias de san Martiño e propagou nestas terras a devoción ao santo do seu mesmo nome. Na súa honra, moi pronto, levantouse unha igrexa na cidade de Ourense, que, co tempo, se ía converter na actual catedral, única en España dedicada a san Martiño de Tours.

Antífona de entrada

1 Sam 2, 35

«Farei xurdir un sacerdote que me sexa fiel e que actúe conforme aos desexos do meu corazón», di o Señor.

(Na diocese de Ourense: dise Gloria).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti mostrácheste grande
tanto na vida coma na morte do bispo san Martiño.
Renova as marabillas da túa graza nos nosos corazóns,
para que nin a vida nin a morte
nos poidan arredar do teu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

(Na diocese de Ourense: dise o Credo).

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, noso Deus,
santifica estas ofrendas que che presentamos con alegría
na festa de san Martiño.
Fai que esta Eucaristía guíe a nosa vida,
tanto na prosperidade coma na desgraza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos santos pastores (p. 470).

Antífona da comunión

Mt 25, 40

Asegúrovos que canto fixestes cun destes irmáns meus máis pequenos,
comigo fixéstelo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti, que nos renovaches con este sacramento da unidade,
axúdanos a cumprir en todo a túa vontade.
Fai que, así como san Martiño se entregou totalmente ao teu servizo,
tamén nós sintamos a alegría
de pertencermos por completo a ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

Na diocese de Ourense: pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 12 de novembro

San Xosafat, bispo e mártir

Memoria

Naceu en Ucraña, polo ano 1580, de pais ortodoxos. Abrazou a fe católica e ingresou na Orde de san Basilio. Foi promovido ao sacerdocio e elixido bispo de Polock; traballou extraordinariamente pola unidade da Igrexa. Foi condenado a morte polos seus inimigos e conseguiu o martirio no ano 1623.

Antífona de entrada

Pola alianza do Señor e pola lei dos nosos pais, os santos de Deus perseveraron no amor fraterno: porque neles había o mesmo espírito e a mesma fe.

Oración

SEÑOR, aviva na túa Igrexa
o Espírito que lle deu a san Xosafat
o valor de entregar a vida polo seu pobo.
Pola súa intercesión,
faí que ese mesmo Espírito nos fortaleza
para non termos medo a dar a vida polos nosos irmáns.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

PAl misericordioso,
bendí estas ofrendas e confírmanos na túa fe,
que san Xosafat testemuñou vertendo o seu sangue.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 10, 39

Quen trate de conservar a vida, perderaa; pero quen a perda por min, ese conservaraa, di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que esta Eucaristía
nos encha co teu espírito de forza e de paz.
Faí que, seguindo o exemplo de san Xosafat,
gastemos a nosa vida
traballando pola honra e unidade da Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 13 de novembro

San Leandro, bispo

Leandro, arcebispo de Sevilla, irmán dos santos Fulxencio, Florentina e Isidoro, presidiu o Concilio III de Toledo (ano 589), no que se acadou a conversión do rei visigodo Recaredo e a unidade católica da nación. Morreu polo ano 600 e o seu corpo foi trasladado á catedral hispalense.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

SEÑOR, ti fixeches do teu santo bispo Leandro un defensor insigne da fe íntegra da Igrexa. Pola súa intercesión, concédelle ao teu pobo permanecer sempre na verdade. Polo noso Señor Xesucristo.

Día 15 de novembro

Santo Alberto Magno, bispo e doutor da Igrexa

Naceu en Lavingen, á beira do Danubio (Alemaña), polo ano 1206. Fixo os seus estudos en Padua e París. Admitido na Orde dos Predicadores, desempeñou a docencia con moito xeito en moitos sitios. Foi consagrado bispo de Ratisbona e traballou constantemente en reafirmar a paz entre os pobos e cidades. Escribiu con singular mérito moitos traballos para proveito da cultura sagrada e profana. Morreu en Colonia o ano 1280.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816) ou dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

SEÑOR, noso Deus, ti fixeches que o santo bispo Alberto mereces e o nome de Magno, porque soubo conciliar a ciencia humana e a fe divina. Concédenos seguir de tal xeito o seu maxisterio, que co progreso da ciencia humana te coñezamos e amemos cada vez máis. Polo noso Señor Xesucristo.

Día 16 de novembro

Santa Margarida de Escocia

Naceu en Hungría polo ano 1046, cando o seu pai vivía alí desterrado. Reintegrada a Inglaterra, casou con Malcom III, rei de Escocia, e tivo oito fillos. Foi exemplo admirable de nai e de raíña. Morreu en Edimburgo o ano 1093.

Do Común dos santos e das santas: para os que practicaron a misericordia (p. 839).

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti fixeches brillar a santa Margarida
polo seu admirable amor aos pobres.

Fai que, polo seu exemplo e intercesión,
tamén nós sexamos un signo vivo da túa bondade entre os homes.
Polo noso Señor Xesucristo.

Santa Xertrude, virxe

Naceu en Eisleben (Turinxia) o ano 1256; de moi nova, ao amparo das monxas cistercienses de Helfta, dedicouse con constancia ao estudo, chegando a dominar a literatura e a filosofía. Consagrouse ao Señor e percorreu marabillosamente o camiño da perfección, entregándose á oración e á contemplación. Morreu o 17 de novembro do 1301.

Do Común das virxes: para unha virxe (p. 828) ou dos santos e das santas: para relixiosos (p. 837).

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti convertiches o corazón de santa Xertrude
en morada do teu amor.

Polo seu valeamento, ilumina as tebras do noso corazón,
para que poidamos experimentar a alegría da túa presenza
e a forza da túa graza.

Polo noso Señor Xesucristo.

Día 17 de novembro

Santa Sabela de Hungría, relixiosa

Memoria

Naceu o ano 1207, filla do rei Andrés; cando aínda era nova, casou con Luís, landgrave de Turinxia, e foron tres os seus fillos. Dedicada á meditación das cousas celestiais e abrazando a pobreza despois de lle morrer o home, fundou un hospital no que ela mesma servía os pobres. Morreu en Marburgo, o ano 1231.

Do Común dos santos e das santas: para os que practicaron a misericordia (p. 839).

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti concedícheslle a santa Sabela
a graza de recoñecer e honrar a Cristo nos pobres.
Pola súa intercesión, concédenos tamén a nós
servir con amor xeneroso os pobres e asoballados.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 18 de novembro

Dedicación das basílicas dos santos Pedro e Paulo, apóstolos

A basílica de San Pedro do Vaticano elévase sobre o sartego do apóstolo Pedro e nela, entre outros acontecementos importantes da Igrexa, celebráronse os concilios: Vaticano I, no século XIX, e o Vaticano II, na segunda metade do XX.

A basílica de San Paulo, fóra das murallas de Roma, na vía Ostiense, edificouse onde foi decapitado san Paulo. Estas dúas basílicas son testemuñas da fe que predicaron os apóstolos.

Antífona de entrada

Cf. Sal 44, 17-18

Constituíchelos príncipes de toda a terra. Proclamaron a túa sona por todas as xeracións; por iso todos os pobos te loarán por sempre xamais.

Oración

SEÑOR, defende a túa Igrexa coa protección dos apóstolos.
Por eles, recibiu os comezos da fe,
fai que tamén, por eles, medre na graza
deica a fin do mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta estas ofrendas coas que te honramos
e acolle as oracións
coas que invocamos a túa clemencia.
Mantén viva nos nosos corazóns
a verdade que recibimos polo ministerio
dos apóstolos Pedro e Paulo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I dos apóstolos (p. 465).

Antífona da comunión

Xn 6, 69-70

Señor, ti tes palabras de vida eterna e nós cremos que ti es o Cristo, o
Fillo de Deus.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentaches o teu pobo co pan da vida.
Concédenos celebrar con alegría
a festa dos apóstolos Pedro e Paulo,
que ti nos deches coma protectores.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 21 de novembro

Presentación da benaventurada Virxe María

Memoria

A Virxe María, sendo nena, segundo a tradición, foi presentada ao Señor no templo de Xerusalén. María é o verdadeiro templo do Señor, figura da Igrexa e dos corazóns dos cristiáns nos que habita o Espírito do Señor.

Do Común da benaventurada Virxe María (p. 794).

Oración

 EÑOR, celebramos a festa gloriosa da presentación da santa Virxe María. Pola súa intercesión, concédenos que tamén nós poidamos participar da plenitude da túa graza. Polo noso Señor Xesucristo.

Día 22 de novembro

Santa Cecilia, virxe e mártir

Memoria

Aínda que son incertas as noticias sobre a súa persoa, a súa época e a súa morte, consta, non obstante, que xa no século V se lle daba culto en Roma. Hoxe está considerada en moitos países patroa da música.

Do Común dos mártires: para unha virxe mártir (p. 812) ou das virxes: para unha virxe (p. 828).

Oración

 EÑOR, noso Deus, que nos aledas coa celebración anual de santa Cecilia, concédenos imitar os exemplos que piadosamente recibimos da túa serva, e que proclaman as marabillas de Cristo, o teu Fillo, nos seus servidores. Polo noso Señor Xesucristo.

Día 23 de novembro

San Clemente I, papa e mártir

Clemente foi o terceiro sucesor de san Pedro á fronte da Sé romana. Escribiu unha insigne carta á comunidade de Corinto, para restaurar a paz e a concordia entre os fieis daquela comunidade.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807) ou dos pastores: para un papa (p. 814).

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
a túa gloria brilla na grandeza de todos os santos.
Fai que nos alegremos nesta festa anual de san Clemente,
sacerdote e mártir do teu Fillo,
que deu fe co seu martirio dos misterios que celebraba
e confirmou co exemplo o que predicaba de palabra.
Polo noso Señor Xesucristo.

San Columbano, abade

Naceu na primeira metade do século VI, en Irlanda, e educouse nas ciencias sagradas e profanas. Abrazou a vida monástica, pasou a Francia e fundou moitos mosteiros, que gobernou con austera disciplina. Foi desterrado e marchou a Italia, onde fundou o mosteiro Bobiense. Con grandes méritos na súa vida cristiá e monástica, morreu no ano 615.

Do Común dos pastores: para misioneiros (p. 822) ou dos santos e das santas: para un abade (p. 832).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti harmonizaches marabillosamente en san Columbano
o servizo da evanxelización coa dedicación á vida monástica.
Polo seu exemplo e intercesión,
concédenos que te busquemos por riba de todo
e nos esforcemos en facer medrar o teu pobo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 24 de novembro
San Andrés Dung-Lac, presbítero,
e compañeiros, mártires

Memoria

Antífona de entrada

Cf. Gal 6, 14a; 1 Cor 1, 18

Líbrenos Deus de gloriarnos se non é na cruz do noso Señor Xesucristo, porque a mensaxe da cruz para nós, que estamos en vías de salvación, é forza de Deus.

Oración

H, Deus, fonte e orixe de toda paternidade,
que fixeches os benaventurados mártires
Andrés e os seus compañeiros
fieis á cruz do teu Fillo
ata derramar o seu sangue,
concédenos, pola súa intercesión,
que, difundindo o teu amor entre os irmáns,
poidamos chamarnos e ser de verdade fillos teus.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

RECIBE, Pai santo, os dons que che ofrecemos
venerando a paixón dos santos mártires,
para que, no medio das dificultades da nosa vida,
merezamos permanecer sempre fieis a ti
e facer de nós mesmos unha ofrenda agradable aos teus ollos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 5, 10

Benaventurados os perseguidos por causa da xustiza, porque deles é o reino dos ceos.

Oración despois da comunión

REANIMADOS co alimento do único pan,
na conmemoración dos santos mártires,
pedímosche humildemente, Señor,
que, permanecendo unidos no teu amor,
merezamos conseguir o premio eterno prometido á paciencia.
Por Xesucristo, o noso Señor.

Día 25 de novembro

Santa Catarina de Alexandría, virxe e mártir

Do Común de mártires: para unha virxe mártir (p. 812) ou de virxes: para unha virxe (p. 828).

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
que lle fixeches ao teu pobo o don
da benaventurada Catarina, virxe e mártir invicta,
concédenos, pola súa intercesión,
ser fortalecidos na fe e na constancia,
e traballar sen desmaio pola unidade da Igrexa.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 30 de novembro

SANTO ANDRÉS, APÓSTOLO

Festa

Andrés naceu en Betsaida. Primeiro foi discípulo de Xoán Bautista e despois seguiu a Cristo, a quen presentou tamén a seu irmán Pedro. El e mais Filipe foron os que levaron cabo de Xesús uns gregos, e o mesmo Andrés foi o que presentou o neno que tiña uns pans e uns peixes. Segundo di a tradición, despois de Pentecoste, predicou o Evanxeo en moitas rexións e foi crucificado en Acaia.

Antífona de entrada

Cf. Mt 4, 18-19

O Señor viu na beira do mar de Galilea dous irmáns, Pedro e mais Andrés, e díxolles: «Vinde comigo; fareivos pescadores de homes».

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso,
acolle as oracións que che presentamos
na festa do apóstolo Santo Andrés.
Ti chamáchelo para ser predicador e guía da túa Igrexa:
que el sexa sempre o noso valedor na túa presenza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso,
concédenos que estas ofrendas presentadas
na festa de Santo Andrés
che sexan agradables a ti e renoven a vida dos que as reciben.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos apóstolos, pp. 465-466.

Antífona da comunión

Xn 1, 41-42

Díxolle Andrés a seu irmán Simón: «Atopamos o Mesías (que quere dicir "Unxido")». E levouno onda Xesús.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación no teu sacramento, nos dea forza
e nos axude a seguir o exemplo de Santo Andrés.
Fai que, compartindo coma el a morte de Cristo,
merezamos vivir tamén na súa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 17, p. 534).

DECEMBRO

Día 1 de decembro

Na diocese de Tui-Vigo:

ANIVERSARIO DA DEDICACIÓN DA IGREXA CATEDRAL

Festa

Na igrexa catedral:

Solemidade

Xa no século IV, aparecen nomes de bispos desta sé episcopal de Tui. No 1071, consta a existencia dunha Igrexa Catedral dedicada a santa María. Baixo o pontificado do bispo Pelaxio (1131-1155) faise o proxecto dun novo templo, que no ano 1180, se estaba a executar, sendo consagrado no 1232 durante o pontificado de Estevo Exea.

Todo do Común da dedicación dunha igrexa: no cabodano da dedicación (p. 789).

Día 3 de decembro

San Francisco Xavier, presbítero

Memoria

Naceu no castelo de Xavier (Navarra) no ano 1506. Cando estudaba en París xuntouse ao grupo de santo Ignacio. Foi ordenado sacerdote en Roma no ano 1537 e dedicouse a obras de caridade. No ano 1541, foise para o Oriente. Evanxelizou incansablemente a India e o Xapón durante dez anos e converteu moitos á fe. Morreu o ano 1552 na illa de Sanchón, ou Sanción, preto xa da China.

Antífona de entrada

Sal 17, 50; 21, 23

Hei de loarte, Señor, diante dos pobos; contarei a tua fama aos meus irmáns.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti convertiches moitos pobos
coa predicación de san Francisco Xavier.
Dálles a todos os bautizados
o mesmo entusiasmo por estender a fe
e fai que a túa Igrexa se alegre
de ver nacer sempre novos fillos por toda a terra.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as ofrendas que che presentamos
na festa de san Francisco Xavier,
que, pola salvación dos homes,
foi lonxe ata outros pobos.
Fai que tamén nós sexamos testemuñas eficaces do Evanxeo
e poñamos o noso interese en chegarmos a ti
xunto con moitos irmáns.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Mt 10, 27

O que vos digo na escuridade faládeo á plena luz; e o que oídes ás agachadas pregoádeo desde as azoteas.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que estes misterios acendan en nós
o amor afervorado que alentou a san Francisco Xavier
para entregar a súa vida pola salvación dos homes.
Fai que, camiñando máis en conformidade coa nosa vocación cristiá,
recibamos, xunto con el,
o premio prometido aos bos traballadores.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 4 de decembro

San Xoán Damasceno, presbítero e doutor da Igrexa

Naceu en Damasco na segunda metade do século VII, no seo dunha familia cristiá. Era moi bo coñecedor da filosofía. Ingresou no mosteiro de San Sabas, preto de Xerusalén, e foi ordenado sacerdote. Escribiu moitas obras teolóxicas, especialmente contra os iconoclastas. Morreu pola metade do século VIII.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817) ou dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

SEÑOR, en san Xoán Damasceno
décheslle á Igrexa un mestre insigne da verdadeira fe.
Fai que, pola súa intercesión,
esa fe sexa sempre
a nosa luz e a nosa fortaleza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 6 de decembro

San Nicolao, bispo

Foi bispo de Mira, en Licia (hoxe Turquía), e morreu pola metade do século IV. Foi venerado por toda a Igrexa, maiormente desde o século X.

Do Común dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

SEÑOR, imploramos a túa misericordia na festa do bispo san Nicolao. Rogámosche que, pola súa intercesión, nos libres de todo perigo e nos guíes polo camiño da salvación. Polo noso Señor Xesucristo.

Día 7 de decembro

Santo Ambrosio, bispo e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu en Tréveris polo ano 340, no seo dunha familia romana. Fixo os seus estudos en Roma e principiou unha brillante carreira en Sirmio. No ano 374, residindo el en Milán, foi elixido bispo daquela cidade dunha maneira inesperada e ordenárono o 7 de decembro. Cumpriu sempre moi ben co seu oficio e distinguiuse, sobre todo, pola súa caridade con todos, como verdadeiro pastor e doutor dos fieis. Defendeu valentemente os dereitos da Igrexa e, cos seus escritos e a súa actividade, ilustrou a doutrina verdadeira, combatida polos arianos. Morreu un Sábado Santo, o 4 de abril do 397.

Antífona de entrada

Sir 15, 5

No medio da asemblea, púxolle o Señor a palabra na boca. Encheuno de espírito de sabedoría e intelixencia; cubriuno cun vestido de gloria.

Oración

DEUS, noso Pai, ti fixeches do bispo santo Ambrosio un doutor da fe católica e un exemplo de fortaleza apostólica. Fai xurdir na túa Igrexa homes conforme ao teu corazón, que a gobernen con firmeza e sabedoría. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, veña sobre nós o teu Santo Espírito
na celebración destes sagrados misterios.
Fai que nos encha coa mesma luz da fe
que fixo de santo Ambrosio un ardente apóstolo da túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 1, 2-3

Quen medita noite e día na lei do Señor dará froito ao seu tempo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na festa de santo Ambrosio,
renováchesnos coa forza deste sacramento.
Axúdanos a seguir as súas ensinanzas,
para que sigamos os teus camiños
e cheguemos á festa da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 8 de decembro

**INMACULADA CONCEPCIÓN
DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA**

Solemnidade

Esta misa celébrase con vestiduras de cor branca. En España pode empregarse tamén a cor azul.

No 1854, o papa Pío IX declarou dogma de fe a Inmaculada Concepción da Benaventurada Virxe María, que viña celebrándose de séculos na Igrexa. A graza de Deus conservou a María limpa de todo pecado desde o instante da súa concepción para facer dela unha digna morada do seu Fillo unixénito. A Igrexa espera chegar ser, tamén ela, a esposa gloriosa de Deus, sen mancha nin engurra, santa e inmaculada.

Antífona de entrada

Is 61, 10

Brinco de alegría no Señor, alégrase a miña alma no meu Deus, porque me cubriu cun vestido de salvación e me envolveu nun manto de santidade, coma unha esposa adornada coas súas xoias.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, ti preparaches
pola Concepción Inmaculada da Virxe María
unha morada digna para o teu Fillo
e fixéchela participar de antemán na salvación.
Pola súa intercesión,
concédenos tamén a nós vivir limpos de pecado
para alcanzar a túa presenza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bos ollos
a ofrenda que che presentamos
na festa da Inmaculada Concepción da Virxe María.
Nós proclamamos que a túa graza
a preservou sempre limpa de pecado.
Fai que, pola súa intercesión,
tamén nós sexamos liberados
de todas as nosas culpas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O MISTERIO DE MARÍA E DA IGREXA

℟. O Señor sexa convosco. ℣.

℟. Erguede os corazóns. ℣.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℣.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti preservaches a Virxe María
de toda mancha de pecado orixinal
e enriquecíchela coa plenitude da túa graza,
para lle preparares ao teu Fillo unha nai digna
e para que fose o comezo dunha Igrexa
sen mancha nin engurra,
esposa radiante para el.

Porque purísima había ser a Virxe
que nos dese coma Fillo o Añó inocente
que ía borrar os nosos pecados.
Elixíchela a ela por enriba de todos con especial amor,
como avogada da graza
e modelo de santidad.

Por iso, en unión con todos os coros dos anxos,
aclamámoste cheos de alegría, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Cousas gloriosas se teñen dito de ti, María, porque de ti naceu o sol da
xustiza, Xesucristo, o noso Deus.

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
ti escolliches a Virxe María
e preserváchela limpa do pecado orixinal.
Polo sacramento que acabamos de recibir,
cúranos tamén a nós das feridas que nos deixou ese pecado.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 15, p. 533).

Día 9 de decembro

San Xoán Diego Cuauhtlatatzin

Do Común de santos e das santas: para un santo (p. 832).

Oración

H, Deus,
que manifestaches o amor
da Santísima Virxe María cara ao teu pobo
por medio de san Xoán Diego,
concédenos pola súa intercesión
que, dóciles ás recomendacións da nosa Nai de Guadalupe,
poidamos cumprir sempre a túa vontade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 10 de decembro

Neste mesmo día, pódese celebrar a memoria de santa Baia de Mérida, virxe e mártir (p. 778).

Benaventurada Virxe María de Loreto

A Santa Casa —que segundo a crónica escrita no ano 1465 dise que foi atopada na noite do 9 ao 10 de decembro de 1294, no mesmo outeiro onde está aínda hoxe— é a orixe da devoción mariana que no santuario de Loreto se manifesta, memoria do misterio da encarnación e dos exemplos evanxélicos da Santa Familia de Nazaret. Moitos Sumos Pontífices outorgaron coidado apostólico ao santuario da Virxe de Loreto, proclamada incluso por Benedito XV patroa da aviación. A letanía lauretana difundíuse pola Igrexa Universal.

Do Común da benaventurada Virxe María (p. 794).

Oración

H, Deus, que,
cumprindo o prometido aos nosos Pais
elixiches á Benaventurada Virxe María
para que fose a Nai do Salvador,
concédenos seguir o exemplo
de quen che agradou coa súa humildade
e nos beneficiou coa súa obediencia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Santa Baia de Mérida, virxe e mártir

Baia, nacida dunha familia de nobre liñaxe, fíxose máis famosa aínda pola súa morte extraordinaria. Naceu en Mérida a fins do século III. Prudencio ofréce-nos unha descrición moi fermosa do seu martirio, que coincide admirablemente coas Actas escritas por unha testemuña ocular. Despois de ser cruelmente torturada, morreu á idade de doce anos, un día 10 de decembro.

Do Común dos mártires: para unha virxe mártir (p. 812) ou das virxes: para unha virxe (p. 828).

Oración

DEUS, fonte de todos os bens,
para nos lebares á confesión do teu nome
recorres mesmo ao martirio dos nenos.
Fai que a túa Igrexa, alentada polo martirio de santa Baia,
non teña medo de sufrir por ti
e viva co desexo da gloria eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 11 de decembro

San Dámaso I, papa

Foi español de orixe e naceu arredor do ano 305. Estaba incardinado en Roma cando foi elixido bispo daquela cidade o ano 366, nuns momentos de moitas calamidades. Tivo que organizar cada pouco sínodos contra os cismáticos e herexes e foi un gran promotor do culto dos mártires, aos que lles adubiou os sepulcros con fermosos versos. Morreu o ano 384.

Do Común dos pastores: para un papa (p. 814).

Oración

SEÑOR, o papa san Dámaso
distinguiuse polo seu amor aos mártires
e promoveu con entusiasmo o seu culto.
Concédenos que tamén nós, seguindo o seu exemplo,
honremos aos que deron a súa vida pola fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 12 de decembro

Benaventurada Virxe María de Guadalupe

Do Común da benaventurada Virxe María (p. 794).

Oración

H, Deus,
Pai das misericordias,
que puxeches o teu pobo
baixo o singular patrocínio
da Santísima Nai do teu Fillo,
concede a cantos a invocan coma benaventurada Virxe de Guadalupe,
que busquen, con fe decidida, o progreso dos pobos
polos camiños da xustiza e da paz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 13 de decembro

Santa Lucía, virxe e mártir

Memoria

Morreu, probablemente, en Siracusa durante a persecución de Diocleciano. O seu culto espallouse desde a antigüidade por case toda a Igrexa e o seu nome foi introducido no Canon romano.

Do Común dos mártires: para unha virxe mártir (p. 812) ou das virxes: para unha virxe (p. 828).

Oración

SEÑOR, que nos protexa sempre
a gloriosa intercesión de santa Lucía, virxe e mártir.
Fai que os que aquí na terra celebramos o seu martirio
Contemplemos a súa gloria no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 14 de decembro

San Xoán da Cruz, presbítero e doutor da Igrexa

Memoria

Naceu en Fontiveros (provincia de Ávila) polo ano 1542. Despois de pasar algúns anos na Orde dos Carmelitas, foi o primeiro que, por influxo de santa Tareixa de Xesús, a partir do 1568, se declarou a favor da reforma da Santa e, por mor desa reforma, pasou por moitísimos sufrimentos e traballos. Morreu en Úbeda o ano 1591 con gran sona de santidad e sabedoría, das que son un testemuño precioso os seus escritos espirituais.

Antífona de entrada

Gal 6, 14

Pero a min Deus me libre de me gloriar de algo que non sexa a cruz do noso Señor Xesucristo, na que o mundo está crucificado para min como eu para o mundo.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle a san Xoán da Cruz
unha perfecta abnegación de si mesmo
e un amor extraordinario á cruz.

Concédenos seguir de cerca os seus pasos
para podermos chegar á contemplación eterna da túa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso,
mira con bos ollos as ofrendas que che presentamos
na festa de san Xoán da Cruz.

Fai que, cantos celebramos os misterios da paixón do Señor,
imitemos na vida o que agora celebramos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 16, 24

«Se alguén quere vir comigo, que renuncie a si mesmo, cargue coa súa cruz e me siga», di o Señor.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti ilustraches marabillosamente o misterio da cruz
coa vida de san Xoán.
Concédenos que, fortalecidos por este sacrificio,
Manteñamos a nosa fidelidade a Cristo
e traballemos na Igrexa pola salvación de todos os homes.
Por Xesucristo, noso Señor.

Día 21 de decembro

San Pedro Canisio, presbítero e doutor da Igrexa

Naceu o ano 1521 en Nimega (Holanda). Estudou en Colonia e entrou na Compañía de Xesús. Foi ordenado sacerdote o ano 1546. Destinárono a Alemaña, onde desenvolveu un valente labor a favor da fe católica cos seus escritos e predicación. Publicou numerosas obras, entre as que destaca o seu «Catecismo». Morreu en Friburgo, de Suíza, o ano 1597.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817) ou dos doutores da Igrexa (p. 826).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches ao santo presbítero Pedro Canisio
forte na virtude e na doutrina para defender a fe católica.
Pola súa intercesión,
fai que, cantos buscan a verdade, teñan a alegría de te encontrar
e que, os que cren en ti, se manteñan firmes na profesión da fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 23 de decembro

San Xoán de Kety, presbítero

Naceu en Kety, de Cracovia, o ano 1390. Ordenouse sacerdote e foi por moitos anos profesor na universidade de Cracovia. Despois rexentou a parroquia de Ilkus. Á fe que expoñía con acerto desde a súa cátedra, xuntou grandes virtudes, sobre todo a piedade e a caridade co próximo, ata se converter nun modelo para os seus colegas e discípulos. Morreu o ano 1473.

Do Común dos pastores: para un pastor (p. 817) ou dos santos e das santas: para os que practicaron a misericordia (p. 839).

Oración

DEUS todopoderoso,
que o exemplo de san Xoán de Kety
nos axude a progresar na sabedoría dos santos:
que, practicando a caridade con todos, consigamos o teu perdón.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 26 de decembro

SANTO ESTEVO, PROTOMÁRTIR

Festa

É un dos sete diáconos elixidos polos apóstolos para o servizo da comunidade. Morreu apedreado pola confesión de fe que fixo ante os verdugos entre os que se encontraba Saulo, quen despois chegaría ser o apóstolo san Paulo.

Antífona de entrada

Abríronselle as portas do ceo a santo Estevo, que foi o primeiro de todos os mártires. Por iso triunfa xa coroado no ceo.

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, celebramos o martirio de santo Estevo,
que chegou a rezar polos mesmos que o perseguían.
Fai que imitemos o seu testemuño
e amemos os nosos inimigos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe con agrado os dons que hoxe che presentamos
ao conmemorarmos o glorioso martirio de santo Estevo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Antífona da comunión

Feit 7, 58

Acantazaban a Estevo, mentres el rezaba así: «Señor Xesús, recibe o
meu espírito».

Oración despois da comunión

SEÑOR, dámosche grazas
pola xenerosidade da túa misericordia connosco.
Ti sálvasnos co nacemento do teu Fillo
e alégrasnos coa festa do mártir santo Estevo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 27 de decembro

SAN XOÁN, APÓSTOLO E EVANXELISTA

Festa

Xoán, irmán de Santiago, fillo do Zebedeo, foi dos tres que acompañaron ao Señor na transfiguración e no xardín de Xetsemaní. Na derradeira cea, reclinou a cabeza no peito de Xesús e fóronlle revelados os segredos divinos. Ao pé da cruz recibiu, coma nai, a Virxe María. Xoán é o autor do carto Evanxeo e de tres epístolas. Morreu xa vello, segundo a tradición, en Éfeso ensinando aos seus fieis o mandamento do amor.

Antífona de entrada

Este é Xoán que, na última cea, se recostou sobre o peito do Señor; benia ao apóstolo a quen se lle manifestaron os segredos celestes e que espallou polo mundo adiante as palabras da vida.

O bien:

Sir 15, 5

No medio da asemblea, púxolle o Señor a palabra na boca. Encheuno de espírito de sabedoría e intelixencia; cubriuno cun vestido de gloria.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti reveláchesnos os misterios do teu Verbo
por medio do apóstolo san Xoán.

Fai que cheguemos a comprender
o que el tan marabillosamente nos predicou.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, santifica estes dons que che presentamos.
Que esta santa cea,
que foi para o apóstolo san Xoán fonte de revelación,
nos axude tamén a nós
a penetrar no misterio do Verbo eterno.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Antífona da comunión

Xn 1, 14. 16

E a Palabra fíxose carne e plantou entre nós a súa tenda e da súa abundancia recibimos todos nós.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
o apóstolo san Xoán predicou a boa nova
do teu Verbo feito home.
Por esta Eucaristía, que acabamos de celebrar,
fai que habite sempre entre nós.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 18, p. 534).

Día 28 de decembro

Os SANTOS INOCENTES, MÁRTIRES

Festa

Os santos nenos inocentes de Belén pasaron do colo das nais ao regazo de Deus, noso Pai. Confesan a Deus coa morte, non de palabra. Morreron por Cristo e acompañan o Añó de Deus onde queira que vaia.

Antífona de entrada

Os nenos inocentes morreron por Cristo; van detrás do Añó inmaculado e pregoan acotío: «Gloria a ti, Señor».

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, os mártires Inocentes pregoan hoxe a túa gloria,
non falando, senón morrendo por ti.
Fai que tamén nós levemos á práctica coa vida
a fe que pregoamos coa palabra.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle estes dons que che presentamos.
Ti queres que os teus misterios sexan fonte de salvación
mesmo para aqueles que aínda non te poden coñecer:
fai que nos purifiquen tamén a nós,
que os celebremos con devoción.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Nadal (pp. 420-422).

Antífona da comunión

Ap 14, 4

Estes foron rescatados de entre os homes, como ofrenda de primicias
para Deus e para o Añó; estes acompañan o Añó onde queira que vaia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, mesmo antes de poderen confesar de palabra o teu Fillo,
os santos Inocentes foron coroados de gloria
pola graza do seu nacemento.
A Eucaristía que recibimos nesta festa,
nos conceda tamén aos teus fieis a abundancia da salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pode empregarse a fórmula de bendición solemne (n. 2, p. 526).

Día 29 de decembro

San Tomé Becket, bispo e mártir

Naceu en Londres o ano 1118, foi crego de Canterbury e chanceler do reino. No ano 1162, foi elixido bispo. Defendeu valentemente os dereitos da Igrexa contra Henrique II, que o condenou ao desterro en Francia durante seis anos. De volta na súa terra, tivo que sufrir aínda moitísimas dificultades, ata que os do bando do rei o asasinaron o ano 1170.

Do Común dos mártires: para un mártir (p. 807) ou dos pastores: para un bispo (p. 816).

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle ao mártir san Tomé Becket
a fortaleza de entregar a vida
pola xustiza e pola liberdade da Igrexa.
Concédenos, pola súa intercesión,
que sacrifiquemos a nosa vida por Cristo neste mundo,
para que así poidamos atopala no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Día 31 de decembro

San Silvestre I, papa

Foi elixido bispo da Sé romana no ano 314, e gobernou a Igrexa baixo o imperio de Constantino o Grande. Durante ese tempo, o cisma donatista e o erro ariano ocasionaron graves tribulacións á Igrexa. Morreu o ano 355 e foi sepultado no cemiterio de Priscila, na vía Salaria.

Do Común dos pastores: para un papa (p. 814).

Oración

SEÑOR, axuda o teu pobo,
que confía na intercesión do papa san Silvestre.
Fai que, vivindo esta vida baixo a túa guía,
poida chegar á felicidade da vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

MISAS COMÚNS

1. Por comodidade, en cada un dos Comúns póñense unhas cantas misas con todos os seus elementos, é dicir, coas antífonas e coas oracións.

Con todo, estalle permitido ao sacerdote, se o cre conveniente, cambiar entre si as antífonas e as oracións dun mesmo Común, escollendo de entre os mesmos textos os que parezan vir máis ao caso pastoralmente.

Ademais, nas misas de «memoria», as oracións sobre as ofrendas e as de despois da comunión pódense coller dos mesmos Comúns ou das feiras do tempo litúrxico respectivo.

2. No Común dos mártires e no Común dos santos e das santas, todas as oracións referidas aos santos pódense usar tamén para as santas.
3. En cada un dos Comúns os textos presentados en forma singular pódense empregar sempre para varios, cambiando o número. Do mesmo xeito, uns textos que aparecen en plural pódense empregar para un, cambiando igualmente o número.
4. As misas que se sinalen para determinados tempos ou circunstancias, deben usarse tan só para eses tempos e circunstancias.
5. No tempo pascual, ao final das antífonas de entrada e da comunión, engádese un só Aleluia.
6. Nas solemnidades e nas festas, pódese dicir unha das antífonas de libre elección que se propoñen máis adiante (p. 844).

COMÚN DA DEDICACIÓN DUNHA IGREXA

No día da dedicación

Os textos das misas «No día da dedicación» e tamén «Na dedicación dun altar» están entre as misas rituais (pp. 891-895).

No cabodano da dedicación

A. Na mesma igrexa dedicada

Antífona de entrada

Sal 67, 36

Grande e admirable é Deus no seu santuario. O Deus de Israel é quen dá ao seu pobo forza e vigor. Bendito sexa Deus! [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
cada ano ti concédesnos celebrar o día
da consagración desta santa igrexa.
Escoita as pregarías do teu pobo
e fai que o que aquí se che ofrece sexa sempre digno
e nos leve á plenitude da salvación.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, hoxe conmemoramos o día
no que quixeches encher a túa casa coa gloria da túa santidad.
Fai de nós mesmos unha ofrenda
que sexa sempre grata aos teus ollos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O MISTERIO DO TEMPLO DE DEUS, QUE É A IGREXA

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Porque nesta casa visible,
que ti nos concediches edificar
e onde decote axudas a túa familia
que peregrina cara a ti,
manifestas e realizas admirablemente
o misterio da túa comunión connosco.
Aquí edificas o templo vivo que nós somos
e fas medrar a túa Igrexa espallada polo mundo
para que sexa nel o corpo do Señor,
ata chegar á súa plenitude
na visión da paz, na Xerusalén celeste.

Por iso, Señor, celebrámoste
no templo da túa gloria
e, con todos os anxos e santos,
te loamos e glorificamos, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

1 Cor 3, 16-17

Sodes o santuario de Deus e o Espírito de Deus habita dentro de vós. O santuario de Deus é santo; e ese santuario sodes vós [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, que o pobo que che está consagrado
recolla os froitos e os gozos da túa bendición.
Concédenos recoñecer que xa se fixo realidade no noso espírito
o que visiblemente celebramos hoxe
no aniversario da consagración desta igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Bendición ao final da Misa

DEUS, Señor do ceo e da terra,
axuntouvos hoxe para celebrar a dedicación
[o cabodano da dedicación] desta igrexa.
Que el vos encha coa abundancia
da súa bendición.

R. Amén.

Deus quixo congregar mediante o seu propio Fillo
os fillos que estaban dispersos.
Que el faga de vós o seu templo vivo
e morada do Espírito Santo.

R. Amén.

Que, purificados pola graza,
habite Deus nos vosos corazóns
e vos acolla un día entre os santos
na súa felicidade eterna.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

B. Fóra da igrexa dedicada

Antífona de entrada

Ap 21, 2

Vin a cidade santa, a nova Xerusalén, que baixaba do ceo mandada por Deus; adornada coma unha esposa que se adorna para recibir o seu esposo [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti edificas a eterna morada da túa gloria
con pedras vivas e escollidas.

Multiplica na túa Igrexa
os dons espirituais que lle concediches,
para que o teu pobo fiel medre cada vez máis,
ata se transformar na Xerusalén celeste.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS, noso Pai,
que quixeches chamar Igrexa ao teu pobo,
fai que cantos nos axuntamos no teu nome
che teñamos respecto e amor,
camiñemos polos teus vieiros
e academos deste xeito, guiados por ti, as promesas celestiais.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle os dons que che ofrecemos.
Concédenos, a cantos aquí xuntos estamos pregando,
a graza deste sacramento
e os froitos das nosas preces e desexos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O MISTERIO DA IGREXA, QUE É ESPOSA DE CRISTO E TEMPLO DO ESPÍRITO

℟. O Señor sexa convosco. ℞.

℟. Erguede os corazóns. ℞.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℞.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti habitas en toda casa de oración
coa túa presenza xenerosa
e coa continua axuda da túa graza
transfórmalos a nós mesmos
en templos do Espírito Santo,
que brillan co esplendor dunha vida santa.
Coa túa acción constante
santificas a esposa de Cristo, a Igrexa,
da que son imaxe os edificios visibles,
para que, feliz co gozo de ser nai de tantos fillos,
sexa un día recibida no ceo para a túa gloria.

Por iso, con todos os anxos e cos santos,
loámoste e cantámosche sen cesar,
proclamando a túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
enchas o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

1 Pe 2, 5

Vós, coma pedras vivas, sodes parte dun templo espiritual e formades un sacerdocio santo [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti fasnos entrever a Xerusalén celeste
no signo temporal da túa Igrexa.
Pola participación neste sacramento,
convértenos en templos da túa graza
e concédenos entrar na morada da túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

COMÚN DA BENAVENTURADA VIRXE MARÍA

Estas misas empréganse tamén para celebrar a memoria da benaventurada Virxe María nos sábados e nas misas votivas da Virxe.

I. Tempo ordinario

1

Antífona de entrada

Sedulio

Alégrate, Nai santa, Virxe Nai do Rei, que goberna ceo e terra polos séculos sen fin.

Oración

SEÑOR, noso Deus, concédenos aos teus fieis gozar sempre de saúde na alma e no corpo. Que, pola gloriosa intercesión de santa María sempre Virxe, nos vexamos libres das tristezas desta vida e gocemos das alegrías da vida eterna. Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, nós non podemos agradarche coas nosas propias obras: Perdóanos ti os nosos pecados e concédenos a salvación pola intercesión da Nai do teu Fillo, noso Señor Xesucristo. El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, a humanidade do teu Fillo unixénito, que, ao nacer da Virxe, non diminuíu a virxindade de súa Nai senón que a consagrou, nos libre dos nosos pecados para que o noso sacrificio sexa agradable aos teus ollos. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María (nas misas votivas: na veneración, p. 458), ou II-V (pp. 459-462).

Antífona da comunión

Cf. Lc 11, 27

Feliz o ventre da Virxe María, que levou o Fillo do Pai eterno!

Oración despois da comunión

SEÑOR, ao recibirmos este sacramento,
imploramos a túa clemencia.
Concédenos que, ao celebrarmos con ledicia
a festividade da Virxe santa María,
imitemos o seu exemplo
e poidamos colaborar dignamente
no misterio da nosa redención.
Por Xesucristo, noso Señor.

2

Antífona de entrada

Ditosa ti, Virxe María, que levaches no seo o creador do mundo; deches
a luz ao que te creou e permaneces Virxe para sempre.

Oración

DEUS misericordioso,
concédenos axuda na nosa debilidade
aos que celebramos a memoria da Virxe santa María.
Fai que, pola súa intercesión,
poidamos librarnos das nosas maldades.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, que veña na nosa axuda
a intercesión gloriosa da Virxe santa María,
para que nos vexamos libres de todos os perigos
e poidamos gozar así da túa paz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ao venerarmos a memoria da Nai do teu Fillo,
pedímosche que a ofrenda deste sacrificio
faga de nós, coa túa graza, unha oblación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María (nas misas votivas: na veneración, p. 458),
ou II-V (pp. 459-462).

Antífona da comunión

Lc 1, 49

Marabillas fixo en min o Poderoso! O seu nome é santo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, despois de participar nos misterios da redención,
ao celebrarmos a memoria da Nai do teu Fillo,
faí que gocemos da abundancia da túa graza
e vivamos sempre máis profundamente o misterio da salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

3

Antífona de entrada

Cf. Xdt 13, 23. 25

Bendita es ti, Virxe María, polo Señor, Deus Altísimo, máis ca todas as mulleres da terra. Tanto glorificou o teu nome que estará sempre na boca dos homes.

Oración

SEÑOR, veneramos a memoria gloriosa
da Santísima Virxe María;
concédenos, pola súa intercesión,
que poidamos participar da plenitude da túa graza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR Xesucristo,
ti dignáchestes escoller o seo virxinal de santa María
para faceres morada nela.
Concédenos que, defendidos de todo perigo pola súa protección,
poidamos celebrar a súa festa cheos de alegría.
Ti, que vives e reinas.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, presentámosche estas ofrendas de loanza
ao tempo que nos alegamos na festa da Nai do teu Fillo.
Concédenos, por este sacrosanto intercambio,
que medre en nós o don da redención eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María (nas misas votivas: na veneración, p. 458),
ou II-V (pp. 459-462).

Antífona da comunión

Cf. Lc 1, 48

Todas as xeracións me van felicitar, porque o Señor reparou na súa humilde escraviña.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ao celebrarmos a memoria da santa Virxe María,
fortalecéchesnos co teu pan celestial.
Pedímosche humildemente
que poidamos participar tamén do banquete da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

II. Tempo do Advento

4

Antífona de entrada

Is 45, 8

Manda ceo o teu orballo: que como chuvia baixe o xusto, que se abra
a terra e xermole a salvación.

Ou ben:

Lc 1, 30-32

Díxolle o anxo a María: «Atopaches graza diante de Deus. Vas concibir no
teu ventre e darás a luz un fillo, e chamarase Fillo do Altísimo».

Oración

DEUS, ti quixeches que, conforme ao anuncio do anxo,
o teu Fillo se encarnase no seo da Virxe María.
Concédelle ao teu pobo,
que a honra coma verdadeira Nai de Deus,
gozar sempre da súa materna intercesión.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que aquel mesmo Espírito
que fecundou co seu poder as entrañas da Virxe María
santifique tamén estes dons
que presentamos no teu altar.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María (nas misas votivas: na veneración, p. 458)
ou II-V (pp. 459-462).

Tamén se pode dicir o prefacio II do Advento (p. 418).

Antífona da comunión

Is 7, 14

Mirade, a Virxe vai concibir e dará a luz un fillo e poñeránlle de nome
Emmanuel: «Deus-connosco».

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
que estes misterios que acabamos de recibir
sexan para nós signo da túa misericordia.
Fai que a encarnación do teu Fillo
nos salve a todos os que celebramos con devoción
a lembranza da Virxe María.
Por Xesucristo, noso Señor.

III. Tempo do Nadal

5

Antífona de entrada

María xerou o Rei que ten un nome eterno. Xuntou o gozo de ser nai coa gloria de ser virxe. Non tivo semellante nin endexamais a terá.

Ou ben:

Virxe, Nai de Deus, aquel que non colle no mundo pechouse no teu seo ao se facer home.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti entregácheslles aos homes o don da salvación eterna
pola virxinidade fecunda de María.
Concédenos sentir sobre nós a agarimosa intercesión
daquela por quen nos foi posible recibir o autor da vida,
o teu Fillo Xesucristo.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as ofrendas que che presentamos.
Derrama nos nosos corazóns a luz do Espírito Santo,
para que, seguindo o exemplo da Virxe María,
busquemos e conservemos sempre os misterios do teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María (nas misas votivas: na veneración, p. 458)
ou II-V (pp. 459-462).

Antífona da comunión

Xn 1, 14

E a Palabra fíxose carne, e morou entre nós e, chea de graza e de verdade, plantou entre nós a súa tenda.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na festividade da Virxe santa María recibimos con gozo os divinos sacramentos do Corpo e do Sangue do teu Fillo, feito home, co que nos alimentas. Pedímosche que eles nos fagan participar sempre da súa divindade. Por Xesucristo, noso Señor.

IV. Tempo da Pascua

6

Antífona de entrada

Cf. Feit 1, 14

Os discípulos dedicábanse conxuntamente á oración con María, a Nai de Xesús. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai, pola resurrección do teu Fillo, noso Señor Xesucristo, enches de alegría o mundo enteiro. Concédenos, pola intercesión de súa Nai María, a Virxe, alcanzar os gozos da vida eterna. Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS, noso Pai, ti deches o Espírito Santo aos teus apóstolos, cando estaban reunidos en oración con María, a Nai de Xesús. Fai que nós, pola súa intercesión, te sirvamos con fidelidade e sexamos capaces de difundir a gloria do teu nome coas nosas palabras e co noso exemplo. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ao celebrarmos a festividade da Virxe María presentámosche as nosas ofrendas e oracións. Pedímosche que nos protexa a humanidade do teu Fillo, que se che ofreceu a si mesmo na cruz coma vítima inmaculada. El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio I da Benaventurada Virxe María (nas misas votivas: na veneración, p. 458 ou II-V (pp. 459-462)).

Antífona da comunión

Alégrate, Virxe Nai: Cristo resucitou do sepulcro. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que este sacramento fortaleza nos nosos corazóns a verdadeira fe, que nos fai proclamar Deus e home verdadeiro o teu Fillo nacido da Virxe. Concédenos que, polo poder da súa resurrección salvadora, cheguemos á alegría da vida eterna. Por Xesucristo, noso Señor.

Outras oracións para as misas da Virxe santa María

Oración

DEUS todopoderoso, os teus fieis alegrámonos coa protección da benaventurada Virxe María. Fai que, pola súa intercesión, nos vexamos libres de todos os males na terra e poidamos chegar aos gozos eternos do ceo. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, mira con bos ollos as prearias e ofrendas que os teus fieis che presentamos na conmemoración da benaventurada Virxe María, Nai de Deus. Que a ti che sexan agradables e a nós nos consigan o teu auxilio misericordioso. Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos
con estes sacramentos de salvación.

Pedímosche humildemente que, cantos celebramos con devoción
a festa da Virxe santa María, Nai de Deus,
poidamos experimentar sempre o froito da túa redención.
Por Xesucristo, noso Señor.

COMÚN DOS MÁRTIRES

I. Fóra do tempo pascual

A. De varios mártires

1

Antífona de entrada

Alégranse no ceo os santos que seguiron os pasos de Cristo. Polo seu amor verteron o sangue e agora gozan para sempre con Cristo.

Oración

SEÑOR, atende as nosas pregarías
e dános devoción e alegría
na festa anual dos santos mártires **N.** e **N.**
Concédenos que, ao celebrarmos a memoria da súa paixón,
imitemos tamén a súa firmeza na fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

PAI santo, acolle os dons que che presentamos
na lembranza dos santos mártires.
Fai que nos manteñamos sempre fortes
na defensa do teu nome.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Lc 22, 28-30

«Vós sodes os que permanecestes comigo nas miñas probas. Agora dispoño o reino para vós, di o Señor; para que comades e bebedes á miña mesa no meu reino».

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
na morte dos teus mártires,
iluminaches para nós o misterio da cruz.
Concédenos que este sacrificio nos dea forzas
para nos achegarmos con fidelidade a Cristo
e para traballarmos na Igrexa
polo ben de todos os homes.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Sal 33, 20-21

Moitas son as coitas dos xustos, pero de todas elas os libra o Señor. O Señor garda todos os seus ósos, nin sequera un se lle crebará.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti concedícheslles aos santos **N.** e **N.**
a forza de padeceren por Cristo.
Ven tamén en auxilio da nosa debilidade,
a fin de que, seguindo o exemplo destes santos
que non dubidaron en morrer por ti,
nos manteñamos firmes na confesión do teu nome.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta as ofrendas que che consagramos
na festividade dos teus gloriosos mártires.
Que elas nos purifiquen dos nosos pecados
e te movan a atender os desexos do teu pobo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 15, 13

«Non hai amor máis grande que o de dar a súa vida polos amigos», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, o pan celestial co que nos alimentaches
fixo de nós un só corpo en Cristo.
Concédenos que non nos arredemos nunca do seu amor
e que, seguindo o exemplo dos teus santos mártires **N.** e **N.**,
superemos con firmeza todas as adversidades
por aquel que nos amou.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Sal 36, 39

A salvación aos xustos vénlles do Señor, el é o seu protector no tempo da desgraza.

Oración

SEÑOR, que o triunfo dos teus mártires, nosos irmáns, nos encha de alegría.
Que o seu exemplo fortaleza a nosa fe e que a súa eficaz intercesión nos sirva de consolo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, pedímosche que a oración dos santos mártires **N. e N.** nos recomende diante de ti e nos dea forzas para darmos testemuño da túa verdade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle os dons que o teu pobo che presenta para festexar a paixón dos teus santos mártires **N. e N.**
Fai que estes misterios, que deron forza aos santos **N. e N.** na persecución, nos concedan tamén a nós constancia nas adversidades.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mc 8, 35

«Quen perda a súa vida por min e polo Evanxeo, salvaraa», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, mantén viva dentro de nós a forza do teu sacramento.
Que o don que recibimos na festa dos santos mártires **N. e N.** nos logre a salvación e mais a paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Sal 33, 18

Berraron os xustos, e o Señor escoitounos, e librounos de todas as súas angustias.

Oración

EUS, noso Pai,
cada ano dásnos a alegría
de celebrarmos a festa dos santos mártires **N. e N.**

Concédenos que os que celebramos o seu nacemento para a vida eterna imitemos tamén a súa fortaleza en sufrir por ti.

Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

EUS, noso Pai,
ti concedícheslles aos santos **N. e N.**
o don gratuito de chegaren á gloria inmensa do martirio.

Fai que o teu pobo, pola súa intercesión,
consiga o perdón dos seus pecados
e se sinta protexido en todas as adversidades.

Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche estes dons en lembranza dos santos **N. e N.**
Ti, que a eles lles concediches chegar á claridade da fe,
danos a nós o teu perdón e a túa paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

2 Cor 4, 11

Somos entregados á morte por causa de Xesús, para que a vida de Xesús tamén se manifeste na nosa carne mortal.

Oración despois da comunión

SEÑOR, concédenos por estes santos sacramentos
todas as riquezas da túa graza
na festa dos teus santos mártires **N. e N.**
Que, do seu rexo combate,
aprendamos a ser fortes na paciencia
e a alegrarnos pola vitoria que nos agarda.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Os santos mártires verteron o seu sangue por Cristo na terra; no ceo recibiron a recompensa.

Oración

SEÑOR, dános esa fe viva
que coroou de gloria os santos mártires **N. e N.**,
porque a defenderon ata verter por ela o seu sangue.
Que a manteñamos con fidelidade na nosa vida,
para que tamén a nós nos xustifique.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, mira con bos ollos
as ofrendas que che presentamos.
Concédenos que a paixón do teu Fillo,
que agora imos celebrar sacramentalmente,
se faga realidade en nós polo exemplo dos santos **N. e N.**
Por Xesucristo, noso Señor.

Ou ben:

SEÑOR, presentámosche esta ofrenda
na celebración do triunfo dos santos **N. e N.**
Que ela acenda os nosos corazóns co lume do teu amor
e nos consiga os premios que lles foron prometidos
aos que perseveran deica a fin.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Rom 8, 38-39

Nin a morte nin a vida nin ningunha criatura nos poderá arredar do amor de Cristo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, na conmemoración dos santos mártires **N. e N.**,
sacitados co precioso Corpo e Sangue do teu Fillo,
concédenos permanecer en ti cun amor perseverante,
vivir tan só de ti e camiñar sempre cara a ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

B. Dun mártir

1

Antífona de entrada

Este santo loitou ata a morte pola lei de Deus; non lles tivo medo aos ditos dos impíos, pois estaba ben cimentado sobre pedra firme.

Oración

DEUS do poder e da misericordia,
ti infundícheslle ao teu mártir **N.**
forza para superar os tormentos do martirio.
Concédenos aos que hoxe celebramos o seu triunfo,
manernos, coa túa protección, invencibles
fronte aos ataques do noso inimigo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, santifica coa túa bendición
estas ofrendas que che presentamos.
Que elas acendan en nós, pola túa graza, o lume do teu amor,
que lle deu forza ao mártir san **N.**
para soportar todos os tormentos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Ou ben:

SEÑOR, acolle as ofrendas que che presentamos
na festa do teu mártir san **N.**
Que sexan gratas aos teus ollos,
como foi o sangue que el verteu por ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 16, 24

«Se alguén quere vir comigo, que renuncie a si mesmo, cargue coa súa cruz e me siga», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que este sacramento que vimos de recibir
nos dea aquela fortaleza de ánimo
que fixo do mártir san **N.** un home fiel no teu servizo
e un vencedor valoroso no martirio.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Este é o mártir verdadeiro; el verteu o seu sangue polo nome de Cristo; non lle tivo medo ás ameazas dos xuíces e así chegou ao reino do ceo.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti concedícheslle a san **N.**
loitar ata a morte pola xustiza.
Concédenos, pola súa intercesión,
soportar todas as adversidades
e correr con corazón decidido cara a ti,
que es a vida verdadeira.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS de bondade,
bendice estas ofrendas que che presentamos.
Fortalécenos na fe
que o mártir san **N.** confesou co seu propio sangue.
Por Xesucristo, noso Señor.

Ou ben:

SEÑOR, ofrecémosche estes dons sagrados
ao facermos lembranza do mártir san **N.**,
a quen ningunha tentación puido arredar
da unidade do teu corpo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 15, 1. 5

«Eu son a cepa verdadeira e vós sodes as vides, di o Señor. Quen permanece en min e eu nel, ese dá froito abondo».

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti renováchesnos con estes misterios sacros.
Pedímosche que poidamos imitar a constancia admirable
do mártir san **N.**
e acadar así o premio eterno prometido aos que sofren por ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

II. Tempo pascual

A. De varios mártires

1

Antífona de entrada

Cf. Mt 25, 34

Vinde, benditos de meu Pai. Recibide a herdanza do reino preparado para vós desde a creación do mundo. Aleluia.

Oración

DEUS todopoderoso,
ti concedícheslles aos santos mártires **N. e N.**
dar a súa vida por amor a Xesús e ao Evanxeo.
Concédenos, pola forza do Espírito Santo,
ser dóciles para crer e fortes para defender a nosa fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS omnipotente,
de ti recibe constancia a fe
e forza a debilidade.
Concédenos, polo exemplo e as pregarias dos mártires **N. e N.**,
participar na paixón e na resurrección do teu Fillo
para podermos gozar con eles, onda ti, dos gozos eternos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, conmemoramos a morte fermosa dos xustos.
Ofrecémosche este sacrificio
de onde procede todo martirio.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Ap 2, 7

Ao vencedor dareille a comer da árbore da vida, que está no paraíso de meu Deus. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, neste divino banquete
Celebramos a vitoria dos mártires **N. e N.**
Pedímosche que, a cantos aquí comemos o pan da vida,
nos axudes tamén a vencer o mal,
para que, coma vencedores, poidamos no paraíso
comer da árbore da vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Cf. Ap 12, 11

Estes son os santos que venceron polo sangue do Añño e non estimaron tanto a vida coma para teren medo á morte; por iso agora reinan para sempre con Cristo. Aleluia.

Oración

SEÑOR, que nos encha de alegría
a solemnidade dos teus mártires **N.** e **N.**,
pois eles morreron con morte gloriosa
e verteron o seu sangue precioso
pregoando con valentía a morte e resurrección do teu Fillo.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, mira con bos ollos os dons que che presentamos.
Que o Espírito Santo os bendiga
e así fagan xurdir en nós aquel amor afervoadado
polo que os santos mártires **N.** e **N.**
venceron todos os tormentos do corpo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

2 Tim 2, 11-12

Se morremos con Cristo, tamén con el viviremos. Se somos constantes,
reinaremos con el. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos cun mesmo pan
na festa dos santos mártires **N.** e **N.**
Pedímosche humildemente
que nos afirmes sempre no teu amor
e nos fagas camiñar na nova vida de Cristo.
Por Xesucristo, noso Señor.

B. Dun mártir

Antífona de entrada

Cf. 4 Esd 2, 35

Unha luz perpetua brillará sobre os teus santos, Señor, e vivirán por sempre. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti honraches a túa Igrexa
ao coroar coa vitoria do martirio a san **N**.

Concédenos piadoso
que, así como el foi un bo imitador da paixón do teu Fillo,
tamén nós, seguindo as súas pisadas,
cheguemos á felicidade eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle o sacrificio de reconciliación e de loanza
que che ofrecemos na conmemoración do mártir san **N**.
Que nos obteña o teu perdón
e faga que nos manteñamos en constante acción de grazas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 12, 24-25

Se o gran de trigo cae na terra e non morre, quedará infecundo; pero se morre, dará froito abondo. Aleluia.

Oración despois da comunión

SEÑOR, cheos de alegría pola festa que celebramos,
recibimos os teus dons celestes.
Concédenos a cantos anunciamos neste divino banquete
a morte do teu Fillo
participar tamén cos santos mártires
da súa gloriosa resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

III. Outras oracións de mártires

A. De mártires misioneiros

Oración

DEUS omnipotente e misericordioso,
escoita con clemencia a nosa oración.
Ti, que pola predicación dos santos mártires **N.** e **N.**
infundiches no corazón dos pobos
o coñecemento do teu Fillo,
concédelles, pola súa intercesión, manterse firmes na fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, nesta Eucaristía
Veneramos a paixón dos teus mártires **N.** e **N.**
Concédenos anunciar dignamente neste sacrificio
a morte do teu Fillo,
que non só exhortou os mártires coa súa palabra,
senón que os animou tamén co seu exemplo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ao acabarmos de saborear as delicias
deste alimento celestial,
pedímosche que, co exemplo dos santos **N.** e **N.**,
levemos gravados nos nosos corazóns
os sinais do amor e da paixón do teu Fillo,
para chegar a gozar con plenitude da paz que non ten fin.
Por Xesucristo, noso Señor.

B. Dunha virxe mártir

Oración

DEUS, noso Pai,
hoxe alégrasnos coa festa anual de santa **N.**
Concédenos a axuda dos seus méritos,
ti, que nos iluminaches
co exemplo da súa fortaleza e da súa castidade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que sexan agradables aos teus ollos
os dons que che presentamos na festa de santa **N.**,
do mesmo xeito que foi do teu agrado
o seu combate no martirio.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti coroaches a santa **N.**
polo dobre triunfo da virxindade e do martirio.
Concédenos, pola graza deste sacramento,
superar con valentía toda maldade
e conseguir así a gloria do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

C. Dunha santa mártir

Oración

DEUS todopoderoso,
ti manifestas o teu poder na debilidade humana.
Concédenos a cantos veneramos a memoria de santa **N.**,
pola súa intercesión, o don da fortaleza
co que ela saíu vitoriosa no martirio.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche hoxe con alegría estas ofrendas,
coas que facemos lembranza da vitoria de santa **N.**
Con elas pregoamos as túas marabillas
e alegrámonos de experimentar a súa poderosa intercesión.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, pola celebración deste sacramento,
na conmemoración de santa **N.**,
participamos nos gozos eternos.
Pedímosche a graza de experimentar na vida
o que polo teu don celebramos nesta Eucaristía.
Por Xesucristo, noso Señor.

COMÚN DOS PASTORES

I. Papas ou bispos

1

Antífona de entrada

O Señor escolleuno coma sumo sacerdote; abrindo os seus tesouros, encheuno de todo ben [T. P. Aleluia].

Oración

A. Para papas:

DEUS todopoderoso e eterno,
ti puxeches a san N. para presidir todo o teu pobo
e facelo progresar na santidad coa súa palabra
e co seu exemplo.

Pola súa intercesión, protexe os pastores da túa Igrexa
e o pobo que lles está encomendado
e condúcenos polo camiño que leva á salvación.
Polo noso Señor Xesucristo.

B. Para bispos:

DEUS de bondade,
na persoa de san N. ofrecícheslle á túa Igrexa
un modelo de bo pastor.

Concédenos piadoso que merezamos, pola súa intercesión,
ter un día sitio nos teus prados eternos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche estas ofrendas de loanza
na festa dos teus santos.
Coa súa axuda, confiamos vernos libres
dos males presentes e futuros.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Xn 10, 11

O bo pastor dá a vida polas súas ovellas [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
que estes sacramentos acendan en nós o lume do teu amor;
aquel amor que abrasaba o corazón de san N.
e que o levou á constante entrega no servizo da túa Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Cf. Sir 45, 30

O Señor fixo con el unha alianza de paz, nomeouno príncipe e concedeu-lle para sempre a dignidade sacerdotal [T. P. Aleluia].

Oración

A. Para papas:

SEÑOR, ti constituíches a san N. pastor da Igrexa universal e fixéchelo brillar con admirable esplendor de doutrina e santidad.

A cantos veneramos os méritos deste pastor, concédenos brillar tamén coas nosas obras diante dos homes e arder de amor na túa presenza.

Polo noso Señor Xesucristo.

B. Para bispos:

DEUS todopoderoso, concédenos venerar dignamente a memoria do bispo san N. Así como quixeches que el fixese progresar en santidad os que dirixía coa súa palabra e co seu exemplo, así tamén fai que nós, coa súa intercesión, nos vexamos protexidos diante de ti. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, neste sacrificio quixeches perdoar os pecados de todo o mundo. Concédenos que nos aproveite esta oblación presentada na festa de san N. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 21, 17

Señor, ti sábelo todo, ti ben sabes que che quero [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a forza dos dons recibidos nesta festividade de san N. produza en nós os seus efectos. Fai que ela nos consiga axuda nesta vida mortal e nos leve ao gozo da felicidade eterna. Por Xesucristo, noso Señor.

II. Bispos

1

Antífona de entrada

Ez 34, 11. 23-24

«Buscarei as miñas ovellas, di o Señor. Dareilles un pastor que as leve a pacer. Eu, o Señor, serei o seu Deus» [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti quixeches que o bispo san N.
presidise o teu pobo santo.
Concédenos, pola súa intercesión,
a abundancia do teu perdón.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, mira con bos ollos
as ofrendas que presentamos no teu altar
nesta festa de san N.
Que elas dean gloria ao teu nome
e nos obteñan o teu perdón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 15, 16

«Non me escollestes vós a min, senón que vos escollín eu a vós, di o Señor, para que vaiades e deades froito e o voso froito permaneza».
[T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, na festa de san N.,
ti aliméntasnos con estes misterios sagrados.
Fai que, seguindo o seu exemplo,
nos esforcemos por pregoar a fe que el profesou
e por cumprir canto nos ensinou.
Por Xesucristo, noso Señor.

2

Antífona de entrada

1 Sam 2, 35

«Farei xurdir un sacerdote que me sexa fiel e que actúe conforme ós desexos do meu corazón», di o Señor [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti quixeches contar no número dos santos pastores
a san **N.**, cheo dunha caridade ardente
e desa fe que vence o mundo.
Concédenos, pola súa intercesión,
perseverar tamén nós na fe e no amor
para merecermos participar con el na gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as ofrendas
que o teu pobo che presenta na festa de san **N.**
Que elas nos fagan sentir, como o esperamos,
a túa axuda misericordiosa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 10, 10

«Eu viñen para que teñan vida e a teñan abondo», di o Señor [**T. P.** Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos co Corpo e co Sangue de Xesucristo.
Concédenos recoller os froitos destes sacramentos
que con devoción celebramos.
Por Xesucristo, noso Señor.

III. Pastores

1

Antífona de entrada

Lc, 4, 18

O Espírito do Señor está sobre min, pois el foi quen me unxiu. Envioume para proclamar a Boa Nova aos pobres e sandar os de corazón oprimido [**T. P.** Aleluia].

Oración

DEUS, luz dos teus fieis e pastor de todos os homes,
ti escolliches a san **N.** (bispo)
para iluminar a túa Igrexa coa palabra
e para a guiar co exemplo.
Dános, pola súa intercesión,
Gardar a fe que nos transmitiu coa súa palabra
e seguir o camiño que nos mostrou co seu exemplo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso,
os dons que che ofrecemos na conmemoración de san **N.**
dan testemuño da gloria do teu poder.
Que a celebración deste sacrificio nos consiga a túa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 28, 20

«Asegúrovos que eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo», di
o Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, o santo bispo **N.** mereceu os gozos eternos
pola fidelidade ao seu ministerio.
Que o sacramento que acabamos de recibir
nos leve tamén a nós a participar da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Ou ben:

DEUS todopoderoso,
mantidos con este alimento de salvación,
fai que, seguindo acotío o exemplo de san **N.**,
te sirvamos a ti cunha devoción fiel
e aos homes con amor constante.
Por Xesucristo, noso Señor.

2

Antífona de entrada

Xer 3, 15

Dareivos uns pastores conforme ao meu corazón. Eles hanvos guiar con
sabedoríe prudencia [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Dan 3, 84. 87

Sacerdotes de Deus, bendicite o Señor; santos e humildes de corazón,
loade o Señor [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti dotaches co espírito da verdade e do amor
os santos **N.** e **N.** (bispos),
para guiaren o teu pobo.
Concédenos aos que celebramos a súa conmemoración
adiantar na imitación da súa santidad
e experimentar a axuda da súa intercesión.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle este sacrificio da túa Igrexa
na festa dos santos **N. e N.**
Concédenos que a ti che dea gloria e honra
e a nós a salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 20, 28

O Fillo do home non veu a ser servido, senón a servir e a entregar a súa vida en rescate por todos [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, recibimos os sacramentos celestes
ao tempo que celebramos a memoria dos teus santos **N. e N.**
Fai que gocemos na gloria
dos gozos que agora na terra celebramos.
Por Xesucristo, noso Señor.

3

Antífona de entrada

Sal 131, 9

Os teus sacerdotes, Señor, se vistan de xustiza e os teus fieis relouquen de ledicia [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS todopoderoso, pedímosche humildemente
que, pola intercesión dos santos **N. e N.**,
multipliques os dons que nos regalas
e poidamos vivir en paz neste mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle a ofrenda que poñemos no teu altar
na conmemoración dos santos **N. e N.**
Que estes misterios sagrados,
que a eles lles conseguiron o premio da gloria,
nos concedan a nós o teu perdón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 24, 46-47

Feliz o criado a quen o Señor atope vixiando cando chegue! Asegúrovos que o poñerá á fronte da súa casa [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Lc 12, 42

Velaquí o administrador fiel e prudente posto polo Señor á fronte da súa casa, para que lles dea o alimento ao seu tempo [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
rogámosche que esta mesa celeste
faga medrar as forzas espirituais
de cantos celebramos a festa dos santos N. e N.
Concédenos que gardemos íntegro o don da fe
e camiñemos polos vieiros da salvación que nos tes mostrado.
Por Xesucristo, noso Señor.

IV. Fundadores de Igrexas

A

Antífona de entrada

Is 59, 21; 56, 7

Di o Señor: «As miñas palabras que puxen na túa boca non se arredarán dos teus labios e acollerei enriba do meu altar os teus sacrificios e holocaustos» [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS omnipotente e misericordioso,
ti décheslles aos nosos devanceiros a luz da fe
pola predicación de san N.
Concédenos a cantos nos gloriamos de ser cristiáns
mostrar acotío con feitos a fe que profesamos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, mira esta familia
que san N., bispo, xerou coa palabra da verdade
e alimentou co sacramento da vida.
Que así como, polo seu ministerio,
a túa graza nos fixo chegar á fe,
así tamén, pola súa intercesión,
nos faga vivir afervoados no amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso, na conmemoración de san **N.**
presentámosche estas ofrendas.

Acólleas con ollos propicios
e convérteas para nós en dons de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mc 1, 45

O Fillo do home veu entregar a súa vida en rescate por todos **[T. P. Aleluia]**.

Oración despois da comunión

SEÑOR, cheos de alegría,
participamos desta Eucaristía, fianza da eterna redención,
na festa de san **N.**

Que nos sirva de auxilio para a vida presente e para a futura.
Por Xesucristo, noso Señor.

B.

Antífona de entrada

Estes son os homes santos; o Señor escolleunos con verdade ir o amor
e deulles a gloria que non ten fin. Coa súa doutrina brilla a Igrexa **[T. P. Aleluia]**.

Oración

SEÑOR, mira con bondade a Igrexa de **N.**
Ti que a chamaches á fe
valéndote do entusiasmo apostólico dos santos **N.** e **N.**,
concédelle, pola súa intercesión,
uns sentimentos cristiáns firmes e verdadeiros.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS, noso Pai,
pola predicación do santo bispo **N.**
ti chamaches aos nosos antecesores
á luz admirable do Evanxeo.
Fai que, pola súa intercesión,
medremos na graza do coñecemento
do noso Señor Xesucristo, teu Fillo.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle os dons que o teu pobo che presenta na festa dos teus santos **N.** e **N.**

Dáanos un corazón sinxelo para sermos gratos aos teus ollos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 15, 15

«Xa non vos chamo criados; porque o criado non sabe que é o que fai o seu amo, di o Señor. A vós chámovos amigos, porque todo o que lle oín o meu Pai déivolo a coñecer» [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

QUE nos encha de alegría, Señor,
o don da salvación recibido neste altar
na festa (solemnidade ou conmemoración) dos santos **N.** e **N.**
Movidos polos beneficios que nos concedes,
lembrámonos agradecidos dos comezos gloriosos da nosa fe
e pregoamos as marabillas que acotío fas nos teus santos.
Por Xesucristo, noso Señor.

V. Misioneiros

1

Antífona de entrada

Estes son os homes santos, que chegaron a ser amigos de Deus, pregoeiros gloriosos da verdade divina [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslles aos pobos non crentes
pasar das tebras á luz da verdade
por medio de san **N.** (bispo).
Dáanos, pola súa intercesión,
manternos firmes na fe e na esperanza do Evanxeo
que el nos predicou.
Polo noso Señor Xesucristo, .teu Fillo.

Ou ben:

DEUS todopoderoso e eterno, ti consagraches este día coa alegría da glorificación de san **N**.
Concédenos piadoso
que poidamos manter decote e confirmar con feitos aquela fe que el testemuñou con incansable celo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso,
mira propicio os dons que che ofrecemos na festa de san **N**.
Concédenos a cantos celebramos os misterios da paixón do Señor realizar na vida o que aquí conmemoramos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Ez 34, 15

«Eu apacentarei as miñas ovellas e fareinas acougar», di o Señor [**T. P.** Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, pola eficacia deste sacramento,
confirma o teu pobo na fe verdadeira.
Fai que a pregoemos por todas partes
coa palabra ecos feitos,
como fixo san **N**.,
que gastou a vida enteira en tan glorioso labor.
Por Xesucristo, noso Señor.

2

Antífona de entrada

Is 52, 7

Fermosos sobre as montañas os pés do mensaxeiro que anuncia a paz,
que leva a boa nova, que pregoa a salvación! [**T. P.** Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches medrar a túa Igrexa
co entusiasmo apostólico e co celo pola relixión de san **N**.
Concédenos, pola súa intercesión,
que reciba acotío novas medras en fe e santidad.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as nosas pregarías
nas que che pedimos que nos libres das culpas.
Concédenos que a túa graza nos purifique
por medio destes mesmos misterios que agora celebramos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mc 16, 15; Mt 28, 20

«Ide polo mundo enteiro e predicade o Evanxeo a todas as criaturas:
eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo», di o Señor [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Xn 15, 4-5

«Permanecede en min e eu en vós, di o Señor. Quen permanece en min e
eu nel, ese dá froito abondo» [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
que os sacramentos recibidos
manteñan en nós a fe
que nos ensinaron os apóstolos coa súa predicación
e que san N. custodiou con entusiasmo.
Por Xesucristo, noso Señor.

3

Antífona de entrada

Sal 95, 3-4

Contade entre as xentes a súa gloria, ante todos os pobos as súas marabi-
llas. Grande é o Señor e digno de loanza [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
grazas á túa inefable misericordia,
san N. anunciou as insondables riquezas de Cristo.
Concédenos, pola súa intercesión,
a graza de medrar no teu coñecemento
e camiñar con fidelidade
conforme á verdade do Evanxeo,
dando os froitos das boas obras.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou, para os mártires:

DEUS todopoderoso,
os santos **N.** e **N.** mereceron a coroa do martirio,
entregando as súas vidas polo espallamento do Evanxeo.
Axúdanos a imitar a súa fe coa mesma entrega ca eles.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, pedímosche que envíes desde o ceo
a túa bendición sobre estes dons que che presentamos.
Ao facermos lembranza de san **N.**
fai que todos os que participamos deles
academos o perdón das nosas culpas
e a abundancia dos bens do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Lc 10, 1. 9

O Señor enviou os seus discípulos para que anunciasen por todos os pobos: «Xachega a vós o reino de Deus» [**T. P.** Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, que nos santifiquen estes sacramentos recibidos
e fai que, cantos celebramos con alegría a festa de san **N.**,
nos sintamos alentados
polo exemplo da súa valentía apostólica.
Por Xesucristo, noso Señor.

COMÚN DOS DOUTORES DA IGREXA

1

Antífona de entrada

Sir 15, 5

No medio da asemblea púxolle o Señor a palabra na boca. Encheuno de espírito de sabedoría e intelixencia, cubriuno cun vestido de gloria [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Sal 36, 30-31

A boca do xusto expón a sabedoría e a súa lingua proclama a xustiza; leva no corazón a lei do seu Deus [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti décheslle á túa Igrexa coma doutor a san N. (bispo).
Concédenos que se afirme nos nosos corazóns
canto el nos ensinou levado polo teu Espírito.
Pola túa graza recibímolos coma protector;
concédenos que o teñamos tamén coma avogado diante de ti
para acadarmos a túa misericordia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que che agrada o sacrificio que che presentamos con alegría
na festa de san N.
Fai que, seguindo a súa doutrina,
te loemos e nos entreguemos enteiramente a ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Lc 12, 42

Velaquí o administrador fiel e prudente posto polo Señor á fronte da súa casa, para que lles dea o alimento ao seu tempo [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti que nos alimentaches con Cristo, pan da vida,
ilumínanos tamén con Cristo palabra da vida.
Fai que, na festividade de san N.,
coñezamos a túa verdade e a practiquemos con amor fraterno.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Dan 12, 3

Os sabios brillarán coma o resplandor do firmamento; os que lles ensinaron aos demais a practicar a xustiza, serán coma estrelas para sempre [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Cf. Sir 44, 15. 14

Proclamen os pobos a sabedoría dos santos, a assemblea pregue as súas loanzas; a súa sona durará para sempre [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti concedícheslle ao teu santo **N.**
un coñecemento profundo dos misterios da fe.
Concédenos tamén a nós, pola súa intercesión,
conservar e practicar con fidelidade
canto el nos ensinou.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ao celebrarmos con devoción
estes divinos misterios,
fai que o Espírito Santo
nos ilumine coa mesma luz da fe
coa que iluminou decote a san **N.**
para propagar a gloria do teu nome.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

1 Cor 1, 23-24

Nós predicamos un Mesías crucificado, a Cristo, forza e sabedoría de Deus [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti mantenos con este alimento do ceo.
Pedímosche humildemente
que nos axudes a seguir os consellos de san **N.**
e a permanecer sempre en acción de grazas
polos bens recibidos.
Por Xesucristo, noso Señor.

COMÚN DAS VIRXES

1

Antífona de entrada

Esta é a virxe asisada, unha das prudentes que saíu ó encontro de Cristo coa lámpada acesa [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, Salvador noso, escóitanos.
Fai que, cantos nos alegamos
na lembranza da virxe santa **N.**,
aprendamos tamén a entregarnos a ti con amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, proclamamos as grandezas
feitas por ti en santa **N.**
Suplicámosche humildemente
que así como acolliches con agrado
a súa vida santa,
así tamén acollas con benevolencia
as ofrendas da nosa servidume.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 25, 6

Velaí vén o esposo; saídelle ao camiño a Cristo, o Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus, ti alimentáchesnos
coa participación neste don divino.
Pedímosche seguir o exemplo de santa **N.**
para levarmos no noso corpo a morte de Cristo
e para nos entregarmos tan só a ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Alegrémonos xubilosos, porque o Señor do universo amou a esta virxe santa gloriosa [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti quixeches encher con grazas do ceo a virxe santa **N.**
Concédenos imitar a súa santidade neste mundo
para que poidamos gozar con ela dos gozos eternos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou, para unha virxe fundadora:

SEÑOR, noso Deus,
ti elixiches a virxe santa **N.**, fiel esposa túa,
a fin de xuntar unha familia de virxes consagradas a ti
para ben e gloria da túa Igrexa.
Prende nos nosos corazóns ese mesmo lume de caridade
co que ela foi inspirada.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, sintamos a eficacia da ofrenda que che presentamos.
Fai que, co exemplo de santa **N.**, superemos o vello apego ao mal
e que creza en nós a nova vida da graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 25, 6

As cinco virxes asisadas colleron aceite nas aceiteiras xunto coas lámpadas. Á media noite escoitouse un clamor: «Velaí vén o esposo, saídelle ao camiño a Cristo, o Señor» [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, que esta sagrada recepción
do Corpo e do Sangue do teu Fillo
nos arrede de todas as cousas perecedoiras.
Fai que, seguindo o exemplo de santa **N.**,
poidamos servirte na terra cun amor verdadeiro
e gozar no ceo da visión perpetua do teu rostro.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Ven, esposa de Cristo, e recibe a coro a que o Señor che ten preparada para sempre [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti queres permanecer
nos corazóns limpos.
Concédenos, pola intercesión da virxe santa N.,
a graza de vivirmos de tal xeito
que merezamos servirche de morada.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, escoita as nosas pregarías
e fai que, cantos celebramos con devoción
as virtudes da virxe santa N.,
merezamos permanecer no teu amor
e medrar nel de día en día.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle os dons que humildemente che presentamos
na festividade de santa N.
Fai que, por esta ofrenda inmaculada,
ardamos diante de ti no lume do teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Lc 10, 42

A virxe asisada escolleu para si a mellor parte, que ninguén lle quitará [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentáchesnos co pan da vida.
Pedímosche humildemente
que, cantos nos alegamos na festa de santa N.,
academos o perdón dos pecados,
a saúde do corpo, a graza da alma e a gloria eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Sal 148, 12-14

Que loen as virxes o nome do Señor, porque só o seu nome é sublime; a súa maxestade domina o ceo e mais a terra [T. P. Aleluia].

Oración

SEÑOR, veña con abundancia sobre nós a túa misericordia.
Que así como nos alegamos con piadosa ledicia
na festividade das santas virxes N. e N.,
así tamén gocemos, grazas a ti, da súa compañía no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche estes dons
ao tempo que pregoamos a túa grandeza
na festa das santas virxes N. e N.
Concédenos que, así como acolliches
con agrado a súa vida santa,
así tamén acollas con benevolencia
as ofrendas do noso servizo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 25, 10

Chegou o esposo e as virxes que estaban preparadas entraron con el ao banquete das vodas [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Xn 14, 21. 23

A quen me ama, amarao meu Pai; viremos onda el e faremos vida nel [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, que os misterios recibidos
nesta festa das santas virxes N. e N.
nos alenten e iluminen decote.
Fai que agardemos dignamente a chegada do teu Fillo
e sexamos admitidos ao banquete das súas vodas eternas.
Por Xesucristo, noso Señor.

COMÚN DOS SANTOS E DAS SANTAS

As misas que seguen, se se sinalan para unha categoría concreta de santos, empregan-se para estes santos; as que non teñen ningunha especificación pódense empregar en todas as categorías.

1

Antífona de entrada

Sal 144, 10-11

Que te loen, Señor, todas as túas obras. Que os teus santos te bendigan. Que pregoen a gloria do teu reino e falen do teu poderío [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti concédesnos a derradeira grande proba do teu amor
na glorificación dos santos.

Fai que a súa intercesión nos axude
e que o seu exemplo nos alente,
para que poidamos imitar con fidelidade o teu Fillo.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con piedade as nosas prearias.
Concédenos que, pola intercesión dos teus santos,
te poidamos servir dignamente no teu altar.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 67, 4

Fagan festa os xustos e brinquen xubilosos na presenza de Deus, cheos de alegría [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Lc 12, 37

Felices os criados a quen o amo atope vixiando cando chegue! Asegúro-vos que se cingirá, se poñerá á mesa e os servirá un por un [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso e eterno,
ti es o Pai da paz e de todo consolo.
Concédelles a esta familia túa,
reunida para loar o teu nome na festa dos santos,
que, ao participarmos nos sacramentos do teu Fillo,
recibamos a prenda da eterna salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Sal 63, 11

O xusto alegrarase no Señor, nel confiará; felicitaranse todos os que teñen un corazón limpo [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
unicamente ti es santo
e sen ti ninguén é bo.
Pola intercesión de san N.
concédenos vivir de tal xeito
que non nos vexamos privados da túa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso,
presentámosche esta humilde ofrenda
para lles darmos gloria aos teus santos.
Concédenos que ela sexa do teu agrado
e nos limpe o corpo e mais o espírito.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 12, 26

«Se alguén me quere servir, que me siga, di o Señor; e alí onde estou eu, estará tamén o meu servidor» [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir estes sacramentos
no día en que os teus santos nacen para o ceo.
Pedímosche que cheguemos a gozar dos bens eternos
cos que agora nos axuda xa a túa xenerosidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

3

Antífona de entrada

Sal 20, 2-3

Polo teu poderío, Señor, alégrase o xusto e brinca de alegría pola túa salvación. Concedícheslle canto cobizaba o seu corazón [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
nos teus santos
ti puxeches un exemplo e unha axuda á nosa fraqueza,
para nos facer máis doado o camiño da salvación.
Concédenos a cantos celebramos o triunfo glorioso de san N.
poder chegar a ti, seguindo os seus luminosos exemplos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, presentámosche esta ofrenda na festa de san N.
Fai que ela lles acade aos teus fieis
o don da paz e da unidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 16, 24

«Se alguén quere vir comigo, que renuncie a si mesmo, cargue coa súa cruz e me siga», di o Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, recibimos estes sacramentos na festa de san N.
Que eles santifiquen todo o noso ser,
para que así poidamos tamén nós
participar da natureza divina.
Por Xesucristo, noso Señor.

4

Antífona de entrada

Mal 2, 6

Levaba no seu peito a doutrina verdadeira, non se atopou ruindade nos seus labios: camiñou canda min na paz e na xustiza, arredou a moitos do pecado [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti ves a nosa fraqueza.
Pedímosche que, polo exemplo dos teus santos,
nos afirmes misericordiosamente no teu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche estes sacrificios
na festa de san **N**.

Fai que eles nos acaden a salvación
e sexan agradables aos teus ollos.

Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión**Mt 5, 8-9**

Felices os de corazón limpo, porque eles verán a Deus. Felices os que traballan pola paz, porque eles serán chamados fillos de Deus. Felices os perseguidos por causa da xustiza, porque deles é o reino do ceo [**T. P. Aleluia**].

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos con estes dons sagrados;
os que temos a obriga de te servir
pedímosche que estes misterios que celebramos
nos fagan progresar no camiño da salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

5**Antífona de entrada****Sal 91, 13-14**

O xusto florecerá coma unha palmeira, medrará coma un cedro do Líbano
plantado na casa do Señor, no adro da casa do noso Deus [**T. P. Aleluia**].

Oración

SEÑOR, que a afervoadada pregaria dos santos
lles acade protección aos teus fieis,
e xa que celebramos con devoción as súas festas,
que poidamos participar tamén da súa sorte gloriosa no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, a cantos presentamos esta ofrenda no teu altar
dános aquel sentimento de piedade
que lle infundiches a san **N**.

Fai que celebremos estes misterios
coa alma limpa e o corazón gozoso
e así este sacrificio sexa grato aos teus ollos
e a nós nos sirva de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 11, 28

«Achegádevos a min todos os que estades cansas e oprimidos, que eu vos aliviarei», di o Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación nos teus sacramentos nos salve e nos fortaleza na luz da túa verdade. Por Xesucristo, noso Señor.

6

Antífona de entrada

Xer 17, 7-8

Bendito quen confía no Señor e nel pon a súa esperanza; será coma unha árbore, plantada ao pé da auga, que bota as raíces á beira do regato; cando chegue a seca, non ha ter medo [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS todopoderoso, concédenos que o exemplo do teus santos nos axude a levar unha vida mellor e fai que, ao celebrarmos a memoria de san N., imitemos tamén sempre as súas obras. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecemos os nosos dons no teu altar para celebrarmos a festa dos teus santos. Imploramos da túa clemencia que sirvan para loanza do teu nome glorioso e nos acaden a nós a abundancia da túa graza. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 15, 9

«Como me amou o Pai, así vos ameí eu; permanecede no meu amor», di o Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus, pedímosche que os divinos misterios que celebramos na conmemoración dos teus santos realicen en nós a salvación e mais a paz eterna. Por Xesucristo, noso Señor.

Relixiosos

1

Antífona de entrada

Sal 15, 5-6

O Señor é a miña parte na herdanza, é o meu lote; nas túas mans está a miña sorte. Tocáronme os mellores sitios, engaiólame a miña herdanza [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti outorgácheslle a san **N.**
perseverar no seguimento de Cristo pobre e humilde.
Concédenos, pola súa intercesión,
vivir en conformidade coa nosa vocación,
para podermos chegar á perfección
que nos presentaches no teu Fillo, Xesucristo.
El, que vive e reina contigo.

Ou, para un abade:

SEÑOR, ti déchesnos na persoa do abade san **N.**
un exemplo de perfección evanxélica.
Concédenos manter firme o noso corazón nas cousas do ceo,
mentres camiñamos por medio das mudanzas deste mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS clementísimo,
en san **N.** dignácheste destruír o home vello
e crear un home novo.
Concédenos piadoso que nos renovemos nós tamén
para podermos ofrecer un sacrificio grato aos teus ollos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 19, 27-29

Asegúrovos que os que deixastes todo e me seguistes recibiredes cen veces máis e a vida eterna coma herdanza [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
ti fortalécenos con estes sacramentos.
Pedímosche que, a exemplo de san **N.**,
aprendamos a buscarte a ti por riba de todo
e a levarmos en nós, neste mundo, a imaxe do home novo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona de entrada

Cf. Sal 23, 5-6

Estes son os santos que recibiron do Señor bendición e misericordia de Deus, seu Salvador. Estes son os que buscan o Señor [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti chamaches a san N.
para que buscasse o teu reino neste mundo
coa práctica da caridade perfecta.
Concédenos ser fortalecidos pola súa intercesión,
de xeito que avancemos cheos de alegría
polo camiño do amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, sexan gratos aos teus ollos
estes dons do noso servizo,
que presentamos no teu altar en memoria de san N.
Concédenos que nos vexamos libres dos atrancos terreos
e que só ti sexas a nosa riqueza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 33, 9

Gustade e vede qué bo é o Señor: feliz quen a el se acolle [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, pola eficacia deste sacramento,
pedímosche que, seguindo o exemplo de san N.,
nos manteñas acotío no teu amor.
Que a obra que en nós iniciaches
alcance a perfección para o día en que volva Xesucristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Os que practicaron a misericordia

Antífona de entrada

Mt 25, 34. 36. 40

«Vinde, benditos do meu Pai, di o Señor. Estiven enfermo e fóstesme visitar. Asegúrovos que canto fixestes cun destes irmáns meus máis pequenos, comigo o fixestes» [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti ensinácheslle á túa Igrexa
que toda a lei se resume
en te amar a ti e ao próximo.
Concédenos imitar os exemplos de caridade de san N.,
para que poidamos ser contados
entre os teus elixidos no reino do ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle os dons que o teu pobo che ofrece
ao recordar nestes misterios
o grande amor que o teu Fillo nos tivo .
Concédenos que nos sintamos fortalecidos co exemplo dos santos
no amor a ti e a todos os homes.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 15, 13

«Non hai amor máis grande có de quen dá a súa vida polos amigos», di o Señor [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Xn 13, 35

«Nisto coñecerán todos que sodes os meus discípulos: se vos tendes amor uns aos outros», di o Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos con estes misterios sagrados
na festa de san N.
Concédenos seguir o exemplo
de quen fixo da súa vida un continuo acto de culto a ti
e unha entrega de amor ao teu pobo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Outra oración despois da comunión na páxina seguinte.

Ou ben:

SEÑOR, ti aliméntasnos coas dozuras do sacramento da salvación. Axúdanos, pola túa bondade, a imitar o amor de san **N.**, para que poidamos tamén participar con el na gloria. Por Xesucristo, noso Señor.

Educadores

Antífona de entrada

Mc 10, 14

«Deixade que os nenos se acheguen a min e non llelo impidades, pois dos que son coma eles é o reino de Deus», di o Señor [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Mt 5, 19

«Quen practique os mandamentos e os ensine será tido por grande no reino do ceo», di o Señor [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches aparecer na túa Igrexa a san **N.**,
para que lle mostrase ao seu próximo o camiño da salvación. Concédenos seguir coma el a Cristo mestre, de tal xeito que poidamos chegar onda ti xunto cos nosos irmáns. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bos ollos
a oblación que o teu pobo santo
che presenta na conmemoración dos teus santos. Concédenos, pola participación neste misterio, imitar os exemplos da túa caridade. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 18, 3

Di o Señor: «Se non cambiades e non vos volvedes coma nenos, non entraredes no reino do ceo» [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Xn 8, 12

«Quen me siga, non andarás ás escuras, senón que terá a luz da vida», di o Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, que este santo convite nos dea forzas
para seguirmos o exemplo dos teus santos.
Concédenos que levemos no corazón
e manifestemos nas obras o amor aos irmáns
e a luz da túa verdade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Santas mulleres

1

Antífona de entrada

Cf. Prov 31, 30. 28

A muller que teme ao Señor merece ser loada. Os seus fillos érguense e felicítana; o seu home dálle loanzas [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti alégrasnos na festa anual de santa **N**.
Concédenos aos que hoxe veneramos esta santa
Seguir os seus exemplos de vida cristiá.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou, para varias mulleres:

SEÑOR, a vida admirable das túas santas **N**. e **N**.
dános a todos un exemplo alentador.
Concédenos que a súa intercesión
nos alcance a túa axuda.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, presentámosche estas ofrendas
para conmemorar a santa **N**.
Pedímosche humildemente
que nos alcancen de ti o perdón e a salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 13, 45-46

Aseméllase o reino do ceo a un negociante que buscaba pedras preciosas; ao atopar unha de moito valor, foi, vendeu canto tiña e comprouna [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
que a graza deste sacramento ilumine a nosa fe
e acenda o noso amor
nesta festa de santa N.
Fai que ardamos en santos desexos e abundemos en boas obras.
Por Xesucristo, noso Señor.

2

Antífona de entrada

Cf. Prov 14, 1-2

Velaquí a muller sabia que edificou a súa casa, foi polo bo camiño e
temeu ao Señor [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti, que elevas os humildes,
fixeches brillar a santa N.
coa luz do amor e da paciencia.
Concédenos, polos seus méritos e intercesión,
que levemos con serenidade a nosa cruz
e te amemos sempre a ti.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, dános o espírito de sabedoría e de amor
que infundiches na túa filla santa N.
Fai que a imitemos decote na súa entrega fiel a ti,
para que che agrademos coa nosa fe e coas nosas obras.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, mira a ofrenda do teu pobo.
Fai que nos aproveite para a nosa salvación
o que che ofrecemos con devoción
en honra dos teus santos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 12, 50

«O que cumpre a vontade do meu Pai celestial, ese é meu irmán, miña irmá e mais miña nai», di o Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, fortalécenos con estes teus dons
que recibimos na festa de santa **N**.

Concédenos agora que a súa eficacia nos purifique
e a súa forza nos defenda.

Por Xesucristo, noso Señor.

ANTÍFONAS DE ENTRADA DE LIBRE ELECCIÓN

Para as solemnidades e festas

1. Alegrémonos todos no Señor ao celebrarmos esta festa en honra de san (santa) N. (mártir, bispo, etc.); nesta solemnidade (festa, martirio) alégranse tamén os anxos e cantan loanzas ao Fillo de Deus.
2. Alegrémonos todos no Señor na solemnidade do noso protector san N., que hoxe pasou deste mundo ao ceo co triunfo da fe, para reinar alí con Cristo para sempre.
3. Celebremos con xúbilo a vitoria gloriosa do noso Patrón, que, por dar fe de Cristo diante dos homes, mereceu ser honrado no ceo por Cristo diante do Pai.
4. Celebremos con xúbilo a solemnidade do mártir san N., que loitou ata a morte en defensa da lei de Deus e no día de hoxe mereceu ser coroado na gloria por Cristo.
5. Loade o noso Deus todos os seus santos e cantos temedes o Señor, pequenos e grandes. Porque reina para sempre o noso Señor, Deus todopoderoso. Alegrémonos, brinquemos de alegría e deámoslle gloria.
6. Hoxe san N. recibiu o premio do seu traballo; hoxe, cheo de gloria, séntase á mesa do banquete do ceo na compañía de todos os santos.

MISAS RITUAIS

N. B. Os textos litúrxicos que se propoñen para un varón pódense adaptar para unha muller, cambiando o xénero; ou para varios, cambiando o número gramatical.

I. NOS SACRAMENTOS DA INICIACIÓN CRISTIÁ

1. Para a elección ou inscrición do nome

Antífona de entrada

Sal 104, 3-4

Que se alegre o corazón dos que buscan o Señor. Buscade o Señor e o seu poder, buscade sempre a súa presenza.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti sempre actúas para salvarnos
e agora alegras o teu pobo
cunha graza aínda máis abundante.
Mira con bondade polos teus elixidos:
que a túa protección acompañe sempre
os catecúmenos e os bautizados.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso e eterno,
polo sacramento do bautismo e pola confesión do teu nome,
xérasnos para a vida eterna.
Acolle as ofrendas e oracións dos teus fillos
que esperan en ti,
axúdalles a cumprir os seus desexos
e límpaos dos seus pecados.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do tempo litúrxico correspondente.

Antífona da comunión

Ef 1, 7

Polo sangue de Cristo alcanzamos a liberación, o perdón dos pecados:
proba da súa inmensa xenerosidade.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que estes sacramentos que acabamos de recibir
nos purifiquen e nos libren de toda culpa.
Fai que os que nos afliximos pola conciencia do pecado,
nos alegremos polo auxilio da túa graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Tamén se pode tomar a misa do venres da IV semana da Coresma (p. 207).

2. Nos escrutinios

Esta misa dise cando se celebran os escrutinios, tanto no seu tempo propio, é dicir, nos domingos III, IV e V da Coresma, coma noutros tempos.

Antífona de entrada

Ez 36, 23-26

«Cando manifeste en vós a miña santidad, axuntareivos de todos os países. Verterei sobre vós unha auga pura e quedaredes limpos de todo pecado: dareivos un espírito novo», di o Señor.

Oración

No primeiro escrutinio:

S EÑOR, que estes nosos elixidos poidan chegar con rectitude e sabedoría á profesión da túa gloria no bautismo.

Fai que, recuperando a santidad perdida por culpa do pecado orixinal, recuperen a dignidade de seren fillos teus. Polo noso Señor Xesucristo.

No segundo escrutinio:

D EUS todopoderoso e eterno, que a túa Igrexa se alegre co aumento de novos fillos. Polo seu nacemento natural, eles son da terra; fai ti que sexan do ceo, polo renacemento espiritual no bautismo. Polo noso Señor Xesucristo.

No terceiro escrutinio:

S EÑOR, renova na fonte do bautismo a estes elixidos xa instruídos nos misterios santos da fe, para que sexan membros vivos da túa Igrexa. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

No primeiro escrutinio:

D EUS, noso Pai, que a túa misericordia prepare debidamente estes teus fillos e os faga avanzar na santidad, para que poidan chegar a recibir estes misterios. Por Xesucristo, noso Señor.

No segundo escrutinio:

SEÑOR, presentámosche con alegría
estas ofrendas de salvación.
Fai que nós celebremos debidamente este sacrificio
e o ofrezamos con devoción
polos que van recibir o bautismo.
Por Xesucristo, noso Señor.

No terceiro escrutinio:

DEUS todopoderoso,
acolle a nosa oración por estes catecúmenos
que iniciaches na fe cristiá.
Purifícaos pola eficacia deste sacrificio
para recibiren o bautismo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Dise o prefacio propio de cada un dos domingos da Coresma ou, noutros días, do tempo litúrxico correspondente.

Cando se usa o Canon, romano, no Memento de vivos faise memoria dos padriños e dise Acolle, Señor, propio:

Acórdate, Señor, dos teus fillos e fillas **N. e N.**
(e dise o nome dos padriños e das madriñas)
que van ser padriños no bautismo
destes teus escollidos.
Acórdate tamén de todos os presentes...
Acolle, Señor, con bondade
esta ofrenda que che presentamos
polos teus fillos e fillas,
que quixeches escoller e chamar para a vida eterna
mediante o don do bautismo.
[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

Antífona da comunión

Cando se le o Evanxeo da Samaritana:

Xn 4, 13-14

«O que beba da auga que eu lle darei, di O Señor, terá dentro del unha fonte que saltará ata a vida eterna».

Cando se le o Evanxeo do cego de nacemento:

Cf. Xn 9, 11

O Señor fixo lama e untoume os ollos: Entón fun e, ao que me lavei, comecei a ver e crin en Deus.

Cando se le o Evanxeo de Lázaro:

Xn 11, 26

«Todo o que vive e cre en min, non morrerá endexamais», di o Señor.

Oración despois da comunión

No primeiro escrutinio:

SEÑOR, asiste cos dons da túa salvación
estes fillos que chamaches
a recibir os sacramentos da vida eterna.
Rogámosche que os prepares debidamente
protexéndoos co teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

No segundo escrutinio:

SEÑOR, sostén sempre con bondade a túa familia.
Guíaa nos teus camiños,
faina dócil á túa ensinanza
e lévaa á salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

No terceiro escrutinio:

SEÑOR, o teu pobo reúnese para orar
e quere servirte de todo corazón.
Líbrao de toda desgraza,
concédelle experimentar a alegría da salvación,
e pedir xenerosamente polos que se van bautizar.
Por Xesucristo, noso Señor.

3. Na celebración do bautismo

Esta misa dise, con ornamentos brancos, no bautismo dos adultos, principalmente se na mesma acción litúrxica se celebra a confirmación.

Se se considera oportuno, tamén se pode dicir no bautismo dos nenos.

Pódense usar estes formularios todos os días, fóra dos domingos do Advento, Coresma e Pascua, das solemnidades, do Mércores de Cinsa e de toda a Semana Santa.

A

Antífona de entrada

Ef 4, 24

Revestide o home novo, creado a imaxe de Deus, na xustiza e na santidade auténticas [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fasnos participar no misterio
da morte e da resurrección do teu Fillo.
Fortalécenos co Espírito que nos fai fillos teus no bautismo,
para que vivamos de verdade a vida nova que ti nos dás.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, polo bautismo fixeche a estes fillos teus
semellantes ao teu Fillo
(na confirmación fortaleciches a súa fe),
e uníchelos ao teu pobo sacerdotal.
Pedímosche que os aceptes coma ofrendas vivas
xunto con estas ofrendas da túa Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do bautismo (p. 449).

Cando se usa o Canon romano, no Memento de vivos faise memoria dos padriños:

Acórdate, Señor, dos teus fillas e fillas **N.** e **N.**

(e dise o nome dos padriños e das madriñas)

que foron padriños no bautismo
destes teus elixidos.

Acórdate tamén de todos os presentes...

Nas Pregarias eucarísticas a memoria dos neófitos faise conforme a estas fórmulas:

a) No Canon romano, dise Acolle, Señor, propio:

Acolle, Señor, esta ofrenda dos teus ministros
e de toda a túa familia.

Ofrecémoscha especialmente por **N.** e **N.** (aqueles)
que fixeches renacer da auga e do Espírito Santo,
perdoándolles todos os seus pecados,
para incorporalos a Cristo Xesús, noso Señor,
e inscribir os seus nomes no libro da vida.

Dispón os nosos días na túa paz,
líbranos da condenación eterna
e cóntanos entre os teus elixidos.

[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

b) Nas intercesións da Pregaria eucarística II, despois das palabras e con todos os pastores do teu pobo, engádese:

Na misa do bautismo de adultos:

Lémbtrate, Señor, dos nosos irmáns N. e N.
que hoxe, polo bautismo (e pola confirmación),
entraron na túa Igrexa:
axúdalles a seguiren a Cristo, teu Fillo,
con xenerosidade.
Lémbtrate tamén...

Na misa do bautismo de nenos:

Lémbtrate tamén dos nosos irmáns N. e N.
(daqueles irmáns nosos)
que hoxe fixeches renacer
da auga e do Espírito Santo
liberándoos do pecado;
ti, que os incorporaches,
como membros vivos,
ao corpo de Cristo,
inscribe tamén os seus nomes no libro da vida.
Lémbtrate tamén...

e) Nas intercesións da Pregaria eucarística III, despois das palabras e a todo o pobo que o teu Fillo redimiu, engádese:

Na misa do bautismo de adultos:

Confirma na fidelidade cristiá
os teus fillos (N. e N.)
que hoxe, polo bautismo (e polo don do Espírito),
chamaches a formar parte da túa Igrexa,
e concédelles andar sempre nunha nova vida.
Atende con amor as súplicas desta familia...

Na misa do bautismo de nenos:

Axuda aos nosos irmáns (N. e N.)
que hoxe fixeches renacer da auga e do Espírito Santo
librándoos do pecado;
ti, que os incorporaches, como membros vivos,
ao corpo de Cristo,
inscribe tamén os seus nomes no libro da vida.
Atende con amor as súplicas desta familia...

d) Nas intercesións da Pregaria eucarística IV, a mención dos neófitos insírese deste xeito:

...dos que presentan as súas ofrendas,
dos nosos irmáns (N. e N.)
que hoxe fixeches renacer da auga e do Espírito Santo,
dos aquí reunidos...

Antífona da comunión

1 Xn 3, 1

Ollade canto nos quixo o Pai, para nos chamarmos fillos de Deus e sermolo de verdade [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, neste sacramento
alimentáchesnos co Corpo e co Sangue do teu Fillo.
Fainos crecer na comunión co seu Espírito
e na caridade cos nosos irmáns,
de modo que, vivificados polo teu amor,
alcancemos a plena madureza no Corpo de Cristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

B

Antífona de entrada

Tit 3, 5. 7

Deus salvounos pola auga do bautismo e polo poder renovador do Espírito Santo. Así, xustificados pola súa graza, somos herdeiros en esperanza da vida eterna [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fasnos renacer pola túa palabra de vida.
Fai que a recibamos con corazón sincero,
para que vivamos con alegría conforme á verdade
e medre en nós o amor aos irmáns.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle na túa mesa
os que se achegan
para preparar o pan e mais o viño da santa cea.
Fai que, celebrando con gozo este santo banquete,
merezamos ser membros do teu pobo santo
e formemos parte da túa familia.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do bautismo (p. 449).

Intercesións propias, como na misa anterior (p. 852).

Antífona da comunión

1 Xn 3, 2

Xa somos fillos de Deus, pero aínda non está á vista o que seremos [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, con esta celebración,
acabamos de proclamar o misterio
da morte e resurrección do teu Fillo.
Pola eficacia deste sacramento
faí que o proclamemos tamén coa nosa vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

4. Na celebración da confirmación

Esta misa dise, con ornamentos brancos ou vermellos, cando a confirmación se celebra dentro dela ou inmediatamente antes ou despois.

Pódense usar estes formularios todos os días, fóra dos domingos do Advento, Coresma e Pascua, das solemnidades, do Mércores de Cinsa e de toda a Semana Santa.

Dise Gloria, pero omítese o Credo.

A

Antífona en entrada

Ez 36, 25-26

Di o Señor: «Verterei sobre vós auga pura, dareivos un corazón novo e poñerei dentro de vós un espírito novo» [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS de poder e de misericordia,
rogámosche que envíes o Espírito Santo,
para que habite en nós
e nos transforme en templos da súa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, cumpre a túa promesa
de enviarnos o Espírito Santo:
que el nos faga ante o mundo
testemuñas do Evanxeo do noso Señor Xesucristo.
El, que vive e reina contigo.

Outras oracións (p. 859).

Oración sobre as ofrendas

A COLLE, Señor, con bondade
as ofrendas dos teus fillos.
Nesta Eucaristía celebramos o memorial da redención
pola que o teu Fillo conseguiu para nós
o don do Espírito Santo:
que el os faga máis semellantes a Cristo
e os converta en testemuñas cada vez máis fieis.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio da confirmación (p. 450).

Nas Pregarias eucarísticas a memoria dos novos confirmados faise conforme a estas fórmulas:

a) No Canon romano, dise Acolle, Señor, propio:

Acolle, Señor, esta ofrenda dos teus ministros
e de toda a túa familia.
Ofrecémoscha especialmente por N. e N. (aqueles)
que, renacidos no bautismo,
foron confirmados hoxe polo don do Espírito Santo;
acóllea na túa bondade
e conserva nos teus fillos o don que lles deches.
Dispón os nosos días na túa paz,
líbranos da condenación eterna
e cóntanos entre os teus elixidos.
[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

b) Nas intercesións da Pregaria eucarística II, despois das palabras e con todos os pastores do teu pobo, engádese:

Lémbrate tamén dos teus fillos N. e N.
que, rexenerados no bautismo,
hoxe confirmaches co selo do Espírito Santo:
garda neles o don do teu amor.
Lémbrate tamén...

c) Nas intercesións da Pregaria eucarística III, despois das palabras e a todo o pobo-
que o teu Fillo redimiu, engádese:

Axuda aos teus fillos (N. e N.)
que hoxe confirmaches
marcándoos co selo do Espírito Santo:
garda neles o don do teu amor.
Atende con amor as súplicas desta familia...

d) Nas intercesións da Pregaria eucarística IV, a mención dos novos confirmados insírese deste xeito:

...dos que presentan as súas ofrendas,
dos teus fillos (N. e N.)
que hoxe confirmaches
marcándoos co selo do Espírito Santo,
dos aquí reunidos...

Antífona da comunión

Cf. Heb 6, 4

Os que fostes iluminados, os que probastes o don celestial e participastes no Espírito Santo, alegrádevos todos no Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

S EÑOR, axuda de aquí en diante, coa túa bendición,
os que consagraches coa unción do Espírito Santo
e alimentaches co sacramento do teu Fillo.
Que superen todas as adversidades,
que alegren a Igrexa coa súa santidad
e que coa súa vida e caridade a fagan crecer no mundo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Bendición ao final da misa

En lugar da bendición habitual, na fin da misa úsase a bendición seguinte ou a oración sobre o pobo que veñen despois:

D EUS, Pai todopoderoso,
que vos fixo renacer pola auga e polo Espírito Santo
e vos adoptou coma fillos,
vos bendiga
e vos manteña sempre dignos do seu amor.

R. Amén.

O Fillo unixénito de Deus,
que prometeu que o Espírito da verdade
permanecería sempre na súa Igrexa,
vos bendiga
e vos confirme co seu poder na profesión da fe verdadeira.

R. Amén.

O Espírito Santo,
que acendeu o lume do amor no corazón dos discípulos,
vos bendiga,
vos manteña unidos e vos leve ao gozo do reino de Deus.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo + e Espírito Santo.

R. Amén.

Oración sobre o pobo

En lugar da bendición anterior, pódese dicir a oración sobre o pobo.

O diácono ou un ministro pode facer a invitación con estas palabras ou outras semellantes:

Inclinádevos para recibir a bendición.

Despois o bispo, coas mans estendidas sobre o pobo, di:

DEUS, noso Pai,
confirma a obra que realizaches en nós
e garda os dons do Espírito Santo
no corazón dos teus fieis.
Fai que non se avergoñen
de confesar ante o mundo
a Cristo crucificado
e cumbran con amor os seus mandados.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo + e Espírito Santo.

R. Amén.

B

Antífona de entrada

Cf. Rom 5, 5; 8, 11

O amor de Deus vértese nos nosos corazóns, mediante o seu Espírito que habita en nós [T. P. Aleluia].

Oración

SEÑOR, envía sobre nós o teu Espírito Santo.
Fai que vivamos na unidade da fe,
crezamos na forza do seu amor
e alcancemos na nosa vida a madurez de Cristo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Outras oracións (p. 859).

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con amor estes teus fillos
e vencéllaos ao teu Fillo unixénito.
Hoxe recibiron o sinal da cruz
e foron unxidos co crisma da salvación.
Fai que, ao se ofreceren con Cristo nesta Eucaristía,
reciban cada vez con máis abundancia
os dons do Espírito Santo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da confirmación (p. 450).

Intercesións propias, como na misa anterior (p. 855).

Antífona da comunión

Sal 33, 6. 9

Mirade ao Señor e encheravos de luz: gustade e vede o bo que é o Señor
[T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti enriqueciches os teus fillos
cos dons do Espírito Santo
e alimentáchelos co Corpo de Cristo.
Axúdaos a comprender a túa lei de amor,
para que manifesten ante o mundo
a súa liberdade de fillos de Deus
e que, coa santidadade da súa vida,
exerzan a misión profética da túa Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Bendición solemne ou oración sobre o pobo, coma na misa anterior (p. 856).

C

Outras oracións, para usar como conveña

Oración

SEÑOR, que o Espírito Santo, que procede de ti,
ilumine o noso espírito
e, conforme á promesa do teu Fillo,
nos faga comprender toda a verdade.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle a ofrenda que che presenta a túa familia.
Axuda aos que recibiron o don do Espírito Santo,
para que o conserven sempre
e poidan lograr a felicidade prometida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, éñchenos co teu Espírito de amor.
Fai que vivamos cun mesmo corazón
os que acabamos de comer un mesmo pan ..
Por Xesucristo, noso Señor.

II. NA CELEBRACIÓN DAS ORDES SAGRADAS

Fóra dos domingos do Advento, Coresma e Pascua, e das solemnidades e festas dos apóstolos, a misa na que se administran as ordes sagradas pódese ter deste xeito:

- a) as antífonas de entrada e da comunión son as que figuran máis abaixo;
- b) as oracións escóllense as máis apropiadas entre as que se propoñen para un bispo (p. 907), para os sacerdotes (p. 911) e para outros ministros da Igrexa (p. 915);
- c) as lecturas escóllense entre as indicadas para estas celebracións; pódense usar polo menos en parte, mesmo os días nos que a misa ritual non está permitida.

Antífona de entrada

Xn 12, 26

«Se alguén me quere servir, que me siga, di o Señor; e alí onde estou eu, estará tamén o meu servidor» [T. P. Aleluia].

Ou, nas ordenacións de diáconos, presbíteros ou bispos:

Lc 4, 18

O Espírito do Señor está sobre min, pois el foi quen me unxiu. Envioume para proclamar a Boa Nova aos pobres e sandar os de corazón oprimido.

Prefacio das ordenacións (p. 454).

Na ordenación de sacerdotes, pode tomarse o prefacio da Misa crismal (p. 235).

Cando se usa o Canon romano, dise Acolle, Señor, propio:

Acolle, Señor, esta ofrenda dos teus ministros e de toda a túa familia.

Ofrecémoscha tamén por estes teus fillos que te dignaches promover

á orde do diaconado (ou presbiterado, ou episcopado);

conserva neles e fai frutificar co teu poder

os dons que recibiron da túa graza.

[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

Antífona da comunión

Xn 17, 17-18

«Pai santo, conságraos na verdade, como ti me enviaches ao mundo, así os envío eu», di o Señor [T. P. Aleluia].

III. NA ADMINISTRACIÓN DO VIÁTICO

Fóra dos domingos do Advento, Coresma e Pascua, das solemnidades, do Mércores de Cinza e de toda a Semana Santa, pódese dicir a misa ou ben da Santísima Eucaristía (p. 965) ou ben, se parece oportuno, a misa «Polos enfermos» (p. 946), coas oracións que seguen:

Oración

DEUS, noso Pai,
o teu Fillo é para nós o camiño, a verdade e a vida.
Mira con bondade o teu fillo **N.**
e fai que, confiando nas túas promesas
e fortalecido co Corpo de Cristo,
camiñe en paz cara ao teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

PAI santo, olla con bondade o noso sacrificio
e recoñece nel o Año pascual
que coa súa paixón nos abriu as portas do paraíso.
Fai que pola túa graza
esta celebración introduza o teu fillo **N.** na gloria eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio III da Santísima Eucaristía (p. 453).

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti es a salvación eterna dos que cren en ti.
Fai que o teu fillo **N.**,
reconfortado polo pan e o viño eucarísticos,
chegue seguro ao reino da luz e da vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

IV. MISA POLOS ESPOSOS

1. Na celebración do matrimonio

Cando o matrimonio se celebra na misa, dise a «Misa polos esposos» de branco. Se se celebra en domingo ou solemnidade, dise a misa do día conservando a bendición solemne sobre a esposa e o esposo, e, cando se considere oportuno, a fórmula propia para a bendición final.

A liturxia da palabra na celebración do matrimonio ten moita forza para a catequese sobre o sacramento e os deberes dos esposos. Por iso, cando non se pode dicir a «Misa polos esposos» (a non ser durante o Triduo Pascual, as solemnidades do Nadal, Epifanía, Pentecoste e o Santísimo Corpo e Sangue de Cristo, ou outras solemnidades de precepto), pódese escoller unha lectura dos textos para a celebración do matrimonio. Ademais, nos domingos do tempo do Nadal e do tempo ordinario «per annum», se na misa en que se celebra o matrimonio non participa a comunidade parroquial, pódese dicir todo o formulario da «Misa polos esposos».

Se o matrimonio se celebra no Advento ou Coresma, ou noutros días de carácter penitencial, o párroco advertirá aos esposos que teñan en conta a natureza especial destes tempos litúrxicos.

A

Antífona de entrada

Sal 19, 3. 5

Que o Señor vos mande socorro desde o santuario, que vos sosteña desde Sión. Que vos outorgue canto quere o voso corazón e cumpra os vosos proxectos [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS, noso Pai,
ti consagraches a alianza matrimonial
cun sacramento tan admirable
que a convertiches en símbolo da unión de Cristo coa Igrexa.
Fai que estes fillos teus realicen na súa vida de casados
o ideal deste sacramento que hoxe reciben na fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS, noso Pai,
cando creaches a humanidade,
determinaches a unión do home e a muller.
Mantén na fidelidade os que se van unir en alianza matrimonial.
Ti, que lles concedes a fecundidade do amor,
fai que dean exemplo del ante o mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta a ofrenda que che presentamos
na celebración deste matrimonio.

Ti, que es o autor desta unión,
gárdaa coa túa protección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

A DIGNIDADE DA UNIÓN MATRIMONIAL

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti quixeches que a comunidade matrimonial
estivese rexida pola grata lei do amor e polo vínculo irrompible da paz,
para que a unión casta e fecunda dos esposos
aumente o número dos teus fillos.

Pois ti, Señor, coa túa providencia
e coa túa graza, realizas a marabilla
de que os fillos , que nacen para o progreso do mundo,
renazan polo bautismo para o aumento da Igrexa,
por Cristo, Señor noso.

Por el, unidos aos anxos e aos santos,
cantámosche un himno de loanza,
proclamando sen cesar a túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Nas Pregarias eucarísticas a memoria dos novos esposos faise conforme a estas fórmulas:

a) No Canon romano, dise Acolle, Señor, propio (a frase entre parénteses pode suprimirse se se xulga conveniente):

Acolle, Señor, esta ofrenda dos teus ministros,
dos novos esposos N. e N.
e de toda a túa familia, que hoxe pide por eles;
e xa que lles concediches
chegar ao día dos desposorios,
dálles tamén unha longa vida.
(a ledicia dunha ansiada descendencia e dunha longa vida)
[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

b) Nas intercesións da Pregaria eucarística II, despois das palabras e con todos os pastores do leu pobo, engádese:

Lémbrate dos teus fillos N. e N.
que hoxe, en Cristo, fundaron unha nova familia,
Igrexa doméstica e sacramento do teu amor:
concédelles que a graza deste día
se alongue durante toda a súa vida.
Lémbrate tamén...

c) Nas intercesións da Pregaria eucarística III, despois das palabras e a todo o pobo que o teu Fillo redimiu, engádese:

Axuda os teus fillos N. e N.
que hoxe, en Cristo, fundaron unha nova familia,
Igrexa doméstica e sacramento do teu amor,
e concédelles que a graza deste día
se alongue durante toda a súa vida.
Atende con amor ás súplicas desta familia...

d) Nas intercesións da Pregaria eucarística IV, a mención dos novos esposos insírese deste xeito:

...dos que presentan as súas ofrendas,
dos teus fillos N. e N.
que, en Cristo, fundaron hoxe unha nova familia,
dos aquí reunidos...

Oración sobre a esposa e o esposo

Despois do Noso Pai, omítese o Líbranos, Señor, e o sacerdote, de cara aos esposos, di sobre eles a seguinte bendición.

Na invitación, as palabras entre parénteses pódense omitir, cando non comungan un dos esposos ou os dous.

Na oración Deus, noso Pai, co teu poder, pódense omitir, se parece oportuno, dous ou tres parágrafos que comezan Deus, noso Pai, co teu poder; Deus, noso Pai, ti consagraches; Deus, noso Pai, ti quixeches conservando únicamente o parágrafo que corresponda á liturxia da palabra.

No último parágrafo desta oración pódense omitir as palabras entre parénteses, se as circunstancias o aconsellan, por exemplo, se os esposos son de idade avanzada.

O sacerdote, de pé, coas maos xuntas, di:

Queridos irmáns, roguemos ao Señor que bendiga con bondade e encha coa súa graza esta filla súa que en Cristo se uniu ao seu esposo. Que el (polo sacramento do Corpo e Sangue de Cristo) xunte nun só amor os que uniu en alianza matrimonial.

Todos oran en silencio por uns instantes. Despois o sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

*Deus, noso Pai,
co teu poder creaches todo do nada
e, unha vez disposto o universo,
formaches o home á túa imaxe.
Ti quixeches que o varón e a muller
vivisen en compañía inseparable,
para que xa non fosen dous, senón un único ser.
Deste xeito ensináchesnos
que non se pode separar
o que ti determinaches que permanecese unido.

*Deus, noso Pai,
ti consagraches a alianza matrimonial
cun sacramento tan admirable
que a convertiches en símbolo
da unión de Cristo coa Igrexa.

*Deus, noso Pai,
ti quixeches que o varón e a muller vivisen unidos
e a súa unión, establecida desde o comezo,
enriquecíchela coa única bendición
que non foi anulada,
nin pola pena do pecado orixinal,
nin polo castigo do diluvio.

Olla agarimoso esta filla túa,
que acaba de casar e pide a túa protección.
Concédelle a graza do amor e da paz
e fai que siga o exemplo das santas mulleres
que son loadas na Sagrada Escritura.

Que sempre confíe nela o corazón do seu marido,
que a recoñeza coma súa igual
e coherdeira da mesma graza na vida,
que a trate co debido respecto
e a ame co mesmo amor
co que Cristo amou á súa Igrexa.

E agora, Señor, pedímosche
que estes teus fillos permanezan firmes
na fe e na obediencia aos teus mandados.
Que se garden fidelidade
e se distingan pola boa conduta.
Que, fortalecidos polo Evanxeo,
sexan un espello de vida cristiá.
(Que a súa unión sexa fecunda,
se comporten coma pais exemplares
e teñan a alegría de ver os fillos dos seus fillos.)
E que despois dunha longa vida
alcancen a felicidade dos santos no reino do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

A misa continúa logo coma de costume.

Antífona da comunión

cf. Ef 5, 25. 27

Cristo amou a Igrexa e entregouse por ela para a converter nunha esposa
santa e inmaculada [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

S EÑOR, pola eficacia deste sacrificio,
acompaña coa túa graza o matrimonio que ti instituíches.
Aos que xuntaches cunha unión santa
(e alimentaches cun mesmo pan e un mesmo cáliz),
concédelles vivir sempre unidos no amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Bendición ao final da misa

DEUS, o Pai eterno,
vos manteña unidos no amor,
para que a paz de Cristo viva en vós
e permaneza sempre no voso lar.

R. Amén.

Que os vosos fillos sexan para vós unha bendición,
que gocedes da compañía dos amigos
e vivades en paz con todo o mundo.

R. Amén.

Que sexades no mundo un espello do amor de Deus
para que os pobres e aflixidos
vos acollan un día agradecidos
na casa eterna do Pai.

R. Amén.

E a todos vós aquí reunidos
vos bendiga Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

B**Antífona de entrada**

Sal 89, 14. 17

Dános axiña fartura da túa misericordia, para que a nosa vida teña gozo
e ledicia. Que a bondade do Señor nos acompañe e que el asegure os
traballos das nosas mans **[T. P. Aleluia]**.

Oración

SEÑOR, escoita as nosas súplicas
e infunde con bondade a túa graza nestes fillos teus.
Eles únense ante o teu altar,
fainos ti sempre firmes no amor que se prometen.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade
estes dons que che ofrecemos con alegría
e garda con amor de Pai
os que uniches en alianza matrimonial.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O GRAN MISTERIO DO MATRIMONIO

℟. O Señor sexa convosco. ℣.

℟. Erguede os corazóns. ℣.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℣.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Ti estableciches a nova alianza co teu pobo,
para que o home, redimido polo misterio
da morte e da resurrección de Cristo,
participe por el da natureza divina
e sexa con el herdeiro da gloria do ceo.
Na unión do home e da muller déchesnos un signo
do amor xeneroso de Cristo pola Igrexa,
para que o sacramento do matrimonio
nos recorde o misterio admirable do teu amor.

Por iso, cos anxos e cos santos,
te loamos, proclamando sen cesar:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Intercesións propias, coma na misa A (p. 864).

Oración sobre a esposa e o esposo

Despois do Noso Pai, omítese o Libranos, Señor, e o sacerdote, de cara aos esposos,
di sobre eles a seguinte bendición.

Na invitación, as palabras entre parénteses pódense omitir, cando non comungan un
dos esposos ou os dous.

Na oración Pai santo pódese omitir, se parece oportuno, un dos dous parágrafos que comezan Pai santo; Deus, noso Pai, conservando únicamente o parágrafo que corresponda á liturxia da palabra.

No parágrafo terceiro desta oración pódense omitir as palabras entre parénteses, se as circunstancias o aconsellan, por exemplo, se os esposos son de idade avanzada.

O sacerdote, de pé, coas mans xuntas, di:

Roguemos ao Señor por estes esposos que, ao comezo da súa vida matrimonial, se acercan ao altar, para que (pola comunión do Corpo e do Sangue de Cristo) vivan sempre unidos no amor.

Todos oran en silencio por uns instantes. Despois o sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

*Pai santo,

Ti creaches o home á túa imaxe
facéndoo varón e muller,
para que, unidos nun só espírito e nunha soa carne,
cumprisen a súa misión no mundo.

*Deus, noso Pai,

para revelares o plan do teu amor,
quixeches que o amor dos esposos
fose un símbolo da alianza que estableciches co teu pobo.
E, cando ese símbolo chegou á plenitude,
quixeches que o matrimonio cristián
manifestase o misterio do amor de Cristo á Igrexa, súa esposa.
Rogámosche agora que estendas a túa man
e bendigas con amor os teus fillos N. e N.

Señor, fai que así como agora van compartir a súa vida
polo sacramento do matrimonio,
compartan tamén os dons do teu amor;
que sexan un para o outro signo da túa presenza
e cheguen a ser un só corazón e unha soa alma.
Concédelles tamén, Señor, que co seu traballo
edifiquen e sosteñan o seu fogar,
(que eduquen os seus fillos na doutrina do Evanxeo,
e os preparen así para ser membros da túa familia santa).

Enche de bendicións esta túa filla N.,
para que, coma (nai e) esposa exemplar,
anime a casa coa quentura do seu amor
e a alegría coa súa tenrura e simpatía.
Bendice tamén o teu fillo N.,
para que sexa esposo fiel (e pai cariñoso).

Pai santo,
estes fillos teus, por primeira vez como esposos,
achéganse á túa mesa.
Concédelles participar tamén un día
no gozoso banquete do teu reino.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

A misa continúa logo coma de costume.

Antífona da comunión

Xn 13, 34

«Douvos un mandamento novo, amádevos uns aos outros», di o Señor
[T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, despois de participarmos na túa mesa,
pedímosche polos teus fillos **N.** e **N.**
que acaban de unirse no sacramento do matrimonio.
Fai que vivan sempre unidos a ti
e proclamen entre os homes a túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Bendición ao final da misa

DEUS, Pai todopoderoso,
vos dea a súa alegría
e vos bendiga (co don dos fillos).

R. Amén.

O Fillo único de Deus
teña piedade de vós
e vos axude na felicidade e na desgraza.

R. Amén.

O Espírito Santo de Deus
enchá os vosos corazóns co seu amor.

R. Amén.

E a todos vós aquí reunidos
vos bendiga Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

C

Antífona de entrada

Sal 144, 2. 9

Bendicireite día tras día, Señor; loarei por sempre o teu nome, porque ti es bo para todos, misericordioso con todas as túas obras [T. P. Aleluia].

Oración

DEUS todopoderoso,
pedímosche por estes teus fillos
que uniches nunha alianza santa.
Fai que crezan sempre na fe que profesan
e aumenten a túa Igrexa (facendo cristiáns os seus fillos).
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, escoita as nos as súplicas
e acolle con bondade as ofrendas que che presentamos
por estes fillos teus que acaban de casar.
Por esta Eucaristía fai que se amen entre si
e perseveren no teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio**O MATRIMONIO COMO SIGNO DO AMOR DIVINO**

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Na túa bondade, ti creaches o home
elevándoo a unha dignidade tan alta
que na unión do home e da muller
déchesnos unha imaxe viva do teu amor.
Pois por amor o creaches,
ao amor o invitas sen cesar
e no teu amor eterno ten o seu destino.

Así, o sacramento do matrimonio,
que é signo do teu amor divino,
faí santo tamén o amor humano;
por Cristo, Señor noso.

Por el, cos anxos e cos santos,
cantámosche un himno de loanza,
dicindo sen cesar:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Intercesións propias, coma na misa A (p. 864).

Oración sobre a esposa e o esposo

Despois do Noso Pai, omítese o Líbranos, Señor, e O sacerdote, de cara aos esposos, di sobre eles a seguinte bendición.

No parágrafo primeiro desta oración pódense omitir as palabras entre parénteses, se as circunstancias o aconsellan, por exemplo, se os esposos son de idade avanzada.

O sacerdote, de pé, coas mans xuntas, di:

Queridos irmáns: Invoquemos a bendición do Señor sobre estes esposos: para que enriqueza co auxilio da súa graza os que santificou co sacramento do matrimonio.

Todos oran en silencio por uns instantes. Despois o sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Pai santo, creador do universo,
ti formaches o home e a muller á túa imaxe
e enriqueciches coa túa bendición
a súa unión matrimonial.

Rogámosche humildemente por esta esposa
que hoxe se une ao seu home polo sacramento do matrimonio:
que a túa bendición, Señor,
descenda abundante sobre ela e o seu marido,
para que atopen felicidade
na entrega mutua do seu amor;
(que os fillos adornen o seu fogar
e aumenten a túa Igrexa).

Señor, que te loen na alegría
e te busquen na tristeza.
Que sintan nos seu s traballos o agarimo da túa axuda
e nos sufrimentos a presenza do teu consolo.
Que participen na oración da túa Igrexa
e sexan as túas testemuñas no mundo.
Que despois dunha longa vida
con todos os amigos que hoxe lles acompañan,
cheguen un día ao reino do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

Antífona da comunión

Sal 33, 1. 9

Eu bendigo o Señor en todo instante, teño sempre na boca a súa loanza.
Gustade e vede o bo que é o Señor: feliz quen a el se acolle [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
que aumente sempre nestes fillos teus
a graza do sacramento que recibiron,
e que todos nós recibamos o froito
da Eucaristía que acabamos de ofrecer.
Por Xesucristo, noso Señor.

Bendición ao final da misa

O Señor Xesús,
que quixo estar presente na voda de Caná,
vos bendiga a vós
e aos vosos parentes e amigos.

R. Amén.

El, que amou sen medida á súa Igrexa,
infunda sempre o seu amor nos vosos corazóns.

R. Amén.

O Señor resucitado
vos faga testemuñas da fe na resurrección
e vos conceda esperar con alegría a súa volta gloriosa.

R. Amén.

E a todos vós aquí reunidos
vos bendiga Deus todopoderoso:
Pai e Fillo ✠ e Espírito Santo.

R. Amén.

2. Nos aniversarios do matrimonio

Nos aniversarios do matrimonio, principalmente no 25º o e no 50º, pódese dicir a «Misa para dar grazas a Deus» (p. 952) cando se permiten as misas votivas e por algunhas necesidades. As oracións son as que seguen.

As mesmas oracións pódense usar, se parece oportuno, tamén nas misas de feira do tempo ordinario.

A

No aniversario

Oración

DEUS, creador do universo,
ao principio, ti formaches o home e a muller,
para que vivisen unidos en matrimonio.
Bendice e confirma a unión dos teus fillos **N.** e **N.**
para que sexan imaxe cada vez máis perfecta
da unión de Cristo coa Igrexa.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
ti fixeches saír auga e sangue do costado de Cristo,
como signos dos sacramentos da nosa redención.
Acepta as ofrendas que che presentamos
en acción de grazas polos teus fillos **N.** e **N.**,
enriquece o seu matrimonio coa abundancia dos teus dons.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti que nos alimentas co pan e o viño da vida eterna,
enche de amor e alegría o corazón destes teus fillos.
Que a súa casa sexa un lugar de paz e honestidade,
coa porta sempre aberta
para lles ofrecer a todos o agarimo da caridade.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

No 25.º aniversario

Oración

SEÑOR, ti uniches os teus fillos **N.** e **N.**
co vínculo indisoluble do matrimonio
e durante estes vinte e cinco anos
mantivéchelos unidos polo amor
nas alegrías e nas tristezas.
Aumenta e purifica este amor
para que (xunto cos seus fillos) vivan en alegría e santidad.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
acepta con bondade estes dons
que che ofrecemos en acción de grazas
polos teus fillos **N.** e **N.**
Que este sacrificio lles encha con abundancia de paz e alegría.
Por Cristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti admitiches na mesa da túa familia
a estes esposos **N.** e **N.** (xunto cos seus fillos e amigos).
Que, con alegría e firmeza, vivan cada vez máis unidos
e que, pola túa graza,
poidan chegar xuntos ao banquete do teu reino.
Por Xesucristo, noso Señor.

C

No 50.º aniversario

Oración

DEUS, Pai todopoderoso,
mira con bondade os esposos **N. e N.**
(xunto cos fillos que eles xeraron para a vida e para a fe),
e ten en conta as boas obras
dos seus cincuenta anos de matrimonio.
Ti, que confirmaches cun sacramento admirable
o comezo do seu amor,
bendíceos agora na madurez fecunda da súa vida.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
acepta con bondade estes dons que che ofrecemos
en acción de grazas polos teus fillos **N. e N.**
Eles, que tantos anos viviron unidos
por unha fidelidade auténtica,
esperan aínda da túa xenerosidade
a plenitude da unidade e da paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentados gozosamente na túa mesa,
rogamos polos esposos **N. e N.**
Concédelles unha vellez santa
ata que a ambos, cheos de días,
os convides ao banquete do teu reino.
Por Xesucristo, noso Señor.

V. NA BENDICIÓN DUN ABADE OU DUNHA ABADESA

Esta misa pode dicirse, con vestiduras de cor branca ou festiva, nos días en que se poidan celebrar misas rituais.

Antífona de entrada

Xn 15, 16

«Non me escollestes vós a min, senón que vos escollín eu a vós, para que vaiades e deades froito e o vaso froito permaneza», di o Señor [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Col 3, 14-15

Por riba de todo isto, cinguídevos co amor, que é o vínculo que todo une e leva á perfección. Que a paz de Cristo governe os vosos corazóns, xa que a ela fostes chamados nun só corpo [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, ti elixiches o teu servo N. (a túa serva N.) como abade (abadesa) de sta comunidade. Concédelle que co seu exemplo e a súa ensinanza edifique os seus irmáns (as súas irmás); e fai que, xunto con eles (elas), teña a alegría de recibir de ti, que es o bo Pastor, a recompensa da vida eterna. Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo, se as rúbricas o esixen; omítese a oración universal.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe os dons dos teus fillos que se entregan a si mesmos como ofrenda espiritual. Éncheos coa abundancia da humildade, da obediencia e da paz verdadeira. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 20, 28

O Fillo do home non veu ser servido, senón a servir e a entregar a súa vida en rescate por todos [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Onde hai amor verdadeiro, alí está Deus. O amor de Cristo fixo de nós unha comunidade [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, mira con bondade esta túa familia,
que acaba de celebrar o misterio da fe.
Fai que andemos sempre polos camiños do Evanxeo,
e que te glorifiquemos en todo.
Por Xesucristo, noso Señor.

VI. NA CONSAGRACIÓN DAS VIRXES

Esta misa pódese dicir , con ornamentos brancos, fóra dos domingos do Advento, Coresma e Pascua, das solemnidades, do Mércores de Cinza e de toda a Semana Santa.

Antífona de entrada

Sal 104, 4-5

Buscade o Señor e o seu poder, buscade sempre a súa presenza. Relembrade as marabillas que fixo [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, ti inspirácheslles a estas fillas túas o propósito de te serviren na vida de virxindade. Concédelles completar o que empezaron e permanecer en ata a fin fieis ao seu propósito ofrecéndoche unha vida consumada na perfección. Polo noso Señor Xesucristo

Dise o Credo, se as rúbricas o esixen; omítese a oración universal.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, por esta Eucaristía concédelles a estas fillas túas a perseveranza no compromiso que asumiron. Que, cando veña Cristo na súa gloria, lles abra as portas e poidan entrar na alegría do reino do ceo. Por Xesucristo, noso Señor.

Nas Pregarias eucarísticas a consagración das virxes pódese conmemorar coas seguintes fórmulas:

a) No Canon romano, di se Acolle, Señor, propio:

Acolle, Señor, con bondade e santifica coa túa misericordia esta ofrenda, que che presentamos nós, os teus ministros, e tamén estas fillas túas no día da súa consagración. Pola túa graza, elas uníronse hoxe máis intimamente ao teu Fillo. Concédelles tamén que, cando volva glorioso na fin dos tempos, poidan ir con alegría ao seu encontro.
[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

b) Nas intercesións da Pregaria eucarística II, despois das palabras e con todos os pastores do teu pobo, **engádese:**

Lémbtrate tamén, Señor, destas nosas irmás,
que hoxe consagraches coa unción do Espírito.
Fai que leven sempre acesas as lámpadas do amor e da fe
e te sirvan sempre a ti e mais ao teu pobo,
mentres agardan a chegada de Cristo, o seu Esposo.
Lémbtrate tamén...

c) Nas intercesións da Pregaria eucarística III, despois das palabras e a todo o pobo que o teu Fillo redimiu, **engádese:**

Señor, confirma no seu santo propósito
estas fillas túas, que desexan seguir a Cristo,
entregándose plenamente
e dando testemuño de vida evanxélica e de amor aos irmáns.
Atende con amor as súplicas desta familia...

d) Nas intercesións da Pregaria eucarística IV, a mención das virxes consagradas pode facerse así:

...acórdate dos sacerdotes e diáconos;
acórdate tamén destas nosas irmás,
que hoxe consagraches para sempre
ao culto divino e ao servizo dos homes;
e dos que presentan as súas ofrendas,
dos aquí reunidos...

Antífona da comunión

Sal 41, 2

Como devece a cerva pola auga dos regatos, así devece por ti, meu Deus,
a miña alma [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentados cos teus don sagrados,
pedímosche polas túas fillas **N.** e **N.**
Fai que a súa vida axude ao progreso da sociedade
e ao crecemento da túa Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Bendición ao final da misa

DEUS, Pai todopoderoso,
que infundiu nos vosos corazóns
o propósito da santa virxindade,
volo custodie intacto coa súa protección.

R. Amén.

O Señor Xesucristo,
que uniu consigo en alianza esponsalicia
os corazóns consagrados pola virxindade,
faga fecunda a vosa vida coa semente da súa palabra.

R. Amén.

O Espírito Santo,
que descendeu sobre a Virxe María
e que hoxe consagrou os vosos corazóns,
vos infunda un desexo arden te
de servir a Deus e á Igrexa.

R. Amén.

E a todos vós,
que participastes nesta santa liturxia,
vos bendiga Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

VII. NA PROFESIÓN RELIXIOSA

Estas misas pódense dicir, con ornamentos brancos, fóra dos domingos do Advento, Coresma e Pascua, das solemnidades, do Mércores de Cinza e de toda a Semana Santa.

1. No día da primeira profesión relixiosa

Antífona de entrada

Cf. Sal 39, 8-9

Señor, aquí veño para facer a túa vontade. Meu Deus, iso é o que eu quero: a túa lei está no fondo do meu corazón [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

SEÑOR, ti inspiraches a estes nosos irmáns (estas nosas irmás) o propósito de seguiren máis de cerca a Cristo. Concédelles acabar felizmente o camiño que hoxe inician, para que te poidan ofrecer o don dunha entrega perfecta. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe as ofrendas e oracións que che presentamos, ao celebrarmos o comezo da profesión relixiosa des tes teus fillos (destas túas fillas). Concédelles a túa graza e que estes froitos primeiros cheguen a ser unha colleita abundosa. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio propio da misa seguinte (p. 883).

Antífona da comunión

Mc 3, 35

Quen cumpre a vontade de Deus, ese é meu irmán, miña irmá e miña nai [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, que os misterios acabados de recibir nos enchan de alegría. Que, pola súa eficacia, estes fillos teus (estas fillas túas) cumbran fielmente o compromiso de vida relixiosa hoxe adquirido e se entreguen libremente ao teu servizo. Por Xesucristo, noso Señor.

2. No día da profesión perpetua

A

Antífona de entrada

Sal 121, 1-2

Alegreime cando me dixeron: «Irnos á casa do Señor». Xa están aos nosos pés as túas portas, Xerusalén [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti fixeches que a graza do bautismo
floreces e tanto nestes teus fillos (nestas túas fillas),
que se decidiron seguir máis de cerca as pegadas do teu Fillo.
Concédelles que, manténdose xenerosamente
no camiño da perfección evanxélica,
aumenten a santidad da túa Igrexa
e a reforcen na súa actividade apostólica.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo, se as rúbricas o esixen; omítese a oración universal.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta con bondade
os dons e as pregarías dos teus fillos (das túas fillas)
e confirma co teu amor os (as) que hoxe profesan querer vivir
conforme aos consellos evanxélicos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

A VIDA RELIXIOSA COMO SERVIZO A DEUS POLA IMITACIÓN DE CRISTO

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El, froito inmaculado da Virxe María,
proclamou benaventurados os limpos de corazón
e, co exemplo da súa vida, revelou o ideal da castidade.
El cumpriu sempre a túa vontade
e obedeceuna ata morrer por nós,
ofrecéndose a ti como vítima perfecta.
El consagrou máis intensamente ao teu servizo
a aqueles que o deixaron todo por ti,
prometéndolles un tesouro no ceo.

Por iso, unidos á asemblea dos anxos e dos santos,
cantámosche un himno de loanza,
proclamando sen cesar a túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Nas Pregarias eucarísticas a intercesión polos profesos ou profesas pódese conmemorar coas seguintes fórmulas:

I. Polos relixiosos

a) No Canon romano, dise Acolle, Señor, propio:

Acolle, Señor, con bondade
e santifica coa túa misericordia esta ofrenda,
que che presentamos nós, os teus ministros,
e tamén estes fillos teus no día da súa profesión.
Pola túa graza, hoxe consagráronche a ti a súa vida.
Concédelles tamén que, cando o teu Fillo volva glorioso,
sexan admitidos na alegría da Pascua eterna.
[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

b) Nas intercesións da Pregaria eucarística II, despois das palabras e con todos os pastores do teu pobo, engádese:

Lémbtrate tamén, Señor, des tes nosos irmáns,
que hoxe se consagraron para sempre ao teu servizo.
Concédelles que teñan posto sempre en ti
o seu corazón e o seu pensamento
e glorifiquen o teu nome.
Lémbtrate tamén...

c) Nas intercesións da Pregaria eucarística IV, despois das palabras e a todo o pobo que o teu Fillo redimiu, **engádese:**

Señor, confirma no seu santo propósito
estes fillos teus, que hoxe se uniron para sempre a ti
cos vínculos sagrados da profesión relixiosa.
Fai que manifesten na túa Igrexa a vida nova e eterna
que logrou para nós a redención de Cristo.
Atende con amor as súplicas desta familia...

d) Nas intercesións da Pregaria eucarística IV, a mención dos profesos pode facerse así:

...acórdate dos sacerdotes e diáconos;
acórdate tamén destes nosos irmáns,
que hoxe se consagraron a ti para sempre
coa profesión perpetua;
e dos que presentan as súas ofrendas,
dos aquí reunidos...

II. Polas relixiosas

a) No Canon romano, dise Acolle, Señor, **propio:**

Acolle, Señor, con bondade
e santifica coa túa misericordia esta ofrenda,
que che presentamos nós, os teus ministros,
e tamén estas fillas túas no día da súa profesión.
Pola túa graza,
elas uníronse hoxe máis intimamente ao teu Fillo.
Concédelles tamén que, cando volva glorioso na fin dos tempos,
poidan ir con alegría ao seu encontro.
[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

b) Nas intercesións da Pregaria eucarística II, despois das palabras e con todos os pastores do teu pobo, **engádese:**

Lémbrete tamén, Señor, destas nosas irmás,
que todo o deixaron por ti,
para te encontraren en todo,
e para atenderen as necesidades de todos,
esquecéndose de si mesmas.
Lémbrete tamén...

c) Nas intercesións da Pregaria eucarística III, despois das palabras e a todo o pobo que o teu Fillo redimiu, **engádese:**

Señor, confirma no seu santo propósito
estas fillas túas, que desexan seguir a Cristo,
entregándose plenamente ,
e dando testemuño de vida evanxélica e de amor aos irmáns.
Atende con amor as súplicas desta familia...

d) Nas intercesións da Pregaria eucarística IV, a mención das profesas pode facerse así:

...acórdade dos sacerdotes e diáconos;
acórdade tamén destas nosas irmás,
que hoxe se consagraron máis intimamente a ti para sempre
polos seus votos relixiosos;
e dos que presentan as súas ofrendas,
dos aquí reunidos...

Antífona da comunión

Gal 2, 19-20

Estou crucificado con Cristo; e vivo, mais xa non vivo eu, é Cristo quen vive en min [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

S EÑOR, despois de recibirmos con devoción estes santos misterios,
pedímosche por estes fillos teus (estas fillas túas),
que hoxe se consagraron a ti.
Acéndeos (acéndeas) co lume do Espírito Santo
e fai que vivan sempre unidos (unidas) ao teu Fillo.
El, que vive e reina par sempre eternamente.

Bendición ao final da misa

D EUS, que é a fonte dos bos propósitos,
ilumine o voso espírito e fortaleza o voso corazón,
para que gardedes fielmente o que prometestes.

R. Amén.

El vos conceda recorrer co gozo de Cristo
o camiño estreito que un día escollestes
e levar con alegría as cargas dos vosos irmáns.

R. Amén.

O amor de Deus faga de vós unha familia
que, congregada no nome do Señor,
sexa unha viva imaxe do amor de Cristo.

R. Amén.

E a todos vós,
que participastes nesta santa liturxia,
vos bendiga Deus todopoderoso:
Pai e Fillo ✝ e Espírito Santo.

R. Amén.

B

Antífona de entrada

Sal 65, 13-14

Irei á túa casa con ofrendas; cumprireiche os votos que pronunciaron os meus labios [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

S EÑOR, Pai santo,
confirma o propósito dos teus fillos (das túas fillas) N. e N.
Fai que a graza do bautismo,
que queren fortalecer cos novos lazos da profesión,
alcance neles (nelas) a súa plenitude.
Así, poderán darche gloria a ti
e traballarán polo reino de Cristo
con verdadeira entrega apostólica.
El, que vive e reina contigo.

Dise o Credo, se as rúbricas o esixen; omítese a oración universal.

Oración sobre as ofrendas

S EÑOR, acolle con bondade
as ofrendas dos teus fillos (das túas fillas)
e transfórmaas no sacramento da redención.
Enche cos dons do teu Espírito
a aqueles (aquelas) que, na túa providencia de Pai,
chamaches a seguir máis de cerca o teu Fillo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio e intercesións propios, coma na misa anterior (pp. 883ss).

Antífona da comunión

Sal 33, 9

Gustade e vede que bo é o Señor, feliz quen a el se acolle [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a celebración desta profesión perpetua e a participación nesta santa Eucaristía sexa para nós motivo de gozo.

Fai que esta dobre servidume de devoción estimule os corazóns dos teus fillos (das túas fillas) para que se entreguen con amor e xenerosidade ao servizo da Igrexa e dos homes.

Por Xesucristo, noso Señor.

Bendición ao final da misa

DEUS, que inspira e remata todo santo propósito, vos garde sempre coa súa graza, para que cumprades fielmente os deberes da vosa vocación.

R. Amén.

El vos faga ante o mundo signo e testemuño do amor divino.

R. Amén.

El perpetúe para sempre no ceo os vínculos cos que vos uniu a Cristo na terra.

R. Amén.

E a todos vós, que participastes nesta santa liturxia, vos bendiga Deus todopoderoso: Pai e Fillo + e Espírito Santo.

R. Amén.

3. O día da renovación dos votos

As antífonas de entrada e da comunión escóllense, segundo conveña, dunha das misa precedentes (pp. 882ss).

Oración

DEUS, noso Pai,
creador do mundo e guía dos homes,
mira para estes fillos teus (estas fillas túas)
que queren renovar o seu compromiso.
Fai que cada día vivan máis unidos (unidas)
ao misterio da Igrexa
e se consagren con máis xenerosidade
ao ben e á felicidade dos homes.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con bondade as ofrendas do teu pobo,
que estes irmáns nosos (estas irmás nosas)
enriquecen coa renovación dos seus votos
de castidade, pobreza e obediencia.
Converte estes dons temporais en sacramento de vida eterna
e modela conforme á imaxe do teu Fillo
o espírito dos que chos ofrecen.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio propio (p. 883).

Oración despois da comunión

SEÑOR, despois de recibirmos este santo sacramento,
pedímosche por estes fillos teus (estas fillas túas)
que, confiados (confiadas) unicamente na túa graza,
acaban de renovar os seus votos, que tanto lles esixen.
Fortaléceos (fortaléceas) co poder de Cristo
e protéxeos (protéxeas) coa axuda do Espírito Santo.
Por Xesucristo, noso Señor.

4. No 25.º ou 50.º aniversario da profesión relixiosa

As antífonas de entrada e da comunión escóllense, segundo conveña, dunha das misas precedentes (pp. 882ss).

Oración

SEÑOR, Deus da fidelidade,
permítenos darche grazas
pola túa bondade co noso irmán (coa nosa irmá) **N.**,
que hoxe renova o don que ti mesmo lle concediches.
Fortalece nel (nela) o espírito dun amor máis perfecto,
para que cada día se consagre con maior fervor
ao servizo da túa gloria e da salvación dos homes.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, xunto con estes dons,
recibe a ofrenda que de si mesmo (mesma)
desexa confirmar hoxe o noso irmán (a nosa irmá) **N.**
Pola forza do Espírito Santo,
faino (faina) aínda máis semellante ao teu Fillo benquerido.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio propio (p. 883).

Oración despois da comunión

SEÑOR, na alegre celebración deste aniversario,
Recibimos o Corpo e o Sangue do teu Fillo.
Fai que o noso irmán (a nosa irmá) **N.**,
alimentado (alimentada) co pan e co viño da vida,
avance feliz cara a ti,
polo camiño que iniciou hai vinte e cinco (cincuenta) anos.
Por Xesucristo, noso Señor.

VIII. NO DÍA DA DEDICACIÓN DUNHA IGREXA OU DUN ALTAR

1. Na dedicación dunha igrexa

Antífona de entrada

Sal 67, 6-7. 36

Deus na súa morada santa dalles fogar aos solitarios, dálle ao seu pobo forza e vigor [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Sal 121, 1

Cheos de alegría irnos á casa do Señor [T. P. Aleluia].

Dise Gloria.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
enche coa túa graza este lugar de oración
e concédelles a túa axuda a cantos nel invocan o teu nome.
Que o poder da túa palabra e dos teus sacramentos
fortaleza neste templo o corazón dos teus fieis.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dise o Credo, se as rúbricas o esixen; omítese a oración universal.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta a ofrenda,
que a túa Igrexa che ofrece con alegría.
Fai que o pobo que se reúne neste lugar santo
para celebrar estes misterios
consiga a salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Con este prefacio, que é o propio do rito da dedicación dunha igrexa, dise a Pregaria eucarística I ou III:

Prefacios

O MISTERIO DO TEMPLO DE DEUS

✠. O Señor sexa convosco. **R.**

✠. Erguede os corazóns. **R.**

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. **R.**

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Ti quixeches facer do universo enteiro
un templo da túa gloria,
para que o teu nome sexa glorificado
en todas as partes,
pero non por iso renunciás
a que che consagremos lugares axeitados
nos que celebrar os teus misterios.
Por iso, che dedicamos con alegría
esta casa de oración, froito do traballo humano.

Aquí simbolízase o misterio do templo verdadeiro
e anticipase a imaxe da Xerusalén celeste;
porque do corpo do teu Fillo,
nacido da Virxe Nai,
quixeches facer un templo consagrado a ti,
ande habitase a plenitude da divindade.

E a Igrexa constituíchela como cidade santa,
edificada sobre o fundamento dos apóstolos,
tendo o mesmo Cristo por pedra angular;
e continuas edificándoa con pedras escolleitas,
vivificadas polo Espírito e ben unidas pola caridade:
nela serás ti por sempre todo en todos
e brillará perenne a luz de Cristo.

Por el, Señor, en unión cos anxos e cos santos,
te loamos cheos de alegría,
e te aclamamos, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

◆
Cando xa teñan lugar na igrexa celebracións litúrxicas de modo habitual, coas Pregarias eucarísticas I, II ou III, dise o seguinte:

A IGREXA TERRESTRE E A IGREXA DE DEUS

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Porque nesta casa visible,
que ti nos concediches edificar
e onde decote axudas a túa familia que peregrina cara a ti,
manifestas e realizas admirablemente
o misterio da túa comunión connosco.
Aquí edificas o templo vivo que nós somos
e fas medrar a túa Igrexa espallada polo mundo
para que sexa nel o corpo do Señor,
ata chegar á súa plenitude
na visión da paz, na Xerusalén celeste.

Por iso, Señor, te celebramos
no templo da túa gloria
e, con todos os anxos e santos,
te loamos e glorificamos, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

◆

Nas Pregarias eucarísticas faise a conmemoración da dedicación da igrexa conforme as seguintes fórmulas:

a) No Canon romano, dise Acolle, Señor, propio:

Acolle, Señor, esta ofrenda
dos teus ministros, de toda a túa familia
e tamén destes fillos teus
que, con devoción, che ofreceron esta igrexa [en honor de N.].
que edificaron con traballo incansable.
[Por Xesucristo, noso Señor. Amén.]

b) Nas intercesións da Pregaria eucarística III, despois das palabras e a todo o pobo que o teu Fillo redimiu, dise:

Atende con amor as súplicas desta familia
que hoxe che dedica esta igrexa.
Sexa para eles casa de salvación e lugar dos sacramentos divinos .
Resoe aquí o Evanxeo da paz
e celébreñse os misterios sagrados.
Fai que os teus fieis, instruídos pola palabra da vida .
e iluminados pola graza divina,
despois da súa peregrinación neste mundo,
cheguen á Xerusalén celestial.
Alí, Pai misericordioso, axuntarás contigo
a todos os teus fillos que andan dispersos .
Acórdate dos nosos irmáns defuntos...

Antífona da comunión

Mt 21, 13; Lc 11, 10

«A miña casa será casa de oración, di o Señor: nela quen pide, recibe; quen busca, atopa; e ao que peta, abríraselle» [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Cf. Sal 127, 3

Coma gromos de oliveira, os fillos da Igrexa están arredor da mesa do Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, por estes sacramentos que acabarnos de recibir,
fai que a túa verdade ilumine os nosos corazóns.
Que te adoremos decote neste templo santo
e xunto cos santos poidamos gozar da túa presenza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Bendición ao final da misa

DEUS, noso Pai, Señor da terra e do ceo,
que hoxe vos congregou
para celebrardes a dedicación desta igrexa,
vos encha coa súa bendición.

R. Amén.

El, que quixo congregar no seu Fillo
a todos os seus fillos dispersos,
vos conceda convertérvos en templo seu
e en morada do Espírito Santo.

R. Amén.

Que, purificados de toda mancha,
habite Deus nos vasos corazóns
e alcancedes con todos os santos
a herdanza da felicidade eterna.

R. Amén.

Bendígvos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

As misas no aniversario da dedicación dunha igrexa van nas Misas comúns (pp. 789ss).

2. Na dedicación dun altar

Antífona de entrada

Sal 83, 10-11

Atende, Deus, ao noso Rei; mira o rostro do teu Unxido. Un día nos teus
adros vale por máis de mil **[T. P. Aleluia]**.

Ou ben:

Sal 42, 4

Achegueime ao altar de Deus **[T. P. Aleluia]**.

Dise Gloria.

Oración

DEUS, noso Pai,
para atraeres todas as causas ao teu Fillo,
quixeches que fose exaltado no altar da cruz.
Enche coa graza divina os teus fieis,
que che consagran este altar,
arredor do cal se van reunir
para que nel os alimentos coa Eucaristía
e para que o teu Espírito faga deles
un pobo cada vez máis consagrado a ti.
Polo noso Señor Xesucristo.

Dice o Credo; omítese a oración universal.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, noso Deus,
que o teu Espírito Santo descenda sobre este altar.
Fai que santifique as ofrendas do teu pobo
e purifique os corazóns dos que as van recibir.
Por Xesucristo, noso Señor.

Con este prefacio, que é o propio do rito da dedicación dun altar, dise a Pregaria eucarística I ou III:

Prefacio

O ALTAR É CRISTO

℟. O Señor sexa convosco. ℞.

℟. Erguede os corazóns. ℞.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℞.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El, verdadeiro sacerdote e verdadeira vítima,
mandounos celebrar para sempre
o memorial do sacrificio
que el mesmo che ofreceu no altar da cruz.
Por iso, o teu pobo levantou este altar
que che dedicamos cheos de alegría.

Verdadeiramente, este é o lugar excelso
onde se celebra o misterio do sacrificio de Cristo,
onde se che ofrece a ti unha perfecta loanza
e onde se manifesta a nosa redención.
Esta é a mesa do banquete eucarístico
no que os teus fillos se alimentan co Corpo de Cristo
e son congregados na unidade santa da Igrexa.

Aquí os fieis beben a auga do Espírito
que nace de Cristo, a roca espiritual;
e así tamén eles se converten
nun altar vivo e nunha ofrenda santa.

Por iso, cos anxos e cos santos,
te aclamamos, cheos de alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Sal 83, 4-5

Mesmo o paxaro atopa casa e a andoriña un niño onde pór os seus filliños, preto dos teus altares, meu Rei e meu Deus. Felices os que habitan na túa casa e decote che cantan loanzas [T. P. Aleluia].

Ou ben:

Cf. Sal 127, 3

Coma gromos de oliveira, os fillos da Igrexa están arredor da mesa do Señor [T. P. Aleluia].

Oración despois da comunión

SEÑOR, concédenos achegármonos sempre ao teu altar
onde se celebra o sacrificio eucarístico.
Fai que, unidos na fe e no amor,
nos alimentemos de Cristo
para que nos transformemos nel.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Bendición ao final da misa

DEUS, que vos enriqueceu co sacerdocio real,
vos conceda cumprir santamente o voso deber
e participar dignamente no sacrificio de Cristo.

R. Amén.

El, que vos xuntou nunha mesma mesa
e vos alimenta cun mesmo pan,
faga de vós un mesmo corazón e unha mesma alma.

R. Amén.

El vos conceda que, co exemplo do voso amor,
levedes a Cristo a todos aqueles
a quen llelo anunciastes coa vosa palabra.

R. Amén.

Bendígavos Deus todopoderoso:
Pai e Fillo **+** e Espírito Santo.

R. Amén.

MISAS E ORACIÓNS
POR ALGUNHAS NECESIDADES

1. Nesta parte do Misal xúntanse algunhas misas e oracións que se poden dicir nalgunha ou en algunha ocasión, segundo lle conveña á comunidade.

Os formularios que van nas tres primeiras partes pódense dicir na misa na que participe o pobo ou sen el; pola contra, as que van na cuarta parte é mellor usalas para as misas que se teñen sen participación do pobo, a non ser que as razóns pastorais, algunha vez, aconsellen outra cousa.

2. As misas que teñen un formulario completo, é dicir, oracións e antífonas, teñen tamén lecturas propias no leccionario.
3. O sacerdote pode ou ben dicir todas as oracións desta serie ou tan só a oración colecta nas misas de feira do tempo ordinario, tendo en conta o que se dixo no número 1.
4. Nalgunhas misas, os textos litúrxicos que se poñen para homes pódense acomodar ás mulleres e os que van en singular pódense cambiar polo plural.
5. Estas misas pódense dicir con vestidura da cor propia do día ou do tempo litúrxico ou de cor morada, se teñen carácter penitencial, por exemplo, as dos números 23, 28 e 40 (cf. *Ordenamento xeral do Misal Romano*, n. 310).

I. POLA SANTA IGREXA

1. Pola Igrexa universal

A

Antífona de entrada

Cf. Ef 1, 9. 10

Deus deunos a coñecer o misterio da súa vontade: recapitular en Cristo todo canto hai no ceo e mais na terra.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti dispuxeches con admirable providencia
que o reino de Cristo se espallase por toda a terra
e que todos os homes lograsen a redención salvadora.
Pedímosche que a túa Igrexa
sexa para todos sacramento universal da salvación
e manifeste e realice o misterio do teu amor aos homes.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS misericordioso,
olla con agarimo as ofrendas da túa Igrexa.
Pola eficacia deste sacramento,
fai que a multitude dos crentes sexa sempre para ti
estirpe escolleita, sacerdocio real,
nación consagrada, pobo da túa alianza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio VIII dominical do tempo ordinario (p. 446).

Antífona da comunión

Ap 22, 17. 20

O Espírito e a esposa din: Ven! Amén. Ven, Señor Xesús!

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti alimentas e fortaleces a túa Igrexa acotío con estes sacramentos.
Fai que cantos temos participado na Eucaristía
practiquemos a doutrina do teu amor e vivamos entre os homes
como fermento de vida e instrumento de salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Antífona de entrada

Ap 7, 9

Eu vin un mundo de xente que ninguén podería contar, que proviña de todos os pobos, linguas e nacións. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
na nova alianza de Cristo
ti segues xuntando un pobo novo
sen distinción de razas e fronteiras,
na unidade dun só Espírito.
Fai que a túa Igrexa, fiel á súa misión,
camiñe sempre no medio da familia humana
coma fermento e alma da sociedade,
que ten que ser renovada en Xesucristo
e transformada en familia de Deus.
Por noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con agarimo as nosas ofrendas
e fai que a Igrexa, nacida do corazón de Cristo morto na cruz,
atope na participación deste misterio
a santidadade que a faga vivir
e a axude a ser digna do seu fundador.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio VIII dominical do tempo ordinario (p. 446).

Antífona da comunión

Xn 19, 34

Un dos soldados atravesoulle o costado cunha lanza, e deseguida saíu sangue e auga.

Ou ben:

Ap 7, 12

A bendición, a gloria, a sabedoría, a acción de grazas, a honra, o poder e mais a forza son do noso Deus por sempre eternamente.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de ser renovados polo sacramento do teu Fillo.
Pedímosche que fagas fecunda a acción da túa Igrexa,
pois por ela móstralles aos pobres
a plenitude do teu misterio salvador
e chámalos a gozaren da parte mellor do teu reino.
Por Xesucristo, noso Señor.

C

Antífona de entrada

Mt 18, 19-20

«Asegúrovos que onde están dous ou tres xuntos no meu nome, alí estou eu no medio deles» , di o Señor.

Ou ben:

Rom 12, 5

Nós, con sermos moitos, somos un só corpo en Cristo e cada un está ao servizo dos outros.

Oración

DEUS todopoderoso,
fai que a túa Igrexa sexa sempre unha familia santa,
congregada na unidade do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.
Que ela lle mostre ao mundo
o misterio da túa unidade e santidade
e o conduza á plenitude do teu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, nós celebramos o memorial do amor infinito do teu Fillo.
Pedímosche que o froito da súa obra salvadora,
a través do servizo da túa Igrexa,
leve a todos os homes á salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da unidade (p. 921).

Antífona da comunión

Cf. 1 Cor 10, 17

Como hai un só pan, tamén nós, sendo moitos, formamos un só corpo,
pois todos participamos do mesmo pan e do mesmo cáliz.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
con este admirable sacramento,
ti dálle forza e consolo á túa Igrexa.
Fai que o teu pobo se una ao noso Señor Cristo,
para que, mediante o seu traballo neste mundo,
edifique en liberdade o teu reino eterno.
Por Xesucristo, noso Señor.

D

Antífona de entrada

Cf. Xn 17, 20-21

Rógoche, Pai, polos que cren en min, que todos sexan un en nós para que o mundo crea que ti me enviaches.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
 en Cristo, teu Fillo, mostrácheslle ao mundo a túa gloria.
 Mira pola obra da túa misericordia
 e fai que a Igrexa santa, estendida por todo o mundo,
 se manteña con fe firme na confesión do teu nome.
 Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
 ti, que santificas decote á túa Igrexa
 polo mesmo sacrificio co que a libraches do pecado,
 fai que unida a Cristo, que é a súa cabeza,
 se ofrezca con el a ti e cumpra a túa vontade.
 Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio VIII dominical do tempo ordinario (p. 446).

Antífona da comunión

Xn 15, 5

«Quen permanece en min e eu nel, ese dá froito abondo, pois sen min nada podedes facer», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, neste santo sacramento, ti alimentas a túa Igrexa.
 Gobérnaa con amor para que, dirixida polo teu poder,
 medre na liberdade e persevere na integridade da túa fe.
 Por Xesucristo, noso Señor.

E

Pola Igrexa local

Antífona de entrada

Ap 1, 5-6

A Xesucristo, que nos amou e nos lavou dos nosos pecados co seu sangue, nos converteu nun reino, en sacerdotes para o seu Deus e Pai, a el a gloria e mais o poder polos séculos dos séculos. Amén.

Oración

DEUS, noso Pai,
en cada unha das Igrexas espalladas ao longo do mundo,
manifestas o misterio da Igrexa
unha, santa, católica e apostólica.
Fai que o teu pobo viva unido ao seu pastor
e sexa congregado no Espírito Santo polo Evanxeo e a Eucaristía,
para que se manifeste a universalidade do teu pobo
e se volva instrumento da presenza de Cristo no mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ao celebrar o memorial do infinito amor do teu Fillo,
pregámosche que os froitos da súa salvación
cheguen polo ministerio da Igrexa, a todos os homes.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio VIII dominical do tempo ordinario (p. 446).

Antífona da comunión

Ap 3, 20

«Velaquí que hai tempo que estou á túa porta e chamo, di o Señor. Se algún escoita a miña voz e me abre, eu entrarei a xunto del e cearei con el e el comigo».

Oración despois da comunión

SEÑOR, vivan na túa Igrexa **N.** e permanezan para sempre nela
a integridade da fe, a santidad dos costumes,
o amor de irmandade e a relixión verdadeira.
Ti, que non deixas de alimentar o teu pobo
coa túa palabra e co corpo de Cristo,
non deixes tampouco de o guiar coa túa protección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Poden tamén empregarse como oracións sobre as ofrendas e como oracións despois da comunión, as que se propuxeron nos formularios das misas precedentes.

2. Polo papa

Maiormente no aniversario da súa elección

A

Esta misa dise con vestidura de cor branca no aniversario da elección do Papa, onde se fagan celebracións especiais, con tal que non cadre nos domingos do Advento, da Coresma e da Pascua, nas solemnidades, no Mércores da Cinza e na Semana Santa.

Antífona de entrada

Mt 16, 18-19

Ti es Pedro, é dicir, pedra e sobre esta pedra edificarei a miña Igrexa, e as portas do Inferno non prevalecerán en contra dela. Dareiche as chaves do Reino do ceo.

Oración

DEUS, noso Pai,
pola túa providencia, quixeches edificar a túa Igrexa
sobre a pedra de Pedro, príncipe dos teus apóstolos.
Olla con agarimo o noso Papa **N**.
e, xa que o fixeches sucesor de san Pedro,
faino alicerce visible da unidade da fe
e da unión do teu pobo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS, Pastor e guía de todos os fieis,
olla con bondade o teu servo **N**.
a quen elixiches para presidir como pastor a túa Igrexa.
Sosteno co teu amor,
para que a súa palabra e o seu exemplo
lle aproveiten ao pobo que lle tes confiado,
a fin de que xuntos alcancen a vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que os nosos dons che sexan agradables.
Garda sempre coa túa protección a santa Igrexa,
xunto co noso Papa **N**.
que lle deches por pastor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 21, 15. 17

Preguntoulle Xesús a Pedro: «Simón, fillo de Xoán, queresme máis ca estes?» «Señor, ti sábelo todo, ti ben sabes que te quero».

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Pai,
acabamos de participar na túa mesa santa.
Rogámosche que, pola eficacia deste sacramento,
fortalezas a túa Igrexa na unidade e no amor,
e gardes e protexas sempre o teu servidor **N.**,
xunto co pobo que encomendaches ao seu coidado pastoral.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Outra oración polo papa

Oración

DEUS, noso Pai,
para suceder ao apóstolo Pedro,
elixiches o teu servo **N.**
como pastor do teu rabaño universal.
Escoita a oración do teu pobo
e fai que o noso Papa, vicario de Cristo na terra,
confirme na fe a todos os irmáns.
Fai que toda a Igrexa se manteña en comunión con el
polos vencellos da unidade, do amor e mais da paz,
para que todos atopen en ti, Pastor dos homes,
a verdade e a vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

3. Polo bispo

Maiormente no aniversario da súa ordenación

A

Esta misa dise con vestidura de cor branca no aniversario da elección do Bispo, onde se fagan celebracións especiais, con tal que non cadre nos domingos do Advento, da Coresma, da Pascua, nas solemnidades, no Mércores da Cinza e na Semana Santa.

Antífona de entrada

Ez 34, 11. 23. 24

«Buscarei as miñas ovellas, di o Señor. Dareilles un Pastor que as leve a pacer. Eu, o Señor, serei o seu Deus».

Oración

DEUS, Pastor eterno do teu pobo,
ti dirixes e gobernas a túa Igrexa con providencia e amor.
Rogámosche lle concedas ao teu servo **N.**,
a quen puxeches como pastor á fronte do teu pobo,
a graza de o presidir no nome de Cristo,
de ser mestre fiel da verdade,
sacerdote dos misterios sacros
e guieiro da comunidade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS, Pastor e guía de todos os fieis,
olla con bondade o teu servo **N.**,
a quen chamaches para presidir como pastor a túa Igrexa.
Sosteno co teu amor,
para que a súa palabra e o seu exemplo
lle aproveiten ao pobo que lle tes confiado,
a fin de que xunto co seu rabaño alcance a vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle agarimoso as ofrendas
que che facemos polo teu servo **N.**,
a quen puxeches como Bispo do teu pobo.
Éncheo de virtudes apostólicas para ben da túa Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 20, 28

O Fillo do home non veu a ser servido, senón a servir e a entregar a súa vida en rescate por todos.

Oración despois da comunión

SEÑOR, pola eficacia deste sacramento que acabamos de celebrar,
aumenta no teu servo **N.**, noso Bispo,
os dons da túa graza.
Concédelle exercer con dignidade o ministerio pastoral
e, pola súa fidelidade no teu servizo,
acadar os premios eternos.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Outra oración polo Bispo

Oración

SEÑOR, pedímosche lle concedas ao teu servo **N.**,
a quen puxeches á fronte do teu pobo
como sucesor dos apóstolos,
espírito de consello e fortaleza,
de ciencia e piedade.
Axúdao a gobernar fielmente o pobo que lle confiaches
e a edificar a túa Igrexa no mundo,
como sacramento universal de salvación.
Polo noso Señor Xesucristo.

4. Para a elección do papa ou dun bispo

Antífona de entrada

1 Sam 2, 35

Farei xurdir un sacerdote que me sexa fiel, e que actúe conforme aos desexos do meu corazón. Edificareille unha casa estable e camiñará sempre na miña presenza.

Oración

DEUS, Pastor eterno,
ti gobernas o teu rabaño con coidado incansable.
Pola túa infinita bondade,
concédelle á Igrexa un pastor,
que a ti che agrade pola súa santidad
e a nós nos aproveite pola súa atenta solicitude.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche con reverencia estes dons sagrados.
Acóllenos na xenerosidade da túa misericordia
e concédenos a alegría de termos por pastor da túa Igrexa
un papa (bispo) conforme ao teu corazón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 15, 16

«Eu escollinvos para que vaiades e deades froito, e que o voso froito permaneza», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, neste sacramento de salvación
ti aliméntasnos co Corpo e co Sangue do teu Fillo.
Concédenos a alegría de recibirmos un pastor
que coa súa virtude sirva de exemplo ao teu pobo,
e o ilumine coa verdade do Evanxeo.
Por Xesucristo, noso Señor.

5. Polo concilio ou polo sínodo

Antífona de entrada

Col 3, 14-15

Por riba de todo isto, cinguídevos co amor que é o vínculo que todo une
e leva á perfección. Que a paz de Cristo governe os vosos corazóns.

Oración

SEÑOR, mestre e garda da túa Igrexa,
infunde nos teus servos reunidos no concilio (sínodo)
espírito de intelixencia, de verdade e de paz.
Fai que coñezan, de todo corazón, a túa vontade
e poñan todo o seu esforzo en levala á práctica.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS, noso Pai,
ti gardas o teu pobo con agarimo
e góbernalo con amor.
Concédelles aos que o presiden espírito de sabedoría,
para que o conduzan á plenitude da verdade
e o axuden a levar unha vida máis santa.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, olla con bondade as ofrendas dos teus fieis
reunidos no concilio (sínodo).
Dálles a luz da túa graza,
para que comprendan a verdade do que é grato aos teus ollos
e o practiquen con fidelidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II do Espírito Santo (p. 974).

Antífona da comunión

Onde hai caridade e amor, alí está Deus. O amor de Cristo xúntanos na unidade.

Oración despois da comunión

DEUS de bondade,
acabamos de celebrar os sagrados misterios.
Que eles confirmen na verdade
os pastores reunidos en concilio (sínodo),
para que busquen unicamente a honra do teu nome.
Por Xesucristo, noso Señor.

6. Polos sacerdotes

Antífona de entrada

Lc 4, 18. 19

O Espírito do Señor está sobre min, pois el foi quen me unxiu para proclamar a boa nova aos pobres, para lles anunciar a liberación aos cativos e para lles dar liberdade aos asoballados.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti constituíches o teu Fillo unixénito sumo e eterno sacerdote.
Pedímosche que a aqueles que elixiches
para administraren e distribuíren os teus misterios,
os atopes fieis no cumprimento do ministerio que recibiron.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, noso Deus,
para gobernares o teu pobo,
váleste do ministerio dos sacerdotes.
Concédelles servirte con perseveranza conforme á túa vontade,
a fin de que coa súa vida e o seu ministerio pastoral
poidan glorificarte en Cristo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
ti quixeches que os teus sacerdotes servisen o altar e o teu pobo,
rogámosche que, pola virtude deste sacrificio,
che agrade o seu servizo
e o seu froito permaneza sempre na túa Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 17, 17-18

«Pai santo, conságraos na verdade: a túa palabra é verdade. Coma ti me enviaches ao mundo, así os envío eu», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, pedímosche que o sacrificio que vimos de ofrecerche e a vítima santa que comungamos enchan de vida os teus sacerdotes e os teus fieis. Fai que, unidos a ti por un amor constante, poidan servirte dignamente. Por Xesucristo, noso Señor.

7. Polo propio sacerdote celebrante

A

Maiormente polo sacerdote que ten cura de almas

Antífona de entrada

Cf. Col 1, 25. 28

Deus fíxome servidor da Igrexa, cando me enviou a anunciarvos o seu Evanxeo. Predicámosvos a Cristo, para que todos chegedes á plenitude da vida cristiá.

Oración

SEÑOR, ti puxéchesme á fronte da túa familia, non polos meus méritos, senón pola xenerosidade da túa graza. Concédeme realizar dignamente o ministerio sacerdotal e guiar coa túa axuda o pobo que me tes confiado. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai, que guías a historia con poder e amor, acepta os dons que recibín da túa bondade. Pola eficacia deste sacramento, une no mesmo amor os corazóns do sacerdote e dos fieis, de xeito que ao pastor non lle falte a obediencia dos fieis e aos fieis non lles falte a axuda do pastor. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 15, 9

«Coma me amou o Pai, así vos ameí eu. Permanecede no meu amor», di o Señor.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso e eterno,
toda virtude ten en ti a súa fonte e ti es quen a leva á perfección.
Concédeme, pola participación neste misterio,
a graza de obrar con rectitude e de predicar a verdade,
para que tanto de palabra coma de obra
lles manifeste aos teus fieis as marabillas da túa graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Antífona de entrada

Sal 15, 2. 5

Eu dígolle ao Señor: «Ti es o meu ben». O Señor é a miña herdanza. A miña sorte está nas túas mans.

Oración

SEÑOR de bondade, escoita as miñas súplicas
e ilumina o meu corazón coa graza do Espírito Santo, ,
para que poida celebrar os teus misterios con dignidade,
servir a túa Igrexa con fidelidade e amarte con amor eterno.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe estas ofrendas que che presentamos
e mira o teu Cristo,
que é, ao mesmo tempo, sacerdote e vítima.
Xa que me fixeches participar do seu sacerdocio,
concédeme tamén ser sempre unha ofrenda espiritual
que che sexa agradable.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Lc 22, 28-30

Díxolles Xesús aos que aguantaron con el nas probas: «Dispoño para vós o Reino, a fin de que comades e bebedes á miña mesa».

Oración despois da comunión

DEUS, Pai santo,
ti fortalecichesme co pan do ceo
e convidáchesme co cáliz da nova alianza.
Fai que che sirva con fidelidade
e que gaste a miña vida con fortaleza e amor,
pola salvación da humanidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

C

No cabodano da propia ordenación

Antífona de entrada

Xn 15, 16

Non sodes vós os que me elixistes a min, di o Señor; son eu quen vos elixín e destineivos para que vaiades e deades froito, e o voso froito permaneza.

Oración

DEUS, Pai santo,
sen mérito ningún da miña parte,
ti escollíchesme para compartir o sacerdocio eterno de Cristo
e para me dedicar ao servizo da túa Igrexa.
Fai que predique con valentía e bondade o Evanxeo
e administre con fidelidade os teus misterios.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio de loanza.
Aumenta en min o espírito de servizo
e axúdame a cumprir o ministerio
que, sen eu o merecer, ti me encomendaches.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. 1 Cor 10, 16

O vaso de bendición que bendicimos é a comunión co Sangue de Cristo;
o pan que partimos é a comunión co Corpo de Cristo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, no aniversario da miña ordenación sacerdotal
celebrei cheo de alegría este misterio de fe,
para loanza do teu nome.
Fai que eu viva de verdade na miña vida
o que acabo de realizar sacramentalmente neste sacrificio.
Por Xesucristo, noso Señor.

8. Polos ministros da Igrexa

Antífona de entrada

1 Cor 12, 4-6

Hai diversidade de dons, pero un mesmo Espírito. Hai diversidade de servizos, pero un mesmo Señor. Hai diversidade de realizacións, pero un mesmo Deus que é o que realiza todo en todos.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti ensinácheslles aos ministros da túa Igrexa
a serviren os irmáns e non a seren servidos.
Rogámosche que lles concedas dispoñibilidade na acción,
mansedume no servizo e perseveranza na oración.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, Pai santo,
o teu Fillo quixo lavar os pés dos apóstolos
para nos dar exemplo.
Recibe os dons que che presentamos
e, ao nos ofrecermos a nós mesmos como oblación espiritual,
fai que nos enchamos de espírito de servizo e humildade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Lc 12, 37

Felices os criados a quen o amo atope vixiando cando chega. Poñerase á mesa e serviraos un por un.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentaches os teus fillos
co pan e co viño eucarístico.
Concédelles aos teus ministros
seren fieis servidores do Evanxeo,
dos sacramentos e da caridade,
para a túa gloria e para a salvación do teu pobo.
Por Xesucristo, noso Señor.

9. Polas vocacións sacerdotais

Antífona de entrada

Mt 9, 38

«Rogádelle ao dono da seara que mande xornaleiros á súa seitura», díxolles Xesús aos seus discípulos.

Oración

SEÑOR, ti dispuxeches, na túa providencia, que houbera pastores para o teu pobo. Verte sobre a túa Igrexa o espírito de piedade e fortaleza, que faga xurdir nela ministros que sirvan dignamente o teu altar e que anuncien con valentía e bondade o teu Evanxeo. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as oracións e a ofrenda do teu pobo. Fai que os ministros dos teus misterios sexan cada vez máis numerosos e se manteñan sempre no teu amor. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

1 Xn 3, 16

Soubemos o que é o amor de Deus desde que el deu a súa vida por nós; e entón démonos conta de que nós temos que dar a vida polos irmáns.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos co pan da vida. Que, por este sacramento de amor, xermolen as sementes que abundantemente espallaches no campo da túa Igrexa. Fai que sexan cada vez máis os que acepten a vocación de te serviren nos irmáns. Por Xesucristo, noso Señor.

10. Polos relixiosos

Antífona de entrada

Sal 36, 3-4

Confía no Señor e fai o ben, habita a túa terra e practica a lealdade. Que o Señor sexa o teu agarimo e che cumpra as arelas do teu corazón.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti, que pos no corazón dos homes a súa vocación
e lles dás a forza de a realizaren,
dirixe os teus fieis polo camiño da salvación.
Fai que, cantos se consagraron a ti deixándoo todo,
sigan fielmente a Cristo
e, renunciando ao poder e aos bens deste mundo,
te sirvan a ti e os seus irmáns,
con espírito de pobreza e humildade de corazón.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, pola eficacia deste sacrificio que che ofrecemos
santifica os que chamaches á vida relixiosa.
Fai que permanezan fieis aos seus votos e te sirvan de todo corazón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

1 Re 19, 7

Díxolle o anxo a Elías: «Érguete e come que o camiño é moi longo».

Ou ben:

Ap 22, 17a. 20

O Espírito e a esposa din: Ven! Amén. Ven, Señor Xesús!

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti congregas os teus fillos no teu amor
e falos compartir un mesmo pan.
Axúdaos a se amaren coma irmáns
e a se animaren uns aos outros
na práctica da caridade e das boas obras.
Que, pola santidad da súa vida,
poidan presentarse ante o mundo
coma verdadeiras testemuñas de Cristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

11. Polas vocacións relixiosas

Antífona de entrada

Mt 19, 21

«Se queres ser perfecto, vai, vende canto tes e dállelo aos pobres; despois ven e sígueme», di o Señor.

Oración

P Al santo, ti invitas a todos os fieis a seren santos, e a algúns chámalos a seguiren dun xeito especial o teu Fillo. A aqueles que escolliches para a vocación relixiosa, concédelles que, pola súa vida, sexan un signo convincente do teu reino, para a Igrexa e para o mundo. Polo noso Señor Xesucristo.

Ou, cando é dita polos mesmos relixiosos:

S EÑOR, olla con amor a túa familia e aumenta nela as vocacións. Que poida encamiñar os seus fillos cara á perfecta caridade e traballar eficazmente pola salvación do mundo. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

P Al santo, acolle con agarimo os dons que che presentamos. concédelles vivir en comunión fraterna e en liberdade de Espírito, a cantos se propoñen seguir con alegría o teu Fillo polo arriscado camiño da perfección. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Mt 19, 27. 28. 29

«Asegúrovos que vós, os que deixastes todo e me seguistes, recibiredes cen veces máis e a vida eterna como herdanza», di o Señor.

Oración despois da comunión

S EÑOR, pregámosche que fortalezas os teus fillos con estes alimentos espirituais. Fai que, manténdose fieis á súa vocación evanxélica, sexan en todas as partes imaxe viva do teu Fillo. El, que vive e reina por sempre eternamente.

Ou, cando é dita polos mesmos relixiosos:

S EÑOR, concédenos pola forza deste sacramento perseverar no teu servizo fieis á túa vontade. Fai que sexamos testemuñas do teu amor e busquemos con decisión os únicos bens que non se perden. Por Xesucristo, noso Señor.

12. Polos leigos

Antífona de entrada

Mt 13, 33

O Reino do ceo aseméllase ao fermento que unha muller mesturou con tres medidas de fariña, e foi abondo para levedar toda a masa.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti puxeches o Evanxeo
coma fermento que levedase o mundo para unha vida nova.
Enche co espírito de Cristo
os que chamaches a viviren cristiamente no medio do mundo.
Axúdaos a que polo seu traballo na terra
contribúan á edificación de teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
ti salvaches o mundo enteiro polo sacrificio do teu Fillo.
Fai que pola forza desta ofrenda
todos os que, mesmo sendo leigos, chamas ao apostolado,
enchán o mundo co espírito de Cristo
e sexan nel un fermento de santidad.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 99, 2

Aclama ao Señor terra enteira, serve ao Señor con alegría; loádeo con entusiasmo. Aleluia.

Ou ben:

Xn 15, 8

«Nisto é glorificado meu Pai: en que levedes froito abondo e vos mostredes coma discípulos meus», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti fasnos participar na plenitude da túa graza e fortalécesnos con esta Eucaristía. Pedímosche que, os que chamaches a traballaren nas cousas deste mundo, sexan barís testemuñas da verdade evanxélica e fagan que a túa Igrexa colabore eficazmente no progreso do mundo. Por Xesucristo, noso Señor.

13. Pola unidade dos cristiáns

Esta misa pódese ter mesmo nos domingos do tempo ordinario, cando se fai algunha celebración pola unidade dos cristiáns.

A

Antífona de entrada

Xn 10, 14-15

«Eu son o bo Pastor, di o Señor, coñezo miñas ovellas e elas coñécenme a min, igual que o Pai me coñece a min e eu coñezo o Pai. Eu dou a miña vida polas ovellas».

Oración

DEUS todopoderoso e eterno, ti xuntas o que está espallado e conservas o que xuntaches. Olla con amor o pobo do teu Fillo, de xeito que, cantos recibiron un mesmo bautismo, vivan unidos na mesma fe e no mesmo amor. Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, noso Deus, ti quéreslles ben a todos. Verte con abundancia o teu Espírito sobre nós e fai que, camiñando dignamente na vocación á que nos chamas, deamos testemuño da verdade ante os homes e busquemos a unidade de todos os crentes no vínculo da paz. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, cun único e perfecto sacrificio adquiriches para ti un pobo de fillos. Que a túa bondade lle conceda á Igrexa os dons da paz e da unidade. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

A UNIDADE DA IGREXA, CORPO DE CRISTO

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

Por el quixeches levarnos
ao coñecemento da verdade,
para que, unidos polo vínculo dunha mesma fe
e dun mesmo bautismo,
nos transformásemos en membros do seu Corpo.
Por el, enviácheslles a todos os pobos
o teu Espírito Santo,
admirable construtor da unidade na diversidade dos seus dons.
O mesmo Espírito que habita nos teus fillos adoptivos
e enche e dirixe a túa Igrexa.

Por iso, con todos os anxos,
loámoste, proclamando con alegría:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor, Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Cf. 1 Cor 10, 17

Como hai un só pan, tamén nós, sendo moitos, formamos un só corpo,
pois todos participamos do mesmo pan e do mesmo cáliz.

Oración despois da comunión

SEÑOR, esta comunión que acabamos de recibir
é o signo visible da unión dos fieis en ti,
que ela realice tamén a unidade da túa Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Antífona de entrada

Sal 105, 47

Sálvanos, Señor, noso Deus, e recóllenos de todas as nacións. Darémoslle grazas ao teu nome santo e gloriarémonos na túa loanza.

Oración

SEÑOR, noso Pai,
ti xuntas os pobos máis diversos na confesión do teu nome.
Concédenos a vontade e a forza
de cumprirmos canto nos mandes,
para que o pobo cristián,
chamado ao teu reino,
viva na unidade da fe e do amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, escoita as súplicas do teu pobo
e fai que os corazóns dos teus fieis vivan xuntos
loándote e facendo penitencia.
Fai que desaparezan as divisións entre os cristiáns
para que, xuntos na comunión perfecta da Igrexa,
camiñemos alegres cara á gloria do teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, celebramos o memorial da nosa salvación.
Pedímosche que este sacramento sexa para todos nós
un sinal de unidade e un vencello de caridade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio propio (p. 921).

Antífona da comunión

Col 3, 14-15

Por riba de todo isto, cinguídevos co amor, que é o vínculo que todo une
e leva á perfección. Que a paz de Cristo governe os vosos corazóns, xa
que a ela fostes chamados nun só corpo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, éñchenos co teu Espírito de caridade
e fai que cantos cremos en ti, pola eficacia deste sacrificio,
vivamos unidos nun mesmo amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

C

Antífona de entrada

Ef 4, 4-6

Hai un só corpo e un só Espírito, coma única tamén é a esperanza que tendes pola vosa vocación. Un só Señor, unha soa fe, un só bautismo e un só Deus e Pai de todos, que está sobre todos e en todos.

Oración

SEÑOR, olla propicio o teu pobo
e verte sobre el os dons do teu Espírito.
Fai que medre acotío no amor da verdade
e busque coa oración e co traballo a unidade perfecta dos cristiáns.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, móstranos a xenerosidade da túa misericordia
e, pola forza do teu Espírito,
fai que desaparezan as divisións dos cristiáns,
para que a túa Igrexa se erga
coma un signo máis claro entre os pobos
e o mundo, iluminado polo Espírito,
crea en Cristo, o teu enviado.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que este sacrificio que che ofrecemos
nos libre dos nosos pecados
para que poidamos participar da mesma Eucaristía
os que xa estamos unidos por un mesmo bautismo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio propio (p. 921).

Antífona da comunión

Xn 18, 21. 23

Que todos sexan un, coma ti, Pai, en min e eu en ti: que tamén eles sexan un en nós. Eu neles e ti en min, para que cheguen á perfecta unidade.

Oración despois da comunión

SEÑOR, a ti que nos alimentaches do teu Cristo,
pedímosche que santifiques e renoves a túa Igrexa.
Fai que cantos teñen a honra de se chamaren cristiáns
te sirvan na unidade dunha mesma fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

14. Pola evanxelización dos pobos

Esta misa pódese ter mesmo nos domingos do tempo ordinario, cando se fai algunha celebración especial polas misións, con tal que non sexa nos domingos do Advento, Coresma, Pascua ou nunha solemnidade.

A

Antífona de entrada

Sal 66, 2-3

Que Deus se apiade de nós e nos bendiga, que nos mostre a luz da súa presenza. Que se coñezan na terra os seus camiños, e nos pobos todos a súa salvación.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti queres que todos os homes se salven
e acaden o coñecemento da verdade,
olla o grande que é a colleita
e envía xornaleiros que prediquen o Evanxeo a toda criatura.
Fai que o teu pobo,
congregado pola palabra da vida
e fortalecido co poder dos sacramentos,
avance polo camiño da salvación e do amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS, ti mandaches o teu Fillo ao mundo,
para que fose a súa luz verdadeira.
Verte o Espírito que nos prometiches,
para que semente a verdade no corazón dos homes
e os dispoña á obediencia da fe,
e así todos os homes nazan á nova vida polo bautismo
e merezan ser membros do teu único pobo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, olla o rostro do teu Cristo,
que se entregou á morte para nos redimir a todos.
Fai que, pola súa mediación,
sexa loado o teu nome entre as nacións
desde o abrente ata a posta do sol
e se ofrezca en todo o mundo
un mesmo sacrificio á túa divina maxestade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 28, 20

«Ide e facede discípulos meus a todas as nacións, ensinándolles gardar canto vos mandei, di o Señor. Eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo».

Oración despois da comunión

SEÑOR, fortalecidos co alimento da nosa redención, pedímosche que, por este auxilio de salvación eterna, medre acotío en todo o mundo a fe verdadeira. Por Xesucristo, noso Señor.

B

Antífona de entrada

Sal 95, 3-4

Cantade entre as xentes a súa gloria, ante todos os pobos as súas marabilhas: pois grande é o Señor, e digno de loanza.

Oración

SEÑOR, ti quixeches que a túa Igrexa fose sacramento de salvación para todas as nacións e que a obra salvadora de Cristo chegase ata o final dos tempos. Esperta os corazóns dos teus fieis e fai que sintan a chamada urxente de salvar a todos os homes, para que, de todos os pobos da terra, naza e medre unha única familia e un único pobo consagrado a ti. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti aceptaches a paixón gloriosa do teu Fillo para a salvación de todo o mundo. Acepta tamén estas ofrendas que che presenta a túa Igrexa en oración. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 116, 1-2

Loade o Señor todas as xentes, aclamádeo todos os pobos; porque a súa misericordia connosco é firme, a súa fidelidade dura por sempre.

Ou ben:

Mc 16, 15

«Ide polo mundo enteiro e predicade o Evanxeo a todas as criaturas», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación na túa mesa nos santifique,
e que, polo sacramento da túa Igrexa,
todos os pobos reciban agradecidos a salvación
que o teu Fillo unixénito logrou coa súa morte na cruz.
Por Xesucristo, noso Señor.

15. Polos cristiáns perseguidos

Antífona de entrada

Cf. Sal 73, 19-22

Acórdate, Señor, da túa alianza, non esquezas a vida dos teus pobres.
Érguete, Deus, defende a túa causa, non esquezas as voces dos que che suplican.

Ou ben:

Feit 12, 5

Mentres Pedro estaba na cadea, a Igrexa rezaba por el sen parar.

Oración

DEUS, noso Pai,
na túa providencia misteriosa,
quixeches asociar a túa Igrexa aos sufrimentos do teu Fillo.
Fortalece a aqueles teus fieis que padecen persecución polo teu nome.
Concédelles espírito de paciencia e caridade,
para que sexan testemuñas fieis e auténticas das túas promesas.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as nosas humildes oracións e as nosas ofrendas.
Fai que, os que sofren persecución por te serviren fielmente,
se alegren de asociarse ao sacrificio de Cristo, o teu Fillo,
e teñan a íntima certeza de que os seus nomes
están escritos no ceo entre os teus escolleitos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 5, 11-12

«Benaventurados seredes cando vos aldraxen, persigan e calumnien de calquera xeito pola miña causa, di o Señor: alegrádevos e reloucade, porque grande será a vosa recompensa no ceo».

Ou ben:

Mt 10, 32

«Todo o que declare por min diante dos homes, tamén eu declararei por el diante do meu Pai», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, pola eficacia destes sacramentos,
confirma os teus fillos na verdade.

Aos que sofren persecución,
concédelles que leven a cruz seguindo as pisadas do teu Fillo
e se poidan así gloriarse de sufrir polo nome de Cristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

16. Por unha xuntanza pastoral ou espiritual

Antífona de entrada

Mt 18, 19-20

Di o Señor: «Onde estean dous ou tres reunidos no meu nome, alí no medio estou eu».

Ou ben:

Col 3, 14-15

Por riba de todo isto cinguídevos co amor, que é o vínculo que todo une e leva á perfección. Que a paz de Cristo governe os vosos corazóns, xa que a ela fostes chamados nun só corpo.

Oración

SEÑOR, infunde en nós
o espírito da intelixencia, da verdade e da paz.
Fai que, de corazón, coñezamos
o que verdadeiramente che agrada a ti
e que despois o poñamos en práctica
na unidade e na concordia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, noso Deus,
o teu Fillo prometeu estar presente
no medio dos que se xuntan no seu nome.
Fai que sintamos a súa presenza entre nós
e que, penetrados do espírito de verdade e amor,
experimentemos nos nosos corazóns
a abundancia da graza, da misericordia e da paz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle con clemencia
as ofrendas dos teus servos.
Axúdanos a comprender de verdade e proclamar con confianza
o que é xusto e bo aos teus ollos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II do Espírito Santo (p. 974).

Antífona da comunión

Onde hai caridade e amor, alí está Deus. O amor de Cristo xúntanos na
unidade.

Oración despois da comunión

SEÑOR de misericordia,
que os sacramentos que acabamos de recibir
nos dean a forza de cumprir a túa vontade
e nos fagan diante de todos testemuñas da túa verdade.
Por Xesucristo, noso Señor.

II. POLAS NECESIDADES PÚBLICAS

17. Pola patria ou pola cidade

Oración

DEUS, noso Pai,
ti governas o mundo con providencia admirable.
Escoita as súplicas que che diriximos pola nosa patria (cidade).
Que a sabedoría dos que gobernan
e a honradez dos cidadáns
fortalezan a concordia e a xustiza,
para que poidamos vivir sempre na paz e no progreso.
Polo noso Señor Xesucristo.

18. Polos que gobernan

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti tes nas mans os corazóns dos homes
e os dereitos dos pobos.
Olla con piedade os que nos gobernan
para que, coa túa axuda,
a prosperidade, a paz e mais a liberdade relixiosa
reinen nos pobos do mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

19. Polas asembleas supranacionais

Oración

DEUS, noso Pai,
que, con providencia admirable,
governas e dirixes todas as causas,
olla con bondade a asemblea dos gobernantes das nacións.
Infúndelles o espírito de sabedoría
para actuar sempre conforme á túa vontade
e para que todas as súas decisións sirvan á paz e ao ben común.
Polo noso Señor Xesucristo.

20. Polo rei ou polo presidente da nación

Oración

SEÑOR, noso Deus,
a quen todo poder está sometido,
axuda o teu servo [o noso Rei] N.
a cumprir con responsabilidade a súa misión.
Fai que, tratando sempre de te servir e respectar,
consiga para o noso pobo orde, liberdade e paz.
Polo noso Señor Xesucristo.

21. Polo progreso dos pobos

Antífona de entrada

1 Xn 3, 17

Como pode estar o amor de Deus naquel que, tendo moitos bens neste mundo e vendo pasar necesidade o irmán, lle cerra as entrañas?

Oración

DEUS, noso Pai,
ti décheslle unha mesma orixe a todos os pobos
e, de todos eles, quixeches facer unha soa familia.
Acende co teu amor o corazón de todos os homes
e fai que se interesen polo xusto progreso dos irmáns.
Que os bens que ti repartes xenerosamente entre todos
contribúan á realización de todas e cada unha das persoas,
e que, eliminada toda discriminación,
reinen no mundo a igualdade e a xustiza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR misericordioso,
escoita as oracións dos que te invocamos
e acepta a ofrenda da túa Igrexa.
Fai que todos os homes se sintan fillos teus
para que toda inxustiza sexa superada polo amor
e todos os pobos cheguen a formar unha soa familia na túa paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Cf. Sal 103, 13. 14-15

Do froito das túas obras, Señor, fártase a terra, para que o home saque dela o pan co que repón as súas forzas e o viño que alegra o seu corazón.

Ou ben:

Lc 11, 9

«Pedide e recibiredes, buscade e atoparedes, petade e abrirásevos», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos
co único pan capaz de restaurar a familia humana.
Que a participación no sacramento da unidade
nos encha con amor limpo e xeneroso
para axudarmos os pobos en vías de desenvolvemento
e traballarmos con caridade por unha xustiza plena.
Por Xesucristo, noso Señor.

22. Pola paz e a xustiza

A

Antífona de entrada

Cf. Sir 36, 18-19

Dálles, Señor, a túa paz aos que esperan en ti; escoita as súplicas dos teus servos e lévanos polo camiño da xustiza.

Oración

SEÑOR, ti dixeches que todos os que traballan pola paz
serán chamados fillos de Deus.
Axúdanos a traballar sen acougo para construír un mundo xusto,
que lles garanta aos homes unha paz firme e verdadeira.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, noso Deus,
ti coidas de todos con amor de Pai.
Así como lles deches a todos os homes unha mesma orixe,
fai que formen en paz unha soa familia
e vivan sempre unidos con amor de irmáns.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, baixo os signos do pan e do viño,
ofrecémosche o sacrificio salvador do teu Fillo, Rei da paz.
Que a paz e a unidade que eles simbolizan
sirvan para reforzar a concordia entre todos os teus fillos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 5, 9

Felices os que traballan pola paz, porque eles serán chamados fillos de Deus.

Ou ben:

Xn 14, 27

«Déixovos a paz, douvos a miña paz», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos co Corpo e co Sangue do teu Fillo.
Énchenos co teu espírito de amor e fai que traballemos con eficacia
para promover entre todos os homes a paz que el nos deixou.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Outras oracións pola paz

Oración

DEUS, creador do mundo,
ti dirixes a marcha da historia.
Acolle con bondade as nosas oracións
e concédelle a paz ao noso tempo
para que vivamos sempre felices loando a túa misericordia.
Polo noso Señor Xesucristo, teu Fillo.

Ou ben:

SEÑOR, ti es Deus da paz; é máis, ti es a mesma paz.
Quen sementa a discordia non te pode comprender,
nin te pode acoller o que ama a violencia.
Fai que os que viven na concordia perseveren nese ben,
e que os que viven na discordia,
esquecendo o seu odio, sanden dese mal.
Polo noso Señor Xesucristo.

Cf. tamén a misa n. 42: Para fomentar a concordia (p. 957).

22 bis. Pola reconciliación

O que vai na paréntese dise no tempo especial dedicado á penitencia.

Antífona de entrada

«Eu son a salvación do pobo, di o Señor. De calquera perigo que me chamen escoitareinos e serei para sempre o seu Señor».

Oración

DEUS de clemencia e reconciliación,
ti concédeslles aos homes días especiais de salvación,
para que te recoñezan coma o creador e Pai de todos.
Axúdanos (neste tempo que che é agradable,)
para que acollamos de corazón a túa mensaxe de paz
e poidamos cumprir a túa vontade
de instaurar todas as cousas en Cristo.
El, que vive e reina contigo.

Ou, sobre todo no tempo pascual:

DEUS, orixe da verdadeira liberdade,
ti queres que todos os homes se xunten nun só pobo
libre de todo asoballamento.
(Neste tempo de graza e bendición,)
pregámosche que a túa Igrexa medre na liberdade
e apareza máis claramente ante o mundo
coma símbolo universal de salvación,
manifestando e realizando entre os homes o misterio do teu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, lémbrete de que o teu Fillo,
que é a nosa paz e reconciliación,
arrincou o pecado do mundo mediante o seu sangue.
Olla propicio os dons da túa Igrexa
e concédenos (na celebración gozosa deste tempo de graza)
que traballemos por lles levar a todos os homes a liberdade de Cristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio I dominical do tempo ordinario (p. 439), ou prefacio común I (p. 472).

Antífona da comunión

Mt 11, 28

«Achegádevos a min todos os que estades cansos e oprimidos, que eu vos aliviarei», di o Señor.

Ou ben:

Xn 16, 24

«Pedide e recibiredes de xeito que a vosa alegría sexa plena», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a comunión do Corpo e do Sangue do teu Fillo
aumente as nosas forzas.

Fai que este sacramento de unidade
nos encha do teu amor

e nos axude a sermos sempre instrumentos da túa paz.

Por Xesucristo, noso Señor.

23. No tempo de guerra ou desorde

Antífona de entrada

Xer 29, 11. 12. 14

Di o Señor: «Eu quero a paz e non a guerra. Chamaredes por min e eu escoitareivos: xuntareivos traéndovos de todos os lugares onde estabades cativos».

Ou ben:

Sal 17, 5-7

Envolvéronme as ondas da morte e as correntes do averno. No apuro chamo o Señor e el escoita a miña voz, desde o seu templo santo.

Oración

DEUS forte e misericordioso,
ti condenas as guerras e abates os soberbios.
Arreda axiña de nós a crueldade e a violencia
e fai que merezamos chamarnos fillos teus
con enteira verdade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS, autor e amigo da paz,
coñecerte é vivir,
servirte é reinar.

Libera de toda agresión os que confían en ti
e fai que, baixo a túa protección, non temamos ningunha ameaza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ten presente que o teu Fillo é a nosa paz
e que co seu sangue destruíu os nosos odios.
Ti, que ollas con amor as nosas desgrazas,
fai que esta ofrenda
lles devolva a paz e a tranquilidade
aos homes que ti amas.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 14, 27

«Déixovos a paz, douvos a miña paz, di o Señor; non é unha paz coma a que dá o mundo. Non se turbe o voso corazón, nin se acovarde».

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti convidáchesnos co único pan
que fortalece o corazón do home.
Axúdanos a superar as violencias da guerra
e gardar con firmeza a túa lei de amor e de xustiza.
Por Xesucristo, noso Señor.

III. EN DIVERSAS CIRCUNSTANCIAS PÚBLICAS

24. No comezo do ano civil

Esta misa non se pode celebrar na solemnidade de Santa María, Nai de Deus, o día 1 de xaneiro.

Antífona de entrada

Sal 64, 12

Enches a anada cos teus bens e os teus campos encheranse de abundancia.

Ou ben:

Mt 28,20

«Asegúrovos que eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo», di o Señor. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti que non tes principio nin fin,
es a orixe de toda criatura.

Concédenos prosperidade neste novo ano que che consagramos
e fainos medrar en santidad.

Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta con agrado
este sacrificio que che ofrecemos.

Fai que cantos celebramos con alegría o comezo deste ano
o vivamos enteiro no teu amor.

Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Heb 13, 8

Xesucristo é o mesmo onte e hoxe e será o mesmo para sempre.

Oración despois da comunión

SEÑOR, protexe o teu pobo
que acaba de celebrar estes misterios sagrados
e confía na túa protección.

Fai que durante este novo ano se vexa libre de todo perigo.

Por Xesucristo, noso Señor.

25. Pola santificación do traballo humano

A

Antífona de entrada

Sal 89, 17

Que a túa bondade nos acompañe e favoreza os traballos das nosas mans.

Ou ben:

Xen 1, 1. 27. 31

No principio creou Deus o ceo e mais a terra. E creou o home á súa imaxe. E viu Deus que todo o que fixera era moi bo.

Oración

DEUS, creador de todas as cousas,
ti quixeches que o home aceptase o deber do traballo.
Pola túa misericordia,
fai que este traballo que empezamos
sirva para o progreso humano
e para difundir o reino de Cristo.
El, que vive e reina contigo.

Ou ben:

SEÑOR, polo traballo dos homes,
dirixes e perfeccionas acotío
a grande obra da creación.
Escoita as nosas súplicas
e fai que todos os homes encontren un traballo digno,
que ennobreza a súa humanidade
e lles permita vivir máis unidos
servindo os seus irmáns.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, nestes bens que che presentamos
ti dálle ao home o alimento que o sostén
e o sacramento que o renova.
Concédenos que non nos falte nunca este auxilio
para o noso corpo e para a nosa alma.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio V dominical do tempo ordinario (p. 443).

Antífona da comunión

Col 3, 17

Todo canto fagades, de palabra ou de obra, facédeo no nome de Xesús,
o Señor, dándolle grazas a Deus Pai por medio del.

Oración despois da comunión

SEÑOR de misericordia, ti fixéchesnos participar na túa mesa de amor e unidade.

Rogámosche que, polo cumprimento do traballo que nos encomendaches, poidamos soste a nosa vida na terra e edificar na fe o teu reino.

Por Xesucristo, noso Señor.

B

Outras oracións

Oración

SEÑOR, ti quixeches someter as forzas da natureza ao traballo do home.

Fai que nos entreguemos á nosa tarefa con espírito cristián, para que exerzamos o amor auténtico cos nosos irmáns e poidamos colaborar no perfeccionamento da túa creación. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe os dons da túa Igrexa reunida en oración.

Fai que, polo traballo humano que che ofrecemos, merezamos incorporarnos á obra redentora de Cristo. El, que vive e reina por sempre eternamente.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti renovas a nosa vida espiritual con estes misterios eternos.

Rogámosche que protexas tamén coa túa axuda a nosa vida terrea.

Por Xesucristo, noso Señor.

26. No tempo da sementeira

A

Antífona de entrada

Sal 89, 17

Que a túa bondade nos acompañe, Señor, e favoreza os traballos das nosas mans.

Oración

SEÑOR, contando coa túa axuda,
botamos a semente na terra,
para que ti a multipliques.

Ti es o único que podes facela medrar:
faí con xenerosidade o que nós somos conscientes
de non podermos lograr co noso traballo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
ti es o verdadeiro produtor dos bens do corpo
e o supremo labrador dos bens do espírito.
Bendice o noso traballo e dános unha colleita abundante.
Fai que os bens que recibimos da túa providencia
cooperen sempre á túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio V dominical do tempo ordinario (p. 443).

Antífona da comunión

Sal 84, 13

O Señor dará o bo tempo, a nosa terra dará o seu froito.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti que nos alimentas cos teus sacramentos,
guía o traballo das nosas mans.
Nós vivimos, movémonos e existimos en ti:
bendice as nosas sementeiras
para que nos alimenten cunha abundante colleita.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Outras oracións

Oración

SEÑOR, noso Deus,
bendí con amor o teu pobo
e fai que coa túa axuda
a terra dea os seus froitos.
Concédenos que os gocemos con corazón agradecido
e nos axuden a glorificar o teu nome.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta o noso don.
Nós ofrecémosche o pan feito cos grans de trigo
que se vai converter no Corpo do teu Fillo:
bendí as nosas sementes,
para que teñamos a alegría dunha boa colleita.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
concédenos aos teus fieis collermos en abundancia
os froitos que precisamos para alimento corporal
para así ter máis proveito na vida espiritual.
Fai que consigamos os bens eternos
dos que este sacramento é un anticipo.
Por Xesucristo, noso Señor.

27. Para despois da colleita

Antífona de entrada

Sal 66, 7-8

A terra deu o seu froito, e bendícenos o Señor, noso Deus.

Oración

SEÑOR, Pai bo,
na túa providencia confiácheslle ao home o dominio da terra.
Fai que os froitos que dela recollemos
poidan manter a nosa vida,
e axúdanos a usalos sempre
de modo que sirvan para a túa loanza
e para a utilidade de todos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, dámosche grazas polos froitos
que a terra produciu para mantenza dos homes.
Que a túa providencia suprema,
que os fixo xurdir da terra,
faga tamén nacer nos nosos corazóns
a semente da xustiza e os froitos do amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, santifica estes dons
que son froito da terra
e que che ofrecemos agradecidos.
Ti, que nos dás a abundancia dos froitos da terra,
fai que as nosas almas sexan fecundas nos bens do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio V dominical do tempo ordinario (p. 443).

Antífona da comunión

Sal 103, 13. 14-15

Do froito das túas obras, Señor, fártase a terra para que o home saque
dela opan co que repón as súas forzas e o viño que alegra o seu corazón.

Oración despois da comunión

SEÑOR, coa celebración deste sacramento salvador
dámosche grazas polos froitos que recibimos da terra.
Fai que este mesmo misterio
nos consiga os froitos, aínda mellores, do teu reino.
Por Xesucristo, noso Señor.

28. No tempo de fame

A

Antífona de entrada

Sal 73, 20. 19

Acórdade, Señor, da túa alianza; non esquezas a vida dos teus pobres para sempre.

Oración

DEUS de bondade e poder,
ti coidas con amor de todas as criaturas.
Fainos amar de verdade
os nosos irmáns que teñen necesidade de comida,
para que, superada a fame,
te poidan servir cun corazón libre e seguro.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle a ofrenda
dos mesmos dons que recibimos da túa xenerosidade,
que agora che ofrecemos
e que simboliza a abundancia da túa vida divina
e a nosa unidade no amor.
Fai que nos impulse a repartir con xustiza os bens da terra
e a nos axudarmos uns a outros coma irmáns.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 11, 28

«Achegádevos a min todos os que estades cansos e oprimidos, que eu vos aliviarei», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, Pai todopoderoso,
ti aliméntanos co pan vivo que baixou do ceo.
Rogámosche que nos fortaleza
para axudarmos aqueles nosos irmáns que pasan fame.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Outras oracións para seren ditas
polos mesmos que sofren necesidade

Oración

DEUS, noso Pai,
ti non queres a morte, senón a vida,
por iso creaches o alimento para todos.
Compadécete de nós
e afasta a fame das nosas casas,
para que te poidamos servir con alegría e liberdade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, na nosa pobreza,
ofrecémosche de corazón estes dons.
Pedímosche humildemente
que eles sexan o primeiro sinal
da axuda que esperamos da túa bondade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, nesta Eucaristía alimentáchesnos coa túa man xenerosa.
Fai que nos dea forza e esperanza
para remediar as nosas necesidades
e mais as dos nosos irmáns.
Por Xesucristo, noso Señor.

29. Polos fuxidos e exiliados

Antífona de entrada

Sal 90, 11

Deus mandou os seus anxos para que te garden nos teus camiños.

Ou ben:

Xer 29, 11. 12. 14

Di o Señor: «Eu quero a paz e non a guerra. Chamaredes por min e eu escoitareivos: xuntareivos traéndovos de todos os lugares onde estabades cativos».

Oración

SEÑOR, para ti ninguén é estranxeiro
e a todos chega a túa axuda.
Olla con amor os fuxidos e exiliados,
os discriminados e os nenos apartados da súa familia.
Concédelles a eles retornar á súa patria
e dános a nós un corazón bondadoso
para axudarmos os necesitados e os estranxeiros.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti quixeches que o teu Fillo entregase a vida
para axuntar os teus fillos dispersos.
Fai que esta ofrenda de paz
reconcilie os espíritos
e aumente entre todos os homes o amor e a fraternidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 90, 2

Meu refuxio, miña forza, meu Deus, en ti confío.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos
cun mesmo pan e cun mesmo cáliz.
Dános sentimentos humanitarios cos estranxeiros e abandonados,
para que merezamos atopármonos xuntos
na patria da vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

30. Polos que están cativos

Antífona de entrada

Sal 87, 2-3

Señor, Deus, meu salvador, cara a ti clamo día e noite: chegue a ti a miña
súplica, escoita o meu clamor.

Oración

SEÑOR, o teu Fillo tomou a condición de escravo
para redimir os homes da catividade do pecado.
Concédelles aos prisioneiros gozar da liberdade
que ti lles quixeches dar a todos os teus fillos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio salvador polo que redimiches a humanidade. Libera os nosos irmáns prisioneiros e concédelles gozar da liberdade dos fillos de Deus. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Sal 68, 31. 34

Loarei a Deus con cantos, gabareino con acción de grazas. O Señor escolta os humildes, non despreza os seus cativos.

Oración despois da comunión

SEÑOR, a Eucaristía que acabamos de celebrar lémbraños que a morte de Cristo foi o prezo da nosa liberdade. Suplicámosche polos nosos irmáns prisioneiros: fai que, libres das cadeas que os oprimen, se convertan en servidores da túa xustiza. Por Xesucristo, noso Señor.

31. Polos encarcerados

Oración

DEUS omnipotente e misericordioso, só ti penetras o segredo dos corazóns, só ti sabes quen é inocente e só ti podes xustificar o culpable. Atende as oracións que che presentamos polos nosos irmáns presos: dálles paciencia e esperanza na súa desgraza e devólveos canto antes sen mal ás súas casas. Polo noso Señor Xesucristo.

Polos encarcerados a causa do Evanxeo, tómanse as oracións da misa n. 15 (p. 926).

32. Polos enfermos

Antífona de entrada

Sal 6, 3-4

Compadécete, Señor, que estou desfalecido; sándame, que me treman os ósos e a miña alma está conturbada.

Ou ben:

Cf. Is 53, 4

O Señor cargou cos nosos males e aturou as nosas dores.

Oración

SEÑOR, ti quixeches que o teu Fillo
soportase as nosas fraquezas,
para revelares o valor da enfermidade e da paciencia.

Atende con bondade as nosas oracións
polos nosos irmáns enfermos.

Fai que os angustiados
polas dores, quebrantos ou enfermidades
se sintan elixidos a seren dos que Cristo chamou ditosos
e se saiban unidos ao teu Fillo
no seu sufrimento pola salvación do mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS todopoderoso e eterno,
ti es a salvación eterna dos que cren en ti.
Escoita as oracións que che diriximos
polos nosos irmáns enfermos
e concédelles a axuda da túa misericordia.
Fai, que recobrada a saúde,
poidan darche grazas na túa Igrexa.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, noso Pai,
nas túas mans están todos os instantes da nosa vida.
Acolle as ofrendas e oracións
que che ofrecemos polos nosos irmáns enfermos.
Fai que o noso temor polo seu mal
se torne en alegría pola súa saúde.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Col 1, 24

Completo na miña carne o que lle falta á paixón de Cristo polo seu corpo, que é a Igrexa.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti es o único refuxio para a nosa debilidade.
Mostra nos nosos irmáns enfermos
a túa forza salvadora,
para que, axudados pola túa misericordia,
volvan sans e salvos a túa Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

33. Polos moribundos

Antífona de entrada

Rom 14, 7-8

Ningún de nós vive para si e ningún de nós morre para si. Se vivimos, para o Señor vivimos; e se morremos, somos do Señor.

Ou ben:

Cf. Is 53, 4

O Señor cargou cos nosos males e aturou as nosas dores.

Oración

DEUS omnipotente e misericordioso,
na morte de Cristo, ti abrícheslles aos homes
a porta da vida eterna.
Olla con piedade este teu fillo que está na agonía:
fai que, unido á paixón de Cristo
e sinalado co seu sangue,
poida presentarse diante de ti limpo de todo pecado.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou, polos que vaian morrer hoxe:

DEUS omnipotente e misericordioso,
ti móstraslles sempre o teu amor a todas as criaturas.
Escoita as oracións que che diriximos
por aqueles que van morrer hoxe.
Fai que, redimidos polo sangue do teu Fillo,
saian deste mundo limpos de todo pecado
e descansen para sempre no seo da túa misericordia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe a ofrenda que che presentamos polo teu fillo **N.**, que está na agonía. Concédelle que esta Eucaristía o limpe de toda culpa e que, soportando con fe os seus sufrimentos nesta vida, consiga o descanso eterno na futura. Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Col 1, 24

Completo na miña carne o que lle falta á paixón de Cristo polo seu corpo, que é a Igrexa.

Ou ben:

Xn 6, 54

«Quen come a miña carne e bebe o meu sangue ten vida eterna e eu resucitareino no derradeiro día», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que pola forza deste sacramento, a túa graza sosteña e console o teu fillo, para que na hora da morte non sexa derrotado polo inimigo e mereza entrar na vida eterna. Por Xesucristo, noso Señor.

34. En tempo de terremotos

Oración

DEUS todopoderoso, ti rexes coa túa sabedoría e o teu poder a harmonía do universo. Perdoa os nosos temores e atende as nosas súplicas. Fai que, libres dos perigos do terremoto, experimentemos a túa misericordia e, seguros coa túa protección, te poidamos servir con corazón agradecido. Polo noso Señor Xesucristo.

34bis. En tempo de pandemia

Antífona de entrada

Is 53, 4

O Señor soportou os nosos sufrimentos e aguantou as nosas dores.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
noso refuxio en todos os perigos,
que escoitas os teus fillos que che suplican con fe na tribulación,
mira compasivo cara a nós,
que che pedimos concedas
descanso eterno aos que morreron,
consolo aos que choran,
saúde aos enfermos,
paz aos moribundos,
forza aos traballadores sanitarios,
sabedoría aos nosos gobernantes
e o ánimo de achegarse a todos con amor,
para que xuntos poidamos glorificar o teu santo nome.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

ACEPTA, Señor, os dons
que che ofrecemos neste tempo de perigo;
e fai que, polo teu poder,
se convertan para nós en fonte de curación e de paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 11, 28

Vinde a min todos os que estades cansados e agoniados, e eu vos aliviarei, di o Señor.

Oración despois da comunión

DEUS, de quen temos recibido
a medicina da vida eterna,
concédenos que, polo medio deste sacramento,
poidamos gloriarnos plenamente dos auxilios do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración sobre o pobo

DEUS, protector dos que en ti esperan,
bendí o teu pobo,
sálvaos, deféndeos, prepáraos,
para que, libre de pecados e protexido do inimigo,
persevere sempre no teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

35. Para pedir a chuvia

Oración

DEUS, noso Pai,
en ti vivimos, movémonos e existimos.
Dáanos a chuvia que tanto necesitamos,
para que, seguros do noso pan,
busquemos con confianza os bens da vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

36. Para pedir o bo tempo

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
en toda circunstancia atopamos seguridade
na túa misericordia e no teu perdón.
Escoita as nosa súplicas
e fai que se compoña o tempo como desexamos.
Dáanos a graza de empregar os teus dons
para a túa gloria e para a nosa salvación.
Polo noso Señor Xesucristo.

37. Para arredar as tempestades

Oración

DEUS, noso Pai,
a ti obedécente todos os elementos da natureza.
Arreda de nós a tempestade que nos ameaza
e fai que o noso temor
se converta en motivo de loanza ao teu nome.
Polo noso Señor Xesucristo.

38. En calquera necesidade

A

Antífona de entrada

«Eu son a salvación do pobo, di o Señor. Cando me chamen desde o perigo, escoitareinos e serei sempre para eles o Señor».

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti es refuxio nas dificultades,
forza na enfermidade e consolo na tristura.
Dálle o perdón ao teu pobo,
para que, purificado polo sufrimento,
sinta o alivio da túa misericordia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as nosas oracións
e recibe as nosas ofrendas.
Fai que os que sufrimos as consecuencias dos nosos pecados
sexamos liberados pola graza do teu perdón.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 11, 28

«Achegádevos a min todos os que estades cansos e oprimidos, que eu vos aliviarei», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, olla con bondade o noso sufrimento.
Pola paixón do teu Fillo,
aparta de nós o castigo que merecemos polos nosos pecados.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Antífona de entrada

Sal 43, 24-27

Esperta, por que estás, Señor, durmido? Érguete: non nos rexeites para sempre. Por que escondes a túa cara, esqueces a nosa miseria e opresión? O noso alento está prostrado no po, o noso ventre polo chan. Érguete na nosa axuda, redímenos pola túa misericordia.

Oración

DEUS omnipotente e misericordioso,
olla compasivo a aflicción dos teus fillos.
Alivia a nosa pena e confirma a nosa fe,
para que non desconfiemos nunca da túa providencia de Pai.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle os dons que confiadamente che ofrecemos.
Axúdanos a levar con paciencia os nosos sufrimentos,
para que se convertan nun sacrificio que che sexa agradable.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Xn 16, 23-24

«Canto lle pidades ao Pai no meu nome, el hávolo dar. Pedide e recibiredes, de xeito que a vosa alegría sexa plena», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, con esta santa Eucaristía
dásnos a túa forza e renovas a nosa vida.
Rogámosche que nos axudes
a afrontarmos con valentía
as dificultades que nos esperan
e a confortarmos con xenerosidade
os nosos irmáns nos seus apuros.
Por Xesucristo, noso Señor.

39. Para dar grazas a Deus

A

Antífona de entrada

Ef 5, 19-20

Entoade de corazón cantos e salmos ao Señor; dádelle grazas sen cesar por todo a Deus Pai, por medio do noso Señor Xesucristo.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti escoitas sempre os teus fillos
cando os aflixe a desgraza.
Dámosche grazas pola túa bondade
e pedímosche que, libres de todo mal,
te sirvamos sempre con alegría.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti déchesnos o teu Fillo
para que nos librase da morte e de todo mal.
Rogámosche que acollas con bondade
este sacrificio de acción de grazas
que che ofrecemos por nos teres librados da desgraza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio común IV (p. 475).

Antífona da comunión

Sal 137, 1

Douche grazas, Señor, de todo corazón, porque me escoitaches cando te chamei.

Ou ben:

Sal 115, 12-13

Con que lle pagarei eu ao Señor todo o ben que me fai? Alzarei a copa da salvación, invocando o nome do Señor.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso, por este pan da vida
ti libras do pecado os teus fillos e renovas con amor as súas forzas.
Axúdanos a crecer continuamente na esperanza da gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Outras oracións

Oración

DEUS, noso Pai, fonte de todo ben,
de ti procede canto somos e canto ternos.
Ensínanos a recoñecer os beneficios da túa bondade infinita
e a te amarmos con todas as forzas do noso corazón.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio de loanza
en acción de grazas polos dons que nos deches.
Xa que os recibimos sen merecelos
fai que nos atribuíamos á gloria do teu nome.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti devólvesnos como alimento espiritual
o sacramento salvador do teu Fillo,
que che acabamos de ofrecer en acción de grazas.
Fai que estes dons nos dean forza e alegría,
para que merezamos servirte con máis entrega
e recibir de ti novos beneficios.
Por Xesucristo, noso Señor.

IV. POR ALGUNHAS NECESIDADES PARTICULARES

40. Polo perdón dos pecados

Antífona de entrada

Cf. Sab 11, 24. 25. 27

Señor, ti tes piedade de todo e nada desprezas de canto creaches. Esqueces os pecados do home, para que se converta e o perdoes, porque ti es o noso Deus e Señor.

Oración

SEÑOR, escoita con bondade
as peticións dos que acoden a ti
e perdoa os que se recoñecen pecadores,
para que o teu amor nos conceda o perdón e mais a paz.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

SEÑOR, ten misericordia do teu pobo
e perdóalle todos os pecados.
Que o teu perdón amoroso
nos libre do castigo que merecen as nosas ofensas.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio
de reconciliación e de loanza.
Líbranos, pola túa misericordia, dos nosos pecados,
e guía os nosos inconstantes corazóns.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio IV dominical do tempo ordinario (p. 442).

Antífona da comunión

Lc 15, 10

Asegúrovos que se alegran os anxos por un só pecador que se converta.

Oración despois da comunión

DEUS de misericordia,
ao recibirmos este sacramento,
ti perdoas os nosos pecados.
Que a túa graza nos axude a evitalos no futuro
e a te servirmos de todo corazón.
Por Xesucristo, noso Señor.

41. Para pedir a caridade

Antífona de entrada

Ez 36, 26. 27. 28

Di o Señor: «Arrincarei do voso corpo o corazón de pedra, e dareivos un corazón de carne. Meterei dentro de vós o meu espírito: seredes o meu pobo e eu serei o voso Deus».

Oración

SEÑOR, acende os nosos corazóns
co teu Espírito de amor.
Fai que as nosas intencións
se acomoden sempre aos teus desexos
e te amemos de verdade nos nosos irmáns.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, santifica na túa bondade
Estes dons que che presentamos.
Acepta o noso sacrificio espiritual
e axúdanos a levar o teu amor a todos os homes.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

1 Cor 13, 13

Hai tres cousas que permanecen: a fe, a esperanza, o amor, estas tres:
pero delas a meirande é o amor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos cun mesmo pan de vida.
Énchenos co don do Espírito Santo
e renóvanos coa dozura do teu amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

42. Para fomentar a concordia

Antífona de entrada

Feit 4, 32. 33

A comunidade dos crentes tiña un só corazón e unha soa alma. Os apóstolos daban, con valor, testemuño da resurrección do Señor Xesús, e todos eran moi ben vistos. Aleluia.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti es a unidade perfecta e o amor verdadeiro.
Dálles aos teus fillos un só corazón e unha soa alma,
para que a túa Igrexa viva en harmonía
e permaneza firme na unidade pola confesión da fe.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, cos teus sacramentos e coa túa palabra,
fas de nós uns homes novos, semellantes a ti.
Dirixe os nosos pasos polos teus camiños
e, por este sacrificio que che ofrecemos,
concédenos recibir aquel don de amor
que ti nos prometiches.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da unidade (p. 921).

Antífona da comunión

Xn 17, 20. 21

«Pai, rógoche polos que cren en min, para que todos sexan un en nós, e para que o mundo crea que ti me enviaches», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir o sacramento da unidade.
Axúdanos a vivir unidos na túa Igrexa,
tendo en nós a paz que damos
e conservando a paz que recibimos.
Por Xesucristo, noso Señor.

43. Pola familia

Antífona de entrada

Ef 6, 2-3

«Honra teu pai e túa nai: este é o primeiro mandamento. Leva consigo unha promesa: «Írache ben e vivirás moitos anos».

Oración

DEUS creador do universo,
en ti ten a familia o seu fundamento.
Acolle con bondade a oración dos teus fillos
e axúdanos a seguir o exemplo de virtude e amor
que nos deu a Sagrada Familia,
para que un día nos xuntemos na túa casa
a gozar da alegría eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche esta ofrenda que nos reconcilia contigo.
Suplicámosche humildemente que asegures as nosas familias
na túa graza e na túa paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Is 49, 15

«Pode unha nai esquecer o seu fillo? Pois aínda que ela o poida esquecer,
eu a ti non te esquezo», di o Señor.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti que nos alimentas con esta Eucaristía,
axúdanos a seguir o exemplo da Sagrada Familia.
Fai que, despois dos traballos desta vida,
gocemos para sempre da súa compañía.
Por Xesucristo, noso Señor.

44. Polos parentes e amigos

Antífona de entrada

Cf. Sal 121, 6. 8

Pedide a paz para Xerusalén; vivan seguros os que a aman. Polos meus irmáns e compañeiros, vou pedir a paz para ti.

Oración

DEUS, noso Pai,
pola graza do Espírito Santo
enches o corazón dos teus fieis
co don do amor ao próximo.
Escoita as oracións que che ofrecemos
polos nosos parentes e amigos.
Dálles saúde de corpo e alma,
para que te amen de corazón
e cumbran con amor a túa vontade.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ten piedade dos parentes e amigos
por quen che ofrecemos este sacrificio de loanza.
Que esta Eucaristía lles consiga a graza da túa bendición
e lles logre a gloria da eterna felicidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 12, 50

«O que cumpre a vontade do meu Pai celestial, ese é o meu irmán, a miña irmá e mais a miña nai», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ao recibirmos estes santos sacramentos,
pedímosche polos parentes e amigos
que uniches a nós no amor.
Concédelles o perdón dos pecados,
dálles a alegría de vivir
e guíaos coa túa protección constante.
Fai que todos nós te sirvamos unidos na túa Igrexa
e poidamos chegar un día ao gozo da túa presenza.
Por Xesucristo, noso Señor.

45. Polos que nos causan dano

Antífona de entrada

Lc 6, 27-28

Amade os vossos inimigos, facede ben aos que vos odian, bendicidedes os que vos maldíen e rogade polos que vos calumnian.

Oración

DEUS, noso Pai,
o mandamento do teu amor
é que amemos tamén os que nos fan mal.
Concédenos seguir os mandamentos da nova alianza,
esforzándonos en devolver ben por mal
e levando con paciencia os sufrimentos
que nos causamos uns aos outros.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

OFRECÉMOSCHE, Señor, este sacrificio polos que nos fan mal,
xa que desexamos vivir en paz con todos.
Nel celebramos a memoria da morte do teu Fillo,
que nos reconciliou contigo
cando aínda eramos inimigos teus.
Por Xesucristo, noso Señor.

Antífona da comunión

Mt 5, 9-10

Felices os que traballan pola paz, porque eles serán chamados fillos de Deus. Felices os perseguidos por causa da xustiza, porque deles é o reino do ceo.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
por este misterio que nos trouxo a paz contigo,
danos estar tamén en paz con todos.
Fai que aqueles que nos oprimen volvan a teu perdón
e se poñan a ben connosco.
Por Xesucristo, noso Señor.

46. Para que Deus nos dea unha boa morte

Antífona de entrada

Sal 22, 4

Se tivese que pasar por valgadas sombrías, non temería ningún mal, pois ti estás comigo: a túa vara e o teu caxato soséganme.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti creáchesnos á túa imaxe
e por nós entregaches o teu Fillo á morte.
Concédenos permanecer sempre vixiantes na oración
e que, cando chegue a hora de deixarmos este mundo,
esteamos libres de pecado
e poidamos descansar con alegría no colo da túa misericordia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, coa morte do teu Fillo, mataches a nosa morte.
Pola eficacia deste sacramento,
fai que obedezamos a túa vontade ata a morte,
para que saíamos deste mundo con paz e confianza
e, polo teu favor, teñamos parte na súa resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio común V (p. 476, ou VI, p. 477).

Antífona da comunión

Rom 14, 7-8

Ningún de nós vive para si e ningún de nós morre para si. Se vivimos, para o Señor vivimos; e se morremos, somos do Señor.

Ou ben:

Lc 21, 36

Vós vixiade sempre e pregade para comparecer seguros ante o Fillo do home.

Oración despois da comunión

SEÑOR, por este sacramento,
dásnos un anticipo da nosa inmortalidade.
Que a túa piedade de Pai nos axude na hora da morte,
para que vencamos as tentacións do inimigo
e cheguemos ao acougo da túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

MISAS VOTIVAS

1. Santísima Trinidad

Dise, de cor branca, a misa da solemnidade (p. 386).

2. Misterio da santa Cruz

Dise, de cor vermella, a misa da festa da Exaltación da Santa Cruz, día 14 de setembro (p. 702).

3. Santísima Eucaristía

Dise, de cor branca, a misa da solemnidade do Santísimo Corpo e Sangue de Cristo (p. 388), ou as seguintes:

A

Antífona de entrada

Sal 77, 23-25

O Señor abriu as comportas do ceo e fixo chover sobre eles maná para que comesen, deulles pan do ceo: o home comeu pan dos anxos.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti remataches a obra da redención humana
polo Misterio Pascual do teu Fillo.

Concédenos piadoso que, cantos pregoamos con fe
a morte e resurrección de Cristo nestes signos sacramentais,
experimentemos en nós un crecemento da túa salvación.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, celebramos agora o memorial da nosa salvación.
Que, pola túa misericordia, este sacramento de piedade
se converta para nós
en sinal de unidade e en vínculo de amor.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Santísima Eucaristía (pp. 451-453).

Antífona da comunión

Xn 6, 51-52

«Eu son o pan vivo que baixou do ceo, di o Señor. Se alguén come deste pan, vivirá para sempre; o pan que eu darei é a miña carne para a vida do mundo».

Oración despois da comunión

SEÑOR, fai que a participación nesta sagrada Eucaristía nos santifique e que, no Corpo e no Sangue de Cristo, se amen como irmáns todos os homes. Por Xesucristo, noso Señor.

B

Esta misa emprégase tamén como misa votiva do noso Señor Noso Señor Xesucristo, Sumo e eterno Sacerdote.

Antífona de entrada

Sal 109, 4

Xurouno o Señor, e non se arrepentirá: Ti es sacerdote para sempre conforme ao rito de Melquisedec.

Oración

DEUS, noso Pai, ti quixeches constituír a Cristo como sumo e eterno Sacerdote para gloria túa e para salvación de todos os homes. Concédenos que o pobo, que el che adquiriu co seu sangue, reciba o froito da súa morte e resurrección, ao participar no seu memorial. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, concédenos celebrar con dignidade estes misterios, pois sempre que neles facemos lembranza da morte e resurrección do teu Fillo, realízase a obra da nosa redención. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio da Santísima Eucaristía (pp. 451-453).

Antífona da comunión

1 Cor 11, 24-25

«Este é o meu Corpo, que se entrega por vós; este cáliz é a nova alianza no meu Sangue, di O Señor. Facede isto, sempre que o bebedes, en memoria de min.»

Oración despois da comunión

SEÑOR, o teu Fillo mandounos celebrar este sacrificio en conmemoración súa. Rogámosche que, ao participarmos nel, nos convertamos con Cristo nunha ofrenda permanente a ti. Por Xesucristo, noso Señor.

4. Santísimo Nome de Xesús

Nesta misa úsase a cor branca.

Antífona de entrada

Flp 2, 10-11

Ante o nome de Xesús dóbrese todo xeonllo, no ceo, na terra e mais no abismo, e toda lingua proclame, para gloria de Deus Pai, que Xesucristo é o Señor.

Oración

SEÑOR, nós veneramos o santo nome de Xesús.
Concédenos gozar da súa amizade e nesta vida
e alcanzar a plenitude do seu gozo no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

PAI todopoderoso,
dígnate acoller os nosos dons no nome de Xesús.
Apoiados nel, confiamos conseguir canto che pedimos,
conforme ao que nos prometeu misericordiosamente
o teu mesmo Fillo Xesucristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Antífona da comunión

Feit 4, 12

Non nos foi dado aos homes outro nome debaixo do ceo, polo que nos poidamos salvar.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti quixeches que ao nome de Xesús
toda criatura se axeonlle
e que nel, todos os homes atopen a salvación.
Concédenos, pola túa misericordia,
que o veneremos dignamente nestes misterios.
Por Xesucristo, noso Señor.

5. Preciosísimo Sangue do noso Señor Xesucristo

Nesta misa úsase a cor vermella.

Antífona de entrada

Ap 5, 9-10

Adquiriches para Deus co teu sangue xentes de toda raza, lingua, pobo e nación, e fixeches deles un reino e sacerdotes para o noso Deus.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti redimiches todos os homes
co precioso Sangue do teu Fillo único.
Mantén viva en nós a obra da túa misericordia,
para que, ao celebrarmos o misterio da nosa salvación,
merezamos conseguir os seus froitos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, presentamos ante ti
a ofrenda do noso sacrificio.
Fai que, por esta Eucaristía, nos acheguemos a Xesús,
o Mediador da nova alianza,
e renovemos a acción salvadora do seu Sangue.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio I da Paixón do Señor (p. 429).

Antífona da comunión

Cf. 1 Cor 10, 16

O vaso de bendición que bendicimos é a comunión co Sangue de Cristo;
o pan que partimos é a comunión co Corpo de Cristo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti aliméntasnos
coa comida e coa bebida da salvación.
Que o Sangue do noso Salvador nos inunde
e se converta para nós en fonte de auga viva
que salta ata a vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Ou ben:

DEUS todopoderoso,
ti aliméntasnos coa comida e coa bebida do ceo.
Defende da ameaza dos inimigos
os que redimiches co Sangue precioso do teu Fillo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

6. Sagrado Corazón de Xesús

Dise, de cor branca, a misa da solemnidade (p. 389), ou a seguinte:

Antífona de entrada

Sal 32, 11. 19

Os pensamentos do seu corazón permanecen por todas as xeracións, para librárnos da morte e alimentarnos no tempo da miseria.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
revístenos das virtudes do corazón do teu Fillo
e acéndenos nos seus sentimentos.

Fai que sexamos semellantes a el
e merezamos así participar na salvación eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS, Pai de misericordia,
ti amáchesnos cun amor tan excesivo,
que nos entregaches o teu único Fillo.
Fai que nos unamos intimamente a el,
para que poidamos presentar unha ofrenda digna de ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio do Sagrado Corazón de Xesús (p. 389).

Antífona da comunión

Xn 7, 37-38

Di o Señor: «Se algún ten sede, que veña onda min e beba. A quen cre en min, naceranlle no seu seo ríos de auga viva».

Ou ben:

Xn 19, 34

Un dos soldados atravesoulle o costado cunha lanza, e de seguida saíu sangue e auga.

Oración despois da comunión

SEÑOR, despois de participarmos no sacramento do teu amor,
Imploramos a túa misericordia.
Fai que sexamos semellantes a Cristo na terra,
para que merezamos participar da súa gloria no ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

6 bis. Noso Señor Xesucristo, sumo e eterno Sacerdote

Antífona de entrada

Heb 7, 24

Cristo, mediador da nova alianza, ten un sacerdocio imperecedoiro, xa que dura para sempre.

Oración

DEUS, noso Pai,
para a túa gloria e para a salvación do xénero humano,
ti constituíches a Cristo, o teu Fillo único,
sumo e eterno Sacerdote.

Aos que el escolleu para ministros e dispensadores dos seus misterios,
concédelles a graza de seren fieis
no cumprimento do ministerio que lles foi encomendado.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, o teu Fillo Xesucristo,
que é o noso Mediador,
che faga agradables estes dons,
e nós, unidos a el,
sexamos ofrenda agradable aos teus ollos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

O SACERDOCIO DE CRISTO E O MINISTERIO DOS SACERDOTES

✠. O Señor sexa convosco. **R.**

✠. Erguede os corazóns. **R.**

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. **R.**

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

Pola unción do Espírito Santo
constituíches o teu Fillo unixénito
Pontífice da alianza nova e eterna,
e na túa providencia misteriosa,
dispuxeches que o seu único sacerdocio
se perpetuase na túa Igrexa.

El non só enriquece o teu pobo santo
co seu sacerdocio real,
senón que, co seu amor de irmán,
escolleu tamén homes,
que, mediante a imposición de mans,
participen do seu ministerio sagrado.

Eles renovan no seu nome
o sacrificio da redención humana,
preparándolles aos teus fillos o banquete pascual,
guían con amor o teu pobo santo,
aliméntano coa palabra
e confórtano cos sacramentos.

Eles, consagrando a súa vida a ti e aos seus irmáns,
esfórzanse en se faceren semellantes a Cristo
e en che ofreceren sempre a ti
un testemuño de fe e de amor.

Por iso nós, Señor,
unidos aos anxos e aos santos,
glorificámoste e aclamámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Mt 28, 20

«Asegúrovos que eu estarei sempre convosco deica a fin do mundo», di
o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que esta Eucaristía
que acabamos de ofrecer e de recibir
nos dea a túa graza.
Fai que, unidos sempre a ti polo amor,
deamos froitos de vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

7. Espírito Santo

Nesta misa úsase a cor vermella.

A

Antífona de entrada

Rom 5, 5

O amor de Deus vértese nos nosos corazóns mediante o Espírito Santo que habita en nós.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti instruíches o corazón dos teus fieis
coa luz do Espírito Santo.

Por este mesmo Espírito
concédenos apreciar o que é xusto
e gozar sempre do seu consolo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, santifica estas ofrendas que che presentamos
e purifica os nosos corazóns
coa luz do Espírito Santo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I do Espírito Santo

O SEÑOR ENVÍA O ESPÍRITO SANTO Á IGREXA

℟. O Señor sexa convosco. ℣.

℟. Erguede os corazóns. ℣.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℣.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno,
por Cristo, Señor noso.

El, subindo ao ceo e sentándose á dereita do Pai,
enviou sobre os teus fillos adoptivos
o Espírito Santo que lles tiña prometido.

Por iso, Señor, con todos os anxos,
aclamámoste agora e por sempre,
e glorificámoste, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Sal 67, 29

Confirma; Deus, o que obraches en nós desde o teu templo santo, que
está en Xerusalén.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que o Espírito Santo
enchas os nosos corazóns e os purifique;
e que, impregnándoos coma un orballo, os faga fecundos.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Antífona de entrada

Xn 16, 13

«Cando veña o Espírito da Verdade havos encamiñar á verdade plena»,
di o Señor.

Oración

SEÑOR, o Espírito Santo que procede de ti
ilumine os nosos corazóns;
e, conforme prometeu o teu Fillo,
nos faga comprender a verdade plena.
Por el, noso Señor e Deus, que vive 'e reina contigo.

Ou ben:

DEUS, noso Pai,
ningún corazón se che esconde,
'ningún desexo se che oculta:
non hai segredos para ti.
Que o Espírito Santo
entre nos os nosos corazóns e os purifique,
para que o noso amor sexa total
e a nosa loanza digna de ti.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle esta ofrenda espiritual
que de todo corazón presentamos no teu altar.
Dáanos un espírito de rectitude,
para que a nosa fe te mova a aceptar estes dons
e a nosa humildade chos faga agradables.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II do Espírito Santo

A ACCIÓN DO ESPÍRITO SANTO NA IGREXA

℟. O Señor sexa convosco. ℣.

℟. Erguede os corazóns. ℣.

℟. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. ℣.

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

En cada momento ti concédesnos
o que máis nos convén,
e gobernas a túa Igrexa
dun xeito admirable.
Porque, coa forza do Espírito Santo,
asegúraslle a túa axuda,
e ela, sempre obediente ao teu amor,
non se cansa de te invocar na desgraza
nin deixa de che dar grazas na alegría,
por Cristo, Señor noso.

Por iso, cos anxos e cos santos,
loámoste, proclamando con gozo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Xn 15, 26; 16, 14

«O Espírito que procede do Pai é quen me ha glorificar», di o Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
ti alimentáchesnos co pan da vida.
Enche o noso corazón coa tenrura do teu Espírito,
para que alcancemos na eternidade
o que agora recibimos con fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

C

Antífona de entrada

Lc 4, 18

«O Espírito do Señor está sobre min, envioume para proclamar a Boa Nova aos pobres», di o Señor.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti santificas a túa Igrexa en todo o mundo
sen distinción de raza nin nación.
Estende por toda a terra os dons do teu Espírito
e continúa tamén agora no corazón dos teus fieis
o que a túa bondade obrou no comezo da predicación do Evanxeo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS, noso Pai,
ti guíasnos co teu Espírito
e gárdasnos coa túa protección .
Móstranos a túa misericordia e atende as nosas súplicas,
para que a fe dos que cren en ti
sexa sempre fortalecida pola túa axuda.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, o lume do Espírito Santo,
que acendeu o corazón dos discípulos do teu Fillo,
santifique tamén as ofrendas que che presentamos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I ou II do Espírito Santo (pp. 972 ou 974).

Antífona da comunión

Sal 103, 30

Mandas o teu Espírito, e son creados, e renovas a face da terra.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que por esta Eucaristía
nos encha o fervor do Espírito
que de modo misterioso acendeu o corazón dos apóstolos.
Por Xesucristo, noso Señor.

8. Santa María Virxe

A

Tómase unha misa Do Común da benaventurada Virxe María (p. 794), conforme aos diversos tempos do ano.

B

Santa María, Nai da Igrexa

Antífona de entrada

Cf. Feit 1, 14

Os discípulos dedicábanse conxuntamente á oración con María, a Nai de Xesús.

Oración

DEUS, Pai de misericordia,
o teu Fillo cravado na cruz
proclamou tamén coma nai nosa
a súa nai, a Virxe María.
Concede que, coa súa axuda amorosa,
a túa Igrexa sexa cada vez máis fecunda,
sinta alegría ao ver a santidad dos seus fillos
e congregate dentro de si a todos os pobos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle as nosas ofrendas
e convérteas en sacramento de salvación.
Que a forza da súa graza
acenda en nós o amor á Virxe María, Nai da Igrexa,
e nos asocie máis intimamente a ela
na obra da salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio

MARÍA, MODELO E NAI DA IGREXA

✠. O Señor sexa convosco. *R.*

✠. Erguede os corazóns. *R.*

✠. Deámoslle grazas ao Señor, noso Deus. *R.*

VERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza,
é o noso deber e salvación
darche grazas sempre e en todo lugar,
Señor, Pai santo,
Deus todopoderoso e eterno.

E tributarche a nosa humilde loanza
nesta celebración en honor da Virxe María.
Ela recibiu o teu Fillo
cun corazón inmaculado,
levouno no seu seo virxinal
e deuno a luz, a el que era o seu creador,
preparando o comezo da túa Igrexa.

Ao pé da cruz recibiu o testamento do teu amor
e adoptou coma fillos a todos os homes,
que Cristo redimiu coa súa morte.

Cando en Pentecoste os apóstolos
esperaban a túa promesa,
uniu á deles a súa pregaría
e converteuse así en modelo
da Igrexa en oración.

E despois da súa ascensión ao ceo
coida con amor de nai
a Igrexa peregrina pola terra,
guiando os seus pasos cara á patria celeste
ata que chegue o día glorioso do Señor.

Por iso, cos anxos e cos santos,
loámoste, dicindo sen cesar:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

Antífona da comunión

Cf. Xn 2, 1. 11

Houbo un casamento en Caná de Galilea e estaba alí a Nai de Xesús. Entón fixo Xesús o primeiro dos seus signos e manifestou a súa gloria e creron nel os seus discípulos.

Ou ben:

Cf. Xn 19, 26-27

Desde a cruz, Xesús díxolle ao discípulo amado: «Velaí a túa nai».

Oración despois da comunión

SEÑOR, acabamos de recibir
este sacramento que é anticipo de redención e de vida.
Pedímosche que, pola mediación materna da Virxe,
a túa Igrexa anuncie o Evanxeo
a todos os pobos
e encha a terra coa presenza do teu Espírito.
Por Xesucristo, noso Señor.

C

Santísimo Nome de María

Tómase unha misa Do Común da benaventurada Virxe María (p. 794), conforme aos diversos tempos do ano, coa seguinte oración:

Oración

DEUS, noso Pai,
cando expiraba no altar da cruz,
o teu Fillo quixo que a súa nai
fose tamén a nosa nai.
Fai que a invocación do seu santo nome
axude aos que nos acollemos
á súa protección maternal.
Polo noso Señor Xesucristo.

9. Santos anxos

Nesta misa úsase a cor branca.

Antífona de entrada

Sal 102, 20

Bendicite ó Señor, os seus anxos, poderosos cumpridores das súas ordes, obedecendo a súa palabra.

Oración

DEUS, noso Pai,
ti distribúes dun modo admirable
as funcións dos anxos e dos homes.
Pedímosche que os que te serven sempre a ti no ceo
protexan tamén a nosa vida na terra.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ofrecémosche este sacrificio de loanza.
Que os anxos o leven á túa presenza,
acólleo con bondade
e fai que sirva para a nosa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos anxos (p. 463).

Antífona da comunión

Sal 137, 1

Douche grazas, Señor, de todo corazón, na presenza dos teus anxos cantarei salmos para ti.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos co pan do ceo.
Fai que, fortalecidos polo seu poder
e coa fiel protección dos teus anxos,
avancemos con paso firme
polo camiño da salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pódese dicir tamén a misa dos santos Anxos da Garda, coma no día 2 de outubro (p. 717).

10. San Xosé

Nesta misa úsase a cor branca.

Antífona de entrada

Lc 12, 42

Velaquí o administrador fiel e prudente, posto polo Señor ao fronte da súa casa.

Oración

DEUS, noso Pai,
con providencia admirable ti escolliches a san Xosé
coma esposo da Santísima Nai do teu Fillo.
Nós venerámolo coma protector na terra,
faí que o teñamos tamén coma intercesor no ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

PAI santo,
ti confiácheslle a san Xosé
a misión de coidar como pai, na terra, o teu Fillo único.
Rogámosche que a súa pregaría nos axude no noso ministerio
agora que che imos presentar este sacrificio de loanza.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio de san Xosé: na veneración (p. 464).

Antífona da comunión

Mt 25, 21

Moi ben, criado fiel e cumpridor: pasa a gozar da festa do teu Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti que nos renovaches cos sacramentos da vida,
faí que vivamos sempre na xustiza e na santidad.
Que nos sirvan de axuda
o exemplo e a intercesión de san Xosé,
el que foi o home fiel e xusto
que colaborou nos grandes misterios da nosa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Pódese tamén dicir, se parece conveniente, a misa da solemnidade, coma no día 19 de marzo (p. 579); ou de san Xosé, Obreiro, coma no día 1 de maio (p. 602).

11. Todos os santos Apóstolos

Nesta misa úsase a cor vermella.

Antífona de entrada

Xn 15, 16

«Non me escollestes vós a min , senón que vos escollín eu a vós, para que vaiades e deades froito e o voso froito permaneza», di o Señor.

Oración

SEÑOR, que a túa Igrexa teña sempre a alegría de celebrar a festa dos santos Apóstolos. Eles, que a iluminaron coa súa doutrina e a enriqueceron cos seus méritos, a guíen tamén coa súa protección. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, envía sobre nós o Espírito Santo que, con tanta abundancia, baixou sobre os Apóstolos. Fai que comprendamos mellor o que eles nos transmitiron e che ofrezamos este sacrificio de loanza dun xeito digno da túa gloria. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos apóstolos (pp. 465-466).

Antífona da comunión

Mt 19, 28

«Vós, os que me seguistes, sentarédesvos en doce tronos para xulgardes as doce tribos de Israel», di o Señor.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai, fai que con alegría e limpo corazón sexamos perseverantes en escoitar a ensinanza dos Apóstolos, en celebrar xuntos a fracción do pan e na oración. Por Xesucristo, noso Señor.

12. Santos Pedro e Paulo, apóstolos

Nesta misa úsase a cor vermella.

Dise a misa da vixilia da solemnidade dos mesmos Apóstolos (p. 640).

13. San Pedro, apóstolo

Nesta misa úsase a cor vermella.

Antífona de entrada

Lc 22, 32

Díxolle o Señor a Simón Pedro: «Eu roguei por ti, para que a túa fe non falle; e ti, unha vez arrepenrido, debes confirmar os teus irmáns».

Oración

SEÑOR, ti entregácheslle ao apóstolo san Pedro as chaves do reino do ceo, e, con elas, o poder supremo de atar e desatar. Pola súa intercesión, concédenos vernos libres das ataduras dos nosos pecados. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ti iluminaches o apóstolo san Pedro para que te proclamase a ti coma Deus vivo e a Cristo coma teu Fillo; concedícheslle a graza do martirio para dar testemuño do seu Mestre. Recibe agora con bondade a ofrenda que o teu pobo che presenta o día da súa festa. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I dos apóstolos (p. 465).

Antífona da comunión

Mt 16, 16. 18

Díxolle Pedro a Xesús: «Ti es o Mesías, o Fillo de Deus vivo». E Xesús contestoulle: «Ti es Pedro, é dicir, pedra; e sobre esta pedra edificarei a miña Igrexa».

Oración despois da comunión

SEÑOR, escoita as oracións dos que invitaches a este banquete de salvación na festa do apóstolo san Pedro. Pedímosche vivir sempre unidos ao teu Fillo, o único que ten palabras de vida eterna, para que, seguindo a Cristo, o bo Pastor, sexamos conducidos á felicidade eterna. Por Xesucristo, noso Señor.

14. San Paulo, apóstolo

Nesta misa usase a cor vermella.

Antífona de entrada

2 Tim 1, 12; 4, 8

Sei de quen me fi ei e estou certo de que o Señor, xuíz xusto, é poderoso para custodiar deica aquel día o depósito que me confiou.

Oración

SEÑOR, noso Deus,
ti escolliches o apóstolo san Paulo
para predicar a Boa Nova da salvación.

Enche todo o mundo coa fe
que el anunciou ante os reis e as nacións,
para que a túa Igrexa siga a medrar na terra.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ao celebrarmos estes santos misterios,
fai que o teu Espírito nos encha con aquela luz da fe
que iluminou o apóstolo san Paulo
para que proclamase entre os homes a gloria do teu nome.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio I dos apóstolos (p. 465).

Antífona da comunión

Gal 2, 20

Vivo na fe do Fillo de Deus, que me amou e que se deu en sacrificio por min.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti alimentáchesnos
co Corpo e co Sangue do teu Fillo.
Fai que Cristo sexa a nosa vida
e que nada nos separe do seu amor.
Concédenos que, seguindo as ensinanzas de san Paulo,
vivamos sempre en amor cos nosos irmáns.
Por Xesucristo, noso Señor.

15. Un santo apóstolo

Nesta misa úsase a cor vermella. Dise normalmente a misa da súa festa. Pero se se celebra xunto con outro apóstolo e os textos da misa non cadran ben con este, dise a misa seguinte, tamén de cor vermella.

Antífona de entrada

Sal 95, 2-3

Pregoadе todos os días a salvación do Señor, cantade entre as xentes a súa gloria.

Oración

S EÑOR, fortalece en nós a fe coa que o apóstolo san **N.** se uniu sinceramente ao teu Fillo. Fai que, pola súa intercesión, a túa Igrexa sexa sacramento de salvación para todos os pobos. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

S EÑOR, presentámosche estas ofrendas na festa do apóstolo san **N.** Fai que, seguindo o seu exemplo, vivamos conforme ao Evanxeo de Cristo e colaborem na súa propagación. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio II dos apóstolos (p. 466).

Antífona da comunión

Lc 22, 29-30

«Como meu Pai o dispuxo para min, así eu teño disposto para vós un reino, para que, cando eu sexa rei, comades e bebedes na miña mesa», di o Señor.

Oración despois da comunión

S EÑOR, na festa do apóstolo san **N.** recibimos un anticipo da salvación eterna. Que esta comunión nos sirva de auxilio para a vida presente e para a futura. Por Xesucristo, noso Señor.

16. Todos os santos

Nesta misa úsase a cor branca.

Antífona de entrada

Alégranse no ceo os santos que seguiron as pegadas de Cristo: por iso gozan con el eternamente.

Oración

DEUS, noso Pai, fonte de toda santidadade,
ti décheslles aos teus Santos
diversas grazas e carismas na terra
pero unha mesma recompensa no ceo.
Pola súa intercesión, fai que cada un de nós
viva santamente conforme á súa vocación.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta compracido as ofrendas que che presentamos
en honra de todos os Santos.
Nós cremos que gozan contigo xa da inmortalidade,
fainos sentir que se preocupan tamén pola nosa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio dos santos (pp. 465-466).

Antífona da comunión

Mt 5, 8-10

Felices os de corazón limpo, porque eles verán a Deus. Felices os que traballan pola paz, porque serán chamados fillos de Deus. Felices os perseguidos por causa da xustiza, porque deles é o reino do ceo.

Oración despois da comunión

DEUS, noso Pai,
ti aliméntasnos cun mesmo pan
e susténtasnos cunha mesma esperanza.
Fortalécenos tamén coa túa graza,
para que todos nós
formemos un mesmo corpo e un mesmo espírito en Cristo
xunto cos teus Santos
e resucitemos con el para a gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

MISAS DE DEFUNTOS

1. Por comodidade, propoñemos aquí misas completas, coas súas antífonas e oracións. Pero todos os textos son intercambiabes, maiormente as oracións. Nese caso haberá que facer os cambios oportunos de xénero e número. Igualmente, se as oracións das exequias ou cabodanos son usadas noutras circunstancias, deben omitirse as palabras inapropiadas.
2. O Aleluia previsto á fin das antífonas no tempo pascual pódese omitir, se se considera oportuno.

I. NAS EXEQUIAS

A. Fóra do tempo pascual

Antífona de entrada

Cf. 4 Esd 2, 34-35

Dalles o descanso eterno e brille sobre eles a la luz eterna.

Oración

 EUS, Pai omnipotente,
a nosa fe confesa que o teu Fillo morreu e resucitou;
por este misterio,
concede bondadoso ao teu servo **N.**,
que durmiu no Señor,
alegrarse de resucitar por el.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

 H, Deus, sempre disposto á misericordia e ao perdón,
rogámosche polo noso irmán **N.**
a quen [hoxe] chamaches onda ti,
e, porque en ti creu e esperou,
condúceo á patria verdadeira
para gozar contigo das alegrías eternas.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

PRESENTÁMOSCHE, Señor, estas ofrendas
implorando da túa bondade a salvación do teu servo **N.**,
concédelle que o teu Fillo Xesucristo,
de quen non dubidou que fose o seu Salvador,
sexa para el Xuíz misericordioso.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Cf. 4 Esd 2, 34-35

Brille sobre eles, Señor, a luz eterna, vivan cos teus santos para sempre,
porque ti es compasivo. Dálles, Señor, o descanso eterno; brille sobre
eles a luz perpetua; vivan cos teus santos para sempre, porque ti es
compasivo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, noso Deus,
polo sacramento do Corpo do teu Fillo
que nos deixou como viático,
pedímosche na túa bondade
que o noso irmán **N.**
chegue á mesa eterna de Cristo.
Por Xesucristo, noso Señor.

B. Fóra do tempo pascual

Antífona de entrada

Que o Señor lle abra as portas do paraíso para que poida chegar á patria
onde a morte non existe e a alegría non acaba.

Oración

SH, Deus, misericordia dos pecadores
e benaventuranza dos teus santos,
ao cumprir [hoxe] co deber humano
de dar sepultura ao corpo do teu servo **N.**,
pedímosche que comparta o gozo dos teus escolleitos,
e que, libre das ataduras da morte,
poida presentarse ante ti
no día da resurrección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

MÓSTRATE propicio, Señor,
co teu servo **N.**,
por quen che ofrecemos este sacrificio de reconciliación,
no día da súa sepultura,
e, se en algo quedou manchado pola culpa
ou pola debilidade da súa condición humana,
que a túa misericordia o perdoe e o purifique.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Flp 3, 20-21

Agardamos un Salvador: Xesucristo, o Señor. El ha transformar o noso
corpo humilde, segundo o modelo do seu corpo glorioso.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
pedímosche polo teu servo **N.**
que [hoxe] partiu deste mundo
para que, purificado por este sacrificio e libre de pecado,
o admitas nas alegrías eternas da resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

C. En tempo pascual**Antífona de entrada**

1 Tes 4, 14; 1 Cor 15, 22

Así como Xesús morreu e resucitou, do mesmo xeito Deus, por medio de Xesús, levará con el os que xa morreron. Igual que todos morren en Adán, así en Cristo todos serán vivificados.

Oración

ESCOITA con bondade, Señor, as nosas peticións
para que, ao confesar a nosa fe
no teu Fillo resucitado de entre os mortos,
se afiance tamén a nosa esperanza
na futura resurrección do teu servo **N.**
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

ACOLLE con bondade, Señor, as nosas ofrendas
para que o teu servo **N.**
sexa recibido na gloria co teu Fillo,
a quen nos unimos
por este gran sacramento de piedade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Xn 11, 25-26

Eu son a resurrección e a vida, di o Señor. Quen cre en min, aínda que morrese, vivirá; e todo o que vive e cre en min non morrerá para sempre, di o Señor. Aleluia.

Oración despois da comunión

PEDÍMOSCHE, Señor,
que o teu servo defunto **N.**,
por quen acabamos de celebrar o Misterio Pascual,
chegue á mansión da luz e da paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

D. Outras oracións nas misas de enterro

Oración

H, Deus,
o único que pode dar a vida despois da morte,
libra o teu servo **N.** de todos os seus pecados,
e, pois creu na resurrección do teu Fillo,
únase glorioso a ti no día da resurrección.
Polo noso Señor Xesucristo, teu Fillo.
El, que vive e reina contigo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS omnipotente e misericordioso,
pedímosche que limpes no Sangue de Cristo
os pecados do teu servo **N.**
por medio deste sacrificio,
e, ao que lavarás coa auga do bautismo,
purifícao sen cesar con indulxencia amorosa.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DESPOIS de recibir o sacramento do teu Unixénito,
que foi inmolado no noso favor e resucitou gloriosamente,
pedímosche humildemente, Señor, polo teu servo **N.**,
para que, purificado polo Misterio Pascual,
sexa glorificado co don da resurrección futura.
Por Xesucristo, noso Señor.

II. NO ANIVERSARIO

A. Fóra do tempo pascual

Antífona de entrada

Ap 21, 4

Enxugará Deus todas as bágoas dos seus ollos e a morte xa non existirá máis, nin haberá máis loito nin pranto nin dor, porque as primeiras cousas pasaron xa.

Oración

H, Deus, gloria dos fieis e vida dos xustos,
os redimidos pola morte e resurrección do teu Fillo
pedímosche que acollas con bondade o teu servo **N.**
para que, quen profesou o misterio da nosa resurrección,
mereza acadar os gozos da eterna benaventuranza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

MIRA con bondade, Señor,
as ofrendas que che presentamos
polo teu servo **N.**;
faí que, purificado polos auxilios celestiais,
viva por sempre feliz na túa gloria.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Xn 11, 25; 3, 36; 5, 24

Eu son a resurrección e a vida, di o Señor. Quen cre en min, ten a vida eterna e non será condenado en xuízo, senón que pasará da morte á vida.

Oración despois da comunión

CONFORTADOS cos sagrados misterios,
pedímosche humildemente que o teu servo **N.**,
purificado de todos os pecados,
mereza recibir o don eterno da resurrección.
Por Xesucristo, noso Señor.

B. Fóra do tempo pascual

Antífona de entrada

Ap 21, 4

Señor Xesús, concédelles o descanso eterno a aqueles polos que vertiches o teu sangue precioso.

Oración

A O conmemorar o día no que foi sepultado o corpo do teu servo **N.**, pedímosche, Señor, que lle concedas a abundancia da túa misericordia e te dignes facelo partícipe da sorte dos teus santos. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

E SCOITA, Señor, as nosas súplicas polo teu servo **N.**; de quen hoxe conmemoramos o aniversario da súa morte, e, por este sacrificio de reconciliación e loanza, dígñate asocialo á compañía dos teus santos. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Señor, ti es o descanso despois do traballo e a vida despois da morte, concédelles o descanso eterno.

Oración despois da comunión

S EÑOR, ti quixeches aceptar as nosas oración e sacrificios polo teu servo **N.**, pedímosche humildemente, que, se aínda permanecen nel as manchas dos pecados, sexan limpas pola túa misericordia e o teu perdón. Por Xesucristo, noso Señor.

C. No tempo pascual

Antífona de entrada

Cf. Rom 8, 11

Deus, que resucitou a Xesús de entre os mortos, vivificará os nosos corpos mortais polo seu Espírito que habita en nós. Aleluia.

Oración

DEUS omnipotente e misericordioso,
o teu Fillo entregouse voluntariamente á morte por nós,
concede benigno ao teu servo **N.**
participar na admirable vitoria da resurrección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS omnipotente e misericordioso,
pola auga do bautismo
ti lavaches o noso irmán **N.**
Pedímosche que por este sacrificio
o acollas na túa piedade
e que o sangue de Cristo
o purifique plenamente dos seus pecados.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Xn 6, 51-52

Eu son o pan vivo que baixou do ceo, di o Señor. Se alguén come deste pan, vivirá para sempre; e o pan que eu darei é a miña carne para a vida do mundo. Aleluia.

Oración despois da comunión

DESPOIS de recibir o sacramento do teu Unixénito,
que foi inmolado no noso favor e resucitou gloriosamente,
pedímosche humildemente, Señor, polo teu servo **N.**,
para que, purificado polo Misterio Pascual,
sexa glorificado co don da resurrección futura.
Por Xesucristo, noso Señor.

D. Outras oracións no aniversario

Oración

PEDÍMOSCHE, Señor,
que, pola gloriosa paixón do teu Fillo,
concedas ao teu servo **N.**
o perdón dos pecados que sempre desexou,
para que te coñeza en verdade
e mereza gozar da túa visión eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

O FRECÉMOSCHE humildemente, Señor,
este sacrificio polo teu servo **N.**,
para que se alegre na eterna unión contigo
quen te coñeceu pola luz do don da fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

S ACIADOS co alimento de vida e redención,
pedímosche, Señor, que, por estes dons,
o noso irmán **N.**, limpo de todo pecado,
poida entrar na asemblea do ceo.
Por Xesucristo, noso Señor.

E. Outras oracións no aniversario

Oración

DEUS de perdón,
ao celebrar o aniversario da sepultura do teu servo **N.**,
concédelle sentarse no teu banquete,
a felicidade do descanso
e a claridade da túa luz Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

ACEPTA, Señor, as nosas súplicas e ofrendas,
para que o teu servo **N.**,
pola salvación de quen as ofrecemos,
acade a plenitude da túa redención.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
pedímosche que o teu servo **N.**,
por quen ofrecemos este sacrificio á túa maxestade,
sexa purificado de todo pecado,
pola eficacia deste sacramento
e reciba, pola túa misericordia,
a felicidade da luz eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

III. EN DIVERSAS CONMEMORACIÓNS

A. Por un defunto

Antífona de entrada

Que o Señor lle abra as portas do paraíso para que poida chegar á patria onde a morte non existe e a alegría non acaba.

Oración

DEUS, Pai todopoderoso,
que nos fortaleciches co misterio da cruz
e nos salvaches co sacramento da resurrección do teu Fillo,
concede na túa bondade ao teu servo **N.**
ter parte na ledicia dos teus escolleitos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

ESCOITA, Señor, as nosas oracións
coas que imploramos a túa misericordia
en favor do teu servo **N.**;
e a quen, pola túa misericordia,
fixeches membro do teu pobo neste mundo,
lévao á rexión da paz e da luz,
e faino partícipe da compañía dos teus santos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

TEN misericordia, Señor, do teu servo **N.**,
por quen che ofrecemos este sacrificio de loanza,
para que, en virtude deste piadoso culto de reconciliación,
mereza resucitar á vida.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Xn 6, 37

Todo aquel que o Pai me dá, virá onda min e, a quen vén onda min, non o botarei fóra, di o Señor.

Oración despois da comunión

CONFORTADOS cos sacramentos que dan a vida,
pedímosche, Señor, que o noso irmán **N.**,
a quen fixeches partícipe da túa alianza,
purificado pola virtude deste sacramento,
se alegre eternamente na paz de Cristo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

B. Por un defunto

Antífona de entrada

Xob 19, 25-26

Sei que o meu Redentor vive e que no derradeiro día resucitarei da terra;
na miña carne verei o meu Deus.

Oración

LIBRA, Señor, o teu servo **N.**
de toda atadura de pecado,
e ao que nesta vida mereceu ser configurado con Cristo,
faino vivir cos teus santos na gloria da resurrección.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

PEDÍMOSCHE, Señor, que lle sexa de proveito
ao teu servo **N.** esta ofrenda,
por cuxa inmolación concediches que se perdoasen
os pecados do mundo enteiro.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Cf. Xn 6, 50

«Este é o pan que baixa do ceo, di o Señor. Se alguén come del, non morrerá para sempre».

Oración despois da comunión

PEDÍMOSCHE, Señor,
que o sacrificio da túa Igrexa
sirva de proveito ao teu servo **N.**,
de modo que participe, cos teus santos, da compañía de Cristo,
de quen recibiu o sacramento da misericordia.
Por Xesucristo, noso Señor.

C. Por varios ou por todos os defuntos

Antífona de entrada

Dálles Señor, o descanso eterno e que o teu resplandor encha as súas almas.

Oración

H, Deus, que fixeches que o teu Unixénito vencese a morte e pasase ao reino do ceo, concédelles aos teus servos [N. e N.] que, superada a condición desta vida mortal, poidan contemplarte para sempre como creador e redentor. Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

EUS, noso creador e redentor, concédelles aos nosos irmáns defuntos o perdón de todos os pecados. Fai que as nosas oracións lles consigan o perdón que eles sempre esperaron. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

PEDÍMOSCHE, Señor, que aceptes con bondade os dons que che ofrecemos en favor dos teus servos, e aos que concediches o mérito da fe cristiá, dálles tamén a recompensa. Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

1 Xn 4, 9

Deus mandou ao mundo o seu Unixénito, para que nos dea a súa vida.

Oración despois da comunión

POR este sacrificio que acabamos de celebrar, fai abundar, Señor, a túa misericordia sobre os teus servos defuntos, e aos que concediches a graza do bautismo, dálles tamén a plenitude dos gozos eternos. Por Xesucristo, noso Señor.

Ou ben, outra oración na páxina seguinte.

Ou ben:

SEÑOR, que a nosa oración
lles sexa de proveito aos nosos irmáns defuntos.
Por esta Eucaristía purifícaos de todos os pecados
e failles participar da salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

D. Por varios ou por todos os defuntos

Antífona de entrada

Xn 3, 16

De tal xeito amou Deus o mundo que lle deu o seu Fillo unixénito, para
que todo o que cre nel non se perda, senón que teña a vida eterna.

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
ti es a vida dos homes e a alegría dos santos.
Rogámosche que os nosos irmáns [N. e N.],
libres da corrupción do pecado e da morte,
vivan eternamente na gloria do teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

DEUS todopoderoso e eterno,
ti es o Señor dos vivos e dos mortos
e acolles a todos na túa misericordia.
Rogámosche polos nosos irmáns defuntos:
que pola túa bondade consigan o perdón dos seus pecados,
para que poidan gozar da túa felicidade
e cantar por sempre a túa loanza.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe a ofrenda que che ofrecemos
polos nosos irmáns N. e N.
e por todos os que descansan en Cristo.
Fai que este sacrificio perfecto
os libre do poder da morte
e os leve á vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Flp 3, 20-21

Agardamos un Salvador, Xesucristo, o Señor. El ha transformar o noso pobre corpo, reproducindo en nós a gloria do seu propio corpo.

Oración despois da comunión

DEUS todopoderoso,
acabamos de celebrar esta Eucaristía,
invocando a túa misericordia
sobre os nosos irmáns defuntos.
Fai que a nós nos aproveite para a salvación
e a eles os alcance o perdón e mais a paz.
Por Xesucristo, noso Señor.

E. Por varios ou por todos os defuntos**Antífona de entrada**

Ap 14, 13

Felices os mortos que morren no Señor: que descansen dos seus traballos, pois as súas obras van con eles.

Oración

DEUS, noso Pai,
a túa misericordia é o descanso dos fieis.
Concédelles o perdón dos seus pecados
os teus fillos **N.** e **N.**
e a todos os que descansan en Cristo.
Fai que, libres de todo castigo,
teñan parte na resurrección do teu Fillo Xesucristo.
El, que vive e reina contigo.

Ou ben:

SEÑOR, pola graza da túa misericordia eterna,
concédelles aos teus fillos **N.** e **N.**,
que creron e esperaron en ti,
seren felices para sempre.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acolle estas ofrendas
que che presentamos
polo eterno descanso dos teus fillos.
Por este sacramento de salvación
concédelles ser contados para sempre
no número dos teus redimidos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Dálles, Señor, o descanso eterno a aqueles que hoxe recordamos ao recibirmos o Corpo e o Sangue de Cristo.

Oración despois da comunión

SEÑOR, despois de recibirmos sacramento da salvación,
Imploramos a túa misericordia:
que el consiga a túa protección
para os que vivimos na terra
e para que aos nosos defuntos os alcance o perdón eterno.
Por Xesucristo, noso Señor.

Ou ben:

SEÑOR, que os nosos irmáns defuntos
e todos os que descansan en Cristo
participen na luz do teu reino;
ese reino do que xa en vida tiveron un anticipo
ao participaren deste sacramento.
Por Xesucristo, noso Señor.

IV. ORACIÓNS POLOS DEFUNTOS

1. Polo papa

A

Oración

H, Deus, fiel remunerador das almas,
concede ao teu servo defunto, o Papa N.,
a quen constituíches sucesor de Pedro e pastor da túa Igrexa,
que, polos misterios da túa graza e o teu perdón
que administrou fielmente na terra,
goce con alegría xunto a ti no ceo para sempre.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

PEDÍMOSCHE, Señor,
por este piadoso culto de reconciliación,
que o teu servo, o Papa N.,
reciba a feliz recompensa,
e a nós a túa misericordia nos obteña
os dons da túa graza.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

ALIMENTADOS cos sacramentos da túa comunión divina,
pedímosche, Señor, que o teu servo, o Papa N.,
que quixeches que fose na terra
fundamento visible da unidade da túa Igrexa,
sexa agregado felizmente
á benaventuranza do teu rabaño.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Oración

H, Deus,
que na túa providencia inefable
quixeches que o teu servo, o Papa N.,
estivese á fronte da túa Igrexa,
pedímosche que quen facía as veces do teu Fillo na terra
sexa recibido por el na gloria eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

MIRA, Señor, con bondade
as ofrendas da túa Igrexa suplicante
e, pola eficacia deste sacrificio,
concede ao teu servo, o Papa **N.**,
a quen constituíches sumo pontífice á fronte do teu pobo,
ser contado no número dos teus sacerdotes elixidos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DESPOIS de recibir os auxilios do teu amor,
pedímosche, Señor, que o teu servo, o Papa **N.**,
fiel dispensador dos teus sacramentos na terra,
proclame eternamente a túa misericordia na gloria dos santos.
Por Xesucristo, noso Señor.

C

Oración

H, Deus, Pastor inmortal das almas,
mira con bondade o pobo que che implora
e concede ao teu servo, o Papa **N.**,
que presidiu na caridade a túa Igrexa,
acadar, pola túa misericordia,
o premio de administrador fiel,
co pobo que lle foi confiado.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

MIRA con bondade, Señor,
esta ofrenda de reconciliación do teu pobo,
pola que confiamos á túa misericordia
o teu servo, o Papa **N.**,
e quen na familia humana foi instrumento
da túa caridade e da túa paz,
como froito perpetuo de ambas,
mereza alegrarse cos teus santos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

AO acercarnos á mesa do banquete eterno, imploramos humildemente, Señor, a túa misericordia polo teu servo, o Papa **N.**, para que se alegre coa posesión da verdade, na que confirmou fielmente ao teu pobo. Por Xesucristo, noso Señor.

2. Por un bispo

A. Polo bispo da diocese

Oración

PEDÍMOSCHE, Deus todopoderoso, polo teu servo **N.**, bispo, a quen encomendaches o coidado da túa familia, para que entre nos gozos eternos do seu Señor, acompañado do abundante froito do seu traballo. Polo noso Señor Xesucristo, teu Fillo Polo Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, imploramos humildemente a túa inesgotable clemencia, para que este sacrificio sirva agora de perdón ao teu servo **N.**, bispo, que o ofreceu á túa divina maxestade durante a súa vida mortal pola salvación dos fieis. Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, a implorada clemencia da túa misericordia sexa proveitosa para o teu servo **N.**, bispo, para que acade, por este sacrificio, a unión eterna con Cristo, en quen esperou e a quen predicou. Por Xesucristo, noso Señor.

B. Por outro bispo ou cardeal

Oración

H, Deus, que ao conceder a dignidade episcopal ao teu servo N., bispo (cardeal) quixeches contalo entre os sucesores dos apóstolos, pedímosche que tamén sexa asociado eternamente á súa compañía. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

RECIBE, Señor, as ofrendas que che presentamos polo teu servo N., bispo (cardeal), para que asocies á asemblea dos teus santos no reino dos ceos a quen encomendaches na terra a dignidade de pontífice. Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DEUS omnipotente e misericordioso, pedímosche que, purificado por este sacrificio, o teu servo N., bispo (cardeal), a quen concediches representar a Cristo na terra, se sente con el nos ceos. Por Xesucristo, noso Señor.

3. Por un sacerdote

A

Oración

EDÍMOSCHE, Señor, que o teu servo N., sacerdote, a quen adornaches neste mundo co ministerio sagrado, goce sempre na morada gloriosa do ceo. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso, suplicámosche que, por estes santos misterios, o teu servo N., sacerdote, contemple por sempre na claridade o que aquí celebrou fielmente. Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DESPOIS de recibir os sacramentos da salvación, imploramos, oh, Deus, a túa misericordia, para que o teu servo **N.**, sacerdote, a quen fixeches dispensador dos teus misterios na terra poida ser saciado coa verdade contemplada no ceo. Por Xesucristo, noso Señor.

B

Oración

ESCOITA, oh Señor, con piedade as pregarías que che diriximos pola salvación do teu servo **N.**, sacerdote, que no teu nome desempeñou con fidelidade o ministerio; concédelle alegrarse na compañía eterna dos teus santos. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

IMPLORAMOS, Señor, a túa misericordia para que este sacrificio da nosa entrega, ofrecido polo teu servo **N.**, sacerdote, aproveite agora para o perdón de quen che presentou con devoción o mesmo sacrificio na Igrexa. Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SACIADOS co alimento da mesa celestial, pedímosche humildemente, Señor, que, en virtude deste sacrificio, o teu servo **N.**, sacerdote, que serviu fielmente a túa Igrexa, exulte de gozo na túa presenza para sempre. Por Xesucristo, noso Señor.

4. Por un diácono

Oración

DEUS misericordioso,
concede participar da felicidade eterna
ao teu servo **N.**, diácono,
a quen confiaches o ministerio de servizo na túa Igrexa.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

MÓSTRATE propicio, Señor,
co teu servo **N.**, diácono,
pola salvación de quen che ofrecemos este sacrificio;
para que resucite á gloria eterna cos teus fieis servidores,
quen durante a súa vida se dedicou ao servizo de Cristo, teu Fillo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

Oración despois da comunión

PEDÍMOSCHE, Deus todopoderoso,
polo teu servo **N.**,
que por amor a Cristo seguiu o camiño da perfecta caridade;
faí que se alegre na vinda da túa gloria
e goce cos seus irmáns da felicidade eterna do teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo, teu Fillo.
Por Xesucristo, noso Señor.

5. Por un relixioso

Oración

DEUS todopoderoso,
por amor a Cristo, o teu servidor **N.**
escolleu o camiño da perfección
na vida relixiosa.
Concédelle poderse alegrar
no retorno glorioso do teu Fillo
e gozar, xunto cos seus irmáns,
da eterna felicidade do teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

6. Por un defunto

A

Oración

DEUS, noso Pai,
en ti viven os mortos
e os santos son plenamente felices.
Escoita as nosas oracións en favor do noso irmán **N.**,
que xa deixou de ver a luz deste mundo:
concédelle agora a alegría da túa luz eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, que che sexa agradable
este sacrificio que che ofrecemos
polo noso irmán **N.**
Que a túa misericordia lle conceda o perdón
que sempre desexou,
para que poida así cantar a túa gloria eternamente
na alegre compañía dos teus santos.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración des pois da comunión

SEÑOR, dámosche grazas
polos dons que acabamos de recibir
e pedímosche humildemente polo noso irmán **N.**
Fai que, liberado dos lazos do pecado pola paixón do teu Fillo,
poida chegar a ti e gozar da túa felicidade.
Por Cristo, noso Señor.

B

Oración

SEÑOR, cheguen a ti as nosas oracións
e o teu gozo eterno acolla o noso irmán **N.**
Ti, que o creaches conforme á túa imaxe
e o adoptaches coma Fillo,
concédelle agora participar na herdanza do teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, recibe con amor
a ofrenda que che presentamos confiadamente
polo noso irmán **N**.

Ti quixeches que este sacrificio
fose para todos un santo remedio:
que a el lle conceda a salvación eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, renovados por este pan de vida,
pedímosche polo noso irmán **N**.
Fai que, liberado do poder da morte,
teña a alegría de participar na resurrección do teu Fillo.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

C

Oración

SEÑOR, escoita con bondade as nosas oracións
e concédelle ao noso irmán **N**.
o perdón dos seus pecados.
Que o día da resurrección alcance a vida
e descanse feliz na luz do teu amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DEUS todopoderoso e eterno,
o teu Fillo ofrecéusenos coma pan de vida
e verteu por nós o seu sangue
coma bebida de salvación.
Compadécete do noso irmán **N**.
e fai que esta Eucaristía
lle alcance a vida eterna.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ao recibirmos este sacramento,
que é sinal da vida eterna,
pedímosche humildemente polo noso irmán **N**.
Fai que, libre do poder da morte,
poida ter parte na compañía dos teus santos.
Por Xesucristo, noso Señor.

7. Por unha persoa nova

Oración

H, Deus,
que rexes a vida e o tempo dos homes,
encomendámosche humildemente o teu servo N.,
cuxa breve existencia choramos,
para que lle concedas vivir a perenne xuventude
na felicidade da túa morada.
Polo noso Señor Xesucristo.

8. Por un que traballou ao servizo do evanxeo

Oración

AMPLORAMOS humildemente a túa misericordia, Señor,
polo teu servo N.,
que traballou fielmente na propagación do Evanxeo,
para que acade seguro o premio do teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

9. Por un que padeceu unha longa enfermidade

Oración

H, Deus, que concediches ao teu servo N.,
servirte nos padecementos e na enfermidade,
pedímosche que,
quen seguiu o exemplo de paciencia do teu Fillo,
acade o premio da súa mesma gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

10. Por un que morreu de repente (Ou en accidente)

Oración

MÓSTRANOS, Señor, o poder da túa infinita bondade,
pois choramos o noso irmán N.,
que nos foi arrebatado por unha morte repentina,
para que confiemos que pasou a vivir na túa compañía.
Polo noso Señor Xesucristo.

11. Por máis dun defunto

A

Oración

SEÑOR, ten misericordia
dos nosos irmáns **N.** e **N.**
Ti, que no bautismo os purificaches
e lles deches unha vida nova,
fainos chegar á felicidade da vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, acepta este sacrificio
que che ofrecemos polos nosos irmáns **N.** e **N.**
Rogámosche que por el
as nosas oracións lles consigan para sempre a túa misericordia.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, alimentados por este sacramento,
rogámosche con humildade polos nosos irmáns defuntos.
Que, por esta Eucaristía,
a túa misericordia lles conceda o perdón dos seus pecados
e os leve ao teu reino,
onde te poidan loar para sempre.
Por Xesucristo, noso Señor.

B

Oración

SEÑOR, encomendámosche os nosos irmáns **N.** e **N.**;
eles non viven xa para o mundo,
fai que vivan para ti
e que a túa entrañable misericordia de Pai
os purifique dos pecados
que, pola súa humana fraqueza,
cometeron neste mundo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, ten misericordia dos nosos irmáns **N.** e **N.**,
por quen che ofrecemos este sacrificio de reconciliación.
Eles fóronche fieis nesta vida,
concédelles na outra a recompensa
de viviren sempre contigo.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración des pois da comunión

DEUS todopoderoso,
polo poder deste sacramento
fai que os nosos irmáns defuntos
sexan eternamente felices
na compañía dos teus santos.
Por Xesucristo, noso Señor.

C

Oración

DEUS todopoderoso e eterno,
a túa misericordia nunca defrauda
aos que che suplican con esperanza.
Ten compaixón dos nosos irmáns **N.** e **N.**,
que deixaron esta vida confesando o teu nome;
acólleos e concédelles a compañía dos teus santos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SEÑOR, noso Deus,
o teu Fillo entregouse a ti mesmo coma ofrenda viva.
Recibe o sacrificio
que a túa Igrexa che ofrece
polos nosos irmáns **N.** e **N.**;
fai que, libres dos seus pecados,
poidan alcanzar o premio da inmortalidade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DEUS onnipotente e misericordioso,
que o sacramento que acabamos de recibir nos purifique.
Que este sacrificio sexa para nós
fonte de perdón, forza na fraqueza e seguranza na vida.
Que para vivos e defuntos
sexa remisión dos pecados e garantía da salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

12. Por un ou polos dous esposos

Oración

Polos dous:

ABSOLVE, Señor, con misericordia
os teus servos **N.** e **N.**,
aos que o amor de esposos uniu fielmente nesta vida,
para que a plenitude da túa caridade
os manteña unidos na vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou, por un:

ABSOLVE, Señor, con misericordia
o teu servo **N.**, (a túa serva **N.**)
e toma baixo a constante protección da túa bondade
a súa esposa **N.** (o seu esposo **N.**),
aos que o amor de esposos uniu fielmente nesta vida,
para que a plenitude da túa caridade
os manteña unidos na vida eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

13. Polos pais

Oración

H, Deus, que nos mandaches honrar pai e nai,
apiádate con clemencia
do meu pai e da miña nai (dos nosos pais),
perdoa os seus pecados
e fai que os volva (os volvamos) ver
na alegría da luz eterna.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

ACEPTA, Señor, o sacrificio que che ofrecemos polo meu pai e pola miña nai (polos nosos pais); concédelles o gozo eterno no país dos vivos e a min (a nós) compartir con eles a felicidade dos santos. Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, que a participación neste santo sacramento rogámosche, Señor, que a participación no sacramento celestial lles obteña ao meu pai e a miña nai (aos nosos pais) o descanso e a luz perpetua e éncheme (énchenos), xunto con eles, da túa gloria para sempre. Por Xesucristo, noso Señor.

14. Polos irmáns, parentes e benfeitores

Oración

H, Deus, que concedes o perdón dos pecados e queres a salvación dos homes, invocamos a túa clemencia, por intercesión de santa María, a Virxe, e de todos os santos, para que concedas aos irmáns, parentes e benfeitores da nosa comunidade que xa saíron deste mundo, chegar á asemblea da eterna benaventuranza. Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

OH, Deus, a túa misericordia non ten límites, recibe propicio as nosas humildes oracións e, por estes sacramentos da nosa salvación, concede ás almas dos nosos irmáns, parentes e benfeitores o perdón de todos os seus pecados. Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

DEUS, omnipotente e misericordioso,
concédenos que os nosos irmáns, parentes e benfeitores,
polos que ofrecemos á túa maxestade este sacrificio de loanza,
purificados de todo pecado pola forza deste sacramento,
acaden, pola túa misericordia, a felicidade da luz perpetua.
Por Xesucristo, noso Señor.

V. EXEQUIAS POR NENOS

A. Por un neno bautizado

Antífona de entrada

Mt 25, 34

Vinde, benditos do meu Pai, di o Señor. Recibide a herdanza do reino preparado para vós dende a creación do mundo (T.P. Aleluia).

Oración

H, Deus, cheo de clemencia,
que nos plans da túa sabedoría,
quixeches chamar onda ti, no comezo da súa vida,
este neno, a quen fixeches fillo de adopción coa graza do bautismo,
escoita con bondade as nosas peticións
e concédenos un día compartir con el a vida eterna,
pois cremos que xa mora contigo no teu reino.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

SANTIFICA, Señor, os dons que che ofrecemos
para que estes pais,
que che devolven o fillo recibido de ti,
merezan abrazalo cheos de alegría no teu reino.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Cf. Rom 6, 4. 8

Polo bautismo fomos sepultados con Cristo na morte, cremos que tamén viviremos con el (T.P. Aleluia).

Oración despois da comunión

SEÑOR, despois de recibir a comunión
do Corpo e do Sangue do teu Fillo,
rogámosche con fe,
que, no medio das tristesas desta vida,
confortes coa esperanza da vida eterna
os que alimentaches nestes sagrados misterios.
Por Xesucristo, noso Señor.

Outras oracións

Oración

H, Deus,
ti sabes que os nosos corazóns
están envoltos na tristeza
pola morte deste neno;
concede aos que choramos
o que deixou xa esta vida,
crer que foi recibido, segundo o teu designio,
na eterna morada do ceo.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DÍGNATE, Señor,
recibir esta ofrenda como sinal da nosa entrega,
e, aos que nos sometemos confiadamente
aos plans da túa providencia,
confortanos coa dozura da túa bondade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Oración despois da comunión

SEÑOR, ti que concediches a este neno
sentarse na mesa do teu reino celestial,
concédenos tamén participar nela
aos que alimentaches co don divino.
Por Xesucristo, noso Señor.

B. Nas exequias dun neno non bautizado

Se un neno a quen os pais querían bautizar morre antes do bautismo, o Ordinario do lugar, tendo en conta as circunstancias pastorais, pode permitir que se celebren as exequias, ou ben na mesma casa do defunto, ou ben conforme ao tipo de exequias que se usan de ordinario na rexión para os outros defuntos.

Nestas exequias debe terse, de ordinario, a liturxia da palabra tal como está prevista no Ritual. Se algunha vez se considera conveniente a celebración da misa, úsanse os textos seguintes.

Na catequese hase coidar que quede clara na mente dos fieis a doutrina da necesidade do bautismo.

Antífona de entrada

Ap 21, 4

Enxugará Deus todas as bágoas dos seus ollos e a morte xa non existirá máis, nin haberá máis loito nin pranto nin dor, porque as primeiras cousas pasaron xa.

Oración

RECIBE, Señor, as súplicas dos teus fieis,
e concede aos que están abatidos
pola nostalxia do fillo que lles foi arrebatado,
ser confortados coa esperanza da túa misericordia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Ou ben:

H, Deus, cheo de piedade,
que escrutas os corazóns e es o seu mellor consolo,
ti coñeces a fe destes pais;
failles sentir que o seu fillo,
ao que choran porque deixou esta vida,
está nas mans da túa divina misericordia.
Polo noso Señor Xesucristo.

Oración sobre as ofrendas

DÍGNATE, Señor,
recibir esta ofrenda como sinal da nosa entrega,
e, aos que nos sometemos confiadamente
aos designios da túa providencia,
confortanos coa dozura da túa bondade.
Por Xesucristo, noso Señor.

Prefacio de defuntos (pp. 481-485).

Antífona da comunión

Is 25, 8

O Señor destruírá a morte para sempre, Deus enxugará as bágoas de todas as caras.

Oración despois da comunión

SEÑOR, despois de recibir a comunión
do Corpo e do Sangue do teu Fillo,
rogámosche con fe,
que, no medio das tristezas desta vida,
confortes coa esperanza da vida eterna
aos que alimentaches nestes sagrados misterios.
Por Xesucristo, noso Señor.

APÉNDICES

Apéndice I

PREGARIAS EUCARÍSTICAS

* PREGARIAS EUCARÍSTICA V (A)

DEUS VAI GUIANDO A SÚA IGREXA

Esta Pregaria eucarística fai un conxunto inseparable co seu prefacio, de xeito que este nunca poderá trocarse por outro. Polo mesmo, esta Pregaria eucarística non poderá dicirse cando estiver mandado un prefacio propio. Nos outros casos pódese dicir, pero sempre co seu prefacio, tamén cando as rúbricas prescriban un prefacio propio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco.

℟. E co teu espírito.

✠. Erguede os corazóns.

℟. Témolos postos no Señor.

✠. Deámoslle grazas ao Señor. noso Deus.

℟. É digno e de xustiza.

CP ÁMOSCHE grazas,
Señor, noso Pai,
bendicímoste e glorificámoste,
porque creaches todas as cousas
e nos chamaches á vida.

Ti nunca nos deixas desamparados,
e manifestaste vivo. e presente entre nós.
Xa noutros tempos guiaches
con man poderosa e brazo estendido
o teu pobo, Israel,
por un inmenso deserto.

Hoxe camiñas coa túa Igrexa peregrina,
comunicándolle a forza do teu Espírito.
Por mediación do teu Fillo
vasnos abrindo o camiño da vida,
para que, a través deste mundo,
cheguemos ao gozo cumprido do teu reino.

Por iso, cos anxos e cos santos,
Proclamamos a túa gloria
dicindo todos xuntos:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

O sacerdote, coas mans estendidas, di:

CP Glorificámoste, Pai santo,
porque sempre estás connosco
no camiño da vida,
e dun xeito especial cando Cristo,
o teu Fillo,
nos congrega para o banquete pascual do seu amor.
Como fixera noutroa cos discípulos de Emaús,
el explícanos as Escrituras e pártenos o pan.

Xunta as mans e, estendéndoo logo sobre as ofrendas, di:

CC Rogámosche, polo tanto,
Pai todopoderoso,
que mandes o teu Espírito
sobre este pan e este viño,

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente, dicindo:

para que Xesucristo, o teu Fillo,
faga realidade no medio de nós
a presenza do seu Corpo + e do seu Sangue.

Xunta as mans.

Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

El mesmo, a véspera da súa paixón,
estando a cear cos seus discípulos,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu o pan, deuche grazas,
partiuno e déullelo,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

Despois prosegue:

De igual modo,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

tomou nas súas mans o cáliz con viño,
deuche grazas coa pregaría de bendición
e pasóullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.
FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión.

Despois di:

CP Velaquí o misterio da nosa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

Anunciamos a túa morte,
proclamamos a túa resurrección:
Ven, Señor Xesús!

◆
Ou ben:

Sacerdote:

CP Proclamade o misterio da nosa redención.

Pobo:

Cada vez que comemos deste pan
e bebemos deste cáliz,
anunciamos a túa morte, Señor,
esperando ata que volvas.

Ou ben:

Sacerdote:

CP Cristo entregouse por nós.

Pobo:

Sálvanos, Señor, Salvador do mundo,
ti que nos liberaches
pola túa morte e resurrección.

◆
Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di:

CC Por iso, Pai de bondade,
celebramos agora o memorial
da nosa reconciliación
e proclamamos a obra do teu amor:
Cristo, o teu Fillo,
pasando polo sufrimento e a morte de cruz,
resucitou a unha vida nova
e agora vive glorioso onda ti.

Volve os teus ollos agarimosos sobre esta ofrenda,
Pai santo:
pois é Xesucristo,
que se ofrece no seu Corpo e no seu Sangue,
e que nos abre,
por este sacrificio,
o camiño que leva a ti.

Señor,
Pai de misericordia,
manda sobre nós o Espírito de amor e unidade,
o Espírito do teu Fillo.

C1 Fortalécenos con este mesmo Espírito
aos que fomos convidados á túa mesa,
para que todos nós,
que somos o pobo de Deus,
xunto cos nosos pastores,
co Papa N., co noso Bispo N.,

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

comigo, indigno servo teu,

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

co meu irmán N., Bispo desta Igrexa de N.,
comigo, indigno servo teu,

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

cos presbíteros e os diáconos,
camiñemos alegres na esperanza
e firmes na fe,
e lle comuniquemos ao mundo
o gozo do Evanxeo.

C2 Lémbtrate tamén, noso Pai,
dos irmáns que morreron na paz de Cristo
e de todos os demais defuntos,
dos que só ti coñeciches a fe;
admíteos a contemplar a luz do teu rostro
e lévaos á plenitude da vida na resurrección.

E, cando remate a nosa peregrinación
por este mundo,
acóllenos tamén a nós no teu reino,
onde esperamos gozar todos xuntos
da túa gloria eterna.

En comunión coa Virxe María, Nai de Deus,
cos apóstolos e mártires

[con san N.: santo do día ou patrón]

e con todos os santos,
invocámoste, noso Pai, e dámosche gloria,

Xunta as mans.

Por Xesucristo, noso Señor.

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

CP Por El, con El e Nel,
O a ti, Deus Pai omnipotente,
CC na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

O pobo aclama:

Amén.

Despois segue o rito da comunión, p. 518.

* PREGARIAS EUCARÍSTICA V (B)

XESÚS É O NOSO CAMIÑO

Esta Pregaria eucarística fai un conxunto inseparable co seu prefacio, de xeito que este nunca poderá trocarse por outro. Polo mesmo, esta Pregaría eucarística non poderá dicirse cando estiver mandado un prefacio propio. Nos outros casos pódese dicir, pero sempre co seu prefacio, tamén cando as rúbricas prescriban un prefacio propio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco.

℟. E co teu espírito.

✠. Erguede os corazóns.

℟. Témolos postos no Señor.

✠. Deámoslle grazas ao Señor. noso Deus.

℟. É digno e de xustiza.

CP **D**ÁMOSCHE grazas e bendicímoste,
Deus santo e poderoso,
pois governas o mundo con sabedoría
e coidas con amor de cada home.

Invítasnos a escoitar a túa palabra,
que nos congrega nun só corpo,
e a mantemos constantes
tras as pisadas do teu Fillo.

Porque só el é o camiño
que nos leva a ti, Deus invisible,
a verdade que nos fai libres,
a vida que nos enche de ledicia.

Por iso, Pai,
por ser tan grande o amor que nos tes,
dámosche grazas
por medio de Xesús, o teu Fillo benquerido,
unindo as nosas voces ás dos anxos
para cantar e proclamar a túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

O sacerdote, coas mans estendidas, di:

CP Glorificámoste, Pai santo,
porque sempre estás connosco
no camiño da vida,
e dun xeito especial cando Cristo,
o teu Fillo,
nos congrega para o banquete pascual
do seu amor.
Como fixera noutrora cos discípulos de Emaús,
el explícanos as Escrituras
e pártenos o pan.

Xunta as mans e, estendéndoas logo sobre as ofrendas, di:

CC Rogámosche, polo tanto,
Pai todopoderoso,
que mandes o teu Espírito
sobre este pan e este viño,

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente,
dicindo:

para que Xesucristo, o teu Fillo,
faga realidade no medio de nós
a presenza do seu Corpo + e do seu Sangue.

Xunta as mans.

Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

El mesmo, a véspera da súa paixón,
estando a cear cos seus discípulos,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu o pan, deuche grazas,
partiuno e déullelo,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

Despois prosegue:

De igual modo,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

tomou nas súas mans o cáliz con viño,
deuche grazas coa pregaría de bendición
e pasóullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.
FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión.

Despois di:

CP Velaquí o misterio da nosa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

Anunciamos a túa morte,
proclamamos a túa resurrección:
Ven, Señor Xesús!

Ou ben:

Sacerdote:

CP Proclamade o misterio da nosa redención.

Pobo:

Cada vez que comemos deste pan
e bebemos deste cáliz,
anunciamos a túa morte, Señor,
esperando ata que volvas.

Ou ben:

Sacerdote:

CP Cristo entregouse por nós.

Pobo:

Sálvanos, Señor, Salvador do mundo,
ti que nos liberaches
pola túa morte e resurrección.

Despois o sacerdote, coas mans estendidas. di:

CC Por iso, Pai de bondade,
celebramos agora o memorial
da nosa reconciliación
e proclamamos a obra do teu amor:
Cristo, o teu Fillo,
pasando polo sufrimento e a morte de cruz,
resucitou a unha vida nova
e agora vive glorioso onda ti.

Volve os teus ollos agarimosos sobre esta ofrenda,
Pai santo:
pois é Xesucristo,
que se ofrece no seu Corpo e no seu Sangue,
e que nos abre,
por este sacrificio,
o camiño que leva a ti.

Señor,
Pai de misericordia,
manda sobre nós o Espírito de amor e unidade,
o Espírito do teu Fillo.

C1 Fortalece aos que imos recibir
o Corpo e o Sangue do teu Fillo,
e fai que, unidos ao
Papa N. e ao noso Bispo N.,

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

a min, indigno servo teu,

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

ó meu irmán N., Bispo desta Igrexa de N.,
a min, indigno servo teu,

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

sexamos todos un,
na fe e no amor.

Dáanos sentimentos de misericordia
ante as miserias da humanidade;
inspíranos palabras e feitos axeitados
a prol do irmán
que vive en soidade e sen amparo;
axúdanos a servir e a acoller
aos que se sintan asoballados e cansos da vida.
Que a túa Igrexa, Señor,
sexa o fogar da verdade e do amor,
da liberdade, da xustiza e da paz,
e todos atopen nela
apoio para seguir mantendo a esperanza.

C2 Lémbtrate tamén, noso Pai,
dos irmáns que morreron na paz de Cristo
e de todos os demais defuntos,
dos que só ti coñeciches a fe;
admíteos a contemplar a luz do teu rostro
e lévaos á plenitude da vida na resurrección.

E, cando remate a nosa peregrinación
por este mundo,
acóllenos tamén a nós no teu reino,
onde esperamos gozar todos xuntos
da túa gloria eterna.

En comunión coa Virxe María, Nai de Deus,
cos apóstolos e mártires

[con san N.: santo do día ou patrón]

e con todos os santos,
invocámoste, noso Pai, e dámosche gloria,

Xunta as mans.

Por Xesucristo, noso Señor.

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

CP Por El, con El e Nel,
O a ti, Deus Pai omnipotente,
CC na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

O pobo aclama:

Amén.

Despois segue o rito da comunión, p. 518.

* PREGARIAS EUCARÍSTICA V (C)

XESÚS, MODELO DE CARIDADE

Esta Pregaria eucarística fai un conxunto inseparable co seu prefacio, de xeito que este nunca poderá trocarse por outro. Polo mesmo, esta Pregaria eucarística non poderá dicirse cando estiver mandado un prefacio propio. Nos outros casos pódese dicir, pero sempre co seu prefacio, tamén cando as rúbricas prescriban un prefacio propio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco.

℟. E co teu espírito.

✠. Erguede os corazóns.

℟. Témoslos postos no Señor.

✠. Deámoslle grazas ao Señor. noso Deus.

℟. É digno e de xustiza.

CP **D**ÁMOSCHE grazas,
Pai fiel e bondadoso,
pois quixécheslle tanto ao mundo
que lle entregaches o teu Fillo,
para que fose o noso Señor e o noso irmán.

El manifestou a súa predilección
aos pobres e aos enfermos,
aos pequenos e aos pecadores.

El sempre estivo preto dos homes que sofren;
a súa vida e a súa palabra son para nós
a proba do teu amor:
como un pai sente tenrura polos seus fillos,
así sentes tenrura ti polos teus fieis.

Por iso te loamos e glorificamos,
e proclamamos, cos anxos e santos,
a túa bondade e fidelidade,
cantando o himno da túa gloria:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

O sacerdote, coas mans estendidas, di:

CP Glorificámoste, Pai santo,
 porque sempre estás connosco
 no camiño da vida,
 e dun xeito especial cando Cristo,
 o teu Fillo,
 nos congrega para o banquete pascual
 do seu amor.
 Como fixera noutrora cos discípulos de Emaús,
 el explícanos as Escrituras
 e pártenos o pan.

Xunta as mans e, estendéndoas logo sobre as ofrendas, di:

CC Rogámosche, polo tanto,
 Pai todopoderoso,
 que mandes o teu Espírito
 sobre este pan e este viño,

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente,
 dicindo:

para que Xesucristo, o teu Fillo,
 faga realidade no medio de nós
 a presenza do seu Corpo + e do seu Sangue.

Xunta as mans.

Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

El mesmo, a véspera da súa paixón,
 estando a cear cos seus discípulos,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu o pan, deuche grazas,
 partiuno e déullelo,
 mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
 POIS ISTO É O MEU CORPO
 QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

Despois prosegue:

De igual modo,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

tomou nas súas mans o cáliz con viño,
deuche grazas coa pregaría de bendición
e pasóullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.
FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión.

CP Velaquí o misterio da nosa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

Anunciamos a túa morte,
proclamamos a túa resurrección:
Ven, Señor Xesús!

Ou ben:

Sacerdote:

CP Proclamade o misterio da nosa redención.

Pobo:

Cada vez que comemos deste pan
e bebemos deste cáliz,
anunciamos a túa morte, Señor,
esperando ata que volvas.

Ou ben:

Sacerdote:

CP Cristo entregouse por nós.

Pobo:

Sálvanos, Señor, Salvador do mundo,
ti que nos liberaches
pola túa morte e resurrección.

Despois o sacerdote, coas mans estendidas. di:

CC Por iso, Pai de bondade,
celebramos agora o memorial da nosa reconciliación
e proclamamos a obra do teu amor:
Cristo, o teu Fillo,
pasando polo sufrimento e a morte na cruz,
resucitou a unha vida nova e agora vive glorioso onda ti.

Volve os teus ollos agarimosos sobre esta ofrenda,
Pai santo:
pois é Xesucristo,
que se ofrece no seu Corpo e no seu Sangue,
e que nos abre,
por este sacrificio,
o camiño que leva a ti.

Señor,
Pai de misericordia,
manda sobre nós o Espírito de amor e unidade,
o Espírito do teu Fillo.

C1 Alimenta o teu pobo
co Corpo e co Sangue do teu Fillo,
e fainos a todos semellantes a el.
Bendice o Papa **N.**,
e o noso Bispo **N.**;

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

e a min, indigno servo teu;

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

ó meu irmán **N.**, Bispo desta Igrexa de **N.**,
e a min, indigno servo teu;

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

que todos os membros da Igrexa
saibamos discernir os sinais dos tempos
e medremos en fidelidade ao Evanxeo;
que compartamos no amor
as angustias e as tristuras,
as esperanzas e as ledicias dos homes
para amosarlles así o camiño da salvación.

C2 Lémbrate tamén, noso Pai,
dos irmáns que morreron na paz de Cristo
e de todos os demais defuntos,
dos que só ti coñeciches a fe;
admíteos a contemplar a luz do teu rostro
e lévaos á plenitude da vida na resurrección.

E, cando remate a nosa peregrinación
por este mundo,
acóllenos tamén a nós no teu reino,
onde esperamos gozar todos xuntos
da túa gloria eterna.

En comunión coa Virxe María, Nai de Deus,
cos apóstolos e mártires

[con san N.: santo do día ou patrón]

e con todos os santos,
invocámoste, noso Pai, e dámosche gloria,

Xunta as mans.

Por Xesucristo, noso Señor.

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

CP Por El, con El e Nel,
O a ti, Deus Pai omnipotente,
CC na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

O pobo aclama:

Amén.

Despois segue o rito da comunión, p. 518.

* PREGARIAS EUCARÍSTICA V (D)

A IGREXA CAMIÑA CARA Á UNIDADE

Esta Pregaria eucarística fai un conxunto inseparable co seu prefacio, de xeito que este nunca poderá trocarse por outro. Polo mesmo, esta Pregaria eucarística non poderá dicirse cando estiver mandado un prefacio propio. Nos outros casos pódese dicir, pero sempre co seu prefacio, tamén cando as rúbricas prescriban un prefacio propio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco.

℟. E co teu espírito.

✠. Erguede os corazóns.

℟. Témolos postos no Señor.

✠. Deámoslle grazas ao Señor. noso Deus.

℟. É digno e de xustiza.

CP **D**ÁMOSCHE grazas,
Pai de bondade,
e glorificámoste, Señor, Deus do universo,
pois non cesas de convocar
aos homes de toda raza e cultura,
por medio do Evanxeo do teu Fillo,
e reúnelos a todos nun só corpo,
que é a Igrexa.

Esta Igrexa, vivificada polo teu Espírito,
brilla como signo da unidade de todos os homes,
testemuña no mundo o teu amor
e abre para todos as portas da esperanza.

Convértese así
nun sinal de fidelidade á Alianza,
que ti selaches connosco para sempre.

Por iso te loan, Señor,
os ceos e mais a terra;
e nós tamén, unidos coa Igrexa enteira,
proclamamos a túa gloria, dicindo:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

O sacerdote, coas mans estendidas, di:

CP Glorificámoste, Pai santo,
porque sempre estás connosco
no camiño da vida,
e dun xeito especial cando Cristo,
o teu Fillo,
nos congrega para o banquete pascual
do seu amor.
Como fixera noutrora cos discípulos de Emaús,
el explícanos as Escrituras
e pártenos o pan.

Xunta as mans e, estendéndoas logo sobre as ofrendas, di:

CC Rogámosche, polo tanto,
Pai todopoderoso,
que mandes o teu Espírito
sobre este pan e este viño,

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente,
dicindo:

para que Xesucristo, o teu Fillo,
faga realidade no medio de nós
a presenza do seu Corpo ✝ e do seu Sangue.

Xunta as mans.

Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

El mesmo, a véspera da súa paixón,
estando a cear cos seus discípulos,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu o pan, deuche grazas,
partiuno e déullelo,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

OMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

Despois prosegue:

De igual modo,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

tomou nas súas mans o cáliz con viño,
deuche grazas coa pregaria de bendición
e pasoullelo ao s seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.
FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión.

Despois di:

CP Velaquí o misterio da nosa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

Anunciamos a túa morte,
proclamamos a túa resurrección:
Ven, Señor Xesús!

◆ Ou ben:

Sacerdote:

CP Proclamade o misterio da nosa redención.

Pobo:

Cada vez que comemos deste pan
e bebemos deste cáliz,
anunciamos a túa morte, Señor,
esperando ata que volvas.

Ou ben:

Sacerdote:

CP Cristo entregouse por nós.

Pobo:

Sálvanos, Señor, Salvador do mundo,
ti que nos liberaches
pola túa morte e resurrección.

Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di:

CC Por iso, Pai de bondade,
celebramos agora o memorial
da nosa reconciliación
e proclamamos a obra do teu amor:
Cristo, o teu Fillo,
pasando polo sufrimento e a morte de cruz,
resucitou a unha vida nova
e agora vive glorioso onda ti.

Volve os teus ollos agarimosos sobre esta ofrenda,
Pai santo:
pois, é Xesucristo,
que se ofrece no seu Corpo e no seu Sangue,
e que nos abre,
por este sacrificio,
o camiño que leva a ti.

Señor,
Pai de misericordia,
manda sobre nós o Espírito de amor e unidade,
o Espírito do teu Fillo,

C1 Fai que a nosa Igrexa de N.,
se renove acotío coa luz do Evanxeo
e agromen nela novas xermolos de vida;
robustece a unidade dos fieis
cos pastores da túa Igrexa,
co noso Bispo N.,

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

comigo, indigno servo teu,

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

co meu irmán N., Bispo desta Igrexa de N.,
comigo, indigno servo teu,

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

cos seus presbíteros e diáconos,
con todos os bispos co Papa N.
Que a Igrexa,
no medio deste mundo dividido
polas guerras e as discordias,
sexa instrumento de unidade,
de concordia e de paz.

C2 Lémbrate tamén, noso Pai,
dos irmáns que morreron na paz de Cristo
e de todos os demais defuntos,
dos que só ti coñeciches a fe;
admíteos a contemplar a luz do teu rostro
e lévaos á plenitude da vida na resurrección.

E, cando remate a nosa peregrinación
por este mundo,
acóllenos tamén a nós no teu reino,
onde espetamos gozar todos xuntos
da túa gloria eterna.

En comunión coa Virxe María, Nai de Deus,
cos apóstolos e mártires

[con san N.: santo do día ou patrón]

e con todos os santos,
invocámoste, noso Pai, e dámosche gloria,

Xunta as mans.

Por Xesucristo, noso Señor.

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

CP Por El, con El e Nel,
O a ti, Deus Pai omnipotente,
CC na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

O pobo aclama:

Amén.

* PREGARIAS EUCARÍSTICA PARA A RECONCILIACIÓN I

Esta Pregaria eucarística fai un conxunto inseparable co seu prefacio, de xeito que este nunca poderá trocarse por outro. Polo mesmo, esta Pregaria eucarística non poderá dicirse cando estiver mandado un prefacio propio. Nos outros casos pódese dicir, pero sempre co seu prefacio, tamén cando as rúbricas prescriban un prefacio propio do tempo.

✠. O Señor sexa convosco.

℟. E co teu espírito.

✠. Erguede os corazóns.

℟. Témolos postos no Señor.

✠. Deámoslle grazas ao Señor. noso Deus.

℟. É digno e de xustiza.

CP **V**ERDADEIRAMENTE é digno e de xustiza
que che deamos as grazas,
Señor, Pai santo,

porque non cesas de nos chamar a unha vida plenamente ditosa.
Ti, Deus de bondade e de misericordia,
non deixas de ofrecer o teu perdón
e invitas os pecadores para que, só con confianza,
se acollan á túa clemencia.

En vez de nos rexeitar
polas moitas veces que rompemos a túa alianza,
vencellácheste de novo
de tal xeito á humanidade
polo teu Fillo Xesucristo, noso Señor,
que xa nada a pode quebrantar.

Pois agora, mentres ofreces ao teu pobo
un tempo de graza e de reconciliación,
aléntalo en Cristo para que volva a ti
e se entregue ao servizo de todos os homes,
obedecendo máis plenamente o Espírito Santo.

Por iso, cheos de admiración e agradecemento,
Unimos as nosas voces ás dos coros celestiais
para cantarmos a forza do teu amor
e proclamarmos a alegría da nosa salvación:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

O sacerdote, coas mans estendidas, di:

CP Deus, que desde o comezo do mundo
fas aquilo que lle convén ao home
para que sexa santo coma ti mesmo.

Xunta as mans e, estendéndooas logo sobre as ofrendas, di:

CC Olla o teu pobo aquí reunido
e manda a forza do teu Espírito Santo
de xeito que esta ofrenda sexa para nós
o Corpo e o Sangue

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente,
dicindo:

do teu Fillo benquerido, + Xesucristo,
por quen nós somos teus fillos.

O sacerdote, coas mans xuntas, prosegue:

CP Cando estabamos perdidos
e non podíamos achegarnos a ti,
amáchesnos ata o extremo .
O teu Fillo, que é o único Xusto,
entregouse a si mesmo nas nosas mans
e foi cravado na cruz.

CC Pero, antes de que os seus brazos
estendidos entre o ceo e a terra
trazasen o sinal indeleble da túa alianza,
quixo celebrar a Pascua cos seus discípulos.

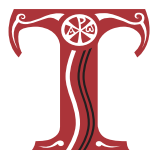
Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

Sentado con eles na mesa,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu pan,
dándoches as grazas,
bendíciute,
partiuno
e déullelo,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

OMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

Despois prosegue:

Dun xeito semellante, despois de cear,
decatándose de que todas as cousas
habrían de se reconciliar nel
polo seu Sangue derramado na cruz,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu o cáliz, cheo do froito da vide,
deuche as grazas outra vez,
e pasóullelo ao s seus amigos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

OMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.
FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión.

Despois di:

CP Velaquí o misterio da nosa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

Anunciamos a túa morte,
proclamamos a túa resurrección:
Ven, Señor Xesús!

◆ Ou ben:

Sacerdote:

CP Proclamade o misterio da nosa redención.

Pobo:

Cada vez que comemos deste pan
e bebemos deste cáliz,
anunciamos a túa morte, Señor,
esperando ata que volvas.

Ou ben:

Sacerdote:

CP Cristo entregouse por nós.

Pobo:

Sálvanos, Señor, Salvador do mundo,
ti que nos liberaches
pola túa morte e resurrección.

Despois o sacerdote, coas mans estendidas. di:

CC Así pois, ao celebrarmos o memorial de Xesucristo,
a nosa Pascua e a nosa paz definitiva,
e, ao celebrarmos a súa morte e resurrección,
coa esperanza do día da súa volta,
ofrecémosche a ti, Deus verdadeiramente fiel,
a hostia que reconcilia os homes na túa graza.

Olla con amor, Pai de bondade,
os que xuntas contigo;
e concédelles participar do único sacrificio de Cristo;
que, pola forza do Espírito Santo,
formen un só corpo do que desapareza toda división.

C1 Gárdanos a todos en enteira comunión
co Papa **N.** e co noso Bispo **N.**

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:
e comigo, indigno servo teu.

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:
co meu irmán N., Bispo desta Igrexa de N.,
e comigo, indigno servo teu.

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

Axúdanos a preparar a vinda do teu reino
ata que esteamos onda ti,
santos entre os santos do ceo,
con santa María, a Virxe, e cos apóstolos,
e cos nosos irmáns defuntos
que confiamos á túa misericordia.
Entón nós, novas criaturas,
libres, á fin, de toda corrupción,
podemos cantar a acción de grazas a Cristo,
que vive eternamente.

Xunta as mans.

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

CP Por El, con El e Nel,
CC^O a ti, Deus Pai omnipotente,
CC na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

O pobo aclama:

Amén.

Despois segue o rito da comunión, p. 518.

* PREGARIAS EUCARÍSTICA PARA A RECONCILIACIÓN II

℣. O Señor sexa convosco.

℟. E co teu espírito.

℣. Erguede os corazóns.

℟. Témoslos postos no Señor.

℣. Deámoslle grazas ao Señor. noso Deus.

℟. É digno e de xustiza.

CP

ti, Deus Pai todopoderoso,
dámosche as grazas e loámoste
por medio do noso Señor Xesucristo
polo que obras neste mundo.

Porque, cando está a familia humana dividida
pola disensión e pola discordia,
sabemos que ti domeas os ánimos
para dispoñelos á reconciliación.

Indubidablemente o teu Espírito move os corazóns
para que os inimigos volvan ao diálogo,
os enfrontados se dean a man e os pobos camiñen xuntos.

Tamén por obra do teu poder
se consegue que as liortas amainen,
que o odio sexa vencido pola comprensión
e que a vinganza ceda o seu posto ao perdón.

Por isto convén que por sempre che deamos as grazas
e todos xuntos te loemos cos coros celestiais,
que por sempre aclaman a túa maxestade:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.

Enches o ceo e mais a terra coa túa gloria.

Hosanna no ceo!

Bendito o que vén no nome do Señor.

Hosanna no ceo!

O sacerdote, coas mans estendidas, di:

CP A ti, pois, que es o dono de todo poder,
bendicímoste polo teu Fillo Xesucristo,
que vén no teu nome.
El é a Palabra que salva os homes,
a man que tendes ao s pecadores,
o camiño polo que vén ata nós a túa paz.

Deus, Pai de todos nós,
aínda que nós mesmos nos arredásemos de ti,
volvíchesnos xuntar
polo Fillo,
a quen entregaches á morte
para que nos convertésemos
e nos amásemos uns aos outros.

CC Por iso, ao celebrarmos a reconciliación
que Cristo nos conseguiu,
pedímosche que

Xunta as mans e, estendéndoas logo sobre as ofrendas, di:

santifiques esta ofrenda coa bendición do teu Espírito,

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente,
dicindo:

mentres cumprimos o mandado **+** do teu Fillo.

Xunta as mans.

Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

Porque el,
cando ía dar a vida para nos liberar,
sentou á mesa,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu pan nas súas mans,
e, dándoche grazas,
bendiciuno,
partiuno
e déullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

Despois prosegue:

Dun xeito semellante,
aquela tarde,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

Colleu o cáliz,
manifestando a túa misericordia,
pasóullelo aos seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.
FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión.

Despois di:

CP Velaquí o misterio da nosa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

Anunciamos a túa morte,
proclamamos a túa resurrección:
Ven, Señor Xesús!

◆
Ou ben:

Sacerdote:

CP Proclamade o misterio da nosa redención.

Pobo:

Cada vez que comemos deste pan
e bebemos deste cáliz,
anunciamos a túa morte, Señor,
esperando ata que volvas.

Ou ben:

Sacerdote:

CP Cristo entregouse por nós.

Pobo:

Sálvanos, Señor, Salvador do mundo,
ti que nos liberaches
pola túa morte e resurrección.

◆
Despois o sacerdote, coas mans estendidas. di:

CC Señor, noso Deus,
o teu Fillo deixounos esta prenda do teu amor,
por iso ao celebrarmos a memoria
da súa morte e resurrección,
ofrecémosche o que ti nos deches:
o sacrificio dunha reconciliación perfecta.

Pai santo,
pedímosche que nos aceptes co teu Fillo
e nos concedas o seu mesmo Espírito,
neste convite
para que arrede toda división.

C1 Que el nos manteña en comunión
co noso Papa N. e co noso Bispo N.,

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

comigo, indigno servo teu,

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

co meu irmán N., Bispo desta Igrexa de N.,
comigo, indigno servo teu,

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

co colexio dos bispos e con todo o teu pobo.
Fai que a túa Igrexa, entre os homes,
sexa signo de unidade e instrumento da túa paz.

C2 Do mesmo xeito que nos congregaches aquí,
na mesa do teu Fillo,
en unión coa Santísima Nai de Deus, a Virxe María,
e cos santos todos,
así tamén
xunta os homes de calquera clase ou tendencia,
de calquera raza ou lingua
para que vivan a festa da unidade perfecta
no mundo novo
onde reloce a paz verdadeira.

Xunta as mans.

Por Xesucristo, noso Señor.

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

CP Por El, con El e Nel,
O
CC a ti, Deus Pai omnipotente,
na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

O pobo aclama:

Amén.

Despois segue o rito da comunión, p. 518.

PREGARIAS EUCARÍSTICAS PARA MISAS CON NENOS

1. O emprego destas Pregarias ha ter sempre coma fin ensinar, pouco a pouco, aos nenos a participaren activa e conscientemente nas misas habituais de toda a comunidade cristiá.
2. Polo tanto, o uso destas Pregarias cónguese ás misas con nenos. Con todo, o bispo pode sempre autorizar o seu uso nas misas onde a presenza de nenos, sen ser exclusiva, teña relevancia (cf. Directorio para as misas con nenos, n. 19). Aconséllase moi especialmente o emprego destas Pregarias nas misas da catequese, naquelas celebradas nos colexios e, sobre todo, nas primeiras comunións.
3. Ao ser o obxectivo destas Pregarias educar os nenos a participaren nas misas de toda a familia cristiá, non convén cambiar as expresións máis comúns, coma: o diálogo do prefacio, o canto do Santo (agás na primeira Pregaria, segundo se indica no n. 6) e, sobre todo, as palabras da consagración.
4. Nalgunhas ocasións pódese aumentar o número de aclamacións no interior da Pregaria para conseguir unha participación máis activa dos nenos. Con todo hase coir sempre non esmorecer o carácter presidencial da oración eucarística.
5. Nestas misas non é pedagóxico nin aconsellable a concelebración, para que os nenos descubran máis facilmente que o sacerdote que preside a celebración representa a Xesucristo. Así e todo, se nalgunha ocasión convén concelebrar, os concelebrantes cumprirán con escurpulosidade a obriga de dicir a Pregaria eucarística caladamente, sobre todo as palabras da consagración. Pola mesma razón, non se ha facer uso da posibilidade, sempre facultativa, de distribuír as intercesións entre os concelebrantes (cf. Ordenamento xeral do Misal Romano, nn. 172, 181, 185 e 189).
6. Na primeira Pregaria o Santo vén distribuído en tres partes que sempre acaban coa aclamación **Hosanna no ceo**. Para facilitar o canto destas aclamacións, pódeo iniciar un cantor ou un neno e, de seguida, repetilas a asemblea. Nesta primeira Pregaria, como aclamación despois da anámnese pódese empregar a indicada na mesma Pregaria ou unha das sinaladas nas Pregarias eucarísticas ordinarias.
7. Na segunda Pregaria as aclamacións non son obrigatorias, a non ser as do Santo e as de despois da anámnese.
8. A terceira Pregaria é especialmente indicada para inculcar aos nenos o espírito dos diversos tempos litúrxicos; e, por iso, algunhas partes desta Pregaria acomódanse aos tempos litúrxicos.
9. Na terceira Pregaria repítese tres veces, despois da consagración, a mesma aclamación para ensinar ós nenos a apreciar a actitude de loanza de toda a Pregaria eucarística.

* PREGARIAS EUCARÍSTICA PARA MISAS CON NENOS I

✠. O Señor sexa convosco.

✠. E co teu espírito.

✠. Erguede os corazóns.

✠. Témoslos postos no Señor.

✠. Deámoslle grazas ao Señor. noso Deus.

✠. É digno e de xustiza.

DEUS, noso Pai, que nos irmandaches,
estamos di ante de ti,
para celebrarmos unha festa contigo,
para aclamarte e para manifestarche a nosa admiración.

Gloria a ti por todas as cousas fermosas
que hai no mundo enteiro
e pola ledicia que lles dás aos nosos corazóns.
Gloria a ti pola luz do día
e pola túa palabra que nos ilumina.
Gloria a ti pola terra e polos homes que viven nela
e tamén pola vida que nos deches.

Verdadeiramente ti es bo.
Ti quéresnos e fas marabillas por nós.
Por iso, todos xuntos, cantámosche:

Todos aclaman:

Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Ti, Señor, pensas sempre nos homes
e non queres estar lonxe deles.

Ti mandáchesnos o teu Fillo benquerido.
El veu para salvarnos:
curou os enfermos, perdoou os pecadores;
mostrou a todos o teu amor.
Acolleu os pequenos e bendiciunos.
Por iso, cheos de gratitude, aclamámoste:

Todos aclaman:

Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Non somos só nós, Señor, en loarte,
glorifícate tamén a Igrexa, que é o teu pobo,
estendida polo mundo enteiro.
Nós unímonos ás súas oracións
co noso Papa **N.** e co noso Bispo **N.**

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:
e comigo, indigno servo teu.

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:
co meu irmán **N.**, Bispo desta Igrexa de **N.**,
e comigo, indigno servo teu.

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares, segundo se indica no Ordenamento xeral do Misal Romano, n. 109.

No ceo a benaventurada Virxe María,
os apóstolos e todos os santos
lóante por sempre.
Con eles e con todos os anxos,
adorámoste dicindo:

Todos aclaman:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Hosanna no ceo!

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Pai santo,
porque queremos amosarche o noso agradecemento
trouxemos pan e viño,

Xunta as mans e, estendéndolas logo sobre as ofrendas, di:
faí que se convertan

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente,
dicindo:

no Corpo **+** e no Sangue de Xesucristo,
o teu Fillo benquerido.

Xunta as mans.

Entón poderemos ofrecerche
o que ti nos dás como agasallo teu.

Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

Pois el, ao escurecer, antes da súa morte,
ceando cos seus apóstolos,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu pan da mesa e dándoche as grazas,
rezando a bendición,
partiuno e déullelo,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

Despois prosegue:

Dun xeito semellante,
ó remate da cea,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu o cáliz cheo de viño,
volvendo darche as grazas,
déullelo aos seus amigos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.

Despois díxolles:

FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión.

Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di:

Así pois, o que Xesucristo nos mandou facer
cumprímolo agora nesta Eucaristía:
e proclamando a súa morte e mais a súa resurrección,
ofrecémosche o pan da vida e o cáliz da salvación.
El condúcenos onda ti, Pai noso.
Acóllenos con el.

Todos aclaman:

Cristo morreu por nós,
Cristo resucitou.
Agardámoste, Señor Xesús.

Pódense empregar tamén as aclamacións das outras Pregarias eucarísticas.

Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di:

Pai que nos queres tanto,
déixanos achegarnos a esta mesa,
para que, unidos no gozo do Espírito Santo,
recibamos o Corpo e Sangue do teu Fillo.
A ti, que nunca te esqueces de ninguén,
pedímosche, Señor,
por aqueles que queremos, **N. e N.**,
e por todos os que finaron en paz.

Na misa da PRIMEIRA COMUÑÓN:

Pedímosche hoxe especialmente
polos teus fillos **[N. e N.]**,
que por primeira vez
convidas neste día
a participaren do pan da vida e do cáliz da salvación
na mesa da túa familia,
concédelles medrar sempre na túa amizade.

Lémbrate de todos os que sofren e viven con tristura,
da familia dos cristiáns, estendida polo mundo,
e de todos os homes que hai nel.
Vendo todo o que fas por medio do teu Fillo,
quedamos admirados e loámoste outra vez:

Xunta as mans.

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

Por El, con El e Nel,
a ti, Deus Pai omnipotente,
na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

Todos aclaman:

Amén.

Despois segue o rito da comunión, p. 518.

* PREGARIAS EUCARÍSTICA PARA MISAS CON NENOS II

℣. O Señor sexa convosco.

℟. E co teu espírito.

℣. Erguede os corazóns.

℟. Témolos postos no Señor.

℣. Deámoslle grazas ao Señor. noso Deus.

℟. É digno e de xustiza.

VERDADEIRAMENTE, Pai bo,
hoxe é día de festa para nós.
O noso corazón está cheo de gratitude
e con Xesús mostrámosche a nos a alegría
cantando:

Todos aclaman:

Gloria a ti, Señor, porque nos queres.

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Tanto nos querías,
que nos creaches este mundo, inmenso e marabilloso.

Todos aclaman:

Gloria a ti, Señor, porque nos queres.

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Tanto nos queres,
que nos xuntas con el
coma ao s fillos dunha mesma familia.

Todos aclaman:

Gloria a ti, Señor, porque nos queres.

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Por ese amor tan grande
queremos darche as grazas,
cantando cos anxos e cos santos
que te adoran no ceo:

Todos aclaman:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais a terra
coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Bendito de verdade sexa Xesús, o teu enviado,
o amigo dos pequenos e dos pobres.
El veu ensinarnos a maneira de te querermos
e de querérmonos uns aos outros.
El veu para arrincar do corazón dos homes
o mal que tolle a amizade
e o odio que non nos deixa ser felices.
El prometeu que o Espírito Santo
estará sempre connosco
para que vivamos a túa mesma vida.

Todos aclaman:

Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

Xunta as mans e, estendéndolas logo sobre as ofrendas, di:

Deus, noso Pai,
pedímosche que nos mandes o teu Espírito

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente, dicindo:

para que esta ofrenda de pan e viño
sexan o Corpo + e o Sangue de Xesús, noso Señor.

Xunta as mans.

Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

A véspera da súa morte,
el manifestou o teu infinito amor:
pois estando sentado á mesa cos seus discípulos,

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu pan, deuche grazas,
partiuno e déullelo ao s discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, e todos aclaman:

Señor Xesús, ti entregácheste por nós.

Deixa logo o pan consagrado na patena e adórao, facendo xenuflexión.

Despois colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

Colleu tamén o cáliz cheo de viño,
rezou dandoche grazas
e pasóullelo a cada un deles,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.

Móstralle ao pobo o cáliz, e todos aclaman:

Señor Xesús, ti entregácheste por nós.

O sacerdote prosegue:

Despois díxolles:

FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Deixa logo o cáliz no corporal e adórao, facendo xenuflexión .

Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di:

Lembramos agora, Pai bo,
a morte e a resurrección de Xesús,
o Salvador do mundo.
El entregouse nas nosas mans
para ser a vítima que agora che ofrecemos
e que nos leva onda ti.

Todos aclaman:

Gloria e loanza ao noso Deus.

Ou ben:

Loámoste, bendicímoste, dámosche as grazas.

O sacerdote, coas mans estendidas, di:

Escóitanos, Señor, noso Deus,
dános o Espírito do teu amor
aos que participamos nesta comida;
que cada vez esteamos máis unidos na túa Igrexa,
co Papa N., co noso Bispo N.,

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

comigo, indigno servo teu,

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

co meu irmán N., Bispo desta Igrexa de N.,
comigo, indigno servo teu,

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.

cos outros bispos
e con todos os que traballan polo teu pobo.

Todos aclaman:

Que sexamos todos un só corpo para a túa gloria.

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Non te esquezas dos que queremos, N. e N.,
e daqueles que deberíamos querer máis.
Lémbrate dos que se foron en paz desta vida, N. e N.,
e acólleos con amor na túa casa.

Todos aclaman:

Que sexamos todos un só corpo para a túa gloria.

O sacerdote. coas mans estendidas. prosegue:

Xúntanos un día onda ti,
coa Virxe María, Nai de Xesús e Nai nosa,
para celebrarmos no teu reino o día eterno.
Daquela todos os amigos de Xesús
che han cantar un canto sen remate.

Todos, se procede, aclaman:

Que sexamos todos un só corpo para a túa gloria.

O sacerdote xunta as mans, colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

Por El, con El e Nel,
a ti, Deus Pai onnipotente,
na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

Todos aclaman:

Amén.

Despois segue o rito da comunión, p. 518.

* PREGARIAS EUCARÍSTICA PARA MISAS CON NENOS III

℣. O Señor sexa convosco.

℟. E co teu espírito.

℣. Erguede os corazóns.

℟. Témoslos postos no Señor.

℣. Deámoslle grazas ao Señor. noso Deus.

℟. É digno e de xustiza.

A. No TEMPO ORDINARIO:

DÁMOSCHE as grazas, Señor,
porque nos creaches,
para que, amándonos uns aos outros,
a nosa vida sexa para ti.

Ti déchesnos o don de pensar e falar cos outros,
para que saibamos
compartir con eles
o bo e o malo.

B. No tempo do ADVENTO:

DÁMOSCHE as grazas, Señor.
Ti creáchesnos
para que poidamos coñecerte,
amarte e vivir sempre contigo.
Moitas veces ofreciches a túa amizade ao s homes
e, polos profetas,
ensináchesnos a esperar nas túas promesas.

Cando chegou o tempo,
que o teu pobo desexara tanto,
enviáchesnos o teu único Fillo
coma irmán maior da nosa familia,
para que todos puidésemos vivir como amigos teus.
Cando el volva, á fin do mundo,
convidaranos á festa da vida
na felicidade da súa casa.

C. No tempo do NADAL:

D ÁMOSCHE as grazas, Señor,
porque no teu amor creaches o mundo
e non abandonaches os homes, que pecaran, no mal,
senón que viñeches ao seu encontro.

Agora enviáchesnos o teu querido Fillo Xesús
como luz que resplandece nas tebras.

El era rico e, por nós, fíxose pobre,
para que nós fósemos ricos co seu amor.

D. No tempo da CORESMA:

D ÁMOSCHE as grazas, Señor,
porque fas cousas fermosas
para darnos a coñecer o bo que ti es.

Non só aos bos, senón tamén aos malos,
dáslles días cheos de flores, de froitos
e de moitas cousas boas,
para que as admiremos
e xuntos gocemos delas.
Tes paciencia, coma Pai bo,
cos que pecan
e esperas que se convertan
e sexan mellores.

E. No TEMPO PASCUAL:

D ÁMOSCHE as grazas, Señor,
porque ti es o Deus dos vivos
que nos chamas á vida
e queres que gocemos dunha felicidade eterna.

Ti resucitaches a Xesucristo
de entre os mortos,
o primeiro entre todos,
e décheslle unha vida nova.

A nós prometíchesnos o mesmo:
unha vida sen fin, sen mágoas, sen dores.

Por iso nos alegramos
e damos grazas, Pai noso,
unidos a todos os que cren en ti,
e cos anxos e cos santos,
cantámosche o noso canto de loanza:

Todos aclaman:

Santo, Santo, Santo es ti, Señor,
Deus do universo.
Enches o ceo e mais terra coa túa gloria.
Hosanna no ceo!
Bendito o que vén no nome do Señor.
Hosanna no ceo!

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Verdadeiramente, ti es santo e bo con todos nós
e móstraslles a todos a túa misericordia.
Dámosche as grazas,
porque nos deches o teu Fillo Xesucristo.

A. No TEMPO ORDINARIO:

El veu ao mundo, porque os homes se arredaran de ti
e non se entendían entre eles.
El abriunos os ollos e os oídos,
para que saibamos que ti es o noso Pai
e que todos somos irmáns.

B. No tempo do ADVENTO:

El é a túa Palabra,
que nos mantén espertos
e nos axuda a descubrir,
nas cousas pequenas e nas grandes,
as probas do teu amor
e a alegría que vén de ti.

C. No tempo do NADAL:

El é a verdadeira luz do mundo
que veu iluminar
a todos os que o buscan con sinceridade.
El é o Príncipe da paz,
que nos fai renacer coma fillos de Deus,
portadores de paz entre os homes.
El é Deus connosco,
que quere que experimentemos xa neste mundo
o que vai ser a alegría eterna do ceo.

D. No tempo da CORESMA:

El chama a todos os homes
para que se convertan e crean no Evanxeo.

Ofrecendo a súa vida na cruz
librounos do pecado e da morte
e deunos un corazón novo
para que vivamos coma el.

E. No TEMPO PASCUAL:

El anunciounos a vida
que viviremos onda ti
na luz e na eternidade;
ensinounos tamén o camiño desa vida,
camiño que hai que percorrer no amor
e que el percorreu primeiro.

El xúntanos hoxe ao redor dunha mesma mesa,
porque quere que fagamos o mesmo
que el fixo na derradeira cea.

Xunta as mans e, estendéndoo logo sobre as ofrendas, di :

Pai bo, santifica este pan e este viño
que puxemos no teu altar.

Xunta as mans e traza un único sinal da cruz sobre o pan e sobre o cáliz conxuntamente, dicindo:

E fai que se convertan para nós
no Corpo + e no Sangue do teu Fillo Xesucristo

Xunta as mans.

Nas fórmulas seguintes, as palabras do Señor deberanse pronunciar distinta e claramente, como o pide a súa importancia.

El, a tarde antes de morrer por nós,
xuntouse cos seus discípulos
para celebrar con eles a derradeira cea.

Colle o pan e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

Colleu pan,
dándoche as grazas,
partiuno e déullelo,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E COMEDE TODOS DEL,
POIS ISTO É O MEU CORPO
QUE SE VAI ENTREGAR POR VÓS.

Móstralle ao pobo o pan consagrado, déixao logo na patena e adórao, facendo xenuflexión.

Despois prosegue:

Dun xeito semellante,

Colle o cáliz e, téndoo un pouco elevado sobre o altar, prosegue:

colleu O cáliz cheo de viño,
deuche grazas,
e pasóullelo ao s seus discípulos,
mentres dicía:

Inclínase un pouco.

TOMADE E BEBEDE TODOS DEL,
POIS ESTE É O CÁLIZ DO MEU SANGUE,
O SANGUE DA ALIANZA NOVA E ETERNA,
QUE SE VAI VERTER POR VÓS
E POR MOITOS,
PARA O PERDÓN DOS PECADOS.

Despois díxolles:

FACEDE ISTO EN MEMORIA DE MIN.

Móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión.

Despois o sacerdote, coas mans estendidas, di:

Por iso estamos reunidos diante de ti, Pai santo,
e lembramos con ledicia
o que Xesús fixo e segue a facer por nós .

Neste sacrificio da Eucaristía
que el mesmo encomendou á súa Igrexa,
celebramos a memoria da súa morte e da súa resurrección.

Noso Pai, que estás no ceo,
acepta a nosa ofrenda
xunto coa do teu Fillo benquerido.

El ofreceu voluntariamente a súa vida por nós
e ti resucitáchelo de entre os mortos.

Todos aclaman:

Señor, ti es bo,
loámoste, dámosche grazas.

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

El vive hoxe contigo na túa gloria
e está tamén connosco.

Todos aclaman:

Señor, ti es bo,
loámoste, dámosche grazas.

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Á fin do mundo ha vir na súa gloria
e no seu reino xa non haberá
ninguén que sufra, chore e estea triste.

Todos aclaman:

Señor, ti es bo,
loámoste, dámosche grazas.

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue:

Pai santo, ti chamáchesnos
para celebrarmos esta Eucaristía
e recibirmos o Corpo e o Sangue de Cristo Xesús,
cheos do gozo do Espírito Santo.

Coa forza desta comida, axúdanos a vivir de tal xeito
que cada vez che agrademos máis a ti.

Lémbrate, Señor, do Papa N., do noso Bispo N.

O bispo, cando celebra na súa diocese, di:

de min, indigno servo teu,

Cando celebra un bispo que non é o Ordinario da diocese, di:

do meu irmán N., Bispo desta Igrexa de N.,
de min, indigno servo teu,

Aquí pódese facer mención dos bispos coadxutores ou auxiliares.
e dos outros bispos.

◆
A. No tempo ordinario:

Axuda aos discípulos do teu Fillo
a traer a paz a este mundo
e a comunicar aos máis a alegría que vén de ti.

B. No tempo do Advento:

Dá aos teus fillos a graza de facelo todo ben,
mesmo as cousas pequenas de cada día,
e de dispoñernos así para recibir a Xesús que vén.

C. No tempo do Nadal:

Fai que os teus fillos che dean gloria no ceo
e traballen para que haxa paz na terra
entre os homes que ti amas.

D. No tempo da Coresma:

Concede aos teus fillos a graza
de facermos acotío as cousas que che agradan,
para que así sexamos luz do mundo
e exemplo de bondade diante de todos os irmáns nosos.

E. No tempo pascual:

Enche os corazón dos teus fillos
coa alegría da Pascua,
para que a anuncien a todos os homes que viven tristes.

◆
Pedímosche polos que finaron,
admíteos a contemplar a luz do teu rostro.

E a todos nós
admítenos onda Cristo
na festa eterna,
xunto coa Virxe María, Nai de Deus,
e con todos os santos.

Xunta as mans.

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

Por El, con El e Nel,
a ti, Deus Pai omnipotente,
na unidade do Espírito Santo,
todo honor e toda gloria,
por sempre eternamente.

Todos aclaman:

Amén.

Despois segue o rito da comunión, p. 518.

Apéndice II

ORACIÓNS PARA O COMÚN DA VIRXE SANTA MARÍA

1. A Virxe da escoita

SEÑOR, noso Deus,
ti fixeches da Virxe María
modelo de quen escoita a túa palabra
e a pon en práctica.
Fai que o noso corazón,
polo teu Espírito,
se alegre na escoita da túa Palabra de salvación
e nos mova ao seu cumprimento.
Polo noso Señor Xesucristo.

2. O trono da Sabedoría

DEUS, Pai eterno,
que puxeches en María, a Virxe,
o trono real da túa sabedoría,
ilumina a Igrexa coa luz da Palabra de vida
e, co esplendor da verdade,
diríxenos polo camiño
que leva ao pleno coñecemento
do teu misterio de amor.
Polo noso Señor Xesucristo.

3. De María xermola o gromo

DEUS, noso Pai,
coma raíz en terra fértil,
ti fixeches xermolar da Virxe María
o gromo santo, Cristo, teu Fillo.
Concede aos enxertados en Cristo polo bautismo,
renovar a nosa mocidade no Espírito
e dar froitos de graza
para loanza da túa gloria.
Polo noso Señor Xesucristo.

4. A humilde escrava do Señor

DEUS, Pai santo e misericordioso,
que te compraces nos humildes
e realizas neles, polo teu Espírito,
as marabillas da salvación,
olla a inmaculada Virxe María
e dános un corazón sinxelo e humilde
que responda aos acenos da túa vontade.
Polo noso Señor Xesucristo.

5. María, signo de gratitude e de recoñecemento

DEUS, Pai de noso Señor Xesucristo,
a Virxe María resplandeceu,
na súa existencia terrea,
pola gratitude e o recoñecemento.
Mira a nosa Señora
e concédenos tamén a nós
o don da pregaría incesante e do silencio,
para que decote
a nosa vida se transfigure
coa presenza do teu Santo Espírito.
Polo Señor Xesucristo.

6. Signo de esperanza no camiño da Igrexa

PAl santo,
ti puxeches a Virxe María
como guía luminosa da túa Igrexa,
peregrina na terra.
Por intercesión dela,
fortalece a nosa fe
e reaviva a nosa esperanza,
para que nada nos desvíe
do camiño da salvación.
Polo noso Señor Xesucristo.

7. *María, primoxénita da redención*

DEUS, Pai bo,
ti déchesnos unha nai de gran tenrura
en María, primoxénita da redención.
Abre os nosos corazóns
á ledicia do Espírito
e fai que, imitando a María, saibamos loarte
polas marabillas feitas en Cristo, teu Fillo.
El, que vive e reina contigo.

8. *Con María, orante no Cenáculo*

DEUS, noso Pai,
ti quixeches que a Nai do teu Fillo
tomase parte na oración
da primeira comunidade cristiá.
Concédenos perseverar con ela
na espera do Espírito,
para ter un só corazón e un só sentir
e así gustar os froitos suaves e duradeiros
da nosa redención.
Polo noso Señor Xesucristo.

9. *Causa da nosa ledicia*

DEUS de eterna gloria,
ti deches ao mundo a verdadeira ledicia
por Cristo, sol de xustiza,
teu Fillo, nado da Virxe María.
Líbranos do peso do pecado,
que apaga o teu Espírito en nós,
e recíbenos na mesa do teu reino,
para saciarnos co pan que contén en si todo deleite.
Polo noso Señor Xesucristo.

10. *María, imaxe de Igrexa*

DEUS, Pai de Xesucristo, o noso Salvador,
que nos deches a imaxe da Igrexa
en María, Virxe santa e Nai.
Envíanos o teu Espírito
en axuda da nosa fraqueza
e concédenos medrar no amor
e camiñar xuntos cara a felicidade que agardamos.
Polo noso Señor Xesucristo.

Apéndice III

RITO PARA A ASPERSIÓN DA AUGA BENDITA NO DOMINGO

1. O rito da bendición e aspersión da auga bendita pódese facer en todas as misas de domingo, mesmo nas anticipadas ao sábado, en todas as igrexas e oratorios.

Formulario I

2. Despois do saúdo, o sacerdote, de pé ante a sé e de cara ao pobo, tendo diante o caldeiro da auga que se vai bendicir, invita os fieis a orar con estas palabras ou outras semellantes:

Benqueridos irmáns, pidámoslle humildemente a Deus, noso Señor, que bendiga esta auga que vai ser asperxida sobre nós en memoria do noso bautismo. Que el nos renove interiormente, para permanecermos fieis ao Espírito que nos foi dado.

Despois dunha breve pausa en silencio, prosegue coas mans xuntas:

DEUS todopoderoso e eterno,
ti quixeches que pola auga,
fonte de vida e medio de purificación,
tamén as almas quedasen limpas
e recibisen o don da vida eterna.
Dígnate bendicir + esta auga
que, coma signo da túa protección,
queremos recibir neste día consagrado a ti.
Renova en nós a fonte viva da túa graza
e defende de todo mal o noso corpo e o noso espírito,
para podermos chegar onda ti con corazón limpo
e sermos dignos de recibir a túa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

Ou ben:

SEÑOR, Deus todopoderoso,
ti es fonte e orixe de toda vida,
tanto da alma coma do corpo.
Rogámosche que bendigas + esta auga,
que recibimos con fe,
para implorar o perdón dos nosos pecados
e para pedir a axuda da túa graza
contra toda enfermidade do corpo
e contra as tentacións do inimigo.
Señor, pola túa misericordia,
naza sempre en nós
a auga viva da salvación
para podermos chegar onda ti con corazón limpo
e vencer todos os perigos da alma e do corpo.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

Ou, no tempo pascual:

SEÑOR, noso Deus,
atende con bondade as peticións do teu pobo
agora que conmemoramos a obra admirable da creación
e a máis admirable aínda da redención.
Dígnate bendicir + esta auga
que ti creaches para fecundar a terra
e para alivio e limpeza dos nosos corpos.
Dela fixeches tamén un instrumento da túa misericordia:
por ela liberaches o teu pobo da escravitude
cando atravesou o mar
e con ela apagaches a súa sede no deserto.
A auga foi o símbolo que usaron os profetas
para anunciar a nova alianza
que ías establecer cos homes.
Por ela, finalmente, cando Cristo a santificou no Xordán,
renovaches a nosa natureza caída
instituíndo o sacramento da nova vida.
Que esta auga renove en nós a memoria do noso bautismo
e nos axude a participar no gozo dos irmáns
que foron bautizados nesta Pascua.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

3. Cando as circunstancias locais ou a tradición popular aconsellen conservar o rito da mestura da auga co sal, o sacerdote bendíceo, dicindo:

DEUS todopoderoso,
rogámosche que bendigas + este sal,
ti, que lle mandarás ao profeta Eliseo
botalo na auga para a volver saudable.
Señor, fai que onde queira que se asperxa
esta auga con sal sexa arredado o poder do inimigo
e nos garde a presenza do teu Espírito Santo.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

Despois bota o sal na auga, sen dicir nada.

4. A continuación, tomando o hisopo, o sacerdote aspérxese a si mesmo o aos ministros; despois ao clero e ao pobo; pódese mover pola igrexa para o facer.

Mentres, cántase un destes cantos ou outro apropiado:

Fóra do tempo pascual

Antífona 1

Sal 50, 9

Purifícame, Señor, co hisopo e serei limpo; lávame ti e quedarei branco coma a neve.

Antífona 2

Ez 36, 25-26

«Verterei sobre vós auga pura e quedaredes limpos de todo pecado, dareivos un corazón novo», di O Señor.

Himno

Cf. 1 Pe 1, 3-5

Bendito sexa Deus, Pai do noso Señor Xesucristo,
que na súa gran misericordia,
pola resurrección de Xesucristo de entre os mortos,
nos fixo nacer a unha esperanza viva,
a unha herdanza que non se corrompe,
predestinada por Deus para nós
en vista á salvación que se ha manifestar
na fin dos tempos.

Tempo pascual

Antífona 1

Cf. Ez 47, 1-2. 9

Vín a auga saíndo do templo no lado dereito, aleluia; e a cantos chegou aquela auga, foron salvos e dirán: Aleluia, aleluia.

Antífona 2

Cf. Dan 3, 77. 79

Vós, fontes, e canto se move nas augas, dicídlle un himno ao Señor. Aleluia.

Antífona 3

1 Pe 2, 9

Vós, raza escollida, sacerdocio de reis, nación santa, pregoade as marabillas daquel que vos chamou das tebras á súa luz admirable. Aleluia.

Antífona 4

Señor Xesús, do teu costado naceu unha fonte de auga, que limpa o mundo do pecado e renova toda vida. Aleluia.

5. Volvendo á sé e rematado o canto, o sacerdote, de pé cara ao pobo, coas mans xuntas, di:

Deus todopoderoso nos purifique dos pecados
e pola celebración desta Eucaristía
nos faga participar na mesa do seu reino.

℟. Amén.

6. Despois, cando está prescrito, cántase ou recítase o himno Gloria a Deus no ceo.

Formulario II

7. Despois do saúdo, o sacerdote, de pé ante a sé e de cara ao pobo, tendo diante o caldeiro da auga que se vai bendicir, invita aos fieis a orar con estas palabras ou outras semellantes:

Benqueridos irmáns, neste domingo (do tempo pascual), xunto con todos os cristiáns do mundo, facemos memoria, cheos de alegría, da resurrección do Señor. Ao comezar a nosa celebración, lembramos o noso bautismo, no que Deus, pola morte e a resurrección de seu Fillo, outorgounos o perdón de todos os nosos pecados. Pidámoslle, pois, ao Señor, que a auga que imos bendicir e verter sobre nós reavive o noso bautismo e o perdón que naquel día se nos concedeu.

Despois dunha breve oración en silencio, o sacerdote prosegue dicindo:

DEUS, creador de todas as cousas,
que pola auga e o Espírito
dechesh forma e figura ao home e ao universo.

℟. Bendice e purifica a túa Igrexa.

Ou ben:

℟. Bendito sexas, Señor, eternamente.

Cristo, que fixeches manar os sacramentos da salvación
do teu costado aberto na cruz.

℟. Bendice e purifica a túa Igrexa.

Ou ben:

℟. Bendito sexas, Señor, eternamente.

Espírito Santo, que, do seo bautismal da Igrexa,
nos fas renacer coma criaturas novas.

℟. Bendice e purifica a túa Igrexa.

Ou ben:

℟. Bendito sexas, Señor, eternamente.

DEUS, noso Pai,
ti xuntas a túa Igrexa,
esposa e corpo de Cristo,
no domingo, día memorial da resurrección.
Bendice o teu pobo
e, por medio desta auga,
reaviva en nós
a lembranza e a graza do bautismo,
a nosa primeira Pascua.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

8. A continuación, tomando o hisopo, o sacerdote aspérxese a si mesmo e aos ministros; despois ao clero e ao pobo; pódese mover pola igrexa para o facer.

Mentres, cántase un canto apropiado.

9. Volvendo á sé e rematado o canto, o sacerdote, de pé cara ao pobo, coas mans xuntas, di:

DEUS todopoderoso nos purifique dos pecados e pola celebración desta Eucaristía nos faga participar na mesa do seu reino.

℟. Amén.

10. Despois, cando está prescrito, cántase ou recítase o himno Gloria a Deus no ceo.

Formulario III

11. Este formulario emprégase, dun xeito especial, no tempo pascual.

Despois do saúdo, o sacerdote, de pé ante a sé e de cara ao pobo, tendo diante o caldeiro da auga que se vai bendicir, invita aos fieis a orar con estas palabras ou outras semellantes:

Benqueridos irmáns, invoquemos a bendición de Deus, noso Pai, e pidámoslle que a aspersion desta auga reavive en nós a graza do bautismo polo que fomos mergullados na morte redentora do Señor para resucitar con el a unha vida nova.

Despois dunha breve oración en silencio, o sacerdote di:

PAI, que do Añó inmoldado na cruz fas abrollar unha fonte de auga viva.

℟. Bendice e purifica a túa Igrexa.

Ou ben:

℟. Bendito sexas, Señor, eternamente.

Cristo, que renovas a mocidade da Igrexa no baño da auga coa palabra da vida.

℟. Bendice e purifica a túa Igrexa.

Ou ben:

℟. Bendito sexas, Señor, eternamente.

Espírito, que nos fas renacer das augas do bautismo como primicia da humanidade nova.

℟. Bendice e purifica a túa Igrexa.

Ou ben:

℟. Bendito sexas, Señor, eternamente.

DEUS todopoderoso,
ti renovas as marabillas da creación e da redención
polos sacramentos da fe.
Bendice + esta auga
e concede aos renacidos no bautismo
seren mensaxeiros e testemuñas da Pascua
que sen cesar se renova na túa Igrexa.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

12. A continuación, tomando o hisopo, o sacerdote aspérxese a si mesmo e aos ministros; despois ao clero e ao pobo; pódese mover pola igrexa para o facer.

Mentres, cántase un canto apropiado.

13. Volvendo á sé e rematado o canto, o sacerdote, de pé cara ao pobo, coas mans xuntas, di:

DEUS todopoderoso nos purifique dos pecados
e pola celebración desta Eucaristía
nos faga participar na mesa do seu reino.

R. Amén.

14. Despois, cando está prescrito, cántase ou recítase o himno Gloria a Deus no ceo.

Apéndice IV

FORMULARIOS PARA A ORACIÓN DOS FIEIS

1. Formulario xeral, I

Exhortación previa

Benqueridos irmáns, oremos de todo corazón a Deus Pai todopoderoso, que quere salvar a todos os homes e levalos ao coñecemento da verdade.

Intencións

1. Pola santa Igrexa de Deus; para que a garde e protexa, roguémoslle ao Señor.

℟. Señor, escoita a nosa oración.

2. Por todos os pobos da terra; para que os manteña en paz e harmonía, roguémoslle ao Señor.

℟. Señor, escoita a nosa oración.

3. Por todos os que pasan algunha necesidade; para que os socorra e conforte, roguémoslle ao Señor.

℟. Señor, escoita a nosa oración.

4. Por nós e pola nosa comunidade; para que nos acepte coma unha ofrenda agradable, roguémoslle ao Señor.

℟. Señor, escoita a nosa oración.

Oración sacerdotal conclusiva

DEUS, noso Pai,
ti es o noso refuxio e fortaleza,
escoita a oración da túa Igrexa,
ti, que es fonte de piedade,
e fai que logremos con plenitude
o que pedimos con fe.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

2. Formulario xeral, II

Exhortación previa

Irmáns, nesta oración pública e comunitaria que agora empezamos, non pida cada un só por si ou polos seus; pidamos todos pola humanidade enteira a Cristo, o Señor.

Intencións

1a. Por todo o pobo cristián, pidamos para el a abundancia da bondade divina.

R. Cristo, escóitanos.

1b. Por todos os que aínda non cren, pidamos para eles os dons do espírito.

R. Cristo, escóitanos.

2a. Polos gobernantes das nacións, pidamos para eles a axuda do Señor.

R. Cristo, escóitanos.

2b. Polo bo tempo e polas boas colleitas, supliquemos ao Señor do universo.

R. Cristo, escóitanos.

3a. Polos nosos irmáns que non puideron asistir a esta liturxia, supliquemos ao que todo o sabe.

R. Cristo, escóitanos.

3b. Polo descanso eterno dos fieis defuntos, supliquemos ao xuíz de vivos e mortos.

R. Cristo, escóitanos.

4a. Por todos nós, que oramos con fe e imploramos a misericordia do Señor, supliquemos a clemencia do Salvador.

R. Cristo, escóitanos.

4b. Por nós e polos nosos, que confiamos na bondade do Señor, Supliquemos a misericordia de Cristo, o Señor.

R. Cristo, escóitanos.

Oración sacerdotal conclusiva

SEÑOR, atende as nosas pregarías
e escoita con bondade as nosas oracións.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

3. Tempo do Advento

Exhortación previa

Benqueridos irmáns, mentres nos preparamos con devoción para a vinda do noso Señor Xesucristo, imploremos fervorosamente a súa misericordia. El vén anunciarlles aos pobres a Boa Nova e curar os de corazón arrependido. Pidámoslle que tamén hoxe lles traia a salvación a cantos a necesitan.

Intencións

1a. Para que visite e garde sempre a súa Igrexa santa, roguémoslle ao Señor.

R. Señor, ten piedade.

1b. Para que encha coa súa graza e os seus dons o Romano Pontífice, o noso Bispo, e todos os demais bispos, roguémoslle ao Señor.

R. Señor, ten piedade.

2a. Para que, coa súa protección, o noso tempo goce de paz e seguridade, roguémoslle ao Señor.

R. Señor, ten piedade.

2b. Para que guíe o pensamento dos nosos gobernantes, conforme á súa vontade, para promover o ben común, roguémoslle ao Señor.

R. Señor, ten piedade.

3a. Para que aparte a enfermidade, arrede a fame e nos libre de toda desgraza, roguémoslle ao Señor.

R. Señor, ten piedade.

3b. Para que coa súa misericordia libre aos que sofren persecución, roguémoslle ao Señor.

R. Señor, ten piedade.

4a. Para que sexamos sempre auténticas testemuñas do seu amor ante todos os homes, roguémoslle ao Señor.

R. Señor, ten piedade.

4b. Para que cando volva nos atope velando en oración, roguémoslle ao Señor.

R. Señor, ten piedade.

Oración sacerdotal conclusiva

DEUS todopoderoso e eterno,
ti salvas a todos e non queres que ningún se perda.
Escoita as oracións do teu pobo:
guía o mundo polos camiños da paz
e fai que a Igrexa te poida servir
con tranquilidade e alegría.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

4. Tempo do Nadal

Exhortación previa

Benqueridos irmáns, neste día (nesta noite, neste tempo), no que se manifestou a bondade e humanidade de Deus, noso Salvador, poñámonos diante del as nosas súplicas, confiando na súa misericordia e non nos nosos méritos.

Intencións

1. Pola Igrexa de Deus; para que espere con fe e acolla con alegría a Xesús, concibido e nacido da Virxe Inmaculada por obra do Espírito Santo, roguémoslle ao Señor.

℟. Señor, ten piedade.

2. Pola paz e a prosperidade do mundo; para que os bens desta vida nos leven á salvación eterna, roguémoslle ao Señor.

℟. Señor, ten piedade.

3. Polos que padecen fame, enfermidade ou abandono; para que o misterio do Nadal (da manifestación) do Señor os alivie na súa desgraza, roguémoslle ao Señor.

℟. Señor, ten piedade.

4. Polas familias da nosa comunidade, que acollen a Cristo no misterio do Nadal; para que aprendan a acollelo tamén nos pobres, roguémoslle ao Señor.

℟. Señor, ten piedade.

Oración sacerdotal conclusiva

SEÑOR, noso Deus,
a Virxe María levou no seu seo
a Cristo, Deus e home verdadeiro.
Pola súa intercesión,
acolle con bondade as nosas súplicas.
El, que vive e reina por sempre eternamente.
℟. Amén.

5. Tempo da Coresma, I

Exhortación previa

Benqueridos irmáns, debemos rezar en todo tempo, pero nestes días da Coresma convén que velemos con Cristo e roguemos a Deus con máis constancia.

Intencións

1. Por todo o pobo cristián; para que neste santo tempo da Coresma se alimente con máis abundancia de toda palabra que sae da boca de Deus, roguémoslle ao Señor.
2. Por todo o mundo; para que viva na paz e na tranquilidade e para que estes días da Coresma sexan para nós un tempo de graza e salvación, roguémoslle ao Señor.
3. Polos pecadores e polos que teñen descoidada a súa fe; para que neste tempo de reconciliación volvan de novo a el, roguémoslle ao Señor.
4. Por nós mesmos; para que esperte en nós o arrepentimento dos nosos pecados, roguémoslle ao Señor.

Oración sacerdotal conclusiva

SEÑOR, fai que o teu pobo
se converta a ti de todo corazón,
que a túa misericordia lle conceda
o que humildemente che pida nas súas oracións.
Por Xesucristo, noso Señor.
℟. Amén.

6. Tempo da Coresma, II

Exhortación previa

Benqueridos irmáns, ao acercarse a solemnidade pascual, imploremos con máis insistencia ao Señor, para que nós, os bautizados, e o mundo enteiro participemos máis plenamente na graza deste misterio.

Intencións

1. Polos catecúmenos que van recibir o bautismo na próxima solemnidade da Pascua; para que lles aumente a fe e o coñecemento da verdade, roguémoslle ao Señor.
2. Polos pobos en vías de desenvolvemento; para que coa axuda das outras nacións poidan vivir na paz e na seguridade, roguémoslle ao Señor.
3. Por todos os que están tristes ou sometidos a tentación; para que lles dea consolo e fortaleza, roguémoslle ao Señor.
4. Por todos nós; para que aprendamos a dar aos pobres o que aforramos coas nosas privacións voluntarias, roguémoslle ao Señor.

Oración sacerdotal conclusiva

SEÑOR, ten piedade da Igrexa que che suplica
e atende con bondade os que se humillan ante ti.
Que nunca carezan da túa axuda
aqueles aos que chamaches
a participar dos teus misterios.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

7. Feiras da Semana Santa

Exhortación previa

Neste tempo da Paixón, cando Cristo lle presentou ao Pai súplicas e oracións, con fortes gritos e con bágoas, oremos con humildade a Deus, para que escoite bondadoso as nosas súplicas.

Intencións

1. Para que a Igrexa, Esposa de Cristo, neste tempo da Paixón, se purifique máis plenamente polo seu sangue, roguémoslle ao Señor.
2. Para que, polo sangue de Cristo crucificado, todas as criaturas do mundo consigan a paz e a salvación, roguémoslle ao Señor.

3. Para que todos aqueles que pola enfermidade e os traballos participan da Paixón de Cristo consigan fortaleza e paciencia, roguémoslle ao Señor.

4. Para que todos nós, pola Paixón e a Cruz de Cristo, cheguemos á gloria da Resurrección, roguémoslle ao Señor.

Oración del sacerdote

SEÑOR, acolle as súplicas do teu pobo.
Que logre, pola Paixón do teu Fillo,
o que non se atreve a esperar polos seus propios méritos.
El, que vive e reina por sempre eternamente.

℟. Amén.

8. Tempo pascual

Exhortación previa

Benqueridos irmáns, nesta alegría da Pascua oremos con máis insistencia a Deus. El, que escoitou as súplicas e oracións do seu Fillo amado, acolla tamén as nosas humildes peticións.

Intencións

1. Polos pastores da nosa comunidade; para que saiban guiar con sabedoría o rabaño que lles confiou o bo Pastor, roguémoslle ao Señor.

2. Por todo o mundo; para que goce da verdadeira paz que dá Cristo, roguémoslle ao Señor.

3. Polos nosos irmáns que sofren; para que a súa tristeza se volva naquela alegría que ninguén lles pode quitar, roguémoslle ao Señor.

4. Pola nosa comunidade; para que con gran fe e confianza dea testemuño da Resurrección de Cristo, roguémoslle ao Señor.

Oración sacerdotal conclusiva

DEUS, noso Pai,
ti sabes que a vida dos aquí presentes
está sometida a moitas necesidades e sufrimentos.
Escoita as peticións dos que che suplican
e atende os desexos dos que cren en ti.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

9. Tempo ordinario, I

Exhortación previa

Benqueridos irmáns, reunidos para celebrarmos os beneficios do noso Deus, roguémoslle que sexa el mesmo quen inspire os nosos desexos e os atenda con bondade.

Intencións

1. Polo noso Papa **N.**, polo noso Bispo **N.** e por todos os sacerdotes e diáconos, xunto co pobo a eles encomendado, roguémoslle ao Señor.
2. Polos gobernantes e polos que os axudan na procura do ben común, roguémoslle ao Señor.
3. Polos navegantes e os que están de camiño, polos prisioneiros e detidos, roguémoslle ao Señor.
4. Por todos nós, que estamos reunidos neste lugar santo, movidos pola fe, a devoción, o amor e o santo temor de Deus, roguémoslle ao Señor.

Oración sacerdotal conclusiva

SEÑOR, acolle con bondade
as súplicas da túa Igrexa.
Que a túa misericordia nos conceda
o que polos nosos méritos non ousamos esperar.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

10. Tempo ordinario, II

Exhortación previa

Benqueridos irmáns, estamos reunidos aquí para celebrar os misterios da nosa Redención. Oremos, logo, a Deus todopoderoso para que o mundo enteiro sexa fecundado por esta fonte da que mana toda vida e bendición.

Intencións

1. Por todos os que se consagraron a Deus; para que, coa súa axuda, garden fielmente o seu propósito, roguémoslle ao Señor.
2. Por todos os pobos do mundo; para que, libres de toda violencia, poidan vivir en paz e liberdade, roguémoslle ao Señor.
3. Polos vellos que padecen enfermidade ou abandono; para que os axudemos con amor fraterno, roguémoslle ao Señor.
4. Por todos nós, aquí reunidos; para que saibamos usar dos bens que Deus nos dá sempre nesta vida, de xeito que alcancemos os da vida eterna, roguémoslle ao Señor.

Oración sacerdotal conclusiva

SEÑOR, móstralle a túa bondade ao pobo que che suplica.
Que a túa xenerosidade nos conceda pronto
os bens que a túa inspiración nos animou a pedir.
Por Xesucristo, noso Señor.

℟. Amén.

No tempo ordinario tamén se poden usar os formularios xerais arriba propostos, nn. 1-2, (pp. 1083-1084).

11. Nas misas de defuntos

Exhortación previa

Imploremos con fe a Deus, Pai todopoderoso, que resucitou a Cristo, o seu Fillo, de entre os mortos, e pidámoslle a salvación dos vivos e dos mortos.

Intencións

1. Para que manteña na fe e na unidade o pobo cristián, roguémoslle ao Señor.
2. Para que libre a todo o mundo dos horrores da guerra, roguémoslle ao Señor.
3. Para que manifeste o seu amor de Pai aos nosos irmáns que carecen de traballo, casa ou comida, roguémoslle ao Señor.
- 4a. Polo noso irmán defunto **N.**, que no bautismo recibiu a semente da vida eterna; para que lle conceda a compañía eterna dos santos, roguémoslle ao Señor.
- 4b. Por el, que comeu o Corpo de Cristo, pan da vida eterna; para que o resucite no derradeiro día, roguémoslle ao Señor.

Se é un crego:

Por el, que exerceu na Igrexa o ministerio sacerdotal; para que o faga participar na liturxia celestial, roguémoslle ao Señor.

- 4c. Polos nosos irmáns, parentes e benfeitores; para que lles conceda o premio dos seus traballos, roguémoslle ao Señor.
- 4d. Por todos os que durmiron coa esperanza da resurrección; para que os acolla na luz da súa presenza, roguémoslle ao Señor..
- 4e. Por estes nosos irmáns que están tristes; para que os axude e console, roguémoslle ao Señor.
- 4f. Por todos os que viñemos aquí con fe e devoción; para que nos reúna na gloria do seu reino, roguémoslle ao Señor.

Oración sacerdotal conclusiva

SEÑOR, que as nosas oracións
lles axuden aos teus fillos e fillas defuntos.
Perdóalles todos os seus pecados
e fainos partícipes da túa salvación.
Por Xesucristo, noso Señor.

R. Amén.

Apéndice V

RITO PARA FACULTAR UN FIEL PARA DISTRIBUÍR OCASIONALMENTE A COMUÑÓN

1. Os Ordinarios do lugar gozan da facultade de lles permitir a cada un dos sacerdotes en exercicio que poidan designar unha persoa idónea que, en caso de verdadeira necesidade e ocasionalmente («ad actum»), distribúa a comunión.
2. A persoa que nestes casos é designada para distribuír ocasionalmente a sagrada comunión debe recibir o mandado conforme ao rito que segue.
3. Mentres ten lugar a fracción do pan e a inmixti3n, o que vai distribuír a sagrada comunión achégase ao altar e ponse diante do celebrante. Acabada a invocaci3n A3o de Deus, o sacerdote bendíceo con estas palabras:

**Que o Señor te bendiga +
para lles distribuíres agora
o Corpo de Cristo aos teus irmáns.**

E el responde:

Amén.

4. Despois de o sacerdote ter recibido o sacramento, conforme é habitual, se o designado vai comungar, recibe a comunión. Despois entrégalle a patena ou o cop3n coas hostias e, xuntos, vanlles repartir a comunión aos fieis.

Apéndice VI

ORACIÓNS PARA ANTES E DESPOIS DA MISA

PREPARACIÓN PARA A MISA

Oración de santo Ambrosio

Señor Xesucristo,
eu, que son un pecador
e que non presumo nada dos meus merecementos,
teño o atrevemento de me achegar
á mesa do teu santo convite.

Teño o corpo e o espírito luxados con moitas faltas
e non tiven coidado abondo
cos meus pensamentos e coa miña lingua.

Así é que eu, pobre pecador,
envolto en moitas vacilacións,
achégome a ti, fonte de misericordia,
para que me cures axiña dos meus males;
refúxiome baixo a túa protección
e desexo ardentemente terte coma Salvador,
pois, pobre de min, se ti foses xuíz comigo!

Móstroche, meu Señor, as miñas feridas,
póñoche ao descuberto as causas da miña vergoña.
Sei que os meus pecados son moitos e grandes
e por iso teño medo,
pero tamén sei que o agarimo que me tes
é algo que non admite comparanza.

Mírame con ollos de misericordia,
Señor Xesucristo, Rei eterno, Deus e home,
ti, que fuches crucificado polo home.
Escóitame, pois en ti teño posta a miña esperanza.
Ti, que nunca deixarás secar a fonte da misericordia,
apiádate de min, que estou cheo de miserias e pecados.

Saúdote, vítima de salvación,
ofrecida no patíbulo da cruz
polo meu ben e polo ben de toda a xente do mundo.
Saúdote, Sangue nobre e precioso,
que saes das feridas do meu Señor Xesucristo, crucificado,
e limpas os pecados de todo o mundo.

Acórdate, Señor, das túas criaturas
que ti redimiches co teu Sangue.
Pésame moito ter pecado
e desexo corrixirme do mal que teño feito.
Arreda de min, Pai de clemencia,
todas as ruindades e pecados meus,
para que, limpo no corpo e no espírito,
poida saborear dignamente o sacramento máis santo do mundo.
E fai que esta ofrenda anticipada do teu Corpo e do teu Sangue,
que vou tomar sen o merecer,
sexa a remisión dos meus pecados,
a purificación completa dos meus delitos,
a defensa contra os malos pensamentos,
o alento para os bos sentimentos
e o empuxe eficaz para as boas obras;
que sexa unha firme protección do meu corpo e do meu espírito
contra os ataques dos meus inimigos.
Amén.

Oración de san Tomas de Aquino

Deus todopoderoso e eterno,
achégome ao sacramento do teu Fillo unixénito,
o noso Señor Xesucristo:
coma un enfermo ao médico da vida,
coma un impuro á fonte da misericordia,
coma un cego á luz da claridade eterna,
coma un pobre e necesitado ao Señor do ceo e mais da terra.
Pídoche a abundancia da túa gran xenerosidade,
para que cure a miña enfermidade,
lave a miña fealdade,
ilumine a miña cegueira,
enriqueza a miña pobreza
e vista a miña nudez;
que reciba o pan dos Anxos,
o Rei dos reis e o Señor dos que dominan,
con tanta reverencia e humildade,
con tanta contrición e devoción,
con tanta limpeza e tanta fe,
con tanto propósito e intención
como lle convén á saúde da miña alma.

Concédeme recibir,
non soamente o sacramento do Corpo e do Sangue do Señor,
senón tamén a sustancia e a forza do sacramento.

Deus cheo de bondade,
fai que reciba de tal xeito o Corpo do teu Fillo unixénito,
o noso Señor Xesucristo,
nacido da Virxe María,
que sexa merecente de me incorporar ao seu corpo místico
e ser contado entre os seus membros.

Pai cheo de amor,
concédeme contemplar un día e para sempre,
co rostro descuberto,
o teu Fillo amado,
a quen agora, aínda camiñante,
vou recibir encuberto no sacramento.
Ese teu Fillo,
el, que vive e reina contigo por sempre eternamente.
Amén.

Oración á Virxe María

Nai de piedade e misericordia,
benaventurada Virxe María,
eu, pobre e indigno pecador,
acóllome a ti con todo o afecto do meu corazón
e pídoche que teñas piedade de min.

Ti, que asistiches o teu Fillo queridiño,
cando estaba cravado na cruz,
asísteme tamén coa túa clemencia a min, pobre pecador,
e a todos os sacerdotes que hoxe ofrecen o sacrificio da misa
aquí e en toda a Igrexa santa.

Que, axudados pola túa graza,
poidamos ofrecer na presenza da Trindade santa
unha ofrenda digna e aceptable.
Amén.

Fórmula de intención

Eu quero celebrar a santa misa
e realizar o sacramento do Corpo e do Sangue
do noso Señor Xesucristo
de acordo co rito da santa Igrexa Romana.
para loanza de Deus todopoderoso
e de todos os benaventurados do ceo,
para utilidade miña
e de todos os cristiáns que loitan na terra,
por todos os que se encomendaron ás miñas oracións,
en xeral e por cada un en particular,
e pola feliz permanencia da santa Igrexa Romana.
Amén.

Que o Señor omnipotente e misericordioso
nos conceda o gozo da paz,
a conversión da vida,
o tempo para unha verdadeira penitencia,
o don e a consolación do Espírito Santo
e a perseveranza nas boas obras.
Amén.

ACCIÓN DE GRAZAS PARA DESPOIS DA MISA

Oración de san Tomás de Aquino

Douche grazas,
Señor, Pai santo, Deus todopoderoso e eterno,
que, non polos meus merecementos, senón pola túa misericordia,
tiveches a ben alimentarme co precioso Corpo e Sangue
do teu Fillo, o noso Señor Xesucristo,
a min, que son un pecador, un indigno servidor teu.
Pídoche que esta comunión santa
non sexa para min motivo de condena,
senón causa de perdón;
que sexa unha defensa da miña fe
un escudo para a miña vontade;
que sexa unha liberación dos meus vicios,
un aniquilamento da miña concupiscencia;
que sexa un aumento da caridade e da paciencia,
da humildade e da obediencia
e de todas as virtudes;
que sexa unha firme defensa
contra os ataques de todos os inimigos,
tanto visibles coma invisibles;
que sexa un perfecto acougo das miñas paixóns,
tanto corporais coma espirituais;
que sexa un firme achegamento a ti, único e verdadeiro Deus,
e un feliz coroamento da miña vida.

Pídoche tamén que, aínda que sexa un pecador,
teñas a ben levarme a aquel marabilloso banquete
onde ti, co teu Fillo e o Espírito Santo,
es para os teus santos a luz verdadeira,
a fartura completa, o gozo sempiterno,
a ledicia total e a felicidade perfecta.
Por Xesucristo, noso Señor.
Amén.

Aspiracións dirixidas ao Santísimo Redentor

Alma de Cristo, santifícame.
Corpo de Cristo, sálvame.
Sangue de Cristo, embebédame.
Auga do costado de Cristo, lávame.
Paixón de Cristo, confórtame.
Bo Xesús, escóitame.
Dentro das túas feridas, escóndeme.
Non permitas que eu me arrede de ti.
Do inimigo malo, deféndeme.
Na hora da miña morte, chámame.
E mándame ir onda ti
para te loar cos teus santos
por sempre eternamente.
Amén.

Ofrecemento dun mesmo

Recibe, Señor, toda a miña liberdade.
Acolle a miña memoria, o meu entendemento, a miña vontade toda.
Todo canto teño, ti concedíchesmo;
todo cho devolvo
e póño por enteiro á túa disposición.
Dáme o teu amor e a túa graza,
con iso son rico abondo,
non che pido máis nada.

Oración a noso Señor Xesucristo crucificado

¡Velaquí, doce e bo Xesús,
que me axeonllo na túa presenza
e de todo corazón che pido
que imprimas no meu corazón
fortes sentimentos de fe, esperanza e caridade,
unha verdadeira penitencia polos meus pecados
e unha vontade firme de me corrixir deles;
considero e contemplo as túas cinco chagas
coa máis gran dor e cariño.
Medito o que o profeta David poñía nos teus labios,
sobre ti mesmo, bo Xesús:
«Traspasaron as miñas mans e os meus pés,
foron contando os meus ósos» (Sal 21, 17).

Oración universal atribuída ao Papa Clemente XI

Creo, Señor, pero fai máis firme a miña fe.
Espero, pero fai máis forte a miña esperanza.
Amo, pero fai máis ardente o meu amor.
Dóime, pero fai máis aguda a miña dor.

Adórote coma primeiro principio.
Deséxote coma fin última.
Lóote coma benfeitor perpetuo.
Invócote coma defensor benévolo.

Diríxeme coa túa sabedoría.
Terma de min coa túa xustiza.
Consólame coa túa clemencia.
Protéxeme co teu poder.

Ofrézoche, Señor, canto hei de pensar,
que se dirixa a ti.
Canto hei de dicir,
que se refira a ti.
Canto hei de facer,
que sexa conforme a ti.
Canto hei de emprender,
que sexa por amor a ti.

Quero o que ti queres.
Quéroo porque ti o queres.
Quéroo como ti o queres.
Quéroo mentres ti o queres.

Pídoche, Señor,
que ilumines o meu entendemento,
que acendas a miña vontade,
que limpes o meu corazón,
que santifiques a miña alma.

Que chore os meus pecados pasados,
que desbote as tentacións futuras,
que corrixa as inclinacións viciosas,
que seleccione as virtudes máis axeitadas.

Concédeme, Deus de bondade,
amar o teu moito máis có meu,
ter celo do próximo e desprezo do mundo.

Que me esforce en obedecer os superiores,
en axudar os inferiores,
en servir os amigos,
en perdoar os inimigos.

Que venza o pracer coa austeridade,
a avaricia coa xenerosidade,
a ira coa mansedume,
a frialdade co fervor.

Faime prudente nos consellos,
constante nos perigos,
paciente nas adversidades,
humilde na prosperidade.

Faime, Señor, atento na oración,
sobrio nas comidas,
dilixente no traballo,
firme nos propósitos.

Dáme limpeza de corazón,
modestia na conduta,
un trato exemplar
e unha vida ordenada.

Que poña todo o meu coidado
en educar a miña natureza,
en arriquecer a graza,
en observar a lei,
en traballar pola salvación.

Que aprenda de ti
a fragilidade do terreal,
a grandeza do celeste,
a brevidade do temporal,
a permanencia do eterno.

Concédeme prepararme para a morte,
temer o xuízo,
e acadar o paraíso.
Por Xesucristo, noso Señor.
Amén.

Oración á benaventurada Virxe María

María, Virxe e Nai santísima,
velaquí que acabo de recibir
o teu Fillo benquerido,
ti concibíchelo no teu seo inmaculado,
de ti naceu, ti criáchelo,
leváchelo con agarimo nos teus brazos.
Aquí está o que coa súa presenza te alegraba
e te enchía de gozo incomparable.

Preséntocho e ofrézocho con toda a humildade e cariño,
para que o apertes nos teus brazos,
para que o acariñes no teu corazón,
para que o ofrezas á Santísima Trindade
coma culto supremo de adoración,
polo teu mesmo honor e gloria,
e polas miñas necesidades e as do mundo enteiro.

Pídoche pois, Nai piadosísima,
que me acades o perdón de todos os pecados,
unha axuda abundante para servir o teu Fillo
e, por último, a graza final,
para que o poida loar contigo
por sempre eternamente.
Amén.

Apéndice VII

TEXTOS CON MÚSICA

1. CANTO DA ORDINARIO DA MISA

RITOS INICIAIS

Fórmulas da saúdo

1

✠. A graza do noso Señor Xe- su- cris- to, o a- mor do Pai

e a comunión do Espíri- to San- to sexan con to- dos vós.

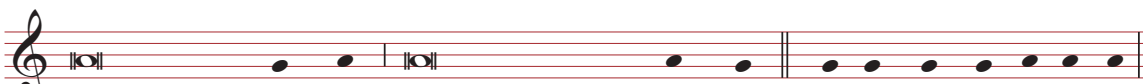

✠. E co teu Es- pí- ri- to.

2

✠. A graza e mais a paz de Deus, no- so Pai, e de Xe- su-

cristo, noso Se- ñor, sexan con to- dos vós. ✠. E co teu es- pí- ri- to.

3

✠. O Se- ñor sexa con- vos- co. ✠. E co teu es- pí- ri- to.

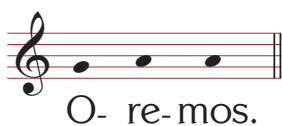
O bispo di:

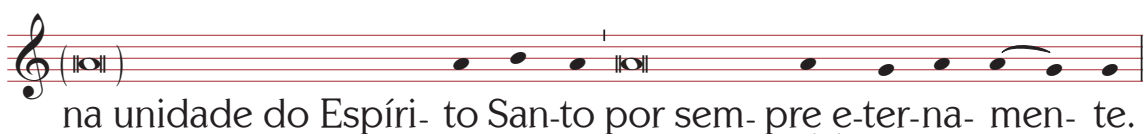
✠. A paz sexa con- vos- co. ✠. E co teu es- pí- ri- to.

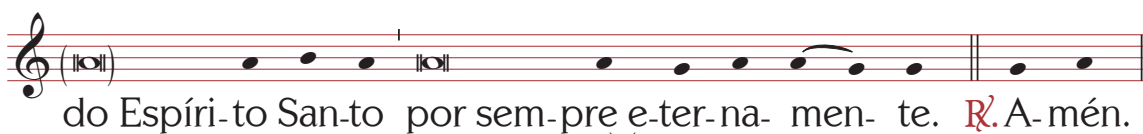
Oración colecta

Se vai dirixida soamente ao Pai:

Se vai dirixida soamente ao Pai, facéndose nela, ao final, mención do Fillo:

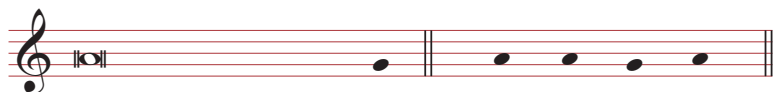
Se vai dirixida soamente ao Fillo:

LITURXIA DA PALABRA

Primeira e segunda lectura:

Palabra do Se- ñor. **R.** Gra-zas a Deus.

Evanxeo:

V. O Se- ñor sexa con- vos-co. **R.** E co teu Es-pí- ri-to.

V. Lectura do santo Evanxeo segundo san Ma-te-o. san Mar-cos.

san Lu- cas. san Xo- án. **R.** Glo-ria a ti, Se- ñor.

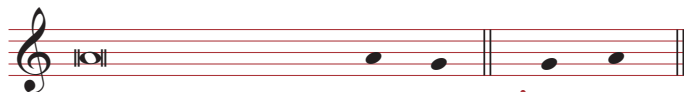

V. Palabra do Se-ñor. **R.** Lo- á-mos-te, Cris- to.

LITURXIA EUCARÍSTICA

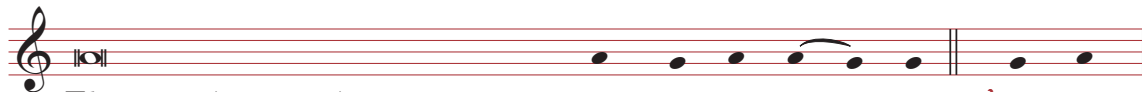
Oracións sobre as ofrendas e de despois da comunión

Se van dirixidas soamente ao Pai:

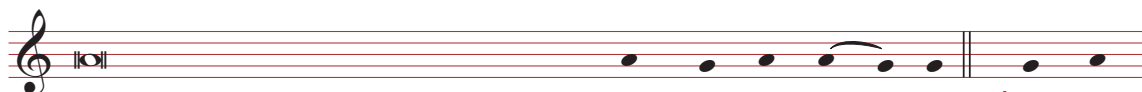
Por Cristo, noso Se-ñor. **R.** A-mén.

Se van dirixidas ao Pai, fécendose nela, ao final, mención do Fillo:

El, que vive e reina por sem- pre e-ter-na- men te. **R.** A-mén.

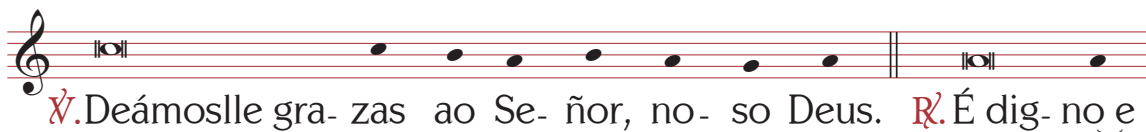
Se van dirixidas soamente ao Fillo:

Ti, que vives e reinas por sem- pre e-ter-na- men- te. **R.** A-mén.

Diálogo introductorio dos prefacios

Entoación do prefacio:

PREFACIO I DO ADVENTO

Ver-da-dei-ra- mente é digno e de xusti- za, é o noso
deber e sal-va-ción dar-che grazas sempre e en to-do lu-gar,
Señor, Pai san-to, Deus todopoderoso e e- ter-no, por
Cris-to, Se-ñor no- so.
El, can- do veu por vez primei-ra, asumindo con humildade a
nosa condi-ción de ho-mes cum-priu o teu plan de sal-va-ción
e abríunos o ca- mi- ño da vi- da e- ter- na. E can- do
veña de novo no esplendor da sú- a glo-ria recibiremos,
por fin, visi- ble-men-te os dons que agora es- pe- ra- mos,
confiando na túa pro-me- sa. Por i- so, cos anxos e cos
san-tos e con tódolos coros ce-les-tiais, cantamos sen ce-sar
o himno da tú- a glo-ria:

PREFACIO I DO NADAL

Ver- da- dei- ra- mente é digno e de xusti- za, é o noso
deber e sal-va-ción dar-che grazas sempre e en to-do lu-gar,
Se- ñor Pai san- to, Deus todopode- ro- so e e- ter- no.
Por-que grazas ao misterio da encarnación do teu Fi- llo,
a túa gloria ilumi- nou cunha no va luz os o- llos da no- sa fe.
A- sí, coñecendo a Deus vi- si- ble-men- te, somos atraídos ao
a-mor dos bens in- vi- si- bles. Por i- so, cos anxos e cos san- tos
e con todos os coros ce- les- tiais, cantamos sen ce- sar o himno
da tú- a glo- ria:

PREFACIO I DA CORESMA

Ver-da-dei-ra- mente é digno e de xusti-za, é o noso
deber e sal-va-ción dar-che grazas sempre e en to-do lu-gar,
Se-ñor, Pai san-to, Deus todopoderoso e e-ter-no, por Cris-to,
Se-ñor no-so. Pois cada ano concédesnos aos teus fieis
esperar con corazón alegre e pu-ri-fi-ca-do a celebra-ción
da Pas-cua. Pa-ra que, en-tre-gándonos con máis fer-vor
á louvanza divina e ao servi-zo do pró-xi-mo, par-ti-ci-pemos
nos misterios da no-va vi-da e cheguemos a ser ple-na-men-te
fi-llos teus. Por i-so, cos anxos e cos san-tos e con todos os
coros ce-les-tiais, cantamos sen ce-sar o him-no da tú-a glo-ria:

PREFACIO PASCUAL I

Ver- da- dei- ra- mente é digno e de xusti- za, é o noso
deber e sal-va-ción glo-ri- fi-car-te sem-pre, Se-ñor, pero máis
ca nunca nes- ta noi- te en que Cristo foi inmola-do como o
(te dí- a)
(te tem-po)
nos sa- cri-fi-cio pas- cual. El é o Año ver-da-dei-ro que a-
rrin-cou o pe-ca-do do mun-do. El é o que morrendo destruíu a
no-sa mor-te. El é o que resuci- tan-do restaurou a no- sa
vi- da. Por iso, cheo de gozo pas- cual, o mundo enteiro
reborda de a- le- grí- a, e ta- mén os coros ce-les-tiais
cantan sen ce-sar o him- no da tú- a glo-ria:

PREFACIO I DOMINICAL DO TEMPO ORDINARIO

Ver- da- dei- ra- mente é digno e de xusti- za, é o noso
deber e sal-va-ción dar-che grazas sempre e en to- do lu- gar,
Se-ñor Pai san- to, Deus todopoderoso e e- ter- no, por Cris- to,
Se-ñor no- so. Po- la obra admirable do misterio pascual
librounos do pecado e do xugo da mor- te, chamounos á gloria
de sermos unha famili- a es-co-llei- ta, un sa- cer- do- cio re- al,
un- ha na- ción san- ta, un po- bo da tú- a pro- pie- da- de.
A- sí anunciaremos ao mundo as maravillas que fixe- ches ti, Pai,
que nos sacaches da escuridade para nos le- var ó es- plen- dor
da tú- a luz. Por i- so, cos anxos e cos arcan- xos e con
todos os coros ce- les- tiais, cantamos sen ce- sar o him- no
da tú- a glo- ria:

PREFACIO I DE SANTA MARÍA VIRXE

Ver- da- dei- ra- mente é digno e de xusti- za, é o noso
deber e sal-va-ción dar-che grazas sempre e en to- do lu-gar,
Se- ñor Pai san- to, Deus todopo- de- ro- so e e- ter- no.
Lou-vá-mos-te, ben-di- cí-mos-te e glo- ri- fi- cá-mos-te na***
*solemnidade, festa, memoria
da benaven- tu- ra-da sempre Vir-xe Ma-rí- a. Por obra do
Espírito San-to ela concebiu o teu ú-ni-co Fi-llo e, sen
per- de la gloria da vir- xi- ni- da- de, trouxo ao mundo a luz
e- ter- na: Xe- su-cris-to, Se- ñor no- so. Por el, os anxos
e os san-tos e todos os coros ce- les- tiais celebran xuntos
a túa glo- ria, con unánime a- le- grí- a. Per- mítenos
asociarnos ás sú- as vo- ces, cantando humil- de-men-te a
tú- a lou-van-za:

PREFACIO I DOS SANTOS

Ver-da-dei-ra- mente é digno e de xusti-za, é o noso
deber e sal-va-ción dar-che grazas sempre e en to-do lu-gar,
Se-ñor, Pai san-to, Deus todopo-de-ro-so e e-ter-no.
A a-sam-blea dos santos celebra a tú-a glo-ria.
Coroando os seus mé-ri-tos, co-ro-a-ches os teus pro-pios dons.
Nas sú-as vidas, ofrécesnos un e-xem-plo; na súa comuñon,
unha fa-mi-lia; na súa inter-ce-sión, un-ha-xu-da. O seu
tes-te muño fortalécenos para afrontar-mos o comba-te da fe,
e re-ci-bir con e-les a co-ro-a da glo-ria. Por Cris-to, Se-ñor no-so.
Por iso, cos anxos e cos arcan-xos e con todos os san- tos
do ce-o, cantámosche sen ce-sar o him-no de lou-van-za:

PREFACIO I DE DEFUNTOS

Ver- da- dei- ra- mente é digno e de xusti- za, é o noso
deber e sal-va-ción dar-che grazas sempre e en to- do lu- gar,
Se- ñor Pai san- to, Deus todopoderoso e e- ter- no.
por Cris- to, Se- ñor no- so. Nel res-plan- dece a esperanza da
nosa feliz re- su-rrec- ción. A- sí, se nos angustia a certeza da
no- sa mor- te, consólanos a prome- sa da fu- tu- ra in- mor- ta-
li- da- de. Por- que a morte, Se- ñor, non destrúe a vida dos que
cren en ti, se- nón que a trans- for- ma. E ao des- fa- cerse a
morada da nosavi- da na te- rra, xa nos agarda unha mansión
e- ter- na no ce- o. Por i- so, cos anxos e cos santos e con
todos os coros ce- les- tiais, cantamos sen ce- sar o him- no da
tú- a glo- ria:

PREGARIAS EUCARÍSTICAS

PREGARIA EUCARÍSTICA I

o CANON ROMANO

Coas mans estendidas sobre as ofrendas, di:

Ben- dice e acepta, Pai, esta ofren- da, faina perfecta e digna
de ti, para que se nos converta no Corpo e no Sangue do teu
Fillo ben-que-ri- do, Xe-su-cris-to, no-so Se-ñor. El, na noite
antes da súa pai-xón, colleu o pan nas súas santas e venera- bles
mans, er-guen os ollos ao ce-o, cara a ti, Deus, o seu Pai todopo-
de- ro- so, deuche grazas, rezou a bendi-ción, partiuno e
déullelo aos seus discípu- los, men-tres di- cí- a: To- made
e come- de to- dos del, pois is-to é o meu Cor-po que se vai
entregar por vós. De i-gual mo-do, ao fi- nal da ce- a,
tomou tamén este cáliz glorioso nas súas santas e venera- bles

mans, deuche grazas de no-vo, re-zou a ben-di-ción, e pasóu-
 llelo aos seus discípulos, mentres di- cí- a: To-ma-de e
 be-be-de to- dos del, pois este é o cá-liz do meu San-gue,
 o Sangue da alianza nova e e- ter- na, que se vai verter por
 vós e por moi-tos, pa-ra o per-dón dos pe- ca- dos.
 Fa- cede isto en memoria de min.

O sacerdote móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión. Despois canta:

Velaquí o misterio da no- sa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

R. A nun-ciá-mos a tú- a mor- te, pro-cla-má-mos a tú- a re-su-
 rrec- ción: ¡Ven, Se- ñor Xe- sús!

Ou:

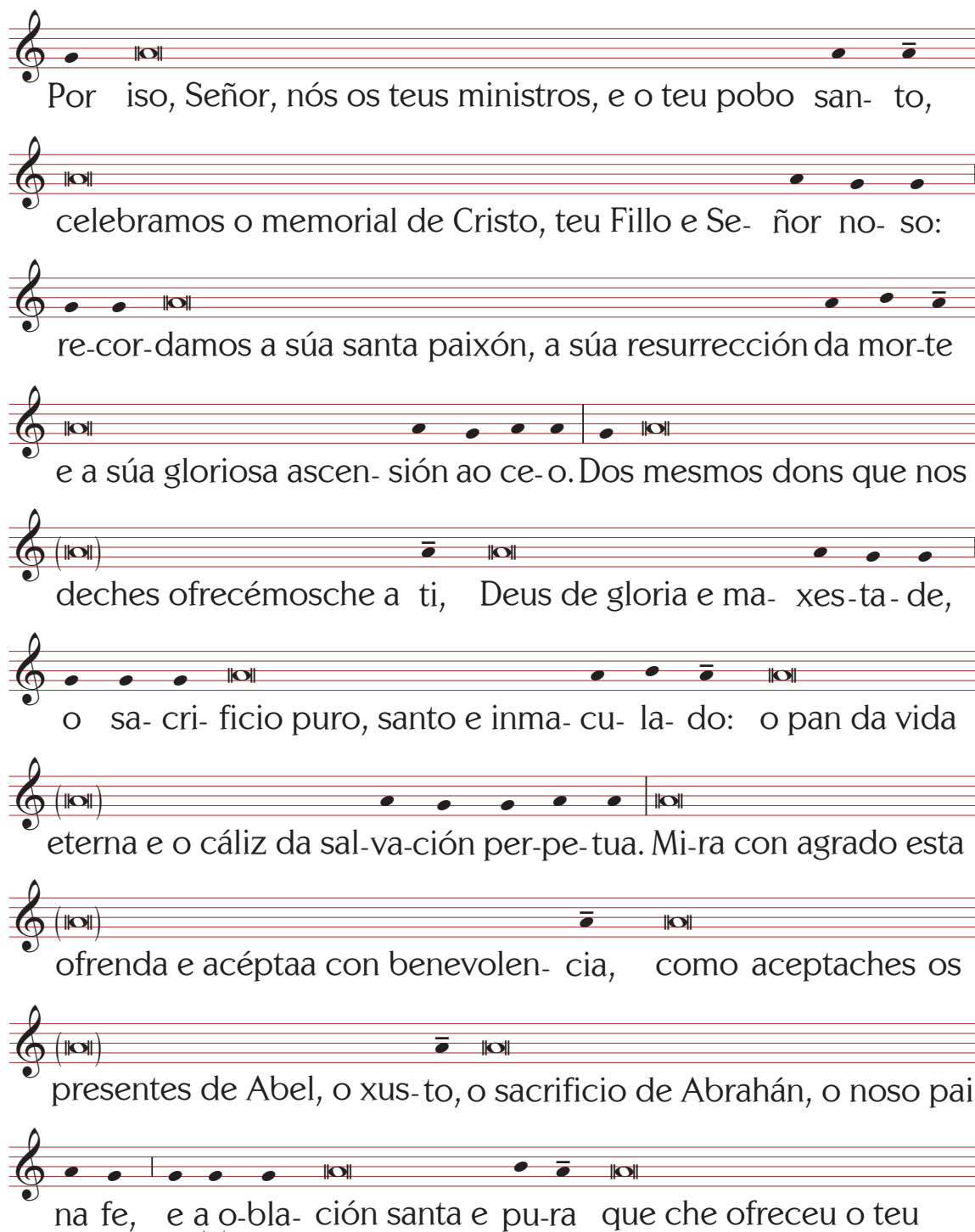
R. Ca- da vez que co-me-mos des-te pan e be-be-mos des-te cá- liz,
 a-nun ciá mos a tú-a mor te, Se ñor, es-pe-ran-do a-ta-que vol-vas.

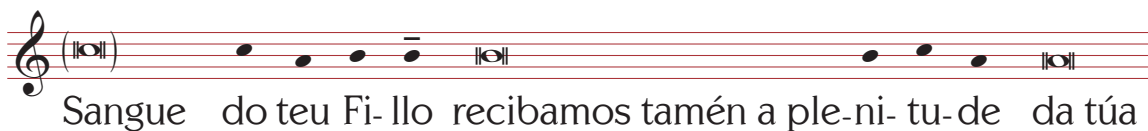
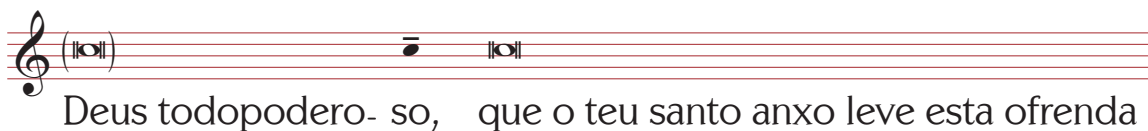

Ou:

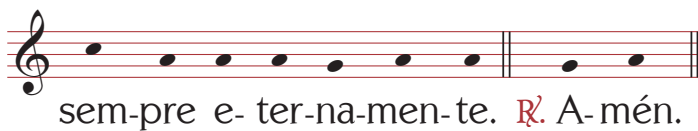

O sacerdote:

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

PREGARIA EUCARÍSTICA II

Prefacio

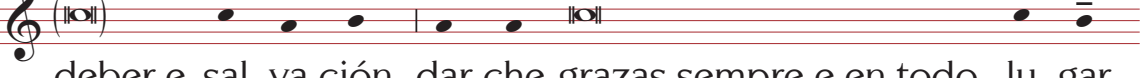

V. O Se-ñor se- xa con-vós-co. R. E co teu es- pí- ri- to.

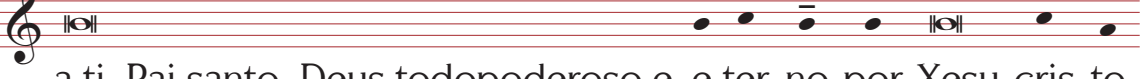

V. Er- gue-de os co- ra- zóns. R. Té-mos-los pos-tos no Se- ñor.

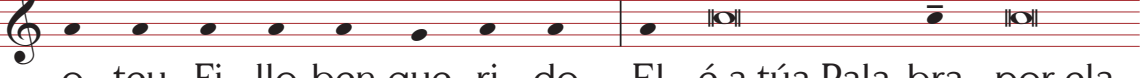

V. Deámoslle gra-zas ao Se-ñor, no- so Deus. R. É dig- no e

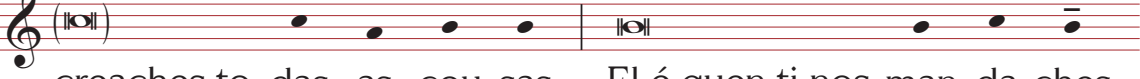

de xus- ti- za.

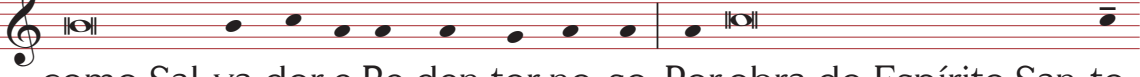

Ver- da- dei- ra- mente é digno e de xusti- za, é o noso

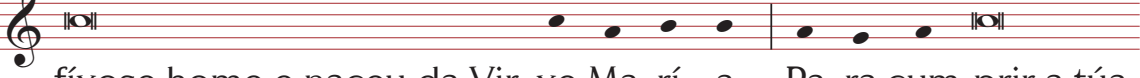

deber e sal- va- ción dar- che grazas sempre e en todo lu- gar,

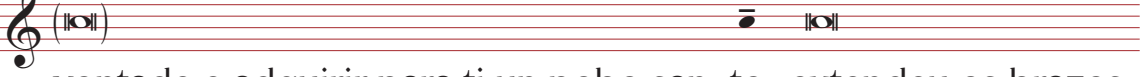

a ti, Pai santo, Deus todopoderoso e e- ter- no, por Xesu- cris- to,

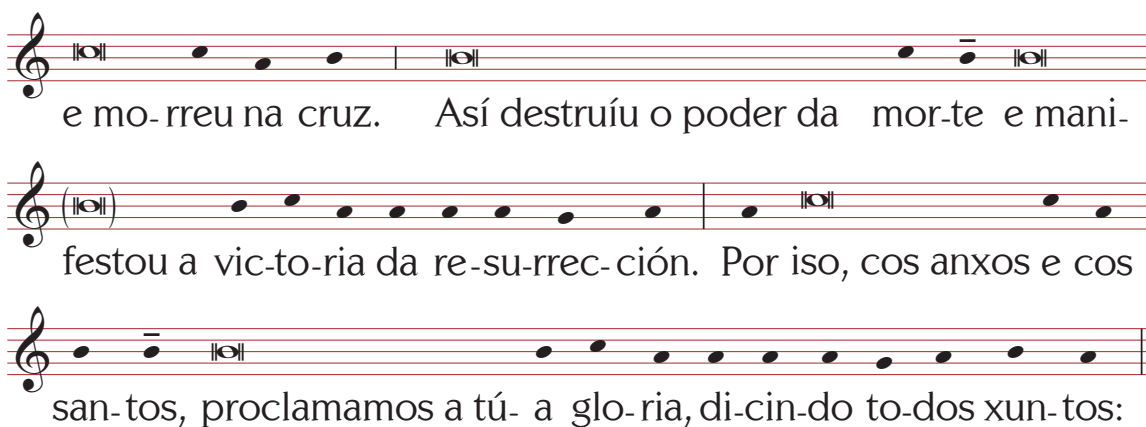

o teu Fi- llo ben- que- ri- do. El é a túa Pala- bra, por ela

creaches to- das as cou- sas. El é quen ti nos man- da- ches

como Sal- va- dor e Re- den- tor no- so. Por obra do Espírito San- to,

fíxose home e naceu da Vir- xe Ma- rí- a. Pa- ra cum- prir a túa

vontade e adquirir para ti un pobo san- to, estendeu os brazos

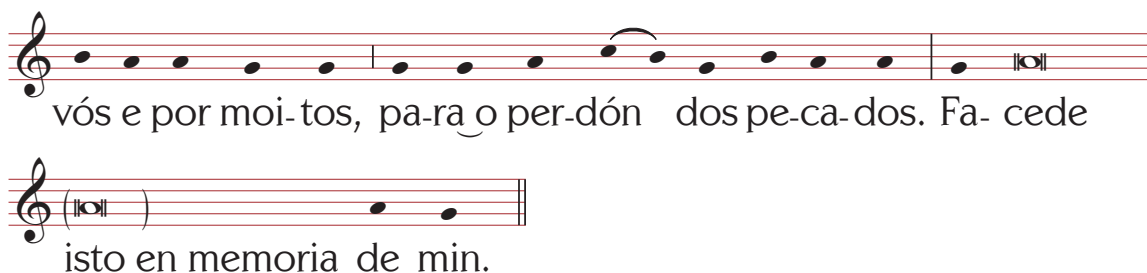

e mo- rreu na cruz. Así destruíu o poder da mor-te e mani-
festou a vic-to-ria da re-su-rrec-ción. Por iso, cos anxos e cos
san-tos, proclamamos a tú- a glo-ria, di-cin-do to-dos xun-tos:

Consagración

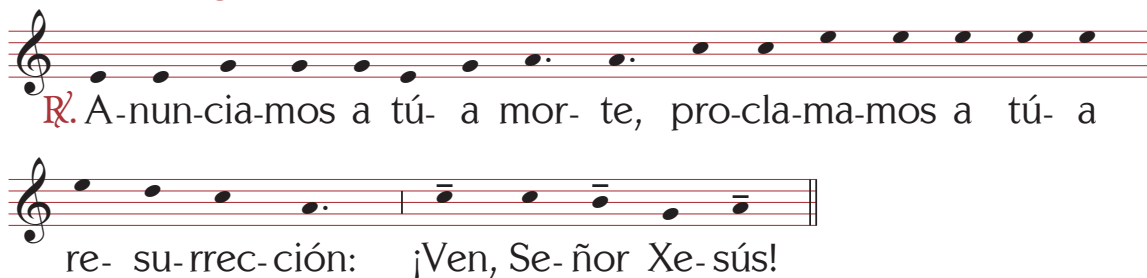
El, ao irse entregar voluntariamente á pai-xón, co- lleu o pan
e deu gra-zas, partiuno e déullelo aos seus dis- cí- pu- los,
men-tres di-cí- a: To-made e come- de to- dos del, pois is-to é
o meu Cor-po que se vai entregar por vós.
De i-gual mo-do, ao fi-nal da ce- a, tomou o cáliz, deu grazas
e pasóullelo aos seus dis-cí-pu- los, men-tres di-cí- a: To-made
e bebe- de to- dos del, pois este é o cá-liz do meu San- gue,
o Sangue da alianza nova e e- ter- na, que se vai verter por

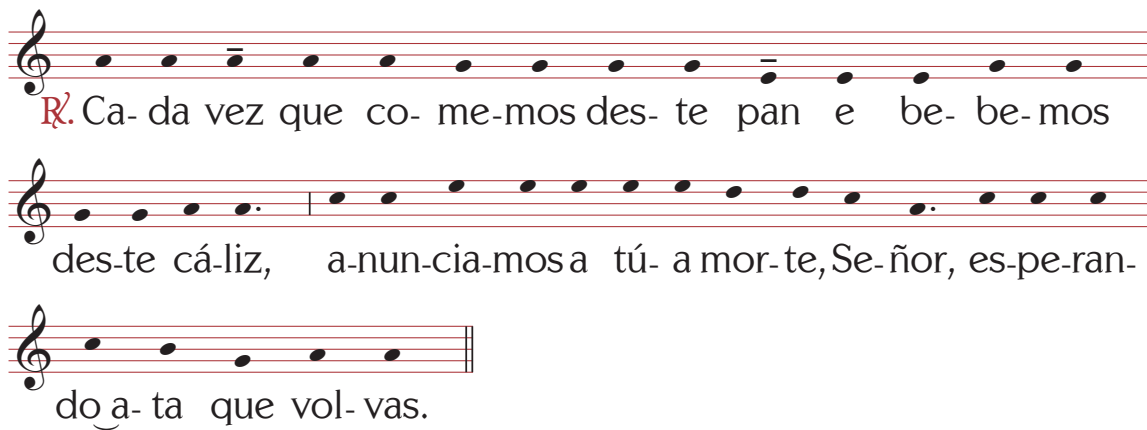
O sacerdote móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión. Despois canta:

E o pobo prosegue, aclamando:

Ou:

Ou:

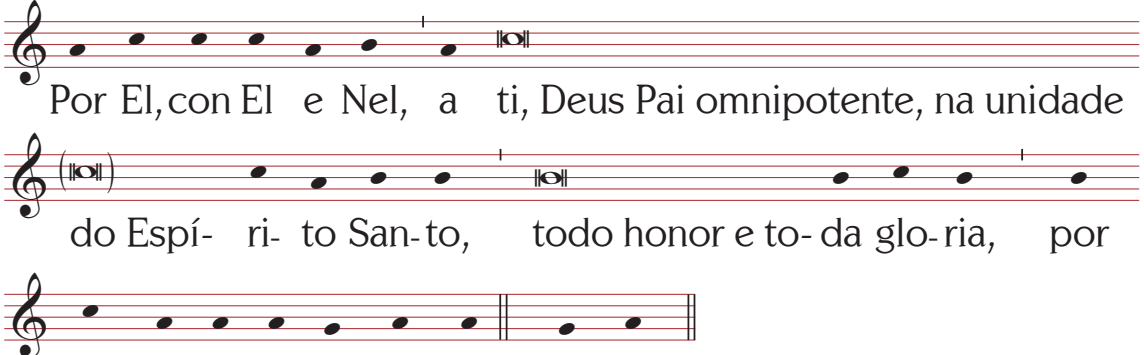

O sacerdote:

Ce le-brando agora, Señor, o memorial da morte e resurrección
do teu Fi-llo, o-fre-cémosche o pan da vi-da, e o cáliz
da sal-va-ción. Dá-mos-che grazas, poque nos fixeches me-
re-cen-tes de estar na túa pre-sen-za e de ser-vir- te.

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

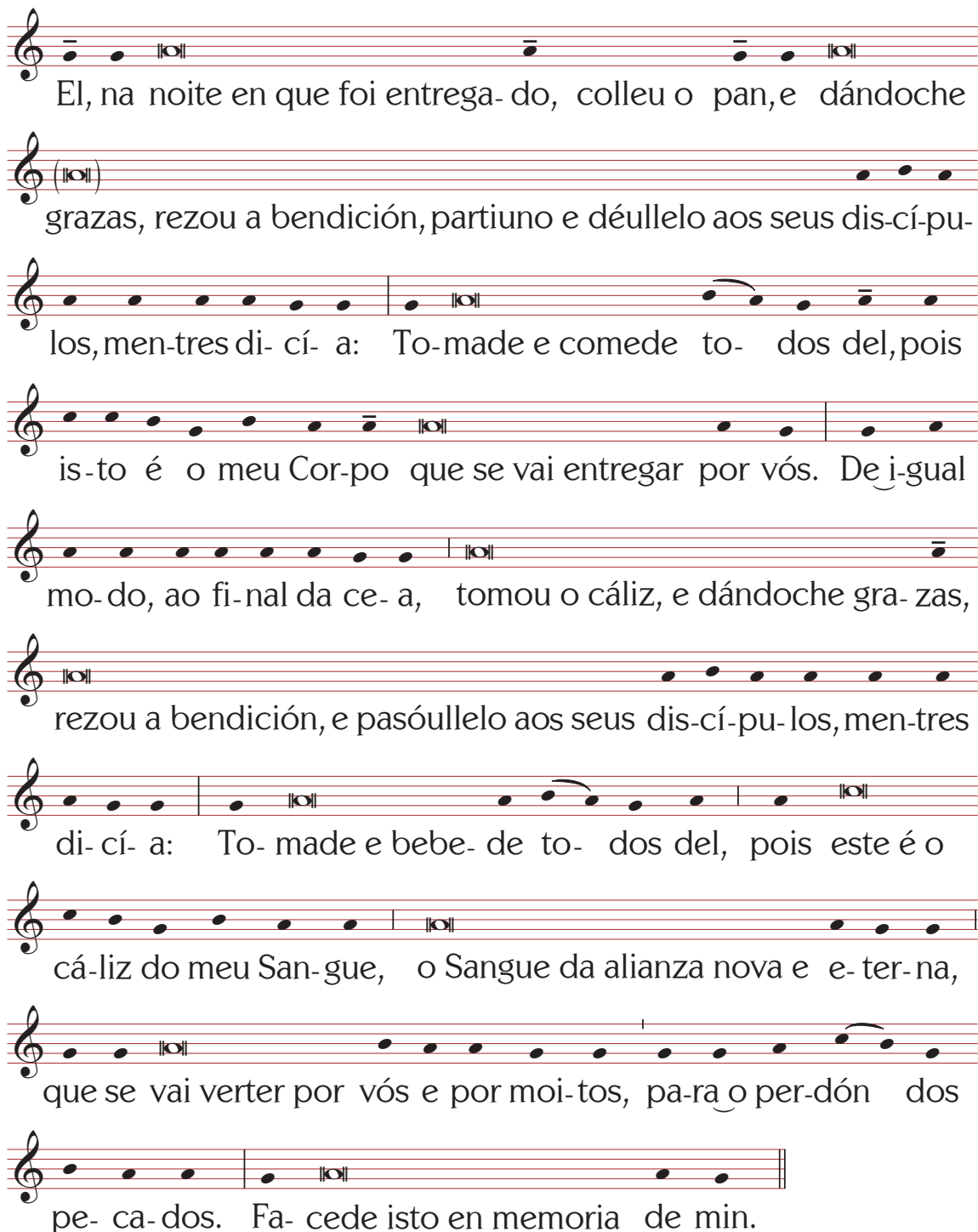

Por El, con El e Nel, a ti, Deus Pai onnipotente, na unidade
do Espí-ri-to San-to, todo honor e to-da glo-ria, por
sem-pre e-ter-na-men-te. **R.** A-mén.

PREGARIA EUCARÍSTICA III

Consagración

El, na noite en que foi entrega- do, colleu o pan,e dándoches
grazas, rezou a bendición, partiuno e déullelo aos seus dis-cí-pu-
los,men-tres di- cí- a: To-made e comede to- dos del,pois
is-to é o meu Cor-po que se vai entregar por vós. De i-gual
mo-do, ao fi-nal da ce-a, tomou o cáliz, e dándoches gra- zas,
rezou a bendición, e pasóullelo aos seus dis-cí-pu-los,men-tres
di- cí- a: To- made e bebe- de to- dos del, pois este é o
cá-liz do meu San-gue, o Sangue da alianza nova e e- ter-na,
que se vai verter por vós e por moi-tos, pa-ra o per-dón dos
pe- ca- dos. Fa- cede isto en memoria de min.

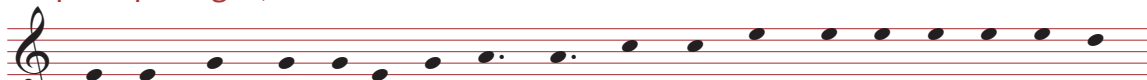

O sacerdote móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión. Despois canta:

Velaquí o misterio da no-sa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

R. A-nun-ciá-mos a tú- a mor- te, pro-cla-má-mos a tú- a re-su-

rrec-ción: ¡Ven, Se- ñor Xe- sús!

Ou:

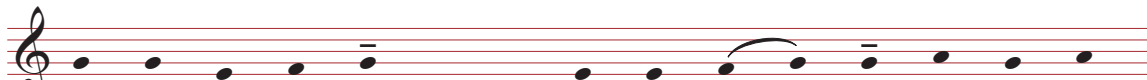

R. Ca-da vez que co-me-mos des-te pan e be-be-mos des-te cá-liz,

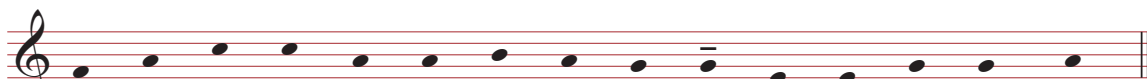

a-nun-ciá-mos a tú-a mor-te, Se-ñor, es-pe-ran-do a-ta que vol-vas.

Ou:

R. Sál- va- nos, Se- ñor, Sal- va- dor do mun- do, ti que nos

li- be- ra-ches po- la tú- a mor-te e re- su-rrec-ción.

O sacerdote:

Por iso, Señor, celebramos o memorial da paixón salvadora do

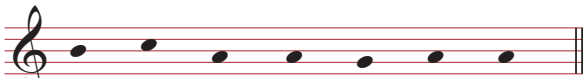
teu Fi- llo, da súa resurrección gloriosa e da súa ascensión ao

ce- o, e agardamos tamén o seu advenimen- to glo-rio-so.

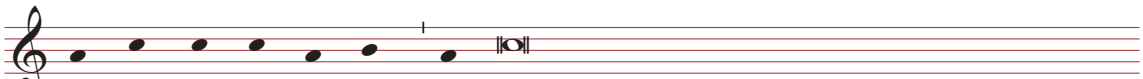

Por iso che ofrecemos, en ac- ción de gra- zas, este sacrificio

de vi- da e san- ti- da- de.

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

Por El, con El e Nel, a ti, Deus Pai omnipotente, na unidade

do Espí- ri- to San-to, todo honor e to- da glo- ria, por

sem-pre e- ter-na-men- te. **R.** A- mén.

PREGARIA EUCARÍSTICA IV

Prefacio

V. O Se-ñor se- xa con-vos-co. *R.* E co teu es- pí- ri- to.

V. Er-gue-de os co- ra-zóns. *R.* Té- mo-los pos- tos no Se- ñor.

R. Deámoslle gra- zas ao Se- ñor, no- so Deus. *R.* É digno e

de xus- ti- za.

Ver- da- dei- ra- mente é digno darche grazas, Pai san- to,

verdadeiramente é de xustiza glo- ri- fi-car-te. Por-que ti es o

único Deus vivo e ver-da-dei-ro. Ti existes desde sempre e

vives pa- ra sem-pre. Ti moras nun- ha luz i- nal-can-za-ble.

Deus único da bondade e fon- te da vi-da, ti cre- aches todas

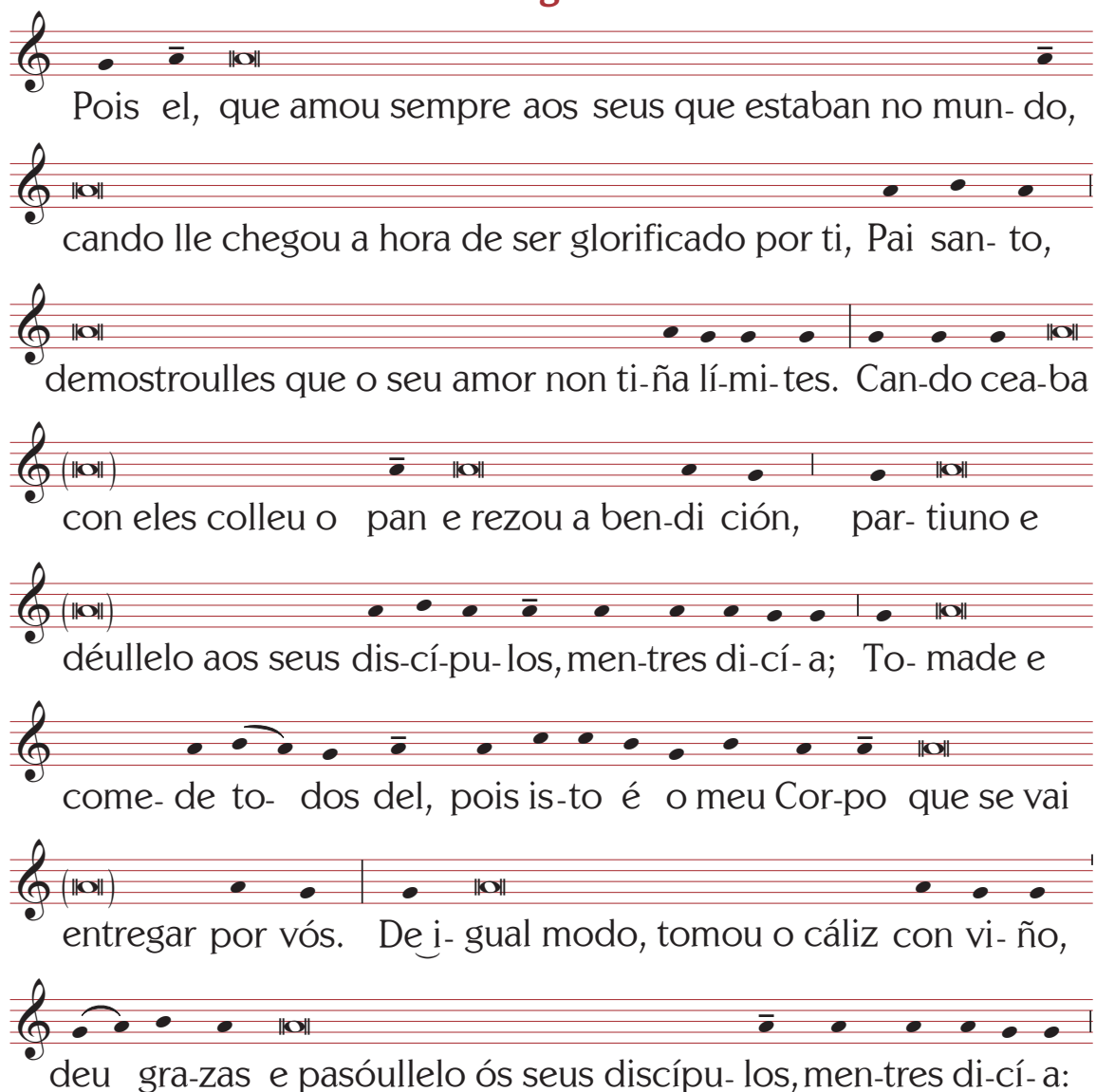
as cousas para enchelas de ben-di-cións e alegralas con es-

plen-dor da tú- a luz. An-te ti están os coros innumerables dos

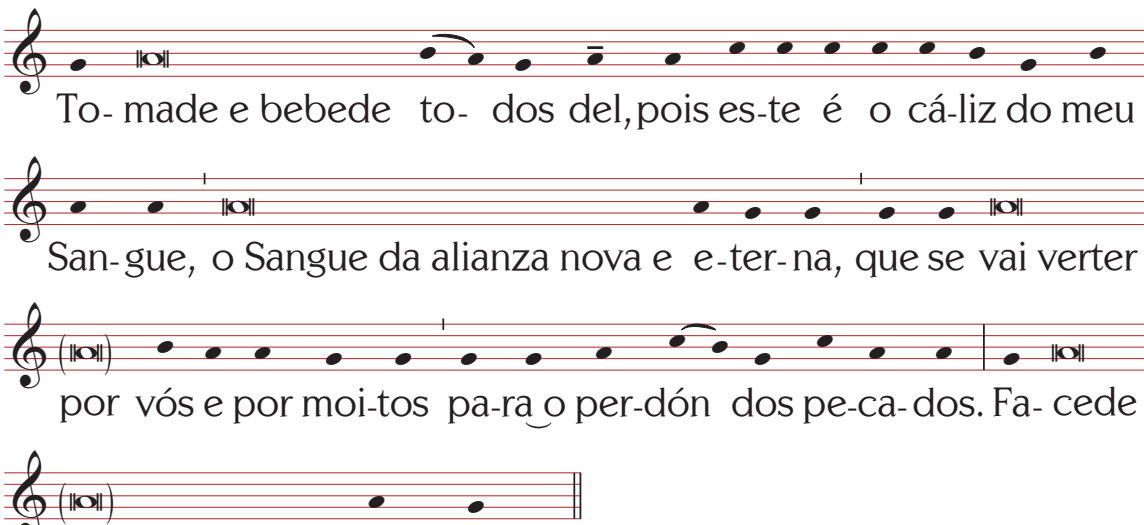

an-xos que te serven noi-te e dí-a, contemplan a gloria
do teu ros-tro e te glo-ri-fi-can sen ce-sar. Con eles ta-mén nós,
e pola nosa voz a crea-ción en-tei-ra, aclamamos o teu no-me,
cantando con a-le-grí-a:

Consagración

Pois el, que amou sempre aos seus que estaban no mun-do,
cando lle chegou a hora de ser glorificado por ti, Pai san-to,
demostroulles que o seu amor non ti-ña lí-mi-tes. Can-do cea-ba
con eles colleu o pan e rezou a ben-di-ción, par-tiuno e
déullelo aos seus dis-cí-pu-los, men-tres di-cí-a; To-made e
come-de to-dos del, pois is-to é o meu Cor-po que se vai
entregar por vós. De-i-gual modo, tomou o cáliz con vi-ño,
deu gra-zas e pasóullelo ós seus discípu-los, men-tres di-cí-a:

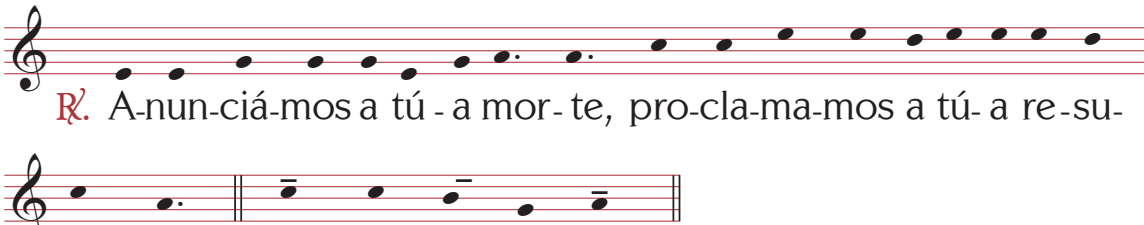
To- made e bebede to- dos del, pois es-te é o cá-liz do meu
 San- gue, o Sangue da alianza nova e e- ter- na, que se vai verter
 por vós e por moi-tos pa-ra o per-dón dos pe-ca-dos. Fa- cede
 isto en memoria de min.

O sacerdote móstralle ao pobo o cáliz, déixao logo no corporal e adórao, facendo xenuflexión. Despois canta:

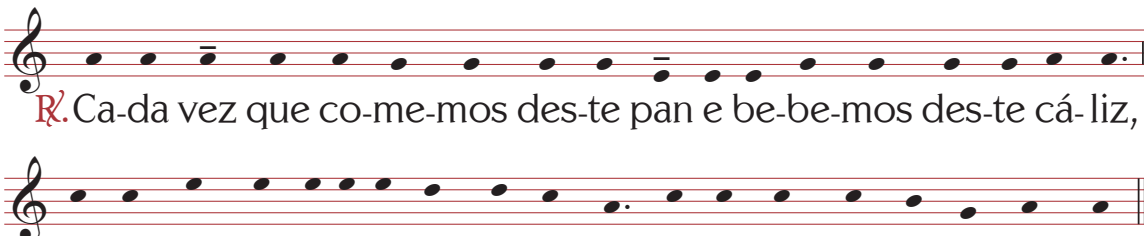
Velaquí o misterio da no-sa fe.

E o pobo prosegue, aclamando:

R. A-nun-ciá-mos a tú - a mor- te, pro-cla-ma-mos a tú- a re-su-
 rrec- ción: ¡Ven, Se- ñor Xe- sús!

Ou:

R. Ca-da vez que co-me-mos des-te pan e be-be-mos des-te cá- liz,
 a-nun-ciá-mos a tú- a mor- te, Se- ñor, es-pe- ran- do a- ta que vol- vas.

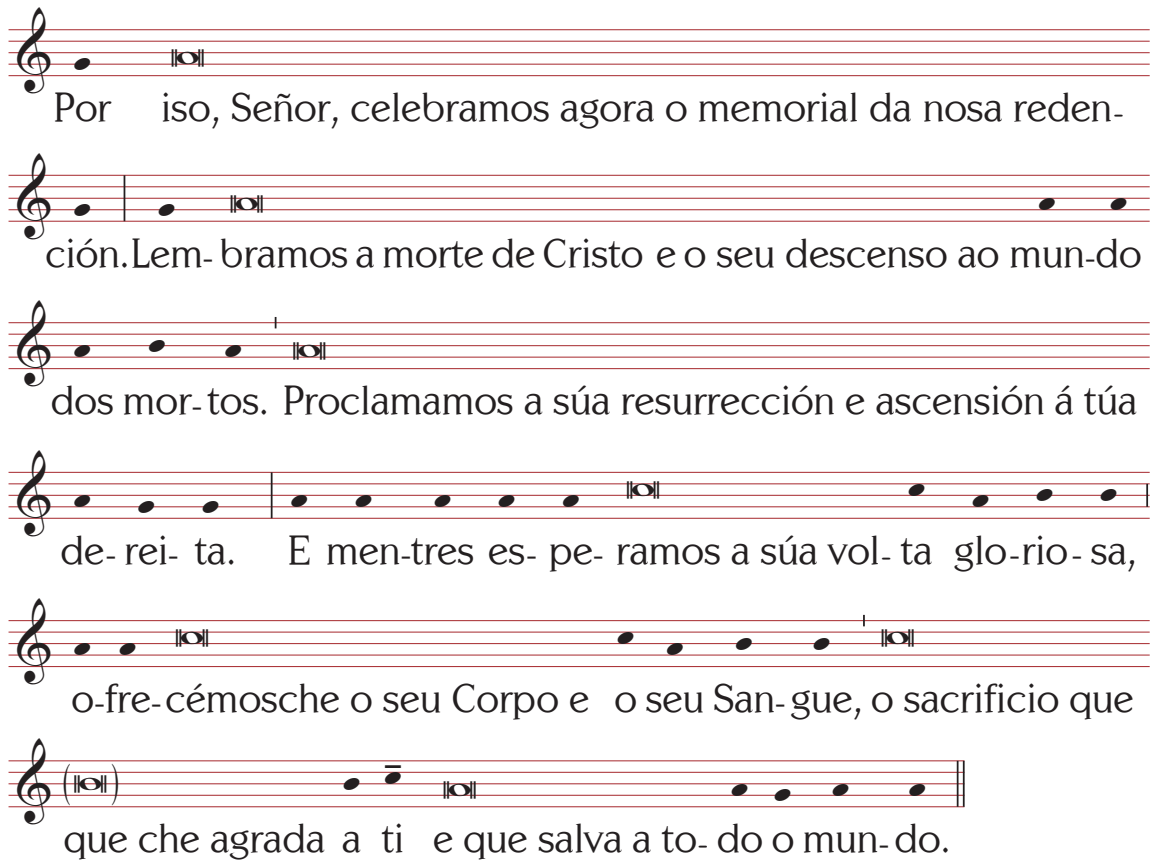
Ou:

R. Sál- va- nos, Se- ñor, Sál- va- dor do mun- do, ti que nos
 li- be- ra- ches po- la tú- a mor- te e re- su- rrec- ción.

O sacerdote:

Por iso, Señor, celebramos agora o memorial da nosa redención. Lembramos a morte de Cristo e o seu descenso ao mundo dos mortos. Proclamamos a súa resurrección e ascensión á túa de-rei-ta. E men-tres es-pe-ramos a súa vol-ta glo-rio-sa, o-fre-cémosche o seu Corpo e o seu San-gue, o sacrificio que que che agrada a ti e que salva a to-do o mun-do.

Colle a patena co pan consagrado e o cáliz e, téndoos en alto, di:

Por El, con El e Nel, a ti, Deus Pai omnipotente, na unidade do Espí-ri-to San-to, todo honor e to-da glo-ria, por sem-pre e-ter-na-men-te. **R.** A-mén.

RITO DA COMUÑÓN

Oración do Señor

Deixando sobre o altar o cáliz e a patena, o sacerdote, coas mans xuntas, di:

Guiándonos polos consellos do Sal- va-dor e se- guindo a
sú- a dou-tri- na, a- tre-vé-mo-nos a di- cir:

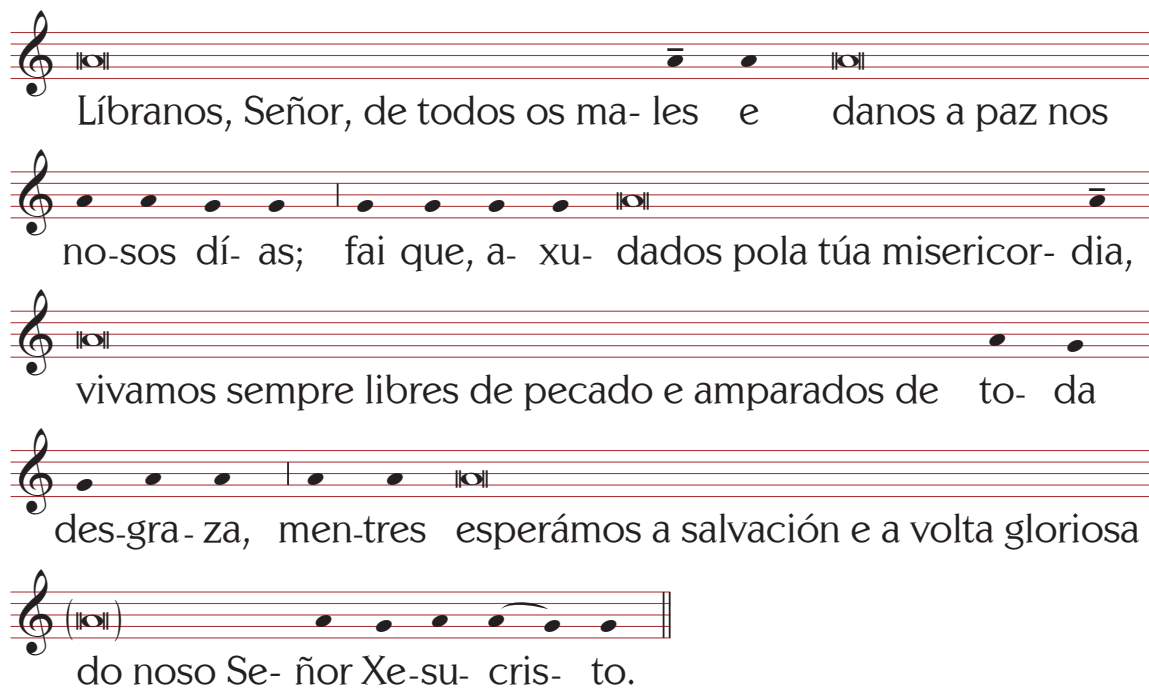
Estende as mans e, xuntamente co pobo, prosegue:

No-so Pa-i que es-tás no ce-o: santificado se-xa o teu no-me,
veña o teu rei-no e fágase a túa vontade aquí na terra co-ma
no ce-o. Da-nos ho-xe o no-so pan de ca-da dí-a;
per-doa as nosas ofen-sas, como tamén perdoamos nós
a quen nos ten ofen-di-do; e non nos deixes caer na ten-
ta-ción, mais líbranos do mal.

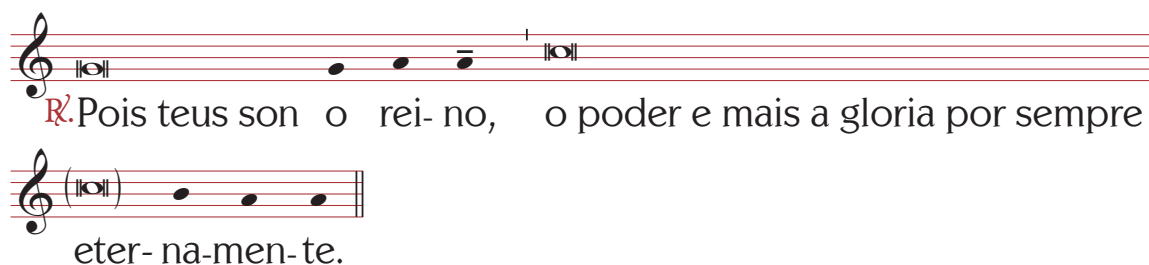
Embolismo

O sacerdote, coas mans estendidas, prosegue el só:

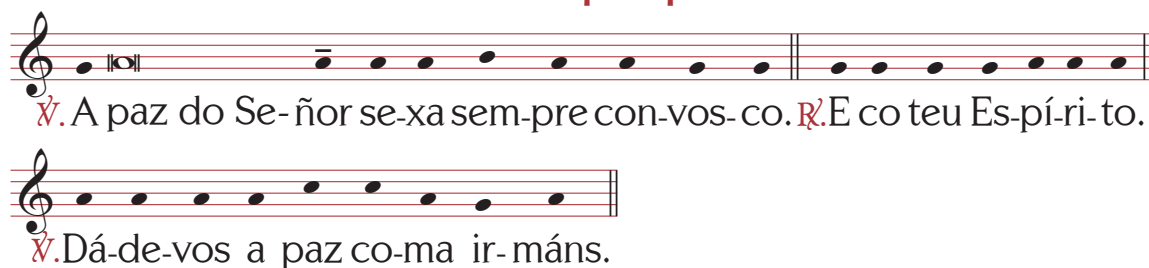
Líbranos, Señor, de todos os ma- les e danos a paz nos
no-sos dí- as; fai que, a- xu- dados pola túa misericor- dia,
vivamos sempre libres de pecado e amparados de to- da
des-gra- za, men-tres esperámos a salvación e a volta gloriosa
do noso Se- ñor Xe-su- cris- to.

O pobo remata a oración, aclamando:

R. Pois teus son o rei- no, o poder e mais a gloria por sempre
eter- na-men- te.

Oración pola paz

V. A paz do Se- ñor se-xa sem-pre con-vos-co. R. E co teu Es-pí-ri- to.
V. Dá-de-vos a paz co-ma ir-máns.

RITO DE DESPEDIDA

O bispo di:

Despois coas mans xuntas, di:

2. CANTO DAS CELEBRACIÓNS DO TRIDUO PASCUAL

VIXILIA PASCUAL

PREGÓN PASCUAL (FORMA LONGA)

E- xul-ten os co- ros dos an- xos, re-lou-quen os po-de-res do
ce- o: re-so-en trom-pe-tas de vic-to- ria po-lo triun-fo de tan
gran-de Rei. Go- ce tamén a te- rra, ba- ña-da de tan-
to es-pen-dor; que o mun-do en-tei-ro se i-lu-mi-ne ven-ci-das as
te-bras po-la luz do Rei e- ter- no. A- lé- grese tamén a I-
gre-xa, no-sa nai, radiante polo ful- gor des-ta luz: re-so- e o
no- so tem-plo co a- tu-ru-xo de tó- dos os po- bos.
[Por i- so, irmáns ben-que-ri-dos, iluminados por esta luz
ad-mi- ra- ble, in-vo-cade xun- tos con-mi- go a bon-da-de
de Deus om-ni-po-ten- te: El, que a min sen méritos pro-pios

me cha-mou ó ministerio dos diá- co-nos, e-le- ve a mi-ña voz

pa-ra canta la louvanza deste resplande-cen-te ci- rio.

✠. O Se-ñor se- xa con-vos-co. R. E co teu es- pí- ri- to.

✠. Er gue-de os co- ra-zóns. R. Té-mo- los pos-to no Se-ñor.

✠. Deámoslle gra- zas ao Se-ñor, no- so Deus. R. É dig- no e

de xus- ti- za.]

Ver-da-dei- ra- mente é digno e de xus- ti- za, can-tar-lles

a ple- na voz e de todo corazón ao Deus in- vi- si- ble,

ao Pai om-ni-po-ten- te, e ao seu Fillo u-ni-xé-ni-to, Xe-su-cris-to,

Se- ñor no- so. El sal-dou as dé-be-das de A-dán

e bo-rrou co seu san-gue a no- sa cul-pa. Por-que es- ta

é a fes-ta da Pas- cua na que se in- mo-la o A-ño

ver- da- dei- ro que co seu san- gue con- sa- grou as ca- sas
dos fieis. Es- ta é a noi- te na que saca- ches de E- xip- to
os no- sos pais a pé en- xoi- to po- lo mar. Es- ta é a
noi- te na que a co- lum- na de lu- me ven- ceu as te- bras
do pe- ca- do. Es- ta é a noi- te na que en to- do o mun- do
os que cren en Cris- to son liberados dos vi- cios e da escuri-
da- de dos pe- ca- dos, vol- ven á gra- cia e re- na- cen á
san- ti- da- de. Es- ta é a noi- te na que, rotas as ca- de- as
da mor- te, Cris- to as- cen- de vic- to- rio- so do a- bis- mo.
¿De que nos vale- rí- a na- cer, se non vi- ãe- se o
Re- den- tor? ¿Que ad- mi- ra- ble a tú- a pie- da- de
con nos- co! ¿Que in- menso o agarimo do teu a- mor!

¡Para sal- var o es-cra-vo, en-tre-gá-ches o Fi- llo! Compría
de cer- to o pe-ca-do de A-dán que nos ha-bí- a tra-er
tal re- den- ción. ¡Oh cul- pa di- to- sa, que tal Re- den- tor
nos me- re- ceu! ¡Oh noi- te ben- di- ta, que ela sola
mereceu coñecer o in- tre glo- rio- so en que o Se- ñor resu-
ci- tou do se- pul- cro! Esta é a noite da que es- tá es- cri- to:
«A noite brilla- rá co- ma o dí- a, e- la se- rá luz pa- ra o
meu go- zo.» A forza des- ta noi- te san- ta es- co- rren- ta
o cri- me e la- va a cul- pa, de- volve a inocencia aos pe- ca-
do- res e aos tris- tes a a- le- grí- a, a- rre- da o o- dio
e tra- e a con- cor- dia: e- la hu- mi- lla a ti- ra- ní- a. A- sí pois,
nesta noi- te de gra- cia, recibe, Pai, san- to, o sacrificio da

no- sa lou- van- za, o cirio solemne, o-bra das a- be-llas,
que por man dos seus mi- nis- tros alegre che o-fre- ce a
tú- a l- gre- xa. A-gra-de-cémos o miste- rio des-te ci- rio,
cla-ra co-lum-na en hon- ra-do Al- tí- si-mo: lu-me que,
reparti- do en- tre to- dos, se conser- va en-tei- ro
no seu res-plan-dor, e arde pola cera que a nai a- be- lla
formou para ali- men-to pre-cio-so des- ta lám- pa-da.
¡Oh noite bendita, na que se xunta o ceo co-a te- rra,
na que Deus sa- e ao en-con- tro do ho- me! Por iso, Señor,
che rogamos que este ci- rio con-sa-gra- do en hon- ra do teu
no- me ar- da sen pa-rar para destruír a escuri- da-de da
noi- te. Acéptao coma ofrenda a-gra-da-ble; pono entre as es-

tre- las do ce- o. Que o ato- pe ar- den- do o lu- cei- ro

da ma- ñá, a- quel luceiro que non coñece o- ca- so, Cris- to

Xe- sú, teu Fillo, que, resuci- tan- do da mor- te, i- lu- mi- nou

o xé- ne- ro hu- ma- no. El, que vi- ve e rei- na por sem- pre

e- ter- na- men- te. **R.** A- mén.

PREGÓN PASCUAL (FORMA REDUCIDA)

E- xul- ten os co-ros dos an-xos, relouquen os po-de-res do
ce- o: re-so- en trom-pe-tas de vic-to- ria po- lo triun-fo de
tan gran-de Rei. Go-ce ta- mén a te- rra, ba- ña-da de
tan- to es-pen-dor; que o mun-do en-tei-ro se i-lu- mi- ne
ven-ci- das as te- bras po- la luz do Rei e- ter- no.
A-lé- gre-se tamén a I- gre-xa, no-sa nai, radiante polo ful-gor
des-ta luz: re-so- e o no- so tem- plo co a- tu- ru-xo
de tódo- los po- bos.
V. O Se- ñor se- xa con-vos-co. R. E co teu es- pí- ri- to.
V. Er- gue-de os co- ra- zóns. R. Té- mo- los pos- to no Se- ñor.
V. Deámoslle gra- zas ao Se- ñor, no- so Deus. R. É dig- no e
de xus- ti- za.

Ver-da-dei-ra-mente é digno e de xusti-za, cantarlles a ple-na
voz e de todo corazón ao Deus in-vi-si-ble, ao Pai om-ni-po-
ten-te, e ao seu Fillo u-ni-xé-ni-to, Xe-su-cris-to, Se-ñor no-so.
El sal-dou as dé-be das de A-dán e borrou co seu san-gue a
no-sa cul-pa. Por-que esta é a fes-ta da Pas-cua na que se
inmola o Año ver-da-dei-ro que co seu san-gue consagrou as ca-
sas dos fieis. Es-ta é a noi-te na que sa-caches de Exipto os
no-sos pais a pé en-xoi-to po-lo mar. Es-ta é a noi-te
na que a columna de lu-me venceu as te-bras do pe-ca-do.
es-ta é a noi-te na que en todo o mun-do os que cren
en Cris-to son libera-dos dos vi-cios e da escuridade dos
pe-ca-dos volven á gra-za e re-na-cen á san-ti-da-de. Es-ta é

a noi-te na que, rotas as cade-as da mor-te, Cristo ascende
vic-to-rio-so do a-bis-mo. ¡Que ad-mi-rable a túa pieda-de
con-nos-co! ¡Que in-men-so o agarimo do teu a-mor! ¡Para sal-var
o es-cra-vo, en-tre-gá-che-lo Fi-llo! Com-pría de certo o
pe-cado de A-dán que nos ha-bía traer tal re-den-ción.
¡Oh culpa di-to-sa, que tal Re-den-tor nos me-re-ceu!
A forza desta noi-te san-ta es-corren-ta o cri-me e la-va
a cul-pa, devolve a inocencia aos pe-ca-do-res e aos tris-tes
a a-le-grí-a. ¡Oh noi-te ben-di-ta, na que se xunta o ceo co-a
te rra, na que Deus sa-e ó encontro do ho-me! A-sí
pois, nesta noite de gra-cia, reci-be, Pai san-to, o sacrificio
da no-sa lou-van-za, o cirio solemne, obra das a-be-las,

que por man dos seus mi-nis-tros alegre che o-fre-ce a tú-a

I- gre-xa. Por iso, Señor, che rogamos que este cirio consa-

grado en hon-ra do teu no-me arda sen pa-rar para des-truir

a escuridade da noi-te. A-céptao coma ofrenda a-gra-da-ble;

pono entre as es-tre-las do ce-o. Que o a-tope ardendo o

lucero da ma- ñá aquel lucero que non coñece oca- so,

Cris-to Xe-sús, teu Fi- llo, que, resucitando da mor-te,

ilumi-nou o xéne-ro hu-ma-no. El, que vive e reina por sem-pre

e - ter-na-men-te. **R.** A-mén.

BENDICIÓN DA AUGA

Deus, no- so Pai, co teu amor invisible ti realizas por medio
dos signos sacramen- tais a obra admirable da sal- va- ción,
é ao longo da historia fuches facendo da au- ga un rico símbolo
que mostrase a gra-za do bau-tis- mo. Desde o comezo do
mun- do o teu Espírito pairaba sobre as au- gas, para que xa
entón recibisen como en xerme o po- der de santi- fi - car.
Nas propias augas do diluvio deches unha imaxe do bautis- mo,
para que no seu simbolismo misterioso unha mesma auga apa-
re-ce-se como fin do pecado e orixe da no-va vi-da. No mar
Vermello fixeches pasar os fillos de Abrahán a pé en- xoi-to,
para que aquel pobo liberado da escravitude do fa- ra - ón
fose unha imaxe profética da comu- ni- dade dos bautizados.

O teu Fillo, bautizado no Xordán polo Bautis- ta, foi unxido
polo Espíri- to San- to. Cravado na Cruz, deitou do seu costado
auga e san- gue. Despois da súa resurrección, mandoulles aos seus
dis- cí- pu- los: «I- de e anunciade o evanxeo a to- dos os
ho- mes, e bau- ti- zádeos no nome do Pai e do Fi- llo
e do Es- pí- ri- to San- to.» A- sí pois, noso Pai, mira agora con
amor a túa Igre- xa e fai nacer dela a fonte do bau- tis- mo.
Que o Es- pírito Santo infun- da nes- ta au- ga a gra- cia do
teu Fi- llo ú- ni- co, pa- ra que o home, creado á túa imaxe
e lavado de toda mancha de pe- ca- do, poida renacer coma
unha nova cre- a- tu- ra po- la au- ga e polo Es- pí- ri- to San- to.

Metendo, se parece oportuno, o cirio pascual na auga por unha ou tres veces, continúa:

Señor, que por medio do teu Fi-llo descenda sobre as augas

desta fonte a forza do Es-pí-ri-to San-to.

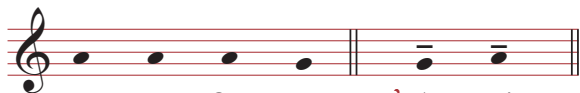
E mantendo o cirio na auga, continúa:

Fai que, cantos polo bautismo sexan sepultados na morte con

Cris-to, re- su- citen tamén con el á vi da e-ter-na. Por Cris-to,

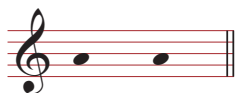

no- so Se- ñor. **R.** A- mén.

Despois tírase o cirio da auga, mentres o pobo fai esta aclamación:

Fontes de auga, bendicite o Se- ñor, louvádeo e exal- tádeo por

sem-pre.

ÍNDICES

ÍNDICE ALFABÉTICO DAS CELEBRACIÓNS

Adalberto, bp. e mr., 23 de abril	590
Afonso María de Ligorio, bp. y dr., 1 de agosto	666
Agostiño, bp. y dr., 28 de agosto	692
Agostiño Zhao Rong, pbr., e compañeiros, mrs., 9 de xullo	647
Agostiño de Canterbury, bp., 27 de maio	617
Águeda, vx. e mr., 5 de febreiro	564
Alberto Magno, bp. y dr., 15 de novembro	761
Ambrosio, bp. y dr., 7 de decembro	772
Ana, nai da benaventurada Virxe María, 26 de xullo	661
Andrés, ap., 30 de novembro	768
Andrés Dung-Lac, pbr., e compañeiros, mrs., 24 de novembro	767
Andrés Kim Taegon, pbr., e compañeiros, mrs., 20 de setembro	707
Anselmo, bp. e dr., 21 de abril	589
Antón, ab., 17 de xaneiro	549
Antonio de Padua, pbr. y dr., 13 de xuño	628
Antonio María Claret, bp., 24 de outubro	744
Antonio María Zaccaría, pbr., 5 de xullo	646
Ánxela da Cruz Guerrero González, vx., 5 de novembro	753
Ánxela de Mérici, vx., 27 de xaneiro	557
Anxos da Garda, 2 de outubro	717
Apolinar, bp. e mr., 20 de xullo	652
Aquileo, mr., 12 de maio	606
Atanasio, bp. y dr., 2 de maio	603
Augurio, dc. e mr., 20 de xaneiro	550
Baia (Eulalia) de Mérida, vx. e mr., 10 de decembro	778
Bartolomeu, ap., 24 de agosto	687
Basilio Magno, bp. e dr., 2 de xaneiro	545
Beda o Venerable, pbr. e dr., 25 de maio	615
Bernabé, ap., 11 de xullo	627
Bernardiño de Siena, pbr., 20 de maio	612
Bernardo, ab. e dr., 20 de agosto	684
Bieito, ab., 11 de xullo	648
Boaventura, bp. e dr., 15 de xullo	650
Bonifacio, bp. e mr., 5 de xuño	625
Brais, ob. e mr., 3 de febreiro	563
Bríxida, rlx., 23 de xullo	656
Bruno, pbr., 6 de outubro	727
Caetano, pbr., 7 de agosto	671
Calixto I, pp. e mr., 14 de outubro	735
Camilo de Lelis, pbr., 14 de xullo	650
Capitón, bp. e mr., 4 de marzo	575
Carlos Borromeo, bp., 4 de novembro	752
Carlos Lwanga e compañeiros, mrs., 3 de xuño	624
Casimiro, 4 de marzo	575
Catarina de Alexandría, vx. e mr., 25 de novembro	768
Catarina de Siena, vx. e dra., 29 de abril	596
Cecilia, vx. e mr., 22 de novembro	765

Cibrán, bp. e mr., 16 de setembro.....	705
Cirilo, mx., 14 de febreiro.....	568
Cirilo de Alejandría, bp. e dr., 27 de xuño	637
Cirilo de Xerusalén, bp. e dr., 18 de marzo	578
Clara, vx., 11 de agosto	675
Clemente I, pp. e mr., 23 de novembro.....	766
Columbano, ab., 23 de novembro	766
Cornelio, pp. e mr., 16 de setembro	705
Cosme, mr., 26 de setembro.....	710
Cristovo Magallanes, pbr., e compañeiros, mrs., 21 de maio	612
Dámaso I, pp., 11 de decembro	778
Damián, mr., 26 de setembro.....	710
Dionisio, bp., e compañeiros, mrs., 9 de outubro.....	729
Domingos de Guzmán, pbr., 8 de agosto	672
Eduvixe, rlx., 16 de outubro	737
Efrén, dc. e dr., 9 de xuño.....	626
Escolástica, vx., 10 de febreiro	567
Estanislao, bp. e mr., 11 de abril	587
Estevo, protomártir, 26 de decembro.....	782
Estevo de Hungría, 16 de agosto	682
Eufrasio, bp. e mr., 16 de maio.....	610
Eulalia, véxase: Baia de Mérida	
Euloxio, dc. e mr., 20 de xaneiro.....	550
Euloxio de Córdoba, pbr. e mr., 9 de xaneiro	548
Eusebio de Vercelli, bp., 2 de agosto	667
Ezequiel Moreno Díaz, bp., 19 de agosto	683
Fabián, pp. e mr., 20 de xaneiro	551
Faustina Kowalska, vx., 8 de outubro.....	729
Felicidade, mr., 7 de marzo	576
Fernando, 30 de maio	618
Fidel de Sigmaringa, pbr. e mr., 24 de abril.....	591
Filipe, ap., 3 de maio	604
Filipe Neri, pbr., 26 de maio.....	616
Francisca Romana, rlx., 9 de marzo	577
Francisco Blanco e compañeiros, mrs., 3 de febreiro	565
Francisco de Asís, 4 de outubro.....	718
Francisco de Borxa, pbr., 3 de outubro.....	718
Francisco de Paula, er., 2 de abril	586
Francisco de Sales, bp. e dr., 24 de xaneiro	554
Francisco Xavier, pbr., 3 de decembro	770
Froilán, bp., 3 de outubro	726
Froitoso, bp., 20 de xaneiro	550
Fundadores da Orde dos Servos da benaventurada Virxe María, 17 de febreiro	569
Gabriel, ar., 29 de setembro.....	713
Gregorio Magno, pp. e dr., 3 de setembro	696
Gregorio VII, pp., 25 de maio	615
Gregorio Nacianceno, bp. e dr., 2 de xaneiro.....	545
Gregorio de Narek, ab. e dr., 27 de febreiro	572

Henrique, 13 de xullo.....	649
Hermenexildo, mr., 13 de abril.....	588
Hilario, bp. e dr., 13 de xaneiro.....	548
Hildegarda de Bingen, vx. e dr., 17 de setembro	706
Hipólito, pbr. e mr., 13 de agosto.....	676
Ignacio de Antioquía, bp. e mr., 17 de outubro	738
Ignacio de Loiola, pbr., 31 de xullo	664
Ildefonso, bp., 23 de xaneiro	553
Inés, vx. e mr., 21 de xaneiro.....	552
Inocencio da Inmaculada Canoura Arnau, pbr., e compañeiros, mrs., 6 de novembro	754
Inocentes, mrs., 28 de decembro	784
Ireneo, bp. e mr., 28 de xuño.....	637
Isaac Xogues, pbr., e compañeiros, mrs., 19 de outubro	740
Isidoro, bp. e dr., 26 de abril.....	593
Isidro, labrador, 15 de maio.....	609
Lázaro, 29 de xullo.....	662
Leandro, bp., 13 de novembro	761
León Magno, pp. e dr., 10 de novembro	757
Lourenzo, dc. e mr., 10 de agosto	674
Lourenzo de Brindisi, pbr. e dr., 21 de xullo	653
Lourenzo Ruiz e compañeiros, mrs., 28 de setembro	712
Lucas, ev., 18 de outubro.....	739
Lucía, vx. e mr., 13 de decembro	779
Lugo, dedicación da igrexa catedral, 30 de agosto	694
Luís de Francia, 25 de agosto	688
Luís Gonzaga, rlx., 21 de xuño.....	630
Luís María Grignon de Monfort, pbr., 28 de abril	595
Marcelino, mr., 2 de xuño.....	624
Marcos, ev., 25 de abril.....	592
Margarida de Escocia, 16 de novembro	762
Margarida María de Alacoque, vx., 16 de outubro	737
María, 29 de xullo.....	662
María, benaventurada Virxe:	
— Asunción, 15 de agosto	678
— das Dores, 15 de setembro.....	704
— de Fátima, 13 de maio	607
— de Guadalupe, 12 de decembro	779
— Inmaculada Concepción, 8 de decembro.....	774
— Inmaculado Corazón	662
— de Loreto, 10 de decembro	777
— de Lourdes, 11 de febreiro	567
— Nai de Deus, 1 de xaneiro.....	153
— Nai da Igrexa	620
— da Mercé, 24 de setembro.....	710
— do Monte Carmelo, 16 de xullo	651
— Natividade, 8 de setembro	697
— Presentación, 21 de novembro.....	765
— do Pilar, 12 de outubro.....	733

— Raíña, 22 de agosto.....	686
— dos Remedios, 9 de setembro	698
— do Rosario, 7 de outubro	728
— Santísimo Nome, 12 de setembro.....	700
— Visitación, 31 de maio.....	619
— Dedicación da basílica de Santa María, 5 de agosto	668
María Goretti, vx. e mr., 6 de xullo	646
María Madalena, 22 de xullo	654
María Madalena de Pazzi, vx., 25 de maio	616
María Micaela do Santísimo Sacramento, vx., 15 de xuño	628
María Salomé, nai de Santiago Apóstolo, 22 de outubro.....	743
María Soiedade Torres Acosta, vx., 11 de outubro.....	731
Marta, 29 de xullo.....	662
Martiño I, pp. e mr., 13 de abril.....	588
Martiño Dumienne, bp., 20 de marzo	580
Martiño de Porres, rlx., 3 de novembro.....	752
Martiño de Tours, bp., 11 de novembro	758
Mateo, ap. e ev., 21 de setembro	708
Matías, ap., 14 de maio.....	608
Maximiliano María Kolbe, pbr. e mr., 14 de agosto	676
Metodio, bp., 14 de febreiro	568
Miguel, ar., 29 de setembro	713
Mondoñedo, dedicación da igrexa catedral, 19 de outubro.....	742
Mónica, 27 de agosto.....	691
Nereo, mr., 12 de maio.....	606
Nicolao, bp., 6 de decembro	772
Norberto, bp., 6 de xuño.....	626
Óscar, bp., 3 de febreiro	564
Ourense, dedicación da igrexa catedral, 23 de xuño	632
Paio, mr., 26 de xuño.....	636
Pancracio, mr., 12 de maio	607
Pascual Bailón, rlx., 17 de maio	611
Patricio, bp., 17 de marzo	578
Paulino de Nola, bp., 22 de xuño.....	631
Paulo, ap.:	
— Conversión, 25 de xaneiro.....	555
— Solemnidade, 29 de xuño	639
— Dedicación da basílica ostiense, 18 de novembro.....	763
Paulo VI, pp., 29 de maio	618
Paulo Chong Hasang e compañeiros, mrs., 20 de setembro	707
Paulo da Cruz, pbr., 19 de outubro	741
Paulo Miki e compañeiros, mrs., 6 de febreiro	565
Pedro, ap.:	
— Cátedra, 22 de febreiro.....	570
— Solemnidade, 29 de xuño	639
— Dedicación da basílica vaticana, 18 de novembro	763
Pedro, mr., 2 de xuño	624
Pedro Canisio, pbr. e dr., 21 de decembro.....	781
Pedro Claver, pbr., 9 de setembro.....	698

Pedro Crisólogo, bp. e dr., 30 de xullo	663
Pedro Chanel, bp. e mr., 28 de abril	595
Pedro Damián, bp. e dr., 21 de febreiro	570
Pedro de Alcántara, pbr., 19 de outubro	740
Pedro de Mezonzo, bp., 10 de setembro	699
Pedro González, pbr., Luns da segunda semana de Pascua	600
Pedro Poveda Castroverde, pbr., e compañeiros, mrs., 6 de novembro	754
Pedro Vázquez, pbr., e compañeiros, mrs., 25 de agosto	689
Pedro Xulián Eymard, pbr., 2 de agosto	667
Perpetua, mr., 7 de marzo	576
Pío V, pp., 30 de abril	598
Pío X, pp., 21 de agosto	685
Pío de Pietrelcina, pbr., 23 de setembro	709
Policarpo, bp. e mr., 23 de febreiro	571
Ponciano, pp. e mr., 13 de agosto	676
Protomártires da santa Igrexa Romana, 30 de xuño	643
Rafael, ar., 29 de setembro	713
Raimundo de Penyafort, pbr., 7 de xaneiro	547
Rita de Casia, rlx., 22 de maio	614
Roberto Belarmino, bp. e dr., 17 de setembro	706
Romualdo, ab., 19 de xuño	629
Rosa de Lima, vx., 23 de agosto	687
Rosendo, bp., 1 de marzo	573
Sabela de Hungría, rlx., 17 de novembro	763
Sabela de Portugal, 4 de xullo	645
Santiago o Maior, ap., 25 de xullo	658
Santiago o Menor, ap., 3 de maio	604
Santiago, dedicación da igrexa catedral, 21 de abril	589
Sarbelio Makhlúf, pbr., 24 de xullo	657
Sebastián, mr., 20 de xaneiro	551
Sebastián Aparicio, rlx., 25 de febreiro	572
Silvestre I, pp., 31 de decembro	786
Simón, ap., 28 de outubro	745
Sixto II, pp., e compañeiros, mrs., 7 de agosto	671
Témporas de acción de grazas e de súplica, 5 de outubro	720
Témporas de acción de grazas e de súplica (Lugo), 13 de outubro	735
Tareixa Benedita da Cruz, vx. e mr., 9 de agosto	673
Tareixa de Xesús, vx. e dra., 15 de outubro	736
Tareixa de Xesús Jornet e Ibars, vx., 26 de agosto	690
Tareixa do Neno Xesús, vx. y dra., 1 de outubro	716
Timoteo, bp., 26 de xaneiro	556
Tito, bp., 26 de xaneiro	556
Todos os fieis defuntos, 2 de novembro	749
Todos os Santos, 1 de novembro	747
Tomé, ap., 3 de xullo	644
Tomé Becket, bp. e mr., 29 de decembro	785
Tomás de Aquino, pbr. e dr., 28 de xaneiro	557
Tomé de Villanueva, bp., 10 de outubro	730

Tomé More, mr., 22 de xuño	631
Toribio de Astorga, bp., Luns da segunda semana de Pascua.....	598
Toribio de Mogrovexo, bp., 23 de marzo.....	582
Trocado e compañeiros, bps., 21 de maio	613
Trinidad, Santísima	386
Tui-Vigo, dedicación da igrexa catedral, 1 de decembro	770
Vicente, dc. e mr., 22 de xaneiro.....	552
Vicente Ferrer, pbr., 5 de abril.....	586
Vicente de Paúl, pbr., 27 de setembro	711
Wenceslao, mr., 28 de setembro	712
Xenaro, bp. e mr., 19 de setembro	707
Xerome, pbr. e dr., 30 de setembro.....	714
Xerome Emiliano, 8 de febreiro.....	566
Xertrude, vx., 16 de novembro	762
Xesucristo, noso Señor:	
— Anunciación, 25 de marzo	583
— Ascensión	332
— Bautismo.....	157
— Epifanía, 6 de xaneiro.....	156
— Exaltación da santa Cruz, 14 de setembro	702
— Nadal, 25 de decembro	145
— Presentación, 2 de febreiro.....	559
— Resurrección	265
— Rei do Universo	391
— Sagrada Familia: Xesús, María e Xosé	149
— Sagrado Corazón	389
— Santísimo Corpo e Sangue	388
— Santísimo Nome, 3 de xaneiro	546
— Sumo e eterno Sacerdote	383
— Transfiguración, 6 de agosto	669
— Dedicación da basílica de Letrán, 9 de novembro	754
Xil de Casaio, mx., 1 de setembro	695
Xoán, ap. e ev., 27 de decembro	783
Xoán de Ávila, pbr. e dr., 10 de maio	605
Xoán Bautista:	
— Martirio, 29 de agosto	693
— Natividade, 24 de xuño	633
Xoán Bautista de La Salle, pbr., 7 de abril	587
Xoán Bosco, pbr., 31 de xaneiro	558
Xoán de Brébeuf, pbr., e compañeiros, mrs., 19 de outubro	740
Xoán de Capestrano, pbr., 23 de outubro	744
Xoán Crisóstomo, bp. e dr., 13 de setembro	701
Xoán da Cruz, pbr. e dr., 14 de decembro	780
Xoán Damasceno, pbr. e dr., 4 de decembro.....	771
Xoán Diego Cuauhtlatotzin, 9 de decembro	777
Xoán de Deus, rlx., 8 de marzo.....	577
Xoán Eudes, pbr., 19 de agosto	682
Xoán Fisher, bp. e mr., 22 de xuño	631

Xoán de Kety, pbr., 23 de decembro.....	782
Xoán Leonardi, pbr., 9 de outubro	730
Xoán María Vianney, pbr., 4 de agosto	668
Xoán Paulo II, pp., 22 de outubro	742
Xoán Xacobo Fernández e compañeiros, mrs., 10 de xullo.....	647
Xoán I, pp. e mr., 18 de maio	611
Xoán XXIII, pp., 11 de outubro	732
Xoana Francisca de Chantal, rlx., 12 de agosto	675
Xoaquín, pai da benaventurada Virxe María, 26 de xullo	661
Xoaquina Vedruna, rlx., 22 de maio	613
Xosafat, bp. e mr., 12 de novembro	760
Xosé, esposo da benaventurada Virxe María:	
— Obreiro, 1 de maio.....	602
— Solemnidade, 19 de marzo	579
Xosé de Calasanz, pbr., 25 de agosto.....	689
Xosé María Díaz Sanxurxo, bp. e mr., 20 de xullo	652
Xosefina Bakhita, vx., 8 de febreiro.....	566
Xudas, ap., 28 de outubro	745
Xurxo, mr., 23 de abril	590
Xustino, mr., 1 de xuño.....	623

ÍNDICE DE PREFACIOS

Entre [] a páxina onde se atopa o texto musicalizado.

PROPIO DO TEMPO

Tempo de Advento

I. Os dous adventos de Cristo.....	416 [1106]
I. (A) Cristo, Señor e Xuíz da historia	417
II. Esperando as dúas vindas de Cristo.....	418
II. (A) María, nova Eva.....	419

Tempo de Nadal

I. Cristo, luz do mundo	420 [1107]
II. A restauración do universo na Encarnación	421
III. O intercambio divino e humano na Encarnación do Verbo.....	422
Epifanía do Señor: Cristo, luz dos pobos.....	423
Bautismo do Señor: O Bautismo do Señor.....	158

Tempo de Coresma

I. Significación espiritual da coresma.....	424 [1108]
II. O espírito da penitencia	425
III. Os froitos das privacións voluntarias.....	426
IV. Os froitos do xaxún	427
V. O camiño do éxodo no deserto coresmal.....	428
VI. As tentacións do Señor (I domingo).....	176
VII. A Transfiguración do Señor (II domingo).....	184
VIII. A Samaritana (III domingo)	192
IX. O cego de nacemento (IV domingo)	201
X. A resurrección de Lázaro (V domingo)	210

Paixón do Señor

I. A forza da cruz.....	429
II. A vitoria da Paixón.....	430
III. A Pasión do Señor (domingo de Ramos).....	228
Misa da Cea do Señor (prefacio I da Santísima Eucaristía): O sacrificio e o sacramento de Cristo.....	451

Tempo pascual

I. O Misterio Pascual	431 [1109]
II. A nova vida en Cristo	432
III. Cristo vive e intercede sempre por nós	433
IV. A restauración do universo polo Misterio Pascual.....	434
V. Cristo, sacerdote e vítima	435

Ascensión do Señor

I. O misterio da Ascensión.....	436
II. O misterio da Ascensión	437
III. Na espera da chegada do Espírito Santo.....	438

Domingo de Pentecostés

O misterio de Pentecoste.....	342

Tempo ordinario (dominicales e solemnidades do Señor)

I. O Misterio Pascual fixo de nós o pobo de Deus.....	439 [1110]
II. O plan divino da salvación.....	440
III. O home salvado por un home	441
IV. As etapas da historia da salvación en Cristo	442
V. As marabillas da creación.....	443
VI. O peñor da nosa Pascua eterna	444
VII. A salvación, froito da obediencia de Cristo	445
VIII. A Igrexa unida no misterio da Trindade	446
IX. A acción do Espírito Santo na Igrexa (prefacio II do Espírito Santo)	447
X. O día do Señor	448
Santísima Trindade: O misterio da Santísima Trindade.....	386
Sagrado Corazón de Xesús: O inmenso amor de Cristo	389
Noso Señor Xesucristo, Rei do Universo: Xesucristo, Rei do Universo.....	391

Tempo ordinario (Comúns)

I. O universo, restaurado en Cristo.....	472
II. A salvación por Cristo	473
III. Loanzas a Deus pola creación e renovación do home.....	474
IV. A nosa loanza, como don de Deus	475
V. Proclamación do misterio de Cristo	476
VI. O misterio da salvación en Cristo.....	477
VII. Cristo, hóspede e peregrino entre nós.....	478
VIII. Xesús, bo samaritano	479
IX. A gloria de Deus e o home que vive.....	480

Pregarias eucarísticas

Pregaria eucarística I.....	489 [1114]
Pregaria eucarística II.....	499 [1117]
Pregaria eucarística III	505 [1121]
Pregaria eucarística IV	512 [1123]
Pregaria eucarística V (A): Deus vai guiando a súa Igrexa	1023
Pregaria eucarística V (B): Xesús é o noso camiño.....	1029
Pregaria eucarística V (C): Xesús, modelo de caridade.....	1035
Pregaria eucarística V (D): A Igrexa camiña cara á unidade	1040
Pregaria eucarística para a reconciliación I.....	1045
Pregaria eucarística para a reconciliación II	1050
Pregaria eucarística para misas con nenos I	1056
Pregaria eucarística para misas con nenos II	1061
Pregaria eucarística para misas con nenos III	1065

PROPIO DO SANTOS

Presentación do Señor (2 de febrerío): O misterio da Presentación do Señor	562
San Xosé (19 de marzo, 1 de maio): A misión de san Xosé	464
Anunciación do Señor (25 de marzo): O misterio da Encarnación.....	584
San Isidoro (26 de abril): O maxisterio de santo Isidoro.....	594
San Xoán Bautista (24 de xuño, 29 de agosto): A misión do Precursor	635
Santos Pedro e Paulo (29 de xuño):	
A dobre misión de Pedro e Paulo na Igrexa.....	641
Santa María Madalena (22 de xullo): Apóstolo dos apóstolos.....	654
Santiago, apóstolo (25 de xullo): O padroado do Apóstolo	660

Transfiguración do Señor (6 de agosto): O misterio da Transfiguración.....	670
Asunción da benaventurada Virxe María (15 de agosto):	
A gloria da Asunción de María	680
Exaltación da Santa Cruz (14 de setembro): A vitoria da Cruz gloriosa.....	703
Benaventurada Virxe María do Pilar (12 de outubro): A gloria da Virxe.....	734
Todos os Santos (1 de novembro): A gloria da nosa nai Xerusalén	748
Dedicación da basílica de Letrán (9 de novembro):	
O misterio da Igrexa, que é esposa de Cristo e templo do Espírito	756
Inmaculada Concepción da benaventurada Virxe María (8 de decembro):	
O misterio de María e da Igrexa.....	775
Benaventurada Virxe María, nai da Igrexa (Luns despois de Pentecoste)	
María, modelo e Nai da Igrexa	620
MISAS COMÚNS	
Dedicación dunha igrexa	
I. O misterio do templo de Deus, que é a Igrexa.....	790
II. O misterio da Igrexa, que é esposa de Cristo e templo do Espírito.....	792
Benaventurada Virxe María	
I. A maternidade da benaventurada Virxe María	458 [1111]
II. A Igrexa loa a Deus, inspirándose nas palabras de María.....	459
III. María, modelo e nai da Igrexa	460
IV. María, signo de consolo e de esperanza.....	461
V. María, imaxe da humanidade nova.....	462
Mártires	
I. O martirio, testemuño e exemplo.....	469
Pastores	
A presenza dos pastores santos na Igrexa.....	470
Vírxes e relixiosos	
Significado da vida consagrada a Deus.....	471
Santos e santas	
I. A gloria dos santos	467 [1112]
II. Eficacia da acción dos santos	468
MISAS RITUAIS	
Bautismo	
O bautismo, comezo da nova vida.....	449
Confirmación	
Marcados con selo do Espírito.....	450
Santísima Eucaristía	
I. O sacrificio e o sacramento de Cristo	451
II. Os froitos da Santísima Eucaristía	452
III. A Eucaristía, viático para a Pascua eterna.....	453

Ordenacións

Cristo, orixe de todo ministerio eclesial	454

Penitencia

O sacramento da reconciliación no Espírito	456

Unción dos enfermos

O sufrimento, participación na Pascua de Cristo.....	457

Polos esposos

I. A dignidade da unión matrimonial	455, 457
II. O gran misterio do matrimonio.....	868
III. O matrimonio como signo do amor divino.....	879

Profesión relixiosa

A vida relixiosa como servizo a Deus pola imitación de Cristo.....	883

Dedicación duhna igrexa

I. O misterio do templo de Deus.....	891
II. O misterio do templo de Deus, que é a Igrexa	790

Dedicación dun altar

O altar é Cristo	896

MISAS POR ALGUNHAS NECESIDADES

Pola unidade dos cristiáns

A unidade da Igrexa, Corpo de Cristo.....	921

MISAS VOTIVAS

Noso Señor Xesucristo, sumo e eterno Sacerdote

O sacerdocio de Cristo e o ministerio dos sacerdotes	970

Espírito Santo

I. O Señor envía o Espírito Santo á Igrexa	972
II. A acción do Espírito Santo na Igrexa.....	974

Anxos

A gloria de Deus manifestada nos anxos.....	463

Apóstolos

I. Os Apóstolos, pastores do pobo de Deus	465
II. Aos Apóstolos, fundamento e testemuño	466

MISAS DE DEFUNTOS

Defuntos

I. A esperanza da resurrección en Cristo	481 [1113]
II. Cristo morreu para nos dar vida	482
III. Cristo, salvación e vida	483
IV. A vida terrea e a gloria celeste.....	484
V. A nosa resurrección pola vitoria de Cristo	485

ÍNDICE DE TEXTOS CON MÚSICA

ORDINARIO DA MISA

1. CANTO DA ORDINARIO DA MISA

Ritos iniciais

Fórmulas da saludo	1105
Oracións.....	1105
Oración colecta.....	1106
Oracións sobre as ofrendas e de despois da comunión.....	1107

Prefacios

Prefacios.....	pp. 1107-1115
Pregarias eucarísticas	
Pregaria eucarística I o Canon romano.....	1116
Pregaria eucarística II	1119
Pregaria eucarística III.....	1123
Pregaria eucarística IV.....	1125

2. CANTO DAS CELEBRACIÓNS DO TRIDUO PASCUAL

Vixilia pascual

Pregón pascual (forma longa).....	1128
Pregón pascual (forma reducida)	1134

ÍNDICE DE TEXTOS BÍBLICOS

ANTÍFONAS

XÉNESE

1, 1. 27. 31	937
3, 19 (cf.)	170

ÉXODO

13, 5. 9	291
13, 21-22 (cf.)	733
15, 1-2	308, 322
16, 6-7 (cf.)	145

DEUTERONOMIO

32, 10-12 (cf.)	716

1 REIS

19, 7	917

1 SAMUEL

2, 35	573, 581, 699, 759, 816, 909

1 CRÓNICAS

29, 12 (cf.)	156

XUDIT

13, 18-19 (cf.)	700

ESTER

13, 9. 10-11	374
13, 17	171

XOB

19, 25-26	998

SALMOS

1, 2-3	172, 773
2, 7	146
4, 2	179
5, 2-3	181
5, 12	180
6, 3-4	946
8, 2	546
9, 2-3	187, 354
12, 4-5	187
12, 6	354, 355, 622
14, 1-2	195
15, 2. 5	913
15, 5-6	837
15, 11	196, 378
16, 6	356
16, 6. 8	195, 376
16, 15	362
17, 3	357
17, 5-7	208, 934

17, 19-20	355
17, 48-49	214
17, 50; 21, 23	300, 314, 770
17, 50; 21, 23 (cf.)	328
18, 8	183
19, 3. 5	862
19, 6	377
20, 2-3	834
21, 20. 7	217
22, 1-2	204, 379
22, 4	961
22, 4 (cf.)	673
22, 5	349
23, 4. 3 (cf.)	630
23, 5	349
23, 5 (cf.)	661
23, 5-6 (cf.)	838
23, 7	139
24, 1-3	113
24, 4	174
24, 6. 3. 22	180, 184
24, 15-16	192
24, 16. 18	356
24, 17-18	182
25, 11-12	186
26, 1-2	357
26, 4	358
26, 7-9	333
26, 7. 9	358
26, 8-9	184
26, 12	231
26, 14	213
27, 8-9	359
28, 10-11	392
29, 11	174
30, 2. 5	190
30, 3-4	353
30, 7-8	203
30, 10. 16. 18	216
30, 17-18	351
30, 20	369
32, 5-6	311
32, 11. 19	389
32, 11. 19	969
32, 18-19	376

33, 1. 9	873	68, 17	175
33, 6	350	68, 31. 34.....	945
33, 6. 9.....	858	69, 2. 6	365
33, 9	361, 838, 887	70, 8. 23	307, 321
33, 10-11	375	71, 17	140
33, 18	805	72, 28	380
33, 20-21	803	73, 19. 22 (cf.).....	936
34, 1-2.....	230	73, 20. 19.....	942
35, 8	371	73, 20. 19. 22. 23.....	366
35, 10	348	77, 23-25	965
36, 3-4.....	917	77, 24-25	630
36, 30-31	826	77, 29-30	353
36, 39	804	77, 53	295
37, 22-23	188, 378	78, 9	171
39, 8-9 (cf.)	882	79, 2. 4 (cf.)	119, 126
41, 2	880	80, 17	388
41, 2-3.....	370, 736	83, 3	194
42, 1-2.....	209	83, 4-5.....	193, 352, 362, 897
42, 4	895	83, 10-11	367, 895
43, 24-27	951	84, 9	381
44, 8	656	84, 13	112, 939
44, 10 (cf.)	686	85, 1-3.....	368
44, 17-18 (cf.)	763	85, 3. 5	369
46, 2	336, 360	85, 8. 10	198
47, 10-11	361, 562	87, 2-3.....	944
50, 3	171	87, 3	379
50, 9	1079	88, 2	236, 736
50, 12	173	89, 1-2.....	179
53, 3-4.....	207	89, 17	937, 939
53, 6. 8	363	89, 17. 14.....	724, 867
54, 17-20. 23	173	90, 2	944
55, 2	212	90, 4	177
63, 11	833	90, 11	943
64, 12	936	90, 15-16	176
64, 12. 6 (cf.)	721, 725	91, 13-14	549, 835
65, 1-2.....	304	94, 6-7.....	352
65, 4	349	95, 1. 6	350
65, 13-14	887	95, 2. 3	687
65, 16	619	95, 2-3.....	984
66, 2	722	95, 3-4.....	556, 824, 925
66, 2-3.....	924	97, 1-2.....	318
66, 5	722	97, 3	148
66, 7	723	99, 2	919
66, 7-8.....	941	101, 3	230
67, 4	832	102, 1	360
67, 6-7. 36	364, 891	102, 2	364
67, 8-9. 20 (cf.)	301, 315, 329	102, 2-3	199
67, 29	973	102, 20	713, 979
67, 36	389	103, 13-15	368
68, 14	205		

103, 13. 14-15 (cf.)	931
103, 13. 14-15	941
103, 30	976
104, 1	683
104, 3-4	206, 377, 847
104, 4-5	879
104, 43	296
105, 4-5 (cf.)	114, 121, 128
105, 47	351, 922
106, 8-9	352, 712
109, 4	966
110, 4-5	363
111, 4	164
115, 12-13	953
115, 15 (cf.)	625
116, 1-2	194, 925
116, 1. 2	381
117, 26-27	160
117, 28. 21	644
118, 1	189
118, 4-5	197, 372
118, 46-47 (cf.)	693
118, 49-50	373
118, 85. 46 (cf.)	623
118, 133	196
118, 137. 124	370
118, 151-152 (cf.)	117, 124, 131
121, 1	891
121, 1-2	883
121, 3-4	202
121, 6. 8 (cf.)	959
122, 2-3	178
126, 1	725
127, 1-2	602
127, 3 (cf.)	894, 897
129, 3-4	375
129, 7	367
131, 9	819
137, 1	714, 717, 953, 979
137, 1. 3	722
138, 18. 5-6	289
138, 23-24	189
139, 8	230
144, 2. 9	871
144, 8-9	191
144, 10-11	832
144, 15	359
147, 12. 14	366
148, 12-14	831

PROVERBIOS

14, 1-2 (cf.)	842
31, 30. 28 (cf.)	841

SABEDORÍA

1, 7	341
3, 6-7. 9 (cf.)	624
6, 12	593
7, 13-14	594
10, 20-21	294
11, 24-25. 27	169, 723
11, 24-25. 27 (cf.)	955
16, 20	365
18, 3 (cf.)	733
18, 14-15	151, 155

ECLESIAÍSTICO

15, 3-4 (cf.)	292
15, 5	603, 672, 692, 772, 783, 826
36, 18 (cf.)	371
36, 18-19 (cf.)	931
44, 15. 14 (cf.)	545, 605, 827
45, 24 (cf.)	757
45, 30 (cf.)	815

ISAÍAS

7, 14	113, 585, 697, 797
7, 14; 8, 10 (cf.)	138
9, 1	161
9, 2. 6 (cf.)	147, 153
9, 6	148, 152
9, 6 (cf.)	140
11, 1; 40, 5 (cf.)	137
25, 8	1019
30, 19. 30 (cf.)	120
35, 4 (cf.)	114, 121, 127, 128
38, 3 (cf.)	114, 121, 128
40, 5 (cf.)	145
40, 10	123
40, 10; 34, 5 (cf.)	130
40, 10; 35, 5 (cf.)	116
45, 8	133, 797
48, 20 (cf.)	325
49, 13 (cf.)	134
49, 15	958
52, 7	739, 823
53, 4	949
53, 4 (cf.)	946, 947
55, 1 (cf.)	204
59, 21; 56, 7	820
61, 10	774
66, 10-11	200

XEREMÍAS

3, 15	818
15, 16	715
17, 7-8.....	836
29, 11-12. 14 (cf.)	380, 934, 943
31, 10 (cf.)	114, 121, 128
31, 33	206

LAMENTACIONES

3, 25	374

BARUC

3, 2 (cf.)	171
3, 38	149
5, 5; 4, 36.....	120

EZEQUIEL

33, 11	182
34, 11. 23-24	599, 726, 816
34, 11. 23. 24.....	907
34, 15	601, 823
36, 23-26	192, 848
36, 25-26	854, 1079
36, 26. 27. 28.....	956
36, 27	203
47, 1-2. 9 (cf.)	1080

DANIEL

3, 31. 29. 30. 43. 42	373
3, 58	717
3, 77. 79 (cf.)	1080
3, 84. 87.....	818
12, 3	701, 827

XOEL

2, 13 (cf.)	170
2, 17	171

HABACUC

2, 3 (cf.)	116, 123, 130

AXEO

2, 8 (cf.)	134

ZACARÍAS

9, 9 (cf.)	147
14, 5. 7 (cf.)	115, 122, 129

MALAQÚÍAS

2, 6	637, 834
3, 1 (cf.)	156

MATEO

1, 21	697
1, 23	135
2, 2 (cf.)	156
3, 16-17 (cf.)	157

4, 4	177
4, 18-19 (cf.)	768
4, 18. 21 (cf.)	659
5, 3	719
5, 3-4.....	351
5, 5-6.....	352
5, 7-8.....	364
5, 8-9.....	835
5, 8-10.....	748, 985
5, 9	932
5, 9-10.....	369, 960
5, 10	767
5, 11-12	926
5, 19	840
5, 48	183
7, 7	725
7, 8	181
9, 13	175, 709
9, 38	916
10, 27 (cf.)	771
10, 28	934
10, 32	708, 926
10, 39	760
11, 28	361, 836, 942, 949, 951
12, 50	843, 959
13, 33	919
13, 45-46	841
16, 16. 18.....	571, 642, 758, 982
16, 18-19	906
16, 20	569
16, 24	780, 807, 834
17, 5	185
17, 5 (cf.)	669
18, 3	716, 840
18, 19-20	903, 927
19, 21	549, 918
19, 27-29	837
19, 27. 28. 29 (cf.).....	918
19, 28	981
20, 22-23	660
20, 28	188, 232, 819, 877, 908
21, 9	219
21, 13	894
23, 10. 8.....	692
24, 46-47	820
25, 6	691, 828, 829
25, 10	831
25, 21	580, 980
25, 34	293, 1017
25, 34 (cf.)	809

25, 34. 36. 40.....	839
25, 34. 40.....	676
25, 40.....	574, 581, 759
25, 40. 34.....	178
26, 42.....	229
28, 19-20.....	708
28, 20.....	301, 315, 329, 332, 355, 381, 385, 556, 592, 818, 824, 925, 936, 971

MARCOS

1, 15.....	170
1, 45.....	821
3, 35.....	882
8, 35.....	804
10, 14.....	840
10, 45.....	376
11, 23. 24.....	356, 380
12, 33 (cf.).....	198
16, 15.....	556, 592, 824, 925

LUCAS

1, 15. 14 (cf.).....	633
1, 17.....	634
1, 28. 42.....	728
1, 30-32.....	797
1, 31.....	137, 728
1, 33.....	147, 153
1, 45.....	138
1, 45 (cf.).....	686
1, 46. 49.....	139
1, 48.....	734
1, 48 (cf.).....	700, 796
1, 48-49.....	619, 681
1, 49.....	795
1, 68.....	141, 634
1, 78.....	150, 636
1, 78-79.....	136
2, 16.....	149
2, 19.....	622
2, 30-31.....	563
2, 34-35.....	704
3, 6.....	137
4, 18.....	711, 817, 860, 975
4, 18. 19.....	911
6, 27-28.....	960
6, 36.....	186
10, 1. 9 (cf.).....	638, 740, 825
10, 38-39 (cf.).....	662
10, 42 (cf.).....	830
11, 9.....	931
11, 10.....	894

11, 27 (cf.).....	679, 794, 798
12, 37.....	832, 915
12, 42.....	579, 649, 672, 696, 820, 826, 980
12, 49.....	664
15, 10.....	724, 955
15, 32.....	191, 202
18, 13.....	199
21, 36.....	961
22, 28-30.....	802
22, 28-30 (cf.).....	913
22, 29-30.....	688, 984
22, 32.....	570, 982
24, 34.....	289
24, 35.....	293, 304, 379
24, 46. 26 (cf.).....	299, 313, 327
24, 46-47.....	304

XOÁN

1, 1 (cf.).....	162
1, 6-7.....	634
1, 12.....	155
1, 14.....	146, 160, 799
1, 14. 16.....	784
1, 16.....	151, 166
1, 32. 34.....	158
1, 41-42.....	769
2, 1. 11.....	978
3, 16.....	150, 163, 353, 1000
3, 17.....	205
3, 27. 30.....	694
4, 13-14.....	193, 849
6, 35.....	365
6, 37.....	997
6, 50 (cf.).....	998
6, 51-52.....	367, 965, 995
6, 52.....	366
6, 54.....	948
6, 55.....	368
6, 57.....	362, 388
6, 58.....	378
6, 69-70.....	764
7, 37.....	341
7, 37-38.....	390, 969
8, 10-11.....	211, 212
8, 12.....	212, 350, 370, 840
9, 11.....	849
9, 11 (cf.).....	202
10, 10.....	348, 699, 817
10, 11 (cf.).....	814
10, 11. 15.....	359

10, 14.....	372
10, 14-15.....	920
11, 25; 3, 36; 5, 24.....	993
11, 25-26.....	750, 991
11, 26.....	211, 849
11, 27.....	354
11, 27 (cf.).....	663
11, 52.....	217
12, 24-25.....	211, 811
12, 26.....	553, 674, 833, 860
12, 32.....	213, 703
13, 4. 5. 15 (cf.).....	240
13, 6. 7. 8.....	240
13, 14 (cf.).....	240
13, 34.....	240, 870
13, 35.....	240, 839
14, 8-9.....	604
14, 15-16.....	325
14, 18; 16, 22.....	334
14, 21. 23.....	831
14, 23.....	745
14, 26.....	335
14, 27.....	305, 319, 932, 935
15, 1.....	609
15, 1. 5.....	318, 808
15, 4-5.....	638, 824
15, 5.....	904
15, 8.....	919
15, 9.....	617, 836, 912
15, 9 (cf.).....	684
15, 12.....	608
15, 13.....	677, 803, 839
15, 15.....	627, 822
15, 16.....	599, 608, 727, 816, 877, 909, 914, 981
15, 16. 19 (cf.).....	300, 314, 328
15, 26; 16, 14.....	975
15, 26-27.....	336
16, 7.....	337
16, 13.....	338, 973
16, 14.....	339
16, 23-24.....	952
16, 24.....	934
17, 11.....	358
17, 17-18.....	860, 912
17, 20-21.....	310, 324, 360, 904, 957
17, 22.....	333
17, 24.....	303, 317, 331
18, 21. 23.....	923

19, 26-27 (cf.).....	621, 978
19, 34.....	390, 902, 969
20, 17.....	654
20, 19.....	298, 312, 326
20, 27 (cf.).....	297, 644
21, 12-13 (cf.).....	295, 304
21, 15. 17.....	640, 907
21, 17.....	815

FEITOS DOS APÓSTOLOS

1, 8.....	334
1, 11.....	332
1, 14.....	339, 620
1, 14 (cf.).....	799, 976
2, 4. 11.....	342
4, 12.....	967
4, 32. 33.....	957
7, 58.....	783
11, 24 (cf.).....	627
12, 5.....	926

ROMANOS

4, 25.....	302, 316, 330
5, 5.....	972
5, 5; 8, 11.....	340, 857
5, 5; 10, 11.....	341, 616
6, 4. 8 (cf.).....	1017
6, 8.....	306, 320
6, 9.....	291, 298, 312, 326
8, 3.....	161
8, 11 (cf.).....	751, 994
8, 32.....	215, 231
8, 38-39 (cf.).....	806
12, 5.....	903
14, 7-8.....	947, 961

1 CORINTIOS

1, 17 (cf.).....	903
1, 18 (cf.).....	767
1, 23-24 (cf.).....	546, 606, 701, 742, 827
2, 2.....	623, 741
3, 11.....	603
3, 16-17.....	790
4, 5 (cf.).....	116, 123, 130
5, 7-8.....	287, 289
10, 16 (cf.).....	371, 914, 968
10, 17 (cf.).....	374, 921
11, 24-25 (cf.).....	245, 966
12, 4-6.....	915
13, 13.....	240, 956
15, 22.....	749, 991

2 CORINTIOS

4, 11	550, 576, 805
5, 14-15	655
5, 15	308, 322

GÁLATAS

2, 19-20	738, 886
2, 20	555, 983
3, 27	296
4, 4 (cf.)	141
4, 4-5	165
4, 6	387
6, 14	673, 780
6, 14a (cf.)	767
6, 14 (cf.)	239, 702

EFESIOS

1, 7	207, 847
1, 9. 10 (cf.)	901
2, 4	161
4, 4-6	923
4, 24	850
5, 2	377
5, 19-20	720, 721, 952
5, 25. 27 (cf.)	866
6, 2-3	958

FILIPENSES

2, 10. 8. 11	232
2, 10-11	546, 664, 967, 1001
3, 20-21	118, 125, 132, 751, 990
4, 4-5	127

COLOSENSES

1, 13-14	214
1, 24	947, 948
1, 25. 28 (cf.)	912
2, 12	310, 324
3, 1-2	292
3, 14-15	877, 910, 922, 927
3, 17	602, 937

1 TESALONICENSES

4, 14	749, 991

2 TIMOTEO

1, 12; 4, 8	555, 983
1, 12; 4, 8 (cf.)	115
2, 11-12	810
4, 8	122, 129

TITO

2, 12-13	117, 124, 131
3, 5. 7	853

HEBREOS

4, 16	337
6, 4 (cf.)	856
7, 24	383, 970
9, 15	215
10, 5. 7	583
10, 37 (cf.)	136
13, 8	153, 936

SANTIAGO

5, 7	609
5, 18	609

1 PEDRO

1, 3-5 (cf.)	1079
1, 19	208
2, 2	297
2, 5	756, 793
2, 9	294, 303, 317, 331, 1080
2, 24	216
4, 13	704

1 XOÁN

1, 2	162
1, 7	597
3, 1	853
3, 2	375, 670, 854
3, 16	373, 916
3, 17	930
4, 9	152, 164, 999
4, 10	190
4, 16	349, 357

APOCALIPSE

1, 5-6	338, 904
1, 6	233
1, 6 (cf.)	289
1, 17-18	335
2, 7	809
3, 20	140, 363, 905
5, 9-10	302, 316, 330, 968
5, 12	309, 323
5, 12; 1, 6	391
7, 9	792
7, 12	902
12, 1	680
12, 11 (cf.)	810
14, 4	785
14, 4	785
14, 13	1001
19, 5; 12, 10	306, 320
19, 7. 6	299, 313, 327

ÍNDICES

21, 3	754	22, 12 (cf.)	119
21, 4	993, 994, 1019	22, 17. 20	901
22, 12	126	22, 17a. 20	917

SALMOS

23	224	46	225
23, 9-10	227		

EVANXEOS

MATEO		LUCAS	
21, 1-11	221	19, 28-40	223
MARCOS		JUAN	
11, 1-10	222	12, 12-16	222

OUTROS TEXTOS

4 ESDRAS			
2, 34-35 (cf.)	989	2, 35. 34 (cf.)	751
2, 34. 35 (cf.)	750	2, 36-37	297
2, 35 (cf.)	811		

ANTÍFONAS NO BÍBLICAS

Abrasados polo amor de Cristo	550
Abríronselle as portas do ceo a santo Estevo	782
Adelémonos todos no Señor	656
Adoramos, Señor, a túa Cruz	256
Aledémonos todos no Señor	707
Alégrate, Nai santa, Virxe Nai do Rei	794
Alégranse no ceo os santos que seguiron os pasos de Cristo	802, 985
Alegrate, Virxe, Nai: Cristo resucitou do sepulcro	800
Alegrémonos todos xuntos no Señor	146
Alegrémonos todos no Señor	680, 747
Alegrémonos xubilosos	829
Bendito sexa Deus Pai	386
Celebramos con alegría o nacemento da Virxe María	697
Cousas gloriosas se teñen dito de ti	678, 776
Cristo crucificado	309, 323
Dálles Señor, o descanso eterno	999, 1002
Ditosa ti, Virxe María	795
Esta é a virxe asisada	828
Esta é unha virxe asisada e prudente	596
Este é o mártir verdadeiro	808
Este é san Lourenzo	674
Este é Xoán	783
Este santo loitou ata a morte pola lei de Deus	807

Estes son os homes santos	568, 600, 604, 745, 821, 822
Estes son os que cando vivían neste mundo	641
Eu son a salvación do pobo, di o Señor	197, 372, 933, 951
Eu son trigo de Cristo	738
Francisco de Asís, home de Deus	719
Gozan nos ceos as almas dos santos	576
Houbo un home venerable pola súa vida	648
Loemos os santos Xoaquín e Ana pola súa filla	661
María xerou o Rei que ten un nome eterno	798
O beato Gregorio Magno	696
O Señor colmou a San Bernardo	684
O Señor escolleuno coma sumo sacerdote.....	814
O Señor vén che de luz	118, 125, 132
Onde hai caridade e amor, alí está Deus	911, 928
Os nenos hebreos con ramos de oliveira	224
Os nenos hebreos estdendían mantos polo camiño e aclamaban.....	225
Os nenos inocentes morreron por Cristo.....	784
Os santos mártires verteron o seu sangue por Cristo	806
Pedro, o primeiro dos apóstolos.....	640
Pola alianza do Señor e pola lei dos nosos pais	760
Que o Señor lle abra as portas do paraíso	990, 997
Resucitou o bo Pastor	305, 311, 319
Resucitou o Señor.....	307, 321
Saudámoste, Nai santa	153
Seis días antes da solemnidade da Pascua.....	227
Señor, ti es o descanso despois do traballo	994
Señor Xesús, do teu costado naceu unha fonte de auga	1080
Un día sagrado resplandece para nós	159
Velaquí a testemuña verdadeira.....	552
Velaquí vén o Señor.....	559
Ven, dona de Cristo	690
Ven, esposa de Cristo	830
Vin auga saíndo do templo	287
Vin un home sobre un trono altísimo	348
Virá o Mesías como Rei	135

ÍNDICE XERAL

Presentación do Misal galego	5
Decretos	7
Constitución apostólica <i>Missale Romanum</i> do papa Paulo VI.....	17
Ordenamento Xeral do Misal Romano	21
Prohemio	23
Capítulo I: Importancia e dignidade da celebración eucarística	27
Capítulo II: Acerca da estrutura da Misa, os seus elementos e as súas partes	29
Capítulo III: Oficios e Ministerios na celebración da Misa.....	41
Capítulo IV: Diversas formas da celebrar a Misa.....	44
Capítulo V: Disposición e ornamentación das igrexas para a celebración eucarística	62
Capítulo VI: Cousas necesarias para a celebración da Misa	67
Capítulo VII: Elección da Misa e das súas partes	70
Capítulo VIII: Misas e oracións por diversas necesidades e Misas de defuntos.....	73
Capítulo IX: Adaptacións que competen aos bispos e ás conferencias episcopais.....	75
Carta apostólica <i>Mysterii paschalis</i> , do papa Pablo VI	81
Normas universais acerca do ano litúrxico e do calendario	85
Capítulo I: O ano litúrxico.....	85
Capítulo II: O calendario	90
Calendario romano xeral propio de España e das diócesis de Galicia	95
Táboa temporal das principais celebracións do ano litúrxico	107

PROPIO DO TEMPO

TEMPO DO ADVENTO

Semana I do Advento.....	113
Semana II do Advento	120
Semana III do Advento.....	127
Domingo IV do Advento.....	133
Feiras do Advento desde o 17 ao 24 de decembro	134

TEMPO DO NADAL

Nadal do Señor (25 de decembro)	145
Misa vespertina da vixilia	145
Misa da medianoite	146
Misa da alba.....	147
Misa do día	148
Sagrada Familia: Xesús, María e Xosé	149
Oitava do Nadal do Señor	150
Solemniaidade de Santa María, Nai de Deus (1 de xaneiro)	153
Domingo segundo despois do Nadal.....	155
Epifanía do Señor (6 de xaneiro).....	156
Bautismo do Señor	157
Ferías do tempo do Nadal	159

TEMPO DA CORESMA

Mércores de Cinza.....	169
Xoves despois de Cinza	173
Venres despois de Cinza	174
Sábado despois de Cinza.....	175

Semana I da Coresma	176
Semana II da Coresma.....	184
Semana III da Coresma	192
Semana IV da Coresma	200
Semana V da Coresma.....	209

SEMANA SANTA

Domingo de Ramos na Paixón do Señor:

Conmemoración da entrada do Señor en Xerusalén.....	219
Misa	228

Luns da Semana Santa	230
Martes da Semana Santa.....	231
Mércores da Semana Santa.....	232
Xoves da Semana Santa, misa crismal	254

SANTO TRIDUO PASCUAL

Xoves Santo da Cea do Señor	239
Venres Santo na Paxión do Señor	247
Sábado Santo	265

TEMPO DA PASCUA

Domingo da Pascua na Resurrección do Señor:

Vixilia pascual na noite santa.....	265
Misa do día	289

Oitava da Pascua.....	291
Domingo II da Pascua o da Divina Misericordia.....	297
Semana II da Pascua	298
Semana III da Pascua.....	304
Semana IV da Pascua.....	311
Semana V da Pascua	318
Semana VI da Pascua.....	325
Ascensión do Señor.....	332
Semana VII da Pascua	333
Domingo de Pentecoste	
Misa da vixilia	340
Misa do día	341

TEMPO ORDINARIO (<i>PER ANNUM</i>)	347

SOLEMNIDADES DO SEÑOR DURANTE O TEMPO ORDINARIO

Noso Señor Xesucristo, sumo e eterno Sacerdote.....	383
Santísima Trindade	386
Santísimo Corpo e Sangue de Cristo	388
Sagrado Corazón de Xesús.....	389
Noso Señor Xesucristo, Rei do Universo.....	391

ORDINARIO DA MISA

O ORDINARIO DA MISA, CON PARTICIPACIÓN DO POBO

Ritos iniciais	395
Liturxia da Palabra	408
Liturxia eucarística.....	412

Pregaria eucarística.....	415
Prefacios.....	416
Pregarias eucarísticas:	
Pregaria eucarística I ou Canon romano	489
Pregaria eucarística II	499
Pregaria eucarística III.....	505
Pregaria eucarística IV.....	512
Rito da comunión.....	518
Rito de despedida	523

BENDICIONES SOLEMNES E ORACIÓN SOBRE O POBO

Bendicións solemnes	525
Oracións sobre o pobo	537

PROPIO DOS SANTOS

Xaneiro.....	545	Xullo	644
Febreiro.....	559	Agosto	666
Marzo	573	Setembro.....	695
Abril.....	586	Outubro	716
Maio	602	Novembro.....	747
Xuño.....	623	Decembro	770

MISAS COMÚNS

Común da dedicación dunha igrexa.....	789
No día da dedicación.....	789
No cabodano da dedicación	789
A. Na mesma igrexa dedicada.....	789
B. Fóra da mesma igrexa dedicada	792
Común da benaventurada Virxe María.....	794
I. Tempo ordinario.....	794
II. Tempo do Advento.....	797
III. Tempo do Nadal.....	798
IV. Tempo da Pascua.....	799
Outras oracións para as misas da Virxe santa María.....	800
Común dos mártires	802
I. Fóra do tempo pascual	
A. De varios mártires	802
B. Dun mártir	807
II. Tempo pascual	
A. De varios mártires	809
B. Dun mártir	811
III. Outras oracións de mártires	
A. De mártires misioneiros	812
B. Dunha virxe mártir	813
C. Dunha santa mártir	813

Común dos pastores	
I. Papas ou bispos.....	814
II. Bispos.....	816
III. Pastores.....	817
IV. Fundadores de Igrexas.....	820
V. Misioneiros.....	822
Común dos doutores da Igrexa.....	826
Común da virxes.....	828
Común dos santos e das santas.....	832
Para relixiosos.....	837
Os que practicaron a misericordia.....	839
Educadores.....	840
Santas mulleres.....	841
Antífonas de entrada de libre elección para as solemnidades e festas.....	844

MISAS RITUAIS

I. Nos sacramentos da iniciación cristiá:	
1. Para a elección ou inscrición do nome.....	847
2. Nos escrutinios.....	848
3. Na celebración do bautismo.....	850
4. Na celebración da confirmación.....	854
II. Na celebración das ordes sagradas.....	860
III. Na administración do viático.....	861
IV. Misa polos esposos	
1. Na celebración do matrimonio.....	862
2. Nos aniversarios do matrimonio	
A. No aniversario.....	874
B. No 25.º aniversario.....	875
C. No 50.º aniversario.....	876
V. Na bendición dun abade ou unha abadesa.....	877
VI. Na consagración das vírxes.....	879
VII. Na profesión relixiosa:	
1. No día da primeira profesión relixiosa.....	882
2. No día da profesión perpetua.....	883
3. O día da renovación dos votos.....	889
4. No 25.º ou 50.º aniversario da profesión relixiosa.....	890
X. No día da dedicación dunha igrexa ou dun altar:	
1. Na dedicación dunha igrexa.....	891
2. Na dedicación dun altar.....	895

MISAS E ORACIÓNS POR ALGUNHAS NECESIDADES

I. Pola santa Igrexa	
1. Pola Igrexa universal.....	900
2. Polo papa, maiormente no aniversario da súa elección.....	906
3. Polo bispo, maiormente no aniversario da súa ordenación.....	907
4. Para a elección do papa ou dun bispo.....	909
5. Polo concilio ou polo sínodo.....	910

6. Polos sacerdotes.....	911
7. Polo propio sacerdote celebrante	912
8. Polos ministros da Igrexa	915
9. Polas vocacións sacerdotais.....	916
10. Polos relixiosos	917
11. Polas vocacións relixiosas.....	918
12. Polos leigos	919
13. Pola unidade dos cristiáns.....	920
14. Pola evanxelización dos pobos	924
15. Polos cristiáns perseguidos	926
16. Por unha xuntanza pastoral ou espiritual	927
II. Polas necesidades públicas	
17. Pola patria ou pola cidade	929
18. Polos que gobernan	929
19. Polas asembleas supranacionais.....	929
20. Polo rei ou polo presidente da nación	930
21. Polo progreso dos pobos	930
22. Pola paz e a xustiza.....	931
22 bis. Pola reconciliación	933
23. No tempo de guerra ou desorde	934
III. En diversas circunstancias públicas	
24. No comenzo do ano civil.....	936
25. Pola santificación do traballo humano	937
26. No tempo da sementeira.....	939
27. Para despois da colleita	941
28. No tempo de fame	942
29. Polos fuxidos e exiliados.....	943
30. Polos que están cativos.....	944
31. Polos encarcerados	945
32. Polos enfermos.....	946
33. Polos moribundos	947
34. En tempo de terremotos	948
34 bis. En tempo de pandemia.....	949
35. Para pedir a chuvia	950
36. Para pedir o bo tempo	950
37. Para arredar as tempestades.....	950
38. En calquera necesidade.....	951
39. Para dar grazas a Deus.....	952
IV. Por algunhas necesidades particulares	
40. Polo perdón dos pecados.....	955
41. Para pedir a caridade	956
42. Para fomentar a concordia	957
43. Pola familia.....	958
44. Polos parentes e amigos	959
45. Polos que nos causan dano.....	960
46. Para que Deus nos dea unha boa morte.....	961

MISAS VOTIVAS

1. Santísima Trindade	965
2. Misterio da santa Cruz	965
3. Santísima Eucaristía	965
4. Santísimo Nome de Xesús	967
5. Preciosísimo Sangue do noso Señor Xesucristo	968
6. Sagrado Corazón de Xesús	969
6 bis. Noso Señor Xesucristo, sumo e eterno Sacerdote	970
7. Espírito Santo	972
8. Santa María Virxe	976
B. Santa María, Nai da Igrexa	976
C. Santísimo Nome de María	978
9. Santos anxos	979
10. San Xosé	980
11. Todos os santos Apóstolos	981
12. Santos Pedro e Paulo, apóstolos	981
13. San Pedro, apóstolo	982
14. San Paulo, apóstolo	983
15. Un santo apóstolo	984
16. Todo os santos	985

MISAS DE DEFUNTOS

I. Nas exequias	
A. Fóra do tempo pascual	989
B. Fóra do tempo pascual	990
C. En tempo pascual	991
D. Outras oracións nas misas de enterro	992
II. No aniversario	
A. Fóra do tempo pascual	993
B. Fóra do tempo pascual	994
C. No tempo pascual	994
D. e E. Outras oracións no aniversario	995, 996
III. En diversas conmemoracións	
A. e B. Por un defunto	997, 998
C., D. e E. Por varios ou por todos os defuntos	999, 1000, 1001
IV. Oracións polos defuntos	
1. Polo papa	1003
2. Polos bispos	1005
A. Polo bispo da diocese	1005
B. Por outro bispo ou cardeal	1006
3. Por un sacerdote	1006
4. Por un diácono	1008
5. Por un relixioso	1008
6. Por un defunto	1009
7. Por unha persoa nova	1011
8. Por un que traballou ao servizo do evanxeo	1011
9. Por un que padeceu unha longa enfermidade	1011

10. Por un que morreu de repente (ou en accidente).....	1011
11. Por más dun defunto.....	1012
12. Por un ou polos dous esposos.....	1014
13. Polos pais	1014
14. Polos irmáns, parentes e benfeitores.....	1015
V. Exequias por nenos	
A. Por un neno bautizado.....	1017
B. Nas exequias dun neno non bautizado	1018

APÉNDICES

Apéndice I

PREGARIAS EUCARÍSTICAS

Pregaria eucarística V (A).....	1023
Pregaria eucarística V (B).....	1029
Pregaria eucarística V (C).....	1035
Pregaria eucarística V (D)	1040
Pregaria eucarística para a reconciliación I.....	1045
Pregaria eucarística para a reconciliación II	1050

PREGARIAS EUCARÍSTICAS PARA MISAS CON NENOS

Pregaria eucarística para las misas con nenos I.....	1056
Pregaria eucarística para las misas con nenos II	1061
Pregaria eucarística para las misas con nenos III.....	1066

Apéndice II

ORACIÓNS PARA O COMÚN DA VIRXE SANTA MARÍA	1074

Apéndice III

RITO PARA A ASPERSIÓN DA AUGA BENDITA NO DOMINGO

Formulario I	1077
Formulario II.....	1080
Formulario III	1082

Apéndice IV

FORMULARIOS PARA A ORACIÓN DOS FIEIS

1. Formulario xeral, I.....	1084
2. Formulario xeral, II	1085
3. Tempo do Advento	1086
4. Tempo do Nadal.....	1087
5. Tempo da Coresma, I	1088
6. Tempo da Coresma, II.....	1089
7. Feiras da Semana Santa.....	1089
8. Tempo pascual	1090
9. Tempo ordinario, I.....	1091
10. Tempo ordinario, II	1092
11. Nas misas de defuntos.....	1093

Apéndice V

RITO PARA FACULTAR UN FIEL PARA DISTRIBUÍR OCASIONALMENTE A COMUÑÓN	1094

Apéndice VI

ORACIÓNS PARA ANTES E DESPOIS DA MISA

Preparación para a Misa	1095
Acción de grazas para despois da Misa.....	1099

Apéndice VII

TEXTOS CON MÚSICA

1. Canto da ordinario da Misa	1103
2. Canto das celebracións do Triduo Pascual	1133

ÍNDICES

Índice alfabético das celebracións	1149
Índice de prefacios.....	1156
Índice de textos con música	1160
Índice de textos bíblicos.....	1161
Índice xeral	1170

REMATOUSE DE IMPRIMIR
ESTA SEGUNDA EDICIÓN TÍPICA ACTUALIZADA
DO MISAL ROMANO EN LINGUA GALEGA
NA FESTA DE SAN ANDRÉS, APÓSTOLO,
O 30 DE NOVENBRO DO ANO DO SEÑOR DE 2023

Fons et culmen

